

D/4

1868

XIII

846

CURRIER

DE

AMBE SEXE.

PERIODUL I.

Dela 1836 pînă la 1838.

A doua edițiō.

BUCURESCI.

TYPOGRAPHIA HELIADE ȘI ASOCIAȚI.

1862.

Instrumente
pură a ne întin-
Domnul să fiă-așă!)
și Slavismu, și a-
e caracteristice que
cu quare aqueasta se
1848 și attele.

P. 70642

LA CITITORI.

Misia aqestei scrieri periodice, după cum fiă-quare cititor se va pute convinge, a fost «spre a servi de archivă la historia litteraturci și limbei no-
«stre, a recomandă Românilor litterele străbunilor lor, litterele lor proprie
«naționali, a'i facce a se deprinde cu dênsele, a le onorâ și a le amâ, a'i fac-
«ce a vedé și cunosce într'ênsele limba națională și unitară în tot adevêrul
«și în totâ natura ei; a pâși gradual pînă vâ ajunge a se publicâ întregâ cu
«aqueste littere.» Aquestea scrie și promitte Redactorul ei în primul aquesta
period, începând la 1836 și terminat în 1838 (veđi pagina 358). Incepând de
unde Currierul Român ajunsese cu preschimbarea *slovelor* în *littere*, își con-
tinuă callea, tot preschimbând, în periódele următore II, III, IV, pînă când
în quel de al V-lea, ajunse la scopul său. Toți abonati ai aqestei scrieri, pînă
la 800, querură la Redacțiō în anul 1844 qua periodul V să li se dea întreg
cu littere pure *romane*; Atunci începă a se regulă și fixă orthographia lim-
bei, nu că o inovațiō, ci că o continuațiō pe callea quellor mai din ainte
litteratori ai Bisericii, și părinți ai limbei române. Preschimbânduse *Slovele* sau
bukile în littere, Redactorul cređu quō tot que ar fi mai bine sau mai natu-
ral erâ de a facce o equațiō între *bukile* vechi și între litterele *romane* mo-
derne astfel cum au ajuns astăzi prin cultura și 'naintarea artelor Caligra-
phiei și Typographiei.

Cu periodul V se inaugură începutul unei litterature române demne de
a ne representâ în ochii Europei, nu cum voiâ a ne arâtă politica Petrebur-
gului că *nisce populade a quârora origine se perde în întunerecul secolilor* (1)
ci că *nisce popoli în adevêr de stirpe romană*. Bukile vechi, de și littere ro-
mano-grece (a quârora missiō a fost de a crestinâ pe Slavi și a'i scôtte din săl-
bătăcie) necunoscute ânsă astăzi Europei civilisate, ajunsesseră a ne mascâ
limba și în ochii lumii și ai nostri proprii; și puterea farmecelor dela Nord
se sfortă a ne ținne ast-fel ascunși subt aquea stare de bukeri, qua la timp
de a fi sciuți de lume, aqueasta să ne afe că pe nisce popoli demni de a
deveni prada Panslavismlui. — Prin adoptarea litterelor străbune de Români,
și cultura limbei pe callea ei naturală, aquele farmece occulte începură a'și
perde puterea; și proclamația din Islaz dela 9 Iuniu 1848, eșită tot din pre-
sele din quari au fost eșit aqeste cinci perióde alle aqestei opere, veni
a dâ lovitura de grațiâ aquelei politice tenebróse. Românul de atunci fu cuno-
scut de totâ Europa de adevărat *Roman* și cu numele, și cu modul de a'și
scrie aqest nume, și cu limba și cu datinele lui, de și o coterie obscură
și salariată înadins se mai sfortă a arâtă quō Românul e *Dacu*, și quō Dacul
â fost *Slavu*.

Aquel farmecu sau aquea politică dispără, și popoli slavi, instrumente
aquelei politice, de unde pretindea a deveni domni nostri, începură a ne întin-
de mâna că *nisce aliați și frați spre ajutor reciproc* (Dee Domnul să fiă-așâ!)

Astăzi se află o linie de demarcațiō între Romanismu și Slavismu, și a-
queastă linie, aqest hotar proveni numai din semnele caracteristice que
disting o națiō din alta, și quare sunt limba, litterele cu quare aqueasta se

1) Veđi quâte cabinetul din Petreburg notifică lumii în 1848 și altele.

scrie, legile ei, datinele ei, physionomia ei. Astăzi în toate școlile, în toate cancelariile, mai în toate corespondențele particulare se scrie cu litere pure romane și într'o limbă curățită de vorbele străine și parasite, proscrișe de micul vocabular publicat în anul 1845. De au mai rămas bukile numai prin Biserice și prin oare-care foi *particulare* que cuteadă a se țice publice, capii Bisericeii, și Redactorii aquellor foi, daqua nu își vor avé cuvântul în inonoranță, își au apoi pôte cuvintele lor cu totul particulare....

Să trecem în ainte. Scopul, cum ammu țis, al aquestei opere que se publică în a doa edițiō nu fu numai litterele străbune spre a puté facee cu dênsele litteratură și pâși în cultura limbei, ci printr'ênsele a deșteptă pe Românii spre a se cunoșce pe sine: Ruga pruncilor încă dela 1823 eră :

Din gloria străbună
De ammu căđut ne 'nalță,
De am uitat unirea
Que'i întâria întru toate,
Acum ne fă uniți

Să scim *que, quine suntem*
S'asă să nu se uite
O națiō mărită,

Que-ammu fost și que-ammu fi noi.»

Qua să scie Românul que, quine este, que a fost și que ar fi, aqueastă operă nu încetō în quâte cinci alle salle periōde a coprinde tot que ar' fi în stare a deșteptă pe quei que aveă într'o ții a fi professorii, și conducătorii popoului: Poesie, dela qnare încep toți popolii,— morală, — litteratură sau articole que arată natura limbei Romanilor și callea culturei ei, — Critică judițiosă, — articole de educațiō, — Philosophie, — Religiō, — Arte — Nuvelle și Varietăți spre a dà răpaos minții și a redesteptă gustul spre citire pinō quând în fine în periōdele V și VI, cum și quelle următore, Redactorul ei își propusse a continuă un curs de litteratură generală a tutulor popoliilor, începând dela poeții și autorii Greciei antice, qua să ajungă în fine pinō la popolii moderni.

Redactorul, de și n'a putut ajunge în capăt din cauza evenimentelor dela 1848, ajunse însă a dà Românilor o scriere que nici un professor român, nici un litterator que va voi a studiă și a cunoșce limba română și historia culturei ei, nu va puté ajunge la scopul său fără a citi și a consulta aqueastă colecțiō.

Aqueastă operă ajunsese foarte rară; pentru quō vandalismul dela 1848, n'a fost uitat a depradă și magazinele unde aqueastă archivă litterară eră depusă în mai multe sute de exemplare. Prin aqueasta a doa edițiō se întinde din nou, și va află cititori, și mai mulți și mai competenți de a o judicā și de a'i appreția valoarea.

Ajungând periodul VI aqueastă edițiō, Redactorul ei va continuă în nainte a sa programmă de litteratură generală.

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTERAR.

ISTORIA PATRIEI.

Nici o invăduțuț nu poate fi mai temeinică mi mai fodositoare pentru ori care nație, de kît povestirea nenșrtinitoare mi kritikă a fantelor strămoșești, adică istoria națională.

Nu se poate trădui kă istoria universală konrinde mulate mințitoare invăduțuți în tot felul de materii, mi umple de entuziasm și inimide chele simțitoare. Dar, ka ninte fante sâbiruite de streini (kă toate kă eroismul mi virtutea sînt kosmopolite) nu gînesk sîfletul cititorului ka isprăvile fîkute de kompatrioi. Acestea nu se mîgînesk numai a însușla simțimentuți de mîgînimie, de jertfire mi de patriotism, ci staș anuștea inaițea okalog chetdeanului ka un model pîkūt mi oare kum domestik kare dovedeste kă în vremi kîmpaite

kă puține mijloace s'a fîkūt mult, poate mi mai pre sus de ori ce nădejde pentru kă ținea, dragostea mi naționalismul aș predomnit; mi kă în adte epoce mai noroçite mi kă mijloace mai mari s'a dukrat saș nimik, saș foarte pușin, din pricina modiciunii, a neșnrei, a zavistii mi a tot felul de desrîșri.

O asemenea karte atit de interesante, atit de neaprată, kare se poate sokoti chel de ad doidea katixismș ad chetdeanului, dinșea nîș akum în limba noastră, Din toate pușide se cherea kă nesăciș. Fiemș kare Romîn dorea sâ afle chel aș fost strămoșii sâi, chel sâbiruit, chel prefaceri a dukat patria șa mi din chel pricină. Dar din nenoroçire era sîdit sâ karte în kîșci skrise în limbă streine is-

toria patriei sale, аакътъйтъ ми skimonositъ саѣ дупъ дѣхъ д времиі, саѣ дупъ патима скріиторъ дъі, саѣ din nemtiindъ.

D. Medelnicerъ Florian Aaron, insъrcinat кѣ кѣрса історіеі unіversale în Колегіа націонала din St-Sava, кѣноскѣнд кѣтъ вѣтъмаіе адуче дпса ҃неі istoriі а patriі, s'a indeletnicit а о іпдліні ми іп ануа trekut а dat да дѣмінъ, іп типографіа півіадеатъ а D. I. Eliade, томъ чед дінтъіѣ, іар пе да іпченѣта ануа дѣ кѣртор пе чед де ад доідеа. Ачесте доъ томъіі копрінд ҃н період де 1496 де ані, ми іпченінд дед ануа 105 деда Xs. адікъ де да гѣсбоаіеде Pomanilor кѣ Дагіі, се іпкее да ануа 1601 імпрегнъ кѣ Mixaiъ viteazъ.

De prisos este а агъта ostepeala че а trebitъ съ jertfeasкъ аторъ ка съ адуе шіінде кѣтъ s' а нѣтъ маі адевѣрате ші се копнѣе фгѣмоаса історіе а patriei noastre. Ачестъ ostepeалъ а trebitъ съ fie кѣ атъ маі гѣдоасъ кѣтъ кѣ ші пѣдпеле ападе че се афлъ мапѣскріпте пе да деосеbite famіліі, стаѣ askънсе саѣ депъdate фѣгъ нічѣ ҃н фодос ші песте пѣдінъ вѣме се вог пѣпѣді кѣ тотъ, кѣнд ар нѣтеа саѣ съ де тіпѣреаскъ, саѣ съ де іпкредінгезе ааѣор гѣвнїторі ка съ де деа да дѣмінъ кѣ каре ача-

sta s'ar гѣдіка мѣлте nedomeгігімі s'ar іпдесні foarte мѣлт дѣкѣгіаде історіаѣор гѣміні. Dar асѣпта ачентіі прічїні се ва вобі індеста іп пекѣвїнтагеа че гѣтеме D. Александръ Geanоглау Lesbiodaks а нѣте да історіа імпѣрагіаѣор Otomanі, да каре domnia sa се інделетнїченте а кѣм.

Кѣм кѣ D. Aaron а іпдесніт сконѣа че'шї пропѣсесе, fie каре чїтор поате judeka foarte десне. Мї s'a інтѣмпаат съ вѣз чїтінд domnia пгеа ферїчїтѣдѣ ші де вѣчїнікъ поменїге вѣднїкѣ дѣі Mixaiъ Viteazъ кѣ дакѣміде пе окї ші кѣ пентъ сѣлѣтѣнд де сѣспїнѣі. Апоі че довадъ маі маре се поате да де інтереса ші ентѣсїасмѣа че а інтѣт аторъ съ геверсе іп картеа са кѣ атъа іскѣсїнѣ ші фїнедъ? дакѣм'а n'a fost нічѣ одатъ ҃н tribut silit, чї гѣсплѣігеа чеа маі адевѣратъ ші маі пѣдїоасъ че о інімъ сѣпѣтатъ де іпфокареа ҃неі скріері адуче аторъ дѣі шпге мѣлѣдѣміге, іпсѣмі ам чїтїт, фацъ кѣ вѣрбацї ші кѣ dame, віаца ачелѣіашї egoъ, ші кѣ маре мѣлѣдѣміге а сѣфлетѣдѣі ам вѣзѣт шїгоаіе де дакѣмі кѣрѣнд дін окїі аскѣтѣторіаѣор.

Мѣлѣдѣмітъ даг fie D. Aaron пентѣ пепѣдѣтїта jertфъ че іп tot кїпѣа а фѣкѣт копнѣнереа ші тіпѣреа історіеі patriei. Тоцї

patrioŭii se vor întrecè a do-
bândi kîte yn eksempluar mi a' a
çiti kÿ aŭare a minte atit ka sÿ
kÿnoaskÿ che aÿ fost salÿviçii
dor strÿmomi, mi sÿ desrÿdÿ-
çineze otrÿvitoarea idee a ni-
michirii che in kÿtÿere de yn veak
s'aÿ kÿsnit makiavelismÿa sÿ o
inÿvibeze in inimie Rÿminiilor,
pentru in parte rÿvinoase inte-
resÿri; kÿt mi ka sÿ inlesnea-
skÿ pÿblikarea mi çelor daate
tomÿri kare se aŭeantÿ kÿ ne-
rÿbdare. Sokotesk kÿ inÿ pÿçii-
nÿ çinste ar fi pentru patria
noastrÿ daka prin sÿbskriçie
s'ar inÿlÿa aÿi Miçaiÿ viteazÿ,
açestÿ Çezar al Rÿminiilor, yn
monÿment la dokÿla che s'ar rÿ-
si mai de kÿviiinçÿ, mi kÿ inskri-
çie potrivitÿ kÿ isgrÿvite mi vite-
jia aÿi. Tot sÿbt açest monÿ-
ment s'ar kÿveni a se denÿne
mi rÿmÿniçide kanÿlÿi aÿi che
staÿ askÿnse mi nekÿnoskÿte
sÿbt o despezioarÿ in sÿfinta
bisericÿ a mÿnÿstirei Dea aÿi.
Nÿ este in doialÿ kÿ toçi çei
che noartÿ in pentÿ-le inimÿ mi
simtimente de Rÿmÿn, vor mer-
çe spre vizitaçia monÿmentÿ aÿi
açestÿ eroÿ mi al slavei Rÿ-
mÿniei kÿ açeasÿ smerenie mi
rÿvÿnÿ kÿ kare se zice kÿ pede-
rinii de deosebite rÿliçii mer-
çe a diçioarÿ la dokÿri sÿfinte
spre sÿfiçie saÿ nokÿinçÿ.

S. MARGHIVÿ.

DESPRE CHRISTIANISM.

În gazeta teatrÿlÿi s'a dat a-
fârÿ yn ekstrakt din çele din
çitÿ zile ale Pompei kÿ titlÿ
de Kreçinarea çitÿ preot ido-
lesk. Pe aînçÿ açel estrat se
adÿtÿruse mi yn kÿvÿnt che am
adkÿtÿit intr'adins pentru fiçla
vÿdÿvii, rostit in adÿnarea re-
liçioasÿ. Açel kÿvÿnt id fÿ-
rÿdÿisem a se pÿblika kÿ ad
pÿidej mi iatÿ se adÿtÿrÿ açi.

«Fii mei, zise bÿtrina. Tre-
kÿ'aÿ inkinarea de idoli mi çm-
bra leçii dÿnÿ che a venit Da-
rÿla. Nogoadele pÿmintÿlÿi id
vor kÿnoaçe mi se vor çmplea
de bÿnÿrÿçide aÿi. Nedepÿri-
de mi patimie s'aÿ isgonit din
çer mi idoli se deçapÿnÿ. O-
mÿa açel vekÿ se innoçe mi
lÿmea inÿi ia o adÿ fagÿ. Un
sÿnçÿr Dÿmnezeÿ vor kÿnoa-
çe toçi la kare noi ne in-
kÿnÿm, mi açest Dÿmnezeÿ pen-
trÿ iÿbirea sa de oamenii se a-
ratÿ noi in Treime mi in treime
ne inkÿnÿm aÿi. E de trebÿin-
çÿ a tÿlÿkÿi açeasÿ taînÿ ne-
inçedeasÿ de mintea omenea-
skÿ. Toate nogoadele inÿi aÿ fÿ-
kÿt kÿte o kredinçÿ, dar açeasÿ
e açe adevÿratÿ kare e fÿ-
kÿtoare de bine omeniçii mi
vrednikÿ de kÿvintarea omÿlÿi.
Kredinça noastrÿ e poroçitÿ
din çerçÿi pentru kÿ e datÿ noi

prin cuvîntul lui Dumnezeu. Cea
 Vecnik prin proorocii s'îi s'argu-
 tat lumii ca prin niște mîritori.
 Și tîlmacii încît nedestoiții a de-
 scrie a ceast' ființe nemîritoritate:
 Prin ființa s'îi însuși mi Cuvîntul
 însuși s'a deskoperit înaintea lu-
 mii într' un toată milaostivirea sa.
 N'are trebînțe cea A tot-pîter-
 nik de înkințarea mi jertfelde
 fîntîrilor sale. Kredinga a dat'o
 oamenilor mi o cere dela dinmi
 pentru fericirea lor. Așa dar
 pentru fericierea noastră înpra-
 țul cerurilor se arată nob' în Trei-
 me. Cuvîntul mi Ființa s'îi s'a
 kaborit pre pîmint' mi a dat' trîi
 de om, s'a înbrîcat cu materia mi
 iar mi kîrțit s'a s'îi da ce-
 rții ka înkințune lui s'îi cînstim
 mi s'îi s'îi tot ce este dînt' a
 lui asemănare. Aflați dar' k'ă
 Dînt' mi Materia sînt' do' în ce-
 pîrți veșnicie din kare se alătur-
 ește tot universul mi în kare Dum-
 nezei e prețindinea, îmbrîci-
 țind totul, fiind în toate ne-
 ștbt toate mi preste toate. Kînd
 Dumnezeu e înkinat în treime,
 e înkinat mi kreșt în toată
 însușimea Dumnezeirei sale.
 Kredinga n'îi în dukare îm-
 prîție întînerecul mi amîrșie,
 mi mîntușe lumea. Voi sîntecii
 pîrții de familie; va veni odat' în
 vremea kînd dintre kreștini vor
 fi înprații, domni mi stîpîni-
 tori. În zadar un tat' va zice
 k'ă crede ne Dumnezeu în Treime

mi i se înkin' lui kînd tot dînt' a
 mi materia ce este în ființa s'îi
 mi kare sînt' ale lui Dumnezeu
 însuși vor fi pîrțsite cu totul,
 kînd a cele nevinovate ființe
 înkredingate îngrîșirei pîrțiiilor
 de a se krește dînt' vredniciea
 omului mi slava lui Dumnezeu,
 mi în kare s'a s'îi din atot-
 dînt'ia ce lui prea Milostiv
 toate semîșie fantei ce'i bîne
 mi fericiții, vor fi pîrțsite a se
 krește într' întînerik, n'îi vor fi
 dukrate mi îngrîșite mi le vor
 pîrțdi bîlășie patimilor mi
 ale neșîșie din kare pîrțede
 gîțate mi tîk'lovîa! În zadar
 stîpîntorii vor zice k'ă kred mi
 se înkin' lui Dumnezeu în trei-
 me, kînd ei vor bajokori ființa
 Dumnezeiri, mi n'îi vor îngrîși ka
 poroadele s'îi mi înkredin-
 țate lor a' mi lu a asemenea
 kreștere mi desvodare a Dukului
 mi Materiei, ka prin miințe mi
 meșemș' s'îi ajîng' da vrednicia
 omului. În zadar preoții mi k'ne-
 teniile Kredinței vor zice k'ă
 kred mi se înkin' lui Dumnezeu
 în Treime, kînd vor neîngrîși
 Dînt' mi Materia țîmelor în-
 kredingate pîrșieiilor, mi în-
 soșind-se cu fiarele cele firești
 mi dukovniciei, materia o vor
 lușa în prada lumilor vîșții, mi
 dînt' a în prada lumilor celor
 nevîșții.»

Șiroae de dukrîme învînda o-
 brajii kîvîosului bîtrîn, mi toată

adunarea asmanire insuflata de
dusua. Domnyauia cheast' minune
ast' desv'aire, in kare se ve-
dea Atot-milostivirea dvi Dymne-
zei nentru f'ntura sa, mi shiroaie
de dakr'mi inunda f'cile a toa-
ta adunarea. Dus' cheasta iar
ym' b'rtina:

«Kredinta dvi Xristos e una
nentru toti mi toti krezind mi
inkininduse adev'rat dvi Dymne-
zei in Treime, vor fi mint'iti,
se va s'rgta adev'ra mi pacea, mi
vor naie dragostea mi ferigirea,
se va face o t'ym' mi yn p'stor,
mi p'storua mi va pune s'fletua
nentru oide sale. Acheasta este,
fii mei, taina mi dogma Treimei,
mi asfa s'a ar'at dymnezei
dumei prin Kvbintua mi F'ka s'f',
nu nentru a sa slav', ci nentru
mint'irea om'au'i.

«S' venim akym da t'ym'gide
chele mint'itoare ale achemi Kre-
dinne nuse in dukare in toat'
f'iinua ei. Lumea acheasta este o
ikoan' mi yn ajun ad dumei chei
bitoare. Kind om'ua chinstene in
sine mi in aproapele s'f' ne Dym-
nezei, in gijind dusua mi materi-
ia ka chele mai sfinte n'rgi a
le sale. Mitea dvi se dyminea-
z', in kadea sa t'ymiaz' kvbintu-
dvi, in puterea dus'au'i s'f' are
destoinicia biegi, ku kno'pinua
mi me'eshu'ua s'f' e in ne'ngri-
jire nentru x'ana de mine, mi
mi prin t'mare isnitele biegei
sint mai pu'ine, mi kind se in-

f'ymiaz', que s' le inving' mi
s' treak' neste dinsele; mi in
societate, mind dukua chele adev'-
rat dus' destoinicia mi p'v'sirea
sa, inkinene o toart' in nem'g-
pinitua danu che se ykk' dela
nimik min' da Dymnezei. Ku-
petua om'au'i este yn in'et tri-
mis din Atot-milostivirea dvi
Dymnezei ka s'la mingie nen-
tru f'antela chele b'ne, s'la mys-
tre nentru chele reale, mi s'la
pov'zias'ka pe kadea Kvbintu'au'i.
Acest k'pet, in om'ua che adev'-
rat se inkim' mi chinstene ne Dym-
nezei in treime, e tot d'au'ra in
pace ku d'nsua; mi a'el om se
face prieten ku sine ins'ui. S'f-
fletua om'au'i e nem'ritor mi
k'petua ka t'mbra t'ymeaz' dus'ne
d'nsua inb'kat ku cinerea de
minte mi dinkolo de mormint: de
a fost prieten ku d'nsua in d'umea
acheasta, in pace e ku d'nsua mi
in che ladt' 'mi la mingie in si-
nua Ven'iciei de f'antela sale.
Ox! f'iilor vede'i dag' ku im'g-
g'ia che'gilor de aci se in'ene;
mi se nu o a'entem din kolo pi-
n' kind st'pinita nu o vor sta-
tognici pre n'mint.

«Iar din protiv'. Kind om'ua e
nein'gjit in materia mi dusua
s'f', kind a'este n'rgi ale Dym-
nezeiri dintr'insua nu sint duk-
rate ka s' 'mi dea rodua dor.
Om'ua a'eda t'mbal intr' in t'ne-
rek mi ne'pin'g; ka s' 'mi impli-
neask' no'ftele mi treb'ingele

se ascamънъ фиrгaлoг чeлoг сьд-
 батичи; in sine нy are vrednicia
 ka in toate pridejzriae сь'ми афде
 а са xpанъ; ми kind este сyппyс
 Ia нънъdesk патимиде чeде аскyп-
 се ми yмiалите; vikdenia, minчiyna;
 zăbistia, xoцiя ми адеде, iar
 kind este кy пyтере, ачyнчi е деѣ,
 несъgios, setos de сицeде ми
 osteneала агроапeдyтi сьѣ. А-
 чeсте патимi аѣ in sine о дyпъ,
 о тyдъ вечникъ, ми ед пентy
 sine нѣ е феричит, пентy агроа-
 пeде нъгyбитoр, yн аместек де
 а тyрyга armonia фpaцiалoг сьi.
 Ми kind дyмеа е plainъ де аст-
 фeд де nenorocite фиинде, ачyнчi
 сощietatea seamънъ yн iад, ми
 fie-kare om е yн demon мyн-
 читoр пентy чеi ладцi: fie kare
 аpеапънъ din пaryба адyria а се
 фoлoси, ми а'ми фаче о norocire
 inkipuitъ din nenorocirea ми ti-
 кълoшиa адyria саѣ обyтeаскъ.
 Пpивидi не ачeцi стънинi аi дy-
 миi, не ачeцi тyфани Romani
 къ имi пyн феричirea ми слава
 in мyлyмеа robiaлoг че де сал-
 jesk. Vedeцi не ачeцi пpеoщi ido-
 лесчi къ'ми аѣ афлат интересyд ми
 фoлoсyд лoг in orbirea ми не-
 цiiица noroadeloг. Пpивидi не
 ачeцi пeгyцътерi де бyкate къ
 аpеапънъ foamete ми динъ де
 обyе ка сь'ми поатъ binde jir-
 нициде кy пpед ми сь се imbo-
 гъцeаскъ din тiкълoшиa чeлoг-
 ладцi. Inт'yn кyвинт totyд е
 bdestem, ми imпyгъция дyи Sa-

tan акoлo yнде oamenii нy vor
 кyпоаште не Dymnezeѣ. дyпъ
 кyм с'а bestit ед prin Фижа сьѣ
 пентy минyirea лoг: ми кyцe-
 тyд ам зis къ yтmeазъ дyпъ
 сyфaет ми цинerea де minte нy
 се interце. In kin е omъд не-
 сaъбитoр кy адевърат in Treime
 in дyмеа ачeастa, in kin вечник
 е ми in дyмеа чeеааааъ.

«Vedeцi фиi mei kit este де
 мънтyтоаре Kfedinga ачeастa,
 kit а inъадат ми а сфинjit не
 пе om! че фpъjie ми dragoste
 пyне in inima oameniaлoг! че y-
 nire ми incелецере inтpe noroa-
 де, ми кътъ пpефачере ми yшy-
 rare а tot фeдyдyтi де trente аде
 omъдyтi че ninъ ачi in ачeа im-
 пъгъjie а Ръyдyтi саѣ а дyи Sa-
 tan че а isborit din neаскyдa-
 re саѣ diu пъкат атъта ера де
 аpъсатъ ми цeмеа съbt yн jyr
 де фер ад пyтерii ми ад недpен-
 тъцii! Omъд din neаскyдaтe, де
 yнде isboгaцe пъкатъд ми пe-
 децивirea, с'а фъкyт вгъjманъ фe-
 дyдyтi саѣ агроапeдyтi сьѣ, ми де
 ачi с'аѣ ibit асyпга пъминyдyтi,
 гyтateа, нiсma, недpentateа,
 гъsboaiede, robia ми цeмерea;
 ми пъминyдa с'а фъкyт валеа
 пaицeрii. Dymnezeѣ а trimis а-
 сyпга пъминyдyтi не адешиi сьi
 пpоoгoчi ми bine-voитoгi аi oа-
 meniaлoг karii аѣ bestit in I-
 sraia не Mesia саѣ dorita
 ашtentare а bineдyтi, ми in а-
 те noroaде, де ми in inтyне-

гекѫ инкѣнѣи де idolѣ; inaintarea minciї omeneciї kare este o saujtoare a Кѣвѣнтѣлѣи; кѣчи дѣхѣд Domнѣлѣи de o potrivѣ se-їntinde asupra пѣмїнтѣлѣи ши се-їnnarte фїїлор сѣи челор а-лешї. Ачепї бѣрѣбацї аї проогочїт ми аї пегѣтїт маї пainte de веакѣгї koborigea Кѣвѣнтѣлѣи дїн чегѣгї. Кѣвѣнтѣлѣ авенїт пег пѣмїнт пѣскїндѣсе дїн Feciogara, кѣгѣдѣния чѣа маї палѣ ши несѣп-пѣсѣ да пїчї ҃н фел де патѣ, а векуїт кѣ оаменїї ши а гѣстат тоате амѣгѣчїпїде вїедїї; ши а мѣнтѣїт дѣмеа. Кѣвѣнтѣлѣ, фїїлор, сїнгѣг поате мїнтѣї дѣмеа ши а пегѣтїт ми їнфїїнда їмпѣгѣдїя чегѣлѣи! Кѣвѣнтѣлѣ пѣне dragostea їнтре оаменї; пачѣа їнтре пѣамѣгїде ши стѣпїнїїде пѣмїнтѣлѣи, ши пгїн Eвангелїа саї бѣна вѣстїirea sa adѣнѣ ne тоатѣ дѣмеа їнтрѣна ши фаче о тѣгмѣ ши ҃н пѣстор, о фамїїде ҃нїверсалѣ ши ҃н фолос де обїе, фегїчїirea. Кѣвѣнтѣлѣ а палѣс ши s'a мїрат кѣ пасѣгїде чегѣлѣи ши фїагѣде пѣдѣгїї їмї гѣсѣск ҃нде сѣ'шї факѣ кѣїбѣд ши вї-ї҃нїа, їаг пѣмаї Fїлѣ Омѣлѣи адїкѣ Омѣлѣ п'агѣ ҃нде сѣ'шї пдѣче капѣд. Кѣвѣнтѣлѣ а повѣ-дѣїт не чѣї че аї венїт да дїн-сѣл аї сѣбѣтї ка че сѣ факѣ сїге а се мїнтѣї, кѣ де vor voi мїнтѣїirea чѣа десѣвїгїшїѣ саї фегїчїirea їнтреагѣ ши фѣгѣ і-сїпїте, сѣ'шї вїнѣз аверїде, сѣ де

їnnарѣлѣ челор че пѣ аї, адїкѣ їнтре сїне ши сѣ тѣмеze ne тѣ-мѣ дѣпѣ Ел, адїкѣ дѣпѣ кѣ-вѣнтѣ; Кѣвѣнтѣлѣ а dat пїадѣ де їмпѣгѣдїя чегѣлѣи дѣпѣ пѣмїнт kare este o пегѣгї're, кѣм ам зїс; ши їкоанѣ а чѣлїї дѣпѣ моарте, спѣлїнд пїчїоагѣде тѣенї-чїлор, ми агѣтїнд кѣ чѣл маї mare сѣ фїе чѣл маї мїк ковїгїмїнд кѣ dragostea ши кѣ їнгрїїirea.

«Vedepї їмпѣрекerea їнтре пѣамѣгїї ши deosebїrea дѣпїлор лор. Гегїїї не чѣїлалїї її пѣмеск barbarї, ши овреї пѣгїнї. Vedepї тѣгѣfia Romanїлор ши aspї-imea лор кѣтре чѣле даате по-roade. Vedepї starea omenїreї їнтре дїшїїї кѣ се їnnarte орї їн стѣпїнїї саї їн робї: фїїї да дїшїїї сїнт їн kategoria робїлор, ши nevestїeа їн kategoria фїїлор. Ama dar Кѣвѣнтѣлѣ зїче „кѣ пѣ „e Еллїн саї barbar, овреїї саї „пѣгїн, сѣпїн саї роб, бѣрѣbat „саї фемее, чї тоцї тѣа сѣнт їн „їмпѣгѣдїя mea адїкѣ їн їмпѣ-„гѣдїя кѣвѣнтѣлѣи.“

Ѓн Israїl ҃нѣerea este ҃н dar de kare се їнвѣбнїчѣа пѣмаї їмпѣгациї ши пгѣодїї, їаг Кѣ-вѣнтѣлѣ ҃нѣе не тоцї дѣла їм-пѣгѣат пїѣс да роб, ши не тоцї її тѣече пгїн скѣлѣдѣтоаге ми її їмпѣгѣтѣацїе де ачѣдѣашї таї-не, ши де дѣ ачѣдѣашї фѣгѣ-дїїнѣлѣ. Кѣвѣнтѣлѣ а фѣкѣт не тоцї оаменїї де обїе фїї аїлѣї Dѣмнеzeї ши їкоане вїї аде

Dumnezeirei. Fii mei, noi în adunarea noastră n'avem înaintene adt̃ ikoañ de kit ačeast̃ k̃uče s̃r̃gakt̃, semña sf̃ințit̃ ad morții da kare ne-am hot̃r̃it̃ mi de kare s̃ntem rata, dar va veni odat̃ vremea kind biserika d̃vi Xristos se va imbr̃ka ka o mireas̃ înaintea mireaṽi s̃ṽ de toat̃ marea k̃ṽniing̃, mi t̃m̃pla ei va fi im̃podobit̃ de ikoanele Dumnezeirei mi ale ademiilor s̃ṽ, mi tot krețiñva se va inkiña da d̃nsele mi de vor slaṽi. Ikoanele ačestea vor fi ñuse în Biserik̃ ka yn kin mi semn de inkinare mi c̃instire a totsobor̃d̃vi kreținesk. Dar afar̃ din Biserik̃ ikoana cea vie a d̃vi Dumnezei înaintea a tot krețiñvaṽi este Om̃va, ast̃ m̃reaṽ f̃ṽt̃ṽr̃ a Dumnezeirii, fĩ ad d̃vi Dumnezei mi frate ad d̃vi Xristos. C̃instirea mi slava d̃vi Dumnezei din cer̃ṽi, krețiñva o d̃ṽ frated̃ṽi mi aproapel̃ṽi s̃ṽ nre p̃mint. Cine ñṽbețe ne Om, ñṽbeține nič̃i ne Dumnezei, mi nek̃m̃ înaintea om̃ṽṽi este yn p̃kat de moarte mi yn sak̃ileții a jețṽi mi a batjorog̃i în Biserika d̃vi Xristos o ikoañ, ača mai k̃ṽ ñrisos este în p̃kat mi f̃ṽr̃ de cele sf̃inte cea ce batjokorește, anas̃ mi desnoaie ne fratede s̃ṽ. Dumnezei iart̃, dar fant̃a în sine e o nelețiṽire mi din firea ei adṽce

blestem̃va. Unde oamenii în parte yñṽk̃ṽ adt̃va, ñṽ c̃instesk mi ĩṽbesk ne om, yñde pravidele în de obițe ñṽ s̃nt̃ întemeiate ne dreptatea cea ṽetnik̃, „ñṽ face adt̃va ceea ce ñṽ voeții s̃ṽ'ții fak̃ṽ ție adt̃va,“ akolo Dumnezei iart̃, dar fant̃a din firea sa e blestem, mi yñde Dumnezei ñṽ este k̃nosk̃ṽt̃ mi slaṽbit, akolo e iad̃va, mi Satan im̃p̃r̃ṽțiețe. Ačestea ñṽ vin de la mine či de la K̃ṽint̃ṽṽi.

Ka s̃ṽ fie înțetare de d̃ṽnt̃ între oamenii ni odixñ, era dest̃va morada ce dor zece porțñci ñuse în d̃ṽk̃ṽare mi p̃ṽzite de tot om̃va: ins̃ ka s̃ṽ fie m̃int̃ṽirea mi feric̃irea des̃ṽṽit̃ṽ treb̃va s̃ṽ vie morada K̃ṽint̃ṽṽi. „P̃ṽ, m̃int̃va e moțenirea om̃ṽṽi. „mi im̃p̃ṽinirea Dom̃ṽṽṽi, iar „Dom̃ṽṽṽ a zis Om̃ṽṽṽi: krețieții „mi ṽṽ im̃ṽṽṽṽi mi ṽṽṽṽṽi „p̃ṽm̃int̃va mi ṽṽ buk̃ṽṽṽi de „d̃ins̃va.“ At̃ṽṽṽi e buk̃ṽṽṽi, at̃ṽṽṽi e feric̃irea kind oamenii ṽṽm̃ind K̃ṽint̃ṽṽi, se vor buk̃ṽṽṽi de obițe de moțenirea dor, mi ačestea e zisa S̃ṽṽṽṽṽi „ṽṽṽṽṽi averea mi o im̃parte s̃ṽgac̃ilor mi ṽṽno d̃ṽne mine“ „mi de ači isborame: ñṽ înr̃ijij̃i pent̃ṽ zioa de m̃ine k̃ṽ ție Dom̃ṽṽṽṽi ce ṽṽ treb̃ve.“

Iar toat̃ p̃ṽnerea în d̃ṽk̃ṽare a ačestii morade a K̃ṽint̃ṽṽi s̃ṽñz̃ṽr̃ de la sing̃ṽr̃ inkinare mi krediñca k̃ṽ des̃ṽṽṽṽire a

А҃ѣ Дѣмнезеѹ ин треиме: а нѹ
 пѣкѣтѣи саѹ тремѣ омыа нѣчѣ
 импротѣва Татѣдѣи, кѣре е аѹто-
 ритатеа сѹпремѣ, нѣчѣ импротѣва
 Гѣдѣи кѣре инкѣпѣте матерѣа,
 нѣчѣ импротѣва Дѣхѣдѣи Сѣинт,
 кѣре е сте Мѣнтеа ѹниверсалѣ.
 Ши тоатѣ аѹеастѣ непѣкѣтѣи
 сѹинзѹгѣ интрѣ крѣпѣреа омыдѣи
 ин де обѣре ми интреагѣ, интрѣ дѹ-
 крѣреа ин тот омыа ми а ѹин-
 пѣдор ми а мѣрепѣтѣгѣидор. Пѣд-
 да крѣпѣрѣи, фѣидор мѣи, не а
 да'о инсѹши Стѣпѣнѣа кѹ ѹѣ-
 нѣчѣи сѣи, кѣ нѹ а адеа ка сѣ
 факѣ не Омыа ѹеа ноѹ саѹ а
 постолѣ аї сѣи, нѣчѣ дѣн кѣртѣ-
 гарѣи нѣчѣ дѣн фарѣсеї кѣре ега
 имбѣтрѣнѣи интрѣ пѣгавѣгѣде О-
 мѣдѣи ѹеаѹи векиѹ, ѹи дѣн пе-
 скарѣи ми проѣпѣи карѣ, фѣгѣ мѣдѣ-
 те кѹпѣрѣнде нѣчѣ деснѣ бѣне
 нѣчѣ деснѣ гѣѹ асеменеа пѣгѣ-
 ѹидор аскѣдѣа ми се форма ка
 копѣи пѣн крѣпѣре сѹре инпої-
 реа омыдѣи. Адѣкѣ нѹ а адеа
 пѣмѣнтѣа ѹеа кѹ сѹнѣи ка сѣ
 аѹпѣе сѣмѣнѣа, ѹи ѹарѣа ѹнде
 нѹ ега крескѣтѣ нѣчѣ о бѹѹѣа-
 нѣ. Крѣпѣреа де обѣре ми ин-
 треагѣ дѣда мѣре нѣнѣ да мѣк
 е сте адеѣгѣрата инкѣнѣре а омы-
 дѣи кѣтре Дѣмнезеѹ ин Треиме,
 ми мѣнтѣи реа омыдѣи дѣда го-
 бѣа гѣдѣи. Аде-фед пѣгѣнѣи,
 пѣсторѣи, хѹдеск ми батѣокѣреск
 Дѣмнезеїреа кѣнд нѣчѣ аскѣдѣ
 нѣчѣ ѹмеазѣ Кѣвѣнтѣдѣи; ми кѣ-
 вѣнтѣа е мѣре ѹе е сте сѣ деа

ѹнаїтеа А҃ѣ Дѣмнезеѹ, кѣчѣ
 фѣе ѹе ѹенерѣгѣе нѹ омоагѣ нѹ-
 маїферѣгѣїреа са пѣнн некрѣпѣреа
 тѣнерѣмеї саде ѹи пѣрегѣтепѣ о
 адеѣ вѣиторѣме кѣре дѣн веак нѣнѣ
 да адеѣа ми дѣсѣ недеѹїгѣїде
 ми гѣѹтатеа са ми се веѹнѣѹе-
 ѹе импѣгѣгѣїа іадѣдѣи. Кѣвѣн-
 тѣа ѹе ва да ам зѣс кѣ е мѣре,
 кѣчѣ о ѹенерѣгѣе ѹе а батѣокѣ-
 рит ми неїнѣгѣїт Дѣмнезеїреа ин
 ом, нѹ поате сѣ пѣскѣ ми сѣ
 формезе фѣї аї дѣмѣнѣи ѹи аї ин-
 тѣпѣрегѣдѣи, ми бѣестемѣа ѹѣ-
 меазѣ дѣн неам нѣнѣ да адеѣа
 ми осѣнда е веѹнѣкѣ.

“Дѣр крѣдѣнѣа ноастрѣ, адеѣ
 фѣїкѣ мѣдѣостѣнѣ а ѹегѣдѣи ва
 фѣе о скѣмбѣре кѹ тотѣа аѹѣ-
 пѣа пѣмѣнтѣдѣи; стѣпѣнѣїде пѣ-
 мѣнтѣдѣи вор дѣа о адеѣ пѣгѣ-
 фѣере. Евангѣліа ва окѣгѣмѣи
 ми ва фѣї пѣравѣа пѣгоадедор,
 кѣчѣ воїнѣа Домнѣдѣи е сте пѣ-
 кѣм ин ѹег аша ми пѣре пѣмѣнт.,

LOGODNICA BRAZILIANĂ.

Маркѣдѣа де Гонзаалѣа ега ѹ-
 нѣа дѣн пѣбѣлії порѹгѣзеї ѹе аѹ
 ѹрмат не Іоан IV, стрѣбѣгѣнд
 мѣреа Атлѣнтѣкѣ, ми се-дѣсерѣ
 интр' ѹн аде емѣсѣер сѣ кѣѹте о
 скѣпѣре импротѣва непѣогѣгѣидор.
 Соарта са ега дѣгатѣ кѹ а ѹнѣї
 тѣнерѣ ми фѣѹмоае фѣмеї кѣре
 иї кѣѹгѣгѣсе тоатѣ дрѣроатеа; ин-
 сѣ еа нѹ нѣѹ сѣ ѹе импротѣва
 ісбѣреї ѹе о сіаї а'ми пѣгѣсѣї ѹа-

ra mi famălia, mi obosiŋale mi
lăusede këlb'toriei d'rb'np'nd
k' tot'a a ei s'rb'tate, m'ri a-
j'rb'nd da m'gm'giale Brazăliei
unde a mi n'skvi yn feçior.

Markeză remase v'rbv mi se
ink'nt' k' tot'a intr' kreçherea
fi'v'v's'v' mi intr' si'nd'a de a
ad'na starea sa cea d'rb'np'nat'v
çe 'i'o risiuiser'v int'mpl'v'giale.

Alonzo era yn kovă vrednik
de v'bit, n'lin de këdv'rg'v mi de
vi'v'v'v'ne; pe d'rb'ng' o fi're v'rb-
d'v mi yn karakter sim'v'itor, a-
vea n'yn tr'v'v slobod mi s'rb'-
tos, faça n'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
okii v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
forma din p'rev'v'v'v'v'v'v'v'
k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
de insemnat prin pot'v'v'v'v'v'v'v'
mi k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
n'lin de armonie. K'nd se r'v-
dea da kreçherea d'v'v'v'v'v'
tat'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
sim'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
grozav n'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
d'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
N'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
açeas'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
a'd'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
in Europa, se s'v'v'v'v'v'v'v'v'
mi'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
çele çe n'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
in Rio-Janeiro, mi p'v'v'v'v'v'v'
sa in'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
n'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
a fi'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'

“Çe nenorçire, mi'v'v'v'v'v'v'v'
n'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
Markez, d'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
ma'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
din toat'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
n'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
a'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
din a'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
da'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
ade s'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
n'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
de-a n'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'

pre'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
sa rem'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
“Starea mea,
o starea mea! çe te-a'v'v'v'v'v'v'
intr' o zi in vreme çe se l'v'v'v'
k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
s'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
mi'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
in vreme de o b'v'v'v'v'v'v'v'v'
de çeas se ar'v'v'v'v'v'v'v'v'
intr' o ad'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
Pe v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
din visa-
sa, po'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
ze yn ka'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
mi se dv'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
da m'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
D'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
sa, star'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
se intoarse a ka'v'v'v'v'v'v'v'
mi in'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
in kamera sa, netrek'v'v'v'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'

A doa zi de di'v'v'v'v'v'v'v'
mi insemn'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
çy rata mi se trimise k'v'v'v'
yn ne-
Port'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
do'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
St-P'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
mi çoarte k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
din priçina averii s'v'v'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
Markeză s'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
res-
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
a'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
in b'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
mi neas'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
Pes-
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
so'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
mi Markeză se
in'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
in kamera sa ka s'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'

Po'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
ne v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
pe Alonzo, “fi'v'v'v'v'v'v'v'
ii zise,
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
k'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
yn aer
de m'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
s'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
te
insor'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
Alonzo kare im'v'v'v'v'v'v'
se şante-şure-zeçe an'v'v'v'v'v'v'

se фъръ а маї ста не гіндрї: „кү тоатъ инїма таїкъ,, ми зі- kind ачестеа, окїї чеї стрълүчї- торї аї doni Клагеї, фгүмоасе- де пічогүше аде doneї Іудїеї ми миї де аде фгүмүсецї а вре үнеї јүмътъцї де дүзїне де до- не і се інфүцїшаръ ін дүхүї інтр' үн аместек фоарте плькүт. „Ама дар те воїү інсгга, шезі фърта меү. Ам сь'цї спїїү че- ва інсемнѳог ми интересант. п'ам тревїнү сь'цї адүк а мїн- те кь ної ам пердүт чеа маї mare parte din avere, кь преа пүцїпъ нъдејде ам де а о redo- bindi ми кь піпъ атүпчї ної сүнтем преа сьгачі.

„Doresk ка сь тречї ін Еуро- па ін време де кьцї ва ані, сь добїндецї аколо фодоаседе че де аре чїнева дїн кьлѳторїї ми інвѳдътүгъ, прекум ми денрїн- дerea кү соціатеа чеа mare; doresk ін сфїрмїт ка сь'цї іеї ін дүте позїцїа ла каре ми нащереа ми крешереа їцї даү дренүд; дар ачeastъ догїнү нү поате а се їмпдїні фъръ банї, ми ін ста- реа noastră singură mijloc de а ne їндесні де банї este їнсү- гнѳоареа. Се опгї, сіңгеле се үгкь ін одгајї дүї Алонзо ка- ре плекїндъ'шї капүл: “Те їн- целегү domusде її зісе,, Мар- кезүл үгмъ наръ “Senor Iozef Mendeg e dator татъмеү прекум ми mie pozїcїa ін каре се афл; ед е, прекум о цїї чед маї бо-

rat particular din Brazilia; о фїїкъ, singura kopia че аре, е singura moшenїtoare а averїї дүї. Еү 'ї ам пропүс д'а үні аде поа- стүе фамїлії ми д'а фаче skimb d'о parte кү о нащтере стрълү- чїтъ ми де адта кү о avere ma- re; fie rekүnomїнүгъ, саү де- mertъчүне, ед а прїїмїт пропо- зїcїa мѳа кү тоатъ инїма. S'a гьсїт кү кале ка нүмаї декїт сь мергем ла St-Паул үнде сь се ми факъ пүнта.

“De аколо веї porni ла Ен- глїтера; бунд меү прїетен, D. Mardaynt те ва їнтлани ла Фал- пүт. 'ї ам скрїс ми нү сїнт ла їндїаїадъ кь фодоаседе десгге- каре 'д ам асїгүрат нү'д vor фа- че сь хотъгаскь а прїїмї про- позїcїa че 'ї ам фькүт де а'цї салүї де епїтроп, де повацъ ми де прїетен ін време де чїпчї ані че'цї веї фаче інтрү кьлѳторїе ми ін десъвїгнїerea інвѳдътүгї- лог. Ла їмпдїнїerea ачестїї со- рок те веї їнтоарче ачї үнде їцї веї афла прїетенїї, соція... ми не татъа тьү дакә үрсїта їд ва їerta а тгьї піпъ атүпчї,, Та- тъа ми копїаүд се їмбрѳцї- шаръ пдїні де сімүїї. Апої зі- се Алонзо кү пергбдаре: de- moazeda... Дар еа че сь фїе піпъ акүм, абїа е үн копїа, а- бїа аре треї-снре-зече ані ми кү мїхнїре їцї спїїү (ачї Маркеа зүд се черкь сь їа үн ton m-ї- serios) кь сьнѳїтатеа еї е преа

шубредъ; кѣ toate acestea че сѣ зик? кѣ преа пѣдѣне кѣномѣне ам деспре чеаа че се атинѣ де persoana еї.,,

Сѣtiriaе porniriї se фѣкѣгѣ нѣмаї дерїт. Alonzo care era iubit de obște, imi дѣѣ zioa бѣнѣ deаа tineriї сѣї prietenї. Atѣта mta тоѣї кѣ се дѣче дѣ St-Паул ми да акодо in Енглї-tera; iar insѣгѣtoarea дѣї era o тайнѣ inkѣ.

Vizita чеа din гѣмѣ фѣ да мѣтѣгѣса stariца: "Merѣї кѣ Domнѣд, фѣтѣд меѣ ми фїе-цї sѣingїї intr'ajtor, fi zise ачаа-стѣ бѣнѣ мѣтѣгѣ. Alonzo тѣ ешїї чеа din гѣмѣ маїдїѣ, чеа din гѣмѣ reprezentant аа bekiї mi сдѣbiteї noastre case. Fie bine кѣвїntat чеаа че'цї va fa-че starea mi neatїrnarea! dar нѣ ѣїта кѣ datorїїае таде кѣтре dїnsѣд s'аѣ фѣкѣт маї мѣдате ми маї сѣfinte, mi фїе ка дапѣгѣїае de аѣг сѣ цї se парѣ tot d'аѣ-на ѣшоаре!"

Eї se imбѣгкaгѣ mi in пѣдѣне zїае аїтѣсерѣ да St-Паул, да port fi intїmpınaгѣ D. Iozef, ѣн бѣгїn mїк, шѣвред mi вїѣ, кѣ o коадѣ дѣгѣ, o пѣдѣгїе intoar-сѣ, o хайнѣ вїпѣтѣ mi ѣн jїдет кѣ фдогї; ѣн аер de trїѣмѣ mi бѣкѣгїе se агѣта in тоатѣ per-soana дѣї.

O femeе gїntoакѣ, oакешѣ mi гѣгѣшчеанѣ fi пгїїmi да поар-тѣ; senor Iozef o rekomandѣ

кѣ e sora дѣмнеадѣї; ea im-бѣгѣїmѣ pe don Alonzo mi'а пѣгѣї mi d'o parte mi de аада, mi'ї пофїї in садон апѣkind ѣте inainte. Акѣдо доѣ tinere ne-ггесе кѣрат imбѣгкate аdѣсерѣ o мешчоагѣ inkѣкaгѣ de пѣв-ѣїте mi de poame.

їn vreme че Alonzo se in-вѣдмѣшеа in компдїmente ка сѣ respѣнзѣ Inггїїїїаог senoreї, amїndoї таѣї se trѣseserѣ да o parte mi vorbїа imггевѣнѣ:

— Korabia intїnde vedele mїї-ne; zїchea markїzїа.

— Kam преа кѣгїnd, respѣn-деа senor Mendeg, mi дѣгѣ кѣм imї snїї вѣз кѣ нѣ trebѣе сѣ perdem vremea.

— Nѣ, nentѣ кѣ toate sїnt gata: slobozenia enїskonѣдѣї, ureotѣд mi нѣнїї, toate not a se сѣvїrїшї intr' ѣн чеас! Dar fїї-ка дѣmїтаде?

— Maї nainte de toate mon-senior, нѣ ѣїта кѣ Izabeda abia e ѣн копїд inkѣ mi ѣн копїд сдѣбшор; ea din neuogocїre a fost kїnѣїтѣ de boадѣ mїttїka, mi din пгїѣїна сѣпѣтѣцїї чеї сла-be mi a trebїаог меде чедог мѣдате, edѣкацїа еї n'a преа fost inггїїїтѣ; insѣ пої vom пѣтеа in-кѣ сѣ indrentѣm ѣremea per-dѣтѣ.

— Bine, bine, сѣ isггѣvїm treaba, mi toate se indrenteazѣ. Senor Iozef moutї o vorbѣ ст-горїсеї, mi ешїгѣ amїndoї din а-

partament. Markezta inuitiindŭ pe Alonzo kŭ mermonia se va face nŭmaŭ dekit mi a doa zi se va imbrkà a se dŭce in Europa. Ea sokoti asemenea kŭ era inpedent de a nregŭti pe fiŭta sŭŭ pentru infŭdŭsharea mirerii. mi dŭpŭ che ŭi spuŭse aचे-चेदेа che Mendey ŭi zisese, a dŭogŭ:

Егъдѣще'ми Алонзо а іне-ка іn tіne огі че фел де mіn-каге непаѣкѣтъ аг пѣтеа сѣ'цї іnsѣфле ea, adŭ'цї aminte kŭ vіitogŭta tŭŭ se reazimŭ tot, a-sŭnra aचेपїї दोतरी!

— Vai! ama este, respŭnse Alonzo; dar jertfa e mare! O tŭcere inpedeantŭ a tatŭsŭŭ tŭmŭ dŭpŭ aचेŭ respŭns.

Se trasergŭ fie-kare in kite ŭn apartament deosebit ka sŭ'ŭi skimbe хаінеде mi sŭ'ŭi факŭ oare kare toadetŭ; abia se гѣ-тігŭ mi venігŭ sŭ'ї noŭteaskŭ in kabinetŭta dŭi Senor Iozef, ŭnde intrind aфлагŭ ŭn notar, ŭn preot mi doi martŭrї.

Dete Markizŭtaŭ ŭn akt in kare era leratŭ o danie insembrŭtoare in favogŭta fiŭtaŭ sŭŭ; Markezta esnrimŭ a sa rekŭnoŭimŭ ŭi Anzodo sŭgŭtŭ mina sokŭsŭŭ. Aktŭta фѣ іskŭait mi печетавит skoiindŭ-se mi koniŭ dŭpŭ o-rindŭiadŭ. Se vici in tŭmŭ testamentŭta dŭi Senor Mendey, kare dŭpŭ che asіgŭgŭ o soartŭ kŭ-viіnŭioasŭ sŭroriseŭ, dŭsa fiieseŭ

toatŭ гѣmŭŭiŭga nemŭgŭiniteŭ sa-le sŭgŭi.

Sŭvirindŭ-se aचेŭŭe pŭnerŭ da kade interesante, kompania фѣ invitatŭ a noŭti da Biserikŭ ŭnde era sŭ se факŭ meremo-nia kŭnŭnieŭ.

Tatŭta mi fiŭta sŭŭ imŭ fŭchea mi tŭta mi adŭta o tristŭ idee desnre mirasŭ, mi mai kŭ deo-sebire bietŭta Alonzo merchea kŭ inima inuietritŭ da Biserikŭ. Tatŭta sŭŭ tremŭrind sokotin-dŭ-se asŭnra rezŭtatŭtaŭ meremonieŭ, ŭi zichea kŭ oare-kare emfas: "Trebŭe sŭ mŭrtŭrisim kŭ Senor Iozef s'a pŭrtat kŭ indŭstŭal nobilitate. Din parte'цї, inгrijame a te sŭpnŭi fŭ-tŭta meŭ, sokoteŭete da tatŭta tŭŭ., Alonzo ŭi strinse mina; dar inima ŭi era atit de plinŭ in kit nŭ pŭtea sŭ gŭseaskŭ niŭi ŭn respŭns.

Kŭ toate kŭ o zi strŭdŭŭitoa-re intra nrintre ferestrele chele dŭnŭi ade oratorіdŭi, insŭ nŭ-meroasele фѣkŭiŭ che era aurin-se nriŭnŭia o dŭminŭ foarte ne-patŭkŭtŭ, de fie-kare parte sta inmiŭgŭiŭi doŭ гѣndŭrї de robї, bŭrbagї mi femeї; preotŭta mi martŭrї se amezargŭ da dokŭ dor nrekŭm mi Anzodo mi Markezta. Senor Mendey se dŭsese sŭ a-dŭkŭ ne sorŭsa mi ne fiesa.

Kite-va minŭte trekŭgŭ intrŭ aचेntare. In sŭrŭuit se aŭzi ŭn sromot inartikŭ nrintre kare se

deosibla гласѣд ѹней femeї че skotea нице цинете слабе кѹ тоате кѹ ега фoarte аскѹдите. Nѹмаї de kit se агѹѣ senor lozef кѹ sorѣsa, kare адѹча саѹ маї bine тїга дѹпъ sine o мїкѹ формѹ оменеаскѹ, сѹбцїратїкѹ, neagrѹ мї тскатѹ, kare dїnd din мїнї, din нїчїoare мї срїїїнд, se импротївїа din тоате нїтерїаде мѹтѹнесеї, аїтїатѹ де natѹ femeї а кѹгor їмбрѹкѹ-мїnte мї паете їn neorїндїалѹ агѹта фoarte їnvederat ка че фел de салѹбѹ нѹтѹсерѹ сѹ факѹ.

Fata ега їмбрѹкатѹ кѹ roke de мѹселїнѹ фoarte gros дѹкга-тѹ, garnїтѹ кѹ o danteаѹ фoarte bogatѹ, dar kare дѹпѹ moda порѹтѹгеѹзѹ ега маї аша de гадбе-нѹ ка мї кїпѣа еї; да тѹекї мї їмпреїтѹд гїтѹаї аеа нице dia-мante de ѹп mare пегѹ; їn kit pentѹ гѹтеааа дела кап нѹ їsbѹтїserѹ сѹї факѹ коафїѹга мї. нѹгѣа її кѹдеа їn nerїндїалѹ neste ѹмерїї чеї слабї мї ne-ггїсіomї. Fїsїonomїa татѣаї мї а мѹтѹмї агѹтїа ѹп neasїmѹгѹ profѹnd de мїхнїре че сїмпїа, мї адѹнаrea їntreagrѹ ремѣсese їmmѹгмїтїтѹ. Їn kit pentѹ бїe-тѣа Adonzo, sїnceаде ї se їnre-дѹase їn vine мї sta gata s'o тѹ-деаскѹ din Bїserїкѹ, daka n'ar фї їntїmқїnat o кѹхтѹтѹгѹ гѹгѹ-тоаре а татѣсѹ. Kїnd мїгеаса тїгїm грѹпїm аїтїnse їn мїїдокѣа адѹнѹгїї, вѣзїндѹ-se слабодѹ

genezi кѹ o мїнѹ паетеле їна-пoї че кѹзѹгѹ їntр'o mare neorїndїалѹ, мї ї se бѹтеа їnїma de тѹрbare мї de sїdїnceаде чеїмї фѹкѹse. Агѹнкѹ маї їntїїѹ o кѹзѹтѹгѹ кѹтре Markїzїа, ne тѹмѹ кѹ o сѣдѣтѹчїтїне кѹтре Adonzo; фїеїе kare dїn, eї re-mase ѹїnit de чеа че вѣзѹse, kїnd кѹ мїгareа а тоатеї об-щєї, дѹпѹ че se ѹїтѹ мѹдѹ да dїnsѣа кѹ ѹп aer сѣдѣatik мї копїаѹresk, se dїnїпї de odatѹ мї se ашеѹзѹ dїngѹ dїnsѣа.

Преотѣа kare o кѹпoїеа фoар-те бїне нѹ пердѹ нїчї ѹп moment мї нѹмаї de kit їнченѹ салѹба ne kare ea o аскѣтїа кѹ ѹп aer snerїos мї din kїnd їn kїnd агѹнкїndѹїмї okїї їмпреїтѹ мї o-пгїndѹїмї кѹхтѹтѹга ne Adonzo kareде odatѹ rїdїkїnd мї ea ne аї сѣї їntїanї ne аї eї, dar нѹ маї de kit її дѣсѹ їn jos їn тоkмаї ка мї kїnd ar фї їntїanїт ne аї ѹнїї basїdїsk.

Церемоаїа se сѣвїгїmї кѹ їн-четѣа, мї Adonzo їмї фѣча о sїдѹ nesпѹсѹ ка сѣ se їntoarkѹ мї сѣ салѣте ne мїреасѹ; dar ea kare мї мї дѹase bїntѣа кѹтре тїнѹ її маї genezi їнкѹ odatѹ dїn okїї сѣї чеї пергї, o кѹхтѹ-тѹгѹ а кѹгїа-espresїe, de мї skїm-batѹ dar remase netѣамѣчїтѹ pentѹ бїетѣа Adonzo.

Емїгѹ dїn Bїserїкѹ. Markїzїa вїїnd akasѹ se ашеѹзѹ ne скаѹ-нѣа обїчнїїт мї se аїтїкарѹ de

vorbъ desure deosebite prigini, pînъ kând de detergъ de spire kъ prinzad e rata.

Senora Tereza skъza ne ne-noatъ sa kare, zichea kъ uŷ'i e nrea bine mi de aqeea nъ bine la masъ. Ospъdъdъ fъ maî mъat imbidimzgat de kit delikat, mi bukъgia se arbtъ ne kinъgia tъtdor, afaгъ de ad ynъia kare çititorъd id noate rici; insfîgnit fie-kare se trase în camera sa.

A doa zi, dъnъ o ynoagъ pregustare d'a'nniçioarede trebъi sъ se nreъteaskъ de dъm. Senora arbta dъi Adonzo kit îi nare de гъŷ kъ mititika Izabela nъ s'a însъnъtomat inkъ, ka sъ vie în persoanъ sъ'mi ia zioa bûnъ de la dînsъd, insъ.... Ши bûna damъ ar fi voit sъ'mi maî ymeze miгъd чed dъng ad ertъçiybidor, kând tinъgъd nostrъ iŷ'tbie vorba kъ nergъbdare, dîndъ'i în mînъ o kûtie kъ o podoabъ dъkratъ în diamant dъnъ qea dîn yгmъ modъ deда Londra, rûrind'o sъ o dea în nъmede sъŷ mireseî nentъ kъ ed nъ nъtea sъ aibъ çinstea de a'io da singur. Mъtъnъ-sha se dъse kъ podoabede mi se întoarse nъmaî de kit k'yn ined de bridiant kare nreçъia vre-o doŷ-sure-zechegrane de diamante mi i'd detedîn partea mireseî kъ toate komplimentъgide qe o înbъda nriledъd.

Dъnъ qe'шi dъz zioa bûnъ mi

înbrъçimeride deда nъoa sa famidiе, Adonzo se dъse insouit de tazъ-sъŷ sure a se imbarca, karede'шi dъz zioa bûnъ de la dînsъd kъ dovezide qediî maî viî tinereqe, mi îi detepoveçide qede maî înqelente, dar karede ka yn om kъ sokoteadъ se feri de aî snъne prigina despъçireî dor.

Dъnъ kite-ba sъntъmini Adonzo sosi la Fadimъ, unde id aqenta D. Mordaynt enitronъd sъŷ. Se dъsergъ impregъnъ în kontinent, unde, dъnъ instrъkçiiide nъrinteçiiî trebъia sъ ntreakъ trei anî xotъrçiiî nentъ kъdъtorii mi înbъçъtъrъ, Engaitera fiind nъstratъ nentъ adçii doî din yгmъ.

D. Mordaynt era kit se noate de bine ades nentъ sarçina qe avea sъ imudineaskъ, mi nъmaî de kit Adonzo se dîni de enitronъd sъŷ mi id ixbi kъ mare dragoste.

Çei trei anî trekъgъ kъ repençune, paini de nлъkъte netreçerî. Ei vizitarъ dokъgide qede maî vestite ade Françei, Çermaniei mi Italiei.

D. Mordaynt era înutiingat de Markizъd asъnra, însъrъtoareî dъi Adonzo mi asъnra tъtdor imprejъrçidor qe se întimçlaserъ. În qea dintiiŷ skrisoare qe tinъgъd nostrъ nriimi deда kvbioasa mъtъnъ-sha, stariçda maî întiiŷ de toate îi rekomanda în

tr'adins de a'mi p'rastra inima
nentry femeia sa ky kare soarta
d'vi e legat' nentry tot-d'ayna
mi f'rg' intoarcere, mi D. Mor-
daynt ad'ora k' ky adev'rat
asta este por'uka ei, a k'ria
k'akare ar tra'e d'yn' sine ce-
de mai' mai' nenogochi'.

In vremea z'bovirei sale in
kontinent atit vremea kit mi b'g-
rarea sa de seam' f'rg' im-
p'rg'ite intre m'adimi de pri-
cini, mi skimbarea foarte des
a d'kvingei, in kit inima d'vi
Alonzo n' p'tea a se indelet-
nici da yn dok mi de aci s'bi
se int'pade vre-o primejdie se-
rioas'; din'g' achestea treb'xe s'
s'ne cineva k' ed n' era de
o nat'g' ka achedea in f'lk'g'ra-
te ne kare zimbeta' ynei b'ze
g'mene, o vie okiad', sa' a-
tingerea ynei miini dedikate n'
mai de kit s'la aurinz'. Ky
toate achestea, D. Mordaynt se
temea ka n' k'um-va achest' fi-
re kare n' se porneste n' mai
de kit, ynit' ky sim'ibilitatea d'vi
s' n' ajung' odat' mai' primej-
d'ioas'.

La sorok'a hot'rit, ei venir'
in Eng'itara mi netrek'g' aci
ont-sure-zere d'vi ch'getind a-
cest dok bredeik de b'rgare de
seam'; prin ymare ei n' mai a-
vea de kit n' mai shase d'vi a
z'bovi in Londra, ins' nenogochi-
earea de kare se temea ky a-
tita r'rij' D. Mordaynt tot n'

n' n' s' skane de dinsa.

Alonzo se d'ise intr'o zi la
opera din p'reyn' ky prieten'ya
s'f', sol'ya Braziliei. Paimb'nd'
d'vi k'yt'g'rie prin sala, 'i
se p'rea k' nik'g'ri n' mai v'
z'ise yn dok p'bl'k' ynde sek-
s'ya cea f'g'mos s' 'i se par'
mai' n'kyt de kit da opera
Londrei. Linsa m'adime'i, str'
d'g'iea mai' ind'g'it' a d'vini-
nei mi marea k'v'ind'g' a toade-
te dor'kontrib'ya, d'yn' a d'vi p'
gere, a p'g'inyi achest' isprav'.
N' mai de kit b'rg' de seam' k'
sol'ya Brazilian k'ya agintat
prin dorneta sa da n'inte per-
soane dintr'o do'g' din notriv'
mi intracheam' vreme v'z'z' mai'
m'ate dornete indrentind'-se
in partea achedea. B'rg' de sea-
m' asemenea mi vederea 'i se
ougi as'ura yneia din cele mai'
f'g'moase tinere feme'i ce ar fi
v'z'z' vre-o dat'. Ky toate a-
chestea in fa'a ei, in manierele,
in p'rtarea mi in mederea ei
era ceva kare o ag'ya k' ar fi
strein'.

— Cine este ea? zise ed pri-
eten'ya'i s'f'. Mi se pare a fi
franzez' sa' spaniol'.

— Nici' yna nici' alta; e yna
din kompatrioatele noastre... o
brazilian'.

— Ky adev'rat, zise Alonzo
ky yn glas de mirare mi p'nd'
de m'adymire.

— K'um! n'ai auzit nin' ak'um

vorbind de dînsa? Toată lumea o numește frumoasa Braziliană mi este născută momentului... face, te încredințez, niște sfîșierî foarte krude în inimide acestor tinerî ai Albiopului; ea a venit aici s'nt îngrîjirea kontesei de Godolphin care este dama ce acum șade lângă dînsa.

— Numele tinerei?

— Dona Violada de Montezuma.

— Numele este din țele mai nobile, dar nu'mi adduc aminte s'ă fi auzit la Rio.

— Familia ei lăcțește la Nordul Braziliei; ea a sosit la Londra de kîtera zile dînnepună și guvernantă și mai mult de sărui; venirea ei aici este ca s'și s'vîrșească educația. Ea e o moștenitoare bogată și se zice că ar fi dogodnică unii Portugaliez. Vrei să ne ducem la dînsa? te voi rekomanda dacă voiești... și numai de kît se știu.

Solida id infuzișă mai intensă la Kontesa ne ține la frumoasa braziliană ca un compatriot. Ea id priimă și o multă dîmire deosebită și id poftișă șază lângă dînsa.

— Mă văz că adevărat foarte norocit de a face cunoștință și domniata, Don Alonzo, îi zise ea, mai virtos ca s'și arăt toată dragostea și cinstea ce simț pentru șimna dî-

mitade m'ștîr, starița, care în m'ștîr s'a arătat către mine și toate îngrijirile unei m'ștîr... Că adevărat îi sint foarte mult datoare.

— Dragostea mi îngrijirile ei nu putea să fie mai bine întrebunțate... Cunoști dîmneata mi ne tată me?

— Prea de aproape, mi poartă și zic că mi ne dîmneata te cunoșc asemenea; atita de mult am auzit vorbind pe amîndoi de dîmneata.

Alonzo oșt, sokotind-se și nici tată și nici m'ștîrșă și pomenisere de Dona Violada în șkrisorile lor; k'vintă era mare, și k'vintă la fisionomia ei cea grațioasă și înțelegerătoare, la trăsuri ei pline de nobilitate, auzind vîde și pline de dîș k'vinte, simția o dîșere mai amară de kît tot d'ăna kompărînd'o și așea persoană a k'ria adducere a mînte îi ap'șa șfletul, întocmai ca un nesuferit vis ce ne apasă pentru.

Adoa zi de dimineață povestii Domnului Borden, și o prefăcută nebăgare în seamă, întîlnirea de și seara.

— Am auzit vorbind de așeaștă streină, zise epitropul; ea face cînte șințelul brazilian, și negreșit că va așda și mai bună negitorî în Engalera, de și va fi dogodit.

— Să fie adevărat că este laoditic?

— Negreșit, că în uestiōn Portugal, mi achest proiect de alianță s'a fărkat p'bdak.

— Într'această seară Adonzo revăzu pe Dona Viola da kontesa.

(Va urma).

ASUPRA ARTEI TEATRALE.

Arta teatrală, zice Madam Taama este foarte rea a o artă, mai virtos kind a perdut cineva folosul de a'și scriji ni judecările sale prin esemplu. Că toate acestea este bine că în aktor să scrie kind a avut norocirea să izbutască în profesia sa. De la dinstul n'umai poate cineva să afle ce sîdine a pus, cum a isbutit să învingă greutățile făr n'umtă ce i s'a înfrîimat, ce drum a ațergat în kariera sa, mi cum a putut să'și kroiască în feclă să în talent partikulă ad' să' Datoria sa este atunță să'midea da d'umînă kinzviride sale, mi să dovedască că ațară de dăviride firești e da dator isbinda sa unei ostenele și judecări mi neperkurtate. P'rtunș de achest adevăr Md. Taama într' așea în materia sa.

“Arta teatrală este arta cea mai deosebită: ea konrinde toate

kunopințele care cer cele-adealte arte. Că în talent de zurgar, de aktor, de komponitor, de skriptor, adesea oți remine cineva nekunoscut; toți oameții că talent nu sînt favoriti de norok; însă aktorul, dacă plăce p'bdakului, norokul să e asigurat.”

Madam Taama kurtă că în tîntă nikolă dramatik trebe să kunoskă mai întii bine limba sa mi istoria noroadelor antice mi moderne; în lok de a merge din provinție în provinție că în aktor nestatornic, trebe să se formeze în Paris, aproape de bune modele; căci se obișnuce ră mi n'are pe nimeni că să' înpinjeze despre ațeașta. Într'infat de anadadele t'nul p'bdak fără judecată, n'umai de k' id va stăni o t'ufie foarte nekunbitoare da înaintările ce are trevintă să fakă. Aktori ce vin de la provinții sînt, în cea mai mare parte, înțeleși în pricina talentului mi' mi konservă greșalele nekunind a se îndrenta. Șkolăgul poate să se încerce în Paris asupra unor teatre de societate cum a fărkat Taama mai nainte de a intra în komedia franceză.

Prekum se naște cineva zurgar să' poet, asemenea kurtă Md. Taama că se naște mi aktor, dar pe dîntă dragostea artei trebe să adăoe mi dra-

rostea osteneală. Ostenind, ку кугаја поате сѣ ајугѣ да талент; ши ку талант поате сѣ се факт аша де порозит кит есте иертат а фи асупра пѣмѣнтѣуи: славъ, богѣие, neatrнare, sint asigurate ачадѣа че поате сѣ is. byteaskѣ асупра театруаи. Ынсѣ тинериѣ актори trebye сѣ симѣ trebyнга де а'ши ѣтнде кѣ ноѣиѣде ши де а добнди о адеврѣатъ ѣвѣдѣтѣрѣ. Ка сѣ репрезентеце бине персонаѣе историче, сѣ се ѣмбраче ку ад лор характер ши фисіоніе, trebye сѣ кѣноаскѣ времіе ши докѣгіе ѣнде с'аѣ петрекут ѣтѣмпѣгіе че се араѣ пе шепѣ. Тѣнѣга шклар trebye сѣ чѣтеаскѣ ши сѣ реѣтеаскѣ бѣката ѣн каре есте сѣ жоаче ѣн гол, ши, де се поате сѣ 'ши траѣ, се скіе ед ѣнсѣши характерѣ персонаѣѣуи че 'ши а аес, ка сѣ поатѣ маѣ бине а 'ши да сокотеада десне дѣсѣа ши а 'ши форма јѣдеката. Барон фѣ mare aktor ши скриітор deosebit; Таама фѣ colaborator аѣ Дѣчѣ ши компѣсе ѣн акт дѣн Абуфар.

Madam Таама трактеазѣ десне стѣдѣе фисіоніеи, еа рекомандѣ ка тот д'аѣна сѣ 'ши пѣие чѣне-ва фисіоніа ѣн рапорт ку чеа че ва сѣ еспрѣе; ши фѣнд кѣ театру есте репрезентаѣа карактереаор, а патѣмаор ши а рѣікоаѣуи пѣсе ѣн аѣкгаре, trebye бине сѣ де кѣноаскѣ чѣне-

ва ка сѣ де зѣгѣвеаскѣ ку адеврѣ. Un бѣн aktor trebye сѣ фѣе ѣн традѣктор іскѣсѣ; trebye сѣ преѣіаскѣ, сѣ симѣ, сѣ ападѣе. Trebye сѣ фѣе лѣтератор, ка сѣ јѣдече опера че ѣн aktor 'і о ѣнфѣішеазѣ. Дѣѣа пѣтѣриѣ чеѣ бѣне, о сітаѣіе дѣа че ши реѣдаѣтъ сѣн асемenea мѣјдоачеде чеде дѣнтѣѣ прѣн каре акторѣа депрѣнзѣндѣ-се ку вѣртѣеа, сѣ поатѣ а се ѣнфѣкѣга да ачеде фѣтѣоасе сімѣтѣе че араѣ, еспрѣмѣндѣе ѣн тот адеврѣа лор, ши апоѣ короана ісбѣндеѣ ѣнѣі aktor есте чѣнстѣеа пѣвѣікѣуи, ши чѣнстѣеа се добѣндеѣе прѣн пѣтѣтаѣеа чеа бѣнѣ. Trebye ѣн глас маѣдіос, о пропѣнѣіе кураѣ, сѣ се аѣзѣ тоатѣ сілаба, ѣн семѣтѣмент вѣѣ, ѣн сѣфѣет тѣнѣр ши маѣ вѣртос ѣн сѣфѣет прѣімаітор де ѣнтѣнѣрѣе, пенѣтѣр кѣ де де ва фѣ дѣнсѣт де ачест дар, сѣ фѣе сіѣѣр кѣ пѣ е фѣкѣт пенѣтѣр театру. Мд. Таама повестеѣе ѣн прѣіаіа ачѣаста ѣн анекдот фоарте потрѣіт.

Прѣвѣа, дѣнѣ рекомандаѣа прѣіеніаор сѣі фѣгѣдѣісе деѣіде ши сѣѣѣігіеде саде ка сѣ факт едѣкаѣа театрѣа ѣнеѣ тіпѣе ресоане ѣнсемнате прѣн а са фѣтѣсеѣе. Нѣдѣјдѣа чѣнева кѣ ку ѣн асфѣа де бѣн повѣдѣітор еа негрѣшіт ва ісбѣтѣ ши ва стрѣаѣіе одаѣ; гласта ѣ ера мѣнѣнат, вобѣа кѣт

se poate de curat limba, avea tot ca să placă mi nimemî nu se îndoiă de isbtire.

Стрѣлчица актор ка съ инсфлемеze astъ фгумоасъ statve îi didese съ invege гoдѣа Arianei
Într'o zi ea se чerка s'o факъ съ simцъ фгумсециде skierii; vrea съ'î anrinzъ imаѳинаѳия зѳгъbindy'î nenogociride ачestei prinчese амъѳите, пъргъsitъ de ачeдa ne kare id izbvia. Дѳпъ yn кѳvint плин de rивнъ mi de кѳддѳгъ, Превид îi zise: (аиде Mademoazelо ласъте in тоатъ мишкareа че simцi; нѳ te teme кѳ веi фаче гъѳ: simцibilityate mi сѳфлет iцi trebve!... аиде кѳ te askvat.)

Fata inчene a сѳune ne din афартъ кѳ ачeсамî гъчeадъ ka o pensioнаръ dintr'o мънъstire. Превид fierbea de перъbdare dar кѳта съ se стъннеаскъ.

(Кѳм Mademoazelъ, ецi reche intr'o sitvaцie аѳit de атингъtoare!... ѳitete кѳ ѳie, kind zik versѳide аstea, imi кѳгг лакъгмеде, sint мишkat... inкѳzape, плинѳi, сѳspiozъ, in-

чeпe de ал доiдеа... O! еѳ вѳz кѳ нѳ simцi nimik.

«Съ лъсѳm ne Ariana, te gor съ vorbim de D-ta... Negremit кѳ intr'o zi sokoteцi съ te мъргiцi? сѳune'mi.—Dargъ.. аша,... Domnѳде. — Prea bine Mademoazelо, daka amopezѳa, ... нѳ... воiѳ sa zik логodnikѳа D-tade... ачeдa ne kare 'дaй адеѳe, daka s'ar дѳче, daka te-ar пъргъsi че аi фаче?—Domnѳде!... — Pesѳinde слобод, аиде. — Ei bine!... Domnѳде... амi дѳа адѳа.

— «Aй дѳа адѳа zicî!... Mademoazelо, astъ леѳie e чеa din ѳгмъ, нѳ sokoti кѳ веi jѳка niчi траѳedia niчi komedia;.. niчi o datъ нѳ веi фаче nѳmik, s'o iцi кѳрат. Fѳte маршандъ, кѳсъtoare, ori че'цi ва плъчeа... adio, слѳгга дѳmitaде.»

Într'yn ал доiдеа artikoл vom ѳгma analisѳa фгумоасеi дѳкѳгъi ал D-nei Таdма, mi нѳ ne ва фi греѳ a dovedi kit era vrednikъ de а deskrie mi а da drent inвѳѳгъгъ trivmфeде sale дѳпъ счeпъ.

CRUCEA.

O тѳ кѳгъчe'n плинс кѳдеасъ de ne o гѳгъ istovitъ
Кѳ ал еi din ѳгмъ adio, кѳ ал еi сѳфлет гъгъit,
De troi ori икоанъ сѳintъ, darъ de o minъ amorцitъ.
Кинѳа Domnѳаѳi izbî!

Kite лакръмї се скърсеръ не пїчїсареле'цї преа сфїнте,
 Dın мърєцѣа чеас їн каре не аа еї осїbit sїn.
 Їнтр'о мїлѣ tremurїndѣ аї трекут їнкѣ фїerbїnte,
 De аа еї деаної sїsїnїn.

Aaba пагъ а-фькаїєї да о searbedѣ думїнѣ;
 Їntrїstat бърїнѣа прєот мурмура дїнѣ sїkїѣ,
 Ка о маїкѣ че мурмуръ о kїntare дѣлче дїнѣ,
 Addormїтѣдѣ сѣѣ фїѣ!

.

Kїvїoasa eї нѣdejde п'а са фгьнте ега trasѣ
 П'ачеа фацѣ ч'о чегеаскѣ стрѣдѣчїре 'nфгьмсецѣ;
 Obostїde неказе, дѣїoнїa дoг дѣsase:
 Moartea 'ї да мѣrїrea са.

Adїїnd ку'нчетѣа вїнтѣа, прїn kosїца'ї despлетїтѣ,
 Desвѣdїa мї 'пвєdїa іагъмї kїнѣа еї їнкѣ фгьmos,
 Куm не а моцїї mагмуrї аdбе ѣмбдѣ ѣмбга чеа чернїтѣ
 Unѣї neггѣ kїпарos.

Un braц вєpед ста nemernїk де не а'а моцїї nat d'опarte
 Челѣаадт ку фгьpezїme п'а са їнїмѣ addѣs.
 Se пѣrea кѣ кѣтѣ їнкѣ к'addѣcheа не-а еї бѣzї moarte.
 Aїтoгѣа чеа де sїs.

A са гурѣ ста deskїsѣ не кїнѣа де мїntїre
 Їnsѣ сѣфдєтѣа фгьїse де не бѣza че'а кѣтѣ.
 Ка ѣmor mїros де smїгнѣ а вѣпѣїї їnskѣmїre
 Пїn'а пѣ'а їnfдѣкѣrѣ.

Aкѣm totѣа amocїse п'а са гурѣ їnгїєdatѣ
 Pѣsѣфдєarea акѣm тѣкѣse їн аа еї sїn addormїт
 Ш'аа еї окїѣ фгьг прїvїre де sїb ѣeana 'mповѣratѣ
 Јѣmѣtate стѣ ѣmbrit.

Eŭ! Eŭ inst' stam 'd'o parte, prada groazelor trăcute
 Ne'ndrăznind s'ă m'ă aproniiŭ d'acea fașă c'am sărbîit
 Par'k'ă ceasul n'ătimirei mi ad morții m'ăririi m'ăte.
 O ar fi 'ndrăznezeit.

N'ă'ndrăsniam; dar b'ănuțlă greot priceniŭ a mea yimire,
 A d'ăi m'ăn'ă d'ind'ă'mi Krăcea, o s'ăr'ăt mi 'n plăns o ieŭ,
 "Iat'ă (im'ă zise) ai'ăi n'ădejdea, iat'ă d'ăd'ăcea nomenire,
 C'ăine, ia-le fi'ăd'ă mieŭ!,,

Dar! O sfînt'ă m'ăntenire, te oiŭ 'avea p'ăr'ăcea 'n d'ătme.
 De trei ori din zioa ceea k'ăp'ăced'ăd'ă ce am s'ădit
 A skîmbat a sade f'ăr'ănze ne a sa groap'ă f'ăr'ă n'ătme
 Șii t'ă n'ă m'ăi p'ăr'ăsit.

P'ăcea inim'ă d'ănit'ă, ah, de ynde s'ă p'ărr toate!
 T'ă'murot'ăv'ă vremii k'ăr'ăde n'ăv'ăt'ării aŭ fost semn
 Ș'ăi me'ă oki n'ăin d'ăk'ăr'ăm'ăi k'ăr'ăte aŭ s'ăpat y'me 'ntristate
 Pe ad k'ăp'ăr'ădor lem'n.

O din y'm'ă sk'ăp tovar'ăn y'n'ăi s'ăf'ălet kare s'ăoar'ă!
 Ah! r'ăm'ăi, n'ăad meŭ pent vino, s'ăp'ăne'mi s'ăp'ăne'mi ce'mi zicea
 Kind k'ă y'n Echo k'ăv'ănt'ă'i, k'ă a d'ăimbe'ăi d'ănoi par'ă
 N'ăt'măi c'ăie i'ăi vorb'ăia.

Kind in ceasul de 'ndoia'ăd'ă, ynde-a tr'ăn'ăr'ădor vi'ăd'ă,
 Ask'ăr'ănzind'ăse s'ăbt v'ăd'ăd'ă de ne okii ce se st'ăng,
 Se in'ăd'ăd'ă k'ă v'ăn'ăia n'ăref'ăkind sim'ăirea 'n r'ăd'ă
 S'ăr'ăd'ă celor vii ce 'ă pl'ăng;

Kind n'ăa v'ăc'ăii sade m'ăr'ăceni, kind in k'ăt'menede morții,
 K'ă y'n rod k'ă a sa nov'ăr'ă des'ăr'ăyit d'ă'n f'ărațet ram;
 Pl'ăkat s'ăf'ălet'ă at'ăr'ăn'ă trem'ăr'ănd in r'ăara sor'ăii
 Peste a mor'ăii cernit y'ram,

Kind n'ăl'ăk'ăta armonie de k'ănt'ăr'ăi mi de s'ăr'ăm'ăn'ăr'ăi
 N'ă de'ăeant'ă m'ăntea m'ăt'ă addormit'ă ak'ăm in noi,
 Kind ne n'ăent'ăr'ăi st'ăi d'ănit'ă in m'ăn'ăy'ăd'ă c'ăd de k'ăn'ăr'ăi
 K'ă n'ăriet'ăn'ăd'ă d'ănoi,

În achemămi morții năme, țearcă 'n țeară ce desparte
 Să'mi daș dărua n'a ta rază mi 'n ațea kumădită zî,
 Kind mințuă meș va bate, pomeneșe'mi a ei moartē
 A ei... ce țiuș murgi.

Voiș kăta ațea dok unde țura ei akum murgindă
 Pesuflă a desneșțirei țea din țurmă skumni sursin.
 Ș'ad seș sșflet va întoarge pe ad meș țumbăș fșțindă
 În țereskuă ei senin.

Dșrșiaskă'mi atunțai soarta ka o murtă ce se 'ndurgă
 O tovarăș 'n doliș k'yn kip jađnik intristat
 Ka yn ințer alurgă mine, sș'mi kșleagă pe a mea țurgă
 Daruă ce ink'am nșstrat.

Sșrijineș'o pe a ei kașe, sșrș'i din țeară din țurmă
 Și semn dragostei, nșdejđii murgitoridor sșrșjind
 Odor da țea ce țămine deła țea ce moartea 'd kșrșmă
 Treș'i așa da tođi pe rind,

Piș 'n zioa țea 'n kare sșrșrind bodta intșnekoasă
 Rșșrșind yn glas din țerși va kiema de șante ori
 Pe tot țea ce 'n țumbra Kșrșei odixneșe a șale oase,
 Învădit d'ai morții nori.

(Imitație din Lamartine)

G. Kșrșenski.

MODE.

Kș fșeșe kare nșmăș se va
 adșșura kite țna saș doș bro-
 șure de mode kind bșrșșeșei
 kind femeșei; imbrăkșmintede
 însș, fiind de mai mșlate fełșgi,

se va fășe o deskrere mai pe
 larg a modelor de 15 zile.

Kș nșideșuă serbșgi nșođi
 Đuki de Orleans fșrșgă mai kș
 deosebire imbrăkșmintede țurmă-

toare; rokii în bordure de auz, riglânde de флорі ші де діаманте, апъръторі стрълуцтоаре.

Чіорані де мѣтасе în феце сінс ла модѣ, пантофії кѣ кѣпѣта дѣугѣ ші вірфѣгаде індестрѣ де аскѣдїте. Се поартѣ асемenea ші котѣне саѣ чісмѣдїце.

Пріндеседе Маріа ші Клементіна авеа рокіі крен де Кіна, гарніте кѣ сбѣрѣторі (volant) în дантеле де Енглїтера кѣ десене гоіче че се ҃ка маі сѣс де џенѣкї; дантеле ла korsaqıı, ла мїнічї ші претѣтїndenї кare sta mїnıgnat.

О рокіе де оgrandї brodatѣ кѣ verde ші аuz, кѣ ҃н (volans) асемenea се пѣртѣ дїн ҃репѣ кѣ о пѣлѣгіе де паіе де орз їмподобїтѣ ка пасѣгеа гаїдѣтї акѣргїа коадѣ се ішгѣвїеа їн нїџе маравѣ нѣансате verzi че кѣдеа ка садчїа.

Пентѣ seara, neafđındıse rokıı de varѣ їndestѣ de bogate pentѣ кѣрте, s'аѣ фѣкѣт о мѣдїме де рокї де stofe bogate нрекѣт: brokart, нѣдт де мѣтасе моаре ші кѣсѣте кѣ аuz ші кѣ арѣнт, не кімн розѣ, албастѣ, алб, шѣд. дантеле кѣсѣте кѣ аuz ші арѣнт era гарнїтѣра дор.

— Тѣнїче де тѣд кімн (кнї) окодїте кѣ о їндойѣ гарнїтѣрѣ че се афла ші не поаделе рокіі

ші не марѣнеа korsaqııdıı, prodıchea нїџе kostıme ші тоадете фоарте rekoroase ші де о едеганѣнѣ neshısz.

— Pentѣ тоадете де дімїнеада се пѣртѣ ла Fonteneblae мѣдте redenrote де нѣдт (҃н феа де stofѣ) де мѣтасе їн verde сѣпате саѣ ҃нїтѣ (фѣгѣ адесѣтѣре) brodate кѣ фрезе (ruches) де ҃гѣ їмреѣгѣ, ші ҃н mare нѣмѣр де redenrote де мѣседїнѣ де Індії гарніте кѣ о мѣдїме де bogate дантеле ші кѣ дѣвѣлѣгѣ rozѣ, лїдѣ, албастѣ шѣд.

— Nѣ trebye сѣ ҃їтѣм ҃н мїнїgnat феа де рокїі де оgrandї кѣ сбѣрѣторі (manșetıgї date) brodate кѣ паіе дѣкрате; нїмїк нѣ фѣчеа ҃н ефект маї фегїчїт ка nodoaba ачеаста, сїмплѣ ші де о едеганѣнѣ фоарте стрълуцтоаре нїн ефектѣд че фѣчеа.

О фантасїе vrednїкѣ де їnsemnat era алџерїенї нїџе мїчї мантале де seara че де арѣнкѣ не ҃мерїї годї ешїнд де ла баа саѣ дела театѣ. Ачеѣнїа era де kamemır алб brodat кѣ шнѣр алб ші чїкѣгї growї де мѣтасе.

— Semi-Алџерїенї сїнт нїџе шадѣгїі desinate їн ачеесамї idee кѣ коадѣд дела snate гѣтѣнд ші brodat сѣс не дїнгѣ гїт окодїт кѣ ҃н manșet саѣ о мїкѣ педерїнѣ.

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTERAR.

LOGODNICA BRASILIANA.

(urmare).

Un prietenul strins se statornicii fereb zăbavă între dinmii, dăru kum era prea firește între doi tineri din aceeași țară. Niții o petrecere nu se arătă cu plăcere Donei Viola mai mult de kît cea cu Don Alonzo.

Ea tot d'ăuna avea vr'o romanțu nău s'ă kînte cu d'nsu, vr'e un desemn nău a'i arătă, vr'e-o karte nău a'i rekomandă. În vreme ce Kontesa își fereba partida de Vist, amîndoi tinerii juca Eșekuri, mi Alonzo petrecea ast-fed mai mult momente ferice. Însă niții o dată ea nu avea atîta stăpînire în inima lui ka în vremea kînd petrekuînd kordelăa cea neagră a kîtării ne urmăru s'ă, în gura s'ă kînte cu d'nsu kîntecela dor naționale ce de akom-

pania însuși: în momentele a-celea pare că era o simuatie între d'nsii netălmăciți, mi ori kare ar fi fost nătmăru mi ganțu auditoriu, ea nămai dela Alonzo cerea o kăzături de aurobație.

Ei se vedeă adesea ori în dokuri năblăce mi în mai mult kase partikulare. Viola muzikantă perfectă kupocea mi danțu cu desăvîșire; Alonzo, fereb s'ă poartă a'și da kăvruțu nentru ce, era mîndru de mirarea ce ea prigînira, mi kînd v'ădăînd cu d'nsa ațea mon-tînduse ațeste vorbe: "Amîndoi Brazilieni, ce pereke interesantă!", o mișkare silenț fereba a 'i se bate inima.

În situația partikulară în kare se află, Viola năzea cu

strămnicie asprele obiceștii a-
de nămintului său. Îndată ce
se sâvârșă vre un contradanș,
ea se dăcea mi se așeza lângă
kontesa; nici o dată nu emă da
prezembdare făr de fie însoți-
tă de dansa mi nici nu priimea
vizite de cât în ființa ei. Pur-
tarea aceea ne lângă chinșirea
de obicei îi venea bine mi lui
Alonzo, cu toate că ar fi vrut
de multă ori s'o răsească sin-
tural.

— „Păstrează-mi inima,, îi șoptea
konteșina sa. Dar vai! i-
nima îi scâmbia mi ea nu putea
să păstreze de cât de a nu se
da pe față. Priviriă cu cea mai
mare băgare de seamă asupra
lui însuși, nu'mi iertă nici o
dată cea mai mică familiaritate,
mi nu'i adresă nicidecum kom-
plimente în cât să kontesei să
D-lui Mordant să privinșiască
cea mai umoară bănuială; în-
să nu putea să isbutească spre
a se stăpini să a face a nu' a
încelare: Viola.,,

Vremea trecea repede, timpul
ce e călătorie pentru plăcerile
Londrei se apropia de sfârșit.

— Ei bine Alonzo, îi zise într'o
dimineață în vremea prăgustă-
rii D. Mordant, soroculă eks-
tremă se apropie; iată-ne în Iu-
lie mi mai înainte de sfârșitul
lui Oktomvrie trebuie să fim la
Rio: Eș trebuie să căutăm ca să
mă asigurez despre dăcherea ta

în basca de noapte adă duneșii ni-
toare.

— Amă de călătorie! este cu
putință?

În aceeași seară ei se dăse-
ră da kontesa, mi ka tot d'ăuna
se inseră da Vist mi da Eșek.

— Unde'ți e gândul Dón A-
lonzo, de joci ast-fel? imi pară
foarte distrat astă seară.

— O! da miică dărușii; astăzi
ne-am fărut călătorie de drum
pentru Brazilia.

— Cu adevărat! zise Viola.

Lui Alonzo i se pără că o ve-
de stăpînând. Dar adevărat e-
ră că mi ea închipuă a cămănea
ne gânduri în jocul său. În mi-
nuta aceea o sălăză îngră cu o
cutie cu bijuterii ale Violașii
ce de adăsesse bijuteriile care
de dresese.

— Care e privina, zise ea, că
nu te vede cineva nici cu inele,
nici cu alte bijuterii duneșii mo-
da tinerilor noștri Brazilienii?

— O! te încredinșez, zise D.
Mordant, puțin un minut că-
lătorie jos, că D. Alonzo are un
inel din țelă mai bogate ce am
văzut; un diamant de cea mai
cărăbă apă mi de un preț în-
semnător.

— Este adevărat că am un
diamant foarte scump, dar în
adevăr nu'mi plăce nici să' a
văr singur nici să' aștă da
adășii.

Aci D. Mordant fără un semn

de mirare ce dete сь интелеа-
гь дѣи Алонзо некѣница. Ед
ardikъ канѣа, Виолла имѣ цинеа
не ад сѣъ rezematъ de мѣнъ: ne-
rrii сѣи окѣ era indrentaѣ асѣ-
пра дѣи имѣ агѣнка о дѣчѣре ne-
obichitъ. Фѣгь сѣи мѣе pentru
че; асѣ къѣтъѣгь ѣа фѣкѣ сѣ
se infioreze; ea о дѣсѣ in jos
ми инченѣгь jokuа.

Дѣпъ къѣѣва зѣде ед о дѣѣа
дѣпъ yn kontradanѣ да докѣа
obichitъ angoane de Kontesa; еѣ
aveaѣ сѣ treакъ urin trei саѣ
natru apartamente пѣине de дѣ-
me нѣнъ сѣ аѣунгь in аѣеда
unde se аѣаа dama аѣеаста ми
нѣ де пѣгеа аѣѣта de гѣѣ къ нѣ
аѣунг маѣ къѣнд да докѣа хо-
тъѣт.

— Ши къ адеѣрат este къ о
сѣ ne дамѣ in дѣна виѣтоаре Don
Алонзо ?

— Фѣгь Iodoiaдъ; да дѣмнеата,
Doná Виолла, че о сѣ фачѣ ?

— Еѣ мѣ дѣк in Portogalia.

— Ши de аколо ?

— О ! n'о сѣ шедем аколо
мѣатъ vreme, grija proprietъ-
ѣilor noastre ne kiamъ in Bra-
zilia.

— Аша даг о сѣ ne vedem
аколо ?

— Nѣдѣjдѣск... poate не-
ste къѣѣва дѣнѣ.

— О аѣеаста мѣ мингѣе пѣ-
ѣин. Ми се нѣгѣ къ гѣсѣфѣтъ
ma'slabod, дѣпъ о skѣтѣ тѣѣѣе;

— Dar нѣ воѣѣ маѣ vedea ne
Виолла...

— Dar Виолла te va vedea ne
dѣmneata, reshѣnse ea къ si-
granѣгь; аѣѣеа че ea а fost
pentru дѣмнеата, о prietinъ sin-
ѣегъ имѣ inkinatъ, нѣ ва inѣѣта
nѣѣи о datъ de а фѣ.

— Mѣадѣumim, Виолла, мѣа-
ѣumim... даг nentru дѣмнеѣѣ
taci, нѣ маѣ воѣѣ nѣѣи о vorbъ.
О dѣse да докѣа еѣ, ми emѣ нѣ-
маѣ indatъ din баа.

D. Mordaynt priimise postirea
че ѣи фѣкѣсе Don Алонзо ка сѣ'а
insodeaskъ нѣнъ да Brazilia.
Vasѣа era asigratъ имѣ гѣѣгѣле
маѣ сѣвѣгѣите. Алонзо имѣ фѣ-
къ vizita de adio.

Un vas era asemenea inkiriat
pentru Виолла имѣ oamenii сѣи
kare era yn Пакебот че мерѣеа
да Lisabona, имѣ zioa se хотѣ-
rise in kare ea еѣ сѣ плече din
Londra ка сѣ meargъ да Fal-
myt. Алонзо era сѣ плече а,
doa zi tot аколо, даг notribise
astfel ка ea сѣ нѣ аѣде nimic.

De къseara плекѣгѣи Виоллаѣ,
ea se dѣse да kontesa.

— Aѣ venit сѣѣѣ ѣѣ zioa бѣ-
нѣ дела Виолла ? ѣи zise ea.

— Nѣ; дела дѣмнеата doam-
na mea, viѣ сѣ'ми ѣаѣ zioa бѣнѣ,
pentru къ имѣ еѣ sunt in аѣунѣа
de а дѣса Londra, имѣ viѣ сѣ-
'ѣѣ мѣадѣumesk de gracioasele
дѣгѣи in seamъ че аѣ avт nentru
mine.

— Dar pentru ce se nu vezi ne Viola? Ea se va supăra.

— Mai bine e să nu o văz.

— Dar ce să'i zik?

— Kyrat aceasta, domna mea, că mai bine e să n'o văz.

Kontesa nu se mai împotrivi midun komnadimenetele obicnute se desprgiri.

Vremea era minunată mi D. Mordant se arătă înkntat de kăltoriea sa, îns' Adonzo era medanolik mi ne rinduri, mi tovarosha să se cerkă în zadar ka să'a decepte din murgurea în care sa kufundase.

Ku toate acestea ne la birturile ne unde se onrea, brgarea lui de seamă închen' a se întrita de vorbele ce auzea că o frumoasă strein' ar fi trecut de ku seara ne akodo.

De dimineață ajunser' să pręste în Falmut. Adonzo grbi de a se înpiinga despre damastreina. Ea ajunse de ku seara la port, mi Pakobotele dela Lisabona midela Riotrebea să întinz' vellele a doa zi de dimineață.

Dun' ce pręstarg' amindoi kăltoriei, se îndeletnir' a privera asupra inbrkrgii dukrgidog log, mi ktre seara se duser' la port.

Era o frumoasă seară: Adonzo privea la orasha cea vesele mi pain de aktivitate aa Falmutului, numeroasele korbbii la port mi întinsu' ocean care se desidea

înaintea lui; ne urma fiind că numai era limik vrednik de a tra e brgarea lui de seamă, oki'a lui se onri asupra unu' mik vas ce era foarte anponiat de ad să. Adăsa numai de kit rodul, a se asvirai într'o șadun', mi a se urka în acașt' korabie, toate acestea fur' pentru dinstu' treab' de un minut. Ea întani ne pod ne o saunrik' kynoskurt' lui care se urta la dinstu' ku mare mirare, mi care fur' a'i vorbi îi deskise ura unei kabine. Ea într' mi ura se inkise în urma lui.

Viola era întins' ne un pat de odihni mi se arată că vreme. Snetu' o fur' să'mi ardi ce okii, îns' nimik nu poate să esprime mirarea ce se arată în obrajii ei vând ne Adonzo care gmbesese în nițoare din aintea ei întokmai ka o statue. Ea se skul' mi cea dintii' a ei kpretare îi fu să se repez' ktre dinstu'; îns' nerremit că a onrit'o mirarea kxtturgii mi purturgii lui, pentru că ea se onri mi strig': Don Adonzo!

— Iată zise ea, ankinduri minide, că eu nu pochi' trbi fur' tine, daka ink' ep'i sloaodh, ai mial' de mine!

— Dar tu Adonzo, slabod ep'i?

— N'am ast-fea de noduri care se nu le pochi' turgdri.

— Așa dar sint datoare să nu te las în neipiingh' despre a-

debrata mea stare. Ty хгънеци о гътьчире fataлъ; кгеzi къ сѣнт догодитъ: dar еѣ сѣнт мѣритатъ... Чи ащепантъ, zise ea, възѣнд а-супра дѣи Алонзо исправа ачестей импѣртъмиѣ, ащепантъ ѣдѣ зик yn минѣт те гор!

Toate фгъгъ задарниче; кѣ ре-нејуне фгъгъ veste se асвѣдѣи in бакъ ми интр' yn минѣт фгъ in пакеботѣа Brazilian; не угмѣ импирѣнд не D. Mordaynt ми tot че интѣнеа инпайте'ми, интрѣ in кабинѣ инкѣзѣнд уша ми се асвѣдѣи in патѣа сѣѣ ка yn дес-нѣдѣдѣит. D. Mordaynt интрѣ интр'о шадѣпѣ, се дѣсе in па-кеботѣа портогеѣ ми се интѣ-ни кѣ Violaа.

A doa zi in гъвъгъсатѣа зѣорѣлор Алонзо инвѣлит in мантаоа са ми кѣ шапка агъсатѣ не фгън-те, ста in нѣчоаре асупра подѣ-лѣи ашентѣнд кѣ yn аѣг носо-морѣт моментѣа kind пакебо-ботѣа Brazilian сѣ'ми ардѣче а-кога. Васѣа нѣ интѣрзѣ а се ле-гъна ми дѣпѣ кѣте-ва минѣте ѣа възѣ деснѣкѣнд анеде. О кѣѣ-таре де деснѣдѣдѣире ѣи стѣнѣни-се дѣхѣа ми аѣта домнѣа асуп-гъ'ѣ, in кѣт ѣа нѣсесе интр'о не-бѣпѣ иснѣт де а се агънка in уг-ма васѣаѣ че порнисе... Атѣнѣи угна din ѣеаозеле кабинетѣ din интрѣ дескѣзѣндѣсе кѣ ренејуне, ед зѣри о басма фѣдѣѣнд дѣпѣ фереастѣ, ми не Violaа инсѣ'ми

in starea ѣеѣи маѣ кѣѣде мин-кѣри интинзѣнд браѣеле кѣтре дѣнѣд ка кѣм аг фѣ вгѣт сѣ'д роаѣе саѣ сѣ'д минѣе, ед ве-нѣндѣ'ми in фѣре, ѣи трѣмесе са-дѣтареа са ми деснѣдѣдѣиреа перѣ.

“Еа мѣ ѣѣбеѣе! О фѣрѣчире! Еа мѣ ѣѣбеѣе ми'ми дѣ nobi-лѣа есемпѣа ад сѣпѣнерѣи да soarta ноастѣа.”

In аѣеа момент, о минѣ прѣе-тѣпѣ симѣи in мѣна са. D. Mor-даѣнт ѣа трѣсе in кабинетѣ.

— Алонзо, ѣи zise, еѣ sint вѣноват, аг фѣ трѣвѣт сѣ прѣвѣз тоате аѣестеа. Цѣне, Dona Vi-олаа не кѣре ам възѣт'о ѣерѣ, м'а гѣрат сѣ'дѣ даѣ билѣтѣа а-ѣеста.

Алонзо ѣа дескѣсе.

“Те јѣг, ѣи скѣѣа еа, пентрѣ драгостеа тѣтѣѣи дѣмитѣде, пен-трѣ прѣетѣпѣгѣа кѣтре мѣне, да-сѣте де yn аѣор фгъгъ нѣдејде. Цѣсте нѣѣин не вом реведѣа... не вом реведѣа, ми пачеа, не-вѣновѣдѣа ми прѣетѣпѣгѣа вог фѣ кѣ поѣ. Чѣгѣа не дѣ вѣне-кѣвѣн-тѣрѣе саде ми не ѣартѣ не а-мѣндѣи, пентрѣ кѣ ам fost преа неинѣеленѣи!,,

Violaа.

Алонзо стрѣмторѣ не D. Mor-даѣнт кѣ интребѣри асупра интѣ-нѣри. дѣи де кѣ сеара кѣ Violaа, ѣа интребѣ интре ѣедеааѣе сѣ'и спѣе деснѣе бѣгбатѣсѣѣ. “Se

zice, îi respunse ea, că e un om de un rang foarte mare, bogat, burtin mi slăbănog; că s'a înșurat cu fata asta ce a ramas orfelină de la un prietin nămaî ca să'î sărjească de pasznic mi de reazem în aceste vremi primejdioase. La această înșințare, inițiativa Alonzo s'îvkneă de o bucurie tainică, mi se mai linișți.

Peste kîte-va săptămînc ajunseră la Rio.

Cea dintîi zi fu coterită a se duce la curioasa stăruț mi a'mi vedea prietini ce'i mai de aproape. Adoa zi de dimineață Alonzo se înfășură la curte. Și în vreme de două trei zile vizitade prietiniilor de bună venire n'ă lăsară în odihnă.

Dar într-o dimineață dăpă pregustare, Alonzo dă o cifră cam nepăcurtă; tată-său îi vesti că peste vre-o două săptămînc pe Dona Izabela cu măturașă.

— 'mi am gătît la Botafoço, adăruț ea o dovrință vremelnică care n'ădejdyesk că'ni va plăcea: zik vremelnică pentru că'ni vor da kît de curînd ceea ce dorim, o sodie diplomatikă în Europa. În vremea acestor șase luni din urmă lăcurînda această a fost obiectul tuturor îndelunțirilor mele, mi dăka n'ăi vre o treabă, să mergem dăpă prinț a o vizita dinpreună cu D. Mordant.

Ea, răspunse că merge, mi

prin țmare da ceasul coterit pleragă. Casa e'ă desfășurătoare mi da un loc foarte minunat; mobiliale bogate mi plaine de gust. Apartamentul coterit pentru Dona Izabela se desicise. Un minunat parter, mese de lucru mi de desemn, mi o bibliotecă conținea o alegeră din curșiale Englezeșii, Francezeșii mi Italieneșii. E'ă înkă mi un piano, o arpe mi o kitară.

— Așa dar Dona Izabela a fărut marî înainturi, zise Alonzo cu un ton dător în rîs.

— Iubește mdat artele mi muzica respunse Markiza cu linișțe. Alonzo mdatămi tată-său cu căldură mi simțire de șpre toate îngrîșirile ce a avut, ne urmă ohtă, sorotînduse ce fericit ar fi să dovrască în acest locă cu...; dar nu cu Izabela.

Dăpă ce se risiniră bucuriile cele dintîi ale întoarcerii, Alonzo înčenă a se întristă, fruntea 'i se încrîcă de o neagră medalcolie mi din zi în zi se făcea mai nebrățgor în șeamă de cele ce se întimplă împrejurii.

Îi plăcea să petreacă cu stăruța, ea pia să'î mințască întristarea cu un takt foarte sigur da seksul său; ea sta kîte un ceas înainte a'î îndelunținduse da kîte un lucru de kurbăță fără să'î îndrenteze niș

vorbă, mi lăși asta în națea. Intr'yn d'yn prinz ea se auzase la locul obicnuit, ea intră mi în loc de a se pune jos se apronie de dinstă.

— Imi pare bine Alonzo că ai venit pentru că eram să trimid să te caute.

— Să trimidă să mă caute... ne mine?

— Așa. Una din prietiniile d'umitade a sosit în m'nsstire mi dorește să'di vorbească... n'ai uitat nevenit pe Dona Viola Montezuma?

— Dona Viola!... sare în sus ca d'o mișcare electrică, Dona Viola zici? daka n'am uitat'o!.. ox! ce mă va, ce mă va?

— Ajungnd la Lisboa, tocmai ca să primesc căea din urmă g'șuflare a b'rbatului săi, s'a g'rbit d'a se întoarce în acest p'mint unde o kiamă interesuri însemnate, mi dorește să te vază.

— Sînt rata s'o primesc.

Stariga se trase n'umai de kît, ea auzi yn stomat pe d'ingr' g'ild. Era iolada în doliv, (chernit) mai frumoasă mi mai interesantă de kît tot d'ayna. Ea îi dette m'na n'ntre g'ile. Ea înpenke, o duse la buze, la inimă'i mi la frunte'i kare ardea.

— Alonzo, zise ea, k' yn gaas d'ace mi m'ngitor, am aflat dea stariga d'nsre insurtoarea tă, 'mi e teamă că f'.

g' voiea'mi am kontrebit a'ci face yn isvor de am'rb'vine mi de d'urere din ceea ce trebuia să'di fie v'f'ul fericeii. Ce pochi să fak mai mult dekît să te j'z a v' ivi. Cea mai mare d'urere ce po'di să' mi p'ic'nteu ar fi k'nd mai s'idi să perz c'instirea ce am pentru D'umneata. F'g'd'ue'mi Alonzo...

— Ea o p'ekumă k' grabă:

— Nu f'g'd'esk nimik, nimik;

— Mi apoi fi-voii în stare să'i mi dii f'g'd'vinele?

— Eu bine, ama dar ex voii vede a în fantă daka Alonzo va fi a ceea ce mi s'a p'g'at k' este... daka e destoînik să jertfească fericeia tinerii mi nevinovatei sale femeii, ne a yn'itată atit de bun mi k' atita dragoste... daka poate să'mi jertfească c'instea mi p'ic'inele da yn p'at, da o ximeră! Alonzo ve'i avea g'rb'vine mi doringe mele cele mai s'ncere mi mai ferbinii... f' k'um să meritezi a fi fericit mi lasă g'm'p'ina în voiea p'ovedinței.

— Ea se f'k' nev'z'it, ea g'mase înpenkieat la g'ila vorbitorului k'utind vre-yn înceles da k'vintele Violdei. O raz' de lumină 'i se p'g'at în sf'irmit k' străbate prin înt'neretă ce ia înk'up'iră.

— O simplă d'uire de nedejde e destă ca să ne m'ntre de desn'bd'uire. Ori ce se va în-

тимаа, еа хотѣри съ десконега Donei Izabelei тайна inimii sale да чеа d'intlii infianire че ва авеа кѹ динса; съ о југе пен-тѹ феричігеа аміндога ка съ'д ајте а гѹне нѹде дѣгѣтѹге фѣкѹте аѣт де гѣѹ. Легѣтѹгиде а-честеа тѣбѣе съ'ї фие ми еї не-сѹферите ка ми дѹї кѣчї а фост тѣбѹинѣѹ а миздоѹї сїда спре а де контрага. Ед нѹ ерѹ да индојадѹ кѣ дѹкрїнд кѹ хотѣргіе ми кѹ інвоїге де аміндоѹ пѣг-ѹїде нѹ бор ісбѹїтї съ де гѣпѣ. Афарѣ де ачестеа чеа динтїѹ прїчїнѣ а ѹнїрїї дор се десфї-инѣсе, пентѹ кѣ татѣа съѹ іс-бїндїсе де а інтра ін носесїїде саде дїн Португаїа. Пїаїн де ачесте кѹчѣтѣгї ешї дїн тѣпѣ-стїре.

Ін вѣгѣѹд касеї чеї мїчї дѣ-кѹїтѣ де Маркезѹа ерѹ о мїкѣ камерѣ ін каре, дїн прїчїна ін-пѣдѣгїїї саде ми а вѣдерїї асѹ-пра порѹгаїї несте каре домінѹа, дор де пѣлѣеа съ пегѣсте ми съ петреакѣ дїмїнеаѣа. О съп-тѣмїнѣ дїпѣ сѣена че нове стїрѣм, еї се аѣѹнасегѣ ін а-честѣ камерѣ ми Маркезѹа се арѣтѹа фоарте інгрїјат а бѣгѹа де сеамѣ кїнд съ се апропїе о ко-рабїе пегѣѹѣтѣреаскѣ че о а-ѹента: tot de о даѣ стїрїѣ: “Нѹ кѹмѣва ва фї ачѣеа че зѣгеск? іатѣ кѣ інтрѣ ін порт. . . dar, ea este; іатѣ семѣѹа. . .” Мїї стїрї-се мїна D-дѹї Mordant, каре

її зїсе кѹ ѹн зїмбет де інѣ-деѣеге:

“Славѣ Domnului! Sosїгѣ ін сфїрмїт, ми тоѣї емїгѣ дїн ка-мерѣ.

Алонзо гѣмасе сїнѣгѣ, че-чѣта а се аѣнѣї ін ачестѣ таї-пѣ ми тѣї чѣасгїї де моарте ремасѣ кѹфѣндат ін кѹчѣтѣгїде саде, кїнд венїгѣ ми її аѣѣсегѣ ѹн бїлет дїн партеа Маркїзѹаїї ін каре її скрїа:

“Dona Izabela, мѣѹшесамї татѣсѣѹ аѹ сосїт ми акѹм се а-фѣѣ да Ботафоро. Дамеде а-мїндоѹ сїнт кам остените ми нѹ пот съ те прїїмеаскѣ мїнѣ дї-сегарѣ, інтре 7 ми 8 чѣасгїї, D. Mordant ва венї кѹ о тѣсѣгѣ съ те іа. . .”

Алонзо зїсе съ'ї арѣѣе прїн-ѹѹа де каре нїчї се атїнсесе, мїї фѣкѹ тоаѣета ми кѣтѹа съ'мї омоаре вгемеа ѹтїнд кїте-ва фѣ-ѣе дїнтрѣ ѹн ноѹ гоманѣ ал дѹї Ваѣтер Скот. Тѣсѣгѣа се ошгї ла поарѣ'ї ла шанте чѣасгїї ми јѹмѣтате; Алонзо інтрѣ ми плекарѣ.

— Вѣзѣт'аї не Dona Izabe-ла? інтребѣ Алонзо не D. Mor-dant.

— Даг, ам вѣзѣт'о, ми нѹ'ї рѣшѹнсе нїмїк маї мѣѣт.

Інтр'о јѹмѣтате де чѣас ајѹн-сегѣ ла Ботафоро. Алонзо се дѣте јос дїн тѣсѣгѣ ми інїма 'ї се бїтеа. Її дѣсегѣ ін саѣа чеа марѣ дѹмїнѣтѣ кѹ стѣгѣѹѣ

чире. Senor Mendez, mi Senora Tereza, Markezyla mi stariya impretny kы o kыdыrgыgы чe o intovыrgыmя, erя adыnаgы akodo.

Alonzo se inkiny dы Mendez mi sorisei kы granitate, kы toate kы arыtы nymte dovezi sычere de prieteny: sыrgыtы mina taty-sыtы mi id rыrgы sыtы arate ynde noate sы rыseaskы ne Dona Izabela.

— Te amteantы in anartamentyа sыtы чe dы in rыrdiny. Alonzo se plekы mi emi din salon.

Ajыngыnd akodo imi adыnы toate nyteride mi toatы iskыsin-ya. Una era intredeskisy, ea intы mi o inkise.

Anartamentyа erя dыminat de lampe atyrnate in tavan, цeлo-ziide deskise desnye rыrdiny dыsa sы se vazы dыdычea dыm-ny a dыney adыnekыnd ne boratы mi mirositoryа parter. O femeе borat imnodobity ka o mi-geasы stя in nyчoare rezematы ne o arыtы da marqinea anartamentyаtы. Alonzo se anpomye mi rыmase isbit de mыrare vыzыnd fыrmeye eдerante mi rыaioase adde femeitы чe se афла imainteа dыtы. «Dona Izabela, krez!» Nыtы rыsыnыs, nыtы skymbare de pozitye.

Ea se anpomye mi may mыdт mi indrыzny sы anычe o mыnы delikatы adde kыgia deqete erя imnodobite kы imele de mыdт

nye mi brацыа kы yn brыdar de diamant.

— Dona Izabela, nаt slobo-zenia аtы чere o vorbire in par-te de kiteva minyte asыnra yney nыqiny чe intereseazы kы deose-bire ne amindoi: dы'mi voie a te rыgя sы mezi ne jeyыа аче-sta.... Ea se onгы, mi mimkareа kare фыкы sы tremyre tot rыnyа товaгышеi sale id inkredinytы kы n'are a face kы o statye. De o datы ea imi ardикы kаnyа, imi yneye mыnide mi kade lуqenykы imainteа dыtы

Alonzo se trasse inаnoy ka mi kыnd i s'ar fi infыdymat o vedenie preste fire, in vreme чe yn rлas foarte kыnoskыt и mыsh-ka toate byeride inimeitы.

— Alonzo mы ierгы rы?... eы sыnt Violaа. Imi vei iertя toate inkinyryide in kare te am лerы-nat, toate амыryide kы kare te imurestrasery din nыqyna mea. Eы vomam sы dobinesk mi sы kыnosk inima byrbatыdыtы meы; asta 'mi e toatы indrentareа.

Alonzo stя аtы... nedestoy-nik a skoate nыtы o vorbы. Ar-dикы in sыs ne frыmoasa rыrы-toare, o strinse in tычere da ini-ma sa mi o sыrgыtы kы ачea fier-binyeал de dragoste чe ny e kы nytыndы a se arыtя nыn vorbe. Kыm se intымdаrы toate ачeteа ea nыtы kы se rыndeа sы афле; ny vedea, ny lуqedeqеа nimik de kit se strыdыr in brаye ne fe-

mea sa, mi kь ачааста ера
Виодла.

Kompania din salon amuenta
kь nerъbdare sfirmitya. Marke-
zъa in sfirmiit nerzind rъbdarea
anъkъ inainte mi se indrentarъ
kь iouii pъmînd kь inчетъa kъ-
tre apartamentъa desne rъdinъ.

— Pъtem sъ intrъm?

— Inтрацї, rъспъtse Adonzo,

mi se агънкъ in braцеле tatъ-
лъi sъъ.

Un ospъdъ strъlъcit ера rata in
cinstea mireseї Braziliane ka-
re din seara ачееа insъmї rъ-
mase kь bъrbatъsъъ in desфъ-
toasa дъkъица дела Bоtаfоро,
unde o vom дъsa sъ petreakъ
in pace zile de ferigire mi de
dragoste. *Mistress Norton.*

M O R A L A.

SCRISORĪ LA MARCIA.

I.

Zicї Marcio, kъ te sidentї sъ
ajъnъi да ачееа virtute dinimtitъ
mi seninъ dar kъ nъ pъdъjdъ-
emti mъat sъ isbъtemti; kъ'цї
ar' trebъi ajъtorъa a mai mъa-
tor kondiцїi de din афаръ, din
kare mi челе mai simъde nъ se
not inфиица. Poesia, zicї, kъ
цїi dinseme in viaца Dъmitale,
mi kъ toate ачестеа simъi kъ
singъrъ ea ar nъtea sъ'цї inobi-
leze intristъrїe, sъ'цї reinsъ-
фдецъaskъ дъхъrїe kare se sting
intr'ъn aer greъ mi gros. Gъ-
semti kъ a дъa чїнева ast фел
de marї хотъrїi, a rъsboi ast фел
de rъсвгъrїi, are trebъицъ de
marї scene a де natyreї mi de
aerъa слобод аа кълъtorїiдor.
Аї vrea sъ'цї skimbi докъa, sъ'цї
фачї rъrъчїzиe пре пъmїntъa
Ierъsалимъaлї, sъ кацїi пъsni-

чїe препъiдor пъstїицъi, sъ
демї intr'o rrozavъ tempestъ, sъ
ъmbлi kъ mъoarede roade mi
singъrїnde ne d'асъnra стїчелor,
sъ съferї mai mъat ka sъ поцї
simъi чева.

Ачесте neastїmъrї mъ mїx-
nesk mi nъ їmї adъk aminte de
kїt tot ne ачелеа че mistъe ades
їnma mea. Eъ nъ kъ sint mai
biteaz de kїt Dta, Marcio; dar
nъ sintem nebъni in nemъdъ-
mirїe noastre? mi nъ este ъn
дъkъy vrednїk de mїдъ a vedea
чїнева niinte атїt de пълъnde
atome sъ аїbъ trebъицъ de атї-
та док mi de атїта sgomot ka
sъ'mї преъmbле o тїкълomїe атїt
de proastъ mi obiчїиrїe? Noї
nъ sintem de kїt inгїnfare mi
demertъчїzъe; палїnerїe noa-
stre sint емфас mi блестem. Че

дѣхъги магі ам фѣхѣт ноі ка сѣ ни се парѣ оаменіі атіт де мічі мі сѣ воім а фѣхі мі де гѣмеде дог? Магчіо, дѣхѣд нострѣ е бодрѣв ми кінд черкѣм а не фері де гн гѣхъ кѣдем інтр'ад-тѣд маі маге. Ноі гѣм демартеде інделетнічігі аде дѣміі, нн-гѣрїтеде еі пародоксе ми мінчі поаседе еі максїме. Фѣхім де ачест комегчіѣ прїмеждїос; інсѣ ін док де а черчета ін преажма поастрѣ нїште сѣфлете сімпле, нїште дѣхѣгі дрене, не нѣнѣс-тім ін гѣа неамѣдѣі оменеск; кѣтезѣм а не фаче гѣфамі ін тот інделестѣд чеа гѣхъ ми мін-дрѣ ад ворбеі, нентрѣ кѣ гѣфїа аре доѣ фече ка тоате факѣдѣ-ціде оменешї; гѣа дѣмнезе-еаскѣ, ми адѣ інферналѣ. Еі бї-не, кінд ам добїндїт не чеа дїн тіѣ, кїт вом інчетѣ гн мїнѣт де а не нрївї індѣхѣнтрѣд нострѣ кѣ-дем ін чеа де а доїдеа; нї атѣнчі кѣ демарта поастрѣ інде-ленчігѣне ми мінчіпоасѣ мѣгі-ме не фачем маі гѣі да кїт оаменїі когѣмнїї аї веакѣдѣі. Не тедем сѣ нѣ не мїнжїм а-тїнрїндѣне де дїнмїі, ми нѣ нѣ-тем а гѣсѣфлѣ ін аегѣд дог! О інадѣ крештїнѣ фїлософіе! ачестеа сінт інвѣдѣтгїде тале?

Шї кѣ тоате ачестеа, Магчіо, мѣгімеа е претѣндентї; інпреаж-ма поастрѣ, сѣхѣт streamїна гнелї гнїдїте сѣгѣчії, ін кондїціїде че-де маі сѣгаче, сѣхѣт мїна поа-

стрѣ, сѣхѣт нїчіоагеде поастрѣ ін vedere, се афлѣ оаменїї маі вѣд-нїчі де кїт ної, оаменї маї тарї, маї інделегѣторї, маї гѣхѣдѣторї де кїт ної. Нїште хѣїне гроасе, нїште манїерї аспре акоперѣ ко-морї де бѣнѣтате ми де інделен-чігѣне че ної нѣ де кѣпоаштем саѣ нїчі нѣ врем аде зѣгі. Кѣхѣ-тѣм вїсѣгїде Лїбанѣдѣі, ми бра-зії Морвенѣдѣі ка ми кінд ве-дереа гнѣі сѣфлет евангелїк н'ар фї fost о маї фѣгѣмоасѣ прїве-ліште де кїт тогї мѣнѣції ми нѣдѣ-гїде; ка ми кінд стеледе н'ар стрѣ-дѣчі асѣнѣга канѣдѣі нострѣ дїн тоате нѣгнїде нѣмїнтѣдѣі; ка ми кінд о фачѣ маї мѣдѣт да нѣн-нѣга дїмїнегѣі ар нѣтеа сѣ вїн-дїче ганеде гнѣі сѣфлет інкїс да тоатѣ мїла нентрѣ semenїї сѣі. Аскѣдѣт, Магчіо, ної сін-тем ненорочїці! тоатѣ інсемна-реа де даторїе есте штеарсѣ дїн ної. Ної авем нїште індаторїї сфїнте ми нѣ кѣтѣм тѣмѣдѣгїеа ін інденлїнїгеа дог. Маїкѣта е оарлѣ; фїдѣ меѣ е бодрѣв. А інргїї де дїнмїі, а де фаче о петречере, а де да тоатѣ ферїчі-геа че ної нѣ о авем, а де арѣ-та драгостеа атїт де інденлїтатѣ-кѣ, атїт де актївѣ, інкїт сѣ нѣ охтезе дѣнѣ сѣнѣтате ми сѣ се агнѣче да сінѣд нострѣ ін тоатѣ сеара, зїкїнд ачесте ворбе де мї-нѣне че ам азїт дїнтр'о гѣгѣ дра-гѣ: «Мѣ гог дѣі Дѣмнезеѣ сѣ нѣ мѣ тѣмѣдѣгїаскѣ кѣгїнд?» нѣ ар

    , kind am'   virtuous, tot
 скопѹа viegii noastre, гъсплъ-
 тirea osteneaidor noastre, слава
 чеа дѹа че ми askyns a съве-
 nigdor noastre? Am avea atyn-
 chia vreme a ne sokoti да чеде
 nenytinchoase, kind am а че нѹ-
 маї чеде trebvinchoase? Am  
 noi desn dъjdyici kind am   in
 stare sъ d m n dejdea да а чеia
 че нѹ аѹ адt ajtor? Askudatъ,
 Марio, sint atit de trist, аit de
 obosit astъzi; amestek ast-fea
 in obidele'mi tikъdomia mea ky
 a dymitade in kit imi este ky ne-
 ptyindъ a' d  da povece. Mъ voiъ
 sidai a impdini а чеasta printr'o
 povestire чеici voiъ а че. Asea-
 гъ гindind да Dta, 'mi am adъs
 aminte yn анеkdот kare ia skri-
 sessem ka sъ di'а trimidy. Афа-
 гъ de а чеasta am kredindъ in
 пѹтереа esemplador. Parabola
 tot d'аѹna a fost invъdytъga че-
 dor simnai.

Преотѹа ynъ sat mik din Lon-
 bardia unde am netrekъt kitъ-va
 vreme, avea trei nepoate, kite
 trede плъкѹте mi ky desъvirmire
 kreskyte orfelaine mi ъгъ stare;
 де а adъnat ne дингъ sine yn-
 kyа dor, mi ky а dor ekonomie,
 ky adъ dor karakter mi sigъdanie
 addъserъ nъ nymai ferivirea mi
 besedia,   mi o kreutere a in-
 desnrei in presbiter (kasa прео-
 тѹаѹi). Бѹнѹа bъtrn din parte'mi
 miъ sъ де insъфде аitа инце-
 денчѹне prin invъdytъgide sale

in kit se dъbъdarъ de ideea de
 a se mъrit , kare poate ky n nъ
 а  де ег  плъкѹтъ. Le ъkъ sъ
 инцелeaгъ ky  ind sъgаче n'ar
 пѹтеа sъ гъseaskъ de kit niunte
 bъrbaqi mai jos dekит еде prin
 edukacie, saъ аit de sъgачi inkit
 чеа mai adinkъ tikъdomie ar  
 partea famiiiei dor чеdii пѹсъ.
 Tikъdomia nъ este o nechinste,
 де zichea ед adesea de аѹъ ky
 mine. Pъmine а чеdъia че нѹ ва
 indoi чинstirea къtre а чеia че о
 сѹфегъ ky vrednicie, mi mida къ-
 tre а чеia че sint impiaqi de din-
 sa. Ky toate а чеstea, asurъ is-
 nitъ e trebvinга! N'ar   o in-
 dъsneaalъ преа mare а'mi пѹне
 чинева in primejdie пачеа mi sъ-
 пѹнerea сѹфдетѹаѹi intr'o ast-fea
 de grozavъ къдъtorie? Povecede
 дѹi инъдѹбъ dъхѹгиде dor intr'o
 stare de dinunte mi de vredni-
 чie ky adebъrat de minъne. Kind
 vedea vre yn uor de sъbъgare ne
 аѹа vre yneia; eї bine че аi?
 ii zichea ед ky а чеа slobozenie
 de гдѹмъ italienъaskъ. Nepoqi-
 къ, skoaldъte deда ereastъ;
 nentъ ky de te or vedea ast fea
 tinerii че trek ne хлѹъ, vor kre-
 de къ oxtez  dъnъ yn bъrbat; mi
 nymai de kit zimbetъd nevino-
 въjiei mi o adebъratъ tryfie ve-
 sedia mi infъymъseц  аѹа eї чеа
 меданхолѹкъ. Trebъte sъ miї къ
 а чеастъ famiiie trъia in чеа mai
 asurъ retrayere, Aste fetimoare
 шtia преа bine къ trebъte sъ se

fereaskъ mi de кѣхѣтъра бѣ-
 бацїаѡг. De mi se intimidă oare
 care апекѣгї а се наште в таї-
 нѣ, іагѣмї в таїнѣ ега нѣбѣмї-
 те ми ввїнсе. De ar fi авѣт че-
 на дорїнде ми пѣгерї де гѣѣ,
 втре еде нѣ аѣа нїчї о дестї-
 нїре, кѣ тоате кѣ се іѣѣа кѣ тї-
 пеге; чї statornїa ми чїnstї-
 rea де sine sta атїт де tare і в еде
 вкїт егă вн фел де втречегетѣ-
 кѣтѣ а вннака тоатѣ сѣмїнга де
 сѣбїчїѣне фѣгѣ сѣ о факѣ кѣ-
 носкѣтѣ. Іѣѣirea де sine, dar o
 іѣѣire де sine атїнгѣтоаре ми вгед-
 нїкѣ де чїnstе егă tot генаосѣд
 ми гѣсѣфѣагea вїртѣтї ачестор
 копїаѡ. III treѣѣе а креде кѣ
 вїртѣtea нѣ е о stare сїанїкѣ ми
 сѣпѣгѣтоаре в сѣфѣетеле чеде
 фгѣмоасѣ; ea ввобочемте дїп
 фїре, ми сѣ ввоаатѣ втр'вн аер
 кѣрат, пентѣ кѣ нїчї о датѣ п'ам
 вѣзѣт кїпѣгї маї пѣдїп ашге,
 кѣхѣтѣгї маї пѣдїп носоморїте,
 феге маї пѣдїп сѣѣатїче. Рѣ-
 короасе ка треї розе аде Ал-
 пїѡг, пелнчетат адеггă ввделет-
 нїчїте в кѣснїчїе, саѣ в мїѡс-
 тенїе. Кїнд се втїлнеа пе скѣ-
 гїаѡ кaseї, саѣ в адееле гѣдї-
 неї, вми адега tot д'ашга кїте о
 веседѣ ми певїноватѣ сѣпѣгеге,
 пе гѣмѣ се стрїндеа де мїнѣ, о
 кѣхѣтѣгѣ пїезїшѣ ми вдїндѣ, вн
 зїмбет, о сѣгѣтѣгѣ де дѣснѣг-
 дїа ми адеггă фїе кare да треаба
 са. Еѣ дѣкѣѣам вв вечїнѣтате ми
 азїам гласѣгїаѡ дѡг копїаѡ-

remїї чїрїмїнд вгїн тоате гѣгїѣгїаѡ
 пѣсбїтерѣдї. В зїаѡ де сѣгѣѣ-
 тоаре еде се адѣнă втр'о салѣ де
 јок ка сѣ чїтеаскѣ вге о кarte
 де Кредїнгѣ саѣ де морадѣ в аѣ-
 зѣд тѣѣѡг ми фїекare пе гїнд;
 пе гѣмѣ кїнтă кїте вн псадп.
 Пгїп фегестреде ввтредескїсе вв-
 деам ми азїам асѣѣ фгѣмоасѣ
 фамїліе tot д'ашга вв асѣ-фел де
 ввделетнїчїгї. Пгїп ггїаanteде де
 роze аде ми аде флорї че вв-
 кадгă фегеаstra, кѣ пѣгегеде
 дѡг косїѣ блонде ми кѣ вѣкѣ-
 тѣгї де флорї фїгемтї, пodoaba
 ввпегедѡг дѡмбарде, і се пѣгea
 кѣѣа кѣ ввде вн трїо адеѣграт
 де ггасїї кгемїне

Чea маї мїкѣ егă чеа маї фгѣ-
 моасѣ. Аѣа о едеганѣѣ фїгeас-
 скѣ вв манїегеле саде, маї мѣѣ-
 тѣ фїнеѣѣ вв дѣх, ми аш зїѣе
 кѣ ми маї мѣѣтѣ марїмїе вв
 характер, де нѣ м'аш теме сѣ нѣ
 стрїѣ вв сѣвнїгїаѡ меде ввднї-
 ка де мїгare ввнїе а ачестор треї
 пегsoane. Тоате ар фї фост де о
 нотрїѣ вв кѣѣетarea mea, дака
 вїтеїїа че воїѣ сѣѣї пѡвестеск нѣ
 ар фї деосебїт пе чеа маї мїкѣ.

Аггадїїа егă пѣмеде еї; ea іѣ-
 ѣea пгea мѣѣт бѡтанїка ми кѣѣтї-
 вă о дѡѣѣ де флорї ексотїѣ че се
 ввтїндеа вв дѣгѣѣд зїдѣѣѣ ггдї-
 неї, кareде вгїмїа ввтреѣ гaze-
 де соагедѣѣ ми пѣстра кѣдѣѣга пї-
 нѣ ввоante. De аѣеа адеѣт пег-
 те а зїдѣѣѣ се ввпѣдă, нѣ депег-
 те фегестреде ввнї фгѣмоасе kase

вечіне че о ѡпкіріасе пентру о вагъ о богаты фаміліе енглезъ. Ladi S*** авеа ку сіне дої фії, унѡ офікоз (фізік) не каре се черкѡ съ'д ѡнсѡпѡтомезе ѡ аегѡ чеа кѡрат да кіміііаог Аднідог, мі челѡдаат ѡ вѡстръ де доъ зечї мі чїнѡ де ані, пайн де нъдејде, фѡмос мі ѡнзестрат ку хп хагакѡг баїнд мі ѡенероз. Ачест тіпѡг ведеа дѡпъ фегеастръ не фѡмоаса Агпадіѡа ѡдіндѡ'мі флогіде; мі де фїкѡ ка съ'нѡ о факъ съ' фѡгъ, о прївеа ѡ тоате зідеде мі ѡ тоатъ времеа кїнд медеа еа акодо, прїн кѡпѡтѡга пердедеаог тендінеї. Се ѡнаморгъ де дінса, мі орї кїте афѡа десне дінса мі де чедѡ дїн преајма еї іа робїгъ атїт де таре ѡ кїт о черѡ ѡтрѡ кѡсѡторїе, ку мѡдѡтїмегеа Ladi S***, кареа вѡзлнд не фїїѡ съ'ѡ чед маре къ се сфїрмеамте дїн зі ѡн зі, мі темїндѡсе де а денѡгѡа ку стрѡпнїѡїа са не чед маї мік, фѡкѡ јертѡ прејѡдедеаог саде аїстократїе мі ії дѡте воїе. Маре фѡ мїгареа ѡн каса енглезъ кїнд преотѡа, дѡпъ че се сфѡтѡ ку непоатѡса, мѡдѡтїмі ку політеѡ мі спѡссе кѡрат къ нѡ прїїементѡ фѡгѡдѡїѡѡа хпѡї нѡме стрѡдѡчїт, хпѡї богѡдїї маї мі че егѡа мі маї вѡеднїк де дѡаре ѡн сеамъ, хпѡї амор вѡеднїк де чїнсте. Тїпѡгѡа Lord креѡ къ тѡѡїа пресбітерѡдѡї с'ар фїгѡнїт поате де ггаба нѡртѡгїї саде; черкѡ атїа дѡ-

рере ѡн кїт ладї S... хотѡгїа мерѡе ѡн персоанъ да Агпадіѡа мі ії черѡ ку стѡгїре а се фаче а са нѡгог. Фѡмѡсегеа, сімѡїгеа чеа маре мі граѡїа ачентїї тінере персоане атїа о ісбігъ ѡнкїт се імѡпѡгтїмі мі еа маї де ачееамї мїхнїре ка а фїїѡдѡї съ'ѡ, афлїнд'о неклїнтїѡ ѡн хотѡгїгеа еї. Тїпѡгѡа S... кѡѡѡ болнав, мі ѡтр'ачееамї време фрате-съ'ѡ чед маре мѡгї. Лѡкѡїѡѡа фаміліеї енглезе се пре-дѡпѡї ѡн орѡшеаѡа ачедѡ. Преотѡа се дѡсе да Ladi S..., ії дѡте чедѡ маї делїкате мїнгрїегї десне моартеа фїїѡдѡї съ'ѡ, се агѡтѡ ѡн грїїїт, ку інтерес десне стѡпѡтатеа мїкѡдѡї Lord мі се сідї прїн грїїїде чедѡ маї ку стѡгїїндѡа а індѡдѡї трїста дог сітѡѡїе. А-біа се маї ѡнсѡпѡтошъ тіпѡгѡа, мі імі нѡсе патѡа апроане де фегеастръ, ка съ' вазъ дїн време ѡн време не Агпадіѡа. ѡтр'о зі треѡ ѡн дѡпѡгѡа гѡдінеї пресбітерѡдѡї, мі аскѡнсе нїпте білетѡгї ѡн флогіде че еа егѡа съ' кѡдеагъ; дѡпъ ачѡста фѡкѡ съ'ї інтрѡ ѡн мїпъ мі адтеде. о ѡгїа да Бісерїкѡ, мі ѡнсфїрміт ії фѡкѡ о кѡрте ку стѡгїре мїстерїоасъ мі ромѡнтїкѡ, де каре еа н'аѡеа нїчї де кѡм дренѡдѡа д'а се сѡпѡгѡа пентру къ едїнїа фоарте бїне а аѡеа ѡн вѡдере чїнстеа маї ѡнаїнте де тоате.

О дѡпъ треѡ ѡнтр'ачест кїн, мі ѡнтр'о дімїнеаѡѡ Агпадіѡа се фѡкѡ неѡѡѡѡѡ; хп неастѡпѡгѡг

mi yn sromot se фѣкѣ in pves-
biter; sѣroride amindob mi inche-
puserъ фrindrindу'ми miiuide a
aderrà kьtre xлidь sь inrebe de
sora dor, kind preotъ, emind
din kasъ, кѣ yn aer mimkat dar
nъ mixnit, de zise sь se astim-
pere, sь nъ arate oamenilor de
afarъ ničī o sьpъrare saъ rrijъ
“Eъ singur, de zicea eд, amtri-
mis ne Arnaдija da Bergam
nentrъ o treabъ personadъ a
mea;,, mi se rъrà de eдe sь nъ'д
inrebe ničī sь'ī ceаръ sokoteada
nпъ nъ se va intoarce sora dor.
Trei zide dъpъ aчeastъ diminea-
цъ famіlia enrdezъ porni da Ve-
neдia, mi de akodo da Viena.
Tпъrъ Lord se arъtà nлin de
sьpъrare dar nъ voi sь maі sѣ-
fereka mъmъsasъ'ni rennoiaskъ
stъrъrїide. Inr'acheeamī vreme
ce eī anъkаръ snre rъsъrit dъ-
mъda da Brescia, preotъd anъkъ
da anъs dъmъda kьtre Bergam;
mi adoazi Arnaдija erà inanoī
dinnreъnъ kъ dinsъda in presbi-
ter. Ea erà foarte galbenъ mi
zicea kъ sѣferъ, dar erà seni-
nъ mi dinintitъ ka tot d'аъna.
Rъrъ ne sѣroride, sade sь n'o
inrebe, mi abia dъrъ mase dъnī,
dъpъ ce strъdъrїtoarede fece a
de sьpъrъdъrї inченъrъ a se ivine
obrajī eī, abia atъnčī preotъd
inī dete voie de a sьrue kъrat
a eī taīnъ. Arnaдija iъbise ne
Lordъd S., dar nentrъ draros-

tea sѣrorilor sade nъ voice sь
se mъrite.

Iatъ skrisoarea ce ynкїдa a
fostъ gъrsї'о da broaska ymeї sa-
de. In zioa kind Arnaдija se фѣ-
къse nebъzъtъ. Бъrъda бъrїn
vrїnd sь 'mїo rїteaskъ erà atit
de mimkat inkit nъ nъrъ s'о sь-
vїrmeaskъ, mi 'mїo nъse ne rē-
nъkї: « mїne, imї zise, nъ no-
чїѣ sь maі rmez, кѣ toate kъ
o mїѣ ne din afarъ. » Eъ sko-
seїv kopia aчemтї skrisori kъ
voiea dъī, mi iatъo:

« Unкїдa meѣ! Nъ mъ osїndī
nentrъ sьbъrїrїneа ce mъ ana-
sъ, am фѣkъt tot ka sь mъ no-
чїѣ dъrta imurotїva inimї mede.
A trebъit ka aчeastъ patimъ
ce o nъmesk ikлїnauie (am
tradъs aчeastъ skrisoare din кѣ-
vїnt in кѣvїnt) sь fie kъ mъat
maі anevoie a se stъpїnī dъpъ
kїt sokoteam. Nerremїt kъ īī пла-
че dъī Dъmnezeѣ sь mъ чегче
ka sь mъ addъkъ da simtїmen-
тъd фrїcheї mi ad netъfїeї. Vaї!
ynкїдa meѣ, nъstreazъ'mi askъn-
sъ taina. Nimik in dъme n'ar fї
nъrъt sь mъ xotъraskъ a mъr-
tъrїsi bietedor mede sѣrorї nentrъ
ce eram bolnavъ, dar tъemтї
dъxovnikъd mi tatъd meѣ in
Domnъd; īmї mъrtъrїsesk kъ rъ-
mїne kъ mixnїrea m'a invis. Am
anъt nebъnie a nriimi maі mъd-
te skrisori ade aчedъī tпъr; mī
de trimeц, ynкїдe, ardeде mi
sь nъ de maі vъzъ ničī odatъ;

'mī aī fьkьt mare rьѣ, 'mī aī tь-
brat rinna zīdelor mī odīxna
nonīdor. Am dьsat vedīnъ dīn-
gьmīreī sь se īnsīnъ īn sьфде-
tъ meѣ, mī īntr'ъn mīnъt, o
dьkьt чīdat mī vrēdnīk de jade!
m'aī krede, ykīkьde, kь чīnstīrea
achestyī streīn mī s'a fьkьt maī
prečīoasъ de kīt bīne-kьvīntьrī-
de famīdīeī mede. Īn vrēm: kīnd
čeде maī tīnere mīnъrīeī ade sь-
rorīdor, īn vrēme kīnd čeде maī
bīne-voītoare kьvīnte ade tade
abīa mъ skoatea dīn taīnīka meā
melankodīe, фraseде nebъne че
Lordъa īmī skrīā mī nē kare eѣ
de sorbeam īn taīnъ, фьчеа sь mī
se sьe fokьd īn obrajī mī īnī-
ma'mī se asvīglea ka mī kīnd erā
rata sь se swargъ. Skьmīnъ meѣ
yкīkь, че dьkьt пьternīkесте дау-
да! че dьkьt slaab mī mīmed e
īnīma noastrъ! Neorīndьdāda sь-
фдetsьdьvī meѣ ajъnsъ amā фьrъ
veste īn vrēme че eѣ mъ kre-
deam īntemeīatъ, e yп mīster pen-
trъ mīne. Nъ voīѣ пьtea īnceде-
де nīčī odatъ, kьm yп om nē kare
nъ īd kьnohteam nīčī de kьm a
пьtьt sь'mī īnsьфде nentръ kь-
tebe mīnъte, maī mьdъt dragos-
tē de kьt Tь mī sьrorīde mede!
Un simtīment ast fea de nedrent
ast fea de orb nъ poate sь fie
de kīt o kьrsъ a dьvī Satan.

"Kīnd 'd am īmīns nentръ īn-
tīa oargъ, tь 'mī aī zīs a mъ kīb-
zъī bīne, m'aī повьдъt a yгmā
andekьrīdor mede, 'mī aī adъ a-

mīnte kьvīntede чеде sьfīnte kь
este skris: «Фемееа ва дьsa
ne tatъd sьѣ mī nē mьmъ-
sa...» Шtīѣ kь aчeasta este де-
ѣеа vrēmīdor чеdor bekī; dar īn
zīoa de astьzī kīnd sьnt atъtea
fete de mьrītat mī kare o kьr-
tъ aчeastъ, nъ krez ka bьrba-
dъī sь афде kь anevoīe a se sta-
tornīčī; mī dīn aчea zīoъ d'ьn-
tīѣ kьm dьxъdā īmī erā dīnīmtī mī
nъ simtīam nīmīk nentръ mīlord,
mī s'a nьrьt kь trebъia sь nъ
nriīmeaskъ nentръ dragostea sь-
rorīdor made o noročīre atīt de
deosebītъ de a dor. Doamna
mьma dьvī, 'mī a zīs kь de va
īnzestrā, kь de va addъче kь mī-
ne; nъ пьteaī sь'цī nьrъsemтī sta-
rea tь yкīkьde, mī n'am пьtьt
сьferī īdeea de a mъ despьrđī
de voī mī de aчeastъ skьmъ
kьmчoargъ ynde noī trьīm atīt de
ferīčīdъī, ka sь merg a пьtta
хаīne bogate, mī a ѣnbdā īn ka-
rītъ nriп nīште докьгī че nъ де
kьnohteam; mī nē yгmъ 'mī am
zīs kь nrekьm nъ erā bogьdīa
че пьtea sь mъ пьtīe īn īsnītъ a
mъ фачче sь mъ mьrīt kь Mī-
lord, asemenea mī maī mьdъt
n'am фī пьtьt, īmpьrtъmīnd nē
сьrorīde mede de aчeastъ bogъ-
dīe, sь де mīnъrīѣ daka eде n'ar
фī афдат ferīčīreа, īn nъoa meā
famīdīe, mī nē yгmъ īnkъ, чīne
mtīe? Eѣ am фī fost poate ferī-
чītъ īn kьсьtorie, mī sьrorīde
vьzīnd aчeasta, ar фī dorīt noa-

te s'а sa m'rite asemenea, mi nu ar fi putut'o. **III** iar de s'ar fi m'ritat, nu ar fi putut s'а r'aseask'o o ferigire ka a mea; mi iat'o toat'e f'iinda'mi atit de dinimite, r'st'gnat'e; iat'o ferigirea noastr'e in griji, in p'rer'i de r'ь, in mixniri f'ьr'ь t'ьm'ьd'vire mi f'ьr'ь xotar, in sf'irmit kreerii mei nu era bodnavi: in zioa a'ceea, v'ьzv'iь tot de o dat'e mi atit de d'ьm'v'it, citind o karte, toate nek'v'iin'cele a'cestei k'ьr'ьto'rii de am ag'ьtat mi te am inkredind'ьt a m'ь int'ьr'i in nenriimirea mea daka din nenog'ir'e 'mi am fi skimb'at r'ind'ьt. **I**ns'ь d'ьp'ь a'ceastr'e nenriimire p'ad'ьn'q'ir'ide M'ьd'og'd'ьt'ьv'i se f'ьk'ьr'ь atit de mar'i in kit adormig'ь j'ьdekata mea; mi ku toate k'ь e'ь nu 'iam dat prin f'ant'ele, vorbele sa'ь k'ьr'ьt'ьt'ьr'ide mele, cea mai mik'ь n'ьdejde, iat'ь k'ь ast'ьzi d'ьp'ь ce 'iam skris indest'ьt de as'ьp'ь ka s'ь m'ь lase in odixn'ь mi s'ь nu mai r'indeask'ь ni'ci o dat'e a m'ь f'ache s'ь'm'i skimb' r'ind'ьt, am deminat in kamera mea mi d'ьp'ь ce'mi am venit in sine, sim'v'i'ь k'ь m'ь ineak'ь d'akr'm'ide ka mi kind ar fi venit chineva s'ь'mi vesteask'ь a ta moarte sa'ь a vre v'neia din s'ьr'og'ide mele. Sim'v'imintat'e de a m'ь sim'v'i atit de slab'ь, mi nen'q'edelerind in'ьr'ь nimik puterea cea repede a a'ces'v'i'i inklin'v'i'ii, v'ьzv'i'ь k'ь era vremea s'ь ia'ь o xot'ьr'ire nestr'ьm'v'at'ь, pentr'ь

k'ь n'ьmai eram sig'ьr'ь de mine ins'ь'm'i. Ad'ьogat'ь dar din jos't'a r'ьs'ьn'v'ns't'ьv'i me'ь k'ьtre M'ьd'og'd'ьt, in p'v'ine kv'inte, k'ь e'ь m'ь dep'ьrtez mi nu m'ь voi'ь in'toarg'e p'inp'ь kind nu voi'ь a'fla k'ь ea a p'lekat din dok'v'ide a'cestea. Am ad'ьogat in'ьk'ь k'ь e'ь k'redeam in ch'instea d'ьv'i de a nu m'ь teme k'ь va d'ьsa s'ь se r'ьt'ьceask'ь ast'ьfel mi atita vreme o s'ьr'ak'ь fat'ь, de kasa mi de p'rin'v'i'ii s'ьv'i. N'ьd'ьr'ьd'ьesk k'ь nu m'ь va f'ache s'ь a'ntent p'le'k'area d'ьv'i mi k'ь vei veni s'ь m'ь kav'v'i, sk'v'm'p'ьt'ь me'ь v'nk'i'ь, in dat'e ce ea va fi ne d'ьv'm.

«Nu r'indi v'nk'iv'ide k'ь jert'fa e mai pres'ьs de puter'ide mele sa'ь k'ь dragostea ta foarte iert'ьtoare s'ь te ad'ьk'ь in'ьk'ь mi ast'ь dat'e a m'ь f'ache s'ь'mi skimb' xot'ьr'irea. Pentr'ь n'ьmele cher'd'ьv'i, daka m'ь i'ьb'em'i, daka m'ь stim'i, daka krezi k'ь n'ьdejdeea mea nu e din d'ьmea a'ceasta mi k'ь sint vrednik'ь a n'ьd'ьr'ьd'ьv'i da slava d'ьv'i D'ьv'm'eez'ь, nu dest'ьv'ni'ci o vorb'ь din a'cestea s'ьr'og'id'og' mele, k'ь'ci vor veni a se ag'v'ka da p'ic'oarede'mi, mi f'ьr'ь a m'ь ind'ьp'lek'a, 'mi ar f'ache sid'ьn'cele mai obositoare. S'ьf'fer ku ad'ev'ьrat dar po'v'i'ь s'ь s'ьf'fer ak'v'm d'ьp'ь ce am netre'kut o noante in r'ьr'ьch'v'ni'ь,

A'ci karakter'ьt'a skrisor'ii ag'ьt'a o in'ter'v'ng'ie mi o min'ь mai stat'ьnik'ь.

«**АСКУЛАЪ** **УККУЛАЕ**, нѹ мѹ мѣ-
stra. М'аї фѣкѹт сѣ'цї фѣгѣдѹ-
іѣск а нѣ глѣсѹї нїчї о даѣѹ вге
о догїнѣ саѹ інкїнаге кѣтре
Domnѹ саѹ кѣтре Feoіara, саѹ
кѣтре сфїнѣї, фѣгѹ а те інтеба
маї дїнаїте. Еї бїне, іартѹмѹ,
ам вѣзѹт кѣераї маї слаб пен-
трѹ мїне дѹм кїт егам еѣ ін-
сѹ'мї, мї азї ін гѣсѣгїтѹ соа-
гелѹї м'ам індаторат, прїнтр'о
їнкїнаге нестрѣмѹтатѹ, а гѣмї-
неа інтрѹ фечорїе. Lѣкгагеа mea
п'а fost кѹ тѹшгїнѣѹ, гѣснѹнѣѹ
despre асѣаста. Am гѣарт не Dѹ-
хѹд-Sфїнт сѣ мѣ дѹмїнезе. Am
преверїеат noantea; steaoa дїмї-
нецїї дѹчеа мї noantea егà ін-
кѣ неаггѣ. Am zїs інтрѹ sine'мї,
воїѹ медїта нїнѹ кїнд дѹмїна
zїдеї ва стїнѣ steaoa асѣаста.
Шї м'ам нѹс ін ѹенѹкї інеїнтеа
фестреї меде ін фаѹа гѣсѣгїтѹ-
дѹї, каре есте ікоана Venїреї
Fїѹдѹї omenesk асѹпа пѣмїн-
тѹдѹї. Am sїмїт дагѹд koborїn-
dѹse асѹпа mea. Апа, 'а ам
sїмїт, пентрѹ кѣ кѹ кїт гѣкоа-
геа дїмїнегѣї тѹшга мѣдѹагелѣ
меде obosite, кѹ атїта sїмїцїам
кѣ о сѹфлагѣ чегеаскѣ їмї тѹш-
га їнїма. Шї кѹ кїт steaoa се
їнгѣабїнеа кѹ атїта сдѣбеа мї
флакѣга вїноватѹдѹї аѹог. Шї
кѹ кїт гѣсѣгїтѹд се їнфлакѣга кѹ
атїта се гѣнсѹфлагѣга пѣдеїдеа
мї Kredїнѹа mea. Ін сфїрїт кїнд
се їнѣагасе soагелѣ ка сѣ'мї
їмїгѣмїе gazele саде ін гѣ-

dїнѣ, еѣ фѣїѹ гѣмїѣ ка de тн
ekstas, ам крезѹт кѣ вѣз фаѹа
Mїнѹїторѹдѹї тоатѹ пдїнѣ de га-
ze ін асѣа глоб де флакѣгї, їнї-
ма'мї s'а сфѣгѣмат ін обїде де
фегїчїре, мѣ нomenїѹ ін нїчоа-
ге їмїхнѣсѣ де о мїшкгаге фѣгѣ
воїе, мї їнтїнзїнд браѹеде.кѣтре
dїсѹд strїгаїѹ: jѹг.

«**АКУМ** 'цї ам snѹs tot, тнкїѹ-
де, нѹ тгеѹе сѣ'мї маї vor-
benїї де мѣгїтїш; де тн сферт де
чеас мѣ вѣз атїт де вѣсѣлѣ ін
кїт 'мї ам адез партеа чеа бѹ-
нѣ їмпдїнїнд воїеа дѹї Dѹмне-
зеѹ. Ін кїт нїчї тѹ, нїчї стгорїде
меде нѹ пѹтецїї а мѣ маї їн-
тоагче; пентрѹ кѣ'мї ам дѹат пар-
теа а пѣстра дѹї Dѹмнезеѹ а-
чест сѹфлет слобод каре, нїнѣ
ачї п'а сдѣбїт де кїт не дїсѹд
мї каре нїчї о даѣѹ п'а афлат
нїчї сѹфегїре, нїчї мїхнїре, нїчї
гѣчеадѣ ін dragostea асѣаста.

«**АКУМ** pornesk да Brescїa.
Voїѹ траѹе да вара noastrѣ, оар-
ба. Її воїѹ zїче кѣ тѹ м'аї trї-
mїска сѣ кѹмнѣг нїште одѣїдїї
пентрѹ адтар, мї те аїтент, skѹм-
пѹд меѹ тнкїѹ, кїт де кѹїнд,
пѣдѣїдѣеск,,

Кїнд Цїтїліа мї Lѹїїна стгорї-
гїде еї кѹноскѣгѣ асѣастѣ skї-
soаге, вѣгѣ сѣ адегѣе а се а-
гѹкà ін браѹеде Агпалїѹеї; їн-
сѣ преотѹа каре адезесе snѣе а
де о агѣтã, ін чеасѹа ін каре
Агпалїѹа кѹдїва флогїде, де гѹ-
гѣ дїнпготїѹѣ де а нѹї vorbї

despre aceasta niçî de cîm. Îndoici dragostea mi grijiile nentru dînsa, de zise ea, fьcheci-o mi mai porocitь de kit voi, de este kь pьtinuь. Iubiçi-o chinistiçi-o mai муат de птечи, fьcheci-o din kind in kind сь аузь, in okazii delicate, кь voi штиçi de че виртчи inalte este destoиникь, dar фьгьдичи'ми а нь intra niçi odatь in тьамтьчире аштра ачентii пичинi. Еде ii фьгьдичь, mi фьгькрединчоасе да indatorirea dor. Ши kind eь intrebaiь ne преотъа care imi повестia ачесте а мтьгunte, nentru че чергсе аtit кь denadinsь ачесть тьчере; vezi, imi zise zimbind, ачесть фанта inaltь are o тьамтьчире fireaskь, mi тьамтьчиреа fireaskь нь опренте фанта de а fi inaltь; се афль in Агналица o немтьгичини ть mi vredникь de чинсте тьчье, daka почиь а ть esprima асфел. Inт'ачеамii време vedea чинева o kredincuь mi чь дх drent prin care ea sokotente ачea jertфь качел mai шик лхкхь din думе, in време че inprotivьде, аплекагеа еi кьтре ачел тинь mi dogriде че are сь inпече de ачучи, i се пар ка niште салбичици de care се гчшинеазь; mi штиь, eь care кьноск toate аскьнсгиле inimii еi, кь льдindxi мьгimea кьгадичади, стьориле mai муат ar ymici-o de

kit o ar муадчими... mi не чгмь, чине шtie daka, салбид флхь in ачеле konversacii primejdioase, капъа чедор даде доь нь s'ar инфлкькьга de o demartь кь riozitate? чине шtie daka амотъа Агналицей нь s'ar renante din ченгша са. Кь кинь ачеста тоци vom fi in dinimте. Амвхьт сь зик Цицилей mi Луциней ньмай despre rekьnovиngа mi mirarea кьтре sora dor. De нь де o спгнеам, ам fi nedrenгicь ne Агналица динсindь-o de ачесть indoire de dragoste din партеа стьорилор еi, прекьт mi фанта са чеа mare, de гьспльтirea че i се кьвине. Dar ачест фел de трагедii trebye сь се жоаче in чед mai аднк мистер ад контиинцей, да care ньмай Дьмнезет сь fie privitor.

Пе дингь ачестеа, zise ea, nepoatele mele sint ynite intr'o dragoste neinbinsь. Presbiterьд n'a perdьт nimik din кьгьдия са, niçi гьдина dir стьльчиреа са. Агналица e mai vesель de kit tot-d'агна, динь кьт о vezi; еде kintь, rid, tot-d'агна ка mi mai nainte; чitesк, се роагь кь кьлдичь, mi Дьмнезеть bine-кьвинтеазь inimide челе шимпле, mi daka чине-ва dintre noi este mai senio, mai муадчimit de soarta са de kit чеiлаадци, ачееа negrenит e Агналица.

FEMEILE

sau

CUGETUL AQUESTEI FOI.

Numele acestei foi este singur în stare să facă pe cititor a înțelepe skopul ei cea morala. În rъспънска meѣ da skrisoarea D-ayî Nергъци че s'a публiкат în anka trekъt prin Mъзeya Nаціонала am агъtat къ o фоae periodiкъ ми театръ, sint yнеде din челе mai de къpetenie шкоаде че not сѣ адъкъ ne oamenii дин-тр'ачедаши veак de deosebite вiр-сте ми trente атiт подiтиче кiт ми морале инт'о кумпънъ оаге кум de кугетъи ми да o вiвоiре ми iнтеледере de дъхъи. A trebъit iнсъ сѣ se ia iн бъргае de seamъ къ jъмъtate din omenirea kontimporanъ este de seksъa чедa фгъmos; ми deosebit къ ми ea noate сѣ ми рекламе iн соціетате дrentъiде de om аингътоаге да фелъа сѣ, iнсъ ми фъгъ de а-чeastъ рекламацие trebъe чiнева сѣ vazъ къ femeiде impainesk jъмъtate din datoriiде omъayî, къ еде контрибуеск iн чеа mai mare parte да фегичеа ми nenorочiгiде бърбатъayî, ми къ prin yтmаге, iн задар ar аjънъе сѣ se iнтелеагъ бърбацiи афаръ, iн trebiде дор, iнтре sine, kind viind iн sиnъa фамiлiеi, yнде сѣ ми гъсеаскъ пачеа ми odиxна дy-

пъ аде дор iнделетничири obosi-тоаге, ar афла o desъв iтmиtъ ne-iнтеледере, de yнде se паче браjба domestiкъ, de миi de ор-май геа de кiт чеа din афаръ, ми de yнде mai tot-d'ayна is-вогаще neorindъiала iн trebiде бърбатъayî челе din афаръ ми abaterea din datoriiде ayî, ми prin yтmаге nenorочiгеa'i iн-треагъ.

Афаръ de ачeastа iн задар yн гъверн ar авеа кугетеле челе mai iтbиtoаге de omenire snre а гъи o viitorime iнтеледътоаге ми mai фегичиъ, ми iнтемеiнд skoaде nentъъ kresчerea бъe-цiдop, ne а фетелор ar дъса-o iн neиngъiгiе; къчi temeiъa de а авеа четъденi byни ми крецини адевърацiи este de а фаче mai iнцiй mъme четъдене ми крецине, kare din пгънъ къ лан-теле ми dragosteа дор сѣ deа фiiдop ми пгичиеле мiнтъiтоаге аде релициеи ми а де patriotismъ-ayî. Femeeа e чед din тiй iнвъ-цътор ad nostrъ, femeeа e чед din тiй okynацие аjъниeи noastre, femeeа e singъrъ iн stare сѣ факъ фегичеа ми тiкъдомiа бър-бъциеи noastre. Стъпнигiде че-де iтbиtoаге de om пъ trebъe,

vrind s'ă prerăteaskă tinerimea mi s'ă o fackă întreagă fericiată s'ă nelngrijeaskă jumătate dintr'însa; kăci daka nelovăduțra este un rău, o căutmă omoritoare a fericirei omuțai, în zadar s'ar sidi ține-va s'ășî kărege o jumătate din sine, sașă din a-proanede s'ă, dakă ceea-ă-aldă jumătate ar dăsa-o între nekurgădie, pentru kă găda nu se desrădăținează.

Pe dîngă ačestea, înaintea dăi Dymnezei b'rbat'ă mi femeea sînt de o potrivă mi drentatea dăi de o potrivă a zis da amlodoi: "kărepețî mi v'ă immuțaițî mi implețî p'mint'ă mi v'ă bukurgădi de dloș'ă,, mi unde se dukrează impotriva voiei dăi Dymnezei, de a nu se bukura a mlodoi de o potrivă, akodo e blestem mi tik'ălomie.

S'ă dăym ne om în starea fi-rei; sașă în s'ădăb'ăție, sașă în simplitatea kîmnean'ăi unde d'ăx'ă femeei potrivit da fe'ă s'ă merge nagalea kă ad b'rbat'ăi; un'ă k'noskînd ka b'rbat'ă čele č'e'i sînt de treb'ănuț în starea sa čea fi'reaskă mi ad-ta ka femee, asemenea. Într'o ast-fe'ă de stare vede ține-va un fe'ă de îndelegere mi prin urmare de ferici're: b'rbat'ă se îndeletničere în čele din a'fag'ă mi femeea kă čele din d'ăvnt'ă: un'ă într'ă s'ădoarea sa adăag'ă ka s'ă ad'ăkă material'ăde, mi

čeea-ă-aldă fache a se bukura de dînsede; kărepe da sînx'i mîka sa familie, čese xainele b'rbat'ăi, îi g'ătepe prin'ă mi čina kă mînil'ă sale, mi k'ăstoria seam'ă o adăv'ăto- v'ăg'mie nușă în dukare ne temei'ă de drentate, mi ačeastă vine din ačea îndelegere mi potrivire a dukurgălog. De ačî kîț va nișî s'ăre înaintare d'ăx'ă b'rbat'ăi, mi ad femeei va g'mi-nea înanoi, mi din potrivă, kă atita se den'ătează un'ă de ad-tă de egalitatea čea a nușă Dymnezei între dînmii, mi prin urmare kă atita un'ă ia în'ăven-č'ă as'ăpra čel'ă-ă-aldă, sînt kînd din tovar'ășii un'ă se fache de-șnot, mi čel'ă-ă-aldă rob. Robia e g'rea mi sîng'e mi mîk'ăorează toat'ă virtutea, mi de ačî vine ka partea čea mai slab'ă fi'repe s'ă fie mi mai viklean'ă, kăci de čeea če nu poate sk'ăna kă puterea se s'ădesčea a se des'ăche kă am'ățirea.

S'ă venim ak'ăm da starea so-čiet'ădii noastre, unde sașă b'rbadii așă o kăregere mai îngrijit'ă de kîț a femeilor, sașă femeile o kăregere mai îngrijit'ă če kîț a b'rbadiilor, kare e îndelegerea între dînmii? — O d'ăv'ă v'ăčik'ă; mi ține poate z'ăčea kă k'ăstoriile noastre seam'ă un fe'ă de tovar'ăg'mie de a nuțra un'ă ad-tăia g'ăeț'ădile ne ačest d'ăym ostentor ad v'ăčii? kare este

бърбата каре съ нѣ се плинѣ
кѣ чеа маї mare nenogore и
е вѣаца domestikъ? ми каре е
femeea kare съ нѣ зикъ ase-
menea? Фѣкѣа Dymnezeѣ дѣ-
кѣгѣе ка гѣа съ фѣ impo-
tiva адѣа? Фѣкѣа Dymnezeѣ
не ом, ми датѣ-а мѣере ка съ
фѣ о вѣпникъ isnitъ ми нѣ гѣ
товарш? Neremit кѣ нѣ, чѣ о-
мѣа s'a депѣтат дѣла воѣа дѣ
Dymnezeѣ, фѣkind дѣи nedrente
ми асѣпринд не femee; ми ne-
drentatea адѣче кѣ sine гѣмѣ-
гѣе саде, ми тнде се дѣкѣазѣ
Impotiva воѣеї дѣи Dymnezeѣ а-
коло е бдестем, неїнѣдегере,
nenogore ми тѣкѣдоміе. Чѣне
'д а нѣс не бѣрбат сѣ'ми факѣ
дѣи ми обѣчеїгѣ nedrente, сѣ'ми
кѣдѣіве дѣхѣа сѣ' ми сѣ дѣсе
інѣгѣ неѣїнѣгѣ не ад аѣдеїа
kare о сѣ'ї фѣ nedesainit to-
варш ад вѣгѣеї? а гѣмат аст-
фѣд? нате аст-фѣд; а вѣгѣ сѣ фѣ
тіран? треѣе сѣ сѣфѣре вѣкѣде-
нѣа чѣдѣи робит, кѣчѣ нѣгѣїнѣ сѣнт
robii kare ишѣ бѣне-кѣвѣнтеазѣ
їгѣгѣа.

Нѣ тѣгѣдѣеск кѣ нимѣк нѣ е-
сте маї дѣаѣе де кѣт а се сѣп-
нѣне чѣне-ва ми а асѣгѣдѣа не
чѣд че гѣѣѣе; инсѣ аѣеа дра-
госте есте інадѣт ми сеїнсѣфѣлѣ
прѣнѣ'о кѣѣѣеде інѣгѣїтѣ ми прѣн
могѣдѣа чѣд Dymnezeesk ад
Еванѣгѣїеї, ми ка сѣ адѣкѣ чѣ-
нева не femee ін аѣеа треанѣ
де драгосте треѣе сѣ'ї о инсѣ-

фѣе маї інѣїї, ми сѣ'ї dehitente
дѣхѣа шѣре кѣпнотїнѣа datorii-
дор саде.

Аша дарбѣрбаѣї, нѣ вѣ пѣїнѣ
ѣѣї де femeїде воastre, кѣ прѣ-
чѣна нѣ есте інѣ'їнседе чѣ інѣ
чѣї че 'де-аѣ кѣсѣкѣт. Пѣїнѣѣї-
вѣ імпотѣва пѣгѣнѣїдор воѣгѣї
кѣ нѣ в'аѣ кѣсѣкѣт сѣгѣгѣе,
пѣїнѣѣї-вѣ імпотѣва гѣѣерне-
дор треѣте кѣ, ін вѣеме че фѣ-
чеа скодѣ пѣнѣгѣ бѣрбаѣї ка
сѣ інѣѣе лѣмба дѣї Пѣатон ми
сѣ де стрѣче капѣтеле бѣгѣндѣ-
лѣ ін еде нѣѣе ідеї че ерѣ нѣ-
маї акѣм 2000 де анѣ, шѣколѣ
де фѣте нѣ ерѣ не нѣкѣїгѣї. Вої
ѣїдѣї кѣрте, femeїде воastre нѣ
ѣїї; вої ѣїдѣї а вѣ гѣндѣї, саѣ вѣ
гѣндѣїдѣї стрѣмб вѣїнд гѣнѣѣаїка
дѣї Пѣатон, ми femeїде воastre
нѣ ѣїї а се гѣндѣї, саѣ се гѣн-
дѣск фѣреѣе, фѣгѣ а аѣеа ка-
пѣа стрѣкат нѣчѣ кѣ аѣеа гѣнѣ-
ѣаїкѣ нѣчѣ кѣ контрастѣа соѣїаа
ад дѣї Русо, інѣѣѣат нѣмаї не
дѣн аѣагѣ. Апої вѣѣї сѣ вѣ ін-
ѣеѣеѣї кѣ дѣнседе кѣнд нѣ вѣ
їнѣеѣеѣї інѣре вої?

Рѣгѣнѣе че ішѣ кѣѣе бѣѣ-
ѣїї ми ішѣ дѣсѣ ін неїнѣгѣїгѣ
кѣѣѣеѣа фѣтелор, сѣїнѣїторѣа
че фѣѣе скодѣ пѣнѣгѣ гѣ секс
ми гѣтѣ не чѣлѣ-д-адѣ, мѣе м-
се нѣре о фѣїнѣгѣ вѣгѣмѣе ін-
токмаї ка Satan не фѣгѣїѣеа
vїitorїeї, гѣ семѣнѣтор де сѣ-
mїnѣа вѣаѣеї, гѣ інѣѣекѣтор
де дѣхѣгѣї, гѣ десѣнѣгѣїтор де фѣ-

mişii. « Ori totî neînviţauţi mi în starea firei, ori totî înaintauţi cu aceeaşi pronopie către civilizaţie mi prin urmarea către armonie. »

Este o nebunie sã rîdeascã cineva cã o sã îndrepteze lumea cu urmãta; însă aceasta nu trebuie sã'ã omreascã de a'mi face datoriiile. Datoria fiecãe cãrãia este mi dãnã filosofia Evangheliei mi dãnã a reavãlãii nostru: « a'mi cãrãta fãloşãlãin parte în fãloşã de obşce. » Aceasta de o vor urma totî, nu e trebãinţã a îndrepta lumea cu urmãta cã lumea atãnã e îndreptatã. Fãrã sã'mi pãrãsesk niçi odatã fãloşãde, 'mi am fãkãt o datorie sã 'miãde kãut mi sã 'miãde a fãtã în fãloşãde de obşce, mi în aceastã cãcetare mã simţã dator sã fãk ori ce voiã putea din parte'mi. Închenind Kãriera Romînesk, vremiãde de atãnã çerea sã ia o adãtã preçsire, kare se aratã în darea sokotãdei mele în respunşã de kare am vorbit. Reînchenind'ã de ad doilea, am vãzãt cã întinderea mijloacelor nu mã iartã a'ã hotãri de kãt pãmãl şure mãdãmirea iãbitorilor de pãbeãde. Şure despãrãçire, am dat redakçia açestei foii hotãritã a'mi konsfinçii osteneãie miãde împãrçii pentru amîndõr seksele, mi mãi cu deosebire toatã aceastã plãkãtã îndelãt-

niçire o înkin seksãlãi çelãi fãrãmos.

Dar iãbite fiinçe, kare din çerçã sinteçã date bãrbaçilor kã niçe inçeri de minçiere mi tovarãşii în drãmã bieçei, mi ne kare gãtatea mi nedreptatea lor v'a fãkãt mãi reãde de kãt draçii! Eũ vã iãbesk mi vã çinstesk mãtã, pentru cã vã sint dator mãtãde plãkãte mi sfinte sãbeniri. Deãa o fiinçã kã voiã am datã a mea fiinçã mi ea m'a çrãnitã cã dãntãde mi draçostea sa, ea 'miã datã prinçipele Kredinçei, singura mea minçiere, mi în minçieride mele mã vãzã kãt vã sint dator. O femee a fost kare çea dintiũ m'a fãkãt sã simçã açea nevinovatã draçoste, kare kãnd e kãratã de tot çe e material e draçostea inçerilor, e çea mãi mare ferigire çe poate bietta mãritor sã çãste ne pãmînt... emeãde aã pãstratã aceastã gãmãşidã din limba strãmouilor nouçri lãşindã-o kã o moçenire mi çn denozitã sfînçit, din fiikã în fiikã cã streneoçiiã lor. Deãa voiã am împãrçatã sã zikãtã mi mãmã, Dãmnezeũ mi çer, soare mi dãnã, frate mi ççor, om mi femee, mi ne a'mi datã niçe dokumente netãrãdviçite împãrçiva tãrãlor açedora çe vor sã tãrãdviçiascã înçençã Romînilor mi sã'i desbine din marea mi slãvitãã lor fãmiliã. Voiã în

κοιλάτρεψιάе voastre dorințe nu sînteuți omrite de nimeni a priimi ΔΥΚΥΓΙΑЕ кy нyмireае Δοг; deаа voi a incenyt intiiami dаtъ semneде de civiIizаție in пeрmintъd nostry; mi in vreme че бeрbaгii кy imбpъкъminteа mi пyртareа Δοг semъnà din фyндyдА Asiеi mi Африcei, voi пi-meацi кy yn nas sbъrdalnek mi yшop съ въ пyнецi d'аδъtyrea кy syroгiае voastre din Eуropa. Din rугrа voаstrъ n'am аyzit mаi пiчi o dаtъ: «rasbod mi smotrъ, pri-kaz mi predlozenie, brat кytare mi zet кytare.» Voi mi de v'ацi imnestrуat limba dar ацi циxт кy yn dux drent mi yn rуst mаi potrivit a o amesteka кy vorbe kare nu hot съ fie eterogene да да fiiпца еi «garnitъrъ, аgrаф, dradedam, demikoton» mi аdte-де sint vorbele voastre кy kare въ нyмицi ideide чеде охоръ. Voi въ anroniацi de oriқinea mi fi-rea noаstrъ, mi бeрbaгii se de-пeрteaзъ, voi пeрстрацi mi nobi-лацi limba mi бeрbaгii аъ stri-каt'o mi аъ imпaxт'o de barba-rismъrи, mi че e mi mаi mъdт sure slava voаstrъ, чеrchetind чine-ва аnлекъrиае voastre къtre bine mi пriimirea de sentimente mаi tinere mi mаi пaдte въ vede къ mi in канъд гyберnelог ацi стъ-тхт mаi стръдъчite, de 'ва нy-мъrа femeide чеде domnitoare че се въd in istorie, ва адеце ne чеде бyне mi де ва kompara

кy нyмъrад prinциdог дyпъ че ва skoate mi dintr'инмиi ne чеi бyни. Pronoгrиa mi komparaцia аcheаstа singъrъ imi дъ drenta-teа да toate simtimentele mi чinstirea че am къtre voi.

Viind да izbirea de sine in dгyгmъd meъ diterar, воъ въ sint dator; pentрy къ кy voi m'am inгedes mаi bine, mi din voi че-де dintiiъ а'цi incenyt a simцi аcheа фгyмъsege mi къdъrъ a poesiei mi а'цi imпeрtъmт'o ne yгmъ бeрbaгiдог. Pentрy voi am skris in mаi mъdte rindъrи mi m'ацi фъкyт ne yгmъ ka skrie-rea съ mi se факъ o trebъingъ. Дакa am фъкyт vre odatъ yn че byn, trebъingъ'mi чеa mаi mare a fost s'o афдaцi voi. Аmа dar воъ въ inkin аcheаstъ parte din osteneдiае меде mi prin Kyrie-гъd pentрy doъ serse еъ nu фак mаi mъdт de kit in tot чеаyд съ doresk edъкъцiа mi desъ-вiгmirea voаstrъ; iar фaнтa стъ да voi. Voi пeтeцi съ indemпaцi ne соцiи воиpгiи a nu nedremъ-цi fiичеле voastre in пrиқina кpe-циeи. Voi пeтeцi съ въ аdъnацi in соcиeтъцiи mi съ intokmицi skod'i pentрy syroгiае voastre sermane: къчi пyтerea desure kare v'am dovedit къ авецi in syфdetyд mi in чinstirea mea o авецi in syфdetyд тхyдог бeрba-цiдог дакa nu mi in чinstirea Δοг.

I. E.

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTERAR.

SCRISOARE

A UNUI TATĂ KĂTRE FIUL SAŪ.

Гьта меѹ, кьтъ грегьтате е а крегьт чине-ва ын фийѹ, а'д грегьтѹ а фи, не кьт се поате, фегичит ин мѹдокуд ынѹ сощѹетѹдѹ кь то-тѹд импротѹвѹтоаре да фегичѹirea омулѹтѹ! Те ам крескут ин бра-цеде меде сѹбт чеде маѹ де а-проане ингрѹжѹрѹ, инсѹфлѹндѹ'дѹ тоате прѹнчѹнеде ынѹ крегьин а-деврѹгѹт, четѹдѹеан кь гьвѹтѹ ми сѹнѹтс крегьнчѹос. Вѹрста те кѹа-мѹ ин мѹдокуд дѹмѹи ми интр'о кѹагѹегѹ че оргѹ-че ом е дѹтор сѹ имбрѹдѹнезе, ми те смѹд-де дѹн сѹнѹд фѹмѹлѹеѹи ми де сѹбт ингрѹжѹрѹде де анроане ми рѹлѹне де тѹнегеде аде ынѹтѹ тѹтѹ, кѹаге тоатѹ фегичѹirea 'ми а нѹс'о ин индедѹетѹвѹчѹрѹде нѹнѹтѹ крегьне-rea та, ми ин нѹдѹеѹдеа ынѹтѹ вѹитор че ѹдѹ грегьтѹ.

Акѹм аѹ емѹт ин дѹтѹме ми дѹто-

гѹде сѹлѹжбѹеѹи ми аде кѹвѹиѹдѹеѹи ѹдѹ доведѹск ин тоате зѹдеде кь фькьндѹтѹе о дѹтѹ ад обѹщѹи, ин-чѹтезѹ де а маѹ фи ад тѹѹ.

Ин кьтъ време те ам авѹт дѹнѹгѹ mine м'ам сѹдѹт а'дѹ инсѹфлѹа, дѹнѹ кѹм 'дѹ ам зѹс, прѹнчѹнеде омулѹтѹ чѹнстѹт. Лѹтѹеа ми сощѹе-тѹтеа ам дѹсѹт сѹ о рѹзѹи ми сѹ о кѹнѹщѹи сѹнѹгѹт, ка сѹ почѹ маѹ бѹне сѹ фѹѹ инѹдедѹс ин по-вѹедеде ми сѹфѹтѹрѹгѹде да кѹаге зѹоа ми поантеа мѹ гѹндѹск.

Орѹ кѹаге ар фѹ инчѹнѹтѹдѹ сощѹе-тѹдѹор, дѹнѹнезѹск сѹѹ фѹанѹтѹ а оамен'лѹор, нѹ цѹѹ: атѹта по-чѹѹ сѹ адеверѹз кь еде сѹнѹт ин фѹиѹдѹ, ми кьтѹ ва хотѹгѹи омулѹ де а нѹ тѹтѹи сѹнѹгѹратѹк ми а се бѹгѹа интр'ѹседе, е дѹтор а се нѹгѹта дѹнѹ обѹчѹнѹгѹде лѹор бѹне сѹѹ гѹеде: кьчѹи маѹ дѹсне ми маѹ

drent este a se дѣѣ гнѣд дѣнѣ
пѣрегѣде мѣ воица чеѣор маѣ
мѣдѣ де кѣт а сѣдѣ обѣча а гнѣма
воицеѣор мѣ пѣрегѣѣор гнѣма,
Нѣ сѣнт тоѣдѣ оаменѣи фѣкѣцѣи а
скимба обѣчеѣгѣде, гнѣвѣлѣде мѣ
а мѣзѣ мѣнтеле соѣиетѣѣѣлѣор;
мѣ дѣн чеѣи кѣтѣи мѣ аѣ пѣтс
ин гѣнд а фѣче асеменеѣ префѣчеѣгѣи,
а чеѣа нѣ маѣ аѣ исѣвтѣт кѣѣѣи аѣ
цѣиѣта јѣдека кѣ тоаѣте се фѣк
trentat in natyъ, мѣ фѣиѣче че
дѣкѣгѣ 'да гнѣvrsit мѣ 'да
дѣсат да времеѣ са, невоиנדѣсе
а индѣнѣкеѣ не оаменѣи ѣар
нѣ аѣ сѣлѣи.

Intrѣnd in societate, аѣ фѣкѣт
гн контракт кѣ дѣнса, кѣре,
фѣиѣнд inre partea чеѣа маѣ
tare мѣ inre чеѣа маѣ слаѣъ,
фѣиѣнд din partea а маѣ
мѣдѣtora кѣtre гнѣд, дѣн
nenogozire nentry фѣиѣе-кѣре
se inkeie кѣ парѣба са: nentry
кѣ societatea din zioa de astъzi,
voipe ne om салѣъ маѣ мѣдѣт
дѣнѣ кѣт еѣ иѣ пѣлѣтеѣе;
мѣ дака о мѣдѣ кѣ мѣпѣгѣ
фоарте скѣтѣн фоѣоаседе че
dobindeѣе deѣда din-sa, мѣ
are маѣ мѣдѣте sарѣинѣ de
kѣт гѣспѣлѣтѣгѣи, ачеѣста
нѣ е treaba гнѣи indѣvid,
че а деѣцѣи-torѣor; мѣ
пѣлѣ кѣнд се vor пѣне аѣде
temeѣгѣи маѣ drente аде
societѣѣѣlѣor, noѣ kari
гнѣim intrѣnseѣe, treѣve
сѣ nѣimim кѣ бѣкѣгѣиѣе
повереде еѣ ка сѣ нѣ се
nary маѣ гнѣоаре; мѣ де
гѣспѣла-тѣ сѣ нѣ не сѣпѣгѣт
не оаменѣи niѣi сѣѣи гнѣim
nentry кѣ vѣna нѣ

este a дог, че а деѣvitorѣor
мѣ а обѣчеѣгѣлѣor.

Ама даг ка сѣ нѣ се nary
повереде маѣ гнѣоаре, иѣиѣнѣ
чеѣа маѣ mare este in
kreiere, мѣ тоаѣт креиѣереѣа
че 'цѣи аm dat, а fost
ка сѣ те pomeneѣи мѣ сѣ
te obѣчнѣтеѣи кѣ деѣиле
мѣ обѣчнѣvгѣде patreѣi
таде, бѣне саѣ геде, сѣ
де кѣтѣоцѣи мѣ сѣ нѣ де
гнѣцѣи, кѣчѣи dѣн гнѣ
деѣиѣлѣor мѣ а обѣчеѣгѣлѣor
se nary чеде маѣ mari
nenogozѣгѣи аде vѣieѣи
noastre. Кѣлѣtorѣиѣе че
'цѣи аm in-lesnit сѣ фѣчѣ
prin ѣimbele мѣ цѣгѣде
streine, нѣ аѣ fost ка
сѣ те фѣкѣ а гнѣ ѣimba
мѣ цѣгѣта, че ка сѣ
noѣи dѣн адѣгнѣгѣеѣа
ideѣlѣor сѣ 'цѣи formezѣи
јѣдѣкѣцѣиле; кѣре кѣт
vor фѣи маѣ мѣдѣ-те
кѣ атѣта маѣ мѣдѣт се
лѣмѣreѣe гнѣа ne аѣдѣ,
se фѣк маѣ drente мѣ
maѣ potrivѣite да вре-
meѣа мѣ да докѣдѣ дог.
Омѣд кѣ simѣvгѣде
intreѣи мѣ кѣ јѣдѣkateѣ
dreantѣ niѣi о datѣ
нѣ'мѣ фѣче о ximerѣ
de vѣaѣъ мѣ де trѣiѣ
strѣmѣvndѣse dѣn
mѣјдокѣдѣ копчеѣгѣде
nѣlѣor сѣѣи in аѣде
veakѣгѣи мѣ in аѣде
докѣгѣи, че поартѣ
повереде patrieѣi
саде, се копформеазѣ
кѣ patriocѣиѣ сѣѣи,
де ѣartѣ сѣлѣбѣчѣнеде,
мѣ се салѣѣре кѣ
дѣнѣиѣи, кѣт мѣ еѣи
кѣ дѣнста а фѣче
tot vѣneде мѣ а skimba
мѣ а префѣче trentat
чеде че vede сѣпѣгѣтоаре
in nѣmѣntѣдѣ гнѣде
лѣкѣreѣe.

In toate дѣкѣгѣде treѣve сѣ

te stinpi la decea general, ftrg a cercheta de vartm saŭ ajrt interesuŭi trŭ. Ori krt de simpat ūi se va nrga prin-ŭipua aŭesta, insŭ in aplikaiiile saŭe este foarte anevoie: ea este intokmai ka mystua ce trebye a se strektra prin cele mai strimle kanade ale kopaiuŭi ka s'la xrgneaskŭ, s'i pŭstreze verdea-ŭa, s'i desvoalte florige, mi s'i inbunrtŭdeaskŭ roadele. Ftrt meŭ, deŭide nŭ sint toate adrnate mi skrise intr'o karte; obŭeŭrile inkŭ formeazŭ deŭi mi adesea ori cele mai insem- nŭtoare sint mai pŭuin kynoskŭ- te. Nŭ poate afaŭ ŭine-va niŭi profesori, niŭi traktate, niŭi sko- ale nentŭ kŭrŭa aŭestŭi drent kare indrenteazŭ fautele, kŭ- bintele noastre, viaŭa noastrŭ din afaŭ, kŭŭa de a ne inŭ- ŭiŭa in dŭme saŭ d'a intŭmŭnŭa porokŭ. A nelngriŭi ŭine-va aŭ- ste deŭi taŭne, va sŭ zikŭ a rgmŭnea ne fndŭa Statuŭi so- ŭial mi ŭ fi kŭkat in niŭoare in dok de a domni preste dŭnsŭ.

A tŭmŭŭi ŭine-va societateakŭ teoria ferŭitŭi in parte (indivi- dŭale) kŭpitate indemnatik kŭ pagŭba adora, este o doktrinŭ foarte fatalŭ. Prekŭm mi a se sokoti ŭine-va sŭ fakŭ ferŭitŭea general kŭ pagŭba mi jrtfa individŭalŭ, kŭ krt sokotiŭa mi fanta este nobilŭ mi ŭeneroaŭ, kŭ atŭta este de parte de fŭoso-

ŭia reakŭuŭi nostrŭ. Problema ferŭitŭei obŭeŭi nŭ se desleagŭ dŭnt kŭm niŭi nŭ s'a desleat dela inŭenŭta dŭmŭ prin jrt- fede cele in parte; kŭŭi mi aŭ jrtfit tot'aŭna oamenŭi mi sta- rea mi viaŭa nentŭ obŭe, mi obŭea tot nŭ s'a fŭkŭt ferŭitŭ. In tot d'aŭna s'aŭ rgŭsit prokŭeŭi kari s'aŭ saŭjit kŭ saŭbŭitŭnea mi prejŭdecele obŭiŭi, mi aŭ stŭ- nŭs'o sŭre indetŭlarea ambŭiei dor, fŭkŭndŭ'o roabŭ patimidor, ka sŭ o doboare mi sŭ o domo- leaskŭ a saŭji ne ŭmŭ dor. Pro- blema ferŭitŭei, esuerienŭa a dovedit'o, kŭ se desleagŭ nŭmai kind « fieŭe-ŭine miŭi va kŭta interesŭ in interesŭ de obŭe ». Aŭesta e pntŭa de ŭnde trebye sŭ plece fie-kare, mi mergnd ne dŭmŭa viedei neabŭrtŭdŭse niŭi odatŭ din aŭest prinŭip, kom- binnd dŭkŭrgie mi intŭmŭnŭi- le, jŭdeknnd mi notribiŭd, va nŭ- tea societatea sŭ ajrtŭg mi sŭ ni- ŭe aŭeastŭ ximerŭ a ferŭitŭi de la inŭenŭta societŭidol bisatŭ.

Jrtfede cele mari sint bŭne nentŭ eksemplae in istorie, dar nŭ sint nentŭ fie-kare om. Nŭ este tot omŭa destoŭnik niŭi d'a de faŭe niŭi d'a de mŭnŭi kŭ in- ŭelenŭitŭne, niŭi d'a se bŭkŭa de isŭrgbŭle dor, niŭi d'a faŭe ne ad- ŭiŭi a se bŭkŭa de dŭnsele. De cele mai mŭlte ori aŭ fost fa- tale mi celor ce def aŭ fŭkŭt mi celor ce de-aŭ primit. Dra-

gostea cea mlată kând nŭ e respaltitŭ mi rekynoskŭtŭ adŭče ŭrŭ mlatŭ. Facerile de bine respaltite kŭ nerekyuonŭndŭ, daka nŭ adŭk da rŭsbŭnare ne čei če de-aŭ fŭkŭt, dar çed nŭcŭn invenineazŭ de miŭnŭre sŭflectŭ. Jŭrtfelde çede maŭi kŭtre patrie adesea ori aŭ çerŭt çin-stirea mi imkinarea obiçii, mi efekta dor aŭ fost saŭ tirania saŭ rŭsbŭnarea. Açestea sŭnt niçe resortŭri prin kare se miŭnkŭ soçietŭciile kare de nŭ se nŭn da dokŭa dor, de se vor imnŭnce de oamenŭi fŭrŭ de min-te, adesea ori sŭnt fatale çedor çe de întrebŭnceazŭ fŭrŭ sŭ adŭkŭ niçi ŭn fodos obiçii. Çe de çe face jŭrtfelde trebye sŭ fie fŭrŭit de sŭs kŭ o inimŭ mare mi ferbinte, preçŭtit a nŭ avea niçi o pretençie da fantele sale, mi kŭ jŭdekatsŭ întreagŭ mi sŭnŭtoasŭ a de çece da vreme mi da dok. Soarta noastrŭ, fŭtŭa meŭ, nŭ este açeasta, mi ka sŭ fim oamenŭi çinstiçi mi sŭ traçem fodosŭta din soçietate fŭkŭndŭ-ne maŭ întŭix fodositori ei, este: « a ne kŭta interesŭta în interesŭta de obiçe » mi a ne siçi ka sŭ nŭ fim de narŭbŭ da nimiŭi siçe a nŭ ne fi mi noŭ adçii de narŭbŭ.

Am zis kŭ dragosea mlatŭ ne rŭsbŭaltitŭ adŭče ŭrŭ mlatŭ, mi mŭ simç dator a'çii desvolatŭ maŭ bine nŭrerea açeasta; kŭçi m'an sokoti çed maŭ nenoroçit om kând

am vedea kŭ povara mea în dok sŭ faktŭ bine de kŭvŭnços, te ar adŭče, fŭtŭa meŭ, a nŭ avea dragoste. Pentŭ kŭ în dragoste rŭsim ferŭçirea, mi omŭa çe traçe este çece maŭ tikŭdoasŭ mi nenoroçitŭ fŭtŭrŭ. Dar ŭnde sŭnt inimile kare se çrŭneaskŭ açea dragoste fŭrŭ pretençii a ferŭçitŭtŭi Pavel? çece çe se simte a iŭbi ka Pavel, iŭbeaskŭ ka fŭn-sŭta, kŭ e singŭra mi aderŭtata ferŭçire; dragostea ŭnsŭ sŭi fie de o potriç mi de obiçe pentŭ tot omŭa, kŭçi adminterede a ajŭnçe nedrent. Çece kare nŭ se vede destoŭnik de o asemenea înaltŭ dragoste, açe de çmeze poveçii Mŭntŭitorŭtŭi: « iŭ be çece ne a pro a ne de ka în ŭ mi ne tine ». Nŭ fi de narŭbŭ da niçi ŭn individ mi prin çrmare niçi çie, mi prin çrmare a'çnçi dragostea e dreaptŭ, kând çbind ne adŭta, nŭ eçii de narŭbŭ çie însŭmŭi. A iŭbi ne adŭta ka însŭmŭi ne tine este o datorie, a'ç iŭbi maŭ mlat este o jŭrtfŭ, mi jŭrtfa rŭŭ întrebŭnçatsŭ, am zisŭ kŭ tot d'açna adŭče çrmŭçi fatale.

Fieçe-kare are niçe datorii mi drentŭri în soçietate, mi poate kŭ de mlat ori datoriiile sŭnt maŭ mlat pentŭ kŭ mi nŭrçie soçietŭcii sŭnt maŭ mlat, mi pentŭ kŭ bine ce ce ea ni'a çece, kŭçe tŭa nostrŭ ne învaç a i'a întoarçe kŭ dobŭndŭ înaçoŭ. Sokotind açfel soçietatea în kare içi kaçii

ун док потривіє кѹ индѣлѣгѣеа
ші дестоінічїа та, требѹе сѣ прїи-
мѣнї ка ун прїнчїи мїнѹїтор
максїма: «де а нѹ'цї ієрта нїчї
ун дѹкѹ карѣ сѣ фїе инротїва
концїїнцїеї тадѣ саѹ инротїва
концїїнцїеї пѹблїче» шї кѹмнѣ-
непѣе фоарте мѹдѣт индѣлѣсѣа
ачестор доѹ кѹвїнте карѣ, де мї
аїїта де сїмпле да vedere, інсем-
неазѹ інсѣ кѹ дrentatea, чїнстеа,
децїтатеа шї подїтега сїнт інстру-
ментѣде чѣде маї сїгѹре шї маї
їцїї адѣ порочїреї унїї ом.

Фереце-те клїт поцї де оамѣнї а
кѹггга пѹртаре шї обїчеїтїї трекѹ-
те де аѹ фѣдѣлїт нѹмѣде пентрѹ
кѹ унїї ка ачѣнїа, шї де се аратѣ
оаре кѹм кѹ с'аѹ индrentat саѹ
кѹ воїеск а се инdrenta; інсѣ орг
кѹнд интересѣа саѹ вре-о пайїмѣ
її вор сїаї а фаче вре ун дѹкѹ пе-
чїнстїт, концїнцїа дор е мїнїїсѣ
шї прїн утмаре нѹ интїмїнѣ марї
ггѣтїї а маї сѣвїїшї ачѣеа чѣ
а фѣкѹт'о маї де мѹдѣте орг.

Адвоарѣа кѹ унїї ка ачѣнїа шї
де нѹ те фаче а контракта не не-
сїмїїте обїчеїтїїде дор, інсѣ нѹ
пѹдїн те деградѣ ин окїї дѹмїї.

Фїї уман шї балнд кѹ тоцїї; о-
менїреа ѹнсѣ нѹ'цїї о мѣгїїнї а те
koborї нїнѣ да штрепгѣїме.
їнаадѹ де поцї не канадїа нїнѣ
да тїне, іар нѹ те koborї пѣнѣ да
дѣнса; пентрѹ кѹ кѹ чѣа дїнїїї
аїцїї шї инѣнѣтїїцїеї; іар кѹ
чѣа де ад доїдеа, фѣгѣ сѣ фачї

нїчї ун аїктор, те мїкшорѣзї не
тїне.

Нѹ индѣлѣе фѣтѣа мѣѹ кѹ
канадїа сѣгѣчїа; сїнт мѹдїї
дїн ганѹгїїде шї пеамѹгїїде д'ін-
тїїї шї штрегѣїмеа е інсемдѣтѣ
не фѣнтѣа шї пѹтѣгїїде дор.
Сѣгакѣа шї вѣдѣва е фратѣде
Домнѹдїї шї нїчї о датѣ нѹ се
мїкшорѣазѣ чїне-ва а се koborї
нїнѣ ин колїба дор. Проклѣцїї
сїнт гѣї, шї де дїнїїї аѹ фѣцїт
шї Xristos інсѹшї.

Понѹдарїтатеа сѣ'цїї фїе ин фан-
те, іар нѹ ин ворбе марї инѣгѣте не
дїн афарѣ. Нѹ те инкреде да оа-
менї а де кѹггга ворбе нѹ се
потрїбеск кѹ фантеде дор. Пентрѹ
кѹ ачѣнїа шї кїар дака ворбѣде
чѣде фѣгѣмоасѣ нѹ де интребїн-
дѣазѣ ка сѣ иншѣде дѹмеа чї
дїнтр'ун фондѹ бѹн шї іїнїма фѣгѣ
вїкленїе, інсѣ вїртѣеа чѣре о
пратїкѣ, шї чѣд чѣ нѹ с'а денгїнс
ѣаа дѹкгара еї, кѹ ворбѣде чѣде
бѹне естѣ маї прїмеїдїос де кѹт
чѣд чѣ іцїї дѣ де цїре сѣ те
фѣрецїї прїн кѹвїнтеде чѣ 'ї се
потрїбеск кѹ фантеде.

Пѣзѣце'цїї кѹцѣтѣа интрѣ фѣчо-
гїе шї утмеазѣ тод'аїна новѣде-
дор дѹї, кѣчї ачѣста естѣ инѣгѣа
нострѹ пѣзїтор карѣде нїнѣгїн-
дѣ-се прїн фанте некѹгѣте, се
пгѣфаче ин іасмѣ інфегналѣ.
Шї кѹноцїї кѹ инѣгѣа кѣзѣт се
фаче ун драк.

Нѹ естѣ tot omѣа фѣкѹт а аѣа
ушїдїїтѣеа евангѣлїкѣ. Дар мѣг-

ținește'și tot d'una trufia a nu
 cădea din vrednicia omului și
 a răsuna vrăjmanului prin
 fante care se te înneagrăskъ
 pe tine, și în loc de resbunarea
 ta se faci mlațumirea nenriete-
 nulăți.

Епи în думе фьта меѣ, și
 епи dator, ка съ ну фиі үгичос,
 а те пурта ку подитецъ.

Подитеца ну о sokoti үн мека-
 нисмде манире delicate, де о пур-
 таре ингрийтъ, și де о vorbъ съб-
 ұиратъ. Подитеца este adunarea
 да үн лок а густулуи челуи бун
 ад фие-кьгуиа реак. Густуа чел
 бун ну се invade; ед е in inimъ.
 Inima куратъ куьдеце jude-
 кьциде, și judecata д'мүгитъ фор-
 меазъ густуа чел бун. Sint oa-
 meni kreskүцi in saloane, in
 societьциде челе marі, deninшi
 mekanicheste да toate пуртгиде
 че а пурт съ де invente густуа
 чел бун. Тоатъ elegaңца лог
 инсъ е гече, vorba скьлїмбатъ
 ии мїпкьгиде ну де seamънъ
 де кьт о маїмүггиде. Де үнде
 vine ачєаста фьта меѣ? Inima
 дїнште, копїлапїтле. Inimакүга-
 ть, inima ferbinte imпїңе des-
 түгиде ии пуртгиде noastre да
 vreme ии fireншi ии frүmoase
 ии indүлекьтоаре. Густуа чел
 бун ну este үн че афаръ дїн fire,
 este adunarea бунулуи ии frү-
 mosулуи firesкү. Sint oameni
 kreskүцi in сьгьчїе ии in sim-
 патате, dar ку inimъ куратъ;

ачєстїа intrind in думе; asabr-
 dındү-se in societьциде челе
 marі, ку о бьгаре де seamъ,
 ку о judekatъ dreaptъ де а адеце
 frүmosуа, not fi үн үн ии үн
 modea де подитецъ ии detonуа чел
 бун; ии ачєаста vine кь е inimъ,
 фьта меѣ, ии inima е куратъ
 ии ferbinte. Подитеца ии бунта
 тонлат in чеа адевратъ а лог
 insemnare aste о roadъ а Xri-
 stianismулуи, ео бд'ндеце дїн
 inimъ, е о ингригїре де а инфьдїшя
 дькьгиде кьм сь плакь, кьм сь
 факъ млаțумїреа ии бькүгїа фа-
 телуи сьѣ. Denгїдереа не үгмъ,
 ку judekatъ, ку куьетаре, ку kop-
 бїн'гї se face artъ, ии fondуа ar-
 tїстулуи адеврат де подитецъ ии
 де тонта чел бун este о inimъ
 евангелїкъ.

Кьнд ии чєре чїне-ва үн дькү
 че ну поцї сь'а фачї, сьгьдүште
 курат, не маї дьс'нд нїчї о нь-
 деjde мїңчїноасъ; ии iar фьгь-
 дүште in grabъ чєаа че поцї сь
 сьвїгнєштї. Фьгьдүиңа vine дїн-
 tr'о inimъ іхbitoare де а indatora,
 инсъ пенгїиңа де а импїни фь-
 гьдүиңа мїкшогєазъ характе-
 руа, ии пьгьбєште не чел че а-
 штеантъ ку ньдеjdeа. Кьнд поцї
 сь фачї үн дькү ии іа фьгьдү-
 ештї, фьгьдүште'а ку inima slo-
 bodъ ии сьвїгнєаште'а in grabъ
 ка сь поцї сь аїбї млаțумїта
 фантеї intreatъ.

Ну фиі нїчї inkrezьtor, нїчї бь-
 нїtor, нїчї grabнїк, пенгү кь

мѹдѹтѹ инкредере импѹдинеазѹ
чинстirea ми инкредerea оаменi-
лор; бѹнѹиѹда не фѹче непоро-
чѹцѹ ми фѹгѹ одихнѹ, ми ггаба
е тѹбѹинчоасѹ нѹ маї кѹнд, дѹ-
пѹ че с'а јѹдекат бине ѹн дѹкѹгѹ,
аре тѹбѹинѹгѹ де а се пѹне ин дѹ-
кѹгѹге.

Афарѹ де ачеаста, фѹгѹд меѹ,
чине-ва нѹ аре маї мѹдѹт де дої
треї приетениї ин виѹгѹ; а се инкре-
де да дѹнѹиїе синѹгѹгѹ мѹдѹцѹми-
rea ми гѹспѹлѹгѹгеѹ лор. Пентѹгѹ
че дар сѹ де гѹпеаскѹ чине-ва
дѹентѹд дѹндѹ'а ми да адѹиї? А
те инкреде да тот омѹд, есте а'ѹиї
недѹентѹдї приетениї. А сокоти
инсѹ де бѹн не тот омѹд есте о
вирѹте еванѹгѹелѹкѹ, о невиновѹ-
ѹие копѹлѹгѹеаскѹ. Аїбї невино-
вѹдїѹа копѹдѹдѹдѹгѹгѹ. «Фїї бѹлѹнд ка
погѹмбѹдѹ ми инѹелент ка шар-
пеле» ачеаста есте поваѹа Мѹн-
тѹиторѹдѹгѹгѹгѹ.

Де веї фѹче оаре-каре легѹ-
тѹгѹгѹ маї мѹдѹт кѹ ѹнїї де кѹт кѹ
адѹиї, ја'ѹиї мѹсѹгѹреде тот д'аѹна
ми ингрѹјѹште де таїнеде тале кѹм
ми де а де адѹора че синт инкре-
динѹгѹте ѹие. Фїї тот д'аѹна ин ре-
зерѹгѹ сокотиндѹ-те кѹ поате сѹ
вие времеа а те стрѹка кѹ дѹнѹиї;
аї добиндї де протѹвнїчї саѹ ми
де вѹгѹјѹманїї: пентѹгѹ кѹ асфѹд
синт интѹмпѹлѹгѹгеѹ виеѹеї. Цїне
о пѹгѹтаре каге, сѹ, нѹ фїе нїчї
пѹеа каадѹ нїчї пѹеа рече, ин-
ваѹгѹ-те тот д'аѹна а афѹа ачеа дї-
нїе де мїјѹлок, ин каге поате сѹ

stea чине-ва фѹгѹ а се прїејѹдїѹ
интѹгѹ нїмїк. Поартѹ-те адїкѹ кѹ
приетениї асфѹд кѹм сѹ гѹндешїї
кѹ пот сѹ'ѹиї фїе о датѹ вѹгѹјѹманї,
ми кѹ вѹгѹјѹманїї асфѹд кѹм сѹ
гѹндешїї кѹ поѹгѹ сѹ те маї им-
приетенешїї о датѹ кѹ дѹнѹиїї.

Зѹдѹдѹ ми ентѹсїасмѹд сѹ де
пѹстѹреї пентѹгѹ сїмтїментѹде че
де аї ин парте; пѹстѹеазѹде ин
др. гостеа дѹгѹ Дѹмнезѹгѹ мїѹа фе-
меѹеї, пѹстѹеазѹде ин верба поѹ-
тїкѹ; ѹнсѹ омѹд нѹ есте тот д'аѹ-
на поет, дѹпѹ кѹм нїчї мїнтеа
нѹ е тот д'аѹна имаѹинаѹїе. Ен-
тѹсїасмѹд есте о фѹгѹмоасѹ ми
їнадѹтѹ гѹгѹчїге а јѹнеѹеї, каге
дїн зї ин зї се стїнѹе кѹ кѹт омѹд
се фѹче јѹгѹтѹфѹ амѹѹїгѹлор саде
ми а нерекѹноштїнѹеї оаменїлор.
Ентѹсїасмѹд аре о фѹгѹмоасѹ
адерорїе ин арїнїле мїтолоѹгїе
але дѹгѹ Ікар, каге пѹгѹтїндѹ'а
маї пѹесѹс де хотарѹд реѹїѹнїї
че 'ї се инсемнасе с'аѹ тоит ми
тїкѹлосѹдѹ сбѹгѹтор а тѹбѹїт сѹ
се сдробѹеаскѹ, кѹзїнд дїн инѹл-
ѹїме. Афарѹ де ачеаста, ідѹсїѹ
есте тѹбѹинчоасѹ да фѹгїчїгеа
омѹдѹгѹ. Авем тѹбѹинѹгѹ пентѹгѹ
одїхна ноасѹтѹ а креде ин вирѹтеа
оаменїлор. Ентѹсїасмѹд не им-
пїнѹе адесеа а интѹепрїнде дѹ-
кѹгѹгѹгѹгѹгѹ ин каге пѹѹїнд дѹда оа-
менї, ми гѹспѹлѹгѹгѹгѹгѹ кѹ гѹѹ да
зѹдѹдѹ nostrѹгѹ пердем тоатѹ ідѹ-
сїѹ ми прїн ѹгѹmare фѹгїчїгеа прїн
мїсантронїе. Ентѹсїасмѹд есте
ка ми фокѹд че креште прїн дѹем-

неде че де мистре. Ед не импине адесеа а не саеі факуатъцие интенидериі, ши а добънди преа муатъ еснериенцъ май 'nainte de vreme кѹ пагуѹа поастръ.

Ін адънъгі фереинте-те де а ворби де сине. Кът веі инчене а'ци новести треѹае, пълъчегіае, бѹкѹгиіае ши кіаг неказѹгіае да оамені индиференці, нѹмаі де кът іі веі ведеа а къска, ши дака стъпна касеі нѹ те ва прекугма кѹ подітегъ, веі ведеа кѹ ѹнѹа кѹте ѹнѹа инчен а те дѹса. Бреі сѹ адъні

имурејитѹатъѹ interestа ѹѹѹаог? сѹ треѹі де ом пълъкѹт ши кѹ дѹх? ворбеѹе-де де дънши, катъ вге ѹн мїјдок а іі пѹне не сѹелъ, ши веі ведеа кѹ фгѹнѹеле се инсфлещеск, бѹзеле іѹі зѹмбеск, ши кънд те веі депъгта, сїемте каре іѹі ва фаче даѹде. Конѹтигнѹа та ѹнсѹ ши гласѹа інїмеі те ва повъдѹі пѹнъ ѹнде сѹ те інтинзі ін глѹмеле конвѹсациеі, кѹм сѹ нѹ атинѹі іѹбіреа де сине а че-лог че се афлѹ де фгѹъ.

(Urmeazъ).

CONVERSAȚII INTIME ALE LUI GOETHE.

Un scriitor foarte insemnat D. I. P. Eckerman нѹ демѹат а нѹѹаікат да Linska Memoriaлѹа конвѹсациіаог саде кѹ Goethe ін времеа чедог дін ѹгмъ аніаі вїеѹі ачестѹі vestit poet. Ачеста авънд инкредереа ачестѹі mare maestru ад litteratѹrei веакѹлѹі, егà инсѹгчинат де дънсѹа кѹ ревїсия опередог дѹі компленте. О асфед де дѹкгаге чегеа о ворбїре кѹ дїнадїнсѹа мїстѹдиоасъ, ши ін тоате зїеле де D. Eckerman скріа кѹ скѹмпътате чедече аѹзіа де да Goethe, інокмаі дѹпъ кѹм D. Las-Kazes да Santa Elena адѹна ін memoriaлеле саде чедече аѹзіа де да Napoleon.

Дін ачесте кѹдеѹегі де кѹѹегі ши пѹгері але вестїѹлѹі poet ѹerman скрісе де D. Eckerman, ноі а

дѹѹгмъ ачі кѹте-ва, ка сѹ агѹтъм пълъ инкїт јѹдекъцие дѹі егà де кѹрате ши сѹпътоасе ши ін чеі дїн ѹгмъ аніаі бѹтрїнеѹіаог саде.

—

“Касъ скріе чїне-ва просѹ, требѹе сѹ аїбъ че-ва а зїче; ши чед че се веде кѹ капѹа дешерт ін кът п'аре нїмїк че сѹ зїкъ маі бїне ар фї сѹ се аѹѹче де верѹгі, пенѹкъ ін poesie о ворбъ адѹче алта, ши ін сфїрміт este о скріере каре де ши ін сине нѹ е нїмїк; ѹнсѹ tot сеамъпъ а чева. Кѹ тоате ачестеа еѹ нѹ воїѹ сѹ зїкъ кѹ реадїтатеа дїнсеинте дїн poesie, чї кѹ шїїнд сѹ деа ѹн интегес ѹнѹі дѹкѹ обїчїнѹїт, аѹѹчеа ѹн poet се агѹтъ poet. Пгїѹїна ши темейѹа ѹнеі скріері требѹе

tot-d'ауна сѣ fie realitatea, ми не утмъ е treaba агиістичі де а форма динтр'анса yn tot frumos ми armonios.

Поесіі дин зилеле noastre scriu intokmai ка ми кѣнд ар фи болнавѣ, ми ка ми кѣнд дѣмеа ар фи yn nemăруіnit suitaа. Тоуі vorbesk de dureri, de nevoi але пѣмѣнтѣдѣ ми де пѣчегіле челеі-лаате дѣмі; се интрек каре де каре сѣ'мі агате nemăруіmitea, адѣк кѣте grozъvii ми пѣмѣстii. Poesia е фѣкѣт ка сѣ адінезе viforeде vіeуіі ми сѣ імпаче не om кѣ posііа са. Insъ ueneraуіа poetіkъ а ваекѣдѣ се teme де огі-че пѣтере адеврѣтѣ ми маі bine іі vine кѣ сѣrbісіуеа.

Am афлат yn куvіnt че се potrivente не сеама domnitor а-chemia: poesіа dor еѣ о пѣмеск poesie де lazaret, ми poesіа чеа адеврѣтѣ, ачеа каре пѣ пѣмаікѣнтѣ дѣптеле, чі ми vаrsъ кѣгауіа ми mogaаа yn сѣфлетѣа omăуі, о пѣмеск poesie tіr-teanъ.

Germanii vor сѣ афле intro scriere serioсѣа, іпѣдгара ми іntreуіmeа dіn дѣхнтѣ, ми pentru ачеаста пѣн не Шілер аѣт де sѣs. Маі adeseа-огі ка-akterѣа partікулар аа scriitorѣ-дѣ дѣкгеазѣ аsѣpra mіndіі пѣ-бѣікудѣ маі мѣдѣ де кѣт toate frumuseуіае talentѣуі сѣѣ. Na-

poleson zіcea de Corneille: "de ar fi trăit, ex 'а am face Prin-цѣ,, pentru Pasiu n'a zis tot а-ма. Vezі de ачеаста Lafontaine este аѣт де onorat іn Franца: Opereде дѣі pretvіndeneа імі аѣ meritѣа poetіk, кѣчі се vede іn-тр'анседе о mare nobіlitate де karakter.

Кѣнд е чіне-вѣ де маі-зечі де ані, trebye сѣ се гѣндеаскѣ кѣте о датѣ ла moarte. Пе mі-ne ѣнсѣ кѣуетареа ачеаста пѣ мѣ тѣрбуѣт іотѣ німік; pentru кѣ ам іntreагѣ іnkredіngare кѣ snіritѣа nostrѣ е materia чеа ne-стрікабіе ми кѣ ва утмѣ діn eter-nitate іn eternitate: е аsemenea soareдѣуі че огіі noutrі чеі пѣ-мѣнтеші kred кѣ а аѣне ми іn fііngъ пѣ аѣне nісі о датѣ.

Ка сѣ факѣ чіне-вѣ епохѣ іn дѣме, trebye сѣ аіѣ доѣ дѣ-кѣггі: маі ѣнтѣѣ yn кан бѣн, ми аuоі о бѣнѣ mоіntenіre. На-полесон mошeпi геволууіа Fran-цесѣ. Frederіk чеа mare гѣs-boіѣа Sіdezіеі, Lѣter іntѣneri-чіде кѣдѣгѣmші

Кѣнд шіе чіне-вѣ bine nem-цеште, поате сѣ skane де інѣ-цѣѣга мѣлтор dіmbe. Nѣ vor-besk де чеа Franцесѣ каре а аѣѣns dіmb'a уnіversалѣ ми каре іn тоаѣ ѣара те скапѣ де yn dragoman, чі іn кѣт pentru

чеа гречеаскъ, латинъ, италианъ, шпанюль, ної пѣтем съ чѣтим toate опереле авторѣдор дор дещѣнѣит tradyse, вн кѣт, афаръ де о катъ партикуларъ ної п'авсам trebѣнѣт д'а вѣвѣдѣа лимбеле ачестеа. Е вн натѣт германѣдор ка съ чѣнстеаскъ tot че есте стрѣн, шѣ съ вѣдеагъ originaalitatea чедор-д-адѣ. Imprejurѣгѣде ачестеа адѣтѣрате не дѣнгъ маѣдиереа шѣ богѣдѣа лимбел фак tradѣкѣиле челе маї перфекте.

Нѣ trebѣте съ креазѣ чѣне-вѣа кѣ нѣ поате фѣ фодоситоаре о tradѣкѣиле бѣнѣ. Friderik чедмѣре нѣ шѣа латинемте, шѣ Цицерон д'а фодосит аѣт вн францозеште кѣт не фодосеште не ної вн originaal.

Totѣа вн Шѣлер есте сѣперб шѣ grandios; нѣмаї окѣ дѣт ерѣ блѣнзѣ шѣ talentѣа ѣ семѣнѣа кѣ челе дѣн афаръ аде саде. Ед се кѣфѣндѣа кѣ кѣгаѣѣа вт'ѣн сѣжет, ѣа черчетѣа, ѣа втотречѣа де toate пѣдѣиле; ѣнсъ нѣ се ѣтѣа да дѣнсъд, ка съ зѣк амѣа, де кѣт не дѣн афаръ, о дѣнѣ desvoatare дѣн дѣнѣтѣа нѣ ерѣ treaba дѣт, шѣ пентѣ ачѣаста нѣчѣ о датѣ нѣ ерѣ хотѣрѣт шѣ н'а terminat нѣчѣ о датѣ. Вн драмедѣ саде ед де мѣате окѣ skimba ѣн год вн тѣмпѣа repetiѣиле. Лѣкѣнд-кѣ кѣгаѣѣ шѣ семѣѣе, ед нѣ

шѣ domoѣѣа fantele. Skrierѣде mede sѣnt ѣн шѣ de кѣѣетѣрѣ че аѣ катъа дор шѣ пентѣ ачѣаста нѣ фак нѣчѣ де кѣт пентѣ театѣ. Talentѣа дѣт Шѣлер ерѣ дѣн потрѣвѣ креат пентѣ счѣнѣ. Кѣ фѣ-каре бѣкатѣ ед фѣчеа внаѣтѣтѣ шѣ аѣнѣеа шѣ маї mare; ѣнсъ есте чѣдат кѣ де кѣнд 'шѣ-а комѣус Тѣахагѣѣ 'шѣ-а пѣstrat пентѣ tot д'авѣа о disposiѣиле д'а пѣне кѣзѣмеа не счѣнѣ, шѣ нѣчѣ о датѣ н'а пѣтѣ съ се desbare кѣ втѣреѣме.

La фѣ-каре ont зѣде ед ерѣ ѣн аат ом, шѣ ом маї перфект; де кѣте окѣ ѣа vedeam шѣ се пѣгеа маї вѣвѣдат, маї вѣдепѣт; ѣѣекатаѣ шѣ се пѣгеа маї сѣнѣоасѣ. Skrisorѣде дѣт шѣ sѣnt чеа маї фѣтѣоасѣ sѣvenire че ам дѣаа дѣнсъд, шѣ not съ фѣ sokotite ка челе маї бѣне але дѣт prodѣкѣѣиле; чеа дѣн ѣтѣ е пентѣ mine нѣѣе моаѣе. Е ѣн дѣкѣт де мѣнѣне! Шѣ ед а мѣрит вн втѣреѣмеа пѣтерѣѣ.

Marede Дѣка де Ваѣмар вн-semnase дѣт Шѣлер о pensie де о мѣе де skѣдѣ шѣ вѣдоит вн тѣмп де боалѣ. Шѣлер н'а пѣѣѣит фѣгѣдѣѣнѣа чеа дѣн ѣтѣ. "Am talent, зѣчеа ед, шѣ trebѣте съ ѣѣѣ а мѣ мѣдѣѣмѣ, ѣнсъ фѣѣнд кѣ famѣlѣа ѣ се втѣмѣдѣѣа, ерѣ sѣait, ка съ шѣ поатѣ втѣмѣнѣнѣа trebѣнѣеле а

scrie câte două tragedii pe an; mi ca să poată izbăvi la aces-
ta, se silea să dăreze zioa
mi noantea, kiar mi kând eră
bolnav; ea vrea ka talenta
să'i fie tot d'ăuna rata a i se
săvârșe.

Și aler niči o dată n'a burt
măat dunt kum zik xii; din
potriv eră foarte kumștat; dar
în momentele de săvârșire fi-
reaskă kăntă a se însuflești
prin dikori spirtase. Mișlo-
kă acesă de eksces dărgpăhă
mi mai măat a dăi konstăție
mi'i păgbea mi însămă talenta.

Moliere este atăt de mare în
kăt ne minxăm de câte ori la
čitim. E yn om deosebit; bu-
kădile sale se anronie de tra-
dik mi nimiră n'are kurația să
cerce a'ă imită. Săvârșă să
xnde vițivă deranșă toată dra-
gostea între tată mi fiș este o
operă de vede mai săvârșe mi
dramatik în cea mai înadț
treantă.

Pe tot anul eș citesk câte o
bukă de ale dăi Moliere in-
tokmai nekum mē xit de kând
în kând la câte o gravă skoas
dunt maestrī chei marī italienī.
Pentru kă noi oameniī amtia
niči nū sântem kapabilī de a
păștră în noi săvârșitea xnor
assemenea objete; ne trebue
dar de kând în kând a ne in-

toarge da ele ka să ne rein-
sufleșim imresibile noastre.

O bukă de teatru trebue să
fie simbolikă, adikă fie-kare
akție trebue să fie însemnă-
toare de sine mi să griveaskă
kătre o akție mi mai mare.
Tartuș dăi Moliere este, în
relația acesă, yn mare mo-
del. Che minxat ekspozitie
e scena d'ntiș! îndat dela in-
chenț toate aș câte o însemnă-
re mi face a presimț yn dū-
kă mi mai însemnător. Esno-
șia din Minna de Barnhelm a
dăi Lesing e foarte frumoas;
dar cea din Tartuș e de acesă
che se întmădă nūmai o dată
în lume.

În Kaadron așlă ține-vă tot
acea nekăție teatrală, bukă-
dile sale sânt minxate mi nū
konșind niči o grășă care să
nū fie sokotivă pentru izbăire.
Kaadron este țenivă kare a a-
vut mai măat minte.

Desure Shak-peare nū poate
ține-vă zice nimik; tot este mai
presă de dășă... ea nū e
yn poet de teatru; ea nū se
gănde niči o dată la scenă, ea
eră foarte strimț pentru țenivă
dăi. Lumea văzută toată in-
treagă eră nūșin dūkă pentru
dășă.

Kăt e de bogat mi pternik!
yn om de o natră prodăto-

re nu trebuie să citească mai mult de o bucată de ale lui ne an; pentru că se perde. Eș am făcut bine că am părăsit când scriam pe Goetz de Berliching mi ne Egmont. Byron din partea fetei prea bine că n'avea respect pentru d'nsul mi'mi căută de drum. Când minxnapă poezii germană s'aș stricat din cauza lui Calderon mi a lui Shakspeare! Shakspeare ne înfrumusează mere de aur în viața de argint. Studiind bucătăria lui, ne pomeneș că ne găsim niște de argint, mi n'aveam să punem pe ele de cât nișoară.

Byron este socotit sub trei puncte de vedere: ca om, ca englez mi ca talent. Bunel lui calități sunt ale omului; cele cele sunt ale Englezului mi ale poeziei de Engletera. În cât pentru talentul său, este neasemnat.

Tot ce producea el, avea suferințe, mi da d'nsul cu adăugat isirajă pinea dok de kibzire. Însă ea trebuia să facă versuri, mi atunci tot ce venia de la d'nsul său din inima lui era perfect. Ea compunea poezie sale ca femeile romii cei frumosi; ele nu cuceresc mi nici nu știu cum de-aș venit romii amă de frumosi.

Era un talent înșășit, trăgia poetik nu mi s'a părăsit amă

de mare ca într'nsul. În zăgăzirea de din afară mi în cunoștința situațiilor trecură, ea este amă de mare ca mi Shakspeare; însă Shakspeare este mai presis de d'nsul ca o individualitate curată, care Byron o simțea prea bine, mi de aceea nu pomenește nici o dată de Shakspeare, cu toate că multă parte pasaje de ale lui de mișă ne din afară. Ar fi vrut prea bine să lăcăruiască; dar seninătatea lui Shakspeare lă strimtoră; el simțea că nu poate să se scoale imitativa lui Nici o dată n'a călășit pe Pope pentru că nu se temea de d'nsul, și prea bine că Pope era un zid d'adăptarea cu el.

Era o pară pentru Byron d'a fi pair de Engletera; talentul e tot d'ăna strimtorat de d'nsul cea din afară mi mai cu deosebire de o naștere strălucită mi de o avere mare. Talentului îi trebuie o poziție smerită, mi pentru aceasta artistii cei mari aș emit din rangurile de mijloc. Neșchioasele dorințe ale lui Byron nu i-ar fi fost amă de primejdia se într'o stare de mijloc; însă ast-fel de trecut era, și prea a se părăsi fără nici o frică în fantasiile sale: mi de aci vin certele lui neșchioșate mi disprețul către toate d'nsul.

În genere, cea mai mare

parte a viejei ynxi bogat mi nobila Englez e merdyt intr'a se bate mi a xrbni la femej. Lord Byron povesteje instmi k'at'at'la s'by a am'puit trei femej. Kum dar f'ila ynxi om ka achesta ar fi p'xtt s'by fie racionabila. Inst' englezii not zice ori c'or vrea k' n'ay nimik a kompara k' Byron. Ea e deosebit din toji ce'l-a-ajci poeji ai dor mi mai tot d'ayna mai prests de d'nnii. Este cea mai mare talent ad beakvazi.

Englezii in praktik' ymeazb bine, dar synt pedanji; franjezii ay byne kanete, dar voiesk ka toate dukyrie s'by fie positive, mi kiar de vor fi adt-fed, ei de fak amã.

Walter Scott este yn avtor deosebit in sine, ea treb'ia negremit s'by mi k'p'ice o mare inf'avenj' asyngã d'ymii cititorilor. Ea t'by face m'at a t'by gind'i, mi deskoner intr'ynsya o art' nyot' kare imi are reg'adele sale part'k'adare. Syjetele, karakteryrie, nynera in dukrare, toate synt mari intr'ynsya. Shi ne ytm' ce kynopionj' in s'ydix'i, ce adevj' in am'bynte! ne ytm', kiar adevj'ya achesta ia t'rape k'ye o dat' in gresade, in Walter Scott arta este amã de mare in k'yt e anevoie s'by mi

dea cine-nã in nybak nygera sa despre skrierile d'xi.

Lord Byron este mare k'nd face poesie: k'nd se racioneazb, pare k' e yn konia. Ea n'ã p'xtt s'by se auere de oare-kare absyrd' atakv'i ale komuatrio-ji'lor s'by in p'iv'ua imyym'nyri'lor litterare. Ar fi treb'it s'by se esprime k' mai m'at'by energie mi s'by de zik' d'a drent'ya: "Tot ce e in skrisele mele este ad me'j; de 'a-am d'at din viaga mea sa'j dintr'o karte oare-kare, ny'mi nasb, dest'ya k' am int'rev'ing'at'o bine., Walter Scott s'a servit k' o s'ep'ny din Egmont ad me'j mi aveã drentate; mai v'rtos fiind k' a f'k'yt'o k' int'el'ig'ionj', ny poate cinevã de k'yt s'by d'ayde. Ea a imitat asemenea intr'ynsya din romanj'urie sale karakterya t'nyere' mele Mignon: diavolya d'xi Lord Byron este yn Mefestofeles nynekyr'mai; daka din orig'inalitate avtorya ar fi voit s'by se abatb, poate k' n'ar fi brodit'o bine. Mefestofeles ad me'j k'nt' yn k'ntek din Shakspir; mi nent'ry ce ny? Nent'ry ce s'by t'by fi silit e'j s'by fak ad'ya k'nd ad d'xi Shakspir k'nyndeã tot ce imi treb'ia mi se notriveã la timn? Daka esnyosigia din Faust k'nynde o karte din Iob, at'ya mai bine; ma'

мѹдѹ trebye съ мѹ fericeaskъ чине-вѹ de кѹт съ мѹ defaime.

Кънтециале дѹи Beranger сѹнт perfecte: сѹнт tot че а emit маі бѹн ми маі фѹмос ин фелѹа ачеста, маі virtos кѹнд имі инкипцие чеине-вѹ veselѹа refren кѹ kare se terminъ кѹплетеле дѹи. Гѹгъ ачест refren, кънтечеде 'I-ar фі fost преа serioase, преа кѹ spirit, преа epigramatiche. Beranger tot d'аѹна имі а дѹче а мите не Нораѹие ми не Наѹиѹ Persanѹа; ми еі се инпѹдѹа assemenea маі presѹs de епоха дог; јѹкѹнд ми кѹпѹнд, еі зѹггѹвѹа когѹнѹа obiचेјѹидог.

Асемѹнагеа кѹ адеѹѹгѹа trebye съ фие temeјѹа ѹнеі драме, ми чеде треј ѹпѹтѹі нѹ сѹнт бѹне де кѹт кѹнд addѹк да ачеста. Din импотриѹ este foarte absurd а де sokou чине-вѹ ка о леѹе. Гечѹи кѹ тоате кѹ сѹнт аѹторѹи ачестеј регѹде, ѹн съ нѹ s'аѹ дѹат tot d'аѹна дѹпѹ дѹнса; сѹена се skimbъ ин Faeton ад дѹи Еѹѹѹид ми ин маі мѹдѹте бѹкѹдѹи; адеѹѹгѹа representative а сѹѹетѹаѹи дог, егѹ маі мѹдѹт nentѹ дѹнѹи де кѹт orbѹа respekt ад ѹнеі регѹде. Вѹкѹциале дѹи Шаkair es не кѹт се поате din ѹнѹмеа тимпѹаѹи ми а докѹаѹи; ѹнсъ тоате се инѹедог bine, ми ин ирѹина ачеста ми Гечѹи ѹнсъѹи 'а-аг

аѹла фѹгъ ггеѹадѹ. Поѹѹи Franzeј аѹ черкат маі мѹдѹт де кѹт тоѹи а нѹзѹи ачесте треј ѹпѹтѹи; dar ајѹнѹ а фі neјѹде-ленѹи nentѹ кѹ ласѹ акѹѹа dramaticъ ми kad ин повестѹи.

Victor Hugo este ѹн talent адеѹѹрат аѹѹгѹа кѹгѹѹа litteraturга германѹ а аѹѹт о mare инѹаѹенѹѹ. Еѹ іа компар маі мѹдѹт кѹ Manzoni, ми се mare asemenea de perfect ка ми Lamartine ми Delavigne. Кѹнд каѹт да дѹнса кѹ дѹгѹе а мите, вѹз, де ѹнде bine атѹт ед кѹт ми чеде-а-аѹте tinere ми нѹѹт talente: еі vin тоѹи де да Chataubriand kare este ѹн foarte mare poet ми ѹн foarte mare retorik.

А кѹѹета ка съ кѹѹете чине-вѹ нѹ вѹ съ зѹкъ нимѹк. Trebye съ фие фѹреѹте bine organizat, ин кѹт ideide чеде бѹне съ се инѹѹѹиѹезе ин токмаі ка комѹи дѹи Dѹѹѹеѹѹ, strigѹnd, еартѹ-не!

Oda дѹи Manzoni, чѹнчѹи Маіѹ, este чеа маі фѹѹмоасѹ din кѹте s'аѹ фѹкѹт аѹѹгѹа морѹи дѹи Наподеон. Ин кѹт nentѹ romanѹа сѹѹ Promessi Sposi, intreche тоате кѹте авем ин фелѹа ачеста. Инѹѹнса тоате кѹте сѹнт intime, тоате кѹте vin din сѹѹлетѹа poetѹаѹи сѹнт

perfecte; mi toate câte sînt din afară urecîm descripții mi adte asemenea, nimic nu e în dîme care să fie mai jos de cât dînsede. Această parte ne face fîr închetare a trece din attineriment (attendrissement) în mirare mi din mirare în attinerement; în cât nîmai ese cîhevă din acesté dor mari mișkîi. Grez că nu poate cînevă să ajungă mai 'naat. Manzoni are simntiment, dar ničî o dată simntimentalism. Situații ale dîi sînt kîrate mi bîrbîșentî.

Maniera dîi d'a 'mîi traktă sîjetede este dîmpede mi frîmoasă întokmaî ka țevă Italiei. Cî toate acestea de o dată kînd e vorba de descripție, de rîsboiș, de fo:mete mi de cîumț. Manzoni deapîră bestîmîntă poetădîi mi arată ne istorikă în toată rodîcîvnea dîi. Atîncî

descripțiile sale de dîkîrî de sinemî țîcîoase iaș sețita xroniceî mi abia pot a se sîferî. Ea a avît mîdă stîmț către realitate; ar fi trebîit să'mî mai skîrteze rîsboișă mi foametea foarte mîdă, mi cîuma de o a treia parte. nsă îndată ce personajede romanșădîi se arată, Manzoni iarșîi intră în toată slava'sa.

De ce ar mai fi fost bîni poezîi, daka ar fi trebîit să se mîrșîneaskă a renetă opera istorikădîi? Eî trebîe să meargă mai departe mi să ne dea țevă mai bîn mi mai 'naat; eî trebîe să știe ce efekte vor să prodîkă mi să'mî întokmeaskă karaktereade potrivît kî ele. Karaktereade dîi Sofoklă, aș toate câte țevă din marede săș sîfîdlet; asemenea se vede mi în Shakspîr.

(Revue de Nord).

POESIE.

Pruncul și Bêtrînul.

Frîmos, kîrat e pîșkîdă, țeveskîde pîrinte!
 Din mîșîide'dî kînd nîkă mi de kîrînd noskît!
 Ne kîșă dîi se vede, ne frîntea dîi se simte
 O sîfîntă țîmă țîkă din bîrîndă țîș sîșît.

АД СЪҤ ЪҢЦЕР КҮСТОДЕ НҮ ВЕДЕ ВРЕ-О ПАТЬ
 ЫН ПХОУА КҮРАТ СҮФФДЕТ: ТОТ Е СТРЪДУЧІТОР!
 D'horroare, да окї мѣна н҃шїи пѣне вре-о датѣ,
 Ниѣ арина'шїи destinde сѣ'шїи іа мїхнїѣа sbor.

НҮ ФЕРБЕ ВР'О ВІДВОАРЕ ІН ІНІМА'І ПАЉЉЉНДѢ;
 ВР'УН МАГНЕ-АСКҮНС Н҃Шїи ВАРСѢ АКОЛО-АД СЪҤ ВЕНІН.
 Sfială tot e, Doamne! ми ініма'ї чеа блѣндѣ
 Фѣк҃т'о-аї вас де аѣт ҃нѣї профѣт дївїн.

Чи ом се-фаче прѣнкѣа ми Видїѣа ашаре.
 Addoarme ад сѣ҃ ѣцѣр саѣ sboargѣ 'nsușimintat;
 Шї васѣа чеа де аѣт ҃итат ін делѣсарѣ,
 De drojdii палн де фїере не дїн а'фар' а дат!

Не ҃гмѣ 'мбѣтѣнеште, шї паїма'ї се стїңе;
 КҮРАТ АРДІКѢ МѣНА СНРЕ А БІНЕ-КҮВІІТА.
 Копїѣа шї Вѣтѣнѣа де огї-че дѣкѣ пѣнѣе,
 Шї ҃нѣа СНРЕ А ЧЕРЕ, шї ааѣа СНРЕ А ДѢСА.

Імї пѣак бѣкѣеле blonde, албіта ф҃г҃нте 'мї пѣаче;
 Ф҃г҃моаселе дор нїрсте сѣнт демне де іѣбіт:
 Ін асте доѣ марѣїні маї афѣт Омѣа пѣче:
 Унѣа е к҃рат ѣкѣ шї ааѣа к҃г҃нїт.

Е дѣлче 'н асте зїле де крїме, де лїченѣтѣ
 (Кѣнд Рѣѣа Ț domn asuѣ кѣнд ѣемем де мѣлат дор)
 Ун прѣнк ф҃г҃мос, сѣ кредем да блѣнда інноченѣтѣ
 Ш'҃н вскїѣ кѣ ф҃г҃нтеа аабѣ, с'авем де кондѣктор.

Imitație I. Eliade.

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTERAR.

MORALA.

SKIS OGĬ LA MARCIA.

II

Mъ invoiesk къ situația Dumitale este de parte de a'și фьрдъи нице desubъbirî atît de înființate ка ачелеа desubre каге'și ам фькт о адеврѣтъ ікоанъ în istoria Агналіцеї. Штіх къ сѣдетѣ думітаде este iуbitor mi urenos; нѣ мъ indoiesk къ ку о кѣдетаре де інкнаре, ку ын skimb de vii mi sfinte аплекъгѣ n'ai fi ынът сѣ иннаінепѣ нице assemenea jertfe, скѣпнъ Marcio, шіх къ сѣфериндеде думітаде нѣ вѣнт нічї де кѣм інкнѣіте, ми inima mea este ынъгѣнсѣ де комбѣіміре да шектаколу

PER. I.

acestei singurătății fatale în care te афдї, фьгъ хатар поате, ми не каге мїшкареа дѣмїї о фаче ми маї адїнкъ. Інсъ нѣ'шї інгѣтѣдї гѣлд те rog, ынтр'о гремітъ ауреѣіре десубре дѣмнеата інсѣшї мїдесубре дѣкѣгїле де дїн афаръ. Те вѣз акѣм кѣ'шї аї дѣат sborъд а те vedeа d'асѣра ми а геуѣта бїгѣнѣа асѣнга патїмїлор фемеї; інсъ інтр'ачееашї време че мѣ мїр де кѣраѣїлд ачеста, мѣ шерїх а те аѣзі блестемїнд кондїѣа сексѣлѣ дѣмїтаде кїар інтрѣ ачеа че ку адеврѣтъ аге де маї бѣн ми маї інцелент stabїле інтрѣ sine. Аї вреа сѣ фачї ын skimb сѣферинделор дѣмїтадепїн претечереа ынѣї вїеде акїве. Те sokoteшї неканабїлѣ а а-вѣа ын rog de. бѣгbat în societate ми де ачеста афдї societate

tea foarte nedreaptă pentru că'ți o refuză.

Dumneata Margio, care n'ai putut nici o dată să suferi idea de a fi, să de nevoie, să de capriciu, a nici ungi obiect de kit a ungi burlat cu diadima iubit de dumneata, n'ai putut să aflu în sineți deajuns independenție ca să lenezi doringa puterii demarte ni a slavei demarte? Niște doringe înkinvite de ambiție s'au văzut în unele femei foarte trufame de a dor educație înkă părinți. Curtenitoare e visul ale filosofilor moderni de au înkragiat, ni aचेste femei au dat niște foarte triste probe despre nenkinvita judecării dor. Este de temut că demartele înkerkri de felă aचेsta ni aचेste pretenții găr întemeiate să nu fакă o mare pagubă într aचेа че se numește în zioa de astăzi kesta femei-dor. Femeile aș niște drepturi, nu treburе să trădăm pentru că suferă nedreptăți. Ele treburе să pretinză un viitor mai bun, o independență neatrănare, o mai mare împărțire de lumini, un mai mult respect, stimă ni inters din partea bărbaților. Însă viitorul aचेsta este în mâinile dor. Bărbații vor fi într'o zi către dinsele aचेа че îi vor face ele să fie; naini de înkredințare kind femeile vor fi demne de înkredințare, umeroni ni kre-

dințoni kind, în suferetele dor însușite, niște neburne pretenții, să niște nedrepte răsbiriri, nu vor amesteca toată mișkarea чеа bură. Dacă femeile ar fi fost ne un drum bun ni în niște sănătoase idei, ar fi avut nerremit o mai bură dreptate a se păniște de ashrimea unor leși, ni de barbaria unor prejurdece.

Însă dumneata, Margio, dumneata nu ești una din femeile aचेа demarte ni mărginite че șегă la niște onori konișrești. Ai konișrești ungi preș înfișnat ni ești obosită de nedukarea în care te aflu; de viața famiției ești dinsit prin kaprișia porokșali. Îți gărline pentru toate o viață cu totul de îndecegere, ni kiar întrebunțarea aचेste îndecegeri soșiotatea'ți o onrește. Simți de o dată ni junece ni simbatie ca să faci din veni'ți o întrebunțare singuratikă. Îți zici că la doveză ni cinți de ani burbatul чел mai bine înzestrat nu ar fi a se konsfinți într'o filosofie cu totul personală, Dumezeș putut'a să dea femei o țarie mai presus de kit a burbatului? Nu, zici; аша dar să mă lase lume. а mă svikoli într'o viață aktivă mă simți resboinikă, ni simți orator; voi ni poșă а mă lupă, а diskută ni a învăță. Dacă poșă Dumeata Margio, asta

este oексченсие. Ѐнсь чебреї сѣ сїї
 в зїоа де астрѣзи? Кахѣ в іерар-
 мїа соціалѣ, в тоате ганґуїае
 пѣтерії сах аде індустріеї, вре о
 носїгїе в каре кхѣтареа де а
 те statornїчї сѣ нх те факѣ а рїде.
 Нх поцї сѣ сїї де кїт аїстїсѣ,
 мї да ачеаста нїмїнї нх те ва
 опрїї. Ѐнсь сѣ не інкїнхїм кѣ
 маї мхѣте femeї емїте дїн сфера
 лог прїн а лог едукацие мї аде
 лог факхѣтѣдїї, ард де догїнѣа
 д'а'мї афла хн лок в лхте, мї,
 імпедїкате де лехї мїер мїстхїте
 в неахкгаре мї в хрїт; втре
 ної, Марчїо, нх крег сѣ се афле
 нїчї хна дїн ачесте femeї в
 Еуропа в чеасхѣ ачеста в каре
 vorbїm. Дар фїе: дхмнеата зїчїкѣ
 нхмѣгхѣ ачестора нх есте маге
 мї кѣ ар сї фоартѣ неїнделент
 а фаче дїн прїнхїоа ачестхї мїк
 нхмѣг де мїнхїнї о лехе каре ар
 прїїмї сѣ втре в нхтереа че акхм
 есте атїт де гѣтѣчїтѣ мї індесба-
 тереа атїт де вреднїкѣ де жале
 а інтересхїлор хѣреї, тоате feme-
 іае че нх де кхпоантем мї інххїмї
 челе інтїї дїнтр' ачелеа че
 де кхпоантем маї бїне. Ама,
 інкѣт пентрх дхмнеата, маге сѣф-
 делт аскхнс, внацѣ а те стїнѣе,
 внацѣ а те нїмїчї маї бїне де
 кїт сѣ догемтїї, сїнге а'цї мхѣдхмї
 о тरेбхїнѣт персоналѣ, ка неа-
 мхѣ оменеск сѣ факѣ хн арт
 де смїнтїре.

Ѐнсь, іартѣмѣ, Марчїо, дхм-
 неата емтї непорохїтѣ, мї ех

вѣз кѣ каз в іронїе в лок де
 а кхѣта сѣ те мїнхїїї; ех дїскхт
 в лок де а вѣрса не фхгхтеа'цїї
 обосїтѣ нїнте лакхѣме де сїм-
 патїе мї баасамхѣ прїетенїгххххїї.
 Ех кахт партеа чеа волнавѣ а
 кгеерїлор дхмїтаде, фѣгѣ а мѣ
 sokotї кѣ кѣ кѣт веї сї маї
 волнавѣ мї маї слабѣ, кѣ атїта
 ех воїх сї маї вїноват мї grosїар де
 те воїх фаче а цїї сїмцї боала
 мї салѣвїчїхнеа. Цїї о зїк хмїаїт,
 іартѣмѣ; serios іцїї зїк нѣземтете
 де ачесте амбїцїї нехѣне. Feme-
 іае нх сїнт дестоїнїче пентрх салѣ-
 беле дела каре де а опрїт лехїае
 нїнѣ акхм. Мїї нх кѣ доарѣ
 ачеста аратѣ кѣ еле сїнт маї
 јос да інѣделере, чї кѣ едх-
 кацїа мї карактерхѣ лог сїнт
 deosїbite. В тоатѣ времеа, орї
 каре ва сї внаїтареа мїнцїї оме-
 нентїї, інїма femeїлор tot д'ах-
 на ва сї јертсѣанїкѣта драго-
 стїї, блїндецїї, інкїнѣрїї, ка-
 рїтѣцїї інтр'хн кхвїнт а гѣсфрїн-
 церїлор чедор маї блїнзї аде
 Дхмнезеїреї м'але інспїрацїїлор
 nestїнсе аде Еванхелїеї. Feme-
 іае сїнт каре не vor пѣстра дїн
 veak нїнѣ да аалѣа tradїцїїае
 внадеїї фїлософїї креїнтїнентїї; еле
 сїнт інкѣ мї в зїоа де астрѣзї ка-
 ге в мїїаокѣа десмѣрїїнїрїїї па-
 тїмїлор noastre grosїаре скапѣ
 дїн нахфрарїї сѣрїїмѣтхреде спї-
 рїтхадїсмуаїї мї аде дхххѣлїї ка-
 рїтѣцїїї. Ама, о vezї, кѣ е de-
 parte де мїне ідеа кѣ femcea

este mai jos de kit bърbatуd. Ea ѝ e d'о potrivъ inaintea дѹи Dѹmnezeу; ѹnsъ нѹ seamънтъ кѹ бърbatуd, ши атит organizacia kit ши а-плектъгиде еї ѝ aratъ ѹn адт гол, ни чї декѹм маї пѹдїн сгѹмос, ни чї декѹм маї пѹдїн nobїd, ши де каре афаръ нѹ маї де нѹ ѝ ва fi mintea strїkatъ, нѹ почїзъ сѹ гїndesk ни чї декѹм кѹ ва афа а се пльнѹе. Provedїnцa че а de-пѹs in брацеле еї ми 'ia адїnit de-сї-нѹ ѝ пѹтїчїа omъдѹї, нѹ 'ia dat ши о dragoste маї fierbїnte nentрѹ проценїтѹгъ, о indѹstrie ст-блїмъ nentрѹ ачеастъ окѹпацїе d'їнтѹїѹ, ши нїште бѹнѹгї ne-снѹse а кѹгора пѹтїнѹгъ este ѹn mister nentрѹ чеа маї mare parte din oameni? Чїне poate сѹ ne descrie гънїгеа ѹнеї мѹме ла чеа d'їнтѹїѹ сѹгѹтаре а сїѹдѹї сѹѹ? Чїне ва тїдмъчї in че кїп atra-стѹдкѹгѹт ши Dѹmnezeesk ад аче-стеї simple мїнгїерї о despъгѹ-беште insѹtit de дѹгерїде наштерїї de osteneдїде ши inгїїгїде ade-sea orї foarte кѹгде аде крештерїї ла нїент? Даг че, вїаца бърbatу-дѹї нѹ este ггеа ми ашгъ ши in natѹгъ ка ши in societate? Toate нѹ sїnt о neїnkredїnцare, мѹнкъ, о дѹптъ in ѹrsїta дѹї? Ши drago-стїде'ї, бїгїнцїде'ї, ши odїna, тоa-те нѹ sїnt кѹмпъграте кѹ сїнцїде сѹѹ, ши ѹdate кѹ стдоarea са? Se черчетъм вїаца in орїндїалаа еї чеа маї socialъ ши inг'ачеамї вгеме чеа маї natѹгдлъ'їнченїnd

de la amor, бърbatуd sїmteo апле-каре че нѹ о poate insѹfla їнкъ. Ка сѹ isbѹteaskъ а їмпъртъ ши ачеастъ dragoste, este о дѹптъ, о сѹferїнѹгъ nentрѹ dїnsѹd; ши nentрѹ femееe iar нѹ е їнкъ de kit ѹn екzamen, о аulentare, о doringѹгъ demartъ плїнъ de о тѹфїе блїн-дъ ши de о їндедеантъ їмпотївї-ге. Дака адецегеа е слободъ ши кїпзїїтъ, атнчї ѹнїгеа е потрї-вїтъ ши пачнїкъ. Femееа are os-tenedeде кѹснїчїеї, ши бърbatуd аде ашезъгїї, доѹ кїпзїї deосї-bite, даг де о потрївъ тгевїн-чїose, ши пїїн ѹгmare de о по-трївъ nobїде а дѹкгѹ nentрѹ фа-мїаде. Дака ѹнїгеа е тѹрѹгратъ, (ши in де обште poate се креазъ чїне-ва кѹ гѹдл вїне din амїndоѹ пѹгїїде). Femееа are нїште мїнгїерї sїгѹре, ѹн кѹцет хотъїї; бѹкѹгїїде de мѹмъ sїnt не skїm-bate nentрѹ dїnsa. Orї каре ар пѹтеа сѹ fie дѹгерїде сѹfletѹдѹї еї, тѹрѹггїїде копїтїнцїеї ши neїnkredїnцгїїде дѹхѹдѹї, зїм-бетѹд копїлор are tot d'аѹна ачелашї farmek nentрѹ dїnsa; чеде маї мїчї мїшккгї tot d'а-ѹна аскѹnd ачеа мапїкъ inflѹ-їнѹгъ каре гѹварсѹ несте тоатъ sїнцѹа мѹмеї о мѹдѹцмїре чегеа-скъ. Сѹ нѹ ши зїкъ чене-ва кѹ femееа ши ївеште копїдѹд дѹ-птъ проногїа dragosteї че are кѹтре бърbat; кѹчї ачеста нѹ este адевѹгѹт de кѹт nentрѹ а-чеде vredнїче de jале ексенпїї

saŭ pentru sŭfletele chele bolnave. În femeie sint doŭ natŭre deosibite: a amanieŭ, mi a mŭmei. Amanta e pŭtimanŭ, negaall, fantaskŭ; adesea sŭbdimŭ, adesea nedreantŭ mi adesea nenogotŭ; mŭma e tot d'axna toatŭ blindece, toatŭ bŭnŭtate, toatŭ drentate mi toatŭ seninŭtate. E insŭflectitŭ de un simŭtiment inŭeresk, se simte fŭrbŭ noiea ei, (mi ori ce-fel ar nŭtea sŭ fie de sineni) imbrŭkatŭ kŭ o solie dŭmnezeeskŭ. Ea dŭ viaŭa mi nŭ'i nasŭ de negŭta ŭiingei ce a nŭskŭt, o aŭtŭ mi o nŭstreazŭ. Aŭi e mŭgirea femeii, aŭi e slava ei. Sŭ nŭ kaŭte adte bŭkŭrŭi streine, pentru kŭ aŭeaea o vor face sŭ'mi ŭite ne cea din tiŭŭ din toate.

Sŭ ne ŭmŭm gaŭadela. Bŭrbatŭ che ia amŭceŭe mŭierea mi ia mŭneŭe mi kaŭte afaŭŭ mŭnkareea mi slava. Demartŭ saŭ kŭ temeii, aŭeastŭ slavŭ nŭ'd poate mŭngia kŭ desŭvirŭire; folositoare, saŭ primejdioasŭ, aŭeastŭ mŭnkare nŭ ia distraŭe tot d'axna. Perderea ferigirei domestice adesea ori e netŭmŭdŭitŭ. Bŭrbatŭ are mai ŭŭinŭ draroste fizikŭ pentru konii de kŭt femeea; Simbatia mogaall este sŭbŭsŭ la felŭrimŭ de skimbŭrŭ; aŭi konii nŭ pot sŭ'i dea tot d'axna mi hotŭitŭ niŭe mŭdŭmŭiri ama de vii ka aŭea draroste din rŭgŭnŭŭi ce este un pŭvedeŭiŭ

preŭrsit nŭmai pentru mŭmŭ. Drarosteaa aŭi mai ŭŭin oarbŭ pentru kŭ este mi mai ŭŭin vie, pentru konii e mai folositoare, insŭ aŭi mai ŭŭin dŭaŭe, mi prin ŭmare ea e siat a sokoti de mai insemŭtoare viaŭa de dinafaŭŭ, grijiae trebilor mi faverage omŭiei. Relatŭiee kŭ societatea aŭ tot d'axna drent skon d'adrentŭ saŭ niezimŭ viitorŭa familiei. Pentru kŭ sŭ iaŭ drent piadŭ ne un om de rŭnd dŭnsit de virtŭide inaate ce pŭŭinŭesk entŭsiasmŭ, mi aŭrat de grozavele viŭiŭŭi ce dŭraŭnŭ simŭtimentele omeneŭi. Omŭa aŭesta aŭnŭrŭnd in birŭta in kare anlekŭgide saae personŭe mi aŭ fŭkŭt kariera dor, se simte ŭŭin kŭte ŭŭin sŭ i se desvoaŭtŭ in sine un simŭtiment mai larg, kare face ne ŭetŭdeanŭ. drarosteaa familiei in mai mare, interesŭ in parte in simpatie kŭ interesŭgide de obŭe, inŭ'un kŭvint patriotisŭmŭ mai mŭat saŭ mai ŭŭin dŭnŭnat, mai mŭat saŭ mai ŭŭin penros. Niŭe deŭŭre mai nŭmeroase se formeazŭ inŭe indiid mi societate. Ana, ea aŭa aŭi niŭe okŭnagii che ia inŭedetŭiŭesk, mi adesea mi niŭe mŭdŭmŭiri vii de kare femeea ar avea drent sŭ fie ŭeoaasŭ daka n'ar avea mi ea niŭe adte relatŭie in sŭbŭgŭirea de faŭtŭ kŭre konii sŭi ne kare mi dŭnŭ'un inŭemn ŭi

resk mi mogadicepe ii preferъ din ori ce ad duky. Ama dar in kitъ vreme nъ va fi inkainatъ in eksersidixa adevrateor sade datorii, ea imi afly kiar in aceste datorii isvoga ferivigilor sale, say cel nudin ad mingerilor sale.

La bьtrinece, vrsita bьrbatъ dъ se vonejame ne simjite, mi nъ pentъ kъ bьkuriile materiale de perde, kъci ea e rьshatъ la toate, mi daka are maъ nudinъ indemnare la viaa aktivъ, spre desneъvire are maъ mьate materiale dobindite spre a'mi asigura ferivirea; nъ, zik, ci pentъ kъ kь kit se anronie de hotarъa viecii sale, kь atita se face maъ netrebnik familiei. Intrъ aceastъ sabire mi stinere trьntatъ a bьrbatъ dъci ce'mi ax implanit insьvinaarea, singura bьkrie ce nъi poate fьvii este stima mi respectъa familiei sociale mi familiei private. Atьnci konii ajьrind in vrsnicie, mi opinia fьkindse nemьtinitoare rьshatъtesk dragostea de tatъ, mi pьrtarea de четъean printr'o dragoste mi vinstire potrivite kь saъjbele ce a fьkьt. Atьnci bьtrinvъa adoarme pьchnik mi mingiat de aspra kariergъ, kьnd pьbьjdъcepe kъ sьminda simtimentelor mi a ideilor sale imi va da rodъa in penepia emitъ dintr'insъa mi din aî sьi. Mьma e maъ nudin o-

купать de marea familie ome-neaskъ mi de viitorъa ideilor de kit de viaa materialъ a fiinцe-lor nъskьte din sinъa sьi. Ea se mingie despre moarte prin sigura inkredingare despre viaa ce a dat mi kare rьmine dьnъ dinsa. Intekmaî ka fьloarea ce lъsindъ'mi fьvizele imi amestekъ ad sьi migos kь migoasela nъskinde ade bobocilor ce se deskid ne tьpina eî, am bьzъt ne bьnika kimpeanъ skimbindъ'mi zimbetъa sьi din vьmъ kь ad nьnkьdъci de kьrind nъskьt.

Ast-fel roda fie-kьvria seks e хотьritъ, insьvinaarea dъ e insemnatъ, mi Provodivna dъ fie-kьvria instrumentele mi mijloacele ce ii sint trebьincoase. Pentъ ce societatea sь rьstoagne mi sь intoarkъ aceastъ orindъialъ minьnatъ, mi kьm ar indrenta ea kьvпia ce s'a strekьrat, intorkind orindъiala natьralъ mi dind femeii aчedeamî atribvicii ka mi bьrbatъ dъci? Societatea e пaинъ de abъzvii. Femeile se пaинг kъ sint robite dobiocepe, rьi повьдъite, rьi indrentate, rьi iъbite, rьi aпьrate. Toate acestea din nenovovire sint adevrate. Пaинцerialor sint drente, mi nъ te indoi kъ neste nudin miî de glasъi se vor ardika ka sь tьmъdviasкъ aceste reде. Insъ kare inkredingare ar пьtea sь in-

судле да нимте јудекътори дренци
нимте femeі kare инфъциmindyse
съ рекламе партеа де вредниџе
че ли се рефъзъ ин каса конжт-
гадъ, ми маі virtos партеа сфи-
циъ а стъниреі че нѹ ле ласъ
съ айбъ асѹпа копидог дог, ар
чере суре деспъгубире нѹ пачеа
ин късницја дог, нѹ слабозелѹа
dragostidog дог де мѹме, чи гла-
сѹа ин фог, коіфѹа ми sabia ми
drentѹа де а осинди да меарте?

М'аі фъкѹт а ајѹнѹе интр'ѹн
фел де дебатаре кѹ дѹмнеата
ми ам зис индестѹле асѹпа пѹ-
чиніи ачеѹија; м'ам сидіт преа
мѹат ка съ гъсбојеск ин дѹм-
неата о висаре че а пѹтѹт съ
стръбатъ нентрѹ ѹн миѹт ин дѹ-
хѹа дѹмитале интр'о зи де сѹ-
феринѹе ми де о ауриндере бол-
нѹвѹоасъ. М'ам абѹтѹт фогар-
те мѹат дин кестја mea де кѹ-
нетеніе, kare era де а те им-
пѹка, де се поате, кѹ ситуаџја
дѹмитале персоналъ. Сѹфери дин
пѹчина синѹгътъѹиі. Мъритишѹа,
familia, іѹи инфъцишаръ да інче-
пѹт ѹн табел вредник де nobi-
ліале дѹмитале сперанѹе ачеаста
о пѹчен. Інсъ нѹ воіѹ пѹтеа пѹ-
чене пѹчї де кѹм кѹ а пѹтѹт
съ ѹи интре ин айгъѹиде ѹнеі де-
шертъѹивні femeeѹиі ѹн вис че се
нѹ фїе вредник де дѹмнеата. Ін
огї че инѹишларе ачест вис нѹ
сѹ поате инфѹиѹа, ин време че
челѹаат де а тѹлі интр'о зи ин
familie este пѹтинѹос, ми ве-

poročirea дѹмитале де акѹм нѹ
іѹи vine де кит дин ѹит ми дин
ггоаза аштенѹѹиі! Съгмане сѹ-
флет, аі гъбдаре ми нѹ перде
кѹгаѹа; ми се пारे преа кѹ пѹ-
тинѹъ кѹ веі фї интр'о зи кїематъ
де ниѹе маі бѹне импреѹѹ-
гъѹи, де ѹн инѹишн пепгевъ-
ѹт ал ачелог порочіѹи а кѹгрга
таінь не о шонтеѹе ките о да-
тѹ да ѹреке інѹегѹа ѹrsiteі ноа-
stre; веі фї кїемат зик суре а'ѹи
инѹишпа доринѹа чеа д'інѹиѹ.
Дака порокѹа ва ѹгма де а те
пѹригоні, дѹмнеата веі фї маі tare
де кит динсѹа; іѹи веі інтоарче
сперанѹеле кѹтре ниѹе інѹадимі
маі съблїне; веі кѹта интре
misticism ми фїлософїе ѹн гол де-
osibitъ дин тоате, о соліе де
фечіоаръ ми де інѹег. Дака сѹ-
флетѹа дѹмитале нѹ ва ајѹнѹе а-
коло, веі сѹфери мѹатъ време
ніаъ съ те хотъѹѹиі а'ѹи пѹ-
meјѹѹи інѹеленѹїѹнеа не ниѹе
фъгъдѹеле несигѹре ми не ниѹе
пъдејѹи амѹѹитоаре. Маі ѹѹ-
кѹггоасъ веі мѹгї, де кит съ пѹи-
меѹиі порокѹа ми пѹлчереа де
ла вре ѹн іsвог некѹѹат.

Нѹ те мїхнї импѹотів'мї, пѹи-
етенъ пепорочїтъ. Нѹ імї зи-
че ка съ ѹнеск пїлда да по-
ваѹъ. Кѹчи ачеаста че ар фї пѹ-
тѹт се ајѹте адеѹъѹѹѹиі? Аде-
ѹъѹа este несигъмѹтат, салѹѹа
маі мѹат саѹ маі пѹѹин крedin-
ѹїоасъ, маі мѹат саѹ маі пѹѹин
кѹгратъ че іі фѹм нѹ skimbъ

niçi nŭ adaoge a tot-nŭterni-
 çia дѣи. Ед este mai presŭs
 de тѣгъдѣирие noastre, дѣнъ
 кѣм este mi mai presŭs de дау-
 dede noastre, ед este yn isbor
 niçŭ че niçi o datŭ nŭ se inkri-
 de да бѣзде noastre. Dar niçi
 nŭ seakŭ saŭ se imuae de ni-
 sin kind ia vom пѣрѣси. Пре
 дингъ ачестea ar fi trebvit sŭ
 fiŭ foarte зѣнѣчи, foarte пѣ-
 indemнатиk a'mi esnrima кѣ-
 ъетarea de ам fi semнnat инри-
 дежда ачesta, инделетниçиндѣмъ
 а мѣ агѣта кѣ преѣтеск маї
 мѣлат de kit дѣмнеата mi prin
 ŭmare sŭ imi iaŭ o сѣнерiori-
 tate асѣнѣдѣи. ¶И am zis'o ni
 iar o maїadaog kŭ сѣфлетѣа меѣ
 ni ед este тѣрѣурат, mi аsemenea
 de инрозит камиаа дѣмитаде. ¶И
 kind te indemn кѣтре кѣрѣдѣи,
 еѣ мѣ индентез кѣтре noi амін-
 дої.

Adio! amteantŭ deskonerirea
 voincei Дѣмнезеиї. Este o
 нѣтере невѣзѣтѣ че приверiazŭ
 асѣнга noastre. Te афай in mij-
 докѣа мѣриаог вijeдiоase ка o
 barkŭ гѣтѣчиѣ; вѣнѣриде сѣфлаѣ,
 ѣнда сѣнмегѣ, насѣриде de vi-
 for гѣзѣтеск, кѣ yn sbor neas-
 timнѣрат, вела'дѣnemimкаѣ, тоа-
 te dovedesk сѣферинда, primej-
 dia, obosirea; insŭ toate kite
 сѣфегѣ se инѣтѣтѣшеск de via-
 цѣ mi ачeastŭ гѣмадѣ de ni-
 sin care te çine in док este o
 адоице палеоçиѣ, немимкагea.

ikoana nimikŭçai. Mai bine ar
 fi, zicŭ, sŭ se агѣче çine-va
 in mijдокѣа вijeдiеї, mi kiar de
 ar peri neste кѣте-va minѣте,
 de kit sŭ stea privitor inkre-
 ment mi siогvratek да ачeastŭ
 дѣнѣндегѣмѣница фѣнѣгѣсѣ
 intereseazŭ. Индеаег foarte bi-
 ne mi даѣ drentate кѣѣа in ast-
 фел de momente de сѣфериѣ in
 care дѣмнеата kiemi din toate
 dorinçiаде'дѣ çeasŭа дѣнѣнѣригѣ
 че sinѣтѣ va пѣтеa sŭ te ska-
 ne. Insŭ daka вадѣриде ar пѣ-
 tea sŭ vorbeaskŭ mi sŭ sŭçie in
 че докѣгѣ некѣрате, in че smir-
 кѣгѣ инѣгѣrite sint осиндѣте а
 се пѣрѣѣаї фѣгѣ инçетare; daka
 насѣриде de vifor ar çpi сѣ'дѣ
 deskrie in че асѣнѣсѣгѣ сѣнѣ-
 мѣнтѣтоare sint siдite a'mi de-
 пѣне кѣѣриде дог, mi че гѣс-
 боаie кѣ tirre nemidostive sint
 siдite a аѣea интремѣтѣоareде
 дог drarosti; daka, in гласѣ-
 riде инѣтѣоare аде сѣѣридог пѣ-
 мѣнтѣдѣи аї пѣтеa sŭ пѣченї
 индеаесѣа ачестог çиете de ob-
 çe, ачестог палепѣгѣ tinçitoa-
 re че дѣнѣриде аерѣдѣи skot in
 дѣнѣтe прозаве mi misteroase, а-
 тѣнѣи nŭ аї вгea sŭ маї fiŭ niçi
 вад, niçi çѣгim, niçi nasere фѣ-
 гѣ adenost, niçi вѣнт фѣгѣ odix-
 нѣ. Аї dori mai bine sŭ аçпенѣї
 вѣçиникасеинѣтate а ачедѣи дааде
 вѣгѣи ne o сѣнѣкѣ neroditoare; а-
 кодо çea пѣдѣи аї çanaosŭa de а
 te инкѣа, mi çmiдiнда çeaи maї

smerite nădejdi nătepe mai
mălat de kît dăpta chelei mai trufa-
me desnădăjdirî.

George Sand.

O MANIE

A vorbi cine-va nămai ka să
vorbească e o smintire întreagă.
Nimînî nu kîntă kînd n'are glas,
ama dar nentru ce să vorbim kînd
n'avem sşjet de konversajie? A'
dar este o manie primejdioasă
ce aduce o mlađime de nepo-
răciđi, kare este acea trebăin-
đu mai đărgăpăntoare de kît dă-
ksua chea mai nesăđios, acea ne-
voie obositoare d'a surjini tot d'a-
tăna konversajia. O konversajie
ce amorgepe este o osindă, o
nechinste nentru sşbăina kasei;
ea trebye s'o mai deşente kă ori
ce neđ. Într'o primejdie amă de
mare de a tşchea oamenii în kasă
ei îi este iertat ori ce mi kă ori
ce dăkă sş se ajtoreze; vor-
bente nînt se kompromite;
imî povestente adşgeride a min-
te chea mai tălniçe, imî đă ne
fađă tănele mi ale tale mi
ale altăia; zîçe ori chei nîne în
kap mi tot zîçe... nămai sş nu
kază konversajia. Daka đin ne-
porăciđe se va imđinla ka ea sş
n'ăibă nîçio tălnă, atşnă te în-
treabă nentru ale tale; nşsko-
चेente sşte de minčivni, adşoră

PERIODUL I.

ne da'ntreaga kă persoanele chea
fost la dumeaei înaintea dămită-
le 'i ađ sşus kătare mi kătare dă-
kă desure kare nîçî n'a fost
vorbă; ne vîntă taie vorba, mi în-
cene adtele.—Poate sş đă treakă
nşin şind kă doamna kătare a kă-
tezat sş zikă kătare dăkă? Să
doamna R... imi zîchea adineaorea
kătare dăkă de dămneata. Pen-
tru kă ei nu'î nasă de a kompro-
mite ne chei mai bşni ai sşi nre-
teni; îndrentarea îi este kă de nu
vorbiă era sş kază konversajia.

Kănopeam o femee atş de ek-
zakă da datoriiile sale de sşbă-
nă de kasă, mi atit de xotărită
a adera sşre surjiniarea konver-
sajiei într toate mi nretşindenî,
în kă nu se mlađumă a suri-
jini konversajia nămai a kasă da
sine, çî alerra mi nşin kasele ad-
tora. Fiesa de kăşind mşritată,
plăntă de simđitate mi de smere-
nie nu urea îi e de ajtor da sşră-
dăçitele ei isbînzi, dăkă kare ne-
inçetat o sşnăra mi o fşchea a o
mştra mi a o învăda sş iasă în
dume.—Çi vorbente mi tu, îi zî-
chea într'ozî, dşntă che emiđ de la
o vizită foarte dăntă unde tşnăra
nîçî nu'î mi deskisese ştra.—Dar
maikă, n'aveam che sş vorbeşk.—
O Doamne! dar mai sşneçine
va mi de la sine, mai nşkocę-
çe che va: ia povestente vre o în-
şimnare: sşune kă o kăşđu ne
dşum 'đă a isbit kadeaska în kă
era sş te şstoarne, sş kă ne ş-

дѣлъ аї възвѣтъ въ ом че іа дѣчеа да інкисоаре; сав доі оамени че се чєрта; ка аї інтланит въ морт че іа дѣчеа да гроанѣ ши кѣ номна ега де минѣне; кѣ дєтнѣзі 'дї а фѣрат въ шад; ін сѣлннит зі ори че 'дї о трече нрин кап, нѣмаї ворбєнте, кѣ зѣѣ 'мі е ши гѣшине де дѣте, ши аалѣ датѣ нѣ те маї іаѣ кѣ міне. О мѣритатѣ де кѣрѣнд, ін нїрстѣ де маї-снре-зече ані че зѣкѣ нѣ ітбєнте нїмїк дєкѣт не бѣрбатѣ-сѣх ши не каре мѣса о чєартѣ, палнѣе фоартє десне. А ма даг іпѣга інчєнтѣсѣ палнѣгѣ. Дїалогѣа ачєстѣ цїнѣ не дрѣм нїпѣкѣнд сѣ аїпнѣгѣ дєла визита че фѣкѣсе да о аалѣ касѣ үнде се дѣчеа. Тѣсѣсѣга се опнї дїнаїнта е үпор касє мїнѣнате; сдѣга інтрєбїнд дака Доамна D... нїїмєнтє нїзїте, портарѣа кѣска ка де сѣрбѣтоаре. Се дєтєрѣ јос, се үг. карѣ, інтрагѣ ши се ашезарѣ да сѣат. Тїпѣга се інтєрѣеа да окї.— Че аї скѣшпа мєа Елісо, о інтрєабѣ Доамна D... аї фост боднавѣ? Мама агѣкѣ о кѣтѣтѣгѣ асѣга фїєсєї, ії фѣкѣкѣ окїга сѣ ворбєаскѣ. Вїата фатѣ ішї адѣсе амїнтє кѣ трєвѣ сѣ нѣскочєаскѣ історїї.— Нѣ доамна мєа, гѣсѣнѣсе, даг м'ам снєрїат адїнєагєа, ега сѣ не гѣсѣнѣнѣм.— Ах Дѣмнєзєтѣдє! стрїгѣ Доамна D... ши кѣм с'а інтїмїлат? Мѣсѣа нїмї і нѣтеа де бїкѣтїє кѣ фїєса а інчєнтѣ сѣ'ї семєнє.— О кѣ гїгѣ нє а ісбїт кадєаска іормаї

кѣнд трєчєам не подѣа сѣатѣаї. — Пє подѣа сѣатѣаї стрїгѣ барона! — Пѣ подѣа Вєїдїкѣаї, кѣгѣмѣ мѣмѣ-са кѣ о істєчїнѣ мїнѣнатѣ, не үгмѣ ісбодї о інтїмїлатє не д'а інтрєгѣа, дїнїцїгѣ не барона, мї конвєрсатїа се үрма.— Чє фѣгѣмос шад аї драга мєа Елісо, зі се мадama D... Тїпѣга н'авєа де гїнд сѣ гѣсѣнѣзѣ нїмїк, мѣмѣ-са інкѣнтѣ дїн окї. Еліса се інсѣфатѣ.— Авєам адѣа ши маї фѣгѣмос зїсе еа, даг м'а ах фѣрат.— Ваї де мїне! стрїгѣ Доамна D... че нѣ інчєта де а тот стрїга кѣ трєвѣ сѣ'а гѣсєаскѣ. Подїцаїга 'мі єстє нїєтєн, лѣсатїмѣ сѣ'ї скрїт. нѣмаї дєкѣт... — Ласѣ, ласѣ, н'аї дє че те остєнї мадамѣ, зїсе Еліса — Чє фєл н'ам дє че мѣ остїнї! стрїга Доамна D.; үтѣте нїмїкѣ'ї насѣ; үп шад аша дє скѣшп! Фїє-мєа ва сѣ зїкѣ, прєкѣгѣнѣ мѣмѣ-са (чєнтѣ кѣ Дѣмнєаєї тот д'а҃на авєа обїчєїга се прєкѣгѣмє асѣл.) кѣ чїпєгє-мєѣ а дѣат тоатє мѣсѣгєдє трєбѣнчїоасє. Пє үгмѣ інчєнтѣгѣ а ворбї дє адтє дѣкѣгїгї. Еліса кѣзѣ іар не гїндѣгї — Адєвѣрат зїсе мѣмѣ-са, дѣмєа дє че мєрѣ се фачє маї носакѣ, дє кѣнд кѣ театрїгїдє астєа адєаргѣ дроає аколѣ, н'аї кѣ чїнє маї ворбї; бѣрбацїї ішї пєтрєк јѣкїнд кѣгѣдї, трѣгїнд чїтѣк, монїнд мї нїбзѣ-їндѣсє чєнтѣтѣ парїє; ваї дє бїє-

tele femei tinere din zidale astea: nici o dată nu mi s'a urit ca în ziua de astăzi.— Elisa nu e de părerea dumitale, m'ă sokotesk, adică Doamna D... krezi ca dumneaei nu'î pare rău de teatru. Elisa nu arzise mi prin urmare nu răsnu-se nimic. — Elisa, zise m'ăsa înboldind'o, răsnuinde nu arzi că madama ăci vorbește?— Dar dumneaei nici nu țiiie poartea de s'a încheut teatru, răsnu-se că delicatcuț Doamna D. sidindu-se a astămurgă pe m'ăm. Elisa ardică okii astura m'ăsei mi p'zând'o at'ut de surprăta simți că trebuiă să vorbiaskь ктoри-че пред. — Ех! madamo, zise ea, че се potrivеш? am arzit adesea vorbind de teatru, mi adineaor'i ne povestia o ceartă че s'a întămplат acolo: s'a фкит o zarăт foarte mare care nu țiiу cum se va съв'т'ни.— О ceartă да к'р'и? întrebă Doamna D... că чел mai mare neastămург.— Dar madamo— Nu v'ау s'ахs н'меле jк'кториог? Domn'а N... răsnuise că grabă.— Ах! Dumnezеуле, strigă doamna D... nar'că imi s'пnea i-nima!! mi se repede к'тре ма-сă, ia клоподелуа, dar каде депинатъ.

Elisa r'ămăsese yimită mi nu încедешеа nimic din astea: ea zisese din întămplare pe Domn'а N. nentru că țiiă că esse eroуа к'р'г'ог ф'г'ь с'ь

țiiе că ерă mi аа doamn'і D... de dor zide ел nu venise pe да d'nsa, mi ea o dă асeasta да yn фел de мелosie а д'ї; dar асeаст' ceartă, ъ skimbă toate ideide, mi neastămург'а еї а-д'чеа pe чиневани да мидъ. Амă о д'сар' sing'г'ь mi se д'сег'ь.

— În аdev'г fata mea, țiiі că епи nev'н'ь, zise m'ăm'ăsa bietei Elaise; чине те п'неа с'ь н'меш'и ne domn'а de N...!

— Dar mamă, ех nu țiiам ка'...

— К'нд tr'iesche чине-ва în д'хме, treb'ie с'ь țiiе toate; mi ne urmă с'ь zici că n'ai de че те osteni, ка к'нд nu'и ar ф'j п'сат că аї nerд'т yn маа de 500 галбени!— Dar mamă, nu vedeai că ерă с'ь skrie да по-дигай?

— Negroado, krezi н'май амă ка' і ar ф' skris? Asta ерă yn фел de politeц'ь, mi ne urmă de ynde skosem'i nod'а Sfat'аyї? С'ь zici că ерă с'ь ții se r'ăstoaгне tr'ăsur'a ne nod'а s'fat'аyї ne ynde nu trek tr'ăsur'e ničї o dată! Че prostie!— Mamă vezї d'asta e mai bine с'ь nu vorbesk ničї de cum.— О! d'акум іна-инте те s'f'ytresk с'ь nu mai skoji ničї o vorbă.

Eї bine, mi noї s'f'ytim pe тоуј п'рskojitorii de повестї minci-noase care imi omoargь prietenii, imi п'п'ytresk v'г'jmanii, imi да'ї pe ф'г'ь intrideде mi апо-

PRIMA VERA.

гугіае ка съ хгънеаскъ конвер-
сація; де зичем кугат къ е маї
біне съ нѣ ворбеаскъ нічі де-
кѣм; Енглезіі, чеа пѣдін аде-
вѣгаціі Енглезіі мерг ҃гуга да
адѣа нѣмаї пентрѣ палъчереа де
а фї імнреуѣ. Еї нѣ се кред
сіаціі де а флѣнкѣні кѣте ҃н
чеас ка съ деа съ прїчсаѣ оа-
менїаог къ аѣ гугъ, мї къ сѣнт
аколеа. Суанїаціі трар тѣтѣн мї
так; Церманїі се адѣнъ ка съ
бісезе; Оріентаціі імї афѣ
челе маї неповестїте мѣдѣмїрї
їнтр'о фгѣмоасъ тѣчере; еї нѣ
ворбеск нічі кіар кѣнд аѣ съ деа
вге-о погѣнкъ; о кѣтѣтѣгъ, ҃н
семн мї салѣїае дї се сѣннѣн.
Доѣ зечї де робї сѣнт прїн пре-
пѣтѣ ка съ їнѣлеагъ. Еї п'аѣ
требїнѣнъ нічі ка съ'ї кіеме; ҃н
семн, мї робѣа адѣче чїѣбѣкѣа;
҃н семн, мї робѣа че їа веде,
їці адѣѣче о одадїскѣ кѣ вѣдѣа
де санѣїае кѣ бетеадѣ. . . ҃н
семн, мї сабіа дѣчеште мї ка-
пѣа ҃нѣї ом сбоагъ. Кѣвїнтѣа
нѣ аша де ренедѣ, нічі аша де
їнемерїт; кѣвѣнѣа да оріентадї
е петребїнѣос кѣчї аѣ кѣ че се
салѣї; аѣ кѣте ҃н роб пентрѣ фїе-
каге дїн палъчереїае дог; фїе-ка-
ге ом їнфѣѣомеазъ кѣте ҃на дїн
їдеїае дог, мї се їнсѣгїнеазъ
їн докѣа дог де а ле пѣне їн дѣ-
кѣре. Тѣчереа дар есте ҃на дїн
борѣдїїае оріентѣаї, мї слаѣѣ
Дошнѣаїї поѣ нѣ поате чїне-вѣ
съ не їмнѣте деснре аѣеаста.

Прїмѣвара де о датѣ
Кѣнд Чїбелаа еї с'аратѣ,
Саѣтѣн тоате десвоатеѣе,
Ле скїмбъ де пре'ноѣѣе.
Зесїїї трѣгѣнд сѣѣїге,
Даѣ да тоате їнсѣфлѣїге:
Уна адѣї дѣ мїнїкаге,
Ш'ашиа кѣгеѣ фїе-каге;
Уна п'адѣа п'ѣѣгѣѣеазъ,
Ш'ашиа фїгеа дог ҃гмеазъ.
Дїн помї, ҃нѣа їнфлѣгеѣе,
Адѣа ѣнкъ п'обѣѣѣе,
Адѣї се скѣтѣт' дїн флѣаге,
Л'адѣїї мѣгѣгѣа гѣсарѣ.
Лѣнѣеле тоате'с смѣдѣїте,
Рїѣїае дїмнѣїте;
Ана дїмнѣде кѣратѣ;
Ка прїн крістаа стрекѣратѣ.
Мѣгѣмѣгеѣе прїн вѣдѣеле,
Ре фгѣнзе не нїетрїчеле.
Флѣїае стѣї їнфлѣорїте,
Р'аркъ ар фї 'нтр'адїнс вѣсїсїте,
Фелїѣрїмї кїпѣрї де фѣге;
Тот а фїрїї фгѣнѣсе е.
Ічї, колеа прїн кодѣїчеле,
Вребенеїї мї мїкшѣнѣеле;
Іаг да гїѣгї прїн вѣдѣеле,
Гїѣѣї мї біѣгеде.
Пѣсѣгїае де кїнтаре,
Фак ҃н громѣт фѣарте марѣ;
Цїн месѣра ка д'о стрѣнѣ
Кѣт пѣдѣгѣа де гѣсѣнѣ.
Фїаѣмїаа кѣт кѣ'ї мїкѣ,
Дар маї мѣдѣт нїе съ зїкѣ;
Еа нічі поантеа да кїнтаре,
Нїчі кѣм п'аре преѣѣтаре.

Toate челе-а-аде амтеартъ.
Ал еї глас де ле демтеантъ;
Ал еї верс инимі робеше,
Ла amor не тоїї сїдеце;
Мішкъ natima d'o datъ,
Парк'ї а Venerii фатъ.
Стурзуд ка ун ероу mare,
Кїнтъ фьгъ де'нчетаре.
Міегла меланходїкоасъ,
Кънт'о кънтаре dxioasъ.
Туртурїка iar din fire,
Кънтъ tot de desurтїре.
Кукуд jaдник mi de dxкъ,
Ла кънтаре кънд с' анукъ,
Кънтъ кѹ глас воїнїчеце
Рїнъ кънд сь стївеце.
Frangтїде dornїк tare,
Кънтъ de dor де'нristare,
Maї virtos de дїмїнеадъ,
Кънд е roa не verdeадъ;
Кънд е пїн tot мургудуд,
De гоъ ка пьстгудуд.
Аурора се івеце,
Oгїзонуд стрьдучеце.
Пре думеа чеа adormїтъ,
Е тьчере дїнїцїтъ.
Апої toate се ацеантъ:
Toate дог хранъ вїеантъ.
Totуд кънтъ ми сдъвеце,
Пре zїdїtoгуд тьгеце.
Soareле кум се івеце,
Пан кѹ турмеле погнеце.
Кънд е дуре мунїї ми мадурї,
Ш'апої ese бreste деадурї,
Турмеле din фьтчїне,
Порнеск sbїегнд ла пьшїне;
Пьstorїї in бучїм кънтъ
К'о кънтаре дудче сфьнтъ.
Erredїї, чїrezї mi турме,

Жок пре кїмнурї bat, фак турме.
Плуртїде rїsїnїte,
Staт пре кїмнї imїrїte;
Ar ла царїнъ, brъzdeазъ,
Плуртїї strїг нур'нчeteазъ,
Trar ла brazдъ аурїтъ,
Сь ia rod кѹ мурдурїтъ.
Rїndурїка кънтъ veste,
Пїнъ 'nзїoв ла neveste;
Le погнеце да агуде,
Не конїї ла флорїчеле.
Чїnteza nгїn гудїнуде,
Кїнтъ 'n номї не самїчедуде.
Чокїгаїа кїнтъ sbоаръ,
In вьzдх de се oмоаръ.
Алbїna din флoare 'nфлoare,
Кѹ 'нцелеанта sa турmare,
Umbлъ 'n zї neadormїтъ,
Stringїnd xpana'мї прецурїтъ!
Peste zї kїnd е къдтгъ,
E tristъ oгї че natггъ;
Апої daka їnнoгeазъ,
Daka плoв or бггeазъ;
Totуд iar се veseдеце,
Пре zїdїtoгуд тьгеце.
Кум вьд vremea дїнїцїтъ,
Atmonsфera дїмнезїтъ,
Куркубеуд кь с'аратъ,
Norїї кь сь sparr d'o datъ,
Es се 'ntrek care de care,
Пасгїде ла kїнтаре.
Prїgorїа чеа skїrbїтъ,
De пдоаїе мурт jїndїтъ;
Кум вьд кь се rekогеце,
Кънт, даздъ, ми тьгеце;
Iar seara кум їnsereазъ,
Toate так, toate 'нчeteазъ,
Nгїmaї doar nгїn лькудеде;
Шї ла дурчї nгїn rїудеде,

Вротъчѣй де кѣ сеаръ
 Кънт се 'ntrek de se omoаръ,
 Пин'да зѣоъ нѣ'пчетеазъ,
 Глааста дог ѣна ѣтмеазъ;
 Ши нѣи ноантеа нѣ се поате;
 Ка съ одѣхеаскъ тоате.
 К'о ама бѣтъ ѣтоткмире,
 Даѣ дѣи Дѣтмезеѣ шѣрге.
 А Са 'оделенѣтне mare,
 А дат да тоате ѣтmare.
 Ка да време съ'д шѣреаскъ,
 Съ'д даѣде съ'д са'вбеаскъ:
 К'о ѣтоткмиръ армоние,
 Кънтаре кѣ мелодие,
 Зѣоа ноантеа і се кѣтъ
 Концертѣи, кънтаре сѣнтъ.
 Аноі дѣтъ че 'нверзеѣ,
 Мѣтѣи, кѣтѣи се 'нвеседеѣ;
 Ын сѣтмоаселе гѣдѣне,
 Че де трандаѣи сѣтъ пѣне.
 Се пѣмб тѣерѣде гѣде
 Кѣ кѣтѣи де гѣи ѣтбраѣе.
 Кѣтѣа іар че не депѣте,
 Аа съѣ мѣрос іа ѣтнarte,
 Лѣи Конѣдон дѣ нѣтере
 Песте а оѣи кѣтѣи вѣере.

(Paris Мѣтѣдеадѣа)

SAL DE M NKAT.

Ка съ фѣе кѣ ѣтлеснѣре аме-
 затъ, сада де мѣткат требѣе а
 се аѣда ѣтре бѣтѣтѣне мѣ ѣтре
 сааонѣа де аѣтнare, саѣ ѣтре
 камераде кѣткат, дакастареасѣ-
 нѣнѣтѣи касѣе маі стрѣтотатъ.
 Камера аѣеаста е маі обѣѣнѣтѣ

мобѣлатъ кѣ сѣмпѣтате мѣ кѣар
 да оаменѣи чеі боратѣи. Пардосеа-
 да е маі бѣне а фѣи кѣ пѣтре; пѣ-
 реѣи се зѣтѣвескъ ѣн фаѣт вѣрде,
 саѣ гадбенъ; пердеде аѣбе сѣтѣ
 гартѣе кѣ кѣте ѣн шѣрет саѣ чѣ-
 кѣтѣи де дѣтѣ ѣн фаѣа зѣтѣвѣдѣи
 камерѣи. О собъ, саѣ доѣ ѣткѣл-
 zesкъ аѣеаста садъ. Така чѣне-ва
 е борат мѣи пѣлаче елеганѣа, о
 statѣе де нѣатѣ салѣѣѣе ѣн док
 де кодонъ. Оѣ саѣ треі тѣенте
 формѣазъ темѣдѣа кодонѣи саѣ
 ѣтѣдѣнтѣа statѣеи, мѣ оаменѣи кѣ
 гѣст аѣ обѣѣѣи а пѣне не дѣн-
 седе гѣастре кѣ флогѣи. Стѣнѣна
 касѣи нѣ требѣе съ ѣтѣ аѣест фѣа
 де пѣтѣтѣе ѣтгѣѣѣи; пѣтѣтѣ кѣ
 оѣ-каре ва фѣи starea еѣ, о фе-
 mee tot-d'аѣна требѣе съ'мѣ а-
 дѣкъ а мѣте кѣ ѣтсѣреа са este
 де а пѣлачеа.

О масъ гѣтѣтѣ кѣ дѣтѣтѣ, де
 акаѣтѣ, де пѣк, саѣ де оѣ-че аат
 лѣтѣн дѣтѣ starea борѣѣѣи кѣ-
 вѣа, стѣ ѣн мѣѣаокѣа саѣи, де
 вѣа фѣи mare: іар дѣн потѣвѣтѣ, ѣт-
 пѣтѣѣѣдѣсе не ѣтѣтѣте, се нѣ-
 не да пѣрете. Ре дѣнса се а-
 тѣтѣне ѣн постѣв, саѣ ѣн кобор.
 О масъ де бѣфѣт де марѣтѣтѣ,
 саѣ мѣ де лѣтѣн, мѣ скаѣне де
 наѣе сѣтѣ мобѣладе саѣлѣог де
 мѣткат. Се поате пѣне асеѣе-
 неа мѣ доѣ фѣтѣтѣнѣ ѣна ка ад-
 та кѣ нѣсче ѣвѣи сѣтѣмоасе де а-
 дамъ, саѣ де тѣѣѣтѣ. О салѣѣѣ-
 то арѣ, кѣре este о масъ гѣтѣ-
 тѣтѣ ѣтѣ'адѣнс ка ѣн фѣа де то-

күгі in kare se пн бүтіацеле, se обічінґеґе а фі in аґеастъ саабъ, ші да вґеґеа де а се пне маса се аабтүгъ дьнґъ ма- са ґеа mare ка сь вие кґ inлес- ніге феґіогіаог а пґ се снаґе вґе о карафъ. Дүпъ ґе с'а а- ґеґат маса, савґітоґеа се стръ- мятат да докґа еґ, ші да арди- катґа месеі іаґнші се адуґе суре а се аґеґа тоаґъ стікаґґіа да докґа сьґ, фьґъ а се сґпнґне вґе о бґкатъ снаґеґіі. Сфьтґеск не стьґна кәсеі а ші мобіла сада де мьґкат in гґстґа аґе- ста, сфьтґіндґсе кґ стәеа са ші фьґкнд кіеатґеаде нотривіт кґ мїґдоаґеде ґе аге, оґі ґе stare боґаґъ, сав де мїґдоок ґе ноате ведеа едеґанґа ші гґстґа kare in зіаа де астьзі сґнт требґіа- ґіоаґе ка ші боґьґіа.

Маі кґ деоґебіге е требґіаґіос ґн дґаан mare фьґкґт in зід, in kare сь ноаґъ пґне вәседе ші ґеде-а-аате треґґіаґіоаґе маі скґпне ґе пґ се інтребґіаґеа- зь in тоате зідеде. Інтр'әнсґа, сав інтр'адт док коґод се ін- токґеґе ґн офіґіґґ үнде се ноґ пґне пґовізіїаде де заґаґ, дґаґе- де, дегґе fine, ноаґе, ді- коґі ші аатеде. Офіґіґа аґе- ста се ва інґґіґі сь аібъ ґн фел де зьбґеаде ка сь пґ stea дґ- кґґіаде інфґндаґе. In кьт пентґґ екоґоміе, бине аґ фі ка стьґна кәсеі сь ґіе кіеаа аґеґоґ дґ- кґґіі.

Pentґґ вәседе месеі е де ґри- сос а воґбі, кьґі сґнт кґноскґ- те фіеґе-кьґґіа ші оґі ґіне ші де фәґе дґнґ inлеснїґіаде саде; се адаоґґ әнсъ нїґе мїґі тре- бґіаґіоаґе kare савґеск сґне in- леснїґеа сервїґіґаґі ші сґне по- доаба месеі: пґекґм пґґтґъ- то аге-де-пїаґе, ші пґґтґъ- то аге-де-бґтіадіі. Аґеґеа савґеск ґеде дінґыґ ка сь ад- дґкь пїаґеде кґ бґкәте фьґъ сь аґзь не ґеі kare сервеазь, сав ка сь мінґеаскь маса де пьґзъ дака се пґн да мїґдоок; іаґ ґе. де де а доіаеа савґеск сґне по- доаба месеі ші асіґґґаґеа кара- фелог. Аґеґеа се фак in феаґ- ріні де фогґе аґіґе, in фел де кґне мї де вәсе де аґґінт аґннд in мїґдоок коґннстґа үнде сь се пґнъ бґтіадіа. Ла фіеґе-каге сер- вїґ се пн таґімґґіаде обічінґі- те, аатеде маі мїґі пентґґ ноа- ме ші дґаґеґе, паґаґеде де аґн, де вїн обічінґіт, де вїн stre- in, ші де шампаніе, пегґеґа се обічінґеґе а се пґне інтр'о тоаґъ in kare е інсемнәтъ ґі- фґа пегґоаґґі ґе ва медеа in докґа аґеа.

Аґаґъ де вәседе требґіаґіоа- се бґфетґа маі аге І-іґ маі мґа- те вәсе пентґґ ґнт, гьдікі, ме- зедікґґі ші аатеде; 2-деа капа- ґе ка сь аґоґеге бґнзетґґіаде сґне а пґ мїросі; ваґа, се in- требґіаґеазь ші ґн фел де ка- паґе де сїґъ де тел, kare се пґ-

ne asigură noameleor, ducându-le
la mîi alte asemenea spre a le
pîzi de mîire. Se poate face a-
semenea acoperîmuri mîi de kri-
stal dînrî gîstulă fîr kîrîis.

Între pașarele obișnuite de-
spre care vorbim se pot adîo-
gî într'o formă deosebită mîi ad-
tele nentru dînrî gîkoritoare
ce se obișnuiesc a se împîrzi
mesenilor în vremea osîrîrîi,
în serbî de dîkorî, saș rakîrî
kî pașarele trebîncioșe.

Sașîtoarea desne care vorbi-
m se obișnuiesc a se face kî
sertarîi, unde se nî trîșuo-
ne (bîrîrî de skos donrîde)

kîrîite într'adins ka sî gîrî de-
gîrîde donrîilor de vînrî stre-
ine, o perie mare nentru mîrî-
rat masa, donrî într'adins kî
degîrî de arînt saș de meta
nentru vînrîde strîine, skîrîam
nentru dînrî mîi kîrîite care
se fak de arînt.

Deosebit de aștea, masa mîi
serbîrî de kafea mîi de ceaș
sunt rekomandate la gîstulă, e-
deganța mîi îngîrîrea sîrîneî
kaseî.

În nîrîrî vîitor se va vor-
bi de sașba mîi de orîndrîala
meseî.

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTERAR.

GANGHERNET.

Istorie de ris.

Ал меѣ се киѣмà Гангнерет; зик ал меѣ, нентрѣ къ ши вої фле-каге аѣ авѣт п'ад бострѣ. Тоатѣ дѣмеа а инѣданит о датѣ ин виадѣ ѣн ом дин ачеїа миѣї, грони, ин-гесѣѣї, къ пѣрѣ дrent ши скѣрт, фгѣптеа миѣ, окїї адбї, пасѣл пдеопит, обраїїї бѣкѣлаѣї, гїтѣл ин ѣмерї, ѣмерїї ин stomach, stomachѣл ин бѣртѣ, бѣрта ин краѣї, тѣвѣлindѣse, restorolindѣse, гї-зїнд ши дїїнїнд; ѣнѣл дин ачеї оа-менї каре іѣї анѣкъ окїї не дин дѣргѣт зїкїндѣїї: ѣїне е аколд? каре іѣї іа скаѣнѣл токмаї кѣнд вреї сѣ шезі — каре іѣї траѣе бас-таоа кѣнд вреї сѣ ії еї мѣѣїї; — ѣн ом дин ачеїа ин сфїршїт кари, кїнд те ѣїї да дїнїїї къ ѣн аер де мїнїе іѣї respѣнд къ ѣн мїнѣннат доронок: исторїе де рїс!

PERIODUL I.

Вої аѣї авѣт п'ад бострѣ, ши ал меѣ се киѣма Гангнерет; 'а ам кѣноскѣт да Rene; ѣїа тоате їntorsѣтѣїае meserieї sale de is-кїѣzar. Ега фоарте їndemѣнатеќ сѣ акаѣе о бѣкѣтѣ де карне де лаѣѣл клѣпоѣедаѣлїї дѣла пор-їѣѣ, ка тоѣї кїїнїї дѣпѣ ѣлїѣ сѣ віе а сѣрї дѣпѣ бѣкѣта де карне ши сѣ deѣпente салѣїае де кѣте зече орї не поапте.

D. Гангнерет, ши да ѣгарѣ, ши ин ѣетате егà tot аша де пѣкѣт. Ел негѣѣеа к'ѣн мѣшешѣт мї-нѣннат о сфоарѣ игїн палдома дѣ-мїтаде, ши не ѣгѣтѣ кѣнд те сїм-їїà к'аї адормїт трѣѣеа бїнїшор де кѣпѣїїїа сфоареї нїлѣ кѣнд палдома іѣї аїѣнѣеа да нїѣоа-ре: те deѣпентаї їнгрїѣат, нентрѣ къ Гангнерет адеѣеа нентрѣ аст

феа де караріозаукугі пощіае
 челе гечі мі үмедє; іці тръеаі
 пандома іаръ, те інвѣлеаі кѹ
 інгііре мі адорміаі фъгъ а авеа
 в'о бѣлѣадъ; пѣ хгмъ Гангер-
 нет іар тръеа бінімор де кѣпъ-
 тѣѣа сforeі, те дѣсă гол, те
 інгіеаі іаръ мі кѣнд те адѣеа
 ін stare сѣ зічі че драку о фі
 asta! ед іці strigă din гавъ:
 istorie de ris!

Дакa Гангернет інтіаніа вре
 үн prost кѹ вре о фігъгъ де а-
 челеа че дѣ прісіпъ дѣггіі ін
 ris, кѣнд dormiă іі дѣа панта-
 доніі мі хайнеде, кѹ үн ак ш'о
 агъ де strimă din toate пѣг-
 щіае; пе үгмъ се дѣеа сѣ'д
 скоаде поштіндѣ сѣ се ім-
 браче ка сѣ меаргъ да вѣ-
 пѣоаре. Bietă om вrea сѣ'ш
 пѣгъ пантадоніі мі пѣ үгѣа сѣ'д
 маі інкапъ. — O Doamne sfin-
 te! strigă Гангернет дар че аі,
 mon șer, te аі імфлат? — Еү?
 үіте акѹм на! — Че сѹі frate?
 — Нѹ іціѣ де мѣ амѣреск, дар
 імбракъ-те ш'ом, маі întrebă мј
 пе адціі. — Dar пѹ потѣ сѣ мѣ
 імбрак. — Апоі че'ці снѣѣ еѣ
 сѣгакѣа де міне! пѹ везі кѣ те
 аі імфлат... asta пѹ е де гавъ-
 мѣ, е дропикъ кѣратъ, ш'аноі че
 дропикъ!

Ачєаста щіеа пѣръ кѣнд Ган-
 гернет пдєшіа де ris мі шіі ско-
 теа vestita sa vorbъ: istorie de ris!

Ін пѣмѣгѣа ачєстог носне ү-
 на мі с'а пѣгѣт кѹ тоѣа почіѣ

каге а фѣкѣ'о да үн ом че tre-
 чеа де viteaz, мі каге пѣггі о
 фгікъ грозавъ. Дѣпъ че се skū-
 дѣ domnișoга ачєста simți да
 магѣіеа патѣѣ үн че гече мі
 дѣнекос; пѣпѣ кѹ пѣіогѣа мі
 simte үн trun гѣтѣнд дѣгѣгѣд;
 пѣне мѣна мі дѣ де үн меар-
 пе інколѣчіт. Sare jos скоѣнд
 үн щінет де гроазъ мі tremу-
 гѣнд, кѣнд Гангернет с'арѣтѣ
 strigănd: istorie de ris!.. үітаці
 аколд! іі е фгікъ о'үн біет хе-
 діѣ! Domnișoга ачєста, фѣггос вrea
 сѣ snargъ капѣа дѣ Гангернет.
 Гангернет іі агѣнкѣ о оадъ ма-
 ге кѹ апъ ін кап мі скѣрѣ stri-
 гѣнд: istorie de ris!.. Стѣрѣшіі
 кaseі алєггаръ да sgomotă че
 се фѣеа, дінішгѣ пе пѣщіѣа
 snănd че бѣіат гавмєд мі мн-
 пѣнат este Гангернет.

Щісторііі носпгі аѣ пѣтѣт јѣді-
 кă кѣ омѣа ачєста ерă үна дін
 ачеле фііпде несѣферите каге се
 аместікѣ ін trebile адѣѣа ін-
 токмаі ка үн кѣіне інтр'үн јок
 де носіче че гѣстоарпъ кѹ ла-
 ба toate огѣндѣелеле јокѣѣѣ.
 Oamenii ащіа sүnt маі несѣфе-
 ріці декѣт кѣінеде мі маі ане-
 воіе де гоніт. Sүnt кѹ атѣта маі
 прімејдіоміі кѹ кѣт те фак сѣ
 різі де үгѣјманіі тѣ кѹм мі де
 чеі маі бѣні пріетені. Ші тефак
 пѣрташ носнедог мі гѣндѣідог
 дог комѣоментѣндѣте а treche
 ін окіі чєдог че пѣтїмеск кѣ

еші комплічеле дор, възъндѹте кѹ ризі ми тѹ ка чеі-а-ащї.

Інтр'о зі 'д-ам възѹт фѹкѹнд о асеменеа поспѹ кѹ адевѹрат кѹ дѹх, інтр'о касѹ да цагѹ ҃нде е҃рам кѹщї-ва иншї. Інтре persoaneде че се а҃лаа а҃оло, Ган҃гнет инсемнасе не о фемее ка де 30 де ані foarte на҃ionate пентрѹ е҃леран҃еле парисиене, ши каре дїн фа҃а бѹкѹдіе ми гѹменѹ а дѹ Ган҃гнет, пѹсесе окїї маї бине не кїнѹ палїд аа ҃н҃ї тѹн҃г фѹгѹмнед, бїнїшор нїпєрнїчїт. Ган҃гнет ін задар се інчагакѹ сѹ'а пѹкѹдеаскѹ ін окїї dameї кѹчї еа тідмѹчеа а дѹ гѹгѹщїе інтр'о преокѹпадіе поетїкѹ, ши крезѹмнїтѹ дѹї інтр'҃н сѹфлет бѹн вреднїк де чїнсте. Інтр'о сеарѹ ной не трасєрѹм дѹпѹ о віе апѹгаге а палїдѹдѹї тѹн҃г не каре Ган҃гнет о ін҃гїї кам кѹ нодѹгї. Дѹпѹ о јѹмѹтате де чеас, каса інченѹ а ресѹнѹа де нїѹе цїпете аскї҃пїте: фок! фок! фїе-каге ешїа інвѹдѹтїнїї, бѹрбацї, фемеї, ащїї десбѹркацї, ащїї їмбѹркацї не јѹмѹтате. Інтрагѹм тоцї амецїї кѹ кѹте ҃н сфемнїк ін мѹлѹ ін одаеа де ҃нде ешїа цїпетїле: а҃оло а҃лаагѹм не Ган҃гнет інтїнс не о кананеа. Тоцї іа інтеба, ми ед нѹ гѹснѹндеа нїмїк чї се скоааѹ бїнїшор ши апѹкѹ де мѹлѹ не тѹн҃гѹд чеа палїд ми адїкѹндѹ'а ін҃гнѹфат кѹтре да-

мѹ, ії зіче мѹгєц: іцї інфѹдїшез їнїма чеа маї поетїкѹ а соцїетѹдїї ін скѹфїе де бѹмбак. не нодїдї не тоцї рїста; іар дама нѹ нѹтѹ сѹ ієрте нїчї о даѹ а҃еаста дѹї Ган҃гнет нїчї сѹ маї сѹфѹре скѹфїа де бѹмбак.

Кѹ тоате а҃еастеа фarseде дѹї Ган҃гнет нѹ ераѹ тоате кѹ гѹнд де гѹсбѹнаре "Istoria de ris,, егѹ чеа маї де кѹпетенїе кѹпет аа поспєдор дѹї. Пїнѹ сѹ ајѹн҃г да анекдотѹа че'мї агѹтѹ ошѹа а҃еаста сѹбт чеа адевѹратѹ а дѹї нрївїре, тѹбѹе ҃нкѹ а вѹ маї повєстї кѹтева дїн мѹкалїтаїкѹгїде дѹї де каре ед се фѹдіа маї мѹат. Ед дѹкѹїа да Rene ін фа҃а ҃нор дої соцї адевѹрадї бѹггезі, че шедєа сїн҃ггї інтр'о кѹш҃чоарѹ каре егѹа а дор нрорїетате. Еї авеа обїчеїѹд д'а мер҃е ін тоате дѹмїнечеде сѹ пѹнзіаскѹ ши сѹ факѹ кѹте о партїдѹ де нїкет да ҃нѹд дїн гѹдеде дор че дѹкѹїа фоарте департе де дѹншїї. А҃оло беа ши кѹте нїѹеа нончїѹ, саѹ мѹкѹа kastane коанте каре де стронїа кѹ кѹте-ва бѹтелчї де вїн мѹстос, ін кѹт бѹгѹбѹделѹд кѹ невестїка са се інтор҃еа а касѹ не да II чеасгї кам кѹгѹгї ми маї tot д'агнѹа де венїа реф сѹ кѹнте.

Інтр'о дѹмїнекѹ fatalѹ, еї се інтор҃еа не доѹ кѹгѹгї а касѹ: Ајѹн҃г да поарта вєчїнѹдѹї шї маї мер҃ ҃нкѹ вї'о зєче паш

пінъ ажуръ в докѣа че департе поарта дор дѣ поарта че трекѣсеръ. Върбатѣа катъ кіеа в бѣзѣнар ми о гъсерѣ; катъ дакѣѣа, дакѣѣа нѣ ерѣ. — Unde е дакѣѣа стрігъ ед. — Аї бѣѣт преа мѣат домнаде Ларкет ії зисе femeia; катѣ дакѣѣа ми пої сѣнтем ѣнкъ внаинтеа зидѣаѣе вевінаѣи. — Vine зичї, гъспнсе D. Larket; ѣнкъ кѣѣи-ва памї. Мерсеръ маї пайнте, дар акѣм ерѣ преа департе, пентрѣ кѣ дѣпъ че кѣноскуѣт поарта вевінаѣ. Дѣї дїн дреанта, вѣзѣгъ поарта вевінаѣаї дїн стѣнга. Поарта дор ерѣ втре ачесте доѣ. Се внтоарсеръ пнѣнд зидѣа ми дегеръ де о адѣт поартъ, кат ерѣ tot а вевінаѣаї дїн дреанта. Вїегїї оаменї вчепѣгъ а се вгріїї де стаяа мнїгїї дор ми крегѣгъ кѣ сѣнт бевї кѣм се катде; вчепѣгъ де а доїлеа а кѣѣа дѣла поарта вевінаѣаї дїн дреанта, ми ажѣнеръ іар да чеа дїн стѣнга. Неїнчетат афлѣа tot ачесте доѣ погїї фъгъ, а афлѣа пе а дор; поарта дор нѣ ерѣ; ії копрінде о фрікъ, вчепе а се втребѣа де нѣ сѣнт небѣнї, ми темѣндѣсе де дѣме кат е с'а внѣѣат сѣ іа в рїс пе бѣргезії вчїстїї, мнѣѣск апроане де вѣ чеас, пнѣнд, черчетѣнд, ми мѣсѣгѣнд; дар поарта нѣ се афлѣ, нѣ вѣд де кѣт вѣ зид некѣноскуѣ, вѣ зид немїдостїв, вѣ зид чеї фъчеа сѣ плеснеаскѣ де неказ. Атѣнѣї ії

копрінде о гроазъ кѣм се катде вчепе а стрїгѣ, кіамъ дѣмеа вчтр'ажѣтор; се скоадъ вевїнїї, адеаргъ кѣ дѣмїнѣгї, кѣ фелїнаге, втреабѣ, черчечезаѣ ми в сфїрмїт афлѣ кѣ поарта ерѣ зидїтѣ; ми кѣнд фїе-кате кѣѣа сѣ афлѣ чїне а пѣѣт сѣ факъ ачест јок астор бѣргезії вчїстїї, Гангернет де сѣѣ дѣла фегеастѣ де вѣде се вїтѣ кѣ кѣѣи-ва небѣнї да вгївевїѣеа деснѣдѣїдїгїей D дѣї ми Доамнеї Ларкет, Гангернет стрїгѣ де сѣѣ кѣтре гдоатѣ неостенїта дѣї пѣкѣаїѣгъ; исторїе де рїс. — Дар еї ігїї вог фаче о медалїе. — Ба! адѣогѣ ед, исторїе де рїс!

Рѣгаръ пе D. Прокѣторѣа Реѣелѣї кат сѣ маї астѣмпере пофѣта де рїс а дѣї Гангернет; іа пѣсеръ пентрѣ кѣте-ва зїде да вчкїсоаре кѣ тоатѣ вдемѣнатїка дѣї апѣраре кат е нѣ стѣа де кѣт а tot ренетѣ; исторїе де рїс Doamnae President!

Кѣ тоатѣ демертѣїѣнеа са, Гангернет нѣїї преа дѣ мѣна сѣ се фѣдеаскѣ де тоате носнеде сале, ми естѣ вѣна пе кат е а тѣгѣдѣїї'о tot д'авѣна; пентрѣ кѣ се вчелелѣѣе к'ар фї фост вчїмеїдїе сѣ і се таїе вчекїде, д с'ар фї афлѣат чїне а фѣкѣѣ'о. Некѣїїт пентрѣ дїспрегѣѣа че іс'а фѣкѣѣт вчтр'о саль арїстосратїкѣ а хотѣрїт сѣ'мї гъсѣѣне. Ачестѣ вчїстѣатѣ і с'а вчтр'мїдѣат де да о дамъ антїкѣ nobїадъ d ії

кап піпъ ін віфѣа үнгіадог, ка-
ре нү пріімеа да sine де кѣт оа-
мені іар адепі мі nobіаі ка мі
дүмнеаеі.

Între аде obіcheіүгі гѣмase дін
векіме, еа маі пѣстрѣ ънкѣ:
1. де а нү amesteka ін а дүнагеа
са оамені пѣскүді дін мојісіме
ка Гаггernet; 2 кѣнд еміа афа-
гь обічінүіа сѣ се нүіе ін скаүп
мі s'о дүкѣ пүртѣторіі не үмері.
Се дүсесе да үп баа, да чеа
дінтѣү президент ад күрүді, үп-
десе афаа мі Гаггernet. Пе да
міезүа ношді а еміт сѣ се дү-
кѣ а касѣ; се нүсе інгѣмфатѣ ін
скаүпүа сѣү мі пүртѣторіі о дү-
чеа не о плоаіе де ачеаеа че
пѣгүнд да педе. Ін моментүа
кѣнд ајнсе ін дренүа үнеі це-
ве де сгаіаб че вараа анѣ ка кү
гѣлеаеа, де о датѣ кѣте-ва флу-
сгѣтүгі се аүзігѣ дін дреанта мі
дін стѣнга; патрү оамені се ін-
фѣүімазѣ; пүртѣторіі о сбүреск
d'a фүга мі ласѣ скаүпүа; даг
ін мінүтүа кѣнд nobіаа дамѣ се
крезү кѣ віне s'о омоаре, де о
датѣ се сімүі пѣнѣдітѣ де гіа-
гѣтүа апей каре діаволаүа де сгаіаб
вѣрса фѣгѣ сѣ се сфіаскѣ де но-
білітаеа дүмнеаеі. Аронерішүа
скаүпүаүі ка прінтр'үн фермек се
фѣкү певѣзүт мі ана се вѣрса ін
шігоае ін кѣт нү да пас біетіі но-
біае сѣ'міі денкїзѣ үшчоара. Да
ка аді вѣзүт вре о датѣ түгнѣнд
ін канүа үнүі ом фѣгѣ beste о
гѣлеатѣ де апѣ, дака аді вѣзүт

спайма ін че кін сѣ інфѣүімазѣ
ін асеменеа інтімплагѣі, сперіа-
түа, блашдітүа окіадог, кѣскаүа
гүгеі, інекѣчїінеа апей мі бол-
бороситүа еі кѣнд о скоате біе-
түа ом дін гүгѣ гѣмбігѣндүші
бүзеле; апоі пүтеді а вѣ інкїпүі
мі пе біаеа мадамѣ ін міјдо-
күа јѣцүаүі сѣгінд дүпѣ скаүп,
вѣлѣвѣнїндүсѣ, вгннд сѣ сарѣ,
імүіатѣ де сүс, шїгоаіе де апѣ
јос, цїпннд мі кіемннд мїніа че-
гѣаүі асүпа үчїгаміадог каре нүі
гѣспүндеа де кѣт прін комплі-
ментүгі скоднндүші кѣчїзалеа
пїпѣ да пѣмнѣт інантеа үнеі
преа чїнстїте nobіае. Даг дін тоа-
те, дүкүгү чеа маі вгеднїк де де-
фѣїмат а ачестор бластемадї а
фост кѣ біаеа дамѣ ера гѣтїтѣ
ка де баа: канүа імүгүдат, о-
бразүа мі гїтүа дресїт мі ана
о спѣлаесе ка үд чїүчїдете ін-
кѣт мүгүіааа пүдгеі мі а дре-
стүагї іі күгѣеа не үгекї. Везі
аста е о мїшедіе че нү s'ар пү-
теа іерта!

Кѣнд 'а ам күноскүт еү, Гаг-
гernet ера шїт ін дүме де зече
анї. Ін міјдокүа үнеі асеме-
неа віедї моарте мі добїточеүі
еа ера прокламат де тоді ка чеа
маі гаүмеү мі пѣкүт ом, пү-
ціні оамені ера карїіа деспре-
цїа. Дін парте'мі міе імї ера
ггоазѣ де омуа ачеста. Ачеа
гїс недінсїт де пе бүзіаеі чеае
гошїі імї фѣчеа гѣү кѣнд іа ве-
деам; ачеа вешелїе не погрібітѣ

amestekacii. In toate lucrurile
vieții, nu trebuie întotdeauna
să ai vederea unei fantasmă scri-
boase. Vorba lui; «istorie de
ris» ce o amestecă în toate nu
putem să o ștergem.

Eram rata să pornesc dela
Rene. Când-va prietenii mei în-
vitară a merge cu ei la vână-
toare, unde trebuia să fie mi Ganger-
net. Numede lui își arătă
mai dinainte jumătate din mîl-
dumireă ce mă soteam că o să
am. Cu toate acestea mă duceam
foarte de dimineață la unu din
prietenii mei, Ernest.

În minutul când ajunsei, Er-
nest săvârșea o scrisoare; o ne-
chetă, îi pusese adresa mi o pu-
se pe masă. Gangernet curios o
dă mi citi scrierea de d'asupra
— Ce te scrii la vânătoare, zise ea?
— Dar, răspuse Ernest, cu ne-
bărare în seamă, o închipuie
că astă seară da șante ceasuri
sintem da monia ei mi să ne rî-
tească un prinț. Sintem chină-
surge-zecă, mi să pare, mi săn-
tem în primejdie d'a avea un prinț
foarte vrit dacă nu o vom închiin-
da mai dinainte

Ernest sună să'i vie o sără,
îi dăte scrisoarea, mi nimini nu
bărb de seamă că Gangernet
se făcu nebărb din prețuri cu
săuga. Pornim. Ajungem da
vânătoare, Gangernet mi eș a-
pucăm o parte a câmpiei, în
vreme ce tovarșii bătea o ad-

te parte. — Avem de ce să ridem
astă seară în zise ea — Și pen-
tru ce? — Ia închipuieți că am
dat un viz sărăci că să nu dă-
că scrisoarea d'ur adresa sa?
— O ai da tine? — Am nu, iam zis
numai că este da mijloc o glă-
mă mi scrisoarea să o dea bărb-
bărb să'i, care acum se află
president în judecătoria sa. Când
va vedea că astă seară se află
da d'nsuă chină-surge-zecă strengă-
răi leșinării de foame, o să
krane de pekaz. E sgară ca
Aragon, mi ideea numai că o să
mergeam m'o să'i scoatem nim-
nița în curte ca o puză când
o întorci pe dos, o să'ă adăcă
în stărb să osundească zecă ne-
vinovării, să skane din tribuna
mi să vie cu un ceas mai înainte
da monie ca să'mi întămine
jafă mi puzădenia casei. — De
este ama zisei lui Gangernet,
nosna n'ăi seamă băba cu
dăx, — Ba, istorie de ris! dar
nu te gîndești ce vi dat o să fie
când om ajunge acolo. Ce'i-ă-ă
o să kran de foame mi de sete
mi o să se dăcă puză ca da
colaci, ingredientă că acolo or
să afle o masă întusă.

Și gînduți îi zisei că eu
nu sint din puză d'or, mi
glăma ta n'o să'mi fie mi die
de cap? — Kam nu, că m'am
puzat d'un puză fiint mi d'o
butele de bordo: îmi dă mi
dumitale ne jumătate, — Îmi m'ă

мѣдцѣмск, маї бине мѣ дѣк
сѣ гѣсск не Ernest ми сѣи сѣиѣ.
—Ax дѣмнезехде, дар кѣ дѣм-
неата нѣ е треабѣ сѣ поатѣ риде
чине-ва.

Мѣ депѣртаїѣ ми фѣкѣиѣ кѣно-
скѣи прїетїиѣлор їнтреbindѣїї ѣнде
аш нѣтеа афѣа не Ernest. Еї
їмї сѣисегѣ к'а ашкат кѣтре
кастел, ашкѣиѣ ми еѣ їнтр'акодо
хотѣгїт сѣ мѣ дѣк сѣ сѣиѣ
Doamnei de.. desнre nosна лѣї
Гангернет- Ла котїиїѣ ѣнѣ
дрѣм, зѣгїїѣ не Ernest кѣ се
дѣчеа кѣтре кастел: адеггаїѣ
дѣнѣ дѣнѣѣ ми'а аїнсеїѣкѣнд
їнтрѣ не поатѣ кѣге кѣнд егам
сѣ їнтрѣ ми еѣ се їнкїсе кѣ ге-
неїїїѣне. Аїзїїѣ нѣмаї де кѣт сл-
бозїтѣ ѣнеї аге, ми ѣн гѣас
strigїnd.—Е бине! фїїнд кѣ нѣ
те ам їнемерїт, апѣгѣте акѣм...

Мѣ гедезїїѣ кѣтре о гїгїѣ
че кѣта їн кѣрте, ми де акодо
зѣгїїїѣ о прїведїїне грозавѣ, бѣг-
батѣ кѣ сабіа їн мїнѣ атака
не Ernest кѣ о тѣрбаре дѣнѣдѣї-
дѣїтѣ.—А, тѣ о їѣбецїї, еа те
їѣбеце! сгїга кѣ ѣн гѣас гѣгѣїїт
ми фѣгїїос... ах! тѣ їѣбецїї, еа те
їѣбеце; акѣм кѣ тїне, не ѣгїѣ
о їнѣѣ еѣ ми нѣ дїнѣа.

Skrisoarea че s'a dat presi-
dentѣлѣї, копїндеа о таїнѣ че
де патрѣ анї нѣ о прїа нїмїнї,
ми їдекѣтотѣ адеггасе сѣ'шї
факѣ їдекѣта сїнгѣ кѣ дре-
їтеа їн мїнѣ. Ын задар strigam
еѣ, їн задар її кїемам не нѣте-

де лор де верї, кѣ їдекѣтотѣ
дї'а тїрѣ не Ernest дїнтр'їнкодо
ад кѣгїїї їн чель-а-аат. Де о
датѣ се дескїсе о фереастѣ, мї
Doamna de .. галбенѣ, деснѣ-
їтѣ се агѣтѣ їн окїї пошрї.—
Leonie strїгѣ Ernest, емї афа-
гѣ.— Нѣ, сѣ стеа акодо, strїгѣ
бѣрбатѣ... е їнкїсѣ н'аїбї гїгї-
їѣ кѣ о сѣ нїе сѣ не деснѣгїѣ,
ми се гедезїї дїн поѣ аїнѣга гѣ-
гѣ-сѣї кѣ о фѣгїе аїтѣ де гро-
завѣ їн кѣт фокѣа скїнтеїа дїн
сѣбїїде лор. Еѣ требїе сѣ мор
сїгїгѣ Doamna de sѣs; ет, не
мїне оморїїї-мѣ, не мїне!

Ымї аместекам ми еѣ дїнетел-
де кѣ аде еї, кїемам, сгїгїїам
гїгїа, ѣмблам сѣ мѣ сѣїѣ не
зїд, кѣнд їмїнѣсѣ де нѣдїдї-
те Doamna de.. се агѣгѣсѣ јос
де не фереастѣ ми кѣзѣ їнтре а-
moreста ми бѣрбатѣ сѣї. А-
честа orbїt де тѣрбаре їмї їн-
дентеазѣ сабіа їмїротїса еї;
Ernest ї-о дѣ їнтр'о пѣрте ми
нїерзѣнд тоатѣ фїка її strїгѣ;
а! тѣ вреї s'о оморїї? дака е а.
нѣ апѣгѣ-те, мїїнчене мї еа а'д
їсбї, кѣ о тѣрбаре пеноменїтѣ.

Еѣ нѣ нѣтеам нїмїк ка сѣї
desnѣгї. Doamna de.. асеме-
неа; бїата фемее кѣзѣнд їмї
фѣнсе нїїїотѣ, дїнта егѣ гро-
завѣ. Нїмїк нѣ поате сѣ де-
скїе снаїма че мѣ копїнсеїсѣ.
Сѣнѣде амїндїїлор верїлор мї
їнченїсе а кѣгїе, кѣге мї маї
мѣтѣ де аїїгѣ тѣрбареа. Кѣ тоа-

te aчестea eŷ mъ ykasem ne zid, eram gata sъ sъr in kŷrte kъnd vъzviŷ kъщĭ-va din prietenĭi no-щĭri kъ aдеаргъ. Gangernet in канѸ dor ajunse mai Ѹntŷiŷ ŷi anroniindŷse imĭ zise:

— Че дракѸ Ѹни ашѸ? пар'къ te jynoaiе. D'yn sfert de kъnd te ayzim, ne a emit limba aдергъnd; че este, че s'a intъm-плат?

КѸm id vъzviŷ, sъrĭiŷ астрѸа

дѸvi, id ашѸкаit de грѸt, ŷi im-ningъndŷ'а кѸ фѸrie кѸtre грilъ, ŷi strigaiŷ ŷi eŷ:— veziŷĭ isto-ria de ris, Domnŷde istorie de ris, ŷi'а dideiŷ кѸ канѸ de fer.

Domnŷde de.. пѸtrŷns de o до-витѸгъа сабиеi, зъчеа дъngъ ne-васта са. Ernest s'a dŷs sъ моа-гъ афаргъ din Franца. Doamna de... s'a otrъvit а доа zi dŷnъ a-чест dŷea grozav!

istorie de ris!

PARIS MAMUVEANUŞ.

Barbŷa Paris Mъmŷdeanŷa s'a пѸскѸt in Sлатина да аѸѸа 1794, din пѸrĭnщĭ югъшанĭ. Viind in БѸкѸрещĭ s'a dinit ne дĭngъ kasa гъnosatŷdŷi БанѸѸi Kostantin FĭdinesкѸd, kare in ачеле времĭ еrѸ Ѹна din челе mai ошitaliare, ŷi Ѹnde prin ymare se аdŷnѸ mai мѸдѸi strĭini de deosibite пащĭ ŷi кѸ deosibite talente ŷi mijдоаче. In ачeastъ kasъ kre-скъndŷse, amestekŷa ŷi intъdŷni-gea кѸ mai мѸдѸi streini ŷi пѸ-mintenĭ inвѸдѸщĭ, 'i-a fost Ѹn fel de еdѸкащĭе че пѸtea чĭне-ва дѸѸа in ачеа епокъ ŷi да Ѹn om кѸ mijдоачека аде саде. DŷхѸd sъѷ чед fĭresк пĭ адекагеа кѸtre кѸнощĭнѸе 'а а фѸкѸt sъ inчeanъ а'ŷi strĭнѸе о мĭкъ колекщĭе de кѸгъdĭе че еrѸ inъ-ite гѸmineщĭ. Къгъdĭе bisericещĭ

erѸ Ѹn isbor nesleit nentŷ dinŷta ŷi din челе дѸмещĭ ne атѸщĭ аbia se ивise Aleksandriea, Argir, Poesiide дѸi Барак ŷi Aron, Kind 'ia intrat in мĭлъ Гъматика гъnosatŷdŷi Iенъkĭщĭ ВѸкъresкѸ ŷi Ахилде in Skiro de гъnosatŷd Iordake СлѸtĭneанѸd, еrѸ Ѹn дѸ-кѸт skŷmŷn nentŷ pоетѸd nostrŷ kа о поващĭ а регулѸrĭi дĭmbiĭ саде ŷi Ѹn modea de versifĭкащĭе регу-латъ. Пе Ѹmъ poesĭide D. Logo-фѸѸdŷi IанкѸ ВѸкъresкѸ preskri-се din мѸлъ in мѸлъ ŷi пѸвдĭicate prin mijдокѸd preskriерĭi гъv-ниторĭлог, фѸгъ Ѹn алт modea ŷi indemŷ kare арdĭкъ in оаге-kare kin ŷi insŷфлъ de Ѹn entesiasm mai 'naat dŷхѸd аѸторѸдŷi. In тоа-tn времеа id vedea чĭнева окѸиin-дŷse de ачешĭ trei АѸторĭ аi neамѸдѸi nostrŷ, medĭtъnd ŷi

învăţând de rost poeziiile ni
skierieile dor. Trebuinţa de a
încelece ne Axia în Skiro ni
Prîmăvara Amorigi, 'la fьккѹ
sь întrebe ne ori cine kredea
kanabiа d'a'а lumină astîra
zeilor nъginьrьdii kare 'la ац-
цат doringa d'a куроаще Мило-
дия, unde a афлат indestăлъ хга-
нъ nentъ duxă sь Ź poetik. Та-
lentă ori кѹт de askъns sь fie
trebъte sь se dea ne Фагъ, ni
maï virtos кѹнд і se înфьдоша-
зъ mijdoачеде de a se кѹлтивă.
Мѹмѹлеаша înченѹ а simđi tre-
буинца d'a prodъche ni ед чева, ni
natima кѹм ni пгидејѹ чеа маï
фioresк nentъ poezie în vremea
jъniei este amorigă. Niçe miçî
madrigale ni едеиі amoroase
фѹгъ чеде d'ънпъиѹ инчекъгѹ а-
де sade. Dънъ ачеаста ексідулă
гъносатѹлѹ boier Fіdinesкѹ
în vremea Dоmнѹлѹи Караѹеа,
її dete indestăлъ пгичинъ а medi-
ta ni а vedea валѹгиде ni пека-
зѹгиде виеѹеі, интриѹиде соѹиетъ-
циі ni demertъчѹвнеа omѹлѹи.
Însоѹинд ne ексідатѹлă boer да
nomia Вѹковѹлѹи, мъхпгггеа ni
meditaцiіде sade niі афлаагъ до-
кѹлă dor чеа favorabiа în mij-
докѹлă хнеі natъre inkъngiѹgate
de мѹнцѹ, de вѹѹ, de deadѹгѹи, да
miroaeде ni мѹгѹмѹлă апедор,
în ѹмбреде пѹдѹгидор, ni да ве-
dereа zimbіtoare а къмниі-
дор. Astea toate фѹгъ хгагъ да
їма inацiа дѹи чеа melanholi-

къ, ni înвѹцаръ ne ачест' kоnиd
фioresк ад мѹзелор а інтра în ка-
rieră sa poetikъ: skrise аколо-
маï мѹлате инчекъгѹи de Едеиі,
kare de niі neregълате ѹнъ да
o mare dovăдъ de talentă чеа
фioresк ад poetулѹи. Amorigă de-
te dok dѹgeriі ni melanholiеі,
ni sborigă poetулѹи фѹ în oare
kare kиn maï maad ni maï фидо-
sоfik. Dънъ чеаста moarteа pa-
tronулѹи sь Ź ni dete пгидеј а фаче
o odъ sav maï bine o Едеиіе
астъга mоgmънтѹлѹи ачестѹи па-
триот însemnat în kare deskriea
foarte bine гъмъпгидеде de мъ-
гггеа феодадъ а пъмънтѹлѹи
nostrу. Не да сфггшѹлă domniеі
кѹи Караѹеа se întemeiese шкоа-
да Ромънескъ în сфънтѹлă Sava-
sѹbt гъносатѹлă George Laz-
зъг. Ачест фѹгъmos' înченѹт ni
dete пгичинъ а kоmъне Oda че
se vede în канѹлă miçеі sade
broшѹre че а пѹблїкат în аѹлă
1817, în kare se вѹд ni үнеде
din инчекъгѹиде дѹи чеде d'ънпъиѹ
poetiçе. Virsta poetулѹи inain-
ta ni кѹ dinsa pereа ni іdъsiіде
jъniei: пъгггиде de да оamenі,
кѹношцинца дѹмиі dobіndиtъ пггнъ
esnerienцъ, starea соѹиетъциі
noastre de атѹнчѹ іd фькѹгъ sь
гггaskъ обічеиѹгиде веакѹлѹи ni
фѹгъ а үгѹи ne om sь гъсboiaskъ вѹ-
цѹлă ni natimide че іd mikъroea-
зъ. үза melanholikъ ni пѹлъ-
гъ іd пъгъsi, ni імбръдшъ sati-
га. Epоха револѹциеі dela 1821лă

Фѣку ми маї мѹаѣ а се скрѣби асу-
птанелегіѣіаіог омуѹаѹі, ми скрѣ-
се пайцереа патриѣі ми характеѹ-
ѣіае че се конгнд ін а доа бромѹ-
ѣѣ пѹѹаікаѣ ін аѹа 1825.

Дѹлѣ аѣаѣа кѣѣѣторіндѹсе,
інченѹ а сімпі ааѣе грехѣѹі
ми ааѣе даторіі: есперіиѹа пое-
ѣѹаѹі крешѣа, сімїментѹа де
ѣаѣ се дементѣ інѣр'інѣа, ми
геліѣіа каре іі фѹсесе де ѣел
д'ѣлѣѣѹі пгінѣін дін коніаѣгіе,
іѣенѹ а інкѣаѣі а аѣі ініѣѣ ми
а'ї хгѣні кѣѣѣѣгіае поетіѣе ін-
ѣр'ѣн кін маї пааѣ ми маї вгеднік
де поесіа веакѹаѹі nostrѹ. Но-
ѣіае аѣі Іѹнг, Медіаѣііае пое-
ѣіѣе, ми армоніае поетіѣе ми
геліѣіоасе ааѣе аѣі де Lamartine
аѣіѣаѣр ін поетѹа nostrѹ дорінѹа
де а се аѣа дѹлѣ аѣемі маѣі
поетіі ми скрѣсе ін ѣеле дін ѹгѣѣ
поесііае аѣеѣа

Претѹдіндінеа веде ѣіне-ѣа о
ѣерсіфікаѣіе слободѣ; ѣеѣе інѣреѹі
вгедніѣе де ѣеі маї каасіѣі по-
етіі, ми дака аѣѣоѹа аѣ маї фі
ѣрѣіѣ, саѣ дака гріііае ми неказѹ-
гіае 'а аѣ фі дѣѣаѣ сѣ поаѣѣ
а'ми маї ѣегѣѣа ми інгрііі не
ѹнде ми ѹнде аѣкѣгіае сааѣ,
саѣ а се сѣѣѣѣ кѹ пріетініі сѣі-
скрѣіѣае аѣеѣа дѹлѣ ѹгѣѣ а'ѣ
фі ѣост ѹн каѹ-д'оѣегѣ де о
імаѣінаѣіе фіреаскѣ ми ѹн модел
пентѹ мѹаѣѣі ѣерсіфікаѣіѣі каті,
скрѣѣѣ ѣгѣѣ а се гінді, стрібеск
ми інрїѣѣеск біаѣа гінѣѣ, пѹ аѣ
ѣаѣѣе а ми еѣуріма ідеіае ѣеле

страваранѣе ка аѣѣеа ми дѹлѣ
ѣе іні іноіѣѣ не хіѣтіе нїмѣе
пенімірате кѣѣѣѣгі дінѣр'ѣн каѹ
кѣѣд ми ѣоднаѣ, се сокотеск кѣ
а сѣѣѣат Мінеѣѣа дін каѹѣаѣе ми
індрѣѣіѣі де сіне, інкѣѣаѣі де
мінѹніаѣе ѣе фак, сѣ грѣбеск
а'ми да ѣаѣѣеаѣе да аѣміѣѣ; даѣ
мѹаѣѣміѣѣ кѣ пѹ аѣем ѣѣкѣ
ми о хаакоггаѣіе, кѣ де аѣ ам
ѣедаѣ ін каѹаѣ кѣѣіаіог ми поѣ-
ѣѣѣгіаѣе носоморіѣе ми не гін-
дѣѣі саѣ ѣѣгіндѹсе сінгѣѣе.

Ѣерѣѣіаѣе Мѹмѹаѣѣаѣѣаѣі ес-
пгінѣѣ кіаѣ ідеіаѣе аѣі, ми інѣр'ѣн
кін фіреск кѣ о аїмѣѣ крешѣі-
пескѣѣ. Ѣел пѹгін інѣр'інседе
пѹѣа ѣедаѣѣіне-ѣаікѣѣгінпоѣіѣѣгі
де аїмѣѣ ми скїмоносїѣѣѣе де
ѣерѣѣі: "кѹ статорнік кѣѣкїнд
паѣ,, ми "аа Еѣгоніі 'пінѣ сѣ
пѹ ѣѣѣ пѣмінт,, . . . Ѣерѣѣі ро-
стїѣе де о гѣѣѣ мѹшкѣѣоаѣе ми
мѣѣѣѣѣѣѣѣ не деѣіѣеаѣе пїѣоаѣе-
доѣ шѣѣѣінде, кѣ статорніѣіе кѣѣ-
кѣнд паѣѣгі, ми ааѣе поесіеі пї-
пѣѣ сѣ пѹ ѣаѣѣѣ секрѣѣе.

Ам зїс сѣ претѹдіндені ѣеде
ѣіне-ѣа ін скрѣіѣаѣе аѣеѣа ѣе-
пїѣа поетѹаѹі, ми претѹдіндені се
ѣѣд стрѣѣѣѣѣоаѣе доѣѣѣі де мї-
пѹпѣѣѣа ми фѣѣмосѣа nostrѹ пѣ-
мінт, кареаѣе богат ін проѣѣѣ-
ѣііаѣе сааѣе маѣеріааѣе, поаѣе про-
дѣѣѣе кѹ інбіѣаіѣѣѣгѣаѣе ми ѣеніѣѣгі
ми тааѣѣе ін тот ѣелѣа: кѣѣі
акодо ѹнде паѣѣѣа ѣеа фїсікѣѣе
фѣѣмоасѣѣ, е фѣѣмоасѣѣ ми па-
ѣѣѣа могаѣѣѣ; кѣѣі аѣеаѣа іні

are închențuța s'ăi însuși în
fîrea dîmnezeirei care se săl-
vește în dîx mi în materie: în
vechîca mi întreaga Treime.

Dar ca să văzî cîne-ba caracte-
rulu poezuțuî nostru e destul
s'ă citeask' poemelae s'alle a-
chestea: în chențuța Omuluî
e Mîșuțeanuța însuși în kîșe-
t'îșide sale de drentate. La-
k'îș mede, sînt Mîșuțeanuța
însuși, k'înd adev'at' s'ă să-
jeask' prietenilor s'ăi mi s'ă a-
jîte ne chei nenîchențuî. Pri-
m'ăvaga, e poezuța însuși în
caracteruța s'ăi chea vesea mi
dîtche, Noantea, Miezulu
pouçii, Kokoșulu, Kloa
pouțulu mi Morg'ntulu sînt
Mîșuțeanuța însuși în realia
sa, care domnia într'insuța mi
care domnește în toate skrieri-
de sale, care îa înk'ăzlea în
toat' vremea mi unde îmi af'la
sing'ura mîngiere. Pentry cîne
'la a kînoskît, e o dîrere adîu-
k'ă a çii poeziide d'îi, k'ă îa
vede pretîndenea; mi n'ă poate
fî kîm mai bine înemerit de ne-
pețu chea mai învietor ka poe-
sielae sale care îm'f'îșmeaz'ă a
sa îkoan' k'ă tr'ăștîide mi n'ă-
sele chea mai adev'rate. Cîne
'la a v'ăzît d'îndu'mî s'f'letuța,
a v'ăzît ne adev'ratuța k'remîn
la urea înațu chea ad' morçii;
cîne 'la a netrek'ît la groan' a
v'ăzît fața mi kînuța drentuțuî
înaitea Domnuțuî.

P'îșîni oamenî a'ă tr'ăit mi a'ă
mîrit ka Mîșuțeanuța: Îa s'ă-
bele chea mai s'ășt'ătoare, în
boada sa chea deluțat' în ne-
averea sa mi mai obosîtoare de
k'ă boada, în s'fîșîtoarea k'îșe-
tare k'ă se desparte din sînuța fa-
mîdielae sale mi o d'ăș'ă at'ă de
çîșt'ă mi n'ămeroas'ă, mi f'îș-
stare mi ajîtor, îa vede a cîne-ba
înîn de m'ăd'îșîre mi dînișe.
Șî k'ă adev'rat k'ă realia mi
Dîmneze' domnia într'insuța mi
p'ăchea eră în s'f'letuța mi k'îșe-
țuța d'îi.

LAKRAMELE.

Lak'îmî dîtche mîngiere!
Sîm'antulu mîritor,
Isvor che îa g'ăkoreçe,
Prietenî mi ajîtor;
Mîngierea chea mai s'ășt'ă,
Sîntedî che d'îi îk'ălos;
La nekazîrî mi dîrere,
Nîmik' ad' n'ă'î sînt folos.
La 'ntrîșt'îide d'îi toate,
Tîk'ălosulu mîritor,
A d'îi lak'îm' ç'o v'ăș'ă,
Îi e drent mîngîitor.
Ad' nîmik' n'ă'î foloseçe,
K'înd este 'ndîreri mi kîm;
A-d'îi toat' mîngiere
Este n'ășuța mi s'ășt'ă.
De la ea odîșna f'îșe,
V'ăk'îșîde dîșesek,
Somnuța baalam de odîșn',
Toate f'îș mi 'la p'ăș'esek.
V'ăș'ăea che nîent'î arde,

повесте кьнд о пуберадъ, кьнд yn romanji, s'a маъдиат ка сь трагь бьгара де сеамъ а чито-рѣауи, сь'а интерезе фьгъ воиа ауи ми сь'а адукъ ин сконѣа мер-кантиа иринт'yn дгум семънат кѣ фаогі ми кѣ мишкьгѣ. Инци-пгара Engaezeaskъ, асѣа де-свѣрнитъ се пѣнепе Пѣф.

Сѣнт Пѣф де маі мѣате фе-ауи ми де маі мѣате Іаиндері: industria асѣаста s'a фькѣ акѣм Іа угмъ сѣѣа унеі трактациі инѣноасе ми инѣденте каре салжапе де новаѣ перѣѣторі-аог ми директориаог фоіаог періо-диче; ми іаѣ форма обичѣуіѣ а Пѣфѣауи:

«Егі Іа четате yn коніа де треі ані аргоае. Аа Fred T..., фіѣ упуа-пѣскѣ аа авокаѣауи T..., s'a гьсѣунат динт'yn кабріаоет де пиаѣ (біѣ) че yn визитіѣ пе-буѣ Іа шьоа Іа фѣгъ. Роата ста сь тракъ несте канѣа пегорѣ-чѣауи коніа... Динетаде треѣ-торіаог деѣнтаръ пе буѣа бие-ѣауи бѣіат че се онресе динан-теа унеі боаѣ unde ерă Іаинсе маі мѣате гравѣре, се Іаоагче ми каде демінатъ. Іа асѣастъ кайнъ кѣіікъ, иринт'о мишкѣге вие ми іадемънатекъ, визитіѣ фа-че о Іаотсѣтгъ, ми роата пер-гънд пе лънгъ канѣа бѣіатѣауи Іа тѣе о шѣвѣ дѣн пѣг.

«Інсъ асѣастъ коіге гегеде а кабріаоетѣауи фькѣ о адѣ Іа-імпаге. Іа време че роата

dreantъ feri канѣа коніаѣауи, чеа дѣн стьнга треѣ несте пѣо-гѣа унѣ пеніаіаон че стѣтѣсе сь'ми Іадрентеѣе чеасорнікѣа дѣнъ yn чеасѣрнік де соаре; зьнѣчѣт де асѣастъ Іа біре пегрѣѣзѣтѣ пен-тіаомѣа се фькѣ обѣѣа бьгъ-рѣі де сеамъ обѣѣнѣ; се гь-шѣдѣгъ Іа мѣегѣѣѣа ауи, ми кѣ тоате кѣ се гѣнеа біне ми пѣ се агѣа кѣ ар фі стѣрѣнд чеа маі миѣ дѣгере, Іа сь yn хѣѣѣ че се аѣа агоао Іа фькѣ сь Іатре Іа пѣѣѣа Іа чеасорнікаѣауи ми агоао дѣнъ че Іа десѣаѣ ми Іа чеѣѣѣтъ ирѣ тоате кѣнѣгеа мѣ-чогѣа, Іа миѣ ми Іа агѣсѣ тоа-те пѣеде, Іа зѣсе, сь'ми миѣче артіѣаагѣіае, ми гьмѣсе Іа мѣ-гѣре вьзѣнд кѣ пѣчогѣа пѣ пѣ-гѣсе миѣк. — Дар асѣаста есте о миѣне стрѣгъ гѣеніѣа ауи Асканіе! — дар гьсѣуѣсе кѣ гьѣеаѣ пеніаомѣа, е миѣне дар пѣ ирѣѣѣѣѣ де игоѣдѣн-ѣѣ, чѣ де чѣсмарѣа меѣ. Гь біне ми гѣѣѣ кѣ бьгѣре де сеа-ма Іа чѣсма меа, пѣеа Іа е моаде Іаоткаі ка а миѣнѣаог ми кѣ тоате асѣаста пе лънгъ ка-літатеа ирѣгоасъ пегнтѣ комо-дѣтате ми елегѣнѣѣ, аге ми о гьѣіѣіѣе ми пѣтере де а о агѣга Іа мѣротѣа времеі ми Іа мѣотрѣа роатеаог де кабріаоет. Асѣаста есте о іа пегнѣа чѣсмарѣауи John-ston че лъѣѣѣе Іа No.,,

Кьнд демікѣе чѣне-ѣа газета асѣаста і се пѣге кѣ чѣѣѣе о

Intimnaare istorik, îi trage bărgarea de seamă, mi de mătate ori mi simplitatea, pînă cînd ajungînd la rîndul чед дунь урмă vede că toate pricina n. e mai mult de cât o înșușare. De mătate ori ca să isbească cu mai mare vioichne dîxha cititorului, Пуга ia un caracter tragic:

«O grozavă imprevizibilă s'a întîmplat ieri în Stant. Skelele unei case ce se zidea așkăzît fîră veste, mi isbind mai mătate băkăți de lemn pe un bătrîn ce era acolo 'ia snardt kapua foarte urimejdios. Îa ridikarb de aci singurînd mi'a duseră în suierăria D-lăi Пикерія. Doi doctori alergară în grabă, mi dунь ce înчеркаръ în zadar a deșenta ne bietă bătrîn ce nu da nici un semn de viață, fькүгь күноскүткь а шүрит. Дунь черчетatea хитилор ce i саугьsit în портофоліу, вьзүгь ка сь нүмеце Sir Tomas L... Baronet mi пропrietar în Northumberland, ce venise în Londra сь'ші каzte о judecată. Marturii ce era de față alergară сь'ші inșușe ne koronar care veni nymai deкь да suieră Пикерія ca сь' adevereze moartea. Dar ачест офицер аа drentății mînd, vorbi kiar cu Sir Tomas ne care 'а а гьsit în nișoare mi сь'шtos, капua bătrънуагьera ку адеврат infămьрат în аерьтце, тьсь' kиня и era бун ми фьча фел-

rină de гьтме кьнд зичеа ма-қіstrатүагь сь' skrie жүнаага intimăării ачестеі morții — «Дунь күм се vede treaba е'ү нү воіх қинаасть сеарькү Радтон, қи negremit да taberna Принцүагь Regent, ми ньд'јдреск сь' фак не пеноніі меі moșenitori сь' маі аченте kіңі-ва аніморі!», zikînd ачестеа emi дунь ce ньд'ті суидегүагь ми се дүсе да treaba sa. Koronарүа гьмase ximit ми ачегь ce седүsesегь сь' а kіeme гьмьsesегь ми маі імьгьмүгьі de кьт фьсүга, nentгь кь вьзүсерь ку okіі дог канүа бьтрінүагь sdrobot mi nain de сьндге, ми ачест om аdineaorea mort ми акүм în nișoare vorbind, rизînd, мишкьндүсе ми гата сь' мьнпче bine! Күм с'а intimлат ачeastь minүне? Nimik маі mult de кьт суидегүа и пүсесе не кан о нінзь імхіаtz інtr'о апъ ce о ishodise ед nentгь rane, апъ мінүнать ку kare а гьмьдүт de mătate ori нь nișor oamenі ce кьзүсерь din аа чінчідеа kat са'ү kare інчеркасерь сь'ші sloboazь niștoага în гүгь інtr'ın moment de spleen (тіриакьк en-glezesk.).»

Suierăi Londrei, еі фак чеі маі мьдгі Пуга; isvodesk toate фелүгьіас de anegdote: фелүа grozar, фелүа гьтмец, drama ми komedia.

«John R... dintr'о bogatz famіlie avea dүtere de cent. Ј-

nia sa o netrecea tikalos in mi-
jlokya syferinuelor, mi in vre-
mea tinerilor sa'i ani nu nity sa
se bykure de averea cea insem-
natoare ce 'o d'asase taty-s'ay.
La birsa de 30 de ani kazy in
ad treilea grad de ftisie pal-
minary, mi doktorii hotarye k-
e foarte aproape sfirinita vie-
cii ayi. Verii bodnavayai kari a-
cepta sa'a moneaske, priimi-
g k' uare kare myaymire a-
ceast' hotarye a doktorilor. Sta-
rea ayi John se ingrytyci k'
renejune; nenoroyta se tira
katre morgint; g'syflageai t-
g'g'vay, kint' galben mi slab,
shokii k'fyndaci pare k' kiema
pe ingronoyoi. Rydale ayi v-
zindy'a intr'aceast' stare perdy-
g toaty s'iala, mi incheny a
spekula de facy asyuga moyii
ay' mi a se inngymta bani in
nydejdea proniet'ydilor. Aflind
de aceste nytyri peryminate,
John nek'jit hotarye sa' desmo-
neaske pe verii sa'i mi 'i ve-
ni in gind sa' mi nxe averea da
o kas' de asygranay pe viay.
Direktor'ya adesti kase veni k'
doktor'ya sa' chetyeteze pe John,
mi v'zindy'a k' este aproape
de sfirinit, ii f'g'vay 15 da s'yt'
nentry kapital'ya ayi. Akt'vase
isk'bi mi venityiae ofikrosayai
se intreig. Se f'ky' o mare
zagv' in familia ayi John, in-
cheny ad def'yma de nem'ya-
ymitor, de ryd' f'g'v' s'f'let, de

orb mi smintit, kare imi nune
starea in sigyranay viayey pe
doz sa'y trei ay'ni, nentry k' ny
nytea sa' mearg' mai departe.
K' adev'rat John din zi in zi se
tonea pe simyite. Intr'o zi ve-
rii sa'y f'g'v' postiyi sa' vie da din-
sya; ny sei ndoia k' sint kiema-
ci ka sa' se af'le de facy da moar-
tea skymnei dor ryde; se imbr-
kary in negre nentry cermonie,
dind tytylor dracylor pe renosa-
tya kare atit de negiobeye 'mi
a anezat averea, mi kare ny noa-
te sa' dase de k'yt ny'mai starea
cea mink'atoare. Insa kare ny
de fy mirare k'nd af'ay' pe
John R... gymen, vesa mi ka-
re in dok de moy' de ingrona-
re de in f'ydish' yn minxnat n'inz,
da kare ay' mi ea ny nydiny
parte minkind din toate bykate-
le mi bind din toate viyryae.
D'ny' osp'ed emig' da namba-
re mi John nity sa' rabde k' vir-
tye yn ymb'let foarte d'ung. Da-
ka verii sa'y gymasery inny'my-
gici, spekulyator'ya kare d'vase pen-
try 15 da s'yt' averea ayi John,
gymase mi mai myat. Bietylom va
fi akym sidit d'ny' kontrakt'ya
ce a inkeiat ch'ad nydin 40 de ani
sa' pal'teaske aceast' s'ym; nen-
try k' John sa' f'kyt yn adev'rat
atlet; este de o v'rtte mi
s'ny'tate miny'nay, sa' insyvat
mi are doz konii, mi nyd'jdye,
ce sa' mi vaz' mi s'g'nyepoyi, ka-
rii vor invy'a sa' ch'etask' mi sa'

era înzestrat cu toate darurile
 ce natura le dă în momente-
 le galantimiei sale. Era un ti-
 năr frumos și rău dăru deose-
 bit; strălucitoarele lui dispozi-
 ții se desvoltaseră prin bunele
 învățături ce făcuse în univer-
 sitatea de la Oxford; pe lângă a-
 chestea, Lordul Artur isbirtea în
 toate artele de pățere și în
 denindările trunchiului: kinta ka
 un inșer, înkălka pe kad ka un
 Centaur, da cu mistoala ka Ko-
 doncala G... și nimeni nu putea
 să se dănte cu dinstă și sabia
 în mână. Mai multă dădele ștr-
 țurisia fatală lui îndemnare. Ea
 învădase skrima sub cei mai
 buni maștrii, și între toate ce-
 le-ale-ale talente, acesta era la
 care se dăindea mai mult. În
 vremea călătoriiilor sale îndă-
 tă ce ajungea într-o țetate, nu
 mai dect întreba de cea mai
 bun mașter de arme kasă ia
 învățurgedela dănsuă kărgia de
 mai multă ori se întămna să'i
 dea ea.

Șlekând din Londra, Lordul
 Artur se duse mai întâi la Pa-
 ris unde găstă toate pățerile
 care în această frumoașă can-
 tală nask subț nămi țuxi stre-
 în țănt și bogat. Ambasado-
 rula Engăterei învădămase ne-
 țerula Lord în saloanele cele
 strălucite, unde 'a aștenta fru-
 moase izbinzi. Lordul Artur nu
 mai dect deneni la mod, și

PERIODUL I.

bunede sale bogății avră înstea
 a pricinii oare care skandal în-
 tr-o țetate ce kas și anevoie
 să mînkă asura țnor ast-șea
 de trebii.

Într-o dimineată, Lordul Ar-
 tur emi din oțeala Meurice, ză-
 ri prinre țrilele Țălerilor o
 femeie ce se plimba pe terața
 des Feuillans; ea era singură și
 nănea închet, kăfundată într-o țiti-
 re nerrenit foarte atingătoare.
 Artur intră în grădina misboargă în
 țmele acestei femei a kărgia țr-
 țură era foarte delicioasă. Ea
 se abătuse din terață și se înd-
 remase către la petite proven-
 ce, unde, dășind și țitirea fa-
 vorită, năbea lebedele ce adu-
 neka, se juka pe apă transparen-
 ță a țuxi foarte larg basin. Ar-
 tur nu ță atunță în țiknă să se mi-
 re de cea mai rănitoare figu-
 ră ce i s'ă învădămătre dătt. E-
 ra o femeie de 19 ani anoaie; oa-
 kenă și okii verzi mari; kărt-
 țura'i avea o esuresie tot deoda-
 ță țrăfășă, și grăcioasă. Fisio-
 nomia era plină de fermekă
 niocitnei. Dănt kăte-va mînt-
 țu țănt se învădămăză, intă-
 mîntă și famăliaritate ne țăntă
 dăntă care îi zămbeșe, îi ia
 brațuă și se îndreteașă și dă-
 sa către kăntăriele Elisee.

«Lordul Artur îi țmează
 multă vreme, apoi trimise în țr-
 mele dor ne țuxă din salțile sa-
 le, și kăgar în așea seară a ță kă

тѣмъ ега Италия ми се нуміа
 Еліза В...; тѣмъ се нуміа Сір
 Карол Д... Ачеши доі тineri se
 uniserъ кѹ о патимъ аѣт де вие
 кіт поате сокоті чіне-ва, пентру
 къ абіа ега доъ дуні де кѣнд
 се іубіа. Lordъ Artъr фѣку кѣ-
 те-ва інчеккѣгі кare нѹ'і фѹ бѣ-
 gate іn seamъ. Капсічѹа аче-
 сіа іа окутѣ в'о сѣнтѣмѣнъ;
 не ҃гмѣ се лѣсѣ де дінста ми
 herdъ дін бедере не Еліза ми не
 Сір Карол.

«Дѣтѣ шасе дуні Lordъ Ar-
 tъr horni дін Paris да Italia; нї-
 зитѣ Roma, Neаполе, Florenца
 ми Venecia. Іn четатеа ачeasta
 дѹнѣ ҃гмѣ паймбіндѹсе інтр'озі іn
 пїаца St. Маркѹ, вѣзѹ trekѣнд о
 фемеа кѣгіа тѣнѣтѣ іі рекіемѣ
 оaddчере амінте аместекатѣ; с'а
 проніе ми гекѹоскѹ не Еліза.

«Ачeастѣ датѣ Artъr се сім-
 ці маі іnamorat ми фѹ маі іn-
 дрѣзнецѹ де кѣт да іntіа іntіа-
 нїре: іші adresъ vorba кѣtre E-
 ліза; ѣнсѣ кінѹа кѹ kare фѹ нїі-
 міте аванцeле саде нѹ ега d'о
 патѣгъ а'д інкѹгаіа. Кѹ тоате а-
 чeatea ед tot нѹ се десѹнѣјдѹі
 Еліза се афла tot кѹ сіr Карол.

«Amorъ dor este d'гн анѹ
 апроане, іші зічeа Artъr ми tre-
 бѹе сѣ trіumфez десѹре rивалѹа
 меѣ., Artъr vorbind ast-фeд ді-
 пайнтеа огаіндеі саде іші прївеа
 кѹ мѹдѹцѹміре тадіа іпааѣ саѹ
 кінѹа чeа фѹмос. Сір Карол нѹ
 ега ҃н ast-фeд де strѣдѹчїт ка-

вадег ка Lordъ Artъr. Un omъ
 ка de 24 de ані, skѹnd, слѣбѣ-
 nog, кѹ о фігѹгѣ дѹдче ми гал-
 бенѣ. Кѹ тоате ачeatea Lordъ
 Artъr нѹ trіumфѣ. Гада дѹі чeа
 бѹнѣ, іndрѣсneада, дѹксѹа іn-
 trenдinderіdor саде kombinate
 кѹ мeрешѹг нѹ авѹгѣ нїсі о іs-
 біндѣ. Еліза ми Карол horni
 дін Venecia, ми кѣнд Artъr а-
 флѣ десѹре пeккаrea дор, еі ми
 ајнсесeрѣ департе де четате.
 Неавѣнд чe се маі факѣ іn Ve-
 necia, Lordъ Artъr horni іn Гер-
 mania, ми дѹнѣ о дѹгѣ кѣлѣ-
 торіе ајнсе іn Viena.

«Кѣнд ед се да јос дін по-
 стѣ да oтeлѹа Teіdor, Еліза ми
 Карол се ҃кка іn бердіна дор
 де кѣлѣторіе ми пeккагѣ. Нѹмаі
 де кѣт Lordъ Artъr воі а се ге-
 незі іn ҃гмeдe фемеeі не kare
 інчeнѹсе а о іубі кѹ дінadінста,
 інсѣ каі дѹі де постѣ інтѣзїагѣ;
 сіr Карол ми товарѣнїі дѹі аѹкка-
 сeрѣ в'гн сфeрт іnainte ми да
 поарта четѣдї де ҃нде eмігѣ се іn-
 фѣдіна доъ дѹмѹгї. Іn kare пар-
 те сѣ фї аѹкат еі? Інтр'ачeастѣ
 кѹмѣнѣнѣ, ми дѹнѣ чe се гїнді ҃н
 мїнѹт Lordъ Artъr, сокоті сѣ іа
 партеа чeа маі іngдеантѣ 'мі се
 іntoarse іn Viena ҃нде інтѣзїe
 кѣте-ва дѹі.

«Deачї се іntoarse да Londra
 дѹнѣ о кѣлѣторіе де треі ані.
 De кѣнд іn кѣнд tot се маі со-
 котїа да Еліза, ми'і пѣгeа гѣѹ
 кѣ а herdѹ'о дін мїнѣ; ѣнсѣ а-

cheast' mîxnire era de aчeдea че нѹ адѹк атѹта стѹргаре ми кѹ каре poate тѹѹ чине-ва. Într'o dimineацѹ, kamardinerѹл сѹѹ интѹр ми'ї спѹсе кѹо дамѹчере сѹѹ vorbeаскѹ; едо приими: era Едиза. Lordѹа Artѹr пѹмаѹ пѹtea de бѹкѹrie. — Аскѹлатѹ-мѹ mîlord, iї zise Едиза, D-ta мѹѹ besчї, 'mї-a спѹс'о ми ам вѹзѹт'о; еї bine! еѹ акѹм нїѹ сѹѹ чег о сѹѹѹбѹ. — Кѹ ачeastамѹ фачї порочит doamna mea. — О шїѹ. — Kare e ачeasta сѹ сѹѹѹбѹ? Порѹчesче. — Кѹ носчї ne sir Karоd? — 'L-am вѹзѹт кѹ дѹмнеата.

— Ед се insоарѹ. — Че'шї насѹ, treбѹе сѹ'д ѹѹѹ. — Сѹ'д ѹѹт!... ми фѹрѹ сѹ'ми гѹсѹн! Еѹ sint Italianѹ, mîlord. — Че преї сѹ фачї dar? — Voїѹ ka sir Karоd сѹ moарѹ. Шїѹ кѹ дѹмнеата аї вїrtѹте фѹрѹ asemѹnare да arme, ми веї omоrї пѹ sir Karоd. — Negremit, doamna mea.

“Kiar într'ачea seарѹ, Lordѹа Artѹr инѹданї ne sir Karоd да каѹѹѹа дела... se дѹсе кѹtre dїnsѹа ми ин пайнѹ адѹнарѹ стѹнд кїѹї-ва нашї denarte de ед, iї zise in гѹѹа mare :

— “Domnѹде, te-am инѹданїт да Paris, te-am инѹданїт да Veneция, te-am инѹданїт да Viena, ми te инѹданesk ми in Londra; iмї nare гѹѹ кѹ. есчї ѹѹт ми фїѹѹга дѹmitаде are ѹн пївїдеѹїѹ деa'мї desнѹѹче inkit нѹ te носчїѹ сѹferї.

— “ѹѹѹ; domnѹде. k'aїde гѹнд сѹ мѹ kiemї да дѹед.

— “Bravo! есчї iskѹsit ми аї инѹedes'о, кѹчї адmїntrїdea ам фї fost siаit сѹ'шї даѹ о падмѹ ка сѹ мѹ инѹдеѹї.

— “Nѹ мѹ potribesk кѹ vorbededѹmitаде, mîlord, мѹїnevom merѹe да Greenvil, кѹ sabia de voїeшї.

— “Mїnѹnat! нѹ se poate mai bine.

— “Prietenїї че ми'ї adesese sir Karоd de martѹrї in ачeasta сѹ пїчїнѹ, se inгїrijгѹ кѹнд аѹ аѹzit desнѹe пѹmede protivnikѹ дѹї дѹї. Lordѹа Artѹr era некїѹ ми deurgїns да arme in vreme че sir Karоd abia inчeпѹse de treї дѹнї. Adоa zi, diz de dimineацѹ сѹ инѹданїгѹ да докѹа орїndѹїт. Insѹдa era ггеа ка сѹ поатѹ martѹrїї iмпѹка пїчїна. Dѹне formalїтѹдїе обїчнѹїте, Lordѹа Artѹr, ми sir Karоd дѹарѹ sabїїде. Artѹr se пѹсе кѹ inгїnfare ка ѹн omѹ sigѹr de treaba sa; Karоd арѹтѹ маї мѹлатѹ simplicitate; insѹ portѹї era sigѹr, ми kїпѹа de a se пѹне in pazѹ, se пѹгѹ mїnѹnat martѹrїdor, ми kiar Lordѹаѹї Artѹr kare se гѹѹbi сѹ апѹче дѹпта кѹ о mare reuejѹne. Sir Karоd депѹрта grozавеле довїтѹре кѹ чеа маї rar ѹ nenѹsare ми dїnїsche ми кѹ о indemnare de mїnѹne да ѹн om атѹт de пѹѹїн deurgїns. Dѹнѹ кѹте-ва довїтѹре inkare стѹтѹse

кѹ statornikъ амѣrare, лѹи sir Ka-
 roa ѿ veni гъndya съataче ми ед,
 ми izbi не противникѹ. Sabia ин-
 тѣ In пientѹ Lordѹдѹи Artѹr
 шѹа петреку пѣлъ дѣкодо. Къ-
 зѹ ми гъмase mort.

«Ealiza а deminat; averiae
 ми Pairia дордѹдѹи Artѹrтреку-
 гъ да frate-сѹѹ чеа шикѹ; sir
 Karoa се insѹгъ кѹ догодѹика са
 vare este о милѹонагъ ми фoар-

te frimoasъ. Мѹдѹи remasertъ
 In mirare къnd афлагъ къ Lor-
 dѹа Artѹr атѣт de indemnatek
 s'a invins ми чѣis de yn тѣлѣr
 инчепѣторкаге авеа абѹа треї дѹнї
 de инвѣдѣгъгъ; insъ адеврѹадїї
 аматерї de skrim нѹ се маї ми-
 гаръ къnd атзигъ къ а инвѣдат
 да vestitѹа професор Kлоквeд.»

Eugene Guinot.

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTEAR.

SARBATOARE CAMPENEASCA

pentru 30 August 1837.

Persoanele.

Koman, yn jhrat.
 Florika, fie-sa.
 Nişu, amoretza ei.
 Stanku } s'ateni
 K'alin }
 Basile, prietin aa lui Koman.
 Flakki, fete, drani.
 (Scena se sokotepe intr'yn sat in
 judecya Gorj).

SCENA I.

Koman, singur.

Ce de ploii in vara asta! trei
 luni d'a rindza: Maiu, Chirnar
 mi Kuntor. — Bieci greuti mi h-

кателе дог! — Савръ Домнѣати
 къ Август не фькѣ нѣеле зиле
 фрумбасе. — Фрумбасъ зие астр-
 зи! Дупъ семне о с'авем о тоам-
 нъ фрумбасъ. Луна дѣи брумар
 с'а ивѣт кѣ bine. — Кът о ащента
 биата фемее! Де кьнд алекат
 Нишу нѣмаѣ усукъ окѣи. Де масе
 дѣни де кьнд динсеѣе ла дукѣу.
 С'а дѣс ла Бѣкуреѣи; дар нѣ
 ниѣ че ишгавъ о фѣ фькѣт кѣ пдо-
 иде астеа. Бѣѣтѣ бѣѣат, алек-
 кат сѣ'ни agoniseaskъ ми ед че-
 ва ка сѣ'ни факъ нѣтѣа. — Мѣ ми-
 ль де бѣѣѣи копѣи къ нѣ поѣѣ сѣ'ѣ
 аѣѣт акѣт, амѣ сѣ'нѣѣѣт де кьнд
 кѣ гьсмѣрѣѣа. — Е! че маѣ гремѣ
 кьнд еѣам ѣн флорѣа mea!

SCENA II.

Koman, Vasilie.

Vasi! e. Бунъ zioa, мoш
Komanе, че маї фацї?

Koman.

Мгладумим Dymitale dragъ
Basidikъ, dar dymneata кѹм
te афдї?

Vasile.

Славъ Domnydъ! — Dar че
eпї tot пъ гиндѹгї? ка ласъде
astъzi. Уїте къ дела Domnyd а-
nem ziae фгимоае, oameni 'ми
ау strins бѹкатеде; кѹлесѹд вї-
дор се ауронїе; алде Къдїн ми
неа Stanky s'аѹ intors дела
Бѹкѹрепї, ми'ми аѹ сѹгъс къ вї-
не ми Ницѹ. 'Лаѹ лъсат да гѹ-
сат маї да вале. 'Шї а кѹмїгъ-
рат де да тїг нїче гѹкканї ми
вїне кѹ дїнмїї.

Koman.

Dymnezeѹ сь'а адѹкъ кѹ вїне,
къ бїата Флорїкъ де чїпчї дѹнї
де къндїа апеанѹ. De 'iam ве-
деа о датъ кѹпъгѹгї, їмї пारे
вїне къ'мї а кѹмпърат вїтїмоа-
ге; бѹн бѹїат'мї-а trimis Dym-
nezeѹ!

Vasile.

Da, фдъкѹѹ ка дїнсъд пѹдїнї,
мoш Komanе. — Valnd, мѹнчї-
тор, ми къртеа дѹгї чїне о маї
пїе! алде дяконѹ Dїнѹ пѹмаї
таче де дїнсъ: кънд este ед їн
sat, ед дїне бїсегїка.

Koman.

De'mї ar ајѹта Dymnezeѹ сь'а

попеск. Am vorbit кѹ коконѹ по-
stry.

Vasile.

E! че маї попъ s'ар фаце! ми
кѹм е кїпен! — да пїї да че ам
venit? — аї вїно кѹ пої да хоръ.

Koman.

Чо сь фак еѹ акодо?

Vasile.

Чо сь фацї! сь не бѹкѹгъм.
Атѹнчї се бѹкѹгъ гѹнїї кънд жоа-
къ кѹ фетеде ми се гїтъ бѹтрїнї.

Koman.

Da unde се фаце хора?

Vasile.

La аде Mıшат, їн канѹ са-
тѹдѹгї. Astъzi е sfinty Adissan-
dry, ми а фъкѹт о клакъ де'мї а
вїнтѹрат ми 'мї а кърат гїгѹд. А-
кѹм не strїngem кѹ тогї; се гъ-
tesк фдъкѹ ми фетеде сь жоаче.

Koman.

E! че маї veselїї era акѹм —
о фї доъ-зечї де анї — да їсурѹв-
пїкат кънд era коконѹ Адекѹ Is-
правнїк! Eѹeram че аѹшатѹнчї(1).
Че маї om ад дѹгї Dymnezeѹ!
фъчеа dreptate крепїнїдор. — E-
га бїдшѹг не vremea аеа... че
те гъбепї? їа шеzї Vasidikъ;
шеzї кодеа.

Vasile.

Am venit сь те вѹз, сь те кїем
да оръ, сь сѹгї Флорїкї къ'ї вї-
не Ницѹ, ми мъ дѹк. Am пїгї-
къ treabъ да Пѹнѹ. — Unde е
Флорїка?

Koman.

Ny пїѹ п'о вѹз де азї дїмїнеа-

цъ, нѣй май шїѣ де кърѣтїиѣ де да о време инкоачї; се мїерде прин але крїнгуї ми абїа вїне сеага обосїтъ, тот кѣ Нїгу еї аре д'а фаче! Дар че сѣ зїчї, тїнерече! — Че май фаче Пъун нѣ 'дам възѣт де мѣдѣ. Че ом де исгавѣ!

Vasile.

Дар сїрманѣд ми кѣ stare бѣнѣ, кѣ доbitoаче, сѣй тѣбїаскѣ, кѣ скѣде, кѣ дїкїсѣгї!

Koman.

Рогѣте, іа спѣне'мї, есте адевѣрат, кѣ еѣ нѣ'д кѣноск де мѣдѣ — есте адевѣрат кѣ ел нѣ е гѣмѣн?

Vasile.

Аша е. Е цїганї дедѣ Главанїок. Дар о Доамне че фаче аеа! tot zidirea дѣ Дѣмнезеѣ есте. Нї слнт тїнї гѣмѣнї май гѣї де кѣт нетоцїї. Ч'а емїт д'а-кодо? омпѣ сѣ фїе де треабѣ момї Komane, ми аста е tot.

Koman.

Ам аѣзїт кѣ тоцї цїганї Главанїокѣдѣ слнт атс-фед аѣ касе-де дор, аѣ доbitoаче, аѣ пѣлѣгї, ми слнт гасде бѣне (2)

Vasile.

Еї, момї Komane, не еї нѣй май кѣноцї дїн гѣмїнї. Пъун 'мї а суѣс кѣ еї слнт аї шкодеї дедѣ Бѣкѣрецїї. — Дар че е дѣмеа аста момїкѣде! зїче кѣ цїганѣ нѣ се дѣ пѣ brazdѣ. Аша! нѣ се хїтъ да кѣрецїнїї ѣнїа? Ва дѣнѣ кѣм аге ми Рѣмѣнѣ парти дедѣ Дѣмнезеѣ! чїне 'їа стрїс

vre o datѣ не цїганї сѣй нѣїе прин сате ми сѣй факѣ а се дѣдѣчї кѣ мѣнка кїмпѣдѣ? Нѣ веї кѣ омпѣ е ка оаеа, сѣ іа тѣдѣ дѣнѣ адѣдѣ. Уїтѣте да цїганїї мѣнѣстїреї кѣ май тоцї сѣт гѣмїнї. Дар сѣй веї нѣй дїн Бѣкѣрецїї! че май м'ам носнї, їнѣ'о зї; ам възѣт нїѣе дѣтѣгї, їмбѣкѣцїї ми оменїцї де сѣ гїн. деїї, хїтѣте, кѣ слнт негѣсторї.

Koman.

Шї омпѣ кѣм іа їнѣвѣчї чї не-ва. Шї аної негѣсторї слнт ми еї дѣка їнї аѣ месерїа. — Кѣм їцї мерг їстїм Vasiakѣ оїде ми стѣнїї?

Vasile.

Саавѣ Домпѣдѣ! кѣ кѣ пѣоїде астеа н'аѣ нѣдїт нїмїк кѣм ам аѣзїт кѣ с'а їнїмѣдѣ не да бїеїїї кѣреїнїї.

Koman.

Ам аѣзїт кѣ ми Пъун аге кїте-ва оїѣе?

Vasile.

'Шї а аронїсїт ми ел; дар нѣ де мерг бїне.

Koman.

Еї бѣїде ч'о фї нїчїна? омпѣ ѣста е де треабѣ, ми аге тїѣе; дар tot фѣгѣ кѣфїд ѣѣз, пакѣ н'ар цїнеа дѣкѣгїїде де дїнѣт, бїетїде ої, ми дїн некѣтаре ог фї дѣнд нѣѣгѣт.

Vasile.

Дар че гїндеїї! нѣгїн о аї аста, момї Komane, сѣ те цїїї гїоб? нѣ цїїѣ кѣм о фї ми ордѣа о

пугави; dar ет нѣ мѣ причен де
 леак ла асте аместекѣтѣри. У-
 нѣа роб, аду слобод, аду Ру-
 миѣ, аду Грек, аду Неамѣ! о
 грѣмадѣ де аместекѣтѣри, съ ми
 гѣ оаменѣи че съ маѣ скорнеа-
 скѣ ка съ нѣ се маѣ инѣдеагѣ
 биеѣи креѣиѣи. Оаменѣи слѣтем
 тоѣи, еѣ нѣ въз нѣчи о деосибире;
 тоѣи авем дѣла Дѣмнезеѣ кап,
 окѣ, ми сирѣчене.

Koman.

Astea sѣnt таѣне аде аѣи Дѣм-
 незеѣ, саѣ, ѣѣи ми еѣ, че съ зи-
 къ чине-ва, пѣкатеде оаменѣи оѣ,
 фѣтѣа мѣѣ.

Vasile.

Aide, момѣ Komanе, маѣ еѣи
 нѣца; vino ла аде Мѣмат, аѣ-
 де кѣ mine съ не veselim азѣ
 кѣ тоѣи, ми съ дѣм дахѣѣ аѣи
 Дѣмнезеѣ к'авем време бѣтѣ.

Koman.

Сѣ mergem, дака 'ми аѣи сѣтѣ
 къ vine Ниѣт; е о зи фѣтѣоасѣ
 нентѣ mine астаѣи, съ маѣ 'ми
 адѣк амѣнте диѣ тинереѣе. (es)

SCENA III.

FLORIKA vine cѣntѣnd.

Одѣтѣе Одетѣтѣе!
 Секаѣсар нѣраене,
 Сѣ креаскѣ дѣдаеде,
 Сѣ трек кѣ нѣчоагеде.

Одѣтѣе гѣѣ бластѣemat,
 Че нѣи ама гѣрѣсѣат!
 Че те гѣнеѣи ка гѣи амѣѣ,

Шѣ'ми онеѣѣи не Ниѣт мѣѣ.
 Скѣмбѣ'ѣи, скѣмбѣ'ѣи анеде
 Сѣлѣбеѣе'ѣи вѣртеѣеде
 Сѣ'ѣи въз нѣетричѣедеде
 Сѣ треакѣ фѣтѣеде
 Сѣ ле сѣеалѣ нѣчоагеде
 Iакѣ нѣка! — Нѣ е нѣка!
 Кѣ д'ар фѣ венѣнд нѣкѣтѣа
 L'ар фѣ кѣноскѣт лѣкѣтѣа.
 Чине vine нѣ е нѣка!

Vintѣе дѣ-те дѣ'и сѣтѣе
 Кѣ зѣбѣвѣде'и нѣ'с бѣтѣе,
 Кѣ Флорѣка ѣ дѣче догѣ
 Шѣ'ѣа инѣедеит огорѣ.

Vino Ниѣтѣе бѣете,
 Че фѣѣи дѣедеа сѣ те аѣенте?
 Бѣсѣтѣока а нѣрѣт
 Rosmarѣnѣа а'огѣабенѣт
 Ледеа нѣнге, се ѣедеѣе
 Nимѣи нѣ ле ларѣѣеѣе.
 Vино Ниѣтѣе бѣете

Че фѣѣи Ледеа сѣ те аѣенте:
 Doamne! че маѣ де фѣте се
 дѣк ла огѣ, ми фѣлѣкѣи де аш-
 теанѣтѣ, нѣмаѣ Ниѣт мѣѣ нѣ е
 аколо. Кѣт ега де фѣтѣоасѣ! че
 воѣник ка brady! Шѣсе дѣтѣ азѣ
 де кѣнд а нѣекаѣ; м'о фѣ ѣѣтат
 ноате. — Kite фѣте д'ог фѣ възѣт
 кѣ окѣи мѣѣ, ла кѣте де о фѣ бѣ-
 тѣт инѣма! — O Дѣмнезеѣеде сѣнт
 нѣрдѣтѣ! ам нѣрдѣт не Ниѣт!
 L'ар атѣѣи имѣ фѣк сеама сѣн-
 гѣрѣ... Tata нѣ е а касѣ! S'о
 фѣ дѣс ми ед ла огѣ! Де че нѣ
 vine чине-ва сѣ'ми сѣтѣе кѣ е ми
 Ниѣт аколо, саѣ кѣ е не дѣтѣ!...
 A! чине'ѣтѣе... Ваѣѣе сѣ де ба-
 тѣ! fata нѣи ми в нѣкѣѣабѣѣѣѣ!

Vin s'ă m'ă ia mi ne mine, nar k'ă
im'ă arde mie de jorka dor.

SCENA IV.

FLORICA, FATA POPI ȘI FATA
PÎRKALABULUI.

Fata popi

FLORIKO! FLORIKO! s'grăb'ă tu-
de ești?

Florica.

Tot nebune n'am pomenit! Ce
alegrați amă?

Fata pîrcălabului.

Aidi k'ă noi, ai la orș. E tot
săta strîns l'ade nea. M'șat,
'mi-a s'ris Sorik'ă ad meș k'ă s'a
int'lanit k'ă nea Stan'k'ă ce vine
de la B'k'ă...

Florica.

A v'z'it ne Niș'?

Fata pîrcălabului.

Da, mi vine mi ea; a r'șnas
la tîr, im'ă k'îm'ș'ă nișe ju-
k'lad'ă; poate k'ă s'o fi int'lanit
k'ă tato la orș, k'ă s'ă face in-
kan'ă sat'ău'ă la așia d'ă nea
M'șat; aide FLORIKO k'ă p'ako-
lo ie d'it'ă.

Florica.

Ç'o s'ă zik'ă ea k'ăd'ă m'ă vedea
la orș?

Fata popi.

S'ă s'ri'ă k'ă te-ai d'is s'ă a a-
p'ieș'ă akolo.

Florica.

Eș'ă așeg'ă, dar ea m'ă crede?

Fata popi.

Çine? ea s'ă n'ă te k'reaz'ă?

PERIODUL I.

Doamne! d'ar fi tot'ă b'rbăci'ă
ka d'inst', s'ă k'reaz'ă ce de s'it-
ne m'reca! ea e b'ru; ea te crede
mi k'ind v'rei s'ă a m'ing'ă, dar k'ind-
ii s'it'ne çine va adev'ăta? —
Aide n'ămăi sta.

(trăg'ă ne FLORICA mi es).

SCENA V.

(Un t'nbrar, Çete, ÇALB'Ă se d'it'ă
mi vin mi se r'ștesk'ă de jork.)

Koman'ă made n'ă d'asig'ă! K'ă-
din mi Stan'k'ă made d'ing'ă d'is-
sta. Pașare k'ă vin d'ing'ă d'it'ă.

Koman.

Eș'em'ă mi la B'k'ăreș'ă m'ă-
re Stan'k'ăde? Da adik'ă ç'ai m'ă
t'nb'at mi t'ă in v'iaș'ă ta! K'ă
ai petrek'ă p'akolo? ce ai is-
n'ăl'it k'ă j'udekata?

Stancu.

Am k'îșig'ă, D'umnezeu s'ă dea
bine d'ă Vod'ă! M'am d'is la
B'k'ăreș'ă, m'am v'ăd'ăb'nit nin
koache nin kolo ne la j'udek'ăd'ă.
M'ă Ink'ăka m'ăre, m'ăk'ătoș'ă;
dar m'ă n'șeg'ă la kade s'ă d'ă
j'alb'ă la Vod'ă. Eș'ă g'indeam k'ă
e ka m'ăi n'ăinte s'ă n'ăi j'alba
in n'șeg'ă mi s'ă str'ăd'ă la ferea-
ștra d'ă Vod'ă. M'ă era çirik'ă k'ă
m'ă or'ă roni çoodari'ă. Da n'ă fost
treaba amă. — Am vorbit k'iar
k'ă Vod'ă. Iam dat j'alba in m'ă-
n'ă s'ă a b'rgat in kas'ă. Uite s'ă
k'ă tine de vorb'ă, nea Koman'ă,
mi te deskoase din çir n'ăn'ă in
aș'ă; te int'reab'ă de toate n'ăș'ă

гиде. Даг щї дѣмнеата чїне е
Водѣ? Тот аѣзеам: Адеку Гї-
ка, Адеку Гїка. Неа комоане,
е кокону Адеку ісугавнїку по-
стрѣ, коконуа Адеку Каїмака-
пѣа, нѣа кѣноѣеам — хаї? че
зїчї, о фї доѣзечї де ані д'аѣнчї?
'Шї а скїмбат хаїнеде, 'мї а
скїмбат порѣ, даг фїреа тот аеа.
Уїѣте токмаї кѣм іа щї кїнд
ера ісугавнїк. Шаде кѣ Рѣмїнї
де: ворбѣ, ії інтреабѣ. Інтр'їн
кѣвїнт 'мї а фѣкѣт дрегате, Дѣм-
незеѣ сѣ'ї деа бїне.

Водѣ е бѣн мѣ; даг мїнѣто-
гїї слїнт гѣї. Везі д'аеа 'а а фѣ-
кѣт мї Дѣмнезеѣ Доан.

Koman.

О доамне че слїнт таїнеде аѣї
Дѣмнезеѣ! се кѣноѣеа ед д'а-
ѣнчї кѣ о с'аѣнѣгѣ ом маге.
Ега коїаандѣ, 'мї ера драг кїнд
'мї венеа рїндѣа сѣ сѣѣѣск да
кѣте. — Шїї кѣ егам чеаѣн —
мї кїнд а ешїт дїн ісугавнїчїе,
тот імї зїчеа : аї кѣ мїне да Вѣ-
кѣгѣнї, Комае. Каи нѣ мїне!
нѣ мѣ дѣчеам, к'аш фї аѣнѣс бї-
не! — Нѣ мѣ індѣгам бїет де не-
мєстїе: авеам вїїїмоаге, авеам
агонїсеадѣ аѣнчї, мї нѣ мѣ дѣ-
са ініма сѣ де нѣгѣсєск, мї ії-
те, мѣге Станкѣде, кѣ нїєрдѣїѣ
тот де кїнд кѣ гѣс...

Stancu.

Че щї маї аѣѣчї амінте де ас-
теа? — Шїї кѣ бїне мї аде
Нїѣт? а фѣкѣт нѣгѣдѣѣѣ кѣ мѣн-
ка, кѣ е нѣстрѣтор; 'мї а кѣмѣ-

рат дої वोѣденї; деаа Вѣкѣгѣнї
'мї а кѣмѣрат мї нїѣе кѣгѣнї.
Ед тот нонѣ о сѣ аѣнѣгѣ.

Kălin.

Хеїда че маї дѣм бѣн фѣкѣ-
гѣн кѣ дїнѣт! дѣм ка аста де
мѣт н'ам фѣкѣт. Вгемеа фѣгѣ-
моасѣ, іѣдеката кїпїгатѣ, ініма
вєсєлѣ, мї інде копѣчєан, Нї-
ѣѣ нѣмаї с'аѣнѣка де чїтїт. Даг
їїте, карте фѣгѣмоєсѣ ка Лісѣн-
дрїа аеа н'ам маї аѣзїт! Вѣнї
оамєнї а фост Аліссандрї ѣнїа!
метїн кѣ мї нѣ Водѣ тот Аліс-
сандѣ іа кеамѣ.

Koman.

Везі бїне, нѣ щїї кѣ ера пра-
нїк да кѣте да сѣїнѣт Аліссан-
дѣ кїнд існѣгѣнїчєа кокону А-
деку? Нїчї еѣ нѣ ініам кѣ А-
деку ва сѣ зїкѣ Аліссандѣ, даг
ам аѣда'о аѣнчї, щїї вої кѣ
азї е зїоа аѣї? азї е сѣїнѣт А-
ліссандѣ. Ч'о маї фї да Вѣкѣ-
гѣнї акѣ! с'о фаче дѣвадѣа а-
сѣ сеагѣ.

Stancu.

Дака е сѣїнѣт Аліссандѣ, че
маї стѣм де ворбѣ? аї сѣ бєм
мї ної ін сѣнѣтатеа аѣї; чїне, неа
Комане (їнїнѣ) сѣ тѣїаскѣ
Мѣгїа Са! с'аѣнѣм де бїне! мї
Дѣмнезеѣ сѣ'ї деа ані індедѣн-
гаѣї кѣ неа фѣкѣт дрегате.

(Щѣганї карїї кїте інѣд інѣд
нїн мї се амеазѣ мї каре ас-
кѣдѣа да ворбѣ стрїгѣ тогї)

Сѣ тѣїаскѣ Мѣгїа Са! Ко-
кону Адеку ад пострѣ!

SCENA VI.

Nitu, și cei de sus.

(Stanku mare se sculaase da
înkînat.)

Iaka vine mi Nițu! vino mai
tare b'ete.

Nițu (îmi lasă jos calaba-
dăku.)

E! slavă Domnăku k' m'ă
mai v'ezuț o dată da noi! — a-
içi e moni Koman?

Stancu.

Uite'ă te aștănt'ă aiçi; 'i-am
șn'is k' vîi.

(se îmbrățomază)

Koman.

Vine ai venit s'ăntos, f'ăta
meș, unde e Florika s'ă te vaz'?

Nitu.

Nekaz'ide, d'um'ă, m'ăretat';
a kas' e Florika?

Koman.

Nu și' de n'o fi avato mi n'ă
ea fetede da org; dar ce ai in sin?
— Ce mai și'ci, ce mai ad'ci d'ă-
n'ă da B'ukreș?

Nitu.

Aiçi am p'oni mi kordele pen-
tru Florika, mi d'inkoaci o karte;
mai am mi aatete in d'ășag'ă.—
Ont-sure-zече de' am dat n'ămai
n'ă k'ăci.— Unde e moni nona
s'ă' ag'ă una: Istoria d'ări, isto-
ria d'ăi Aron.— E! voi nu și'ci
ce ai fost R'umini; aci s'ă vedeci

kum se b'ătea ei, și te, s'ăne kite
una una: ce ai f'ăkt R'umini,
șine ai fost momi noștri. Vor-
bește de pod'ău Traian.— Șiți
st'ăni șia ce se v'ăd in D'ănege.
— De t'ănu Severin'ău, de Ka-
rakal, de toate.— Las' k'o s'ă
de ag'ă moni noni.— Dar s'ă v'ă
șn'it'ă una ce am av'it da B'uk-
reș. — Xe' akodo e aat'ă d'ăne
akum—am av'it k'o s'ă se f'ak'ă
inkoal'ăin toate satele(3) E'ă a-
t'ăci m'ă f'ak dask'ă.

Florica, alergind.

Nițu! Nițu! unde e Ni-
țu?

Koman.

Aiçi e fata mea; vino.— În-
br'ădinașiv' k'ou'i.— Ce zi feri-
ciș pen'ătr' mine ast'ăzi mi pen-
tru mar'ă.— Fiți fericiți, (se in-
toarce k'ăre d'ăran') k'ou'i s'ă tr'ă-
ias'ă M'ăria Sa! —

Toți.

S'ă tr'ăias'ă M'ăria Sa!

Koman.

Aiđeci s'ă ne b'ukr'ăm! Aiđe
da jok. Jucați f'ăk'ăi.

(înсене balet'ă)

I. E.

NOTE.

Aqueastă piesă teatrale de circon-
stanță coprinde in sine multe myste-
re din 1836 și încă de mai nainte.
1836 a fost un annu din quei mai in-

semnați în annalele Patriei. Ancă din anul 1831 se pussesse la calle societatea Phillarmonică. Din membrii ei se rēcurtarō mai antēu de inițiatorii ei, vre-o quăți-vă inși devotați la binele publicu și cu intențiuni de reforme salutarie, și formarō o societate secretă, alle quăria primele principe furō, pe lūngō formarea teatrului național:

- I. Căderea protectoratului exclusiv.
- II. Egalitatea inaintea legii.
- III. Emanciparea Țiganilor.
- IV. Contribuțiō generale.
- V. Responsabilitatea Ministrilor.
- VI. Libertatea typarului.
- VII. Regenerarea și respectul tractatelor României cu Turcia.
- VIII. Instrucțiō generale și gratuită.
- IX. Emanciparea Monastirelor.
- X. Confederațiō sau *uniune* iar nu unite cu Moldovenii și alți popoli vecini, respectânduse autonomia fiă-quăruia.
- XI. Ordine, tactu, timpul necessariu și prudentă.

(Vedi Issachar Pag. 63 și dela 75 pînō la 100).

Din quâte se descriu dela pagina 75 pînō la 100, venisse timpul a se pune în lucrare la 1836. Postul Domn Alexandru Ghica, agredō de a se formă scōle lancasteriane prin toate satele; și se determinō a lăssă adunarea generale pînō în ora după urmă spre a protestă în unanimitate în contra articolului din regulament que ne răpiă autonomia.

În aqueastă mică dramă cămpestră, que se scrisse că un omagiu pentru quâte făcuse și se speră să mai facă aquest Domnu, se coprind în accoperit multe din ideile aquellei epoche.

Nota 1. Alexandru Ghica în junețele salle a debutat sub Caragia că

Ispravnicu sau administrator în quâte-vă din judetele de peste Ol. Sub fratele seu Grigorie Ghica a fost Cai-macam la Crajova.

Nota 2. Spre a se prepară opinia cu emanciparea Țiganilor, și spre a combatte ideea quō aquesti omeni mai nomași nu se pot stabili și intră în rēndul sătenilor, autorul lăssă a se exprima bunul simțu natural, cu quea mai mare simplitate prin gura omenilor primitivi, a sătenilor necorrupti de pe atunci, și adduce inainte pe țiganii Monastirii Glavaciu. Aquestia eră sclavi după legile de atunci ai aquestei Monastire. Glavaciocul cu veniturile ei, ancă de mai nainte devenisse proprietate a Schōlelor publice, și de mai nainte se luasse mēsure de Ephoria Schōlelor după timpi a stabili pe Țiganii Monastirii că săteni sau lucrători de pământ pe moșia Monastirei. Atāt se didesserō cu munca câmpului, și atāt se căpuisserō cu boi și tot felul de vite în quāt întrecea și pe Români la regulă, la labore și la avere, mai virtos quō nu eră bântuți de Zapcii că unii que eră sclavi. Nu avea nevoie de nimicu alta că să între în rēndul omenilor, de quāt de libertate. Aquestia firesce quō eră o probă invederată quō quei de o stirpe cu dēnsii se pot assemenea regulă și deveni omeni.

Nota 3. Allusiō la schōtele lancasteriane que în anul aquella le institui Alexandru Ghica.

KIRJALIUL.

Kirjalia era de neam bȳgar. În limba țȳrceaskȳ kirjali însemneazȳ bȳgar, Индѣснѣцъ, адеврѣгѣтѣ аѳѣ нѣне нѣ ѳа иѳѣ,

în saujba oșenească, de kind e-
ră nu auztse înveratul gloanțe-
lor; dar aicea Dumnezeu 'a a
mădăit s'ă auză: kîte va aŭ bi-
zilit ne da țeride lui. Moșneag-
ră se f'ăky fok de minie, mi o-
kbrî pentru ačeastă ne Maioră
k'ăi rețement de vîntorî ce se
afăda da karantină. Maioră, ne
ipiind c'ă s'ă fakt, a aderrat da
Rîr, ne maada k'ăvî s'ă xere-
dea delibamii mi'ia amerințat
ky dețetă. Delibamii, v'zînd
ačeastă, s'ăv întors mi aŭ f'ăvît
mi d'ăp' eî tot kornă țurcesk
Maioră ce 'ia îngrozit ky dețe-
tă se nymia Xorčevski. Nu ipi
ce s'ă va fi f'ăkyt.

A doa-zi însă, Turcii aŭ ata-
kat ne Etericii; nek'vtezînd a în-
trebvinga niči kartune, niči
boambe, s'ăv hot'brît, imurotina
običevădăi dor, s'ă se saujaskă ky
arma adb'. Lynta f'ă f'erbinte, se
dymika ky iataganide; în partea
Turçideș, se v'zurg s'ădici, l'k-
ky ce ni'at'nyai eî nu aveă; a-
cele s'ădici eră ruseșii: zano-
rojanii se oșea în rîndșide dor.
Eteristii, d'ăp' hot'brîrea im'ă-
ratădăi noștră, p'ătea trece Pr-
tă ka s'ă skane în karantina
noastră. Eî inchenurg a trece.
Kontogyni mi Sofiane aŭ remas
cei de ne x'ăm' ne maada țur-
cesk. Kirjaldă ce se r'ăise de
ky seara, eră akym în karanti-
nă. Kontogyni, fiind foarte gros,
se r'ăni de o s'ădici în plăce.

Ед к'о минъ а ridikat sabia, ky
чеса-д-адъа апукат стăидаш-
мънеаскь, а infint'o în ед маі
adink, mi prin ačest kin а прѣт
ајтѣе кѣ sabia не үчігашѣ с'ă,
mi imurev'ă ky ед а к'ăv'т.

Tot se sfîrmi. Turcii remase-
ră biritorî. Moldavia se k'ăv-
ci, ka da 600 Arăv'ci se imurg-
șar' prin Basarabia; nev'zînd
niči yn kin de a se x'ăni, tot
aŭ fost datorî Rusiei pentru o-
krotirea ce de a arătat. Eî tr-
ia nefădeletniči mi nedesfrină;
tot d'ăvna îi p'ătea vedea çine-
na în kafenedide semit'urçii
ale Basarabiei ky çiv'v'ce d'ăvci
în gurg, sorbind din f'elecele s'ă-
ma kafedei, infiratie dor pen-
tare mi ask'vici iminei romii în-
cenea a se învekî; dar ink'na-
fatele dor f'evri tot atirna în-
k'ă ne o țreke mi iataganede mi
nistoadele dor str'ăv'cia ne j-
m'ătate emite din latele dor çin-
g'torî. Nimeni'ă se j'el'ăia de
d'ămii, mi niči nu eră de gîndit
k'ă ačeci tikniči s'ăgaci eră cei
maî vestici hoși ai Moldaviei,
tovar'niți grozav'k'ădăi Kirjaldă;
mi k'ă ед însă eră între d'ămii.

Пама, okimvitor din Iami, а-
фл' de ačeastă, mi ne temeiza
amez'mintedor de pace, çer' de-
da Okimvirea ruseaskă redarea
șaxarilor. Policiia f'ăky çerçe-
t'ăi, mi afălad k'ă Kirjaldă e-
ră ky aderrat în Kbin'ă, id
v'ăise în kasa çiv'k'ăv'g'ă, f'ă-

pit într-o seară, când chină în
înținerек ку шапте камагазі аї
сѣї.

Kirjaliva фѣ нѣс съbt караѣа.
Еа нѣ тѣгдѣи адеврѣа ми се
нѣми індатѣ «іnsъ — адрогѣ дѣи
чеасѣа че ам тѣкут Пѣхѣа нѣ
н'ам атѣнс нѣчѣ де-ѣн нѣр де а-
верѣ streinъ; н'ам стрѣмѣтъѣи
нѣчѣ не чеа маї нѣст цѣган. Рѣн-
трѣ Тѣчѣї, нѣнтрѣ Молдавѣї, нѣнтрѣ
Валахѣї, ку адеврѣат съbt тіахар,
dar нѣнтрѣ Рѣнѣї сѣнт оасне. Кѣнд
Soфiano, сфѣрѣиnd тоате картѣ-
шеде дѣї, а venit да пої да ка-
gantѣнѣ ка сѣ адѣне дѣ не да
гѣнѣїї нѣнтрѣ чеде де апої ін-
кѣкѣтъгѣї, бѣмбі, кѣе, ланѣѣе
ми мѣнѣре де іатаранѣ, еѣ 'ї-ам
dat доѣ-зеѣї бѣмбії че анеам
ми ам ремас фѣгѣ банѣї, ііе
Dumnezeѣї кѣ еѣ Kirjaliva! трѣ-
iesк ку мѣлостенѣа! апої нѣн-
трѣ че Рѣнѣїї тѣ даѣ акѣм да
дѣшманѣї мѣї?» зѣкѣнд ачѣсте,
Kirjaliva тѣкѣ, аргѣнѣнд ін дѣ-
нѣе хотѣгѣїrea soarteї дѣї.

Нѣ аргѣнѣтѣ мѣлат. Гѣвернѣа,
нѣсѣиnd dator а нѣнѣї не тіахарѣї
desѣре partea romantікѣ, ми ін-
kredѣнѣат де дренѣтеа черегѣї,
погѣнѣї сѣ трѣнеадѣ не Kirja-
liva да Іамѣї.

Un om de дѣх ми де інѣмѣ, а-
тѣнѣї тіѣгѣ некѣноскут імѣгѣрат
(чѣновнѣк), каре акѣм цѣне ȳп
іnsѣмнат nost, індатѣ 'мі а де-
скѣїс кѣлѣторѣа дѣї.

La poarta інкѣсорѣї ста кѣгѣ-

ца де поше. . . (поате кѣ нѣнѣїї
че este кѣгѣдѣтѣ; asta е о мѣкѣ
трѣсѣгѣ імѣдеїтѣ, да каре нѣ де
мѣлат інкѣ, обѣчнѣа а інѣама
кѣте шаѣе саѣ out каї. Un мол-
довѣан мѣстѣчѣїс, ку кѣнѣма
ѣакоасѣ де оне ін кан, кѣла-
ге не зѣта дѣн еї, дѣн мѣнѣт ін мѣ-
нѣт кѣте ми влѣснѣе ку бѣчѣнѣ-
ка кѣлаѣдѣї, аѣї мѣгг дѣстѣа де іѣ-
те. Дакѣ вѣ'зѣа дѣн еї сѣѣ де оѣ-
тенѣалѣ, са іа десѣамѣ сѣдѣїнд
grozав, ми іа дѣсѣа не дрѣм, фѣг-
гѣ а се маї гѣїї де soarta дѣї.
Еа інтоарчѣре е сигѣр кѣ'а ва
гѣсѣї да ачѣданѣ лок, нѣскѣнд
ін тікѣѣ țarba verde. Adese огѣї
се інѣнѣа, кѣ дѣгѣмѣѣа че
влѣка дѣла о standѣ ку out каї,
аїѣнѣеа да чеѣа д-адѣтѣ ку дої.
Аша егѣ ку вѣре о чѣнѣї-сѣгѣ-
зѣе апої маї ін ȳнѣ. Акѣм
іосѣ ін Pusia Basarabie s'a а-
mezat інѣнѣтъгѣа гѣсеаскѣ ми
трѣсѣгѣ гѣсѣнѣї.)

О аша трѣсѣгѣ ста да поарѣа
temпѣїї да аѣгѣ 1821 не да
сфѣрѣнѣѣа дѣнѣї дѣї Sentemarie.
Jidoавѣе, фомѣнѣнд ку pantofѣї,
ку мѣнѣе атѣнѣте, Агѣвѣдѣї, ку
ferfenѣїдоаса ми нѣтогѣаска лог
імѣгѣкѣмѣнѣте, фѣгѣмѣседе мол-
довѣнѣе ку оакѣшѣї лог копѣї ін
вѣаѣе, інкѣнѣїѣга кѣгѣца. Бѣг-
бадѣїї тѣчеа, фѣмеїде ку о фѣр-
бѣнѣте нѣгѣбдѣре аѣнѣта чеа.

Поарѣа s'a дескѣїс, ми кѣдѣї-ва
офѣгѣрѣї де полѣїїе аѣ емѣт ін
ȳлѣїѣ; дѣнѣ дѣнѣїї дої soldaгѣї

адучеа не Kirjaaiya in obezi.

Ед семъна ка да trei-zeci ani 'Trъstъоде smoaditei avi fece era regvlate dar groase. Ед ера наат, аат in snete, mi de obipe in ea се inkintia o neobichniti nute-re fireaskъ; o чеадма nestrigъ ii infъnyta d'a kytmezimъта капта; o чигътоаре даъ imnrepitъra тааia avi stъpire; o дудамъ de postav трос kint, krepъii in-rysti a kъmbъni чe'у kъdea mai sьs de nentri, mi frъtomu inimei аакъtъia restъa imbrъkъmin-tei avi. Kintъ sьv ера фтдъа mi ain.

Уота din imniegati, bьtrin! roux да фаъ, imbrъkat k'o y-niformъ nyмай тзеада, да каре sulozъta trei bьmbi, агъдъ de o bykate de carne че ii di-neа dok de nas, okedarii sьi de madem, desfъnyгъ o xirtie mi пакindъse, iачent a citi in limba moldoveneaskъ. Din kьnd in kьnd се xita тyфаш да дe-gatъа Kirjaaiy, не каре, кyи се vede, ia nriчъа xirtia, Kirjaaiya ia askъata кy аtаре амiute. Im-nieгатъа sfirouind чiіreа, stin-se xirtia, strigъ да norod сь se deа in даtъi — mi norochi сь se ауouie кьтдъ. Атyчi Kirjaaiya s'a Intors sure dinsъa, mi 'ia zis kъte-va vorbe in limba moldo-voneaskъ; gaaъa avi tremъta; фаца i се skimbъ, пaъnse mi се агyнкъ да niчioarede imnieга-tъaxi поaициенск, фькьnd сь re-

sъne даnъyгiаe авi. Поaицианъа sneriindъse, s'a inanoiat кy фгi-къ; sqadaцii, nъгъ sь'a ridiче, dar ea се skъaъ sinqъr, imi ri-dikъ даnъyгiаe, се svi in кьтyгъ mi strigъ: айде! jandarmъa s'a nъs dngъ ea, moldoveanъa a пdesnit din biчiуokъ mi кьтyгъa a плекат.

— Че'пи а sьvъs Kirjaaiya? in-trebъ tinъгъa imnierat не поaи-циан.

— Ед, vezi dymneata, m'a rь-gat, ii resnyse zimbind поaици-aнъa, сь am inrjiire de femeea mi de konii авi kare dokъiesk inrъyn sat Byagъresk ny депar-te de Kiaia. Ед се temea, vezi dymneata, сь ny нъtimeaskъ mi eї nentъ dinsъa; oamenі фьгъ sokoteааъ, vezi dymneata!

Повестirea tinъгъaxi imnierat nyat m'a attins. Imi ера miaъ de bietъa Kirjaaiy, nyatъ vre-me ny am шixt nimik de soarta авi. Дyгъ treчere а kицi-va anі, m'am mai inъdanit кy tinъгъa imnieгат, не am аtар да vorbъ de чеде treкtе; dar nrietenъa dymitаde Kirjaaiya, ny шii че s'a фькyткy ед? am intreat.

Кyи сь ny шii, 'mi а resnyus, mi imi sьvъse ачeste:

Kirjaaiya advs да Iamі, s'a infъymat да Pama kare 'a а judekat сь'a nyie in цаnъ; iar екzekyцia s'a аьsat пiъ да о сьrbъtoare. Пiъ атyчi 'a аy nъs да onpeааъ.

Pe înkista ia strejria mante
тѣрѣ, oamenii simnai mi în sѣфде-
ля дог плахари ка ми Киржадѣ;
ei ia stima mi дѣтъ обичеѣла о-
гнѣнудавѣ, askyata minyratele
авѣ повешѣ.

Între vizitori mi пѣзѣт, s'a
intemeiat o strinsѣ degъtѣrѣ, in-
tr'o zi Kirjaldѣ de аз zis: Фрагѣ,
чеаста меѣ е аугоане; нименѣ
нѣ skanѣ de чеа че'ї este skrѣs,
кѣrѣnd o сѣ нѣ desuart de ної,
am voi сѣ въ las o nomenѣre de-
sure mine.

Тѣрѣи аѣ дѣрѣт тѣкеде.

— Фрагѣ! а тѣмат Киржадѣ,
sunt trei ani, kѣnd плахъream кѣ
гѣnosatѣ Мѣхалаке, am îngro-
pat in kѣm, нѣ denarte de Iamѣ,
o кѣdare кѣ гдобенѣ. Акѣм
сѣ кѣпоаѣе кѣ нѣчѣ сѣ, нѣчѣ ед
н'о сѣ avem parte de astѣ ко-
моарѣ, ama dar, дѣгаѣ о вої, mi
o îmbrъgѣгѣи фѣлѣѣе.

Тѣрѣи пѣгѣn de нѣ'мѣаѣ emit
din mingѣ, аѣ înченѣт а vorbi кѣм
ar нѣtea сѣ пѣseaskѣ skymuta
ачеда док, mi аѣ înкеѣт ка Ки-
ржадѣ сѣ л'а arate.

Înontѣ, тѣрѣи аѣ skos obezile
din niçioarele înkisѣvѣ, 'iaѣ le-
rat minede кѣ o frinrie mi s'aѣ
dѣs кѣ ед аѣарѣ din oram

Kirjaldѣ îi tot adѣchea, piind
o direkçie dintr'o vale in aata.
аѣ mers mѣat in sѣfirmit. Ки-
ржадѣ стѣт дѣngѣ o niatrѣ ma-
re, мѣstѣrѣ doi-sure-zeze namѣ,
bѣт кѣ niçioгѣa mi zise; aiçѣ.

PERIODUL I.

Тѣрѣи s'aѣ amezat, natѣrѣ аѣ
skos iataranele mi аѣ înченѣт
а сѣпа: trei аѣ remas de nazѣ.
Kirjaldѣ s'a нѣs ne чеатѣrѣ mi
nѣvea да дѣкѣла дог.

— Di че? N'açѣ mai ажѣns?
întreba ед. — нѣкѣ нѣ, respoнд
тѣрѣи mi сѣпа in кѣт кѣтѣеа дѣ-
нѣ еї sѣdoarea niçioгѣ.

Kirjaldѣ înченѣт а агѣта ne-
gъbdare. Че oamenѣ mѣhrosiçѣ!
zise, niçѣ niçe nѣmѣnt нѣ niç
сѣпа кѣm se kade! еѣ am фѣs-
нѣгѣit in дог minyte. Вѣleçѣi des-
legaçѣi mi мѣvinele mi imѣ dajѣ
тѣ iataran.

Тѣрѣи s'aѣ rѣndit mi s'aѣ нѣs
да sѣfat. Че! — аѣ хотѣrit еї, хаї
сѣ'ї deslegѣm нѣvinele mi сѣ'ї
dѣm тѣ iataran. Ед е тѣта ної
sѣntem mante. Ни тѣрѣи 'iaѣ
deslegat мѣvinele, mi 'iaѣ dat
тѣ iataran.

Eatѣ denѣ însfirmit Kirjaldѣ
slobod mi inarmat. Ч'а trebѣit
ед сѣ simçѣ! . . . ед s'a нѣs да
сѣnat кѣ хѣrѣniçie, strejarѣi îi a-
çѣta . . . de o datѣ ед isbeçe кѣ
iataranѣa într'ynѣa din еї, mi лѣ-
sind ferya înfѣnt in sѣntѣ дѣi,
нѣ smѣçeçe din çinçѣtoare амѣn-
дог niçioarele.

Çeidaaçѣi mase, кѣzѣnd ne Ки-
ржадѣ inarmat кѣ дог niçioare,
аѣ rѣnt'o d'a фѣrѣ.

Kirjaldѣ акѣм плахъreçe in-
nѣçeçѣгѣa Iamѣvѣ. Nѣ de mѣat
а skrѣs ед domnѣvѣi; çerlnd deаа
dѣnsta çinçѣ mi dѣi, mi amerin-

ving, dacă nu i se vor da, că va
arde Iahya mi va ajunge mîr
la Domnia. Cîntî mîi lei i s'a
trimis.

Към въ паре Киржалія?
(Traducere de la A. Puşkin
de D. K. Negruşii.)

Kirjalія, creat de D. Puş-
kin a fi un tînar a la Salva-
dor Rosa, a fost din imitativ.

tu hoc foarte nepoetic. Dacă a
cerut cîntî mîi lei (de care m
îndoiesc), mi care mai ades de
i s'a dat (care nu crez), nu
cîntî. Şi iu atît că groaznică
Kirjalія care scribase de dea-
na tîrcească, nu scrib de scri-
zîrtoarea modăvenescă, şi
de se sfîrmi foarte prozaicere
la 1824.

(Nota traductoariatii)

SALUL NEGRO.

(Imitație din A. Puşkin).

La maia cea negru mîi iit în tîcere.
Ş'ad meş s'fflet reche e nemîngheat.
Pentru că de jale de kin mi dîrere
Ea e s'fîrmat.

Astîzi eş la lume a sîrne voiesk
Pentru ce prîcînt ast-fel pîtîmesk:
Kînd eram mai tînr, iubeam cu dîlcesaur
O tîngantî Greacă cu pîrta fîrmos
Cu sîrîncene negre cu tîmenş fau
Şi tîrî mîrdios.

Kîntî atîncea desne în amor credeam
Şi amîrîmînea'î ink, ş'o pîam.
Iskîsîta fatş mi a sa iube
A eî kîntîntîr che înfîlckîra.
Sîngîrta meş bine m'a mea fîrîmîre
Pe lume era.

Daş statornîcie fost'a ne pîmînt?
Kredînga e vorbş: amorîta, kîvînt.

Între'na din zile, nofîsem la masă
Къпи-ва бѹні пріетені, кѹ каріі меzînd,
Мъ simţiam ferice, ла Греака фгѹмоасъ,
Гîndуа меѹ fiind.

Къчи de zile negre rîjiu, нѹ нѹтам,
Ші nenorocirea niçi нѹ о nisam,
Eata' yn mîrmar jidov vine mi 'mî montepe:
« Греака та, стъіне, ч'адта іѹбеми.
« Te vinde ne tine mi te विकलनेचे,
Iar тѹ niçi rîndemi! »

Еѹ 'i-am dat лѹі аѹг mi 'а am blestemat,
Ш'аа меѹ кѹ kredinъ gobуа am kiemat.
Пармъсаруа аѹег сѹгiiѹ кѹ гръбіре,
Ші лъsînd'і фгiуа ка вîntуа sbуram.
N'am simţit niçi jade niçi milaostinire,
Ka neatra eram.

О негѹгъ okii 'mî-aѹ painjini
Ші îngieцъа morţii de tot m'a sleit.
Dar кънд kasa greşii зѹгiiѹ de denarte,
Слъбігъ кѹгацiуа mi нѹтереа mea;
Sbor, аjung, desкадек гече ка ла moarte
Ші întуа ла ea.

О раі! о дѹгере! о kin nedeskris!
Vъz: aenea oare са ѹ este нѹтн bis?

Vъziiѹ фъг-de-деѹеа, въziiѹ niîngărire!
П'тн арmean în braçe цinea strîns ла sin.
Ш'а лог bizi аиите агъта simţire
Nутаі prin sусnin.

Іѹте ка yn фѹаѹег паломуа am skos;
Loviiѹ! — капуа лог са ѹ прѹѹѹăit jos.

Апоі а лог тѹпѹгi кѹакînd în niçioare

Priviam a fetiței canuă cea năruți
 Țițipa'i deskide cerea s'ărgtare
 III' intr'acea minți.

Atunçi de te canu'i șaduă am d'uat
 III'am mers în țchere oșed' 'nkuntat-

Tot înk'ă pi' minți r'ga ei d'ioas',
 III' ce fel din ran'ă sinqe gl'aria!
 D'akim se s'firmit' Țreaka cea fr'umoas'
 III'amor'ă k' ea!

D'akim nent' mine zi senin'ă n'ă;
 K'ă s'ă'mi s'uzi' d'ereea? Amor s'arg', k'ă?

Robuă d'ub' 'ndat' tr'uz'ia în snate
 III' k'um ale nouji' umbr'ă sa' ar'at
 Merse, mi în ana D'up'ăji' s'umate
 Ea de-a ar'kat.

Ax! k'ă-aa Țrechei' tr'uz' în val' in'ronat,
 III'a mea b'uk'rie n'amb s'ă k'f'undat!

Ni'ă ceas, ni'ă minți n'umăi am d'at'uche
 D'amor, de odix'ă ç' n'umăi de kin,
 N'ă ma' am oki' negri s'ă ma' s'ărg' d'at'uche
 Viada'mi e s'isniin.

La șaduă cea negru în țchere kat
 III' trist'ă me' s'uff'let e nem'ingiat.

K. Negru'ci.

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTERAR.

Z O E.

NUVELLA ISTORIKA.

I.

Amour en latin fait amor;
Or donc provient d'Amor la mort:
Et paravant, Souley qui mord,
Denil, pleurs, pièges, fortaits
remord....

Blason de l' amour.

Aceasta a' urmat la 1827.

De abia inserase, valicele era
unsa nystii. Din kand in kand
mi foarte rar se auzia ne nod dy-
vuita unei calatoare in care era
ne yn boier ce se dusea la o
partid' de kargi, sa' yn fiakry
ce trecea ka s'pueata; mi d'asa
sa se z'reask' niqe bonete fe-
meeci. Nici yn nedestry ny era
ne valice, afary de fanaragii ka-
re striga repadat raita nentry

ky la 1827 Septembrie nimeni
ny s'ar fi riskat a merge ne jos
sinty ne valice d'ny ce inonta.
Pojarva dela 20 Iulie, prefy-
kyse in chenysh mai mult de jy-
m'itate a oranyay Iam, mi fa-
naragii, masalagii, potlogarii,
de care nemea oranyay, mezhnd
askynni nintre risinty, n'ndea ne
nesokotita nedestry care z'bo-
nise a se intoarce a kas', mi a-
dese ori, ea merdea impreyne ky
nynga mi v'ada sax cel nyin
s'ntatea. In zadar umbra stre-
ji de arnyay mi de simeni: ny
nytea strni aceste inrytygiri
nici deskoneri bandele karabon-
ziar.

O calacask' treky in f'ra kaj-

аор не таїца mare, апуць таїца
 Sf. Iaié mi фькьнд in stьnga дь
 ла deal не аьнгь zidьta sf. Sni-
 ridon, mi tot svindьse ннъ 'n
 махадаос Sьrьrie, стьть ла по-
 тьца унеї кьсьме кь дьс фере-
 stre кь перделе verzi. Din тьс-
 стьс se kobori yn тнъс elegant
 kokonash, а кьсүү kostym ера дь-
 нъ moda кьсүү.

Еа пьрта yn antereй de стьваїа
 aab, ера inчins кь yn мад гош
 кь флорї, din kare о поалъ i se
 slobozea не коанса стнъс, iar
 капетеле аакьтннд yn фiong din
 ainte, кьдеа апої ннъ neste па-
 нучїї дьї чеї гааленї. Пе сьт
 цївбеаоа de пambriй албаstrь
 їмблннъ кь samьт пьрта уна
 динтрачеле skьrte кацавеїче, н-
 нїтє f e r m e n e c л e, bronderia
 кьрїї кь фїг мї кь tertea, й а-
 kьnerєa tot pentьta. In кап абеа
 yn ишак de чїконферїнцъ чєд
 итїїн de мante палме.

Intr'yn кьвїнт, орї че дамь 'а
 ар' фї вьзт in чеасьта ачєда н
 с'ар фї пьтт onї de а se sokoti
 кь veїїna sa, mi de а ziche in
 jargonьta vremїї de ачьчї: ах,
 psi him x чїтє кьт e de n o -
 sti m!

Kиьта сьс ера de нь фьгмос,
 dar плькьт. Lavater din чеа in-
 тьїс vedere 'а ар' фї jьdekati дь-
 нъ фьгнтєа дьї strimъ, бьзєде
 groase мї sarьчєнїде ridicate
 кь disьнопогїє d ашпга okїlor;
 dar мї нефїнд чїне-на fisiono-

misit пьтєа фьс а se gremi сь'а
 boteze de ньтьсчї дьнъ кьчт-
 тьга чеа suerїatь мї некдїntirea
 figьrei saae.

In camera ynde intrь, не yn
 kьvat кь перделе poncau, ме-
 деа о фетимоарь rezematь in-
 tr'yn kьт не пернъ. Fьsta eї de
 atьas албаstrь deskis, de сьт
 kare сь зьгєа yn пчогьш грас
 цї mik: пьгьта eї kastaniй че се
 slobozia in ynde de мьтase не
 аабїї eї гьтмаїї; pozїtia eї чеа
 denoasь, in sfьrmit льмина мь-
 rїнд а унеї дамє, ар' фї inфл-
 кьрат не Ksenokrat daka ар' фї
 fost ла Iаш ла 1827, in к ame-
 ra ачєєа.

Зьс ера фьгмоась тнъга фа-
 ть! кьнд ins'мї а Intors тнїї-
 torїї окї кьрїї тьбриї de льцїї
 чєне мї сьздаяїї intr'o rotь de
 desfьtare, кьнд с'а renezit мї
 апукат in браге не тнъгьта че
 intrase, trebьia сь аїбь чїне-ва
 тоать nesimьirea дьї ка сь н
 казь амеїт ла пчїоареде eї.

— Ax! ть епї, Iанкьла, ть епї!
 Vezi кь есї te аmentam. Tїndeam
 ла тнє, пєнть кь ньмаї ла тї-
 не гїндєск. Пе semne ть ньцїї
 кь те ївєск, маї мьат de кьт
 орї че алтне льмеа asta, мї ть
 iar мь ївєпї. Амї е кь мь
 ївєпї? Нь воїс сь мь ївєаскь
 адїї. Зїкь ч'овгєа льмеа, есї те
 ївєск, — м'аної че 'мї нась de
 льме. Тьпїад мєсї! ал мєсї! Те
 ївєск те сьгьт сьффлєтєла мєсї! —

Ші цінгаша конідъ іа ако-
негеа де сѣгѣтѣре фоккоасе.

— Че те-аї фѣкѣт де о сентъ-
мінъ де кѣнд нѣ те-ам вѣзѣт?
Unde аї fost? Ох! 'ці-ам скрис
ми нічї п'аї вѣт сѣ'мі гѣснѣнзї.
Кѣнд аї ми кѣт ам пѣнос! Уї-
тѣ-те окїї меї сѣнт ромї? снѣ-
не'мі мѣ іѣбецї?

— Мѣ întrebї ȳн дѣкѣт кѣре
ноате цї'а ам снѣс де о mie
де ori, reshѣнсе кѣ гѣчеадѣ не-
simģitorȳа amorez. — Караїма-
не, дѣ'мі ȳн чїѣбк!

Un агнѣт мѣсѣчїос інтрѣ,
ми інтинсе стѣнїтѣлѣї сѣѣ ȳн дѣнѣг
чїѣбк. Інтр'ѣо мїнѣт кѣмѣгѣдѣ
сѣ імпаѣт де ȳн фѣн gros, прїн-
tre кѣре Zoe се зѣгеа ка о зе-
itate прїн ної. Ачеастѣ інтре-
гѣнере а ȳнеї vorbe amorezate,
пѣтрѣнсе не биата fatѣ кѣре тре-
кѣ дѣсѣнд сѣ скане дїн слѣѣ
еї о oxtare, о oxtare де ачеде
че сѣїнїе инїе.

— 'Мї-аї скрис кѣ аї сѣ'мі
снѣї ȳн дѣкѣт mare, се vedem
че' este? снѣне, пентрѣ кѣ п'ам
кѣнд зѣбовї, адѣогѣ тіпѣгѣд,
скѣтѣрїнд чїѣбкѣд.

— Ax! zise Zoe, întorkїndȳ'мї
дѣкѣтмацїї окї sure ед, odїнї-
оарѣ іцї пѣгеа кѣ sboарѣ чеа-
сѣгїеа ка мїнѣтѣеа дѣогѣ мїне,
атѣнчї мѣ іѣбеаї, акѣм нѣ мѣ
маї іѣбецї ка атѣнчї, мѣкагкѣ
сѣ tot ачеаа сѣнт'ми tot asseme-
nea те іѣбеск, Ох! Іанкѣде, ȳ
нїчї о datѣ нѣ веї аїѣнге да ачеа

grad а dragostїї кѣре сѣ іцї пѣ-
strez! Prea іѣбітѣд меї снѣне'мї
кѣнд мѣ воїѣ нѣмї sogїа ta?
Кѣнд воїѣ пѣгеа а нѣ маї тѣї-
нѣї де дѣме ачест amor де кѣ-
ре inima mea este пѣїнѣ? Vezi
ȳн ачеста е снѣгѣтѣ меї рїнд,
цїї posїģїa mea. Штїї кѣ де ам
grehїт пентрѣ tine ам grehїт нѣ-
маї, пентрѣ tine нѣмаї ам fost
о даабѣ fatѣ. Ax! кѣнд аї цї
кѣт сѣнт де ферїчїтѣ! ам сѣ'цї
снѣїѣ о neste кѣре о сѣ те ім-
пѣе де бѣкѣрїе. Еѣ о сѣ фїѣ мѣ-
мѣ! — Шї конїла инї askѣнсе
гѣмена фадѣ ін слѣѣа кокона-
шѣлѣї.

Інтрѣ аѣѣдѣ кѣвїнѣлѣї аче-
сѣгїа, Іанкѣ с'а носоморїт, а бѣ-
рат мїна ін бѣзѣнар, мї skogїнд
нїѣе metanїї де корад де вг'о дої
коцї де дѣнѣї, інченѣа се јѣка
кѣ еде, прѣѣмблїндѣсе ін дѣнѣ
мї ін дѣрг прїн мїка кѣмѣгѣдѣ
Zoe іа прївеа некїнїтїѣ.

Askѣтѣ, draga mea; krez кѣ
нѣ те індоїенї кѣм кѣ те іѣбеск.
Vestea че' мї аї dat м'а ѣмпаѣт
де бѣкѣрїе. Dar вѣз нїѣе марї
pedїче да їnsogїїrea noastră. Un-
кїѣа меѣ а афлат дегѣтѣга ноа-
стрѣ, мї е мї фоарте мїнїос ас-
сѣнѣа mea. Імї зїче кѣ нѣ е де
чїнстеа mea сѣ іаѣ о fatѣ сѣ-
гакѣ, ордѣнѣ мї кѣте адѣтеле. Еѣ
ѣнсе нѣ зїк кѣ нѣ те воїѣ дѣа,
dar trebѣте гѣбдѣре. Сѣ vedem. —

Мїшедѣд! vorbeае дѣї егѣ до-

viri de кyтit nentx Zoe. Ea tre-
mura

— Vai mie nenorocita! eata
da ce am ajuns! In ce stare m'ai
adus! m' descredutiemi dunt ce
m'ai inuclat! nu'ci e mila de
o tikloast fat, ne kare ai di-
menito ky jtrmindi mincinoas-
se. G' sepi preteksturi ka s' m'
pr' sepi mi ne mine mi ne ko-
nida t' N' te temi de p'kat!
nu sokotemi k' voi' m'ri dak'
m'ai d'sa! ox fie'ci mila, fie'ci
mila! —

Si sirmana se tira da nicioa-
rede d' v'rs'nd m'roae de la-
k' me.

— K' cet' k' de m' ve' pr'
g'ssi, voi' m'ri negreuit, mi
ve' avea a da seama d' D' mne-
ze', ne kare de at' tea or' 'd-ai
d'at martx jtrminte dor tale.

S' s' n' x' g' de in' d' x' m' g' d' a s' t'
f' r' a d' e' i kopile kare ak' m' in-
t' b' i' in' c' e' n' s' e a r' i' c' i inima amo-
rez' d' i' s' t'.

S' f' r' i' m' a' t' de d' r' e' r' e, k' z' x' le-
minat' da nicioarele d' i'.

Iank' d' o r' i' d' i' k' b' , mi o n' s' e in
nat, d'unt a' c' e' e' a k' i' e' m' e' n' d' ne b' r'
t' r' i' n' a e' i' s' a' v' j' n' i' k' a' l' s' a' t' o' d' i' n-
g' e' a. E' d' a' e' m' i' t' mi s' a' s' y' i' t' in
kaleask'.

— La baal, da kyrt'! a stri-
gat ag' n' b' u' t' a' v' i' z' i' t' i' t' a' v' i' , mi ka-
leaska a p' r' c' e' s' ka v' i' n' t' a' d' .

— Demandat' pretenjie! zi-
cea kokonax' d' g' s' v' c' i' n' d' u' m' i' m' u' -
s' t' b' i' a' e' . i' c' e' k' b' i' am j' v' r' a' t' s' o'

ia', ka kynd ast' fea de j' t' r' b' -
minte s' b' mai d' i' n' n' r' e' o' d' a' t' b' .

II.

Cinga il brando, ed abbia
questa.

L'asta in pugo, e'l elmo intesta
Econ Pallade in bellezza

Già potrebbe constar.

Metastasio.

Hélas! Elle aimait trop, c'é-
tait là tout son crime.

C. Delavigne.

Zoe era f'ika x' x' i' boiernam,
kare prin s' a' v' j' b' e' l' e' s' a' l' e' se r' i' d' i-
k' a' s' e' d' a' o' t' r' e' a' n' t' b' c' i' n' s' t' i' t' b' . I' n-
k' b' in fame, n' e' r' d' y' s' e' ne m' a' i' k' b' -
s' a' , i' a' r' d' a' v' i' r' s' t' a' d' e' c' i' n' c' i' - s' u' r' e-
z' e' c' e' a' n' i' , m' o' a' r' t' e' a' o' d' i' u' s' i' s' e' m' i'
d' e' t' a' t' b' a' s' t' b' . D' e' a' t' u' n' c' i' , s' i' r' m' a-
n' a' f' a' t' b' d' s' e' n' d' o' m' o' m' i' o' a' r' b' i' x-
b' i' t' u' d' d' o' k' a' d' k' o' p' i' l' a' r' i' e' i' s' a' l' e' k' a-
r' e' r' e' m' b' s' e' s' e' m' o' p' e' n' i' r' e' f' r' a' g' i' l' o' r'
e' i' , v' e' n' i' s' e' d' a' i' a' s' h' . K' y' r' i' n' d' n' a'
d' i' n' s' i' t' a' s' e' m' o' d' i' n' s' i' d' e' a' e' r' u' d' a'
c' e' s' t' y' i' o' r' a' m' . S' e' v' b' z' y' i' n' k' u' n' c' i' v' -
g' a' t' b' d' e' o' d' r' o' a' i' e' d' e' k' y' t' y' z' a' n' i' , n' e'
k' a' r' e' i' t' r' e' d' e' a' d' e' o' s' e' b' i' t' a' e' i' f' r' u-
m' t' s' e' c' e' . F' o' k' u' d' j' t' n' e' d' e' i' mi s' i' m-
p' l' i' t' a' t' e' a' k' r' e' m' e' r' i' i' s' a' l' e' o' f' e' k' u' t' -
g' b' s' b' p' l' e' c' e' t' r' e' k' e' a' d' a' m' b' r' g' d' i-
g' i' l' e' d' e' s' f' r' i' n' a' g' i' l' o' r' . E' a' i' x' b' i' , i' x' b' i' ,
o' x' ! k' u' m' i' x' b' i' ! N' e' c' i' i' n' d' c' e' e' a'
m' o' r' u' d' , mi ne u' r' e' n' t' i' n' d' x' m' b' r' i-
d' e' d' v' i' , s' e' d' e' t' e' k' y' t' o' t' u' d' d' a' a'
c' e' a' s' t' b' n' a' t' i' m' b' d' u' t' a' c' e' mi a' m' a' r' b' ,

набкѣтъ ми проазникъ. Se dete ky rind, ky imiъ ky съффает.

Еатъ о întîmдаре че ва аръта че феа iъbea тiнъга конiдъ.

Чеа întîуу че гъси док in i-nima eî, фъ yn офiцер аа gвардiеi кyгii; тiнъгааant, печiнstit mi berbant. Iдiesкyдeгa кytotyа kontra кокопантyуу не кare'а ам възхт фiгyрiнд да iнченхyа ачестеi foarte адеврgate istorii. Fгyмос, mi bine фъкyт, еа n'а авyт мyдaтъ nevoie а kиntira i-nima eî. Еа о iъbea mi се mi-га къ о iъbeche ка mi in zioa кънд а кyаes чеа întîуу дyаche съгyтаре не byзede eî. Ми de mi Zoe нy кyноmeа адименириде кокетъриеi, tot iнсъ а цинхт in ланцyа eî не флхyгратекyа тiнъг о дyнъ de zide! о дyнъ de zide pentry Iдiesкyа eгa о вечниче. Iнченх а се съгyа de yn amor фъгъ sфезi, фъгъ iншъкъ-чyиnî, mi фъгъ гивадi. Se агyнкъ iагъmi in биреjyа дyмеi.

Iнт'о zi, еа dormea дyнъ prinz.

Un агъхт инт' в кyртеа дyи, merse drent да камера yнде еа dormea, deskise yма инт' ми скопiнд yn пiстоа дiн чingътоаге, iа слобоzi in еа. Гaонцyа тeкy адъyгеа кy канха тiнъгy-дyи, bortidi nerina не кare се rezema, mi се iнfinse инт'о къгъ midъ dи. nycte а кyгiа сфъгъишъ-тyи сь relatoарсeгъ mi къзyгъ не пенхyа dormitогyуу. Iдiesкyа сфъi mi сь гonezi ка фyацeгyа

PERIODUL I.

да птоа venit кare skoseseаа doidea пiстоа. Arma i се smiчи dиn mиnъ, mi о iмbrиnkъtъгъ агънкъ не тyigam не о кауапеа. Negremit къ чеасyа morgii ар фi стнат nentry ачeа кyтезътор, дака in къdereа са, тyрбанyа нy i s'ар фi десфъиуrат. Нице коаме kastanii yndoioase се resфi-гаръ neste ymerii mi nentарyа дyи iнфират. Aчesta eгa оe.

— Doamne sфiнте! стрiбъ тi-нъгyа кyноскиndyсе, тy епi оe? чiне ар фi нyтхт кrede! тy епi кare иrei сь мъ omori! ачeasta e resnаtа dragostii меде. Vrei сь мъ omori! mi nentry че?

— Pentry къ епi yn пeдeцiуit, стрiбъ фата кy yn гaас иpekъy- mat de sусyиnуri, nentry къ мъ kinzi, nentry къ деснегyецiи а-могyа меx mi nentry къ айгiндит къ веi нyтеа, дyнъ че m'аy iнвъцат dragostea, дyнъ че'mi ай агъtat дyачeааa иeгeи, сь мъ лenezi ка не о jъкъrie че нy'и маi плааче! nesokotитe! не семне нy ипi къ не noi femeide дака yn пaиng не suerie, moartea niчи кyм не iнгозeме? Еатъ dovada биръгii тале — mi iî тiн-се yn биает sьгis не о хirtie розъ — yтече тiкъаостeа! саy маi bine лас сь цi'а чiтeск eу. Аскyдaтъ: «сyбiна mea! «мъ «iнвиновъдeцiи nedrent. Кyм ай «нyтхт кrede къ о проасте фети- «иоагъ, мъ на фаче сь фiу не- «кредиточос ачeи че сiнyгъ iм-

“нѣтъдеце în inima mea? Нѣ-
 “дѣждѣск сѣ’і доведеск în а-
 “стѣ сеарѣ. къ де ам ми фост
 “поате гѣтъѣит, о секундѣ н’ам
 “інчетат де а фѣ пентру де а
 “пугѣа, ад дѣмитаде кредин-
 “ѣос роб.,—А! тѣкъдосѣде! нѣ
 “слова та? Тѣгѣдѣѣе. Зѣ къ н’аї
 “скѣис гѣвашѣа ачеста. О проа-
 “стѣ фетѣшоарѣ! ох! мѣ defaї-
 “нѣ пентру къ’а ѣвѣск дѣн тоа-
 “тѣ inima.

— Ачест гѣваш е пентру тѣне,
 зѣсе Іаїескѣа інѣѣамѣшѣит.

— Пентру мѣне! ми де кънд
 ‘ми аї скѣмбат нѣмеле де іѣ-
 “бітѣ пе ачед де стѣпѣнѣ. Кънд
 ‘ми аї маї зѣс н’о датѣ
 “дѣмне ата. Ах! нѣ къѣта сѣ
 “мѣ амѣѣеѣї, къѣї дака мѣна
 ‘ми а tremurat astѣзї, сѣ ѣїї
 къ адѣ-датѣ ва фѣ маї сѣгѣрѣ.

— Омоарѣ-мѣ дар, а адаос
 Іаїескѣа къ ѣн аер tetrad, неїї-
 “інд че сѣ маї зѣкъ; омоарѣ-мѣ
 “дака те стѣпѣрѣ амогѣа мѣѣ. Вѣз
 “къ каѣїї прѣїнѣїї ми іаї де до-
 “вадѣ інѣнѣї інкредѣнѣгѣде dra-
 “гостїї меле. Омоарѣ-мѣ! вѣаѣа
 ‘ми е несѣферѣтѣ фѣгѣ амогѣа
 “тѣѣ. Еатѣ нѣстоаѣа, ми ка сѣ нѣ
 “мѣ гѣмешѣї, газемѣ ѣеава де
 “inima mea, іа ѣїѣ еѣ, н’аї де
 “кът сѣ траїї недѣка.

Зѣкѣнд, десѣѣдеце пентѣа ми
 сѣ апроме де фетѣшоарѣ. Еа е-
 “гѣа атѣт де фѣгѣмос, інтрѣстѣа
 “resnѣndїтѣ пе фаѣа дѣї, агѣта
 “атѣта адеѣѣр, ін кът ѣїгаша ко-

пѣдѣ сѣ сѣмпї нѣтрѣнѣсѣ ми ін-
 “фѣоратѣ де о фанѣѣ да кѣре о
 “їмнѣсесе о понѣре фѣгѣосѣ де
 “ѣеаозѣе.

Ох! ерам сѣ те омор, а стрѣ-
 “рат пѣлѣгѣнд, Дѣмнеѣа мѣѣ!
 “кън ам нѣтѣт аѣеа ѣн ама гѣнд!
 “сѣ те омор пе тѣне пе кѣре те
 “їѣвѣск ка сѣфѣаѣа ми апої че
 “ам фѣ фѣкът сѣнѣгѣрѣ пе дѣме?
 “Bezї тѣ, кѣгѣѣде, кѣнд ам сло-
 “бозѣт нѣстоаѣа ін тѣне, нѣ ѣїѣ
 “че пѣтере стрѣпѣнѣ ми амарнѣкъ
 “їмѣї імнѣѣеа мѣна. Sokoteam къ
 “те ам оморїт, ми воїам сѣ мѣ
 “омор ми пе мѣне. Dar тѣ нѣ еїї
 “гѣнїт? Тѣ мѣ ѣѣѣеїї аша е?
 “Рѣвашѣа а фост пентру мѣне!
 “ох! свѣде нѣстоаѣа ачедѣа, ‘ми
 “е фѣїкъ де еа. — Шѣ се агѣнѣкъ
 “ін браѣеде дѣї

Дѣпѣ че несте ѣн чеас, Zoe е-
 “ми інтрѣнѣ фѣакѣтѣ ми сѣ дѣсе, Іаїе-
 “скѣа сѣ інѣгѣкъ къ дѣлаама дѣї
 “stakojїе късѣтѣ нѣмаї фѣр, сѣ ін-
 “ѣїнсе пе д’асѣнѣа шадѣаѣї къ о
 “къѣа латѣ аконегѣтѣ къ ѣїнѣте
 “аѣрїте, ін кѣре бѣгѣѣ доѣ нѣстоа-
 “де сѣфѣаѣе къ аѣт, ми атѣнѣтѣ пе
 “коанса стѣнѣрѣ о sabie інкѣвоїа-
 “тѣ. La скагѣ іа аїента ѣн фѣгѣ-
 “мос агѣмѣсар пентѣ.

Ешѣнд, вѣзѣ агѣнѣѣїї сѣї кѣ-
 “ре ста роатѣ імнѣгѣѣтѣ.

— Askѣаѣаѣїї, де зѣсе: astѣзї
 “ѣн тѣлѣар а інтрѣт да мѣне кѣнд
 “dormeam. А слобозѣт ѣн нѣстоа
 “асѣнѣрѣ’ми, дар нѣ м’а nemerit.
 “Nѣ ам нѣтѣт нѣне мѣна пе еа,

mi a scripat. Să nu mor creștin
 și spurcat ca voi, dacă va mai
 intra zine-va la mine fără să'mi
 da'ți mai nainte de mire de nu
 vedei așa fie-kare câte o sută
 bațuțe kirjalești pe talie. Șiți
 că'mi înmăinesc jurgămintele.

Агръциі strigarъ : мамала !
 înkininduse nișe la nșmint-

Zoe a vut să mă omoare zi-
 cea în sine tîpăuă înкьдікьнд;
 Domnă ție ce'mi vor mai fa-
 ce челе-а-адте trei pe care nu
 ле voi' амъди аша десне. Вде-
 stemat de слугъ ! а грешт гьва-
 шиле ; în док съ деа не чед вер-
 де Zoei, 'ia dat ne чед роз, а-
 ша ва фи фькут ми кь челе-а-адте.

M'am bătut faциш кь Беідик-
 чид ми кь Fildem (*) фьгъ сь
 simu че е friка, dar акум зь'ї !
 mă tem.

III.

Oh! N'insultez jamais une
 femme qui tombe!

Qui sait sous quel fardeau la
 pauvre âme succombe!

V. Hugo!

Maї муат де ун ан акум тре-
 кьсе де ла întîmpăarea аеаста.
 Іаіескуа афдасе кин а се дедле-
 га не несимъите дин'ун данц че
 нх егă potrivit кь ушурътаеа і-

(*) Vestifi tilvari la 1827.

nimei sale, mi Zoe încențese а
 кьноаше кь а грешт, judekind
 ne oamenі dunt inima sa. Амъ-
 цитъ în пьдејдеа са, се лъсъ ла
 о медакродіе че о фьку маї ін-
 тересантъ, dar inima ei че се
 хгънеа де dragoste, нх нхтеа віа
 фьгъ амер.

Între toi'а neînsemnăciilor ti-
 nerі че о суньга кь кьртеа дог,
 ea deosebi не Іанкьа V... іа
 vedea маї тькут ми маї retirat.
 Sfiала дхї о дхъ drept dovada
 statorniciei, мькаг кь егă сем-
 пьа пьтъріеї. Пе адть parte ка
 сь skane de гьга думеї аеастеї
 prigînitoare de атіте nenorocігї,
 mi кьnoskind кь trebie în sfi-
 mit сь'ми іа ун док оаре-каге
 în societate, аскуатъ minciноа-
 sese пропънегї че ії фьку Іанкь
 кь о ва дха де sogie. Дешьгъ
 не тоци чеіаадці аї сьї салъиторі,
 іхбі не Іанкьа; іа іхбі sirmana фа-
 ть кьм шіа еа сь іхбеаскь, mi
 кьrind ед нумаї аеа nimik сь
 маї doreаскь. Ну муат дхъ а-
 чеаста simuи угьмьгіае nesokotin-
 цеї sale, mi îngrijinduse іні мьг-
 тьгисі starea чеа де кьіікь а-
 moreзудуї сь'ї. Атунчї Іанкьа
 дешьдъ maska, іні дешьдї угітл
 karakter, mi нхцилъ vreme дхъ
 întîlnirea че ам възхт кь а авт
 кь еа ла încențьа аеастеї istorii,
 ії skrise гьвашьа угьмьгор :

«Коконіцъ! іні nare дешьнцат
 кь дхънеата аї дхат ун кангид
 drept amor, mi інкъ pretinzi сь

te iaŭ de soġie. Las kŭ rŭdele mede niŭi o datŭ nŭ 'mi ar ierta tŭ ama nas, dar apoŭ niŭi inima mea n'are nadekare a se robi. *A-ma dar, te rog nŭ te mai mŭgŭai kŭ o nŭdejde ce niŭi o datŭ nŭ se poate imuaini, mi bine voieŭe a mŭ viŭa mi a nŭ 'mi mai skrie.* »

Ŗingama koniadŭ viŭi rŭvama fŭrŭ sŭ'i zikŭ nimik, fŭrŭ sŭ ver-se mŭkar o singtŭrŭ lakŭmŭ. Inima ŭi erŭ nalinŭ, mi sŭsmine-de grŭmŭdindŭse in sinŭa ei o inŭdŭshea. Dŭpŭ o indedŭngatŭ mi stramnŭkŭ tŭcere kŭzŭ inŭe-nŭkiatŭ dinaintea ikoanei Min-ŭitotŭgŭai zikŭnd: Dŭmnezeude, fie'ŭi miadŭ de mine mi nŭ mŭ adŭce la desnŭdŭjdŭire.

Sanda, bŭtrŭnŭ femee kare o saŭjea, kare o xŭrnise kŭ sinŭa sŭŭ in nŭtŭrie, mi o kreskŭse in koniadŭrie, stŭnd intr'o kamergŭ a-lŭtŭratŭ, se auŭonie de o viŭŭ kŭ ceamŭri nŭin kare se vedea in odaca sŭmŭnesei, mi ridicŭnd nerleaoa vŭzŭ acaastŭ desnŭ-dŭjdŭire, acaastŭ dŭrere atŭt de adŭnkŭ. Ea nŭ indrŭsni sŭ intre, respektŭnd kŭcheria sŭmŭnesei; dar neaŭzŭnd nimikmi vŭzŭndŭ-o tot inŭentŭkiatŭ kŭ faŭa da nŭ-mint, intr'ŭ in odae ka sŭ o sko-ŭdŭ din niŭe kŭŭetŭri atŭt de tri-ste. In zadar insŭ ŭi norbi; deŭi auŭoniindŭse o rŭsi reŭe, inŭie-natŭ, o sokoti moartŭ.

Lŭtŭ in brage ne acaastŭ bia-

tŭ faŭŭ ne kare o dergŭnase, mi kŭ kare impŭrŭise soarta sa. O nŭmi kŭ aŭealam nŭme de o e-ŭrektŭm odinioargŭ, mi o desmer-dŭ ka mi atŭnŭi. Si indŭse s'o deŭente din aŭea dŭrgeroasŭ de-tarŭie neŭiind de trebŭie sŭ do-reaskŭ a o vedea inŭiind ka sŭ'mŭ aŭae iargŭmi dŭrerea, saŭ mai bine sŭ vazŭ moartea peŭetŭ-ŭind aŭest sekret de nenorocŭire; sirmana Zoe! zŭcea, mi o lakŭ-mŭ kŭzŭ din okŭi bŭnei bŭtrŭne, kŭt e de fŭtmoasŭ! poate ar fi mŭkŭt mai bine pentŭ dŭnsa sŭ nŭ se mai trezeaskŭ! — Aŭea-sŭ doringŭ de mi barbarŭ sŭ kŭnoŭea kŭ vine dintŭ'o inŭimŭ kredŭnŭioasŭ kŭtre sŭnŭnŭ-sa.

O nŭse in nat, mi neste nŭŭin Zoe deskise okŭi.

— Dŭte, mamŭ a kasŭ la N... mi lasŭ rŭvama aŭesta da o saŭtŭ a lŭi, ka sŭ'a dea, kŭnd se va intoarge din kŭlŭtoria sa, saŭ sŭ'a trimŭŭ kŭ poŭea tŭ-de se va fi aŭind. Sŭrne sŭ nŭ se niarŭzŭ kŭŭi in ea este o kosŭŭ din nŭrŭa meŭ.

As-fel vorbea Zoe kŭtre San-da, dadaka mi singtŭra sa nŭie-tenŭ, kŭteva zŭde dŭpŭ ce nŭi-mise skŭrisoarea sŭs insemnatŭ, mi bŭtrŭna a emŭt kŭtŭnd din kap mi zikŭnd: Maŭka Demnŭdŭi sŭ'mŭ fakŭ miadŭ de fata mea!

Îndată ce s'a deşertat bătrîna, oe deskise garderoua s'ăi, valse o rokie de katifea neagră, yn v'ă de baondă alb, mi yn şad negru, mi ajutată de o koniă che avea în kasă, se îmbrăcă în modobinduse ka nentru o s'ărb'itoare. D'ăp che se g'ăti, se nuse ne yn jed unde mezu absorbite în rinduri. Une ori yn tremu fiores o anuka, alte ori ridika frumoniă s'ăoki şpe cher mi s'ăşniind imi frincea mîinele ku desn'ăjdire. Un rind fiores se n'ărea k' se d'ăut' în ea. De o dat' apoi se skulă mi ku o oxtare: «oameni! aha a'ă v'ăit, zise; D'ăşnezey dog de va chere seamă. Oameni! a'ăci minchinoni mi vikleni n'ă şp'ă k'ăt' t'ărie este în inima ynei tinere fete che s'ă dat nentru toat' viaţa: a'ăde dar akum!» Zik'nd a'ăeste a emit.

Mergînd ku yn nas g'ănedo k' rînd a ajuns la portida ynei kase. V'ăînd, yn ar'ăut veni mi deskise,

— A kas'e s'ăşniyă t'ăi, Karaïmane? întreb' Zoe.

— Ba n'ă, kokoniă, dar krez k' n'ă va z'ăbovi, k'ăci mîine este adăi, mi treb'ie s'ă vie ka s'ă se g'ăteask'.

— Avoi dar îd voi'ă a'ăenta, zise fata mi într'ă în odaia t'ăi g'ăi,

— E'ă s'ănt s'ăit s'ă es, ad'ăo-

g'ă Karaïman, avoi d'ăşneata s'ăg'ă s'ă remi?

— D'ăte, d'ăte; e'ă îd voi'ă a'ăentă n'ă che va veni. Ar'ăutya s'ă d'ăs.

Zoe se nreimb'ă nadid'ă mi nent'ă la fa'ă prin odaia d'ăi Ian'ă. Eat' a doa oare, imi zise, che s'ănt în kamera a'ăesta, în t'ăi k'ănd eră bodnav, mi am venit de 'ă am v'ăzut at'ăci am emi't, dar akum... eat' a'ăernu't s'ăi; nera k'ăst'ă de mîine înk' tot o are... eat' nistoadele d'ăi, kare î de am chert ka din partea fr'ăşine-me'ă, k'ăci at'ăci înk' n'ă îv'eam... k'ă ele eram s'ă omog ne I'ăiesk'ă, I'ăiesk'ă! înk' a'ăeda n'ă m'ă am'ăit, e'ă am fost slab'!!... oare's înk'kate? — mi k'ăt'ă nistoadele. U'ă e t'ăk' n'ăin. U'ă n'ă! mi che treb'ie amîndo'ă...? o mişkare de de'ăit mi s'ă s'ăfirmit! Ox! nistod'ă a'ăesta!... s'ă'ă a'ăent oare s'ă vie? mi nentru che? E'ă m'ă a'ăot'ăit soarta mi a mea mi a koni'ă d'ăi s'ăi!... S'ăşman'ă n'ănik! îd sim'ăim k'ăt'ănduse în s'ăn'ă me'ă... s'ăşman'ă t'ăk'ăoas'ă fiind'ă d'ăestemat'ă n'ă a n'ă vedea d'ăşmina...! ah! e'ă e g'ăşinea mi nenog'ăşiegea m'ăi'ăei sale. M'ăbine s'ă moarg'ă, s'ă n'ă k'ănoas'ă pe tat'ă-s'ăi kare m'ă k'ăk'ă în n'ăioare... Çine çie poate într'o zi va fi ka mi e'ă de n'ădeçit, s'ă ka mi m'ăik'ăsa de nenog'ăşie...!

съ вн resboaiе nиraе de sinqe nen-
trъ ambigie, ministrъ чe des-
noaiе ne вpдътъ ши ne orfan a-
dъnindъ ши o nomenire de вде-
stemyи, yчiraшъ чe цине дръ-
myиде, mergъ ky parada de se нън
ky obръzлiчie дiнгъ insъши дъ-
кашъ Dъmnezeyaxи drentъщii ши
ад indъгъii; ши ne биата фатъ
нъmиnъ нъ o нъiiмepe ! iагъ-
де дог, Doamne, къ нъ цiiъ чe
фак.

Кашъ аjъngind ne маашъ Бах-
лаiъaxи, se onги, ши чiокаii ko-
borind ne moartъ, iнченъгъ а съ-
нъ гроана.

Чe s'a фъкyт baba чeа кare
цiнъ, ши нъ ne дъсâ съ дъm
тpънъ ?

— Ea nebyнise ; ах dъs'o да
Годiа.

— Ухтete чe фгъmoасъ rokie
neаргъ : o съ'mi фак yn pentar
mie ши nevesti o кацавейкъ.

— D'апој еъ ?

— Тъ нъ ецi insъrat. Ia нъ-
тъбъria чeа адъ, къдцънii, ко-
данъ ши чe маi аге.

— Съ нъ в'атiнъeи de dinsa,
стрiгъ iнъгъ, кare stind нъ-
тpъns de мiхпiчiъne (uentъ къ
ши ед o iъbise нiн'a нъ se dъse
iнtr'o къдъtorie de yнде de къ
seаръ sosind, пiiимise гъвашъ
ши kosiца de пъг чe'i o trimise-
se Zoe, dar нъ аnъkase s'o афде
iн пiадъ), аyзise нyмаi чeде
дънъ yгmъ къвiнте аде чiокаyaxи.
Ши да арънъ o нъндъ de баи,

Pe yгmъ se anronie de moар-
te, ши desфъшyгind въашъ de
вдондъ чe егâ дiнгъ ea, o ако-
нерi къ ед.

Чокаii аъ kobarit sikъiа iн
groанъ : аъ агъkат цъrina, ши
isагъbind ; s'aъ dъs да o krimъ,
yнде s'aъ нъs съ bea пeцъа хай-
nedог mortъaxи.

Тiнъгъа а gemas singъt дiнгъ
mormint. Ед meзът нiвiнд ачeа
проаснътъ mobilidъ de нъmиnъ,
нiнъ чe soarede iнченъ а се ko-
bori sure аnъs.

— Mъдъb vreme dъmъ ачeа,
пrieteni дъi se мiга въzindъа
къ егâ tot trist.

— Ши de чe боадъ а myrit Iаn-
къа V... iнтpeba дъmъ тpeчeре de
ont дънi, тiнъгъа къ suriнчene ne-
gre ne yn doktor.

— De o strаnniкъ имфламaгiе
de kreeri. Am meзyт дiнгъ ед нi-
нъ чe'ни а dat дъхъа. Neiнchetat
i се нъреакъ аyде имъшкътyи,
ши къ vedea o femee singeратъ
къ'д iмбгъdиnаzъ. Iнкiнyге fan-
tasiкъ ! пpeкъm vezi, ефект а de-
sorganizaцiеi kreirлог. Ачeастъ
боадъ тpeвiа mediатъ. Am че-
гът съ'i фак аyтoнсie, dar н'аi
вгът гyдеде нiчi de кyм. Ам ф
нyтyт фаче o фгъmoасъ diserta-
цiе аyтpа боадeлог чe се iнъxи
бъ iн кап.

К. Негъцци.

DERVIŞUL.

Robidor deşertaciiv' n latvri! Iiatvior tremvragi
Kъдещї да п'рмїnt кѹ тощї шї ценїкаде плекадї!
Къчї іатъ тече Адї-Паша.

K'o kabanıçъ bogatъ, Vizıvta este 'mbgъkat,
Шї d'argъvıçї padıçї ka mъvıçїї impecııçır inkuvıçıvrat,
Norodvta strıgъ mashaда!

Iat'vı b'vtrın dervıın rırbov prın norod lıvı face dok,
Merçe да Адї d'a dremvta, шї 'ї ja kалvta, de dırag,
Ш'рапої ast-fea lı rгvı:

« O tv, inaate Vizire, dıvına dıvı Maxomet!
« Tı че цїї totvz in mıvъ, шї mezı lıvıvz in devlet
« Bestite Адї Teneveni!

« Tı ç'aı nıme ama mare, vmbgъ a dıvı Padımah,
« Kare stıvıneçe dıvınea, шї e vmbra dıvı Adıax,
« Lıvı Dıvınezevı ad'vbrat;

« Ka v'çıı svıvz vı dıkvıv mare, nıvъ aıçea am venıç,
« Pe kare nıv'akvıv nıveni a 'çı'a zıçe n'a indrısıvıt
« Eçıı nı kvıne ш'vıv bdestemat!

« Fъkadıa 'ngrovıvııı taде, a inçevıt a dıvına,
O moarte kvıvıvıçı' amavъ, pavteçe d'astıvra ta
« Ka vı n'vavk in'frıkovat.

« Tı че te ad'vıı kı dıkvıı, шї 'n stıçe te tv'vıdeçıı,
« Kare lıçı zıdeçıı sarav kı çıodane omeneçıı
« Çeavta çı s'a anronıat.

« Kavta tv'çı çea fъr'de-deçe in Ianına va kvıdea
« Norodvta pe kare'da s'fıvııı, vesea rızıvıd va vedea,
« Mormıvıtva че çı s'a g'vııt.

“Ші in iady te amteentea съbt конаниа дѣи Sergin

“Va sta ferekat in лѣнцѣи de дѣрере ми de kin

“Сѣбѣлаиа тѣѣ аѣѣрисит.

“Iar дѣнрѣ tine, yn Demon, nenchetat ѣѣи ва чѣи

“Isboda jersedat кѣте миниа та omori,

“Ші тѣ де ваѣ vedea кѣрат,

“Urte mi sinjerinde inainte'ѣи дѣнцѣинд,

“Ші infryntindѣ'ѣи нѣкатѣа, ми aminte'ѣи adѣkind

“De mѣчѣде kare де аѣ dat.

“Aqesteа'ѣи сѣ де траѣи toate фѣрѣ сѣ'ѣи поат'ајтѣа,

“Flota qea numeroasѣ, tѣнѣа din qetatea та

“Ші тоатѣ oastea кѣтѣ аѣ,

“Mѣkar de'ѣи аѣ swimba нѣме прекѣм jidovѣа sѣнѣkat

“Ka сѣ'ншедѣ iоѣгѣа negѣѣ in seama кѣгѣѣ еѣи dat

“Pentѣѣ ka сѣ поѣи intra in raiv. ,,

Адѣ аѣа дѣнрѣ дѣнсѣа о sabie, yn iataran,

Trei nistoade-o karabinѣ qe tѣна ка yn вѣкан.

К'а фѣче sѣon тоѣи гѣндеа :

Dar ед дѣнрѣ о гѣндѣре, кѣтре dervin s'а zimbѣit,

Ші сѣ'а imbrache кѣ вѣанѣ indatѣ аѣ погѣнѣит,

Ші апоѣ бѣн бакѣиш сѣ'ѣи deа

V. Hugo, de Negrucci.

În нѹмѣрѹа 4 s'a deskris sala de mînkat, mobîlarea ши trebъ-инчoasele mesei. Акѹм се даѹ oare kare повъдѹгити trebъинчoase стъпинеi kasei a serbî ши мѹдѹмт дѹпъ кѹвîнѹъ ши кѹ eleganѹъ пе mesenî; кѹчî а нѹ пѣзî ниѹе кѹвîнѹе че s'аѹ прîimit în дѹме, ва сѣ зîкъ кѣ е аînsît de o крѣцере кѹвîнчoасъ.

Sъ vorbîm акѹм de dejunare саѹ pregъutare. Dejнѹа се сервене фъргъ масъ de пѣнзъ маî obîчнѹит: însъ дака ачест обичеиѣ este прîimit, мѹдте обичеиѹи сѹнт ши фъргъ кѹвîнт. Remîne да гѹстѹа ши кѹгъденîа стъпинеi kasei. Пе аîнгъ ачeasta се сервене à la fourchette, адîкъ кѹ фѹкѹаîда саѹ пе нîчог. De се адѹче пе масъ орез кѹ ланте саѹ адте аsemenea, нѹ trebъie сѣ се нѹе да мîжаок чî се дѣ фîене кѹгъîа deosebî пе фарфѹрие. Dejнѹarea се се гве маî кѹ deosebîре кѹ mezelî-кѹгî, кѹрнѹгî гечî, пръжîтѹре, (entremets). Îнтр'ѹн кѹвîнт dejнѹа de мѹдте огî este ѹн прîнз кѹрат, în kare аînsesk нѹмаî сѹнеде, фîнтѹреде ши салата, афаръ нѹмаî дака нѹ се фаче чева маî тîрзîв kare атѹнчî се нѹмене dejн de прîнз. Кафеаоа кѹ smîнîнъ саѹ чокалата кѹа

пѣ саѹ чеаîѹа сфîрмене dejнѹа. Кафеаоа сѣ дѣ кѹ пîне нѹмî-тѣ de кафеа (ѹн феа de pesmeгî) саѹ пîнîмоаре тѣiate, iar челе-д-адте кѹ пръжîтѹре прекѹм pesmeгî de zahar, biskote шчд: се îнделеде кѣ ѹн ast-феа de dejн are оasнегî streinî. Mezelîкѹгî, котлетеле de мîел, палъ-чîнте гечî, шѹнкъ, нîфтîi, done ши адте аsemenea сѹнт подоа-беле dejнѹатî.

De се адѹче jambon (шѹнкъ) пе масъ, стъпîна kasei сѣ аî-бъ грîжъ аî îнфъшѹга нîчогѹа кѹ хîртîе адбъ тѣiate ши фъкѹ-тѣ îнтр'ѹн феа de фîнзѹгъ; аî presera пе d'асѹнга коажъ de пî-не расъ саѹ nesmet nisat, саѹ ербѹгî фîне тѣiate сѹбѹîре. De ва адѹче нѹ'ѹн вîнат de пасъге кѹгîа îî се skot оаседе (desosatъ), îм-платѣ саѹ добъ саѹ ши ѹн цî-рот de феаѹа ачeasta сѣ се акo-нере neste tot de o деасъ нîф-тîе neste kare сѣ се presare фе-дîi de дѣмîе саѹ коажъ тѣiate феarte сѹбѹîре. Ва îнгрîжî стъпî-на а ашеза ачеле феаîоаре пе d'асѹнга îнтр'ѹн кîп гегѹдат ши кѹгърат кѹм сѣ факъ о фѹгмоа-сѣ фîгѹгъ.

Se poate сѣвîрши ши адтѣ пре-парацие (гъîре) че ва фаче опоаре стъпинеi ши kare нѹ чеге нîгî кîдѹаадъ нîчî грегтате. Кѹ

foarte puţin kîrmîz kodorează zeama. nişteieî kînd este gata de fierţ; f'ş'ş'î nişte tinare kare s'ş-se-mene k'ş'ş'iorîina de strîg'ş'ş'î şî toarn'ş' zeam'ş' kadd'ş' intr'ş'insele d'ş'sînd'ş'o s'ş se g'ş'ş'eask'ş'. Pe ş'ş-t'ş' deskide tinaru şa'ş forma, şî veî avea o nişteie în forma strîg'ş'ş'ead'ş'. P'ş'ne-o, de este ş'ş-na şa'ş mai ş'ş'ate, ne o ş'ş'arş'ş'rie, ne ş'ş'nd'ş'a k'ş'ş'ia veî ameza mai ş'ş'ainte fed'ş'î de d'ş'mle ş'ş'iate în forma ş'ş'ş'ş'î de ş'ş'ş' şî veî avea ş'ş' ş'iat şa'ş taler ş'ş'ş'nat. Se poate d'ş'sa nişteia şî ad'ş'ş' şî veî avea ş'ş' strîg'ş'ş'are ad'ş'.

Se ş'ş' asemenea da dej'ş'ş'are şî anş'ş'ar'ş' k'ş'ş' şa'ş'ş' de ş'ş'ner, bine k'ş'ş'ş'at'ş', rem'ş'ş'nd ş'ş'maî rot'ş'ndeale şa'ş ş'ş'nd'ş'rie, kare se vor ş'ş'ia în do'ş' şa'ş în nat'ş' d'ş'ş' ş'ş'ş'imea dor, şî se vor anş'ş'ia k'ş'ş' ş'ş' ş'ş' semene ş'ş'iate. Ş'ş'ş'îna kaseî va înş'ş'î k'ş'ş' anş'ş'ar'ş'ie s'ş' ş'ie b'ş'ne şî k'ş'ş' s'ş' se asig'ş'ş'are, k'ş'ş'nd de k'ş'ş'ş'ş'ş', de ş'ş'ne mai ş'ş'ş'ş'ş' k'ş'ş'ada şî daka se des'ş'ş'nepe bine f'ş'ş'ş' s'ş' dase ş'ş'ş'ş'ş'î, ş'ş'ada anş'ş'ş'ş'î este b'ş'ş' şî ş'ş'ş'os.

Preg'ş'ş'ş'irea ridik'ş'ş'or este foarte desne. Taie-de koada ş'ş'ş' în ş'ş'ş'ş'a dor, ş'ş'ad'ş'ş'ae, ne ş'ş'ş'ş' ş'ş'ş'ş'ş'ede în ş'ş'ad'ş'ş' k'ş'ş'ş' ridikea s'ş' ş'ş'ş'ş'ede ş'ş' ş'ş' de b'ş'ket şa'ş roz'ş'. P'ş'ş'ş'are ş'ş'ş'ş'ede koadeî am'ş'ş'neale ne marş'ş'inea ş'ş'arş'ş'rieî, amaz'ş'ş' ridik'ş'ş'ae, ş'ş'ne iar ş'ş' ş'ş'nd de ş'ş'ş'ş' ne marş'ş'ine, amaz'ş'ş' iar ridik'ş'ş'ae, k'ş'ş'ş' ş'ş'ş'ş' s'ş' se ş'ş'ş'ş'ask'ş'ş' intr'ş'ş'na şî ş'ş'arş'ş'riea înt'ş'ar'ş' s'ş' ş'ş'ş'ş'ede ş'ş' b'ş'ket konik, în kare se v'ş'nd ş'ş'ş'ş'ş'ie veş'ş' şî ridik'ş'ş'ae roze.

Preg'ş'ş'ş'irea ş'ş'ş'ş'î proas'ş'ş'at

şere înk'ş'ş' oare-kare înş'ş'ş'ş'ie. Ea se amaz'ş'ş' în treî ş'ş'ad'ş'ş'î; în konş'ş'ie, meda'ş'ş'î, şî în ş'ş'ada ş'ş'neî ş'ş'ş'ş'ş'ie. Ş'ş'ad d'ş'ş'ş'ş'ş' ş'ş' se ş'ş'are d'ş'ş'ş' k'ş'ş'ş'a ş'ş'ş'ş'or: D'ş'ş'ş' ş'ş' s'a b'ş'ş'ş' şî s'a ş'ş'ş'ad'ş'ş'at ş'ş'ş'a bine, toarn'ş'ş' puţin ap'ş'ş' intr'o ş'ş'arş'ş'rie, k'ş'ş' ş'ş'ş'ş'a rot'ş'nd ad'ş' ş'ş'ş' k'ş'ş'ş'ş' gade înş'et în toat'ş' d'ş'ş'ş'ş'imea ş'ş'ş'ş'ş'î, g'ş'ş'ş'ş'ş'a se înt'ş'arş'ş'ie învîrt'ş'nd'ş'ş' şî ş'ş'ş'ş'ede o mîk'ş'ş' konş'ş'ie kare o d'ş'ş'ş' s'ş' k'ş'ş'ş' în ap'ş'ş'. S'ş' b'ş'ş'î îns'ş' de seam'ş' k'ş'ş' dok'ş'ş'î-de ne ş'ş'nd'ş' ai ras de mai ş'ş'ate ori ş'ş'maî ş'ş'ş'ş'ede pang'ş'ş'ie ş'ş' se învîrt'ş'ş' şî se ş'ş'ak în ş'ş'ada konş'ş'ieî şa'ş meak'ş'ş'ş'î. Ş'ş'ada în meda'ş'ş'ie şa'ş ad'ş' in-ş'ş'ş'ş'î se ş'ş'are ş'ş'nd ş'ş'ş'a ne o ş'ş'arş'ş'rie şî îndes'ş'nd d'ş'as'ş'ş'ş' o ş'ş'ş'ş' şa'ş ş'ş' tinar de ş'ş'imea, ne kare ia ş'ş'î mai ş'ş'ş'ş'ş', şî ş'ş'ş'a ia forma tinar'ş'ş'î. Ş'ş'ada ad'ş' treîdea se g'ş'ş'ş'pe ş'ş'nd ş'ş'ş'a intr'ş'ş' astar foarte k'ş'ş'rat şî ş'ş'ş'ş'nd'ş'ad, ş'ş'ş'a ş'ş'ş'ş' ş'ş'ş'ie g'ş'ş'ş'ş'î în ş'ş'ş'î şî ş'ş'ş'ş'ede ne ş'ş'arş'ş'rie ş'ş' ş'ş'ad ae ş'ş'ş'ş'ş'.

Dej'ş'ş'ş'area se şerve mai ob'ş'ş'ş'at da 10 ş'ş'as'ş'ş'î dimineaua. Ş'ş'ş'a mai ob'ş'ş'ş'at da dej'ş'ş'ş'are este ad'ş'.

În ad'ş' ş'ş'ş'ş'ş' vom vorbi de ş'ş'ş'ie ş'ş'ş'ş'ş'.

Însemnare.

Dej'ş'ş'ş'a s'a ob'ş'ş'ş'at a ş'ş'ş'ie ş'ş'ş'ş'are şa'ş k'ş'ş' ş'ş'ş'ş'î; îns'ş' k'ş'ş'nd avem vorba aj'ş'ş' ş'ş'ş'ie şî dej'ş'ş' de ş'ş'nd şî dej'ş'ş'are.

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTERAR.

NOA CEASURI.

Dintr'un turu kare este ad-
tirea cu casa. Капел-маѣстру-
лѣ Целнер, глѣапа pazнiкyлyи
de noante s'arde strigind: "Нoъ
чe аcтyгi!...",

— Ноъ чe аcтyгi, zise Adelaida.

— Ноъ... рeспyндe Целнер.
Шѣ Целнер дaсъ флaгyтa дiн
мiлнi, мi Adelaida razимъ a-
пa, мi се aпpонiе yнyа de aд-
тyа.

— Ноъ чe аcтyгi zise Целнер;
aчeстa a фoст чe аcтyа чe дyи d'ън-
тyиy aд noстрy randeбy, нiнъ a
нy пaкeа eщъ да Viena, yндe мъ
дyчeам кa сь'мi фак stare мi
съ мъ intork дiнгъ тiне пe y-
мъ.

— Ноъ чe аcтyгi, рeспyнсe Ade-
laida; aчeстa a фoст мi чe аcтyа,
кънд тaтъ-мeщъ пe a нyс de am

инчeнyкiат iн aнтeа дyи мi пe a
dat bine-кyвiнтaрeа пъpинтeаскъ.

— Iщѣ аdучѣ a мiнтe, zise Цел-
нер, de aria aчeа kare adesea
oрѣ кънтaм impрeхнъ?

— Iмi аdук a мiнтe. Чe сфънтъ,
чe чeгeаскъ мeлoдиe!

Шѣ фъгъ сь маi адаoчe o vor-
бъ нiчѣ yнyа нiчѣ аaтyа, iaщ ин-
стрyмeнтeа, мi кънтъ aчeа a-
rie, kare iн iнiмeлe дoг рeско-
дeа o aтът de дyачe стyрeнiрe.

Ny тpeкy мyдaтъ вpемe, мi A-
delaida се vedea къ пътiмeщe;
кiнyа eщъ чeа гyмeн, чeа фyтoс
инчeнyсe a се инъдбeнi, боaдa,
o боaдъ iтe eрa зyгъвiтъ пe
дiнyа.

Fyсeсeръ aтът de фepиqиi, нy
пyтeа сь фiе tot d'ayнa ашa.

Mie iмi пaрe къ oмyа kare
krede фepиqиi, естe кa тiлъгyа
пeсoкoтiт кiеaтyтoг, kare кy aжy-
тoгyа yнoг пeгuиnацi тoвaгъмi,
вiнтyгъ iнтр'yn аn тоaтъ мoщe-

nirea p̄rinteask̄; pentry d̄ins̄ta, fiem̄i kare zi de desf̄tate nebun̄ este yn nas in dr̄um̄a чед сп̄иш̄инт̄ьтор ад с̄г̄н̄ч̄еі.

Înr'o searḡ, Adelaïda emind din adormirea detar̄ik̄ in kare se ad̄inchea de vre o k̄t̄b̄-va vreme, zose д̄в̄и Ѳеднер. — Vîno, Ѳеднер, с̄ь k̄int̄m̄ aча аrie kare o k̄int̄am̄ ам̄нд̄оі.

L̄uči atun̄i in inima д̄в̄и Ѳеднер o raz̄b̄ de p̄dejde. In zioa ачеа p̄гrea k̄b̄ tot vrea с̄ь min̄r̄iie d̄v̄r̄eа kare id аг̄b̄sa „Д̄уа челе аер ад п̄им̄в̄ег̄иі, intra prin ferestrele deskise; yn vint̄ ynor in̄fiora k̄ь s̄v̄f̄areai f̄г̄n̄zele kонач̄иdor mi in toat̄b̄ kasa se im̄г̄н̄ч̄iase m̄iros̄ta tran- daf̄ir̄iдор че куаesese Ѳеднер pentry Adelaïda.,,

— Д̄уа челе ад меу, Ѳеднер, ӣ zise Adelaïda, д̄ун̄ь че воіу ш̄г̄г̄и, с̄v̄f̄act̄ya меу о с̄ь vie ач̄и да tine, с̄ь te inконд̄иг̄е к̄ь dragostea, mi с̄ь se sv̄ie in cher̄ḡi г̄na к̄ь ад т̄у; mi д̄уб̄ аг̄на, mi k̄int̄ь к̄ь б̄г̄bat̄ya с̄ьу, к̄ь о п̄tere, kare п̄у і ег̄а обич̄н̄іт̄ь. Apoi k̄ind se ароніе с̄f̄ir̄iuit̄ya аrieі, да чед din г̄m̄b̄ь res̄v̄net ад аг̄неі кап̄та ӣ к̄ьз̄ь ne hent.. с̄v̄f̄act̄ya еі се sv̄ise in cher̄ḡi in̄г̄v̄nit к̄ь ачед s̄ynet аг̄monis: mi paznik̄ya de noante striḡb̄: Но ь че а с̄г̄г̄и!

Desn̄d̄ej̄d̄irea ег̄а с̄ь omoa- re ne b̄iet̄ya Ѳеднер!.. in̄i п̄- г̄si kasa vre o k̄t̄b̄-va vreme

mi apoi iar se intoarse in̄tr'yn- sa. Trebvinga de a revedea док̄- r̄iae, unde inkisese ok̄ii Adelaïda sa, ӣ st̄n̄inise toate п̄teri- le. Se inkise in kash̄, n̄ь v̄y с̄ь vaz̄ь niči p̄г̄ejen̄i с̄ьi, се desf̄k̄y de ш̄код̄арі, mi аг̄г̄нк̄ь ф̄лау- т̄ya департе de d̄ins̄ta.

L̄ysase kamera Adelaïdeі, k̄ym se аф̄ла in zoa morḡii са- ле, аг̄на tot medea rezimat̄ь de jeц̄.

Un an trekuse, mi Ѳеднер n̄ь vrea с̄ь p̄riimeask̄ чед маі mi- k̄ь minḡiere. Ӣ п̄л̄чед с̄ь mi х̄г̄neask̄ d̄v̄гrea к̄ь toate sv̄- venir̄iae чед маі п̄г̄г̄n̄z̄b̄toa- re. Adesea or̄i mer̄cea с̄ь vizite morḡmint̄ya Adelaïdeі; id innodo- bise к̄ь ф̄лор̄i kare ea iybea, mi apoi д̄та к̄ьте о ф̄лоаре kare се веpejise ne ачед morḡmint̄, mi ӣ p̄гrea к̄ь in m̄iros̄ta еі аф̄ла д̄уа челе res̄v̄f̄are a Adelaïdeі.

Înr'una din sere, in д̄г̄на д̄в̄и Maī, merse ka с̄ь куаеаг̄ь tran- daf̄ir̄i, ӣ aduse in kamera Adelaïdeі, mi mezu tot in ачед док̄ unde mezuise, ег̄а yn an, к̄ь Adelaïda.

“Д̄уа челе аер ад п̄им̄в̄ег̄иі intra prin ferestrele deskise; yn vint̄ ynor in̄fiora f̄г̄n̄zele kонач̄иdor mi in toat̄b̄ kasa се im̄- п̄г̄н̄ч̄iase m̄iros̄ta чедор d'unt̄iӯ trandaşir̄i.,,

Чед маі д̄v̄г̄eoase sv̄venir̄i ау д̄уа чедоа док̄. Ѳеднер се п̄- н̄x̄ti in мап̄ика п̄tere a sv̄- venir̄i.

niriilor de moarte mi desnădăj-
dăire, дубъ флауа ми кинтă а-
ria favorită Adelaidei.

Dar abia înчепу къ synetua
armonios ad arhei în insodî, пръ-
гуд i se ridikъ ne kap, sinçede
îi ingieçtъ prin vine, тькы, dar
тъкы ми арна; înчепу din neou
mi арна în insodî iarăши.

Paзникъта de noapte, strigъ;
Noъ ceasuri.

Healer къзу не пэмint фьгъ
кьноциндъ!

A doa zi а флааръ tot grodo.
фьгъ минкаге; doktorua în пу-
se în апернѣт, dar Healer kit
veni seara se скьаѣ, se duse съ
кьдеагъ trandafirî, mi veni iar
în camera Adelaidei, дубъ флау-
а, mi азъи ми арна insodindъ а
пінъ кьндъ гласта пазникъта
de noapte îi întreguse kintarea.

О кьлдъгъ Broaznikъ în ко-
prinse, фьгъ а кьноапе чине-ва
uricina; noantea нѣмаі strira:
Adelaide нѣ м'аі inşedat, съф-
флетуа тьѣ de înçer нѣ м'а дъ-
sat singur: o съ se îmbrече
къ ad meъ ka съ se sive în че-
гъи.

Fie-kare zi adъoia да боала
дубъ, mi нѣ voia ниçи de кьм съ
se îndупдече а kiema вре yn dok-
tor, кът inşera se inkidea în ka-
mera moartei, mi акодо дунъ че
бътеаноъ ceasuri, netrechea noan-
tea toatъ палнрind.

Nenorocitua Healer ingъlăbi-
nise, sabise deîera midъ съ, y

vazъ чине-ва; oki дубъ егă маі
tot d'ayna пьтрънъторі ми аѣин-
таѣ; abia нѣтеа съ а маі поар-
те niçioarede.

Doktorua хотъри într'o seargъ
ka съ se askunzъ în camera а-
chea а moartei ka съ vazъ че
фьчеа, къ нъдеjde de а desko-
neri uricina kreçerii boalei; în
vazъ зьтѣiv întrind къ о мѣдъ-
циме de trandafirî, îi нѣтеа în
vase de флаорі, mi апоі şedea
mi аперта.

“Dăчede aer ad primъberî
întra prin fere şlede deskise, yn
vint ynор infiora фьгъзede ко-
пачилог, mi migosua trandafirî-
lor se înгьрѣiase prin toatъ ka-
sa.,,

Adelaide, zise Healer, кьндъ
oare съфлетуа тьѣ о съ viie съ
ia ne ad meъ? кьндъ întrunite
amъndоъ svi-se-vor într'yn sy-
net armonios? destua de кьндъ
tot аперт! . . .

Într'achea minxt yn vint гько-
ros съфдъ în камеръ ми aduse
migosua trandafirilor ne бѣзе-
де дубъ Healer. — Adelaide, stri-
гъ d'odatъ, че дѣче а fost а-
cheasta а та съгъtare! 'mi а tras
съффлетуа не бѣзе, vino... ia'а.—
mi апертъ! . . апоі ішъ дубъ фла-
уа ми înчепу, арна ми ea re-
suntъ, mi insodî kintarea дубъ He-
aler.

Doktorua immъrmurit, emî din
askunzъtoarea unde se çinea.
Healer în vazъ ми фьгъ съ'î zi-

къ нимик ѿ фьку semn съ такъ.

Тьку тп минут, тьку ши агна;
маї инчену, ши агна іа інсопї.

Doktorуа askata konrins de o sfintъ ши таїникъ снаїшъ; а-
bia іndrъsnea съ restуде, іn vre-
me че Делнер кѹ окїї стрѣду-
чїнд де пѣдејне ши де ферїчїре,
se їмбѣта кѹ armonїоста стнет
аа агнеї.

La sfїrmitуа аrieї стѣт, тьку
ші агна, doktorуа венї सुरе дѣп-
ста, Делнер ѿ фьку semn съ stea
не док, ши кѣнѣ кѹ флаѣтѣа о
арїе де славѣ ши де тѣфїе, о
арїе че нїчї о датъ нїчї тп ом
нѹ азїзе ѣркѣ о арїе чега-
скѣ, чеа дѣпѣ тѣмѣ кїнтаре а
тѣтї стѣфдет каре sboарѣ, ши
агна tot іа інсопїа. Апої венї
momentуа тнде стнетеле флаѣтѣ-
дѣ ши аде агнеї инченѣрѣа перде
дїн нѣтереа док. La чеа дѣпѣ
тѣмѣ стнет аа агнеї, Делнер кѣ-
зѹ не skїndѣтѣ, ши їшї сѣрѣмѣ
капѣа: tot de o датъ ши toate
koardele агнеї се гїпсерѣ, ка
кѣнд ар фї fost smѣдсе de vre
o мїнѣ невѣзѣтѣ.

Шї гааста пазакѣдѣї де
поанте се азїї strїgїнд: “ноѣ
че а стї!”,

RELIGIOSITATE.

§1

JUNETE.

Tinerї аѣї venit іn vїrsta іn
kare din zi іn zi въ фачеѣї маї
мѣл стѣпїнї не sineвѣ; мї дїн
zi іn zi въ лїбераѣї маї мѣл
de стѣт їngrijїrea маї marїdor
ші їнвѣдѣторїdor воѣгї. Пѣгїн-
ѣїї воѣгї се сѣгїmesk ши въ да-
сѣ; гѣдеде voastre се депѣртеа-
зѣ; тоатѣ копїлѣгїа voastrѣ се
strekoарѣ ши treче. Пѣгїн ши
вѣѣї remїnea singѣтї; атѣнѣ вѣѣї
sїmpї кѹ адепѣрат че ва сѣ зї-
кѣ ачесте vorbe: а фї singѣт
чїне-ва іn vїаѣѣ, а нѹ а-
вѣа де кѣт не sine, ши а нѹ фї
de кѣт аа сѣѣ. Din минутѣа іn
kare аѣї venit іn vїаѣа нїнѣ іn zїoа
ачѣеа, вої аѣї авѣт стѣфдетѣ kre-
dїnчїoase мї пїане де dragoste
kare аѣ авѣт гїгїе de вої; прекут
rodуа дѣпѣ че се коаче kade дїн
konачїѣ, asemenea ши вої въ de-
slїnїгїї de тѣпкїтѣ чеа їѣbit ка-
ре въ snгїjїnea не ramгеле са-
де. Treбѣїе акѣт сѣ їнвѣѣаѣї
а пївѣerea вої їншївѣ асѣпга voa-
strѣ, ка сѣ нѣтеѣї маї не тѣмѣ
ші вої а коасфїнѣї їngrijїrїe
voastre nentѣ аѣїї.

De мѣлѣ време де кѣнд фї-
їнѣде че въ їѣвїа маї мѣл
se temea nentѣ вої кѣ ва венї
ачест momentѣ е krisїse. Krede-

ciimъ, къ inima tatъlvi bostrу mi a maiceї voastre adesea ori ах bьtut de friкъ mi de grijъ, sokotindъ-se да ачаастъ epochъ a vijeї voastre. Poate къ voi нх циии nentрy че, dar о вецї инделеде интр'o zi.

— Voi inшi-vъ ацї ацентат кy о дyнгъ перъbdare zioa in care sloboziцi de svbt emitronie, съ тpъци neatрnаgи de nimenї. Ar-deaцї de a въ vedea emицї din конидъrie. Eatъ къ astъzi voi ацї trekт in аинте mi ea a remas in yuma voastръ; dar въ о презикъ va venї o zi in care въ va фидор de virsta ачааста de sfiадъ mi невїновъцие ка de yн гаїт че ацї пердът. Senїнъtatea, бyкyгja че в'аъ insocит нїнъ ацї въ vor пьгъси foarte кyрїнд, mi поате къ в'аъ mi пьгъсит. Mълатъ vreme инrїjirea пьрїнтеаскъ a гersoanelог че егa impредyгъ vostrу в'а апърат de мyлате дyрегї neatрентате. Акyм п'авецї адт апъгътор de кьт не voi inшi-vъ. — Че фел voi inшi-vъ апъгъторъ vostrу! Vaї! mi чеде маї мyлате геле mi nevoї въ vor venї deда voi inшi-vъ.

Konїi meї! фїинге драде, чеде д'ьнтъїх гъндyгї че вецї vedea ацї въ адък о mїxнїtoare проогочїе: Mълат вецї a vea а svфferї; mi въ вецї фа че inкъ пгe anenогочїцї. Пьгъсїцї ачест zimbet nрїn каре агътацї къ нх кредецї кyрїн-

теле ачестеа, mi нyмаї de кьт де вецї цїї кy окїї пaїнї de да-кьме.

Va trebъї съ въ апъгaцї voi inшi-vъ, voi аде кьгoга нyтерї нх svт inкъ депрїнсе, voi каре авецї атът de пyцїнъ инчекаре-voi аде кьгoга vederї svт атът de стрїнсе mi индепенчїyнеа а. тьт de мъгyнїтъ! Va trebъї съ въ апъгaцї voi inшi-vъ; агyнкaцївъ singyратїчї in мїjлoкъa вїедеї фьгъ reazem, пьгъсїцї, зї-тацї, тpъдацї поате кїар de ачїа in care в'ацї нyс тоатъ инкредеа voastръ.

Kyм вецї нytea voi а въ фа че! апъгъторъ vostrу insvшї? nрїn че мїjлок вецї dobїндї нyтере mi гъbdare nentрy зїдеде de vїeдеї; statornїcie mi индепенчїyне nentрy зїдеде чеде геле? Съ в'о svтїх: кьчї вецї нytea ажyнге да ачест skон нх nрїn voi inшi-vъ чї nрїn ажyторъ yнeї фїїнге маї inalte че nрїнгеазъ аsvнга voastръ, nрїn нyтернїчїа Dymnezevдyї vostrу. Oamenї mi маї маrї аъ перїт nentрy къ s'аъ инкредїнцат дoг insvшї mi аъ пьгъсїт ne Dymnezeї, mi фьгъ дъnsъa вецї перї mi voi asemenea.

Fїцї апъгъторъ vostrу, кьчї вецї нytea, mi нх nрїn индепенчїyнеа voastръ, чї nрїn ажyторъ yнъї маї индепенчї de кьт voi, че а svфferїт moartea nentрy mїntъїe а voastръ; nрїn ажy-

тoгѣа Омѣлїи Дѣмнезеѣ не ка-
ре маї мѣт де доб мїи де анї
чеї маї інделенїї іа нѣмеск
Мїнѣитор; прїн аїтoгѣа ін сфїр-
міт ад лѣї Chrīstos. Oamenї
маї інделенїї де кѣт вої аї не-
рїт нентрѣ кѣ с'аї інкредїнгат
дѣстоїнічїей мї індемѣнїї лoг,
мї нентрѣ кѣ аї нѣгїсїт не Мїн-
ѣиторѣа че нѣ л'аї кѣноскѣт бї-
не. Ін адеврѣ в'o зїк, кѣ фѣгѣ
дїнсѣа мї вої верї перї.

Кѣноаїенїї вої не Іїсѣс? Дїн
нѣнїчїа воастрѣ воїаїї вѣзїт мїї
дїн adoratorїи лѣї гѣгѣндѣ-се ін
нѣмеле лѣї ін темплѣгїіае лѣї
Дѣмнезеѣ; аїї вѣзїт інсѣлааїї
де дїхѣа лѣї інделенїї мї пропї,
дгегѣторїи мї сїппнїшї, бѣгѣнїи мї
конїї, богаїї мї сѣгачї: тоїї го-
стеа кѣ смеренїе нѣмеле Іїсѣс,
їа кѣноаїенїї вої? Іа чїнстїїї
вої? вѣ інкреденїї вої лѣї? че
фел! o сѣ фїїї небѣгѣторїи ін сеа-
мѣ аа ачѣаста? креденїї вої кѣ
o лѣме інтреагѣ а сѣ се афде
їн гѣгѣчїре, sokotındѣ-вѣ нѣмаї
не вої інтрѣ адеврѣ?

Voї в'аїї botezat ін нѣмеле
лѣї, мї иїнтр'ачѣаста аїї fost
нїїмїїї ін totalitatea ненѣмѣратѣ
а ачелoга че с'аї фѣкѣт саї нѣ-
дїждїеск а се фаче вїртoшї
сфїнїї, фегїчїїї иїнтр'ансѣа, иїн
дїхѣа лѣї, иїн кѣвѣнтѣа лѣї. Pen-
трѣ ачѣаста авенїї нѣмеле де крѣ-
пїн: dar кѣноаїенїї вої не Chrī-
stos?

De в'аїї anroniat de sfīntele

adtare, че a simїit іnїma voastrѣ
їн vremea чїнеї? fost'а ea нѣ-
тѣнсѣ де simtimente negrїte,
кѣнд ін нѣвдїк ка інтр'їн адтар
trebїїа сѣ нїїмїїї не Мїнѣито-
гѣа ін лѣнтрѣ vostrѣ ка сѣ вѣ
фаченїї гн трѣн мї гн сѣффлет кѣ
дѣнсѣа інсѣмїї? Кѣноаїенїї вої
не Іїсѣс?

Vedenї'а кѣ үнеїе сѣффлетѣа
vostrѣ ненѣгїтoг кѣ Дѣмнезеѣа
чѣа вїх, кѣ татѣа үнїверсѣлѣї,
kare este мї ад vostrѣ. Vedenї'
кѣ үнеїе зїдеде кѣлѣтo-
гїей voastre нѣмѣнїенїї кѣ зїде-
де үнеї адте вїенїї, а кѣгїїа нoар-
тѣ в'o deskide moartea лѣї. As-
фел este Іїсѣс, Fїїа лѣї Дѣм-
незеѣ. Unїrea сѣфлетѣлѣї кѣ
Dѣмнезеѣ мї кѣ вечнїчїа este
Relїgїa kare ne a kreskїt:
Rїvna чѣасфѣнтѣ kare інфїїнїеазѣ
мї імпдїнеїе ачѣастѣ үнїре e-
ste Relїgїositatea.

Ін nїrsta vїrtuteї mї a үнїенїї
їн мїїдокѣа netrecherїdor sale
їнсѣффленїїе de іndeletnїchїїіае
sale атїт де фелүгїте, сеамѣнѣ кѣ
аг фї преа мѣт а чѣре дѣла сѣф-
флет а се хотѣрї мї а се да ін-
трѣ лѣкгагѣа кѣ дїnadїнсѣа а Re-
лїgїей. Ama сеамѣнѣ сѣ фїе фѣ-
гѣ іndoїахѣ, үнсѣ vedenїї кѣ сеа-
мѣнѣ нѣмаї, іаг нѣ е мї ін аде-
врѣ. Poate чїне ва сѣ зїкѣ кѣ
преа мѣт се гѣгѣbenїte а доблн-
дї нентрѣ tot д'аїна дїнїштеа
дїхѣлѣї, senїнѣтatea сѣффлетѣ-
лѣї, фегїчїгѣа чѣа дїн інтрѣ? Nү

кү адеврѣт. Нѣ е ни́чї о нїрстѣ
 їн каге сѣ зїкѣ чїне-ѡа кѣ Re-
 lїqїа се потрївеще маї мѹлат о-
 мѹдїї. Un бѹтѣн нїетос кѹ е-
 влѡвїе їнфѹдїїнеазѹт ҃н спектако-
 respektabїа; о мѹмѣ їн гѹ-
 гѣчїнї о прївеаїше аїнгрїоаге:
 ѣнсѣ ҃н тїпѣгъ релиqїос, о тїпѣгъ
 нїетоасѣ, нѹ сѹнт маї нѹїїн
 respektabїаї, нї ачѣаста нї фѣче
 нї маї вѣднїчї де їѹбїтїн окїї
 а тоатѣ дѹмеа.

Кѹм се поате ка чѣеа че е-
 сте серїос їн Релиqїе сѣ фїе ҃н
 дѹкѹтї нѣотрїбїт кѹ нїрста во-
 астрѣ? Кѹгѣтѣреа деснѣ Дѹмне-
 зеѹ нї деснѣ вѣчнїчїе, кѹ аде-
 вѣрат, аге їн сїне ҃н че маге
 нї їнаат, нѣтѹт кѣ дїн тоатѣ кѣ-
 те їнтрѣ їн дѹхїа оменеск еа
 есте чѣеа маї адїнкѣ. Ѓнсѣ о
 асеменеа кѹгѣтѣре есте їсборѹа
 сенїнѣтѣнїї чѣеї маї кѹрате; еа
 не аїпѣгъ де грѣнаде нї нѣде-
 цїїгїї, нї нїїн ҃н маге асїдѹгъ па-
 чѣеа їнїмеї, еа їнсѹфлѣ їнкредїн-
 дѣреа їнтрѣн Дѹмнезеѹ ад дра-
 гостїї нї нїнтр'ачѣаста ардїкѣ
 тоатѣ фїка деснѣ їнтїмнѣгїе
 вїеї. Омѹа чѣеа маї релиqїос
 есте нї чѣеа маї дїнїпїт нї чѣеа
 маї сїгѹт. Омѹа нѣрелиqїос се
 тѣбѹгъ нї їнноатѣ їнтрѣ о ко-
 нїмїре де бѹкѹрїе нї аага де
 дѹгѣре; агаге-орї еа се асеа-
 мѣнѣ кѹ сїне: нѣдестоїнїк де
 їнфрїнаре сѹбт чѣеа дїн а фѣгъ
 але вѣсѣлїеї, еа маї нѣтѣт е нѣ-
 норочїт де кѣт їндестѹаат їн фѹн-

дѹа їнїмеї. Фѣгъ а нѣ фѣче нѣ-
 соморїдїї нї кїрїторїї, релиqїа дїн
 протївѣ есте адеврѣтата їндестѹ-
 лаге а пѣлѣгерїдор ноастре; нїї,
 їн чѣастрїе дѹгѣрїї еа дѣ ха-
 рактерѣдѹаї о statornїqїe, о їнѣ-
 цаге, ад кѣгѣга sentiment есте
 маї дѹаге нї мѹдѹгїтїор нѣн-
 трѹ сѹфлѣет де кѣт орї-че аагъ
 бѹкѹрїе.

Нѹ сокотїї кѣ прїетѣнїї нї
 прїетенеде ноастре сѹнт дїнсїте
 де релиqїосїтате, нѣнтрѹ кѣ ага-
 ге-орїї нї аѹзїїї вѣрбїнд де дѹкѹгїї
 релиqїоасе. Ѓн чѣастрїе сїнгѹ-
 гѣтѣнїї нї кончѣтѣрїї їнтрѹ сї-
 не'нїї, еї атѹнчї їнї тѣнеск нѣї-
 нїе, нї їнїма дї се мїнїкѣ,
 кѣтѣтѹга дї се ардїкѣ кѣтѣ чег,
 сѹфлѣетѹа дї се пѣеакѣ їн аїн-
 теа дѹї Дѹмнезеѹ. Tot че аге
 омѹа маї маге, маї сфїнт, маї
 делїкат есте Релиqїа, нї їнїме-
 лог кѹ адеврѣрат релиqїоасе нѹ
 де пѣак а'нї фѣче о фѣлѣ кѹ
 дѣнса. Фїемте чїне нѣстѣреазѣ
 ачест дѹкѹтї де мѹлат нѣгѣї їн до-
 кѹа чѣеа маї аскѹнс нї маї кѹ-
 рат ад фїїнцїї саде. Фїемте чїне
 їнїї кѹноагѣ гѣлацїїе нї да-
 торїїе саде кѣтѣ Кreaterѹа сѣѹ.
 Нѣнтрѹ че дагъ сѣ тот вѣрбѣа-
 скѣ де дѣнсѹа фѣгъ їнчѣтѣре?
 тѣа ка ачѣаста н'аг адѹче нїчї
 ҃н фѣлѣос нїчї сїе'нїї нїчї чѣеаг-
 лацїїї, ба ѣнкѣ поате кѣ ҃нѹа
 ка ачѣаста аг фї їн прїмеїдїе де
 а нѹфї бїне кѹноскѣт де оаменї
 нї гѣѣ їнцѣлес.

Nu judecați că sunt dinșiuri de simțimente religioase aceia cari, din umbring, din demertviciune, ca să se arate luminăți să și ca să dea o donadă despre duxta dor, se țit ne sine nint în aceastare de a ride de fantede ni doktrinele konsfingite de biserikă. De parte de noi kretarea că este iertat kvi-va a bótjokoríachea che este bvn ni sbrnt în veidaalți oámení. Kvi kiar acei batjokoritori, kú toatú umbringá dor, pot sá năstreze în fúndú sáf-faetvái dor nisce semínge de religié. Zíadele nenogovíríi, a-prongierea morcií, ameringvriale úrsitei í kiamtá la rúrviciune. A-cepia kiar kari aș ris adesea de praktiká niestvii (evlaviei), de vin gíndú ni se inkiv ni se roag ni eí. Eí kari se fúlea a turgvú nemvrirea sáf-faetvái, nine vremea ni aipeantú kú neastimov: vecnicia, nentvú kú inkredingarea che aș despre aceasta nu poate sá fie isronitú din kretarea dor. Ši insvni atevá, de se afá ve úvú, ni ea krede în Dúmnezeú; ingvrvitvú che mái immietrit ni ea în taína gíndvái sá krede intrónsvá. Demoní insvni, zice Skriptvra kú kred kú este un Dúmnezeú ni se íngrozesk.

Religiá este o trebvng ne-desnrvitú de firea omeneaskú. Ea nu este nici ishodire nici fantá de om, cí restvfaarea, kret-

area, niáa insvni a duxvái. Ea nu e asemenea o avere a ce-neraciei saú a veakvái nostrv, kvái toate ceneraciile 'ni aú avv religia dor. Ea nu dokvie-je nvmai între noroadele chele čiváísate: ni Indianv seabatir, din kodo de Ocean, kvomea Re- ligia mái náinte de a fi ea kv- noskv de dvmea čealaatú. Este kú adevbrat kú ideile dví re- ligioase svnt íntvnekate, svgace, mrvvinite, nesvívmité, nentvú kú ni íngedečerea dví a fost gvú povvrvitú ni kvteriale dv- xvái sá nvđin denrinse ni kv- đin desvoatate. Ast-fel erá ni ideile noastre religioase în anii kvrvčiei noastre. Ínsv astvzi kvnd íngedečerea noastre s'a mrvit ni mintea s'a dvminat, kredingede noastre chele din ko- nívrvie ni se par kú adevbrat konívrveti ni vrednivad de ris. Kú toate ačestea kvnd seabatí- kvá sá vevve kvatvra în dokvú Kreatorvái, ni în dok de o í- nímú sdrovitú ni ínvrvitú ea ad- vče svre jertvú o ínvrviere, ni atvrví kiar ínvrvitvú che ía no- vđvve kvtre aceasta este Re- ligia simtimentvú če' dvsvf- fae- čere R e l i g i o s i t a t e a, kare este ímurevnarea dvxvái sá kú fiíngá nevrvitú, vecnikú ni nekvnoskvú. Una din chele mái marí faveri de bine ale veni- rii Míntvitorvái ne nvmit e- ste kú a povvrvit sáf-faetvú o-

menesk дела întinerек да думинъ дела дукъги трекътоаре да дукъги statoniche, дела гьтъчиге да адевр, ин сфирнит къ да-а мінтвит де импъгъция гьдуді ми а пькагъдзі, ми да-а бергат ин алтагъа Дѣмнезееріи інделенчигі.

Ачеда сингъг тріеце фрѣгъ гелііе каре есте дінсит де інтрівіоцареа мінці саѣ се індоіеце де тоате, ачешіа ми гнѣд ми алтагъа пьтінеск де вре-о боадъ а мінці.

Аплекареа кьтре індоіадъ се іеце маі обичнѣт ин епоха че есте інтре коніагъіе ми вірста бьргьтеаскь. Foarte adesea се афлѣ ин коніа кредінца ми о пие тате коніагъеаскь ми фербінте Не гнѣд ин інтрагеа са ин думе, тіпъгъа агънкат ин мѣјаокъа челог дадці тінері, інчене а се гінді ми а чергета сингъг мика де индоіедеде гелііоасе.

Дака mania індоіаді ин матеріе де гелііе се іеце маі кь деосібіе ин ачестъ вірстъ кьнд факъдѣціаде інделгьтоаре ин аѣ десволатареа дор, нѣ ва-сѣ зикъ къ тіпъгъа, саѣ тіпъга аѣ ајлс да чеа маі інаадъ треантѣ а јудекъці; кьчѣ атунчѣ а біа ес дін фашеде коніагъіе. Челе дінтіх кьноцінде че ес. періенца де-а дат асѣнга думі, асѣнга натреі, асѣнга ҃рситеі, сѣнт foarte мьр҃гіните; јудеката дор абіа есте форматъ. Прінчінха

індоіеді дор есте дар ин недестъ-вірніеа кьноціндедор дор ми ин аплекареа прематрратъ (маі на-інте де време) а факъдѣціадор дор.

Ин ачестъ вірстъ, кьнд інделегереа інчене а ми дѣа пьтегіаде саде, маі обичнѣт дасъ чіне-ва а допні аде і маці на-ці еі. Мудте дукъгѣ че афлѣм, саѣ аѣзим ин коніагъіе, вьзѣте де маі ангоане, нѣ пот сѣ індестудеде чергетареа, ми се аратъ невредніче де кредінгъ, саѣ імуротінітоаре кь кьноцінда об-цеаскь, ми нгін ҃рмаре де агън-кь. Де ачеіа інчене чіне-ва а ми інкнѣ адте доктрине аде бисері-ці, ми претінде а де сѣпнѣне ми ачестеа чергетрѣі. Прін ҃рмаре се наск індоеліаде. Інчнем а чіті кьрці фрѣгъ а ціі каре треантѣ де стімъ мерітѣ аѣторіі дор. Лѣм ніце јудекъці не д а нтре-гъа дрент кьвінте дестоініче, ніце дѣчгі де дѣх, дрент темейхгі, ніце пьдѣчгі дрент адевр; де ҃нде ісбораніе ҃н аместек маі mare. Индоіада се фаче маі таре ми інсфирнит агънкьм тоате ми нѣ кредем німк. Ast-фел омѣд кадѣ ин негелііе, каре есте starea чеа маі tristъ, ми чеа маі ҃рбьгьтоаре дін тоатъ віа-ца оменеаскь. Este ҃рбьгьтоа-ге нентрѣ кь е імуротіва натреі, адікь ин імуротівіре дреантѣ кь фіреа дѣхдѣзі нострѣ. Ачестъ stare гьмне тоате дегьгьредека-

re ynesh' syffactya ky Atyorya
 nicii' sade, ky vechnika dy pre-
 vsire. Omya se afal' atynch' sin-
 gularik in univrs. Fiincede re-
 dicioase i se par niye amari-
 tori. Lynea, eksistenca vnt nentru
 dnysta niye intyekoase ri-
 chitri. Ea ny se mai kyuoace
 nici ne sine. Nici o dycheady
 mai myat in nalyerile viedei,
 nici o mngiere in dyregi. Dore-
 me atynch' Kredingca oarb' a ko-
 pil'ariei sade, mi simute nen-
 tinca de a se mai intoarce
 intr'insy. Oxteazy dny' dyminy
 mi odixny, mi ky toate achestea
 ny are nici puterea, nici kyte-
 zarea de a kyta pacea in
 sinya unei Kredingce che imy-
 ghe indoeliale sade mi ia asi-
 gury.

Intr'o stare asfea de nenoro-
 chit' omya se afal' nelnyetat in-
 tr'o dnyty ky sine, mi ny ajynce
 nici o daty shre a ptea a se
 invince nentru ky nshache din
 nlyachig' in nlyachig', nentru ky
 in dokya dukygidog che nytai
 mintea poate sy de dymineze,
 ia mbyra sentimentyay. Nen-
 tind sy ntyrynz ky imaynacia
 dukygidche vechiche, ar vrea
 sy se asigyre deshre fiinca dor
 ka deshre a dukygidog intryna-
 te mi vlyzite. Ny intilnyche de
 ky kontradiicii; ny poate sy'ni
 fak' o idee deshre dukya sy
 mi ky toate achestea n'ar ptea
 sy tlygdviask' minynea duky-

gidog dny; insy se indoiemye de-
 shre fiinca mi dukygea palny
 de miny' a dy Dymnezey, nen-
 try ky ny afal' nici yn duky
 ky kare sy ni' a asemiyask'
 mi prin ymare sy'ni' a infy-
 meze. Ky toate achestea, in fie-
 kare zi, Dymnezey ne deskonere
 mrymea mi drarostea sa prin
 robe din nlyntny mi kiar din
 afary. Intokmai nrekym mi dy-
 xya nostru ni se deskonere prin
 kydetry mi prin kyvinte. Ama
 dar natyga mi vederea dukygi-
 dog adkyvesk kyvintede mi ky-
 detryche che Dymnezey indrentea-
 zy kytre dukya omenesk.

Schentkya greshache kynd voie
 che sy vaz' chine-va chele nev-
 zite; mi sy' dovedeask' fiinca
 nymlynteask' a uny duky che,
 din firea sa, n'are nici yn ame-
 stekky nymlyntya. Achese che ea
 doreme sy me, chere sy'io snye
 mi sy'io dovedeask' chine-va fy-
 gy tlygdvyre. Fiinca mi kymy-
 irea dy Dymnezey ne sint des-
 konerite prin in sy'ni Dym-
 nezeire in ledile kydetry-
 dog noastre, kare ne povdyvesk
 neap'rat mi fygy abaterere kytre
 dinsa, prin organisaicia dukydy
 nostru. Ama Dymnezey se des-
 konere kiar in natyga noastr'.
 Dea inchenyta neamyay ome-
 nesk toate noroadede ay krezyt
 in Dymnezey, mi fygy a se ky-
 noace, say a'ni imyryny ky-
 nomingede intre sine.

În scrierile тѢЛЛОГ ФІЛОСОФИ-
ЛОГ ІМПЕРАТОРЪ, ПУ АФАЪ ЧІНЕ-ВА
АСУПГА ІМПЕРЪЦІЕІ ДѢМНЕЗЕІІ
УП КѢВЪНТ МАІ СІМПАУ ШІ МАІ
АДИКЪ ДЕ КЪТ АЧЕДЕ ЧЕ ВЕСТЕЦЕ
DAVID КЪ 3000 DE ANI АУРОАЕ,
КѢВІНТ ІСБИТОР ШІ ДЕМЕНТОР ТОТ
ДЕ ОДАТЬ ШІ ПЕНТРѢ ДѢХТА ДѢ-
МІНАТ ШІ ПЕНТРѢ КОПІДЪРІЕ. «ЧЕД
ЧЕ А СЪДИТ УРЕКІЕА, КѢМ ПУ ВА АУ-
ЗИ? ЧЕД ЧЕ А ІНКІНІТ ОНІТА КѢМ
ПУ ВА ВЕДЕА?»

ЧЕА ДІН ТЪІУ ІНГРИЈІРЕ ЧЕ ТРЕ-
БѢ СЪ ІА ЧІНЕ-ВА СУРЕ А СЕ ТЪ-
МЪДѢІ ДЕ БОАДА СЧЕНТИЗІМУАУ
ШІ ДЕ ПЕРЕДІІЕ ЕСТЕ ДЕ А СЕ ДЕС-
ФАЧЕ КЪ ТОТА ДЕ ІНДОІЕАІДЕ САДЕ.
ЕСТЕ ДЕ ТРЕБѢІНЦЪ А ШІ РІСІНІ ЧІ-
НЕ-ВА ІН СІАЪ ГІНДѢІДЕ, ШІ А СЕ
ДЕПЪТА ДѢНІ ІНТРЕ І ДЕ АЧЕДЕ СПЕ-
КѢЛАЦІІ ФЪГЪ ТЕМЕІУ АСУПГА МІ-
СТЕРОЛОГ РЕДІЦІОАСЕ ШІ АСУПГА
ДУКѢГІАЛОГ ШІ ФІІНДЕЛОГ ДІН ДѢ-
МЕА ЧЕА НЕВЪЗУТЬ. НЪМАІ АТУПЧІ
СУФФЛАЕТѢА ІШІ РЕНІІМЕЦЕ ПУТЕРЕА
ШІ НЕАТІРНАРЕА КАРЕ ІА ФАК ДЕС-
ТОІНІК А КЪТА АДЕВЪГѢА. АТУПЧІ,
АДЕСЕА ФЪГЪ А'А КЪТА, ДѢХТА
АФАЪ ІНТѢ ХЪГІРЕ НЕ ДѢМНЕ-
ЗЕУА СЪЪ, КОНСОДАЦІІДЕ ВІЕЦЕУ
ФІІТОАРЕ, ІНКРЕДІНЦАРЕА, ПАЧЕА,
ДЕСФЪТЪГІДЕ ДІН АЪНТѢ АДЕ СУФ-
ФЛАЕТѢАУІ. АТУПЧІ ІНДЕДЕРЕ ЧІНЕ-ВА
ЧЕЕА ЧЕ ЕРА ЕНІГМАТІК; СЕ МІГЪ
КЪЧІ А'А ПЪТЪКЪНОАЦЕ СІМПАІТА-
ТЕА ІНААТЬ, АЪМІНА ШІ АДЕВЪГѢА
ДОКТІНЕЛОГ ДѢ ІІСУС. ЕВАНГЕЛІА
СЕ ФАЧЕ ПЕНТРѢ ІНІМЪ О ПУТЕРЕ ВІЕ
ШІ ДѢМНЕЗЕІАСКЪ. РЕКЪНОАЦЕ

ЧІНЕ-ВА КЪ НІМІК ПУ Е ПУТІТОР
ІН ОМ ДЕ КЪТ ПЪМАІ АЧЕЕА ЧЕ
ІНЕАКЪ ІНТ'ІНСѢА ГІВНА ПЕМЪГІІІ.

РЕДІЦІОСАТЕА ЕСТЕ О ДѢМІНЪ
ЧЕ ДѢМІНЕАЗЪ ДѢМЕА ІНТРЕАЪ А
ДУХѢГІАЛОГ, ФЪГЪ ДІНСА ПРЕТЪІН-
ДІНЕА ЕСТЕ ІНТЪНЕРЕК, АМЕСТЕК
ШІ ДЪГЪПЪНАРЕ. СІМТІМЕНТѢА РЕ-
ДІЦІОС ІНТОКМАІ ДЪНГЕ КѢМ ІНТІ-
НЕРЕЦЕ ПРЕ ВЪТЪН АСЕМЕНЕА ДЪ
ШІ СУФФЛАЕТѢАУІ О ТІНЕРЕЦЕ, О ПУ-
ТЕРЕ ВЪРЪТЕАСКЪ ШІ ІА АГМЪ КЪ
ІНДЕДЕПЧІЦНЕА МЪГЕАЦЪ А ВІРСТЕІ
ЧЕІ МАТЪРЕ. ТІНЪГѢА, ТІНЪГА ІН
РЕДАЦІЕ КЪ ДѢМНЕЗЕУ ШІ КЪ ВЕЧ-
НІЦІА, СЕ СІАДЕСК А КЪ ЕТА, А ВОГ-
БІ, А ДЪКѢА ІНТ'УН КІП ВРЕДНІК
ДЕ ОБЈЕТѢА ДОГ. КОНШТІІНДА АЕ
ДЪ ДѢАЧЕА МЪТЪГІСІРЕ ПІН КАРЕ
КАУЪ СЪ ПЛАКЪ ШІ ІН ТАІНЪ
ІНААТѢАУІ ІУДЕКЪТОР; КА СЪ СЕ
ПОАРЕ КЪТРЕ ДѢМЕ КА ШІ КЪНД
АГ ФІ ГЪСПЪНЦЪТОГІ КЪТРЕ АЧЕЛА
КЪТРЕ КАРЕ ПУТЕРІАДЕ ПЪМЪНТѢАУІ
ШІ ЕДЕ ВОГ АВЕА А ГЪСУНДЕ.

КЪ КЪТ ПЪШІМ ІН ВІРСТЪ КЪ А-
ТІТА ІДЕІДЕ ПОАСТРЕ РЕДІЦІОАСЕ СЕ
ДѢМІНЕАЗЪ ШІ ІНДЕДЕРЕМ МАІ
ВІНЕ КОПІНСѢА КѢВІНТЕТОР ДѢ ІІ-
СУС. ДѢМНЕЗЕУ НІ СЕ АРАТЪ МАІ
СТЪЛАУЧІТОР ІН МІНЪНІДЕ ПЪМЪЛ-
ТѢАУІ ШІ АДЕ ЧЕТѢАУІ, ШІ ПРОВЕ-
ДІНДА СА МАІ МАРЕ ІН КОМБІНА-
РЕА ТЪСІТЕЛОГ ПОАСТРЕ.

СЪ НЕ СІАІМ ДАРЪ А ПЪСТРА ВІОІ-
ЧІЦНЕА СІМТІМЕНТЕЛОГ РЕДІЦІОАСЕ,
ІНСЪ ФЪГЪ А НЕ ФЪАІ КЪ ДЪНСЕДЕ-
АРАТЕ-СЕ ПЪМАІ ПІН РЕСПЕКТѢА
КЪТРЕ ДУКѢГІАДЕ ЧЕДЕ СФІНТЕ, ПІН

mîlaa nentru s'arbitriului fra-
dor pomtri, prin judec'iale voi-
toare de bine asupra aproape
lui nostru, prin rîna cu st'ur-
ire k'tre prietenii pomtri, prin
jertarea nen'indedor mai ma'ior
mi b'at'ni dor pomtri, prin kobo-
r'mint'ala k'tre mai m'icii pomtri,
printr'o statornicie nestru'xtat'ie
intru implinirea datorii dor no-
astre, prin k'imp'at'ie in pal'ter'i, r'eb-
dare in nepoz'icie, hot'ir'ie in
k'ausa binei, mi hot'ogare insfir-
mit nentru r'eb' mi nedez'ir'ie, mi
ins'ami k'ind ar putea s'ie s'v-
bir'uite s'bt v'ala ta'nii.

Ins' om'ala e slab. Nob'iale
simtimente se t'mnesc, b'nele
prin'ipie se z'it'. Viada din toa-
te z'ialele k' ostenelele, d'zeri-
le mi pal'ter'iale sade ne s'bj'g-
g' mi ne cine inapoi in kon'iu-
s'ur'iale de jos mi proaste kare
sunt d'kashur'iale r'ema'edlor mi
p'kat'at'ii. Ne treb'ie t'rie ka
s' putea emi de aci; mi daka
nu int'm s' o dob'indim, de ce
mer e ne injos'om n'ne ajun em
in treanta dobitoarelor.

Vred'i s' p'stra'ii in sine-v'v
ntu toat'ie v'rtutea sa simtimen-
t'ala realios? r'ep'it'ala in cea-
sur'iale singur'at'ie ce pute'ii a-
de kon'sf'it'ii intru kon'centrarea
insine-v'v. Sur'ijini'ala prin v'itirea
sk'ier'ialor bine k'v'vntate mi
bine sim'ite, prin a sfintelor
sk'it're mi mai v'rtos prin
viada lui Isus, mi prin deasa

mergere da s'ar'ba cea s'f'nt'ie
imure'ur' k' ob'untea.

Повечеде ачесте сунт хот'ри-
те а да виаца ин воi simtimentu-
луi real ios. « Рек'ноаштед'ii in-
«tr'insele glas'ala tat'at'ii mi
«aa mai'icii voastre, aa oameni-
«dor chinsti'ii че не i'ubesk, че
«doresk des'v'bir'uirea mi adev'v-
rata voastr'ie fer'ic'ie. » Рек'ноа-
штед'ii intru 'sele glas'ala i enera-
d'ii dor kare din f'und'ala mormin-
telor vorbesk in imei voastre; gla-
s'ala ademilor k'ari, din sint'ala vec-
nic'ii fer'ic'ii v'v k'iam'ala a dob'ind-
di un dok' p'ro'v' in mijd'ok'ala dor.
Ins' a ceea че treb'ie s' d'kreze
asupra voastr'ie mai k' putea
de k'v'v'it'irea mi k'v'vintate este o
m'rt'ur'isire din inim'ala k'tre Dum-
neze'v', kare este r'eg'v'it'urea. Nici
o zi s' nu treak' f'v'v' s' dase
un ceas sa'v' cea nu'cin k'te-va
min'ute in kare s' v'v m'rt'ur'i-
s'ii inaintea cheresk'at'ii v'ost'ru
P'rinte, a nem'v'it'og'at'ii v'ost'ru
prieten. Diminea'aa k'nd som-
n'ala v'ala dat inapoi p'uter'iale vo-
astre, seara mai nainte de a in-
k'ide pleon'iale, imure'ur'at'ii d'v-
x'ala v'ost'ru k' d'x'ala че ins'uffle-
c'ente d'umea; r'v'v'at'ie-v'v, m'v'v'v-
m'v'v', f'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
o v'
mai s'f'nt'ie. Z'ic'ed'ii ka Isus, k' dra-
goste k' inkred'it'are, k' intrea-
g' p'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
sire de sine: « P'rin-
te, f'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
ka Solomon, ka s' do-
bindim v'

de a înkide. псеониве импрезна-
ци дѣхѣа vostre кѣ дѣхѣа че
insufletece дѣмеа: гѣгаѣивъ,
мѣдѣмѣѣ, фѣгѣдѣѣѣ о вѣдѣ
mai сѣпѣ. Зѣчеѣ ка liste, кѣ
dragoste кѣ inkredingare, кѣ
intreagъ пѣгѣsire de sine: « Пѣ-
rinte, факѣse ata voie iar нѣ
amea » гѣгаѣивъ ка Sodomon,
ка сѣ dobъndѣѣ нѣ бѣнѣгѣде
пѣminteneci ми peritoare, чи ин-
деденѣѣмеа ми тѣгѣа trebѣnѣioa-
se spre a вѣнѣѣ greșadeде ми
patimeде noastre, вѣртѣеа ми прѣ-
dejѣа de а фаче tot bineде пѣтѣn-
cios, ми de а вѣ anronia пѣн-
chetat mai мѣдѣ кѣtre десѣвѣнѣ-
rea татѣдѣѣ vostre кare este в
чегѣгѣ.

Reliѣiozitatea крѣѣпѣеаскѣ
este гѣвна bineдѣѣ ми а индеде-
нѣѣнѣѣ кare крѣѣе в dar внаин-
теа дѣѣ Dѣmnezeѣ пѣ а оamenѣ-
dor; пентѣ кѣ индеденѣѣмеа
нѣ'ми аге isvoгѣдѣ втр'ѣн сѣфдет
внѣгѣтѣѣѣт ми нѣ лѣкѣѣѣе втр'ѣн
тѣн вкѣnat пѣmintѣдѣѣ. Инсѣ
сѣфдетеде чедор дренѣѣ sѣnt в
mѣnѣде дѣѣ Dѣmnezeѣ, ми нѣ se
dasъ а se obosi de сѣferinge.

Dѣmnezeѣде вечнѣче ми дрен-
те! Dѣmnezeѣде ад сѣnѣenѣеѣ,
reliѣiozitatea крѣѣпѣеаскѣ поа-
те singѣгѣ сѣ мѣ повѣѣѣѣаскѣ
не кѣгѣгѣде дренѣѣѣѣ, аде пѣ-
мѣгѣеѣ ми мѣntѣeѣеѣ; пѣtea-voѣ
ѣсѣ о ѣт? пѣtea-voѣ ѣтѣndѣѣте
ue tine сѣ мѣ abat din сѣntеде
дегѣтѣе че ам фѣкѣт кѣtre tine,

PERIODUL I.

сѣ нѣ кѣnosk фачегѣде de bine
че аѣ гѣsѣndѣт асѣгѣми, асѣ-
пѣа пѣгѣnѣdor meѣ, асѣпѣа фа-
mѣdѣеѣ меде втрѣѣѣ? пѣtea-voѣ
сѣ ѣт ue liste, Dѣmnezeesкѣа
пѣieten ад сѣфдетѣѣт meѣ, не а-
чедѣ кare м а повѣѣѣт кѣtre тѣ-
ne вгѣн дескoperгѣеа адевѣтѣѣт,
ми кare а сѣferit, пентѣ мѣntѣѣ-
rea mea, о moarte de бѣнѣ voie
ми mѣlostѣвѣ?

Нѣ- нѣ, нѣѣ одатѣ, кѣѣѣ гѣна
ка ачѣаста ар фѣ а мѣ пѣгѣsѣ не
sѣnemѣ, ми а'ми тѣгѣдѣѣ мѣntѣѣ-
rea. Мѣ voѣ дѣmѣ кѣtre tine, о ад
meѣ пѣrinte! вгѣн mѣjдокѣа а-
мѣѣгѣdor вѣѣѣ voѣ сѣ нѣ вн-
четеѣ нѣѣ одатѣ de а фѣ ад тѣѣ.

Voѣ ardѣка okѣkѣtre tine kѣnd
вmi veѣ trimite чѣастѣ de бѣкѣ-
rie; мѣ voѣ sѣnѣjѣnѣ de tine kѣnd
вн zѣде de дѣrere ми да nevoѣe
voѣ фѣ anroane de а nierde пѣ-
dejdea. Pentѣ кѣ тѣ нѣ мѣ veѣ
пѣгѣsѣ нѣѣ одатѣ, о ѣѣѣ вгѣн вн-
kredingѣгѣде дѣѣ Xristos ми вн-
stѣми вгѣн вчѣekareа вѣѣѣ ме-
де. Вн mѣntѣдѣ деспѣгѣгѣѣ de
тѣnѣа меѣ, kѣnd мѣvндедемѣ
bѣze vor bine-кѣvѣntа нѣмеде
тѣѣ пентѣ чеа дѣгѣѣ ѣгѣмѣ датѣ,
не ачѣст пѣmint, voѣ вдедеде
кѣ тѣ поѣѣ ми нѣ воѣѣѣ нѣѣ де-
кѣм а мѣ дѣsa ми амѣ пѣгѣsѣ.
Astфед сѣфдетѣа меѣ se ва пѣ-
tea а се деспѣгѣѣ de тѣnѣ; вн-
сѣ дѣхѣа меѣ нѣ поате а се дес-
пѣгѣѣ de tine, о пѣrintеде меѣ
kare ѣѣѣ вчѣѣгѣѣ! te voѣ кѣѣ-

19

та Дѹмнезеѹде in fauteде таде in minyниде кѹ каре ай impayт ynbercтд. Voiy strebate нпнѹ да тине prin deskonerirea дѹи Icyс Xpistos, Дѹмнезеескѹд мей Мѹнтѹitor. Мѹ voiy anro- nica кѹtre тине prin дѹкгарае вѹтѹтеi, prin groaza de ori че are asemѹnarea пѹкатѹдѹи. Дѹмне- зеѹде невѹзѹте, даг каре веzi totѹд, каре епi de фдѹѹ pretѹ- тиннича шi каре stai anroane de inima фiiдог тѹи, тѹ кѹпопi сал- бiчiѹниде меде, тнѹгiнѹа mea шi desimea пѹкатедог; Inтѹеѹе- мѹ кѹ вѹтѹтеа та, спрiјinемѹ prin дагѹд тѹѹка сѹ нѹ каз in амѹ- ѹиѹи шi ка нѹ кѹмба стѹпнича simѹгiгiдог de шертѹчiѹнеа, тѹ- фiа, desфѹтарае, дiнгѹшiча, тѹа, сѹ мѹ депѹртезе de тине. Дѹм- незеѹде ад пѹнѹчiеi меде, тѹ веi фi Дѹмнезеѹд бѹтѹиѹедедог меде. Unit кѹ тине prin Icyс, am добiндит mai мѹдѹт de кiт поа- те дѹмеа in treагѹ с'ми фѹгѹ- дѹиаскѹ; кѹ тине еѹ ам пачеа сѹ- флетѹдѹи, тѹ шi десконерi тн о- rizon стрѹдѹчiтор дiнкодо de in- тѹнеречiае вiеѹеi; дiнкодо de вре- ме шi de вiједii тѹ шi дескiзи погѹиае мiнтѹриеi шi аде Веѹ- нiчiеi.

GFLOZIA ȘI RASBUNARE.

СКРiѹ деаа Rio Ianeiro din 22 Iѹд

«Аѹи с'а intимплат о inрегiѹ- rare каре а пiчiнѹит чеа mai вiе mишкаре.

«Se-vorbea de кѹтѹва време prin адѹпѹгiае чеде mari de кѹ- сѹторiа че ега сѹ се факѹ а мар- кiзеi de Osara, вѹдѹѹв Inкѹ фѹѹ- moасѹ, кѹ контеде Adfons de Giѹniga, тiнѹг de 23 de ani. Oa- meniѹ vorbea in тainѹ кѹ ачеас- тѹ кѹсѹторiе, каре din partea мар- кiзеi вiне din amor, din partea тiнѹгѹдѹи ега sokotиѹ пѹмай ка тн мiјдока а'шi фаче о stare кѹ авереа insemнѹтоаре а фемееi кѹ каре вреа сѹ се insoаре. Inсѹ кѹ тоате кѹ контеде Iѹнiга нѹ sim- ѹiа нiчi о аплекаре de dragoste кѹtre маркiза, нѹ пѹтеа чiѹеѹа сѹ зiкѹ кѹ inima дѹи нѹ ега pri- imitoаре de тинере simtimente; шi кѹ тоате inгѹијiае че аѹеа ка сѹ аскѹнѹѹ de дѹме салбiчiѹнеа шi dragostea са, inсѹ тоѹи пѹiа natiма чеа mare че are pentѹ Senora Rikardina Soares чеа din тiѹѹ бадетинѹ а театѹдѹи чедѹи mare.

«Rikardina este о тiнѹгѹ пор- тѹгеѹѹ, ад кѹгiа даѹѹ, amestik de гѹапiе мi de desmerdare, а зѹпѹѹит аѹi капетеле тѹтѹдог. Киѹд еi фѹгѹ de а фi регѹлат фѹѹмос are inсѹ о фѹѹмѹсеѹе deosebitѹ, шi нимик нѹ поате сѹ се- asemene кѹ еспресiа вiе шi пѹтѹнѹѹѹтоаре а окiдог еi чедог перри. Pantomima еi пѹиѹ de inтѹеѹиме; de фармек мi de аде- вѹг indesнеѹе кѹѹѹа а пѹтеа сѹи пѹегѹѹаискѹ десѹвiршита фѹѹмѹ-

sepe a brațului mi mărăbirea
tăciei țelii mai elegante.

Într'o seară, sînt acum cînci
zițe, Rikardina treburia s'ă joacă
în roa de baiader, într'o ope-
ră nouă mi s'ă înfrîngat k'ă ea
va d'încuți vestitura danțu k'ă x-
k'a. ПУБЛИКА s'ă adunat мул-
țime la teatru, mi e' n'am r'ă-
mas mai jos de k'it публіка, mi
m'am d'îs mi e' s'ă v'z. Pînza
se ardik' mi ea se arat' ; totți
încep a bate în палме! ... A
паяделе se innoesk, k'ind s'fir-
mind danțu k'ă x'ka, ea p'șia
k'ătre koborim insouind sromot'ă
чеампараделор (Kastanetelor)
k'ă o mișkare domoal' mi abia
simțit', dar în momentu k'ind
sald'ă, de odat' skoate în cîp'it
първнзтор mi kade r'ăsturna-
t'.

“ Ței mai мулți krețur'ă la în-
ceput k'ă ačest cîp'it mi leșin
este în roa, îns'ă konvulsiiăe
înfrîngate s'ăbt kare se inkovoia,
cînetele s'fîmîtoare, desam'îr'ă
neprivitori mi v'z'ur'ă k'ă s'ă în-
tîmplat țeva serios. Ardik'ă
ne Rikardina d'îne șen' ... pîn-
za kade.

“ În k'ăteva min'ute se r'ăsnit
depe vorba în parter mi prin do-
je k'ă asupra Rikardinei a' argu-
kat ap' tare, mi a' arso grozav.
Nu poate ține la s'ă mi fak'ă o
idee de țur'ia țe țerbea între to-
c'i privitorii, o țur'ie oarb', ț'ă-
r'ă k'ățet, ț'ărb' ob'jet asupra k'ărb'-

ia s'ă se-ress'ive, mi printr'a-
țeasta se-ț'ățea mi mai groza-
v'. Îns'ă norod'ă printr'o dare
k'ă sokoteada printr'o pornire fi-
reask'ă încenț a s'riga k'ă ana a-
trebit negreșit s'ă ție argu'kat'ă
de mina țnei r'ivalde... Numai de-
k'it d'înp' ațeasta încenț a țrețe
din r'ărb' în r'ărb' n'ămeve mark'i
zei de Osara ... Ea ț'ășese de
țața la teatru ... totți n'ăp'rd'ir'ă
în doja ei, dar o a'f'lar'ă goal'ă.
Ț'ărb'ă asupra katifelei roșii țe
cra înnegrit'ă dojii niște nete
r'ăd'v'i, țe dovedea isgrava țnei
zeme roz'ătoare ... Numai r'ăma-
se niți o îndoial'ă: norod'ă în-
cepu de nekaz s'ă șpar'ă țeam-
țide dojei, s'ă r'ărb' perdedele, s'ă
r'ăstoarne mi s'ă s'fîmie tot. În
mijlocu rromot'ăv'i se ardik'ă
mi pînza șenei; se arat' direkto-
r'ă mi adevereaz'ă țatața veste.

“ Sinora Rikardina, zice ea, se
a'f'ă încea mai jald'nik'ă stare;
brațele, sîntu. țig'ăra li sînt foa-
rte grozav arse; e min'une de va-
sk'ăna saț de nu va r'ămînea s'ă-
t'it'ă nent'ă toat'ă viața. ,

“ La vorbele ačestea публіка
x'ărb'it de în adever'ărat delit'ince-
ne a s'riga mi a s'ăv'ir'ămi țele
m'ăi strabavante cînete mi țante;
prin cînetele r'ăsbun'ir'ii se-a'rd
strig'ări; jos jos tr'ăd'ătoare! ad-
c'ii iar, jos! s'ă tr'ăiask'ă renț-
bl'ika!

“ În n'remea ačestor îngrozi-
toare șcene în tînr'ă emise k'ă

grabъ din teatru; se îndreptase către oteleа markisei de Osara întru, străbate ку renejuне prin mlađe odъi, mi mi аjuңe fađu în fađu ку markiza.

“Mimkatъ de асeastъ rene-de isire, dar siadindse sъ'ni askunzъ turbarea:“ SKUMHA meъ Arfons, îi zise ea ку tonъ чed mai liniuit, да kareintъm-plate sunt datoare ferigirea de a te vedea?

“Kontele se-yitъ да dъnsa ку nisce oki în kare skinteia fъria, va sъ'i vorbiaskъ, dar bъzede nъ'a asklatъ mi nu poate sъ skoadu o vorbъ., Чe! eпi bodnav, seore, îi zche în sfirmit markiza.—III Rikardina Soares? murgme închetъrъrъd skъgmind dinuî.—Rikardina! ziche markiza zimbind, e o tъrъrъ persoanъ ку atъtea tamente че nъdaiкya nu va nъtea niçi o datъ s'o pre-дъiaskъ atъt kъt meritъ sъ fie., III markiza se-frage mi se restoargъ într'o lene molatikъ ne divanъd sъi.

“Alfons se mai yitъ да dъnsa nъkъ kete-va minute în tъchere; ne yimъ de o datъ ку yn glas grozav: „ de unde ai, Senora, асeste nete ne rokiaa dъmitale? pentru че'цi este rokiaa arsъ?.., în zadar o vei tъgъdъi kъi асeste nete te nîrъsk..

Dumneata ai sъvîmit nelegivirea!., — Ei bine, zise markiza, îngrozitъ de sъnetъd graiъatъ mi de kъtъtъrîde fъrioase alekonte-дъi, eî bine, eъ... Dar de este o nelegivire, este o nelegivire de amor! mi întinzъndъ'imъini-де se siasche sъ'a astъmpere. Kontele nъsъ ne kare асeastъ destъnхire îd adъsese într'yn парoksism de turbare, nъse mъna ne o пернъ, o агункъ în kapъd markisei mi înчену a o astъnâ ку чеa mai mare fъrie mi nъtere. Nenoroçita bъלבъnîn-dъ-se restoargъ o memçioargъ ne kare erâ nisce vase ку фдогi: aleargъ savgiale; mi kontele fъge ka yn nebun. Nъmai de kъt soseipe mi nъtere armatъ; kie-margъ yn doktor îndatъ, se în-чerkъ sъ adъkъ ne markiza în viađu, dar, toate fъrъ zadarniçe.

“Kontele Alfons de Givniga fъ ajuns a kasъ de streajъ kare îd dъse да temniçъ.

“Desure Rikardina nъçinъ nъ-dejde аi s'o mъntre. Ana tare i'a ros arteria jъrъdargъ, mi s'a format ka yn fel de aneurism kare dintr'yn mintъ într'adъd poate s'o omoare, de nu va is-буti operaçia че vor sъ'i факъ акум, kare într'асeastъi vreme este mi primejdioasъ.,,

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTERAR.

NU TREBUIE A SE JUKA
KU FOKUL.

I.

O kăsbătorie în SI Bemol
Din kopialgia mea doriam să
fak o kăsbătorie în Italia; noi ŋn-
să eram doi, prietenul meu Di-
gnre mi eș. Noi am fi făkut kăsbă-
toria ne jos, mi fie-kare am fi
avut kătre 800 livre de kielăgia-
lă mi ar fi putut să ne ajungă
trei luni.

Însă între am de gînd să fak
mi între am făkut am este un
munte, mi muntele kăsbătoriei
noastre nu ar fi fost ama de mare
kă toate acestea se mina dăgă
kă azi kă mine.

În sfîrșit închențăm kăsbă-
toria, mi da închențăm kăsbă-
tărie eu kasierea tovbăgămiei. În Mar-
silia, în otelul unde ne aflam
un domn mă rugă kă politenț

foarte mare să'î skimb o monedă
mai mare. Skoseiș pînă, săvîr-
șiiș skimbul mi mi se pare kă
'mi amîșș komoara da dokul ei.
Nu utiș kăm s'a întîmplat, kă
seara kătînd în buzunar văziș
kă o politenț mare este în sta-
re să'đi șteargă 800 de livre.
Ne întoarșem da Bordo, jurnă-
tate rîzînd jurnătate mîrînd de
foame.

Făkutăm ce făkutăm aș mi
iagămi ne anțagăm să ne săvîr-
șim kăsbăteria, daga doa oarb, 'mi
am fărînt nișiorul da Montaban.

A treia oarb, kă ceva mai pain-
te imă dășsem doktoratul, mi pri-
etenul meu Dignre iar de kătînd
se priimise în kornul avokătiilor
Pognișm, mi akăm îi venise mi
lă'i rîndul să paș festa kare
tot d'ășna se pînă ka o stabiă
între noi mi între Italia. Akăm
ziș soarta ia așese ne ea să fie
jertfa. În ureășma Bizierilor se

інсургъ, eatъ кѹм се інтїмпалъ ачeastъ nenopozїre.

Acest prieten al meu Dїvne erà o бунѣта de товарши. D'o talie de mijлѣк dar bine фѣкѹт, кїпѹд лѹї шї трѣсѹгїде нѹ forma ын tot кѹ desлѣвїрїмїре регѹдаат, dar okїї палїнї de вїоїчїѹне шї de експресїe da фїсїономїeї лѹї ын че deosebїт шї палѣкѹт. Kam чїштѹре, kam сбѹрдаалїк, dar tot d'аѹна їndemїnatїk de a se арѣта astфeа кѹм їnteresѹд їд повѣѹїа сѣ se arate, авеа ѣркѣ шї оаре-каре simїїbїdїtate, шї ѣркѣ шї кѣте o лакѣтѣмъ їn rezerve пентѹ ын prieten nenopozїt, кѹ toate кѣ авеа o провїзіe tot d'аѹна їntreagъ de rїsѹrї neбуne пентѹ prietenїї сѣї чеї besedї. Ед era dїn фїre адегѣтoг шї гата а салѹї, маї vїrtos кѣнд палѣчerea de a їndatorã нѹ'д цїnea нїчї o бѣтаїe de кан, нїчї вре o neвоїe d'адеа стпѣрѣтоаре Пe dїngъ ачестea, ед спїнеа кѹрат кѣ ед нѹ пrea se amestekъ пїrїn vїrtѹдї пrea 'падte, шї 'ла ferit Dїvnezez d'a se strїmtora вr'o datъ a se арѣта маї мѹдт de чеа че este. Tot skopѹд лѹї era сѣ fie voїos шї besed. Ед шїї sokoteавїаца дѹпнѣ нѹмѣгѹд бѹкѹгїїдог саде. Елгъ вре o sistemъ хѣлѣгїт асѹпга datorїїдог омѹлѹї їn ачea-стѣ лѹме, ед пїrїmea вїаца кѣ o їmpreциѹrare, а кѣгїа лѹї їndeдеѹea нїчї пїrїчїnїde нїчї сфїr-шїтѹгїde, dar dїn kare шїї фѣчea

їntrebїnцarea ne кѣт se пѹtea маї bine їn фoлoсѹд persoanei саде, аїntentїndїї tїamѣчїrea сѣї vie de 'sїne фѣгъ сѣ'шї batъ ед канѣд а їntra їn асфeа de амѣгїnte чerчетѣгї. Ывїnd кѣ deosebїre бунѹд, ынїnd пrea пѹдїn гѣѹд, гeчe салѣвїтoр ад vїrtѹtei, пѹдїn osїndїnd вїцїѹд, їndestѹд de neбугѣтoр їn seamѣ ла toate, а фарѣ de а'шї мѹдцїмї палѣчerїde, de'а чerчeta ѣпсѣ чїne афла o parte пїrїn kare омѹд ачesta атѣт de noсїtїv se poetisa. Mїzїkant de mїnѹne кѹ ын гдас dїn чeде маї палѣкѹте, їdeїde лѹї se їнѣдѹа кѣнд vor-bea de арѣт kare маї пѹмаї ea авеа пѹтerea de а фачe а se пante entїssїssmѹд їn стѣфдeтѹд лѹї че адmїntreдеа era кѹ totѹд проzаїk шї пѣmїntesk. Ынtr'ын кѹвїnt кѹ ачeste deosebїte калїтѣдї аде саде, бїetѹд Dїvne нѹ se фѣгѣдѹea кѣ поате se fie кѹї-ва ын prieten de нѣdejde, dar ла дрѹм erà de mїnѹne кѹм а rare oгї se поате афлã aseme-nea лѹї.

Ыn зїca їндїцїгїї а аѹлѹї 1789 noї resѹфдам аегѹд їmbѣлсѣmat ад лѹї Maїѹ їn мїїлoкѹд вѣїлoг Langedokѹлѹї. Vedecї кѣ еѹ нѹ стax сѣ вѣ їnшїr ba ынa ba алта че нї se їntїмпалъ ne дрѹм, фeа de фeа de амѣгїнтѣї, чї de o datъ вїѹдã лoкѹд шї вреme ынde se пregѣtente nodѹд драmeї kon-їѹгаде, ад кѣгїа pїetenѹд меѹ

Dîvre фѣ унѣа дін дої акторї.

Noї trekusem Vezeriї de dimineacъ, mi ѣmblaşem toatъ zioa: soarede se фѣкѣ невѣзѣт дін partea dreaptъ a noastrъ, дѣпѣ deаdѣrile чеде фѣгѣмоасе. Noantea se апропиа кѣ grabъ, mi ne ашѣкѣ пінѣ съ нѣ зѣрим о іокѣпѣнѣтѣ унде съ нѣтем trage. Perspectiva stînceї кѣ steаoa фѣгѣмоасѣ нѣ спѣимѣнтѣа пѣчї de кѣтм ne Dîvre пѣчї ne mine sѣbt чегѣа стѣдѣчїіог ми дѣлче ад Langedokѣдѣтї. Noї ne mi ашѣкасем ашѣга унѣї stejar мѣгѣдѣ ад кѣгѣвїа інаа-тѣа ми іntinsѣа вігѣ se іnsemnѣа іn нѣгѣгѣ ашѣга orizon. тѣдѣтї. Tot de odatъ ібігеа унѣї nor nosomnrit че іl vedeam a se іntinde mi a se мѣгї, sure a se хотѣрї нѣтмаї de кѣт поате іn пѣоа-іе ми іn віедеїе, ne фѣкѣт съ маї черкѣтм доарѣ vom афлѣа о скѣ-паре маї да аѣпност de pornirea мїнтѣдѣтї.

Mergeam mi нѣ нѣтеам vedea nimik кїар іnaintea noastrъ. Пі-чїоареде нї se іmpactіcheа prin тѣфшоаре; кѣте о datъ кѣдеам ми аешїnam de rıs. In sfırșit іn фѣндѣдѣ тпѣї вѣї, зѣгїгѣтм о дѣтмїнѣтѣ фоарте віе, kare о садѣ-тагѣтм кѣтн Ura de entusiasm.

Адеггарѣтм drent кѣтре дѣтмї-мїнѣтѣ. Un șanș mare mi аdїnk егѣ іn егѣтѣа nostrѣ; нѣдѣ вѣ-зѣгѣтм, ми о datъ ne поменїгѣтм іn фѣндѣдѣ дѣтї іn товрѣомїе. Съдѣтї

спѣїтѣ drent! zise Dîvre, дѣпѣ че se скѣдѣтѣ нѣчї тпа дін фѣсі-шоареде кѣгога деам прїчїнѣт атѣтеа дѣдѣчї мїшкѣгї іn іарна trekѣтѣ, кѣнтѣндѣдѣ агїї d'аде дѣтї Гѣдѣк ми Pісіnї, іn адѣпѣгї-де да мѣтѣтмїмеа презїдента, нѣ s'ar fi іmpetrїt съ нѣ verse о Іакїтмѣ de мїдѣ вѣзїндѣне starea noastrъ. Че zicїтѣ, Don Kіșot, нѣ е ачї kaberna Mon-tezinomїdог?

— Ba e кѣрат șanșѣа че іn-гѣдесче proprietaea унде ne дѣтѣм съ чегшїм осшїталїтате. Asta are тн аер aristokratїk. Vom фї прїїмїгї фоарте мїнѣтат.

— Negremit, аша se mi kade dar пінѣ атѣнѣї іѣ съ ешїтм d'ачї. Іа пѣне-те тѣтн ошѣ кѣ ешїтї маї mare de кѣт mine mi дѣпѣ че воїтѣ ешї етѣ: арої іцї воїтѣ да кѣт тоатѣ едегандѣа мѣна ми te воїтѣ trage іn sѣтс фоарте delicat; а-пої ne vom іndrentѣа кѣтм vom нѣтеа кѣтре steаoa стѣдѣчїіоа-ре kare ne а фѣкѣт съ ne коп-дѣкѣ да port.

Dѣпѣ doș mїнѣтѣ, ne афла-гѣтм, sѣbt о дѣпѣгѣ іntrare а т-пog фѣтѣомшї копачї. Deаsa дог фѣгѣндѣтѣ фѣчеа іntѣпечїмеа поп-цїї ми маї аdїnkѣтѣ, погочїге кѣ іn кѣпѣтїїѣа ачелеї адее se tot зѣгїѣа ачеа bine воїтоаре дѣчїге.

— Aїde zise Dîvre, mi deа Domnѣа ка маї fїдантрон de кѣт конфрацїї сѣтї, proprietaгѣа саѣ domnѣа ачестїї док съ нѣтѣ фї

presărat alcea acesa kŭ kŭrse de dŭi.

— Tŭcere sŭ askŭatŭm, ziseiŭ eŭ dŭi Dŭnre, oriŭndŭ' a kŭnd auzi ŭ un glas de om. Vine cine-va din partea asta. Stiŭ kŭ n'ar fi bine sŭ ne sokoteaskŭ de fŭkŭtori de reade. Ia taŭi, ziseiŭ eŭ koboriŭd glasŭ.

— Auz ŭn glas de femeie, resuŭnse Dŭnre, mi kŭnd am auzit glas de femeie tot d'auŭna a fost ŭn semn bŭn, cine stie? Fŭrŭ sŭ vrem poate kŭ venim in pŭdŭre sŭ stŭm de faŭŭ da ŭn randevŭ simtimental ad bŭ'ŭ-nei Diane kŭ Endimion ad ei. (In kopiabŭria mea, lŭmea in- vŭŭa Mitologia) ŭiŭ k'am avea kŭ ce sŭ netrechem?

Lŭmina noastrŭ povŭŭŭitoare inŭeŭ a nere mi iar a se arŭtă ka mi kŭnd vre ŭn trŭn opak mi neminkat s'ar fi nŭs intre ea mi intre noi. Nŭ maŭera niŭi o in- doiaŭ; venea kŭtre noi oare- cine din dokŭitoriŭ aŭeŭŭi dominŭ Mi se pŭrŭ kŭ nŭ kam made bine sŭ eŭim inainte a dor in asfel de vreme. Trŭseŭ ne Dŭnre din drŭm in latŭŭi kŭ rind sŭ ne ŭ- nŭm drŭmŭl dŭŭŭŭ ce se vor de- pŭrta aŭeŭŭi oamenŭi ce se pre- imbaa.

Dar ei anproŭiŭndŭse de noi, se pŭserŭ ne o bankŭ sŭ se o- dixneaskŭ, mi inŭeŭŭŭ a vorbi. Noi eram asfel d'auroape in kŭt ŭteam mi fŭrŭ voia noastrŭ sŭ

auzim tot, impreŭŭŭrarea aŭea- sta a trebŭit sŭ xotŭgaskŭ soar- ta pŭtetiŭŭŭi meŭ inŭ'ŭn kin foarte ŭiŭdat.

— Skŭmna mea fiŭkŭ, zise ŭ glas de bŭrbat, am vrea sŭ t krez, dar nŭ poŭiŭ. Okŭi ŭŭŭi tatŭ ka mine nŭ pot sŭ se amŭŭeaskŭ. Terog inkredete da ŭed maŭ bŭn pŭcten ad tŭŭ.

— Taiŭŭ resuŭnse ŭn glas de ŭn timbrŭ inkŭntŭtor; de mi sŭnt sŭŭbitŭ de sŭŭferinŭŭ sav mi de miŭŭire, dar iar ŭi o zik kŭ n'am niŭik.

— Asta e ŭindat! imŭ zise in- ŭet Dŭnre, mi se pare kŭ am maŭ auzit aŭest glas melodios, mi nŭ e de mŭl.

—, Si ŭe'ŭi nasŭ? taŭi

— ŭe insemneazŭ aŭestŭ tŭ- cere, mi aŭeasŭ sŭiaŭ, intrebŭ tatŭa? Kŭzi tŭ kŭ nŭ mŭ pŭne ne rindŭŭi?. Tŭ sŭferŭ mi sŭŭ- nemŭ ori ŭe'ŭi vrea... Aŭde, vino inkoaŭi ŭeŭi dŭngŭ mine. Eŭ poŭiŭ sŭ te askŭat. sŭ vorbim aŭi in ŭaŭe, sŭ vedem, sŭŭne ŭe aŭ?

—, Stiŭ kŭ e interesant? zise Dŭnre.

Fetiŭoara inŭeŭ iar, dar vor- biŭ foarte inŭet, mi glasŭ li era skŭmbat. mi noi auziŭŭm nŭ- maŭ vorbele astea: — In sŭŭ- ŭit, taiŭkŭ, . . in tŭrŭŭrarea ŭe mŭ aŭdŭ, nŭ potŭ, sŭ askŭŭz . . . iŭ- besk, mi iŭbesk kŭ amor.

— Nŭ te askŭnde aŭŭŭra ŭi-

пѹлѹи мѣѹ, афарѣ пѹмаі дака
воєпѹи а'мѹи агрѣта пѣгереа де грѣѹ
нентрѹ кѣ ҃нѹл дѹн сѹнтимен-
теле таде нѹ 'мѹи-а fost кѹнос-
кѹт. ҃нѹ епѹи фрѹмоасѣ, скѹм-
па мѣа копѹлѣ, чѹне нѹ с'ар фѣлѹи
де а те добѹндѹ? Інсѣ еѹ о вѣз
кѣ омѹл ачѣста н'аре о stare
де о потрѹвѣ кѹ а ноастрѣ; по-
сѹгѹа лѹи нѹ este ка а ноастрѣ,
мѹи тѣ те темѹи ка нѹ кѹмѣа еѹ
лѹиндѣмѣ дѹпѣ ехемпѹлѹ чѣл-
логлалѹи таѹи дѹн ҃ара аста, сѣ
мѣ импротѹвѣск ла ферѹчѹреа та.
҃ата мѣа, сѣ фѹе нѹмаі чѹнстѹт,
дгѣнт, мѹи сѣ те іѹбеаскѣ: сѣ
аѹбѣ о інѹмѣ вѣднѹкѣ де а та,
ін сѣрмѹт, аратѣ-мѹ'л мѹи еѹ іл
воѹѹ нѹмѹи фѹѹ ал мѣѹ.

— Іатѣ ҃н ом де мѹнѹне,
вѣднѹк де чѹнсте зѹсе! Дѹнѣре.

— Нѹ, таѹкѣ; поате кѣ ін а-
дѣвѣр ел сѣ нѹ фѹе атѹт де бо-
гат ка ноѹ; дар чѣ не насѣ, еѹ
кѹноск сѹнтиментеле дѹмѹтаде,
мѹи афарѣ де ачѣста este ҃н ом
чѣ нѹ се потрѹвѣре ҃реа бѹне...
Інсѣ este о ставѹлѣ ла мѹлѹок,
ла каре дѹмнеата нѹ те-аі со-
котѹт... Ел, вѣзѹи д-та, ел... нѹ
е ка мѹне... ел... нѹ мѣ іѹ-
бѣре.

— А! ел нѹ те іѹбѣре, ел!
мѹи! дар чѹне е аст імпрѣрат саѹ
чѣл пѹдѹн аст дѹкѣ саѹ прѹнд,
кѣрѹи іѹ е рѹмѹне де а се ін-
соѹи кѹ фѹе-мѣа? Каре е ачѣла
чѣ нѹмаі кѹ карѹтатеа ҃нѹи сѹм-
пѹлѹ мѹрѹтор поате сѣ се аратѣ

PERIODUL I.

трѣфаш мѹи мѹндѣрѣ нантеа ко-
пѹлѣлѹи мѣѹ? А! ел нѹ те іѹ-
бѣре!... дар трѣ епѹи небѹнѣ...
ін сѣрмѹт чѹне este ел, ачѣст
іѹнѣр? чѣ месерѹе аре? карѹи іѹ
сѹнт пѣрѹнѹи?

— Аста е чѹлдат, зѹсе Дѹнѣре,
кѹнд о фѣтѹмоарѣ сѹнѣе кѹрат кѣ
іѹбѣре не чѹнеѣа, алл вѣеа сѣ
фѹѹ еѹ ала...

— Астѣ іарѣлѣ, ла Бордо, ін
серателе дѣла Доамна прѣзи-
дѣнта де Лансак...

— Дѣла мѣѹтѹмѣеа! стрѹгѣ
Дѹнѣре, ін чѣа мѹи мѣре мѹраре.

— Дѹмнеата іѹѹ адѹчѹи амѹнте
поате, скѹмѣлѣ мѣѹ таѹкѣ...
Пѣрѹнѹи лѹи, кѣгѣз кѣ 'лаѹ отѣ-
рѹт сѣ'д факѣ авокат... ҃н іѹнѣр...
чѣѣа мѹи 'паат де кѹт мѹне...
ел кѹнта адѣсеа ариѣле лѹи Рѹ-
сѹнѹи ал нострѣ.

— Доамне! стрѹгѣ іарѣ Дѹн-
ѣре, дар аста е о мѹнѹне!

— Ел е непот ал Доамнѣи
де Лансак.

— Доамне сѣнѹте! стрѹгѣ іарѣ
Дѹнѣре, кѣзѹнд ін генѹкѹи, нѹ
мѹи е індоіѹлѣлѣ, еа кѣгѣз кѣ вог-
бѣре де мѹне!

— Татѣ-сѣѹѣ, ера зѹк, ҃н офѹ-
цѣр інсемнат...

— Алл оѹи нѹ мѹи е вогѣрѣ! еѹ
сѹнт, зѹсе Дѹнѣре ресѹфѹлѹнд; дар
акѹм сѣ вѣдем чѹне е ачѣастѣ
фѣтѹмоарѣ?

— Ам кѹнтат кѹ дѹнстѹл ачѣл
дѹо італіан чѣ Дѹмѹтаде іѹѹ пѣла-
чѣ атѹт де мѹлѣт.

— Ей ам кинтат кѹ зече ал-
теде; де аста еѹ нѹ мѣ почи
инкѣ дѹмири...

— 'Ми адѹк аминте, респунсе
татѣ; кѹ адеврѣрат 'ми аѹ дѣу-
дат мѹдат талантѣ ачестѹи ѡнѣр.

— Сокгѹде, епѣ преа бѹн, зи-
се Диѹре; дар поате фѣ о stare
assemenea кѹ а mea? N'ам нѹ-
теа сѣ гѣческ.

— Doamna de Lansak ѣ sti-
ma дѣхѹл.

— Бѹнѣтатеа Дѹмнеаѣ! Нѹ
кѹмба о фѣ demoazela de Mar-
sidak? ам, нѹ, ea este да Па-
ris акѹм.

— Ън сѣиѹит, респунде коиѣ-
ла, ед семѣна кѣ нѹсесе окѣи
не mine.

— Ам, кѹ аста еѹ нѹ афѣѹ
нимѣк, еѹ нѹсесем окѣи не тоате.

— Ши де кѣте орѣ не ѣнтиа-
неам, еѹ кредеам кѣ чѣтеск ѣн
окѣи дѣи пѣлѣгеа че симѹiam
ши еѹ ѣнсуши.

— А! е demoazela Belines,
zise Диѹре; ба нѹ, ea s'a мѣ-
ритат.

— Еѹ ѣнсѣ мѣ амѣѹеам.
Компѣиментѣе дѣи ега ниѹе
симѣе подѣтеге че се обѣчѣнѣск
ѣн дѹме. Ноѣ ам пѣекат дела
Bordo de trei дѣнѣи... ми дѣ а-
тѹнѣи... нѹ 'дам маѣ вѣзѣт, ед
нѹ мѣ ѣвѣеѹе! strigѣ ea пѣин-
гѣнд.

— Dar дака те ѣвѣск, дар
дака те ador? zise Диѹре, пен-
тѹ кѣ епѣи фѣѹмоасѣ, ама зѣче

таѣка дѹмитале, аѣ ѹн гѣас дѣа-
че, ми ѣд аѹз; епѣи богатѣ, а-
чест domn о doneдеѹе. Dar ка-
ре дракѹ о фѣ?... Kind ар нѹми-о
ѣнкаѣ не нѹме татѣ-сѣѣ.

— Ноѣ пердѹсерѣм кѣтева кѹ-
винте din респунсѣла дѣи.

— Ласѣ, 'ѹи-о сѣнѣѣ, есте ачѣ
ѹн дѣкѣѣ че еѹ п'ам нѹтеа сѣ
ѣнѣелег ниѣи одатѣ.... ѹн ѡнѣр,
ми несимѹитор да фѣгѣмѣсеѣле
фѣиѣеи!

— Dar да Дѹмнезеѣ! нѹмеле
еѣ, зиѣ не нѹме татѣ деснатѣрат!
Кѹм се поате аста нѹмеле ѹнеѣ
фѣиѣе ѣвѣте сѣ нѹ фѣе tot д'аѹна
ѣн гѣга ѹнѣи татѣ?

— Odѣнѣеѹе-te fata mea.
Kредемѣ кѣ атѹнѣи мѣ ноѣѣ о-
дѣхѣи kind ѣѹдѣа mea ва фѣ фе-
рѣчѣтѣ.

— ѣѹдѣа?... ѣѹдѣа, кѣре ѣѹдѣе!
да дракѣ! нимѣк нѹ почи сѣ а-
фѣѹ... ѣѹдѣа? Нѹ, нѹ'ми addѣк
аминте нимѣк... Dar че'ми пѣсѣ,
сокгѹде, еѹ мѣ ѣнкѣз кѹ totѣла
дѹмитале. Дѹмнеате епѣи чѣн-
стѣт; дѹмнеате нѹ вѣѣ фѣче аѹз
кѹ посиѣѣа mea, ка сѣ мѣ амѣ-
ѣепѣи... Ама, фѣѣка дѹмитале е-
сте де миѹне... ми е ѣнпелатѣ.
Mie зѣа поантеа гѣндѣл tot да
дѣнса 'ми-е, еѹ нѹ тѣеск де кѣт
пентѣ дѣнса.... ѣнсѣ еѹ о пре-
симѣ. О фѣѣиѹоарѣ че пѣѣнѣе
сѣѣт копѣчѣи чеѣ маѣи ѣн вреѣеа
ѹнеѣи понѣи ѣнѹнекоасе, норѣнд
де ѣвѣѣѣла еѣ... ѣи тѣеѣе ѹн ро-
манѣ, еѣ бѣне! ѣѹдѣо, ѣд вѣѣ а-

vea. Nu mai e vreme de pierdut... Vino Пауле, сь enim d'aci, фьгь сь ne vazь nimeni, de va fi кь пттинцъ... Nu пий че mai фак де зьньчеадъ, де букurie, де хьргьре... Dumnezeude! Dumnezeude! че intimplare!...

— Dar кьлътoria noastrь in Italia?

Sintem акум да а treia кьлътorie, kind vom ајунде да зече, vom фаче о кьуче не гьбож. Dar ласъ-мъ! vino inkoaci prietenуа меѣ, vino еѣ воѣ сь'ми incen гoдъа де акум, nentрѣ кь ам сь'ми скоцъ din канете, аѣ възут singur к'ам perdut. нинь акум.

Noi isbтirьтм, insь нѣ аша desne ми нѣ фьгь фрикъ, де а нѣ fi авзирь, а не депьрта де Italia, ајунсерьтм еар да манцъа че не incidise. Сьгирьтм dincolo tot ка mai пainte, ми не възутьтм iar не kimmie.

— Сь стьтм ачѣ, zise Dьнre. Ачѣ treбте сь incеапъ ад doilea кан ад Romanцъуаѣ; 'ми-ам фькьт плануа. Toate vor merge bine, саѣ кь нѣ воѣ fi vrednik де лавдеде сокъуаѣ, иѣ поѣт tr incinvi senzaциде конидеѣ kind synetede гдасъуаѣ меѣ vor ајунде нинь да dinsa сьтбт фьнзе ми ii vor кьдеа ка пьтмьуа да inимь?

— De minune.

— D'аш fi авт птмаѣ biata

mea kitargь, ка сь ть акомпанез Nu'mi пась. Ах, siniora, te indoeми de amогуа меѣ. Imi фачѣ nedreutate! asta e o neбуnie. Еѣ n'am venit ачѣ де kit nentрѣ дьмнеата; 'ми-ам пьгьsit цара, starea, пьринци, ка сь вѣ дьнъ дьмнеата, insь фьгь пьме. Пьтеа-воѣ еѣ сь'ци фак кьноскьт natima mea? nentрind сь 'ци-о snиѣ, о kint. Tokmaѣ imi veni in minte о аrie minьnatъ mi potrivitъ кь astь intimplare. Askьатъ, Пауле, сь'ми snи daka пий сь скоцъ да кьпътиѣ кьтм се каде treбиде меде.

Гдасъа ави кьгат ми sonor се inадцъ пьтаѣ декьт in aer. Insъфдат де докьтѣ, де intimplare, де dorinца де а плаче, еа кьатъ pтr'ън kin хьгьнitor о аrie minьnatъ in SI Bemod, че о komьnъsese еа. Vorbede фькьте дьнъ intimplare, се potrivеа minьnat кь impregiуarea. Un amant isbea фьгь сь indъrsnea-скъ а'ми пьтъриси natima, ми snиnea да Exo ачееа че нѣ indъrsnea сь snиe фьтмоасеѣ саде.

— Кьтм иѣ nare? zise еа дьнъ че isпгьви.

— Ка ynъпцег, скьтмьуа меѣ.

— Акум 'i-ам dat де цьре кь sint ачѣ, ми nentрѣ dinsa. Акьтм аѣдеѣ сь не кьтакьтм.

— Dar unde кь voia d-tale?

— Сьтбт stejarгъа nostrѣ чел mare. Че Dumnezeѣ, черъа а-

кѹм нѹ е аша де инѹнекос, ми
trebѹе сѹ'а грѣсим, айдецї.

Дѹнѹ че нетрекѹгѹм маї о
поанте интреагѹ фѣгѹ somn, дѹ-
нѹ кѹм поате а'нї инкїнѹчїне-
ва, а доа зї, дїзи де дїмїнеагѹ
не дѹсерѹм сѹ интребѹм. Афла-
гѹм кѹ не афлѹм агроане де
о легѹ департе де Агда; инкїт
нентрѹ сокрѹ, ед фѣсесе ҃н не-
гѹцѹтор богат, retras вн Франца
де кїцї-ва анї, кѹ о stare ми бо-
гѹцїе индестѹа де инсемнѹтоаре.

Дїзге їнї аѹсе аѹнѹї а-
мїнте кѹ десѹвїрїмїре дефїе-са.

Ферїцїте Дїзге! Еа аѹеа о
фгѹмѹсеце вреднїкѹ де инсем-
нат. Наатѹ, сврїнтеѹ, окї не-
грї, ҃н глас де о интїдере ми
дїмнезїре инсемнатѹ, дар кѹ нѹ-
цїн метод; вн сфїрмїт, еа ера
дестѹа де серїоасѹ, индестѹа де
гїндїтоаре, импротївѹ де аѹеа
че сїнт femeїде де меаза-зї.

Сїнїор Вernetї фгѹсе дїн па-
тріа са нентрѹ прїчїнї мїкѹвїнте
полїтїче. А҃н҃гїнд вн пѣрцїде
де амїаза-зї аде Францїї, кѹм-
нѣр҃се о фгѹмоасѹ пронпїетате,
аѹеа вн каре ной интрасерѹм вн
сїанїче, мї акодо трїа кѹ фїе-
са интр'о сїн҃гѹгѹтате десѹвїрїмїтѹ.
І҃дїа аѹеа ҃н сѹфлет сїмцїтор.
Обїчеїѹа де а трїа кѹ о кarte
саѹ кѹ гїндѹа сѹѹ инсѹмї, лї дї-
десе идеїде чеде маї romanепї
деснре дѹкѹгїї мї деснре дѹме,
вн каре о прегѹтеа мї фїреа дѹ-
хѹаѹї мї їнїмїї еї. Татѹа сѹѹ

о їдоаатра, дѹнѹ кѹм вѣзгѹгѹм,
де мї ера индестѹа де дѹмїнат
ка сѹ индѣасагѹ мї сѹ вазѹ
партеа прїмеїдїоасѹ вн каре фїе-
са нѣтеа сѹ казѹ дїн прїчїна
сїмфїментелор еї, їнсѹ ера мї
фоартѹ сааб мї нѹ ера вн stare
сѹ о стрѹннїчеаскѹ мї с'о по-
нѣцѹеаскѹ не ҃н дрѹм маї мїн-
цїтор, темїндѹсе сѹ нѹ? стеа
импротївѹ. Кѹ тоате аѹестеа еа
ера атїт де бѹнѹ, атїт де балн-
дѹ, атїт де modestѹ мї стѹкѹсѹ
кѹтре дїнсѹа инкїт ера дестѹа сѹ
воїаскѹ ед чева мї їндатѹ еа лд
мї индестѹа, мї поате мї де
аѹеаста еа нѹ воїа нїчї одатѹ.

Дїзге дѹнѹ че їнї фѣкѹ о
тоалетѹ импробїзатѹ вн четатеа
Агда, кѹ каре се мї саеїсе чеа
маї mare парте а капїталѹаѹї
нострѹ, се дѹсе сѹ деа о вїсїтѹ
ла кастел. Ачї ед инфѹдїмїн-
дѹсе, фѣкѹ че фѣкѹ, кам їн҃гї-
нат кам їн҃гїнд кѹ фѣкѹ не та-
тѹа мї не фатѹ сѹ креаскѹ кѹ
Дїзге се афла де мѹлатѹ вре-
ме п'акодо прїн вѣчїнѹтате, мї
нѹмаї еходѹ фѣчеа сѹ ресѹне
де палнцегїде дѹї, фѣгѹ сѹ вн-
дрѹснеаскѹ а се їндрента ла
об҃гѹтѹа драгостїї мї салѹїреї са-
де, вн сфїрмїт погївї дѹкѹгїде
аша де бїне, инкїт префѣкѹта дѹї
сфїалѹ семѹнѹ о delicatепѹ мї
о пазѹ а кѹвїнцегї нентрѹ непо-
роцїгеа аверїї че ера внтре цї-
нере мї сокрѹ.

Їntorkїндѹсе, нѹ прїа че сѹ

maï факъ de bursărie. Numaï de Italia îi era vorba, de frumusețide ei, de caracteru ei, care ку toate acestea era ку totul deosebit de аа аѳі. Kontrastu acesta, în sferimit, mi se пѳѳѳ atît de însemнѳѳѳ, încît nu пѳѳѳ a mѳѳ omni de аѳі фаче бѳѳѳіде меде де сеамѳі.

— Skimbuлa meș Dixeru, ȳam zis, ea e frumoasă, e bѳѳѳ mi bogatъ, foarte bine; dar ку кѳѳ tѳѳ imi descrii чede maï de кѳѳpetenie semne аде naturessu ei, ку аѳіта sînt maï пѳѳѳп mѳѳѳѳѳѳ. Іа сеама, skimбулa meș, кѳѳ фачі о легѳѳѳѳ nentru тоатѳѳ viața, mi vѳѳз куѳѳат кѳѳ tѳѳ п'аі înțeles nișі deкѳѳm firea ачестеі femelі. Ші de nu veі пѳѳѳea s'о фачі fericițѳѳ, дѳѳпѳѳ кѳѳm do-reнѳі, nu veі пѳѳѳea nișі tѳѳ sѳѳ doblindeнѳі о fericiire statornікѳѳ.

Ед nu mi resuțose nimік, nentru кѳѳ era foarte пѳѳѳіmaш, mi пѳѳ пѳѳѳea sѳѳ vorbeaskѳѳ ку гѳѳчeаdѳѳ mi ку judecatѳѳ.

Дѳѳпѳѳ dоѳ дѳѳпѳі Dixeru se înсуѳѳѳ mi дѳѳѳ ne Italia Berneti; zече miі dіarē venit ne an mi kasteлѳѳа ку monia. Іncît nentru kasteд, dіo nenogociire аѳѳѳѳі era în аnѳѳа 1789, mi s rigъrіde: resboiș kasteleлor, паче кодібeлor! resuна mi treчea dіntreп kъпѳѳѳііș în чeаdѳѳаdаt ад Franței.

II.

ACCORDE FALSE.

Amîndоі tineriі netreкуѳѳѳ re-mușuđa neșі în desmierdъrі netreкуѳѳѳmate mi kind se аurovia iarna, тоатѳѳ famіdіa horni аа Bordo, unde Dixeru trebzi sѳѳѳmі xmeze datoria.

Italia асea nentru prietenул meș о dragoste sincerъ, аdіnkъ mi mare, mi singra nenogociire întru асeașта фѳѳ nentru кѳѳ dragostea îi era преа mare. Ка sѳѳ аjѳѳѳѳ да sferimіtușide saдде, Dixeru пѳѳѳse atit de bine sѳѳѳmі inaаде simțimentele; potrivit ку tonул tinerelі italiane întokmaï ka dînsa mi ед semъna кѳѳ imi пѳѳѳese тоатѳѳ viața în dragostea lor reșiproакѳѳ; însѳ dѳѳѳѳа дѳѳі era foarte xмor, inima преа водgаръ, voінда'і преа skimбутоare, mi nu пѳѳѳea sѳѳ (joаче mѳѳѳѳѳѳ vreme гoдѳѳа чe'мі о inkіnxise. Іа чede dіn xмѳѳѳ momente аде xнiгелі дor ку аdevѳѳrat mi simѳѳѳia асea чe zічea кѳѳ simte: Italia era аma de дѳѳѳѳ! însѳ да пѳѳ om ka dînsѳа maï virtos, tot чe treчe mѳѳѳrіde nu ціne mѳѳѳ. Пѳѳѳп kite пѳѳѳп simțimentele дѳѳі nentru Italia аjѳѳѳseѳѳ пѳѳѳаі atit ne кѳѳ era ед destoinік sѳѳ simѳѳѳѳ, кѳѳѳі sѳѳ des-mѳѳѳqіniserъ nentru пѳѳ mіnѳѳѳ, înфlate de natimъ întokmaï ka пѳѳ riș de о аjjealie; dar nu întirziarъ а se traqe iar în matка

дор. Ед имі іубіа преа мулат певаста, іосъ не кіт пѣта ед съ іубаскъ, адікъ чева маі пѣдін де кіт не сіне, чева маі пѣдін декіт авереа, чева маі пѣдін декіт десміердѣіде, ми чева маі мулат декіт челедаате. Бїе-тѣа Дїуре!

Іудіа іаръ, сбѣдатікъ, мімі-катъ, інтѣекатъ де патімъ, стѣ-пінітъ де ачедані мінкѣгі дін дѣднїгѣ, да інченѣт нѣ пѣтѣ съ вазъ пімік дін кіте пѣта не угмъ съ о пенерочеаскъ; нѣ пѣта съ'ї треакъ прін гїадъ къ Дїуре ва пѣта вре одатъ съ се скімбе. Тоатъ ферічїеа 'ші-о пѣсесе а'д іубї, ми кѣ авеаста ії ера дестѣа сіне а'ші імнлеа чеастїде, зіадеде ми віаца. Шї кѣ адеврѣат нѣ ведеа чїнева о карте ін мініаде еї, каавїгѣа съ вібре свѣт фрїмоаселе'ї децїте, пічї о дорїнгѣ, пічї о рінаъ каре съ'ї фїе стрїне ін драгостеа еї. Пентѣ че н'а пѣтѣт імі ед съ фїе астфед?

П'атѣпчї венігѣм ін шїждокѣа аніаог грозавї аї геволаѣїеї. Та-тѣа Іудіеї імі пердѣ тоатъ ста-геа. Кастеаѣа съ'ї се пѣстїї мі јесѣї; фѣпї съ'мі скане віаца, ми пѣгі дѣнъ доъ дѣнї дѣсїнд не фїеса маі фѣгъ пічї о stare.

Дїуре сімпї о mare сгѣдїре прін ачесте ісбїрї хна дѣнъ ала. Пїердереа тнѣ авегї пѣкѣте о сімпї кѣ mare віоічїне! Ед нѣ ера гѣъ пічї педрент кѣ воја са,

фѣндѣа сімтїментеаог саде пен-трѣ певаста са нѣ інчеркѣ ін а-честе імнрепїгѣрї пічї о пѣфа-чере; даг індаторїдеде ми інгрі-їїде, че'ї агѣтасе піпъ акѣм, інченѣгѣ а скѣдеа, пентѣ кѣ се фѣкѣсе де о потрївѣ кѣ дїнса да авере. Піпъ авї ед ера dator еї позїція са ін дѣте; де а-кѣм інаїте еа требѣеа съ'ї фїе datoare тоатъ авереа, де о ва пѣта ед с'о скане прін мѣнка ми індемінареа са. Піпъ кїнд авереа ми стареа дѣї ера ін пе-вастѣ; ед інрїїеа де авереа са інгріїїнд де соцїе; дѣнъ че іосъ тоатъ трекѣ ін аде мінії, ед фѣ сіаїт а се інрїїа кѣм съ о ска-не; гїндѣїдеде ми грїїде дін тоате зіадеде іа фѣкѣгѣ а се концентра інтрѣ сіне, ми а венї інтрѣ па-тѣгеаѣа съ'ї, тїїнд голѣа де а-мореѣ пайн де патімъ че јѣка пітѣ авї. Преа дес іа ведеа чїнева дїнгѣ дїнса tot ачед Дїуре сбѣдатік ми позїтїв че ера ін тінереѣеа ноастѣ. Де пѣте ої іа ведеа чїнева кѣ пѣ'мі преа гѣсеѣе ферічїеа ін ворбеле пѣтїмане аде тінереї пенесте; ка съ петреакъ требѣя съ се дїкѣ аат ѣнде-ва, ми ас-кѣндеа кѣ маі пѣдїнъ індемѣ-паре кѣ пѣта съ петреакъ о зі інтреагѣ фѣгъ съ вазъ не Іудіа ми фѣгъ съ'ї фїе угїт. Ін скѣгѣт, ајѣнсе піпъ акодо а'мі дѣа ін касъ ми кѣтре сімтїментеада ми

romaneaska Italianъ o posiċie de burges mi nrea nuċin poetikъ.

Iulia iarъ painse ne tatъ-sъŷ, dar nerdere a averii sale o lъ-sase intr'yn fea de liniŷe. Ii rъmъsese ixbitъ sъŷ mi era destъa nentъ feriqirea ei. Ky ideide sale de dragoste че avea nentъ Divre, ea jъdekind dъnъ sine, nu era in stare sъ nriċea-nъ kъ poate sъ fie mi aat raport intre amor dekъ aċela care era kind bъrbatъ-sъŷ se vedea dator toatъ posiċia sa averii ei. Destoċnicia mi talentъa bъrbatъ-sъŷ nunea da dok ky destъatъ inlesnire mъdъmigrile de mai nainte mi fъċea sъ nu se simċъ kъ se aċat in strimtoare de ċede trebъnċioase, mi apoi че era d'akolo daka inlesnirea traivъŷi venea dela dinsa saŷ dela dnevъ?

Lumina dar ka sъ o deċente trebъea sъ'i nie din aatъ parte. V'am spus o kъ Julia a fost mъatъ vreme oarbъ mi painъ de inkredere. Ne ymъ dovezile de rъċeada bъrbatъ-sъŷ, ymъnd yna dъnъ aata fъċinċetare, ea se mirъ da inċentъ; ne ymъ ajungind a se giudi mai mъat, indoealae'i dъarъ mai mъat temeŷ, nċnъ kind veni grozava inkredingare. Divre nu o mai iċbea ky aċa dragoste че'i fъċdъise. Grozav i se nъċy Iulie'i aċeasta, kъċi tot niitorya ei

ia vъzy rъsturnat mi nu avea inkъ doċ-zeyi de ani.

Insъ aċeasъ skъpъtare moraalъ nu ċinъ mъatъ vreme. Ea aċat in sѣċletъa sъŷ nċpe nterei че n'ar fi krezat sъ aċbъ. Ea nċy sъ se vazъ in starea in kare se aċla mi sъ poate sъ nriċea-sъ a mai trъi. Ne ymъ simċind kъ ea tot iċbea ne Divre, imi zise kъ va fi ky nċinċъ a'd adъċe iarъmi intrъ ky nriċindъ de a o iċbi mi trebъea sъ o voiasъ aċeasta.

Ne aċea vreme Divre imi fъċise yn nъme de byn avokat. Prċiniċe ċede mai insemnъtoare era inkrezute dъi; Intre nъmeronii sъi klienci (in termenii jъdekъtoaremi ama se zċe inotesiari apъradi de yn avokat) se aċla mi ċea dintiŷ kantatriċъ dela teatъ ċea mare. Aċeasta era o mъiere fъċmasъ mi ky dъx. Intre apъrator ni klienta sa se statorniċi nrea ky ind yn fea de nretemъg. In gelaċiile de sale ċede nъoċ ky kantatriċa, Divre norbia mai intiŷ astura nriċiniŷ, ne ymъ de teatъ, de arte mi de mъzikъ mai ky deosebire: ea aċla o nċċere nesnъs in netċċereea ky aċeasta femee, mi in inlesnirea mi nesealċea karakterъŷi ei.

Iynъ entъsiasmъa dъi mai ky deosebire da mysъkъ, dъnъ stъċyirea че avea sъ fie nelċisit dela teatъ, mi dъnъ aċte

amăruntе че вѣгѣа de seamă, Іуліа рісі mai муат декѣт аде-вѣгѣа ми крезѣ не Dіvne ку де-сѣвліміре віноват.

Атунчі інченѣ а се фаче ін біата фемее о реводхіе пенѣ-дѣждѣтѣ. Де хнде ера бландѣ, сѣііч'оісѣ, modestѣ ми сунну-сѣ се фѣку хотѣітѣ, пліпѣ де неастіпнѣг ми де черетаре пліпѣ де бѣнѣдї ми де доріпѣ а афла; сіпдеде еі амергіт пінѣ ачі де о ферісіре лініатітѣ, ін-ченѣ а се асвїгаі ін вінедеі, ін-ченат де дѣреріде саде.

Ах! імі зічеа еа стрѣвтіпд де кодо пінѣ дінкодо ін ка-mera са. Аша дар о актігѣ іі требѣ дѣі!... Аша іпдедег. . Аста е хп фермерк немѣрїпніт. . Мѣдїрїмеа гѣвненіте сѣвненіте... Уаѣ сіпгѣр есте іѣбіт... че тіпмѣ сѣвбіт!... Ку тоате а-честеа де аттеа орї 'мі-аѣ су-с'о, . . . гааста мѣѣ е кѣрат ми слобод, . . . еѣ іпкѣ сіпт фѣ-моасѣ . . . Еі бїне, мѣ в іі пѣне не іпѣвѣтѣгѣ ми поате кѣ іптр'о зі воїѣ фаче ми еѣ кіт мїіереа аста! Дар, мѣ воїѣ дѣпта ку діпса, ми ном ведеа каре дін доѣ ва бїрїі.

III.

O DESPARTIRE IN FA DIEZ.

Ін епока ін каре ераматрїчі, інченѣсе дѣмеа а реафла ін зі-

деде чеде маі лінїпніте овреме ми хп док пенѣгѣ пѣвѣгѣі. Іп-тр'о фѣгѣмоасѣ сеарѣ де прїмѣ-варѣ, Dіvne се дѣчеа да теа-гѣрѣ чел mare дін Bordo. Се дѣчеа сѣ стеа де фѣгѣрѣ ла хп Kоnсert че се да ін фолоста сѣгѣаідог, ми аде кѣгѣіа пре-гѣтїрї пѣсерѣ мїпкаре пѣдї-кѣа аmator аа четѣдїі. Nobі-лімеа се іптереса асемenea маі ку деосебіре, маі віртос кѣ маі муате dame, аа кѣгѣга пѣме дѣпѣ черегеа дог, пѣ се фѣкѣсе кѣповкѣт ін абіп, ера сѣ кіпте ін ачест Kоnсert.

Кліента дѣі Dіvne ера ми еа сѣ кіпте, ми ачестѣ іпнрегїг-гаре іі іпдоїа іптереста де а се афла де фѣгѣрѣ. Іуліа, дѣпѣ о-бічеїѣ, п'а вѣгѣт сѣ меаргѣ зі-кѣнд кѣ гѣміне акасѣ

Де кітѣѣа време пѣ преа мѣ іптіланеам ку Dіvne. Мѣ іп-кѣдїпдасем кѣ пѣоогочїіде меле че де фѣкѣсем іптемеїндѣмѣ не характерѣа дѣі ми аа невестїі ку тотѣа деосебіт де аа дѣі, де че мерѣеа се іпфїпда. 'Mі-ар фї venit ку гѣгѣ сѣ мѣ тот афлѣ де фѣгѣрѣ ла деамѣрїсіде іта-ліанеї пѣїне де romantism, ми імі гѣрїсем візітеде пінѣ кіпд ін сѣіпніт де ам тѣїат де тот.

Ку тоате ачестеа м'ам се-рїт сѣ пѣ даѣ сѣ прїчеанѣ дѣі Dіvne прїсіпїде депѣгѣгїі ме-де дїпкаса дѣі, ми, ку тоа-те кѣ тот-д'аѣпа ід амѣрїам

ла фьгьдхелале че и дам кинд мь invita de a мь дхче да динста mai des, insь de kite ori ne intaneam in думе, eram tot ачеи буні prieteni de mai 'nainte.

In zioa ачееа ед мь зьги in котиньдз тнеі тлде, veni да mine, мь strinse de минь кь prietenie, mi imi propuse de a mi petrece seara да театру чед mare; ех priimiу.

Era o muzicime de думе. Din noroаire Dixure era protegiat de тна din zeitъиде темнахати, mi printr'insa dobindirъм yn док foarte бун intro микь доъ де осеби. Концертд инчену. Se ексекуть o simfonie in mare оркестр. Un хор religios skos din komposiциале дѳи Хегубини се кинть mai ne тгмь кь o mare кьгадје. Пе тгмь veni глнддз клиентеі авокатѳдѳи Dixpre

Ea isbuti, аидатдеде din саль кьronарь siаиндеде еі. N'am treбундъ сь сунѳ кь товарьшдз mex фѳ хндз din аудиторѳи че imi агьта in чед mai mare entysiasm mi sromot a дог аprobagie.

In sfirmit veni глнддз тнеіdin dameде че bine-voiserь a контрѳи кь талантѳа дог snre стрьдѳигеа концертѳдѳи. Kyriositatea се amestекь кь interestд музѳимеі. De odatь se фькѳ o тьчере insemнътоаре. Okii тѳтѳаог се аднтасерь assuria

PERIODUL I.

тнеі deskise din фѳнд ne тнде era сь intre објетѳа нерѳбдѳгѳи нѳбдѳкѳдѳи. Inimide тѳтѳаог simциа o vie минкаре а тнеі аментѳгѳи дѳнги каре череа а фѳ indестѳаать. in sfirmit се mi агьть dama.

Veni inainte цѳнд o хѳтѳе de мѳsikь in мѳнѳ; пѳна фьгь тѳтѳѳгаре mi фьгь sfialь, кь toate кь ne tot киндз еі се агьта modestia. Strьбѳтѳ счена кь ггадје mi се onri агроане de оркестр. Avea o фѳтѳмѳседе de чеде mari; noboaba еі era пѳинѳ de кѳвиндѳ, mi кь mare гѳst. Remъсеіѳ immъгѳѳит de mirare kind вѳзѳѳѳ кь ачeastь damь пѳинѳ de inkredincare, de кѳвиндѳ mi de modestie era гѳдѳа!

Orchestra преадѳ!

O монтѳ музѳѳѳитоаре се intinse in тоатѳ сала кѳм се агьтѳ o persoанѳ атѳ de insemuать. Dixpre mi ед insѳmi era шшкат кь deosebire. Мь аупѳкь de минѳ mi'mi zise кь fierbinдеадѳ: чѳдѳат дѳкѳѳ, niчи odatь n'am вѳзѳѳѳ атѳ de фѳтѳ. moasь! . . .

Insь in саль инченѳгь a ресѳна аччентеде тѳнѳ глѳс кѳрат, sonor vibrѳтор, пѳин de стрьдѳѳиге, de тьгѳе mi inтѳасѳeamи vreme de ггадје mi de тѳнѳиндѳ. гѳдѳа кинта, mi чед mai inkintьѳтор zimbet се гьтѳьчае ne бѳzeде еі, ка mi kind гѳетѳѳѳде

vazъ ka съі trimiрѣ in фаца а-
плауделе frenetice mi кунѣrie-
де саде!

Divine insъ remъsese inkre-
mentit in локѣ съі mi mxt de
mirare. Nъ нѣта съ креазъ къ
ачеастъ femee dininъ este ne-
nasta sa kare oare kind abia
mъia съmi повъдѣiaskъ гласѣд.
Sensaciide nentрѣ dinsa фѣ-
seserъ indoite: groase дакгъme
кѣrgea дѣрѣ obrajiі дѣ.

— Патде, imi zise insfirmit.
дѣрѣ че imi veni нѣдѣ in sine,
toate sensaciide'mi nentрѣ din-
sa s'aй deментat... Ax! sbor
да niсioarede ei, mi de аколо
нѣ нѣ маі desalinesк nentрѣ тоа-
тѣ viaца.

Se revede in дѣнтрѣ teatрѣ-
дѣ; еѣ ыmez дѣрѣ dinsa; in-
treбѣm ыnde este. Iulia se тѣ-
sese intr'ъn apartament че di-
rektorѣдa orindѣise nentрѣ dinsa.
Era singуръ mi нѣдеа ne o ка-
napea, кѣ okii ымъtate inkimi,
searbѣдѣ, o miшкare spasmo-
dikъ o фѣчеа съ tresаръ din vre-
me in vreme; niсe femei o а-
нѣга съ se маі гъkoreaskъ.

Divine merдеа съ se reneazъ
кѣtre dinsa; oamenii дѣн'аколо
нефѣкѣгъ semn съ аментѣm нѣ-
дѣ. Еѣ onгѣiт нѣ prietenѣдa меѣ.

Iulia deskise okii, se ытѣ in-
toate нѣгѣide; кѣта съmi re-
kieme стѣnigide саде. Кѣ kit
se infѣдѣma еле, кѣ аит кѣ-
нѣдa i se дѣmina de o разъ de
intъsiasm. Inченѣ а norbi.

— Nъ zise ea, нѣ este vis; in-
pregitѣдa меѣ era oamenі adѣ-
naji че нѣ гъseа фѣтмоасъ mi
kare o mi zichea, че нѣ avzia
intr'o тѣcere realiоasъ kind
mi kari sure гъsnлѣire imi tri-
mitea strigѣri de trixmф. Dum-
nezeѣде! dar simд in inimъ o
бѣкѣrie немѣгѣinitъ mi нѣоъ!
чекъ o хѣнѣre некѣnosкѣтѣ!...

Че дѣкѣдa fromъs era adineao-
rea! че fermek! тодѣ аченѣ оа-
menі miшкадѣ, priimea kindarea
mea beдѣ de entъsiasm... okii
дог era адѣntaji асѣнѣ'mi...
еѣ eram imнѣгъteasa дог... e-
gam idоdѣдa дог... че fermek
кѣ адевѣrat!

Atъnчи se скѣдѣ, тѣфѣia in-
destѣлатъ era зѣгѣвѣтъ асѣнѣа
оакешѣдѣи mi хѣнѣitorѣдѣи ei kin;
sinya ii era miшкат; гласѣд i
se фѣчеа mi маі tare.

— Фѣтмоасъ viaдѣ ар фѣ чел
нѣдѣ in ына ка ачеаста! адѣогѣ
ea. N'ar маі аеа чѣне ва а se
teme de niсe desneгѣviri neder-
nte. Шѣе дѣмеа че негѣвѣдѣи,
mi'di o mi suне... Dar mнѣ
акѣm niсi odatъ n'am simдit'o
ачеаста.. Кѣ kit еі аnлаѣдa, кѣ
ait аѣzeam kindѣide меде маі
кѣrate mi маі strѣдѣvitoare. Sim-
дѣam тадентѣдa меѣ нѣrindѣse
mi innѣадѣndѣse, сѣфлетѣдa str-
mѣtъndѣse mi indоindѣ'mi нѣте-
rea... че фѣтмоасъ viaдѣ este
ачеаста!...

Divine нѣ нѣтѣ а се-маі dѣnea

адергъ а се асвргдд да ценѣке-
ле еи стригнд: — *Γαία*, te admir,
te *ἰδеск* întorkmâi ka în zîdele
feriqiri noastre.

Ea nîvî da dînsxakъ гъчеалъ
нѣ се aratъ nîci сѣпъгатъ nîci
нѣдѣмѣтъ de *ἰνφъ* dîncearea дѣ.

— A! mъ *ἰβemti* *ἰакъ*; te
întorci da mine; foarte bine, dar
c?mî nasъ de mirarea *ἡγῆ* om
singur? Акѣм нѣ маî 'mi-e
desta, domnule; imi trebye yn
новоа ne kare ia imbit mi ia
imida de *entusias*... E urea
tirziѣ акѣм... Мѣдтъ vreme ai
desurexit dragostea mea... акѣм
am uitato mi ex...

— Че *suxi* *Γαίο*... ачест tri-
умф нѣ trebye сѣдѣ fie кѣ а-
tita маî *pregios* кѣ кит *ἰдѣ* дѣ
înapoi ne *ἰβitъ* teѣ?

— Акѣм *voix* adoratiile mi a-
плахдеде *ἡγῆ* *ἡγῆ*к, *ἡγῆ* по-
под... *Vezi*, тодѣ era feriqiri
кѣ mъ *arzia*, нѣ e аша? e
bine! ачестъ feriqire нѣ e nî-
mî ne dîngъ *βικъ*гиле ачелеia
че domnente neste *ἡγῆ*ime mi
se simte кѣ e *ἰβorъ* хгънргѣ
дор în kare ea акѣгндат'о. Нѣ,
нѣмаî *voix* алте *relații* кѣ оа-
menii deкит *ἡγῆ*е ка ачестea;
imîma mea тоатъ se va оккѣпа
întъ ачестea. Нѣ, *dragostea*
mea de ачѣ *ἡγῆ*inte va фѣ кин-
tarea, mi *patima*'mî слава!

Привнд ачестъ счепъ; сѣ-
гакъ *natъ*гъ *perboasъ* mi нѣтѣ-
манъ imî zîream în sine'mî;

ea se хгъnisse mi ea singr de
fermekъ кѣ kare *ἡγῆ*ntase ne
βъbatъ-сeѣ: да *ἡγῆ*nt voise
сѣ'mî факъ dîn artъ yn *ἡγῆ*ок
кѣ kare сѣ *ἡγῆ*окъ ne *ἡγῆ*та
сѣѣ; dar arta o сѣ'ἡгῆ mi o
хгънѣ *ἡγῆ*eагъ. *Biata* *ἡγῆ*!
нѣ *trebia* сѣ se joаche кѣ фокъд...

Dîngre *ἡγῆ* tot era da *ἡγῆ*oа-
rele *Γαiei*. *Vrei* тѣ dar сѣ mor,
ἡ zise ед кѣ *ferbindeа*дъ; de
mъ veî *ἡγῆ*si...

— Нѣ моаре *ἡγῆ*na de atita
дѣкѣ, *ἡγῆ* кѣ nîci еѣ n'am
mъгῆ, гъснѣse ea кѣ амъгъ-
qῆne. Ах! *dasъ*мъ..., че *vrei*
кѣ mine? Нѣ маî am în imîmъ
nîci o *skince* *ἡγῆ* tine...
*dasъ*мъ... toate s'аѣ *sfîrmit*
între noi.

— Am fost *vinovat*, *Γαίο*,
dar mъ *ἡγῆ*, кѣ nîci o datъ нѣ
te-am *ἡβit* ka în *momenta* а-
честea.

— O *kerz*... 'дѣ-o *suxiv*, e
urea *tirziѣ*... Афаръ de ачес-
tea, деqῆе чеде нѣоѣ *ἡγῆ*rei
noastre ne даѣ voie a *ἡγῆ* fie-
kare дѣнъ *doringa* sa... *Atita*
maî bine, noi ne *despъgim*.

— Нѣ te *sokotemti* да чеа
че *zîci*, *Γαίο*, нѣ te *sokotemti*
nîci *dekъ*м... Аноѣ еѣ mъ *voix*
*ἡγῆ*trivi dîn toate *ἡγῆ*e...
kare *ἡγῆ* sînt *ἡγῆ*imile?... Нѣ
veî voî *ἡγῆ* ка ачестea.

— Ва о *voix* voî.

În vremea ачестea se *ἡγῆ*-
bea *koncerta*. Un *sromot* mare

se auzi. Публика mai 'nainte de a se trage, imi aduse aminte de kintarea care ia min-kase cu atita tãrie. Uitase cã aceea kãria era dator acesa min-kare era o femeie de kon-siderație. Nu voia mai mult sã vazã intr'insa dekit o artistã sãrbãimã, mi inçenu a striga sã mai vie odarã ka sã priimeas-kã sromotosã tribut ad mirãrii sale.

În probele acestea, Julia înçedese doringã adũnãrii kintã i se fãkã strãlucitor de bukãrie, iminse departe pe Diure care se afla tot în penki. — Lasã-mã, îi zise, n'auzi publi-ka kã mã kiamã, imi gãtesk tu triumf, în dokã dãi ce 'mi

ai da dymneata? o inimã vol-garã mi mikã!... Adio.

Se face neuzãtã!

Durã trei duni, se fãkã knoskã desnãgirea între ea mi Diure. Julia gãmind slobodã, se pãrãsi cu totul intrã natima sa pentru musikã, mi se fãkã vestita kantatidã ce iminũnã toatã Italia ne da sãrmitã reakãti trekt. Însã inima'i pãmãmã, sãdetã'i de fok, dũrãmãnarã de timbrã acesã organizație minũnatã, Muri la birstã de trei-zeci de anã.

Pãtenã crede cã în ceasã a-cesta inkã n'am fãkã kãdã-toria în Italia.

Marvill.

APRODUL PURICE.

„Fostas acest domn om nș mare la stat, însă
 „intreg, drept, viteaz și meșter la resboale, ...
 „Și era mare jale și plin în norod pentru pier-
 derea acestsi Domn bșn.“

Vornikșl Ureke — la viața țelșl mare.

Ciokșrlia cea voioașș în vșzdeș se legșna ,
 Ș'intșrnarea primșverii prin dșlci țiripiri șarba.
 Plșgarșl kș xșrniție s'apșkase pe arat
 Pșmintșl ce era inkș d'al șșș singe inșndat.
 Uitas' akșm Moldoveanșl trekștele lșl nevoi;
 Și kș plșerșl la gșrș, pșstorașșl lingș oi ,
 Kinta dragostele sale. Vai mie nș pștea ști,
 Kș vrșjmașș 'ntr'alșl țarș șșș gata a nșvșli.

Chroiot Komandirșl falnik al dirșilor Ungșreni,
 Nș pștea inșhiți țizda ce avea pe Moldoveni ,
 Kare în mai mșlte rindșri, pșrșrea 'i a arștat,
 Kș nșme de viteaz mare pe nedrept 'și a kșștigat —
 Deci așșind kșm kș Stefan Domnșl lor atșnçi s'afļa
 În ținșțri depșrtate avșnd kș el oastea sa,
 Sokoti kș'i bșn prilejșl de el a se folosi,
 De Moldoveni și de Stefan o datș a își isbindi
 Șșș poatș k'o lovitșrș așea rșșine șpșla
 Ce romșnestile arme șșpase pe frșntea sa.
 Așa dar adșnind noaptea pe toți ofițeri sei,
 Le șpș'a lșl sokotintș, și le zisș: „frații mei !
 „Știți k'acești Romșni șșlbatiți, vrșjmași aprigi, nempșkați
 „Inșșngħiarș mșlțș gloatș d'ai noștri viteji soldați;
 „Știți kș imbștați de singe în țara noaștrș — așș intrat
 „Și kș fok și pșștiire pe șrmș-le așș lșsat;
 „Iar noi kare bșrșbștește a ne lșpta n'am lipsit.
 „De abia nșmai prin fșgș, viața ne am mintșit.
 „Ș'atștea kșșșni de lășri ce în resboale am adșnat
 „Moldoveanșl țel obraznik în pșcioare le a kșlkat;

„Aș doar' ačeastă nechinste, batjokovire și rta,
 „N'a să aibă respălțire dela dreptăi Dămnezex ?
 „N'a se mai sosească vremea să ne resbănzăm și noi
 „S'arătăm că 'n Ungări kerge singe viteaz de eroi ?
 „Vremea este îndemină, prilejși favoritor,
 „Oastea le este departe și că ea 'i și Domnșl lor ;
 „Mergeți dar, și 'n astă noapte katanile vă gătiti
 „Și kind vă miji de zior , că toți pe kai se fiți,
 „Ca k'ân marș repede, grabnik, d'odată să 'nkălekăm
 „Și cine sint Ungărenii și Chroiot să learbăm . ,

Să murgălea zngăreanșl că visșl amăgitor,
 K'o țară făr' arbare va pătii prea zșor,
 Ș'INTRĂ a sa nebănie akăm p'rea că vedea
 Lakrămile kăm se varșă, și singele kăm kergea ;
 Dar dreptatea Provedinței n'a pătst ingădși,
 Gindșl seș cel singeratik să se poată săvârși .
 Și Dămnezex milostivșl p'al seș norod kredinșios ;
 Nă'l va lăsa în kălkarea Ungăreășl sferios.
 Deçi sfintăi Dăx că 'ndărare pe ză romăn kăminind,
 Ce de măt se afla inkă între Ungăreni slăjiud,
 Și karele azzise tot planșl așel kămplit,
 C'asșpra patriei sale Ungării az slimșit,
 Măkar că era nemernik, pribegit din țara sa,
 Insă simțire romină în inimă'i tot s'alla ;
 Așa dar în vălmășagșl ce gătirea prileji,
 Inkălekând că grăbire către Moldova porni.
 Din tabărg eșe afară, aleargă nekontenit,
 Toată noaptea, p'n' ajănsă kind soarele a resșrit
 În oraș la Roman, znde pe Părkălabșl gătind,
 Primejdia kare vine abia'l spăne arșkând,
 De trădă și osteneală az și kăzăt lesinat
 Iar kălșl seș lingă dinsăi rășăflarea 'și a și dat.

De îndată Părkălabșl ză minșt n'a zăbovit
 Și ză kărier în prișă, la Stefan a și pornit ;
 Iar satelor de pe murgeni, porzăci a se gătii
 Că koase, sekəri, topoare că ce vor patea gătii ,

Tot odatz dind de stire și pe la boierinași
 Ka kș oamenii dē oaste, kș ai lor vecini și slajbași,
 Kș toți, kș mik și mare sș gr̃beaskș a alerga
 La șesșrile Moldovei znde și el se afla;
 Apoi stringiad Kșlrașii și parte din țergoveți
 Inarmați kș lznai. kș sșbii, kș arce și kș sșgeți,
 Se trasș din tirg afarș kș mika tabșra sa,
 Și pe dșșman fșrș frikș sș vie il aștepta.

Prekșm zș nor de lșkșste soarele intșnekind,
 Vine pe sșs kș iștealș țarinile' amerinșind,
 In kit tremșrind aștepta spșriatșl mēșșitor
 Nestiind znde o sș kazș așel nor ingrozitor;
 Sș leagșnș kș nșdejdea kș ogorș 'i va skșpa,
 Și rōdșl sșdorei sale va mai pștea adșna:
 Inș d'odatș lșkșsta se lasș preste kimpșii
 Ș'ntr'o klipș 'n praf pșeface țarini, holde, ogōarș, vii:
 Sas dșrșkșm primșvara omșșl șel adșnat
 Pıntre ripi, și d'a lși Febșs kalde rașe sșgetat
 Tōpindșșș, sș asvirle șirois iste șerios,
 In pirșșl kare kșrge pıntre flori in vale jos,
 Il tșlșșrș, il mșrește, il imșș kș al sșș val,
 Și nș'l lșs' pșș nș'l face de sș varșș pışte mal;
 Kșmpșiile se inneakș, iar pșștorii spșșimintati
 S'acșșeazș kș a lor tșrme in mēșșii invecinati;
 Așest fel și semetșii Ungșri in Moldova nșbșșesk.
 Ori șe le iasș inainte șac, robesk, pșșjolesk,
 Kș jale și pșștiire drșșmșl lor se inșemna:
 Nainte le merșea groaza, ș'in șrmș fok șșmega;
 Dar spre a Romansșlși parte de șe se apropiat
 Chroiōt aflind pșșșii sale a 'nșșlege nș pștea,
 Kare se lie pșșșina așelși bșșjșnșșrit,
 Kșșci el știa kș de dinsșl nimenea nișci a gindit;
 Devi pōrșșșește indatș sș'i așle pe șineva
 Prin kolibe prin borșee, ka sș'l poatș ințreba

Iatș kș șmblind xaidșșii peste zș bșșrșin as dat,
 Girbovit de bșșrșineșe, ințr'zș toiaș rezemat;
 A sa barbș ka zepada, a lși pșete argintii,

Fața lui cea kăvioasă, okii sei măreți și vii,
 Il asemăna că este ingerul okrotitor
 Al acelor pășii sate, sau Dăxl ținșitor
 El pînă la Chroiot vine că pas măreț și virtos,
 Apoi stă și iar se pîne într'al sez bătătoros
 Așteptînd ca să'l întrebe: — „Unkeasăle, ia să'mi spăi
 „De ce pîcină p'aiuca nici en lăksitor nă'i ?
 Astfel Hroiot îi grăeste. — „Pricina însăți o vezi,
 Îi răspunde atînci bătîrnel și înkă mai cheruetezi ?
 „Pricina bîjentrice s'a jalei obștești, tă esti
 „Hotăse 'nșlat de singe, kare pîrzi și Păstiești ?
 „Kare vii că cete mîlte de tilxari și pîrdători,
 „S'adăci jale în lăkasal snor paunici mănșitori !
 „Ns pîrta grijă ! că dînși kărînd te vei întalni
 „Și amar îți vei da seama, că gres te vei rîfși.
 „Dămnezex mîlt milostivul ns gîndi că te a lăsa
 „Să sfîșii că a ta tsrbare kredințioasă torma sa,
 „Ci și va întoarce șrgia preste spărkat kapul tăș
 „Și'l va sdrobi detăniudul că infokat trăsnetul săș !“
 Zikînd, faie semnel kărci și din gres as sșpînat. —
 Cine 'n mîndal acela să'l vază s'ar fi 'nîmplat,
 L'ar fi sokotit că este din chersri vre-en proorok.
 — „Spinzrati'l ! întepati'l ! tîiati'l ! dati'l în fok !
 Strigă xaidșii, xșsarii și tot trăpăl ostășesk
 Ș'akam mii de lăuci, de sâbii, pe deaspra lui lăcesk.
 Bătîrnel aștepta moartea fur' a se îngrozi,
 El pîntre țara lui este mîltămit a se jîrtfi;
 Dar Chroiot strigă să'l lase, katancle se sșpîn ,
 Îi fak lok, să das în lătari, mina pe dînșel ns pșu.
 Komandirul lor simțește dspr kite aszi,
 Că șșoară birăjnța prekșm gîndea nă'i va fi.
 Deci în cete d'o potrivă oșteni sâi împîrțînd
 Pe xaidșii pșînd în mijlok, kăbrîmea înșîrînd,
 Lasă trăpăl cel mai mare sșb niște vekî ofșeri
 Și el k'o parte aleasă de kăbrăreți volinteri,
 Pșrchede mai nainte nerăbdător de a ști
 Dakă 'n drșmăl săș vr'o oaste de Moldoveni pștea fi.

Dăpă ce kite-va cheassri merseră că en pas des

Vâzăr' aproape de Roman, pe 'ntinsul Moldovei șes
 Un pștiin nămăr de oameni, în cete cete 'mprățit ;
 Ins' acea adăruțară era mîndră de privit.
 D'oparte boierinașii, d'a lor slăgi inkăngisrați,
 Kălări pe armăsari ageri și felsrit înabrăkați,
 Fieste kare dîntrănsii kăte o dovadă pârta
 De la dșsmansl, pe kare 'l a fost invins mina sa.
 Uns k'o sabie 'ntoarsă, k'sn kapot roș infirat
 Kă xaine înăsrîte, este tsrăeste îmbrăkat;
 Altă inkalekă iarăși sn kal de Don kăzlychesk,
 O sslitș poartă lăngă, și sn xanger kalmăchesk;
 Îmbrăkat k'sn çepkin verde, și blănit tot kă samăr
 Un tinăr se xerătește, p'sn sirep armăsar săr,
 Kingile, șeaoa lăi, frisl ferekate kă argint
 Arată kăm kă lăate dela vre-sn mare Leax sânt.
 P'al altăia prea frămoasă înăsrită xarșea
 Într'sn kolt se vede sn veltăr ç'o kăre ç'n gără ținea;
 Nă rămîne indoială kă acel odor bogat,
 Dela Demnsl Vlad săș Radsl, în răsbois a fost lăat.
 Alții kă sțgeți și arce aș kăçisile țătrești,
 Înșă cea mai mare parte poartă kăsmă țărkănești.
 De akolo nă departe țeranii sta adănați.
 Kă sekəri, kă lănci, kă koase și topoare înarmați ;
 A lor minici sșflecate, aerul posomorit
 Tăcherea lor, toată arată kă spre răsbois s'ăș gătît.

Părkălablă mai nainte era kă ai szi kălăreți,
 Avînd strinși pe lingă dînsul slăjbașii și țirgoveți;
 Deci vâzînd kăm kă vrăjmasul kit pștea vinea spre ei,
 Se întoarce și le zice : — „Iată dșsmansl, flăkzi !
 „Năvvlitși la el kă toți, voinichește vă lăptati
 „Țara și kasele voastre în pradă'i săș nă lăsați.
 „Dați de tot! săș n'aveți milă d'sn vrăsmăș çe ne a pradat
 „Kare kă fok și kă singe șrma lăi 'și a 'nsemnat;
 „Băçismați și Doamne ajăstă! — Kă toți strigă: Amin!
 „Aideți frați din țara noastră săș alăgăm pe pșgin!

D'abia tobele și șerle semnsl bățtii vestesk,
 Îndată kă toți în oastea Ungărilor năvvlensk

Strigînd: zvîdeți! zvîdeți! dați de tot! nă vă îndrăți!
 Pe vrăjmașii ce ne pradă; nă milșiți! nă krățați!
 Kă a lor groaznikă năvală kai, kălbreți oborînd,
 Adăk neorîndșială într'al dășmanilor rînd;
 In zadar stă Ungărenii și vitejaște se bat,
 Romîni nă'i bagă 'nseamă, și țărani înkrăntat,
 Face jertfă răsărîrii și pe prins și pe rînit.
 In zadar și ofițerii, și Chroiot, oștean vestit,
 Kă să'i mai îmbrăbțeteze, d'avalma pîntre soldaii
 Să lăptă; nă vîd, n'askăltă xesarii înșprimîntați,
 Ș'amerințîndși din zîmă kățitl Moldovenesk,
 Akăm se plece da fșgă se îndeasă, se gțtesk.

Iată k'atsnăci ceea oaste să ivea dintr'zn Țopor,
 Ungării prînd iar la sșflet vîzînd kă vin' ajstor;
 Se întork kă bîrbăție, se 'nsiră din năș la lok,
 Răsboist se înkleștiază mai zvîgaș, mai kă fok.

Dăpă kîteva minste toată oastea le as sosit,
 Həsari. xaidăci și kătanc pe romîni aș năpădit;
 Deci îndată toată fața bătăi aș prefăkt,
 Kăci măkar kă Moldovenii kămpățl nă'si aș perdăț
 Dar de melta zăngrime năbășiți, înkăngișrați,
 Kădea prekăm snopii vara, de sabie săcherati.
 Dos la dos, spate la spate, se bat desnădăjdăit,
 Lovirile 's kămplite în kit nă'i de povestit;
 Săbt a Romîniși paloș singele kărge meres
 Brașl lovînd amorteste, fiind rînit foarte greș,
 Sabia skapă din mînă, în sfîșit și el kăzînd,
 Rămînl înkleștat detsnă pe vrăjmaș korrăstărmînd

Dămnezele! la tine nădejdeă lor a rămas,
 Înaltese pîn' la tronș'ți tîngșitorșl lor glas!
 Și le trimite din cerșri zn înger într'ajstor
 Kăci se bat pentră skăparea ș'arșrărea țării lor.
 Akoperiți de rîni grele făkînd șemînl sfîntei krăci
 Iși dăș dăxșl săbt kățitl sălbaticilor xaidăci!

Răkălabl plin de skîrbă kă kăți-va boierinași

Mai avînd pe lingă dînsul vr'o sate de călărași,
 Nădejde de mîntuire, de nikăisrea vîzînd,
 Și de kit trais kă rășine mai bine moarte - alegînd,
 Hotărîște s'arșnche între vrăjmași disperat,
 Și s'z moargă kəm se kade, zăsi viteaza și lărbat.
 Kînd deci a sa hotărîre a implini se gîtea,
 Iat' kă ză kălăreț vede kă 'n fșgă spre el vinca;
 De pslbere che rădikă kalăl s'z'z cel însrmat
 Nă poate ka s'z' l kănoaskă, dar inima 'i a sultat,
 Ea parkă'i s'rșne k'acela adăcea vr'ză ajstor,
 Pentru viteji che de Ungari, făr'z milă se omor.

Dak'z s'z rădikă kolbă, el okilor n'a krezt,
 Kînd pe Păriche Aprodăl lingă dînsul a vîzst;
 Păriche, kare 'n războaic a fost părărea vestit,
 Romîn vrednik într'z toate, a lă Stefan favorit.
 — „Părkălabe s'z'nătate! ziche, Stefan a părăces
 «Kəm az și priimit skrisoarea pe kare ts iai trimes,
 «Și m'a și pornit la tine ka s'z 'ți s'rșn s'z te grăbești.
 «S'z adăni oameni și oaste kîli vei părăca ș'z grăsești,
 «Și 'naintea lăi îndat'z kă tolii s'z alergați.
 — «Oameni mei, iat'z, frate, kă dăsmănz 'nkăirăți!
 «Ii răsprănde Părkălăbă, de cînchi cheasări nenchetat
 «Se lăpt'z kă vitejie și mlăt sînge s'a vîrsat;
 «Kăchi a vrăjmașilor noștri, nămăr'z e înzevit,
 «Și zeche odixniți Ungari stas p'sn Romănz ostenit.
 — Aprodăl atsăni îi ziche: de este așa, apoi
 «Tragete kă kăl'z oaste 'ți a mai rămas kătre noi,
 Pentru kă la Siret, Stefan trebăse s'z fi sosit.
 «Es m'z întork, te las kă Domnă, solia'mi am implinit
 Sîrșînd, făr'z de zăbavă, s'arșnkă pe kalăl s'z,
 Ii dă pinteni și le strigă: rămineți kă Dăsmănez!

Îndat'z și părkălăbă semn de ritirădă dînd,
 Și restă oștilor sală la ză lok tot adănînd,
 Închepăză a se trage kă regă și închet,
 Spre oastea che tăbărise la Skee lingă Siret.

Kəm az sosit kărieră de Părkălăbă trimes

Stefan de toat' a sa oaste a treia parte as ales,
 Și mergind kă sn marș grabnik toat' noaptea pînă 'n zi,
 Adoazi pe amiază la șes la Siret sōsi.
 Akolo spre răsflarea oștilor as tăbărit.
 Și 'n trei trăpșri osebite, oastea sa a împărțit;
 Darabanii cei kă plete, toți sânețe lșngi pârțind,
 Armășeii cei sâlbateci, barbe stăfoase avind;
 Simenii cei ișți kă arme și kă mărșci in felii,
 Intr'su kăvint pedestrimăca, nșmăr ka la șapte mii,
 Era sșbt Vornikșl Boldșr oștean vekis și isplit,
 In răsboaiē și in țaberi kreskșt și inbătrinit;
 Paharnikșl Koste iarșsi aveā pe sama lși dați,
 Panțirii și Lefecii kă de fer zale 'mbrăkați.
 Kōpii inșă ș'Aprozii, de boierinași fecori,
 Kare ostășeskel prapșr a pșzi era datori,
 P'al lor Voevod totd'ăzna la răsboaiē strășsia,
 Și xaine foarte frămoase și arme bogate aveā;
 In mijlokșl lōr kălare eroșl Stefan era.
 Și vekisł steag a Moldovei înainte'i flșțșra;
 (Pe dinsłl era d'oparte kap de Zimbșr 'nșțōșat,
 Iar dinkolo sfintsl George kălare și inarmat).
 Akolo se află iarșsi al oștilor veteran.
 Hatmanșl Arbșr ce 'n mină poart' sn grozanik bșzdșgan
 Pe karele ka o minče de kopil il arșnka,
 Dar azi omșl cel mai tare abia 'lar pștea mișka;
 Alț armă el nș are, niči as vrșt a mai aveā
 Kăci ii pștrea kind pe dășman k'o ishire il țărtea.

Iatș se asde șgomot, inșșkățșri și strigțri,
 Kiote de birșinț, s'a kailor rinkețșri;
 Piste pșcin sș zărește si steagșl pșrkățșvesk
 Inkșngisrat de vitejii ce 'l arșră și'l pșzesk:
 Pe 'mpregisrșl lși grămadă stas ka zid nestrăbțst,
 Sș pșe pe dinsłl mina Ungșrșl niči ka pștst,
 Plini de pșlbere si singe, de rane akoperiți,
 Ačestl bravi se țertș strășnik, kăci sșnt desnăđjđđiți.
 Se minșnă Ungșreanșl și stă trist a sokoti
 Kă birșința ačeasta mșltă oaste ii jertfi
 Dar bșkșria ishindei ințristarea 'i ințrečea.

Kă'i aproape răsplătirea nici prin gând nu îi trecea,
 Kăci într-o lăncă deasă oastea românească sta,
 Și porzanka să înceară bătălia aștepta.

Devi Stefan lăsând în urmă o streajă de călărași,
 Pe Boldur îl rîndsește că ai săi voinici pedestrași,
 Să meargă să năpsstească în zădărcii engărești,
 Iar Pantării să lovească aripele dăjurnești.
 Dăp' aceasta se întoarce și acestfel le grăi:
 „Ostașilor! Știți prea bine că spre a ne birsi
 „Alți mai înșmăntători dăjmani zădarnic s'ar ispitit,
 „Ce a săbiilor noastre ei ar cherkat askătit;
 „Apoi sferi-vom astăzi ca niște cătezători,
 „Vrednici d'a părta mai bine numele de prădători,
 „Să vie că semeție kiar într'al nostru pământ
 „Să prade și să robească? — Nu; kit es în viață sint
 „Nu va fi. Dămnezec sfintul ne va înpăternici,
 „Semeata lor cătezare să o pătăm pedepsi.
 „Prekăm la Suci, la Soroka la Lipniț v'ați pãrtat,
 „La Baea, la Karsul apei, și la Rămnikul-sărat,
 „Astăzi și că Ungărenii tot așa să vă pãrtați,
 „Și la ori ce întimplare pãrerea să alergați,
 „Unde'ți zări astă pană dela găgșmana mea,
 „Pe care pe drămsul slavei totdeauna veți vedea.
 Zice: și s'arânkă 'n dăjmani de Aprozi înkăngărat.
 Vornikul Boldur atâncea și el năvală a dat;
 Arbore viteazul Hatmana că călăbrimea cea grea,
 Năpădește 'n căsăcrime și încere a ția;
 Vai și amar de acela nenorocit Ungărean,
 Pe care îl întilnește strașnikul lăi bșdzăgan!

Prekăm kind o stînkă mare dint'rîn munte s'a sșrpat
 Sdrobește, oboară; sfarmă, ori ce 'n drăm 'i a aflat;
 Livezi ce sânt pe kostise, sadsri, grădine, și vii
 Prăvală, rostogolește țărme, căirezi, xergelii,
 Pînă kind se întilnește că niste 'nvekiți stejări
 Uitați de vreme și de veakri p'a mântelă dărlimări;
 Uricașă stik' atâncea toată pãterea perzînd
 Nămai face strikăcișne neklintîț rămîind,

Iar norodul de pe vale karele sta sprîmîntat,
Din lîi Dămnezez mîrîre vîzîndu-se k'a skîpat.

Sau dîrî kîm xoşîl noaptea prin kodre kîlîtorînd,
Şi la prada c'a sî fakî kî bîkîrie gîndînd,
S'înoissazî kînd yede cîerîl învîlit kî nor
Kîcî are bînzî nîdejde k'a pîtea pîrîda şîor,
Ş'akîm kalîl sîzî prin pînten îl sîlest' a alerga,
Dar fîlgerî — şî trîsneste tokmai dinaintea sa!
Kalîl sare, sforîeste, şî tîlharî 'nkremenit,
Skarpî dîrlogîi din mînzî sokotîndîsse perit.
Astfel şî Chroiot rîmase kînd pe Stefan az vîzît,
Kare din alte rîsboae îl era prea kînoskît:
Înzî trebî sî se lîpte, n'are 'nkotro kotîgi,
E pierdît şî el şî oastea daka nî va îsbîndî.

A kailor rînzezare, poknetîl cel de sîgeţî,
Vreamîtlî şî şîeratlî a mîi de mîi de sîgeţî,
Zîngîntîl cel de sîbîi, pîlberca ce pînzî îl norî
Se înnalţî îl vîrteje dela atîrîa lîptîtorî,
A trîmbîtelor şî sîrle rîssnet skîrîţîitor,
Tîpetele, vîitarea, gemîtlî celor ce mor,
Îngrozîsk pe kîlîtorîl ce 'şî îrmeazî kalea sa,
Şî orî arekea îşî astîrî, sau s'a skînde şîndeva.

Romîniî kî a lor nîvalî rîstoama, pîrîvalî tot;
Ungurîi sî le şîea kontra sî şîngîsk prekît pot:
Dar fîria romîneaskî sparge, sfîrmî orî ce greşî.
Îl zîdar şî komandîrîi se lîptî, se bat merîşî,
Îl zîdar mai fak manevre şî 'n tot kîpsî se sîchîsk,
Nîmîka nî pot a face, nîmîka nî îsprîvesk.

Toţi akîm da ka sî fîgî, şînlî de altîl împîns,
Dar Chroiot kî bîrbîrîe înk' odatî'î a mai strîns
Strîgîndîle: „şînde mergeţî? înkotro vîreţî sî fîgîţî?
„Az doar kî sîntîţî aproape de kasa voastrî gîndîţî?
„Înzî pîn' la ţara noastrî, es nî poçîş înkredîntî
„Kî nîcî şînlî din noi astîrî nî va mai pîtea skîpa.
„Nî'î alt mîjloş de skîpare de kît toţi sî nîvîlim,

În korpzi unde e Stefan și pe el s'îl oborim,
 „De'î vom omori pe dînsul apoi s'î știți k'am skîpat;
 „Akolo isbiți k'î toți și v'î bat'îți desperat.
 Deçi d'îr'î planul a'îesta spre Stefan și n'îb'îșesk.
 Aprozii și k'î kopii ce pe Domn il okolesk,
 Se l'îp't'î k'î vitejie toți pe ling'î Domn'îl lor!
 Sfarm'î, d'îmik'î, despik'î, taie, fak k'împl'ît omor.
 Dar Xaid'îci sint ka zid'îl și desn'îd'îjdsit d'îax,
 Se bat v'îr'îjmaș și Xassari, și neklint'îți pe lok stat.
 Viteaz'îl braș a l'îi Stefan prin d'îșmani k'îr'îți f'îlcea,
 De a singel'îi v'îrsare p'îmînt'îl se înrosea;
 Iat'î k'î d'în plumb at'încea k'îl'îl s'îs r'înit fiind,
 Sfor'îște ș'apoi kade ink'îodat'î nekezind;
 Kade și erosl Stefan; zikînd: „Kopii, n'î v'î dați!
 „Și pe Domn'îl vostr'î prad'î d'îjmanilor n'î l'îsați!
 Chroit strig'î în gras mare: „Fraților, am l'îr'îsit!
 „K'îci strașnik'îl nostr'î d'îșman a k'îz'ît și a perit;
 „Pe tr'îps'îl l'îi p'îneți mina, korbilor xran'î s'îl d'îm,
 „Ka și ei s'î se ind'îl'îeask'î, kînd și noi ne r'îsb'înt'îm.“

K'îrag'îs dobîndind v'îr'îjmașii n'îv'îlesk mai f'îr'îoși;
 Inș'î n'î pot s'î r'îsbat'î pintr'îAprozii kredin'îoși,
 Toți imprej'îr'îi s'îasaz'î, se l'îp't'î ka niște lei
 În zadar Ung'îri r'îmb'îș s'î și fak'î lok printre ei,
 De sabia rom'încask'î se înj'îng și se omor,
 Se fak jertf'î semeției și obr'îzniciiei lor.

În vremea a'îeasta Stefan s'î se skoale ap'îskînd
 Și din k'îderea a'îcea nimik'îa ner'îtimînd
 Cere alt kal; deçi îndat'î P'îr'îc'î desk'îlele
 Și tîind frîșl și skara la Domn'îl s'îs il tr'îșș
 Zikînd: „Doamne! iat'î k'îl'îl, arat'île mai k'îrînd
 „K'î de tine Ung'îrean'îl n'îa sk'îpat într'îa'îcest rînd.“
 Dar de stat mik fiînd Stefan n'î p'îtea ink'îleka.
 P'îr'îc'î at'încea iar îi zise: „De voești m'îr'îia ta,
 „Es x'î moșinois m'îois face pe karele s'î te ș'îci;
 Și zikînd, f'îr'î z'îbav'î, s'î și psne jos pe brînci.

K'î mijloc'îrea a'îeasta, erosl ink'îlekind,

Kătre dînsă se întoarce și îi zică' așa zîmbînd :
 „De va vrea Dămnezeu astăzi s'î pîtem ka s'î skîpîm
 „De primejdia ațeasta într'ă kare ne aflîm.
 „S'î știi, Părice biete, kă n'î mai fi Moșinois,
 Cî spre vrednik' răsplat'ă, Movil' a te face voiz.
 Ațn'ci de isnoav' n' dășmani, se arănk' mai kămplit.
 Ungărsi vîzînd' l' iar'și rîmîne îmbrîmărit;
 Perde toat' bîrbîția ce n'ădejde'î îns'îfl',
 Și ori pleak' ka s'î fîg'ă, s'az prins îndat' se d'ă.

Iat' k'ân vset de tobe se aude răsînd.
 Și ăn darabant spre Stefan în fîga mare alergînd
 (Plîn' de kolb și de singe era îmbrăkîmintea sa).
 De departe îi și strig'ă; „S'î trîiești Măria ta!
 „Vrîjmașii se birăir', și de fîg'ă aș plekat;
 „Xatmansl Arbăr din arm' de goan' h'as și isat.“

Kălîrîmea cea vsoar' ce n'apoi aș fost rîmas
 Dăp' porînkă ei dat'ă ajîngînd într'ăcel ceas,
 Kă o noz'ă n'făriere în Ungări aș n'vîlit,
 Răsboiul ce ținea înk'ă n'dat'ălas hotărîit.

Atăncea spaima și groaza pe profîmînici aș kăprins,
 Se îmbrăstie ka o ar' pe șesl' așel întîns;
 Împle dealărite, kîmpii, ănde pot se mistăesk;
 Unii se dăș prînși la dășman, la mila lăi n'zăesk;
 Alți iar rîm'ăn pe dășmări kălkați de kai și sdrobiți;
 Cei mai mătți kad și 'și dăș dășxl d'osteneal'ă obosiți.

Părkălabsl plin de singe, de moarte fiind rînit
 Pîn' la viteazsl Stefan s'îl dsk'ă aș porîncit,
 Lîng'ă kare adăkînd' l', el aș ssspînat din gres,
 Zîkînd' i: „Părinte, Doamne, a sosit mințsl meș;
 „Ex astăzi kătr' a mea țar'ă datoria îmi împlînîș,
 „Și lăi Dămnezeu dăș slav'ă kăci te vîz pîn' nă mărîș
 „Dar o fîik'ă prea isbit'ă și soția 'mi aș rîmas
 „Fîr'ă nîci o mingăere. Ex în seama ta le las! . . .
 „S'î'ți fie mil'ă de ele! Zînd l', înalt'ă ăn okîș slab
 Spre Stefan și apoi moare bânsl vrednik' Părkălab!

Ksfândat în mîlnicişne, de doaz̃ rane pîrîns,
 Chroiôt alerga s̃z skape kître Bistriţ̃ în ses,
 Dar norokîl îl lîsase şi ceasîl ia fost sosit,
 Kîvci din zîmî il ajînge Pîriç' Aprodîl vestit,
 Kare 'ndatî il şi taie; apoi kîrîţîna sa,
 O 'nfige în lancea kîre într'a lîi mînz pîrta;
 Dîrîp aceasta se întoarce kî al sîz singeros tîofes
 Şi merge de il inkîrî lîi Stefan Domnîlîi sîz.

Soarele - akîm kî mîrîre s̃z pleka kîtrî sîntîit
 Lîminînd kîmpîl acla de leşîri akoperit;
 Stefan akolo kî oastea îndatî deskîlekînd,
 Boerîi, el, kapitani, toţi genîkele plekînd,
 Adîsk rîgîvîzîni kî lakîrîmi çereskîl împîrat,
 Mîlţîmîndîi kî smerîre de mila ç'a revîrsat,
 Preste țeara çe şîvîşte nîmele sîz çel mîrîit,
 Ne lîsîndî-o în prada Eretîkîlîi kîmpîit.

Dak'aceastî krestîncaskî datorîe sîvîrîşî
 Porînçî ka s̃z se dîskî trîpîrîle a gîşî
 A bravîlor çe mîrîse patria lor arîrînd,
 Kari kî proxod de jale într'în sanţ mare 'ngrobînd,
 D'asîpra lor o movîlî kî mîrîre az înbîltat
 Ka s̃z fie tot deîna semî vîçînik şi neçîtat,

Adoazi dîmîncea toatî oastea a pîrçes
 Spre Roman, sîde eroşî la Biserîkî az mîers;
 Akolo prea-ksvîosîl Tarasî 'l aştepta,
 Tînd kartea mînsîrei, şi kîrçea în mîna sa;
 Dîrîp çe dar Sînta slîjbî kî slavî s'a sîvîrîşîit,
 Şi Dîmnezî indîrîtsîl prin Tedîm s'as mîrîit;
 Ostîşî şi kapitani la gazde s'as aşîzat;
 Iar Voevodîl îndatî a trîmes de îas kîemat,
 Pe trîsta Pîrkîlîbeasî, kîrîa dak'a venîit,
 El îi porînçî s̃z şazî, şi aqestea 'ia grîit;
 „Vîrbatîl tîz, îşîrîneasî, îşîptîndîsse kî Chroiôt
 „A mîrîit pe kîmpîl slavei ka şî vîteaz patriot,
 „Pere a aqestî vîedînik Moldovan adevîrat
 „Kîrededemî kî şi pe mîno nî pîştîn m'a 'ntrîstat,

„Къчи аш fi ales mai bine сь perz эн интрег ținст;
 „Dar ast-fel 'las merit soarta, și черл аша ас врст.
 „De voi d'аксм înainte ес треби сь мь 'ngrijesk
 „Deci ție din Vistierie pensie ții rindzesk:
 „Inсь рѣн' a нс'си да дэхл fiind кь ми'а арѣтат
 „Кь are și o fatь mare, in virstь de мѣритат,
 „Vei afla și pentрs dinsa ceea ч'ам хотѣрит ес;
 „Mingъete, jъръneasь, мшлѣmind lsi Dsmnezes, ,,
 Apoi pe рѣреч' аprodъл kiemindел ii zis' аша:
 „Рѣриче, кѣnosk bravра, лад бѣрбѣѣia ta:
 „Te ai pѣrtat кь vitejie, și ес сѣnt indatorat,
 „Сь'ми implinesk jърsinta kare la рѣsbois ți am dat,
 „Deci de аксм înainte Movilъ te vei пѣми,
 „Ka нѣmele тѣс кь slavъ сь se poatъ pomeni.
 „Iar fiind кь тс eri kalsl 'mi 'lai fost dat impрѣmst
 „Иi das чинчи мошii кь satъ in a Sorочii ținст,
 „Si d'ata viitorime de vreme кь мь'ngrijesk
 „Кь-a рѣркѣlabъlxi fatъ a te insoѣi voiesk;
 „Ka сь stii și kit preѣ are in oki'mi эн бѣн ostas
 „Te inaltъ spre рѣsplъtire la rangel de Vel-Armas.
 Sfirșind, Visternikъ 'ndatъ pe Movilъ a 'mbrѣkat
 K'эн kontșș frѣmos de нѣркъ și Stefan in miini 'i a dat
 Bъzdgansl Armъsiei de argint și poleit,
 Și cheremonia asta асest fel s'a сѣvrșit.

Adoazi ingroparea Рѣркѣlabъlxi fѣkъnd,
 Și pe Movilъ armașsl кь fata lsi logodind
 Viteazsl Stefan чel mare кь oastea sa s'a pornit,
 Și la четatea Sъचेvei кь бѣнъ рач' a sosit.

Neamsl lsi Movilъ-armașsl mslтъ vreme ас fost vestit
 Și p'a Romъniei skaen mlтi Domni din el ас stъtst,
 Dar din msltele prefaveri че preste țar' ас кѣzst,
 Аксм de abia mai este интре nobili кѣnoskst.

N O T E.

Chiroiul az fost unul din cei mai vestiți komandiri a ostilor kraieisi Ungresk Korvins. Vrăjmaș neîmpăcat Moldovenilor, el pșpsrea az fost znealta krșntelor rșsboie ce az nenorocit aceste țări vecine. —

În veaksl XV, kind România sș kirmsia de prinții sși independenti, la întimplare de rșsbois toți boierinașii ce lăksia pe la moșiile lor, era datori sș se oșteaskș împotriva dșjmanilor; și ori care proprietar și boier addșcea kș dinșsl atiiți oameni de arme, pre kiți stărea și pșterea sa îl ierta. Auceastș româneaskș p o s p o r i t ș alkștsia zș korp. strășnik.

Țransl Român chinștit dar sșperștițios nș pștea krede kș Ungreșl care nș se ținea de traktatsri și nș posteste vinerea și merksrea nș este pșgin. Vrind sș arete pe zș om necinștit și atez, îl nșmea papistas, și auceastș inversșnare asșpra katolișilor era însșflaț de Misionarii Ierarchiei Konstantinopolitane, care dela konsilișl Florenții, totd'asna s'az îngrijat sș nș skape din minș aceste țări. 1) Zicerea auceasta pînș astșzi inkș este okaritoare în gșra țaransl Moldovean.

Korpsl darabanilor sșbt komanda Kapitanșsl de darabani, korpsl simenilor sșbt Aga și armșșei sșbt vel-armaș (în seama kșrsia era și artileria) alkștsia o oaste de 20 mii pedestrasi; Asemenea și kșlșrimea ce se împșrția în pașțiri și lefeciș kșprin-dea iarșși zș korp de 10 mii. Avestea era pșterile Moldovenilor în vreme de pace; iar la vreme de rșsbois, se îndoia și se întreia trșpele avestea. Pșrkșlabsl de Hotin alerga kș korpsl Lipkanilor — Serdarșl de Orșeis kș regementele lșpșșnene, toți Ispravnicși kș slșjitorii lor, Kapitanii plaișrilor kș plșșșii, și în sfirșit toți boierinașii kș oamenii lor de arme.

1) Nu veniă atăția misionari dela Patriarchie quâte scrisori alle Papilor așțla pe Unguri să viiă să bată și să stingă de pe fața pământului pe Români que nu se vor face papistași. Urta n'a însufflat'o Biserica Resăritului, ci resbellele ce ne da Biserica Appusului.

Kopii de kast și aprozii alkătsia gvardia Domnească, ei erau toți kălări, pârta kărsli țărătnești kă pene, dălmii de katifea kă nașteri de argint. (Vorn: srekə).

Stefan aș birsit: La baie, pe Țuguri, unde s'as și rznit kraisl lor Matias; La Lipniț, pe Tatari, lsind prius și pre fisl lsi Mainat Xan karēi komānda; La Soroka, pe Leși și pe Kazavi, Xatmanii kărorā Lobod și Nelivaiko prinziuds'i 'ias tbiat; la Sozi, kărsli apei și Rakova pe Tăru și pe Rominii din Valaxia ssb komānda lsi Vlad Tēpelsș și Radsl cel framos.

Aueste aș zis Enrix IV oștirile sale. Imi va slăji de eritare kăui de am păs în gsra eroalsi Romān, vitejia lsi, de karē am dat dovezi în 40 de rlsboae înprotiva a dăjmani groznici și în karē aș fost pârarea birsitor.

Istrik.

Pin'a Țș începe rlsboisl, Moldovenii ns lipsca a se raga lsi Dămnezes pentrs isbnda armelor lor. Dăpș birsintș, cea întis a lor datorie era sș mltămeaskă avelsi karē kă al sșș pș ternik braș 'i aș întărit și 'i aș fłkst invingători. Evlavia lș-Stefan IV, pe drept nămit cel mare, se aratș prin 40 de mș-năstiri și biserică ce aș zidit, dăpș nămlărl isbinzilor lase . .

Istrik.

K. Negrșzzi.

CUVINTARE.

La Examenul de vară în școala Românească din Brașov.

Zisă de D. G. BARICZ.

Despre datoriile Părinților și a Invățătorilor asupra creșterii tinereții.

Zioa de astăzi pentru noi însemnată, o doriam din partene, nu numai ca să vă arătam rodul ostenelelor noastre de prestejumătate de anul școlastic; dar de odată și ca să prilej, prin care adăruind Dumnezeu pe mai mulți părinți și bine-voitori, la ascultarea acestii crădște tinereții, să ne înțelegem într-o șe-ncele ce se ținează aproape de creșterea și prokopsirea prăncilor noștră inkredințați.

Vredniți ascultători! Nimik nu este înaintea lui Dumnezeu, și în oki tătător oamenilor înțelepți mai șkșmp și mai dorit de kât creșterea bșnz și lșminarea timpărie a tinereții: niči fără mare pricină, înțelepciunea cea nemărginită a lui Dumnezeu a bine-voit, ca celelalte vietătoare a prămăntăși, îndată kât să văzăt lșmina, să și kănoască hrana sa, să poată face întrebintare de mădșăurile sale,

să simță în vreme primejdile care, poate, să ridikă asupra lor, fără să învețe regșli de înțelepciune dela dăskăli. Păinjăși cel mik, tot kă ațeacăși măestrie țese; rindșrika tot așa de kă îndeminare își zidește kășibșl, ca și mai nainte de ațeasta kă kiteva miș de ani, și kășșliile albinelor tot d'asna vor fi de mirare.

Însă toate ațeste, vedem kă nu fak niči o skimbare însemnată niči șn pas mai nainte în deplinirea măestriei lor. În neamș omenesk este altfelș, kând ne naștem, toate simțirile noastre, afară de gășt, nu le pștem spre ceva sfirșit folosi; mădșăurile noastre nu șșntem destoiniči a le întrebșința spre priimirea hrănjei, și noi ne am stinge, de kășmva dragostea părinților n'ar avea milă de noi. Pășterile noastre peste tot se desvoaltă foarte înțet, și trek ani, pînă kînd este prănkșl în stare de a pștea șșșra brațele cele dășioase ale măikșsei, șmblind de sine și așa face înțelese cere-

rile sale vorbind limpede fărî gingăvire. Și totuși, din niște zidiri așa nepstînchioase vor să se ridice kă vreme oameni, kari vor să stăpîncăskă lămea, și cele ce sînt într'însa, kari vor să murească pe Ziditorul fărîtsrei și să kănoască lămina adevărsăși zănkă doară mai măt dekăt p_rîntii și moșii lor. Kăci, izbirea și toate legătările acele firești p_sternice, kare sînt între Năskători și năskăți, tot'dăna vor face pe p_rînti, ka să îngrijăskă de fii șie inkredințați, să le arate și să le deskiză kale largă, spre mai măt și măt lăminare și îndreptare morală. Glassl avel p_sternik fîpsk nă încheta a striga lor: P_rînte, maikă! Voi sânteti năskăți pentru fii și fiicele voăstre a face osteneli; pentru voi alți aș ostenit. De altă parte, niču odată nă vor încheta a se alege din neamă omăensk b_rbați ka ațea, kari inkredințați fiind, kăm kă mai mare b_săitate și folos nă se poate face omăerii, de kăt prin kreșterea și învățarea tinerimei, toate p_sterile și zilele vieții sale singr spre ațest mare skopoș le vor jertfi.

Dați'mi dar isbiti askăltători pătintikă vreme, ka dăp_ră rîvna de toată lasda vrednikă, kare o kănosk în Domnia-voastră în treaba kreșterii tinerimi, și dăp_ră bine-voința și dragostea, kare

ati arătat pîră akăm kătre mine, să pociș kă ațea inkredințare frățească kăvintarea despre m_rimea detoriilor p_rîntilor kătre fii sei, prekăm și a învățătorilor kătră învățarei săi, kă kare aș obiceiș a kăvinta pretăindenea patrioți și naționalistii ței adevărați.

Măștămîț, mărire, și inkîntăzine țelsi ce aș zis: Lăsați p_rînci să vie la mine, kă a ațestor este împ_răția țersăși kăm kă am așens să trîim într'ăn veak, în kare toți p_rînti ței nekăp_rînși de prejădekătii oarbe, a kăroră kreeri nă sînt învăskăți în răgina seculor apskătari a veakșrilor varvare, la nimik mai măt nă kăgetă, dekăt kă ce mijloace mai b_sne și mai lesnitoare ar r_stea spori întră lăminarea și desvôltarea p_sterilor săfletesti a filor și a fiice-lor sale; și mi se pare, kă akăm niču în p_rînte nă este așa nentelept ka să zikă: „P_rînkăl mieș știe țiti, știe să'și skrie nămele, a învățat destă; kăm am trăit ex va trăi și el;“ va să zikă: nă vrea niču zănl să rămîie în ce aș apskat, ka Ovrei din p_sstia Arabii kari silea pe Moisi săi dăkă îndăp_răpt la țea-pa și la ațeroisl Egiptăși, nă fiind mătșmiti kă mana țea țerească, kare o kăp_răta de prisos. Din protivă, ex așa p_rîțer, kăm kă însăși și nația noastră ațita

de mult îndărăpt rămase, cele mai multe jelsiri le azzim: „Oh pentru ce n'am fost norocit să invăţ şi eu la şcoală în tinereţele mele! să înveţe akăma dar fii miei.“ Şi într' adevăr vrednici askultatori, cine ştie, de câte greşeli şi nekazri lămeşli pot să skateaskă sântoasele învăţării pe oameni; cine kănoaşte, kăm kă are omul mai mult ştiinţă, kă atăta e mai deosebit de vietşitoarele cele nekşvintătoare, şi kă atăta este mai aproape de Ziditorul său; acela ns va pofti, nivi va lăsa fiilor şi nepoţilor săi altă vistorie, de kăt ştiinţă, făr de kare omul nivi o stare a vieţii ns poate fi multămit, kăci dăru kăm zice Cicero, *sciintele sunt averea care hrănesc tinereţele desfătează bătrîneţele, în norocire sunt podoabă, în nenorocire dau scăpare şi mângâiere, mănăză cu noi căldătorese, economisesc cu noi.* Şi dakă așa: iată kă soarta, norocirea, viaţa cea multămită a fiilor şi a tatşor, kari vor să pişaskă în viitorime dăru noi pe teatrul lumii auestia, este în miinele printrilor şi a tatşor auelora, kărur Pronia Cereaskă le as dat mijloace, kă kare dakă vor voi să poată ajsta pe omenire spre înaltul ei skopos, spre desvirsire.

Dela noi atiră, ka, trekând

ordinoarbă rămăşitele pe lângă mormintele noastre, să samene flori şi să verse lakrămi de multămită zikind: „Fiele tărina şsoarbă, pomenirea lor veniktă, sşfetele lor repaos şi răkoare kă ne as skos din întănerekal neştiinţă;“ sas trekând pe lângă groapa noastră, să blesteme praşl nostră zikând kă amărăţisne: kă avind mijloace de prisos de a le kăltiva dăşal, de ai imbogăţi kă vistoria învăţărilor, am lăsat să zakă omenirea lor în rindul vietşitoarelor celor nekşvintătoare, iam lăsat nekănoskători în lume, ka neavind ştiinţă, să fie sşppăşi tatşor reteleor lămeşli, kare akăm în virsta bărbăteaskă, în virsta lăptelor, vor să năvleaskă asăpra lor ka din lădita Pandori, făr să se ştie apra de auelea.

Aşa dăr; ingrijind noi pentru învăţătura tinerimii, ingrijim de odată pentru nămele nostră cel bun, pentru mângâierea noastră cea sşfeteaskă. Şi despre aueasta sokotesk kă nimenea dintre noi ns se mai îndoieste. Toată Europa cea lăminată așa simte, şi nămele marilor daskali a veakşilor noastre Kant, Rousseau, Niemeyer, Basedov, Stephani, Pestalozzi şi a altor multă, kari s'as strădsit a afla mijloace, kăm să poată înainta neamul omenesk mai mult şi mai lesne

în prokopsirea tinerimii, le așd și le zik toți p̄rinții k̄ lasd̄ și k̄ d̄sl̄ceat̄. Și ce s̄ mai zik? L̄m̄ea de ak̄m̄ cea bine simțitoare n̄ vrea s̄ k̄noask̄, k̄m̄k̄ ar fi mai mare milostenie a ridika ospital̄ri si kase de s̄rachi, dek̄t a kelt̄si pentr̄ kresterea fragdeii tinerimi; k̄chi mintea cea s̄n̄l̄toas̄ sp̄ne fiesi k̄r̄sia, k̄m̄ k̄ datoria noastr̄ este a îngriji s̄ n̄ ajenḡ oameni de lips̄ si s̄r̄chie, la boale și nep̄tint̄, adek̄t ai inv̄l̄ta, si indrepta k̄m̄ s̄ tr̄bia-sk̄ fieste-kare k̄ mintea sa, ka s̄ fie în l̄me noroçit. Și k̄nd am împlinit noi de toate p̄rțile acaest̄ mare datorie, at̄nçi sokotesk, k̄ n'am avea lips̄ de at̄tea ospital̄ri si kase de s̄rachi, n'am vedea at̄tea p̄r̄siti si desn̄d̄j̄q̄siti, tikl̄osi si dos̄nditi. Oh izbiti ask̄l̄t̄ori! acaest̄ idee a veak̄l̄si nostr̄ face çinște omenirii. Niçi n̄ krez eș, k̄ s'ar mai afla çineva ka s̄ se îdoiask̄ de acest adevr̄; și kare ar îndr̄sni a se mai îprotivi la toate indrept̄rile f̄k̄te în treaba kresterii tinerimi, acela ar fi de tot orbit de pre-j̄dek̄t̄i rele, neb̄nit de patimi, desbr̄kat de toate simțurile cele mai nobile a' omeniri, și çn vr̄j-mas primejdios a binel̄si de obște.

Ar mai veni d̄sp̄ toate acaestea o întrebare la mijlok, pentr̄ lok̄l̄ çnde se poate da kr-

PERIODUL I.

stere mai bine întokmit̄ p̄r̄nçilor. Açeea o știm bine, k̄m k̄ p̄rinții fiind împr̄jrați de alte griji l̄m̄esti, de ar și avea inv̄l̄t̄rile treb̄nçioase, kare ar fi s̄ le împr̄t̄l̄ask̄ fiilor s̄i, așare ori pot sta de ei, ka s̄ le desvoalte d̄ p̄r̄ k̄viint̄ toate p̄sterile cele s̄fl̄tești, ba de m̄l̄te ori niçi at̄ta vreme n'as ka s̄ ask̄l̄te pe cei mai miçi r̄ḡl̄çnile: Sfant dar̄ si inlesnitoris k̄get a fost acela tot-d'axna, ka mai m̄l̄ti p̄rinți, împr̄snind̄si voia si averea sa, s̄ ție la lok̄l̄ nasteri lor skoale at̄tea k̄t̄e s̄nt de lips̄ pentr̄ prokopsirea tinerimii lor; inv̄l̄t̄tori ka açeia, k̄ror d̄nsi s̄'și poat̄ inkredința vistieria sa cea mai sk̄mp̄, pe fii si fiçele k̄ cea mai b̄n̄ n̄dejde de m̄l̄ț-mire, D̄smnez̄le Doamne: t̄ ai v̄rsat dar̄l̄ t̄ș preste mințile omenesti, ka s̄ k̄noask̄ ce le lipsește lor, si ç'eți este ție bine pl̄k̄t. Ast̄zi si p̄ḡni, varvari striḡ skoal̄: Șkoala este loka-s̄l̄ științelor, din skoal̄ es razele l̄mințtoare de d̄șrile omenesti, în skoal̄ ka într'o gr̄-din̄ m̄l̄t roditoare s̄ seam̄n̄ șm̄ința cea çereask̄ a virtșii în tinerile inimi ale p̄r̄nçilor. Șkoala a fost, vredniçi ask̄l̄t̄tori, l̄k̄r̄l̄ cel mai de k̄petenie la kare ne as indemnat nekontenit îndr̄ați nostri Monarsi; și n̄mai k̄te por̄nçi și orind̄eli

părintești aş eşi în treaba şkoalelor, aşmîit pentru noi Români, dela fostul instructori la mii. Bănăl nostru Francisk, inkă ar face un katalog lung însemnarea lor. Ştiştam, voiştam sã stim, askăltatam noi pină akam deplin porşnçile acelea sãş nă? es aicî nă întreb, nă kăst, destăi atăta: kă făr de şkoale asa de mari şi măşte, dăş kă de mare şi măşte este poporăi oare kăşri orăş, făr de şkoale asa de te-meinçie si bine organizate dăş kăş posteste trebăinçă veakăşii nostră, adevinçata lăminare si în-năinçare niçî sã poată sokoti: kăşî kă kăst ver esi şni si alçî la lokşri deşrtate, ka sã'si kăştiçe ştiinçă, dintr'aceasta inkă nă se poate nădçjdi un folos grabnik si însemnator peste tot norodăi lăçit, mai virtos pentru noi, kăş am remas asa de tare îndrăpt. La çei mai măşî nă le dăş mîna sã fakt nişte kieltăşele asa nekrăte prekăş se posteste pentru tineri kari kresk în ştreinçate. Şi açi imi vine aminte sã întreb, si sã postesk pe părinçî aceia kari 'si aş kreskăi' si işi kresk mai măşî ani la lokşri ştrăine pe fi şni, sã fakt sokoteala aceasta spre pildă: Dakă 20 familisti ar pâne la un lok kapitalăi kare'l kieltăşeste fiestekare pentru fişl sãş în 10—12 ani la şkoale ştrăine, diş kamăta şmii aestia kăşî prănçî

s'ar pteea kreste a kăş fiind nişte şkoale bine întokmite? — Nă voiş sã zik es kă aceasta, kă nă este bine sã easă tinerimea în ştreinçate, kăşî însăçinarea pentru măşî este trebăinçă neapărată; dar nămai la vremea sa. Şi mai virtos aceia şnt de înştreinat, kăşora sãş gresindăişte kresterea inkă din kasa părinteaskă, nămai dela ştrein se poate nădçjdi îndreptare; sãş poate avind o fire nedşmerită, nămai doară amăşrăişnile ştreinçăşii îi pot dăşmeri.

Kăş kă n'ar fi inkă grabă mare, a ridika şi pentru noi şkoale pretşindenea unde se pot, (şi unde se pot mai lesne de kăst la Brasov?) ne mai lăşndăşne în nădejdea altora, sokotesk, kăş nă o va mai zice nimenea; kăşî ne vede ori-kare kăşmkă dela 1732 de ani am pşsit destăi de înçet pe măşî si kimpiele Daçii, ba mi se pare, kăş am şmblat tot împedekindăşne si tot ka rakăşl.

Kăş toate, kăş pentru o înştirziere ka aceasta nespăşş, n'aveş niçî un dşrept de a învinovçăi pe părinçî si ştrămoşî noştri, kăş açiă mai pşşin a zice kăş noi nă pştem implini çe n'ăş fărkat dişşii. Sãş arănkăş o privire repede peste veakăşile kare sãş restogolit aşşpra kapetelor noastre, dekăşnd ne aflăşm într'aceste țări; sãş çerim îndelăngatele nekăşşri, şşbt kare

trebăia să geamă mai mari no-
stri, și să judecăm kși să bș-
găm vinș. Eș nș voiş să po-
menesk de cele sase veakșri dîn-
tiș, întrș kare mai mult patria
noastrș, dar și toatș Europa,
fiind înșndatș de nșșșlierea nea-
mșrilor, kare șă miska pe a-
celea yremi ne'nuctat dela mia-
zș noapte, pe lingș cea mai ne-
pregătș strădanie a avelora,
kari voia să lșteaskș între nea-
mșri lșmina krestinștșii: ea re-
kșdea în ameteala nestiinșii sale.
Imi este groazș ami adșce aminte
și de tșrbșrșrile religioase dîn
veakșrile mai tırzie — de gro-
zava epokș ce o fșkș Alesandrș
chel bșn, arzșnd și prșpșdind
toate kșrșile romșnesti ce se a-
flă. Așeste toate, la șn om ka-
re n'are inimș de stinkș, îi stork
șșdori reșii, șșdorile mșrtii. Ce
șă mai zik de impșrșșirea Dașii
înratștea domnitori, kari apoi
prin imperekeri impșrșmate șă
slșbea șnșl pre așșel? Nșpșdș-
rea Osmanșilor în tșrile așeste
voiş șă v'ș infșșșez. — Și kș
toate kș nș mș șimtș în ștare a
nșmera relele de inșșenta așe-
stora șingeroașș și xșnșloare de
intșnerek, șșmate, mai aleș șșbt
Prinșii patriotișesti: totșși fiindșvș
Domniilor voaștre kșnoskște și
dîn veakșl de akșm, șșntș inkre-
dintșl, kș lesne vș veș inkipși
ce voiş șă zik. Vșrșșri de șin-
ge în doșș veakșri, nekontenite

— kistigșl șingșitorșli orșșan
pierdșt, nimikșit, atșnșii, kșnd
toatș Patria nș era alt nevasi de
kșt șn teatrș de reshoiș; șeșe-
riss! tșransșii așșdatorș kșlkat,
bșșșit fșrș de milș la ferbin-
șile lakșmi kș kare 'și șda șe-
mșnștșra șa. — Șate și cetști
prada fșkșli — șșmarea așe-
stora foameș neașzite, șisma ș-
șigștorșl inșer în tot koprișșl
patrii; — robșia Osmanșilor des-
pșrștind — pe prșinșii de nșșkșșii
șși în veșii; jertșirea cea apși-
toare de firea omșneakș a fe-
șșoarelor, la poștele cele des-
șșinate a șarșarilor; și — pinș
kșnd nș'mi lipsesk de tot kșvin-
tele, șă nș șit a romșeni de kșm-
plșta kșmplinșre a tșșror rșș-
tștilor de ani 1600—35; kșnd
patria noastrș. — O Patrie, pa-
trie! la așșta neșerșșire fșșese
șșrkatș kșt dșpș ce gșleata
de bșkate se kșmpșra kș zeci
de galșeni, tșrani neavind vișe
deprinsș la jșg, șă prinșea in-
șșsi pe sine, trșșind kș șșdori
de șinge la kșrșl kș doșș roate.

La o priveliste kș așeășta de
așștea mișelitști, șnde pștea șă
aișș Mșșele șkșpate în patria
noastrș? Șgomotșl armelor de-
pșrșta, fșșșrea pe ișșitori de șș-
nșșoasele inșștșșri dîn șinșl
Transilvaniei. Kșnd iatș pronia
ne mai rșștrase șn mijlok de
șkșpare șșbt arșșile mșrșitei Kasi
Așștrii. Șșbt okrotșrea așșștia pe

kъt p̄sternikъ, pe aita blindъ insъflețind, de 141 de ani am fr̄kst spor̄sri prea insemnate, și noz̄ din zi în zi ne merge mai bine. Astzi n̄ ne lipseste altъ, dekъt voia si fr̄țeaska impresnъ înțelegere; si cheși ce vrea într'adins, nimik n̄ este k̄ ne p̄stintъ. N̄zmai s̄ n̄ asteptъm; ka tot alți s̄ ne ajste la chele kare ne s̄nt noz̄ folositoare. S̄ k̄zgetъm, s̄ întreprindem, s̄ l̄krm̄ si noi singari. *) Cine ne opreste cine ne p̄sne astzi piedekъ s̄bt St̄p̄inirea p̄sternik̄l̄si nostr̄ monarx și Tatъ a t̄sr̄or, n̄ inv̄țm̄ tot fel̄l de stiintъ negъțtorie; fel̄lrimi de mestes̄ḡsri?

Niçi steam̄țl̄ acela a znora, k̄ kare zik, k̄ Rom̄n̄l̄ si dakъ invaț, n̄ poate s̄ se fakъ mai m̄lt de k̄t zn̄ preot, astzi n̄zmai are niçi zn̄ temeis; k̄ altfelis vedem întimplind̄se, eksperiința altfelis ne invaț și ne va inv̄ța.

Și de sintem totși remasi în mai mari, dekъt s̄ le poatъ ask̄lta čineva k̄ r̄chealъ, si d̄r̄p̄ zisa d̄r̄r̄pt; ex̄ p̄vina de mii de ori tot ačee a vois ziche, k̄mk̄ lipsa skoalelor ne aș p̄r̄r̄pt toatъ înm̄intarea. Iar la ačeeasta n'avem s̄ vinov̄țim pe

1) Bine ar fi, kând s'ar îndemna oameni nostri la funda. . . Pst̄l taci, heri nate fuge — tac; er-tâciqne.

altčineva, dekъt singari pe noi insine. De ne am fi impresnat noi p̄sterile la ačest nobil skopos mai din vreme; de n'am fi tr̄bit p̄n̄ț ak̄sm asa retrasi zn̄l de k̄tre alt̄l. si reçi de k̄tre alte neamsri, prin a k̄ror konversație si atingere ni s'ar mai fi desvoltat ideile noastre: noi am fi k̄ m̄lt mai nainte în l̄minar̄ea nostr̄, k̄ m̄lt mai aproape de dorita fericiire. Talentsri dela fire avem ka ori-kare altъ nație kresk̄tъ s̄bt o kl̄im̄ț asa de s̄n̄țtoas̄ k̄m̄ este a nostr̄. — M̄r̄t̄orie s̄ ne stea la ačeeasta, istetiimea ținerimi noastre de m̄lte ori vrednikъ de mirare.

P̄n̄ț ak̄sm ziser̄m despre datorințele p̄rinților k̄tre p̄r̄nçi s̄bi; s̄ vedem k̄ ce sint datori inv̄ț̄tori inv̄ț̄cheilor s̄bi, în sl̄jba ačeeasta aș de improv̄r̄toare.

Abia s̄nt în p̄r̄nk simțirile desvoltate, abia este d̄x̄l l̄si p̄ș̄intel trezit, ka s̄ poas̄ k̄p̄rinde čeva si înțelegere; at̄nçi îl si d̄m̄ în gr̄ija inv̄ț̄tor̄l̄si, ka s̄ fie p̄rinte s̄b̄ietesk la acela, k̄r̄zi p̄rinți n̄zmai viaț tr̄peask̄ iaz dat. Ak̄sm, sokoteask̄ čine-va, k̄mk̄ inv̄ț̄tor̄l̄ trebsie s̄ pse temeis de viaț în mințile si inimile ačele ținere: k̄m̄ k̄t̄ din m̄r̄inile l̄si ka dela zn̄ artist, aș s̄ ias̄ oameni veak̄l̄si viitor; k̄m̄ k̄t̄ el e dator

a desrădăcina toate apăsările netrebnice și desarte a frânge toată răsterea răkatsăi, care vrea să se înșibeze în fragedele inime ale răneniilor săi, a face prietinii virtății, sădind și dezvoltând în săfletele lor, tot ce este bun și cinstit, folositor și frumos; mai înkolo kăm kă invățătorșl are să dea Bisericii slăjitori și prărinți vrednici. Statăslă dregători dregți și harnici, Patrii fii kă rîvnă mare și kă dăh înalt. apăsători inimosi; și kăm kă pentră toate ačeste ale sale osteneli, n'are să aștepte dela nepricetăși, săi rănenici în vîrsta în care sânt niči o mslămită, ba de multe ori dăseri și saspinări. Pe rămă: kămkă toată mslămită și respălătirea pe dînsă este mingătarea kănostinți sale, dăkămva sămînța arănkăț nă ia kăzăt pe piatră stearpă. De aiči e lesne a kănoaste kăm kă toate ačeste datorii sânt răni sfănt prăinte, să fie mai îngrijitor întră kistigarea slăjitorilor și a vizitiilor, kari păsesc nămai vitele lăi, dăkăt pentră invățători, kari avînd asăpra sa rărtarea de grijă a tinerimi, să'si simtă și să'si kănoaskă povara dregătorii sale.

Uncle kă ačestea kănoskăte fîind prărinților celor înțelepți, postesk, kă invățătorșl să arate în faptă mijloăcele kă care vrea să'si împlineaskă dregătoria sa

cea mai nobilă și mai frămoasă dăkăt ori-kare alta. Kăči în veakșl de akăm, oameni niči nă vor să așză despre e regșlă skolasticăskă ka ačeea, dărpă care să fie prănči ka jșni, și șkolari ka kokonașii traktatși; și de ar fi de a kăș kă de răz kreskătși; să fie ertate nazările lor. Akăm prărinți postesk dela invățătorșl, kă trăind în armonie și împresnă înțelegere kă dînsii, să ție pe fii lor într'o askăltare de plin, într'o săzbordinație strasnikă nevătmată, de care vor să aibă lipsă în toată viață; *) kăči tînrășl trebăe să fie mai răntiș sșppăș askăltătorăș, ka să răată fi odinioară destoinik a rănči; și nămai asa se vor împlinei kăvintele înțeleptăslă Solomon Kap 10, st: 5. „*Fiul certat înțelept va fi, și pe cel nenătat slugă 'l va avea.* Kă ră kăvînt: în rănkătă ačesta prărinți atăta răzămă în rărăničia invățătorăslă, kă de ar da dînsii săbt povăta lăi, tineri, inkă pe atăta de neapliți, kă temperamentări inkă pe atăta de neastimpărate, arțăgosi, neaskăltători săz din protivă molatăči și fără dăh: singăr dela profesor aștearpă, ka toate ačeste inșsiri primejdioase să le desrădăcineze, ce e strîmb, să în-

1) Vezi Niemeyers Grundsätze der Erziehung I. Band par. 96—108.

dreptaze ce e strikāt, s̄ taie si s̄ z̄s̄ce. Poiesk, ka d̄ns̄l s̄ fie z̄c̄eniilor̄ s̄i lege vie in k̄v̄intē si in lapte; s̄ se arate in mijlōk̄l lor̄ s̄r̄p̄initor̄l k̄ s̄r̄z̄n̄ic̄ie adevr̄at p̄r̄inteask̄ k̄ z̄n d̄sh̄ paternik, insolit de d̄sh̄l blindetelor̄; k̄v̄i alt felis̄ t̄n̄r̄l spre relē ē ka de vear̄, n̄ind̄splekat la vorba amar̄. 1)

Și ink̄ niči k̄ ayeasta n̄ s̄nt̄ mult̄m̄iti p̄r̄inții. D̄ns̄ii așteap̄t̄ delā z̄n inv̄r̄tor̄is, ka n̄ n̄-mai s̄'și aib̄ k̄stigate toate științele v̄ele v̄ei daz̄ l̄i adevr̄ata vredn̄ic̄ie; dar s̄ se str̄d̄slask̄ pe l̄uḡ ayeasta a'si in-s̄s̄l oares-kare indeminare si h̄r̄n̄ic̄ie, de a imp̄r̄t̄si inv̄r̄tor̄a s̄ z̄c̄eniilor̄, k̄ z̄n kip̄ pe kit̄ z̄s̄or̄, p̄ aita p̄z̄kat, kare s̄ tr̄aḡ pe tinerime, s̄ o ind̄sl̄-yeask̄ s̄ o in-s̄s̄f̄ețeze; adik̄: s̄ aib̄ metod. K̄v̄i ak̄m in v̄eak̄l nostr̄ s̄ ingrozesk̄ oam̄en̄i s̄ az̄z̄ spre pild̄ k̄m̄k̄ v̄it̄e va v̄oind̄ s̄ invețe o limb̄ strein̄, n̄ invaț̄ reḡlile ei in limb̄ maik̄s̄el; si k̄v̄intele str̄z̄nik̄s̄i Scioptias rez̄n̄t̄ ast̄zi din toate p̄r̄tile, k̄nd̄ zice el așā: „*Este ceva pentru care sunt vrednici de nume de nebun cei ce o urmează cum că adecă poiesc să invețe pr̄nții reḡule limbii; m̄t̄ n̄aintē de a sti limb̄a in care le invațā, de cāt care*

1) *Cereus in Aituin flecti, — sublimis monitoribus asper. Horatius.*

zice d̄ns̄ul, n̄ stiu ce lucru mai nebun si mai tir̄nesc s'ar p̄tca socoti.” — Tokma așā este și k̄ kresterea moral̄ a tinerimii. De n̄ va avea inv̄r̄tor̄l dar̄l, de a in-s̄s̄la simțirile v̄ele nobile in pr̄nk̄ k̄ z̄n kip̄ ind̄sl̄-toris; de ar ținea in skoala sa m̄kar̄ n̄zele de fer; nimik̄ ii vor folosi. 1) Dek̄m̄vā din nenorocire n̄ s̄nt̄ dedate oasele tinerels̄i k̄ fels̄rimi de lovitori și b̄r̄ti ink̄ delā d̄lci p̄r̄inții, p̄in̄ li se mai sk̄l̄cie toate in-kiets̄rile, s̄z̄ din pr̄otiv̄: de k̄m-vā la kasa p̄r̄inteask̄ așā a deskresk̄t moraliv̄este; adek̄ așā s'a r̄s̄f̄at, k̄t̄ el ē s̄r̄pin̄ si tir̄n̄ pestē toate familia k̄ in niste int̄mpl̄ri k̄ ayeasta, blindetele p̄f̄es̄or̄s̄i de o k̄m̄dat̄ ar fi de ris, și vredn̄ic̄e de def̄imare.

Ink̄ mai este z̄n iskr̄, kare in-s̄r̄v̄ineaz̄ deosebit p̄ inv̄r̄tor̄. El treb̄e k̄ z̄n p̄rintē adevr̄at, s̄ ingrijask̄ si p̄ntr̄ starea vieții, kare az̄ s̄'și aleaḡ z̄c̄eniții s̄i. S̄ se str̄d̄siask̄ adek̄, a deosebi și a k̄noaste k̄ privire ager̄, toate p̄terile s̄f̄letesti la z̄n̄l k̄te z̄n̄l, kare spre v̄e ar fi aplikat, kare la v̄e stare a vieții ar fi kiemat; k̄ n̄ este mai mare primejd̄ie, dek̄t k̄ își gresaste t̄n̄r̄l kiemarea sa. Pe kit̄ de m̄ri și impo-

1) *Odinus accipridem, quia semper vivit in armis.*

vârtoare pe atâta de frumose, nobile și cinstită sînt acestea datorii ale învățătorilor către învățarei sîi; și mi se pare, că de s'ar pune în lucrare așa pre-kam le kunoastem; lămăa ar sta simită de minunatele zrmări, ce ar avea acestea asupra omenirii.

— Și es krez, kam că noi sbravii de noi, inkă am sti să fim așa de mălămitori, ka ori kare alt neam, către niste daskali ka aceia, kari jertfindăse pe sine, s'ar strădui să lămăzeze tinere-mea neamăi nostră. Dar noș ne lipseste temelă. Și aici iar mai zik odată: noi n'avem șkoale.

— De kare? Șkoale pedagogicești bane, șkoale de Preparanzi, — unde să poate fi kreșkt și învățat mai întăis acela kare are kiemare la slăjba de învățtor, ka să fie destoinik a kreste și învăța pe alți, karele, prin min-tăitorăi balsam al învățărilor să fie în stare pe oameni, de multe ori de cele mai nepotri-vite karakterări, obiceiări și pre-jădekăți, ai prefăce în frați, stingind inkă în prăncă lor toată sra de aproapei, kare era să prinț rădăcină la dinsi. Iar pînă atănci, noi n'avem niči și drept să kirtim asupra daskalăi, că n'are metod bân; că nă este prokopsit destă. Cine iăz arătat lăi methodsri? unde aș avăt prilej a praktikă pe lingă niște profesori bătini? — Unde

avem noi kărți pedagogicești în limba noastră, ka să poată čiti nă nămai învățtorii, dar și prănci regălile banei kresteri? într'ăcest kip, lăkrînd că toți și ostendînd pentră șul și același sînt skopos, pentră kresteră cea bână: Preoți că sfințele lor învățăști și skrieri, ka čei mai de kăp-tenie daskali ai norodăi. —

Tata că bърbăteaska sa statonă-chie de a săferi toate ostenele și greșățile pentră fii săi kari sânt legați pe kănoștința pe mințin-ța sșletăi săș, de ai face kre-stini bāni, săpsă kredinčosi. Patrioți ferbinți nepregetători, și končetăteni strădalniči. — Iar maičele, — dela kare mai mălă atiră, ce va să se aleagă din fii și fiicele sale, prin dăfăite sale kăvinte îndemnătoare și do-jenitoare, kare fiind în zrekăle prăncilor tot atătea versări des-fățătoase, că atăta măl șsor străbat în tinerele lor simțiri; — nelășănd niči o gresăle, niči o lenevire, niči și nă naz a nesăko-tiților prănci trekste că vedă-rea, năinfrinate, nămăstrate. De altă parte, învățtorăi în șkoala sa, avind înaintea okilor săi tot-dăzna vișl ațel kăget îndemnă-tor, kam că de nă vā fi el aksrăt intră implinirea țășoror ramări-lor dregătoale, sală atănci nă nă-mai Dămnezeș, prănci, Biserikă, Patriă, Stată, Nația, dar mi se pare că înșăși elementărele vor

striga isbîndu asăpra kapelăi lăi; asa, čine sŭ poate indoi, kŭ skopel si inaintarea noastrŭ ar fi inzečitŭ si insălitŭ mai mare de kŭt a pŕrinŭilor ŝi a strŭmosilor nostri?

Akŝm, akŝm este vremea, isbiŭi mei Romŕni! kŭnd toatŭ lămea, ŝi toate întimplŕrile veakŝi nostrŭ ne indeamnŭ ŝi voiesk sŭ ne trezim din somnŝl čel indelŝngat al nestiinŭei. Uni lădŕndŕne, alŭi desŕŝimindŕne, ŝni kŭ pilda, alŭi kŭ kŝvintŝl, toti ne aŭiŭ ŝi ne împintenŭ sŭ nŕ rŭminem mai mŝlt indŕrŕpt, atŝnči kind toŭi ai noŝtri patrioŭi piŝesk în ŝtiinŭ.

Kŭ toate kŭ strasnicile ačeste ale noastre datorinŭe kŭtre fii ŝi învŕŭŭŭi nostri, nŕ le am pomenit într'atita kŭ gînd de a vŭ indemna pe Domniavoastrŭ la împlinirea lor; kŭči, mai mare rîvnŭ pentru lăminarea noastrŭ n'am kŝnoskŝl de kŭt kŝnosk într'ačest oras, de kŭnd petrek în mijlokŝl Domniilor voastre. Kŝgetŝl mŝs a fost, sŭ vŭ inkredinŭez; kŝm kŭ prea improvŕrtoarele, dar skŝmpŕle ačestea dorinŭe, tokma asa le kŝnosk ŝi le simŭ ex, ka si Domnia-voastrŭ. De altŭ parte aveam sŭ mŭ rog, ka în treaba kresterii ŭinerimi, în treaba ŝkoalelor mai virtos în ŝŭrile împreŝr de akŝma, sŭ vŭ sŕŭŝiŭi mai adeseori kŭ patrioŭi înŭelepti kŭ nationaliŝti bine

simŭitori, si kŭ toŭi bine-voitori; ka tot lăkrŝl bŝn, čel înčepeŭi kŭ rîvnŭ destăŝlŭ, sŭ aibŭ si temeis statornik. Ce sŭ mai zik? Sŭ askŝltŝm kŭ toŭi întrŭ toate de boldŝl ferivirii, sŝdit în inimile noastre, si noi vom fi ferivii.

N O T E.

I. Kŭ toate kŭ piedeka ačesta de pre ŝrmŭ nesŕŝŭ de mare, nŕdŭjdsim. kŝm kŭ preste pŝin se va slŝbŕnogi, saŝ tokma de tot se va ridika. Kŭči de mai mŝlti dekŝt 2500 preoŭi romînesti ai Transilvanii, dintre kari mŝlti petrekind ŝi în ŭrile din afarŭ, akŝma as ŝtiinŭe temeinicŭ, ŝi stare bŝnŭ; de am sokoti nŝmai zŝs la sŝŭ kare sŭ skrie čeva pentru popor, inkŝ vom pŝtea vedea la isbitori de învŕŭŭŭrŭ kŝrŭi folositoare în toate ŝngiŕrile kasei; ŝi maičele isbitoare de čitirea kŝrŭilor — de kare ex kŝnosk foarte mŝlte — vor avea de ŝnde sŭ dea îndreptare în mŕinile fiicelor sale, kare čitindŝle, sŭ se pregŭteaskŭ a fi odinioarŭ dinsele maičele, inkŭ pe atita de harnicŭ a da kretere nobilŭ nŕskŝtilor ŝbi, maičele zik; inkŭ pe atita vrednicie de toatŭ izbirea ŝi lăŝda.

II. Ači imi adsk aminte de sŕmosŝl ačel proiect a mai mŝltora din Klerŕri, kŝm kŭ ar fi bine sŭ se faktŭ kŝlegere de Predicŭe,

tiprindăse la un lok de odată, predicele a mai multora, care s'ar jădeka destul de bogate a da și altora idei folositoare și ajutorință întră nasterea oilor sale. — Predicele lui Petru Maior pe la șnele lokuri de atitea ori s-au citit, kăci bətrini nostri le mai stău pe din afară; — iară a kvinta extempore posteste s'au simțu chineva ferbinte, s'au aibă kreeri plini de idei și s'au aibă deprindere d'apărarea.

VARIETATI.

Echo dela Răen koprinde anekdotul următor :

„La 1826, în toate zilele o doamnă adăcea kă sine la biserika St. Severin o kopiliță frumoașă dar foarte bolnăvicioasă. Acestor damă askăltă liturgia la altarul Fecioarei, și dăpă slăjbu eșind totd'asna milșia pe su s'arak ce sta la șsa bisericei. Kopilița asemenea skotea și ea ce avea, da în mina s'arakslă, și îi zicea s'au se roage la Dămnezeș pentru dînsa. Kăji-va ani s'arakslă priimea într'ăcest kip ajutorul s'au din toate zilele; dar în sfîrsit într'o zi se fukă nevăzst și toți ce îl kănoștea kreștă kă a mărît.

„Ieri era o s'arbătoare într'o kasă dăpă slăta de la Harpe. Notarul atșnuci sosise, o familie

numeroasă era adănată ka s'au iskăleaskă kontraktul nentăi, D. P., bogat proprietar al prejmi Medonăsi se însăra kă domnișoara Anastania L... în vîrstă de 18 ani, care era o persoană implinită și kă minte, dar mai skăpătată din pricina împregiurăilor revolștiei dela 1830.

„În momentul kănd notarul da pana mirilor ka s'au iskăleaskă, eată un neknoșkst se infășisăză în haine de țaran. Kipsul lui modest nă însălla niči o temere; kă toate auestea toți se mirău vîzînd un om fără veste pe care nă'l kănoștea și care nă făsesse profit la nentă. Kămpreanul fără s'au astepte niči o deslășire se apropie de notar și îi zice, psînd pe masă o sămă de 30,000 franči înbiletări de bankă! „Skrie domnule kă domnișoara Anastasia L... adăce kă sine la bərbatsul dămneaei o sămă de 30,000 ce îi vezi aci. S'arakslă dela St. Severin adăce în apoi fukătoarei sale de bine banii ce dămneaei 'ia împămstat.,,

„Și fiind kă toți se afla într'o mirare, neknoșkstul adăogi: „Din zioa dekănd înuetăis a mai chersă la poarta St-Severin aveam o sămă bșnăikă kăpătată din milostenie; kă dănsa kămpărais o țarină la kîmp; și am începst s'au o lăkreș singăș; roadele și severisșli îmi fără minăgnate și de atșnuci kă avel kî-

știg m̄ impsternițix și am iners tot înainte; însă nici o zi n'a trecut fără a m̄ sokoti la f̄k̄k̄toarea mea de bine și a o bine-k̄vinta. Știam k̄ dominisoara Anastasia era sk̄r̄p̄lat̄ am afl̄at de m̄ritișl d̄mneaei, și am venit și es s̄'mi adsk̄ bk̄etl m̄s de n̄nt̄.“

„N'avem trebsinț̄ a sp̄ne k̄ toat̄ familia a voit s̄ ție la sine mai multe zile pe s̄rakl rek̄n̄sk̄ztor.“

F̄rtișag k̄ sin̄videre.

Din toate felșrile de f̄rtișaḡri de k̄rind n̄skoq̄ite de f̄ri, felșl x̄m̄tor este k̄ adev̄rat țel mai extraordinar.

De mai m̄lți ani ȣn indeminatik s̄ret, min̄nat inot̄lor se omor̄a sinḡr reḡlat de doț trei ori pe l̄n̄ț. Vara el s'arsnka în risl Tamiza pref̄k̄nd̄sse k̄ se înec̄, și grijind s̄ aleaḡ ȣn lok ȣnde trecea mai des oam̄eni ței mai de fr̄nte și bogat̄i. Un k̄m̄tr̄s s̄x ȣn tovar̄ș al l̄s̄i alerga și'l sk̄otea din ap̄ în momentl k̄nd zicea k̄ era s̄ se înec̄e, și îl tr̄gea pe mal. L̄mea se ad̄na pe linḡ d̄nsii și k̄m̄tr̄s înțepea s̄ sp̄e k̄ bietsl innekat̄ este ȣn l̄k̄r̄tor s̄rak țe se afl̄ de m̄lt̄ v̄r̄m̄e în țea mai des̄virsit̄ s̄r̄ție și k̄ des̄n̄d̄j̄d̄sirea 'la ad̄s

s̄ fak̄ ațeast̄ fapt̄. În̄dat̄ toți privitorii înțepea a se k̄zta prin b̄zșnar̄ și a da fiecare țea țe se milostivea nenoroq̄ițis̄i. Tot d'ad̄na kistiḡsl se ad̄na de la 100 p̄n̄ț la 200 françi.

Sosind toamna, apa er̄a rețe și trebsia s̄ afle ȣn alt mijlok de sin̄videre. Mest̄șagarițl nostr̄s n̄'si perde k̄m̄p̄sl, el er̄a ȣn sin̄vind de meserie: așa l̄șș innekat̄sl pe seama v̄rei și pen̄tr̄s iarn̄ț alese sp̄nz̄ratsl. Tot d'ad̄na prin m̄rḡsl serei pe la kolțl șliților s̄x în pietele țele mai pline de oam̄eni ak̄ța k̄te ȣn streang de k̄te ȣndeva și de țelalal̄ k̄r̄p̄tiș̄ își leḡ ḡițl pe ȣm̄ț de d̄șp̄ k̄te o lavit̄ s̄x alt lok mai ridikat se asv̄rlee sinḡr în sin̄l vețn̄iției, K̄m̄tr̄sl alerga n̄m̄ai dekil, ția ștr̄anḡsl și striga l̄mea s̄i ajște. M̄lțimea s̄ ad̄na gloat̄, karilele se op̄rea, înțepea a înt̄reba ȣnsl pe alt̄sl, și toți afla k̄ inima înșiorat̄ și sk̄ts̄r̄nd̄sse k̄ țea d̄șp̄ n̄me tik̄loșie a ad̄s pe bietsl oț în stare a se sp̄nz̄ra sinḡr; ploa șeligii și k̄te odat̄ și galbenii; sin̄vidsl și k̄m̄tr̄ș ținea k̄țis̄lele și bieții oam̄eni milostivi le implea.

Dar s̄nt ak̄m̄ k̄te-va zile, k̄nd sin̄vidsl kare tot tr̄bește și n̄ se mai omor̄, vr̄ind iar̄ț s̄ se mai ak̄țe și s̄ se asv̄rle în besna nimikslui, k̄m̄tr̄sl n̄ știș de țe, k̄ n̄ veni s̄ taie

intreangl. Potka de mentem-
gari inchept a se svirkoli, a'mi
blejdi okii mi a skoate limba d'en
kot, nimp knd inkoftchindase u i
bntntind in spagial Veveie, se
rnpse uiteangl. Sinchidsl kuzind
d'asagigata jos se demtent, mi
deskizind ckii, i se tzie nofta a
mai face aveast, meserie kx asfel
de kmetri kari not sz se minie
sax sz le vie nofta a ii moitteni;
s'a jsrat mi 'mi a ginxt kvintel.

Malgime de asenenea intim-
nltri ne toat, zioa se aflä in Lon-
dra mi nã utiã oamenii la ce sz
dea pñicina atãtor sinchideri.
Mai tizrã indiskresia kmãtrãlxi
sinchidslxi nostrã a deskonerit a-
devãrl, mi d'atsnxi nã pnea az
oamenii milã de asfel de sinchizi
kare se omoarã mi nãmai mor.

Inssltã asãpra Reginei Engliterei.

Sãmbãta trekstã tãntrea Regi-
nã Viktoria se dãcea kã kãlcaska
deskisã, kãtre trei ceãsrri dãnt
prinã la palatãl Bãningham, de
zndã erã sz porheaskã la Brighton,
kãnd zn om foarte bine imbrãkat
se renezi kãtre zãna kãlemãci mi
amerindã ne Regina kã pãmnãl,
rostind zn enitet din vele mai okã-
ritoare ce poate çineva adresã z-
nei femei. Pe zrmã adãogã.
„Te-oiz goni es dãnt tron mi ñe
tine mi ne mãmãta.“

Omãl avesta intrã nãmai dẽkãt
in mslgime mi se fãkã nevã-
zãt. Poligãia kare se lãase dãnt
dãndãl n'avã grestãse d'ai aflã nã-
mele mi lokãl zndã made.

Trimiserã agendã la loksingã
lãi in Oksford-Street, mi in zadar
il autentarã akolo toatã noantea
kã el nã s'a intors a kasã. A
doã zi zn konstablã bntã la zura
lãi, el deskise mi nãmai de kãt
arestarã ne nãmãtl John Good,
znsl din avei maniarã (nebãni) çã
pretind a fi legisigã mãmtenitori
ai tronãlxi Engliterei.

Avest John Good çã krede kã
se trage dela vestitãl Jean de Gand,
mi kare a fost kãpitãn la al 10-leã
de hãsarã, este zn om anpãne de
patã-zeci de ani mi frãmos la
fãgã. Poartã o latã dekorãgie la
pient. Kãnd se vãzã okolit de
de agendã, inchept a striga. Nã
v'atingedã de mine kanilie tikã-
loasã! es sznt al vostrã legisit
Domn mi szverãn; in bãkãdi o
sz sfãmãis ne Regina. Insz oa-
menii poligãiei kari nã pnea utãz
d'astfel de amerindãri; pãserã
mãna ne dãnsãl, el se imnotivi
mãlt mi abia isbãtãnt in silã a'l
pãne intr'o trãssãrã de birjã ka
sz'l dãkã la White Hal, la mini-
sterãl çelor din intrã. Pe dãmã
nãntã akolo el spãrse geãmãrile
trãssãrei mi se pãrtã kã çel mai
obraznik kãp.

Dãmãnekã la dozã ceãsrri dãnt
prinã Sir Friderik Roe, znãl din

magistrării poliției a venit la ministerial celor din intră ca să cerceteze pe arestat.

Martorii ce s'as adxs de fagz eră doz slxgi pedestre ale Reginei, doi agenți de poliție mi zn neamy ce as azzit pe John Good adresând groasele oknri către Regina.

Arestantul nș înveta de a prekurma pe martori mi a zice: Nș'mi pasz hiçi de toate kzte oamenii antia snșn inprotiv'ni, „Ex snnt Regele Engliterei, Ioan al doilea a nșme, mi mș afls in al ontșlea an al dcmniei mele.“

D. Filips sãbt-sekretarșl de Stat eră fagz la ačeastz procedșrș (cerçetare de jșdekatz) ce a di-nst zn ceas mi jșmștate; doi ministri amtenta resștatșl intr'o kamerz alțșrea.

Sir Friderik Roe a mai lșsat cerçetarea mi ne simșbta viitoare mi a trimis in temniça cea noșz dela Vestminster pe nenorovițșl Joh Good ce seamz kș l'a inte-ğit de tot nebșnia.

TINERUL.

Vremele de ce merg sș fak mai bșne sãș mai rele? Aveastz in-trebare se face foarte des mi dș puçinș la felșrimi de rșșnșșșri.

Vremile de sine nș snnt niçi bșne niçi rele; kșçi mi ele a-jșng dșrș intrebsindarea ce fak

oamenii dintr'insele. Ar trebșl darș sș întrebe çineva: fșkats'sãș oamenii mai bșni sãș mai rși?

Xarakterșl prin kare se deosebșk vremele mi șitsagia dãșșșzi oamenilor ne viitor, sninzșrș in parte dela oamenii din zioa de astșzi. Prin virtșșile sãș vidiș-rele lor, prin lșminele sãș rșșș-çirile lor, prin moliçisnea sãș stramniçile lor obiçisri ei pre-ğztesk soarta șrmașilor lor. Fie-nite kare veak formeazș veakșl ce șrmeazș dșrș dinstșl. Rșrindgi! voi ce aveçi grijș de viitorșl șilior vomitrij, dela voi sninzșrș de a vș bșkșrã de o sigșrandș desșvirnițș desure soarta lor. Intrebãgi inima voastrș: Impli-uit'ãgi kãtre dinșii toate dato-riile voastre? Nș e vorba açi, daka prin osteneala voastrș açi dobindit pentrs dinșii niște ono-rabile venitșri; daka intr'o zi le veçi lșsa o stare in destșlș, çi daka le açi inșșflat dragostea lși Dșmnezeș mi a virtșei atșta in kãt sș nș le skape niçi o datș aveastz komoarș sflingitș mi sș le fie tot d'ãșna skșmșrș; daka o bșrș edșkagie a desvol-tat faksșșșile lor mi 'ia fșkșt sș dobindeaskș astfel de kșno-știnge kare sș poatș kș inde-șșlare sș le inlesneaskș ale vie-çei: in șfirmit, daka 'iãgi obiç-nsit intr'o kșmșrtare mi strșș-niçie kare sșl fakș a rșbda fșrș greștate mșșta liãse ce se ințim-

пъ вь вьадъ. Пънд мѣна аспра
иницеи, аспра кѣнотингеи, пѣ-
теги рѣспѣде кѣ да? ферицѣреа
фиilor vomtri este dar аспнѣи assi-
gsratъ, e statornѣитъ не зп те-
меиз неклитѣи. Odixnѣivъ a-
тѣнѣи дѣспре грѣиле воастре асп-
пра Татълѣи vostrъ череск; кѣчѣи
ел ва порѣнѣи соартеи lor pentръ
чеа mai mare a lor ферицѣре, дѣспъ
кѣм а порѣнѣит ми соартеи voastre.

Se fak vremѣle mai бѣне саѣ
mai rele? Ачѣаста атѣрѣ дѣла
инбѣнѣтѣдѣреа саѣ strikѣреа не-
подѣilor номтри. Вѣгадѣ де сеамъ
лѣ копѣи дѣн пѣбликѣл знде
вѣ афладѣ: Обѣцѣнѣиле че ведѣдѣи
ла дѣншѣи, апѣкѣрѣиле, индѣлетнѣи-
чѣиле, инвѣдѣтѣра lor, сѣнт о о-
гѣлндѣ профѣтѣкѣ ин кѣре пѣтедѣи
чѣи вииторѣл ферицѣт саѣ негорѣчѣи
ал кончѣтѣгенѣilor vomtri, зп ви-
итор че се интѣнде ми дѣн коло де
хотѣрѣле вѣдѣеи voastre.

Вѣгадѣ сеама ла тѣнерѣи че
сѣнт ин пѣреѣна voastrъ. Негре-
шит кѣ не трѣбѣе сѣл ѣдѣкѣдѣи кѣ
о стрѣшнѣиле фѣрѣ кѣмнѣт не-
бѣнѣиле вѣрстеи lor; нѣи ѣдѣкѣдѣи
атѣт де страшнѣик дѣка ведѣдѣи кѣте
о датъ кѣ сѣл лѣсѣ а се имѣнге
де репѣжнеа сѣнтѣментѣilor lor,
саѣ дѣкѣ сѣр кѣте о датъ хотѣрѣле
дѣторѣи lor. Сѣне не кѣноашѣе
stravaganѣде обѣцѣнѣиле але ачѣ-
шѣи вѣрсте ин кѣре омѣл ѣмѣтѣ-
тѣте конѣл ѣмѣтѣте бѣрбат се
лѣсѣ инѣрѣ илѣсѣиле знеи imaginѣдѣи

vie mi фѣрѣ фѣрѣ? Вѣтрѣнѣilor по-
somorѣдѣи, адѣсчѣдѣи-вѣ а мѣнте де
vremea ѣспѣдѣеи voastre. Вѣгадѣ
де сеамъ ла чеи де ачѣеашѣе вѣр-
стѣ сѣл шѣдѣи дѣка нѣмѣте noble
сѣнтѣменте, ми dragosteа дѣрѣн-
тѣдѣи фак сѣл батъ инѣмѣиле lor,
саѣ дѣка фѣрѣсѣдѣиле вѣрѣдѣдѣи ми ин-
пѣлѣгѣмеа Кредѣнѣеи ми а доктѣри-
неи religioase и лѣсѣ небѣрѣгѣторѣи
де сеамъ. Вѣгадѣ де сеамъ,
дѣка сѣнт стѣпнѣнѣи де трѣсѣнѣдѣа
д'а'ми кѣмѣтѣга кѣнотѣнде ми а
се индѣлетнѣи инѣрѣ остѣнеиѣе фолѣ-
сѣтоаре, саѣ дѣка, foarte molatѣи
пентрѣ о вѣадъ лѣскѣтоаре ми
страшнѣикѣ, се пѣрѣзѣск пѣре сѣне
инѣрѣ лѣне ми инѣрѣ о вѣадъ лѣснѣи-
чѣоашѣе ми дѣсфѣрѣнатъ. Вѣгадѣ
де сеамъ дѣка алег mai bine
нѣмѣте noble пѣрѣчѣи кѣре де о
датъ инѣтрѣск ми трѣнѣл ми сѣ-
фѣлѣтѣл, саѣ дѣка ле пѣлак mai мѣлт
пѣтрѣчѣиле volgare ми groase, кѣ-
ре сѣлѣск сѣфѣлѣтѣл ми инвѣнѣи-
неазъ конѣл.

Un sѣнтѣмент дѣрѣeros мѣхнѣмѣте
инѣма чѣтѣдѣеанѣлѣи кѣнд vede нѣ-
дѣдѣеа patriei vѣшѣтеѣиле ин флѣ-
реа са де vermele rozѣтор ал ви-
дѣлѣлѣи. Vedѣдѣи ин сѣтеле noastre
тѣнерѣи кѣрескѣнд инѣрѣ о добѣтоѣиѣ
нѣмѣчѣтоаре, саѣ пѣре чеи дѣн о-
раѣиѣе, нѣнгѣрѣѣдѣи ин сѣнѣл знор
шѣкоале рѣз инѣтокмѣте, пѣрѣзѣнд
пѣрѣн нѣнвѣдѣтѣрѣсѣ саѣ пѣрѣнѣрѣ о
обѣцѣнѣнѣдѣе де пѣрѣвѣсѣри rele чеа
mai фѣрѣмоашѣе vreme a вѣдѣеи.
Vedѣдѣи алѣргѣнд ин грѣмѣдѣ дѣла

plăg la jök saş la desfrăntări: nekănoskănd din religie de kăt nămai nişte semne mi kăvinte învădate pe din afară, frăg a fi simđite, se părzăsek pre sine kă acea pornire a săngelăi lor în toate viđăşrile bėrbăđilor formađi, mi 'mi deskid đăşel lor nekăltivat sune a intra într'ănsel toate pre-jădekăđile mi săperstigiile moşilor răginigi. — Cetădeansăi simđitor i se sferimă inima kănd vede în orăşele noastre tinerii din klasele sbrăce astfel de şrit kreskăđi, mi pre cei đăprin sate astfel de neingriđiđi, mi negriđiđi, ka să zik aşa, sune o robie mi a lăi Satan mi a slăjitorilor lăi, kănd vede pre cei đăprin sate kă sune a se deosebi şnesk pe lingă grosimea kimpeneaskă viđăşrile rafinate ale cetădenilor; kănd vede pe fii familiilor bogate a săgi de străşnişia indeletnişirilor folositoare, a'şmi strika imaginăia prină viştri desfrăntăcioase ale kărdilor strikătoare de pbrăveră, a'şmi face din kaprişele modei mi ale petreşerilor sbrădalnişe, toată indeletnişirea vieđei, mi a'şmi implini frăg plăşere, printr'o măn-kă silită, datoriile slăjbei saş însăgălnării în kare se află. Foarte departe de a'şmi psne toată trăşia întră învăđarea sşfletăi întră virtătea đăşelăi, întră lepădarea de demăştele doringe, întră nobilitatea simţimentelor, toată plăşerea le este a se află în vor-

be mi şfăşeri nekăvioase mi nemorale, mi şmi fak o slavă de a se arăta învăđăđi în alle desfrăntării.

Ori-cine eşti, o tinere ale kărsia kăştăştri se vor nişoni aşpăra acesor rindşri, krezi tă kă o Provedingă minsnată indrenteaşă pe taină mi psne în orindşiala şrsiteile oamenilor? Ei bine acea Provedingă însăşmi mi nă întrămplărea, a frăkăt să'đi kăşă în mină acesăş foaie; nă o asvîrli; kăci are în sine şn kăşvint şe poate să xotăşrăskă despre fericişrea vieđei tale. Kăşvintăl acesa şe aşzi este dela şn om şe a trekăt prină jăşneđe mi 'ia kănoskăt toate foloşele mi toate greşăđile. Şi đakă Đămnezeş din vîştră în vîştră deskopere omăşăi prină pbrăđire adevărăşl mi kănoştingă, krede kă omăşl şe vă învăđăş hîşele este şn organ al Provedingii, al lăi Đămnezeş însăşmi kare te a frăkăt mi al kărsia okiş te privegeaşă mi te jădikă.

Aci e vorba de tine, de viitorşl tăş, de fericişrea saş de nerzarea ta, de cele mai mari ale tale intereşşari, într'şn kăşvint de Religia ta.

Kăşvintăl acesa nă'đi este strein; tă kănoşti kăşetarea lăi Đămnezeş, a Vechnişiei; însăşmi indăşielele kare te aş trăşbrăşl în taină 'đi aş ştătornişit sokotăşşele aşpăra şrsitei tale. Aşeste adăşeri aminte te fak să'đi bată inima

mai mult de cât o murtărisește
gura ta.

Nă'di fie teamă că kvintal a-
cesta, îndrentat către sffletul
tău, va putea fi un fel de întro-
ducție în niște strășnice infri-
nări, săă că eă voiesk a'di pre-
skrie ka să te lenezi de mslg-
mirile virstei tale, s'ădi skimbi
natsra mi să te faci ingrijitor,
sfiicos, reče ka un btrîn trist
mi posomorit. Nă, Religia nă
este vrbjmaș pŃcherilor tale,
pînă kind ele nă te desonoră,
mi pînă kind ele nă adăk ssp-
rare la onoarea, odixna mi mslg-
mirea semenilor tăi. Dar daka
ačeste pŃcheri ar avea niște ase-
menea sfirmisri, n'ai fi tă cel
d'ntiș kare la ai osindi? Nă'di
fie teamă inkă că religia te in-
grozește kă ikoanele mi adăcherea
a mintea morgli; nă, ačeste ikoane
nă te aș îngrozit de cât în min-
tele kind inima ta nă eră inkă-
zită de Kredingă ce birăște mi
doboară ori ce groază omenea-
skă. De vei priimi ačeastă kre-
dingă în întrul tău, vrbjdi se
va pŃrea dăle, senină mi in-
sămi moartea bine voitoare.

Kredemă, tot omă, făr deo-
sebiră, chearkă mi poate avea,
în fndul sffletăi, niște mimkri
religioase, mi însămi desfrinată
în ceasurile sale de singrătate
mi de retragere, kă toate că, ka
să arate un dăx șlobod mi mare,
în psblik el imi bate jok de Re-

ligie, mi de slăjele ei. De a
ceea că atăta mai mult fi mindră
de a pŃstra nesmintă în sffletul
tău kredinga în Dămnezeș mi în
večnicie, kredinga în slăvita ta
preșsire.

Poate că de kănd în kănd, bŃ-
nsielele tale te kinsesk; dar ače-
sta se intimulă firește kind dă-
xă se kărdă mi se desbrakă de
ideile komlăriei ka în lokul lor
să priimeaskă inkredingăvile kă
kvint ale virstei cei matore. E-
mind din întsnereksl celei d'ntiș
jănege, în kare negreșit te aflai,
nentră că iădi linsă jădekata, te
anronii aksm de lămina virstei
bŃrbătești. Ea te întsnekă, mi
inkă nă emti în stare a te pŃtea
povădi: nenkănd mai mult a te
mai dinea de inkinsirile komlă-
riei, okis! nă'di este inkă în
destul de împăternicit de a privi
mintea mi jădekata în fadă. Și
de aci vin îndoiețele mi neastim-
părl ce snt nedespărgite de kă-
nomtingele ne jsmăgate. Kănd
te vei demrindă inuetsl kă inuetsl
a priyi lămina kvintăi, atăni
te tei imăka kă jng, te vei a-
ronia de Dămnezeire, te vei in-
sffleș diu noș de ačest Dăx ce-
resk ce se arată mi se vedă în
vădă ka mi în dokrika lăi lissă,
mi kare face sffletul omensk să
presimă nemăritoaarea sa kăsită.
Te vei pŃtrunde de adevășrile
religiei, îndată ce dăxul tău se
va kărdă de bŃnsiala ce îl ki-

nșește; pentru că această bă-
nșială nu se naște din inima ta
ci din dăxul tău neînkredingut, ce
pretinde să îndealeagă infinitul și
să konrinză în hotarele înkrișirei
nemărginirea și veșnicia ce nu
pot înkăpea în îndelegerea noastră.
Аша ашучи кази în neînk-
kredingare аssura celor mai mari
interesuri ale omenirii, аssura
religiei, аssura ta însăși, аssura
tărilor mingii Ајns la hotarul
knoștingelor, dăxul tău s'a în-
fiorat, nemășusmit de deskoperi-
rile ce ai аflat în natură și în
Skrintra sfintă, nemășusmit de
kredinga și de simtimental reli-
gios al konștiinței ce Kreatorul
a ședit în șffletul tău omensk,
ai voit să ștri preste hotărâle o-
menirii. Șărmane mșritor! ka
să mșsori și să cherți marele
myster al șniversălei ar trebi
să fii însăși Dșmnezeș.

Tă porți religia în șinul tău;
și nu vei putea, făr a fi șmin-
uit, să tășdșemti șffletul care
pșne în mișkare trșnșl tău, o
Provedingă care kirmșemte lșmea,
adevărul ce rezșlă în doktrinele
Dșmnezeeskălei ștrșin. Tinere,
șnkă șn nas; аibi kșragișl a sta
kredinșios die însăși. Religio-
șitatea fișlșl șinșemte ne tatul
șăș, înfrșmsegează ne mșmșsa,
făce bștrineșele mai vrednișe de
șinște. Un ținșr religios este
objeșl șinștinei de obște, pentru
că kș nițateя se îndelege o țarie

de karakter ce nu poate țineva
аutenta dela șn ținșr; o ștrșm-
nișie ce înfrșntă șșșringă mi
rișșrile ținerilor; o kșrșdie în
șfirșmit ce nu primemte nișl șn
fel de profășkțorie și kștează
a se arșta de fadă atșt în fan-
tă kșt și în kșșint.

În kșt pentru înkredingărite
kare făr a voi a șili și ne аlgi
kș dșnșele, pșștrează-le în inima
ta ka o komoară șfingită. Dar
dșșr kșm cheri ka să nșđi kșș-
peaskă nimini аceastă komoară
și în lok de аđi o întina prin ba-
jokșre, șăđi o șinșteaskă în ț-
chere, аsemenea șinșemte și din
narteđi simtimentele religioase a
le fragilor țăi pkekșm și ale lor
fante de kredingă și înkinare.
Аveste fante șnt vrednișe de
șinște pentru că ele аș o înfășin-
đă vie și mișșitoare аssura fiin-
șelor înzestrate k'o organisađie
șimđitoare. În kșgetșl аvasta pș-
zește kș kredingă datinele Bi-
șericiș tale; аibi drent șinște a
mărtăriș de obște simtimentele
tale religioase; nu te depărta de
аdșnșrile șărbătoremti ale kre-
știnilor, și nu te romi, rob al
șnei mișșinoase rșșini, de a
merge des la lokșrile șfingite,
la templșrile șnde tatul tău și
momșl tău poate 'și аș înșđat
kștră Dșmnezeș șffletul lor rș-
găndșse pentru ține, și de șnde
s'аș șșit nișr la cher ținerile șș-
nișri ale аveleiя ce te a pșrtat
în șinul șăș.

Mărturisim te 'di Religia prin simțimentele tale, mi vei vedea kă pier îndoițelele ce te mai kinsesk înkă; vei afla iarămi a ta odihnă în ksrata kredindă a znsi sșflet fără prihană, acea pace kare te a fukst să pierzi fantasmele imaginației tale, visurile născuțoare ale minții tale ce ns se knoamtea niči nre sine znsămi.

Mărturisim te 'di Religia prin kăvintele tale. Depărteazăte de acele glăme, ce sânt mi îndrăsnede mi konițremți tot de o dată, asăpra sfintelor țaine ale sșfletăi omensk, a-ță kă zmlingă țelși năinvădat nlekăț înaintea țelși a Tot-păternik este de o potrivă sokotitș ka mi înalta răgățăne a țelși îngelent. Umilităț dinar al vădăvei depăș în kasa bisericăi are mai mare nreg înaintea țăi Dămnezeș dekăt tot ațrăț Farisețăi, imățrăț kă fală în milosteniă păblice. Un singăr Dămnezeș este ce toate ființele îl slăvesk, fie ori-kare vor fi ideile ce 'mi fak despre dănsăi. Așa dragostea nărinteaskă îngrijănte kă ațeeami kăldăș nentă tođi fiț sei, fie în virstă bărbăteaskă, fie înkă în îngănarea doringilor konițremți.

Mărturisim te 'di simțimentele religioase prin fanțele tale. Adevărata reli-

PERIODUL I.

giositate se vede mai măt în fanțe dekăt în kăgetări. Konățisl se kănoamte dăpă roadele sale, a zis liss; fără fanțe vrednice de ținste, kăgetăriile țele mai înalte n'ăș niči zn nreg; fără fanțe Kredingă e zadarnikă,

Ție igi e mai kă a nevoie de kăt znsi bărbat în virstă de a fi mătășmit de ține însăđi; kăți faci mai adesea niute pasări greșite, kănd din năričina vioăisnei întăpăriilor ce te țărăsk din kolo de xotățele ce 'di ai năș. Pentă ațeasta mi mai măt este țrebăngă ka s'đi xotăremți o regăș străumikă de nărtare, ka să nă te ațrăți săș să nă imăngi nimik mai departe năntă nă te vei sokoti bine. Ațeastă îngelenăisne poate kă la înțenșt este anevoie de năzit, dar kă obiănsingă mi kă stăpninerea asăpra sineamăi, đi-se va face o adoilea fire. Cel dintăis năș, mi țel mai sigăr ka să ațngi la ațeastă țreată de virtăte ce te va ardika mai nresăș de țea mai mare narte a țimerilor de o virstă kă ține, sșpe a năzi țățerea kănd zn simțiment kă nătină mi fără sokotingă te ameningă a te sșnăne; este să nă nișăi nimik, să stai în nălăkrare kănd sșfletăț țăș este afără din xotățele sale.

Ațeasta s'đi fie năvila mi în băkăriile mi în săpățăriile tale. Niute kăde înțerkătri igi vor fi,

dovedit kъ de mlte ori ai fi skъ-
nat de mlte incherkъri, пъzind o
assemenea stъninire assurъ'di. In-
vadъ dar a пне in lskrare acea
virtate, mi kъ aceasta vei пstea
sъ ardici mi sъ intemezi piatra
din sngis a fericirii tale. Dar,
de te vei desnrъdjdsi desure tine
insъdi, daka moliciunea saș nis-
ma te vor onri de a te stъnini,
foarte bine; fi rob simgirilor
tale, mi kind siinda ta va fi plinъ
de amъrъchisne mi de griji, a-
tъnчи sъ nъ strigi asъpra Prove-
dingei. Kъчи ts insъmi prin ka-
priचेle mi noftele tale fъrъ jъ-
dekatz 'di ai derъpnat fericirea.

Tinere, ce frъmos e a insъlâ ci-
neva чinstea! Ts пъdjdseshi a
dobindi lazъ mi чinste. Mijlo-
kъл de a te dobindi stъ in mъinile
tale: denrindete a'di invinge mi-
ma temъndate sъ nъ te nedensca-
skъ kъingа. In adevъr kъ de
mai mlte ori idi va linsi ingelen-
chisnea trebsinчioasъ ka sъ поц;
kъnoante toate imprejъrile mi
sъrmъrile fantelor tale; idi mai
trebsе mlts incherkare ka sъ le
поцi pregъi dъpъ kъviingъ. Dar
dakъ idi linsehte aceastъ inge-
leantъ kъnoшtingъ a oamenilor,
afъ kъ este sн alt ce mai inalt,
desure kare поцi sъ fii inkredin-
dat kъ il vei dobindi, mi kare nъ
te va lъsa niчи odatz a te rъtъчи,
in vreme ce omsl чел mai inde-
мъpatik intrъ kъnoшtingа inime!

oamenilor adesea este amъgit de
ingelenchisnea sa: acest lskrъ ce
e mai inalt mi kare intrece mai
presss toate esperiendele este: in-
геленчиснеа крештинеа-
skъ astfel dъpъ kъm ne a invъ-
dat isss in dsmnezehtile sale
deskoneriri: «Ori ce lskrъ vei
sъ'di fakъ die oamenii, fъ mi ts
lor asemenea.» Anra dar demъr-
teazъte de toatz nedrentatea, sьbt
ori ce fel de nъme se va askъnde
mi di se va infъdisha. Fii iertъ-
tor pentrъ aldi mi strashnik kъ-
trъ tine. Fii adevъrat mi drent
in kъvintele tale, ingelent mi kъ
jъdekatz kъnd aszi kъvintele че-
lor lalgi. In fantele tale aratzte bine
voitor kъtre чеi nekъnoskъdi,
kredinчos prietinilor tъi, mi ge-
neros kъtre vъrъjmaшi. Apъrъ'di
drentъrile fъrъ amъrъchisne mi
fъrъ sъ vatъme drentъrile пъгdi-
innotivoare.

Tinere, astfel este пrtarea kre-
штинеaskъ, kare trebsе sъ o sг-
mezi; ea se inkeie in auest kъ-
vint: isbeunte ure Dsmnezeș mai
pre sșs de ori-че lskrъ mi ne a-
proanele tъș ka insъgi pre tine.
Fъ semenilor tъi, in toate prile-
jъrile, sьzjebe че'di ar plъchea
sъ priimeshi kind ai fi in lokъл lor.

Este lesne a lskra чineva kъ
voingъ bъnъ mi generozitate,
kъnd fъrъ inchetare are inaintea
okilor milda binelși mi a gene-
rozitъdii: insъ este foarte a nevoie,

daka ns mi ks nenstingъ, de a pъstra neatinsъ mi intreagъ nobilitatea sșfletșsi, kъnd nenčetat are sșbt okiș sși milda rъșsi mi a korъndiei volgare. Obișeisl ks rъșl ne face a ns ne mai ingrozi de dъnșșl, mi a ne șita la el fъrъ sъ ne mai faktъ niși o intinъrire. Kъnd așngem o datъ a ns ne mai șneria de rъș, inčetъm de a mai fi inkinadi la bine.

Fii darъ bъgъtor de seamъ, fъrъșl meș, in alegerea kșnoskșdilor tși. Depъrteazъte de adъnъri ale kъrora obișeșri le osindemte konștiingă. Linșemtete de fericierea de a avea șn prietin, daka ns poti sъ alli niși șnșl a kъrșia adъnare sъ kșrъde șimțimentele tale: șn prieten țe ns ar fi mai inaintat de kъt tine in virtște, ar zъbovi a ta desъvirșire, șn prieten țe ar pređși mai nъđin de kъt tine, e in stare sъ te faktъ a skъdea mi a merge inapoi.

Fii mai ks deosebire ingelent in reladiile tale ks partea femeeaskъ. Cele mai morale dint'rъnșele pot sъ inobile sșfletșl tъș mai ingrabъ de kъt șn bъrbat virtșos: dar așelea țe aș skșsrat jșgșl virtșđii, șent in stare sъ te korъmpъ mi sъ te desfrъne mai lesne mi de kъt țeșl mai desfrъnat bъrbat. Celor d'ъntșis ns vei pștea sъ placi de kъt nsmai ks rъșșinea mi ks modestia. Nșmai nevinovъđia singъrъ poate sъđi dea o inъlgare de karakter mi a

te face vrednik de ișbit, lșkrș țe in zadar te ai inșerka sъ'l dobindemti prin toate indemnъrile bșnșsi ton mi prin kșvințele inđrijite ale politeđii mi inđlisirei.

Cinșemtete ne sineđi in adъnarea ks femeile. Nșđi face o jșkъrie ks așele șimțimente țe intr'o zi poate vei fi dator ale mъrșrși șnei sogii virtșoase: fii sșm in pe sineđi, mi ns ingrđsi ka sъ te roazъ o patimъ oarbъ, sъ te faktъ jșkъria alșia mi sъ te adъkъ a te face vrednik de defșimat. Temete ka ns kșmva o șimđire afemeiatъ sъđi immoaie harkaterșl, mi ka nъșșinile demerțșisnei sъ te rъșșeaskъ. Dar mai virtșos temete de a tșrbșra odixna șnși sșflet fericit, ađiđind intrъnșșl o patimъ țe reladiile tale sogiale ns te iartъ a o indestșla.

Tinere, daka in așeasta stare a lșkrșrilor șimđi in tine o dragoste adevъratъ mi vrednikъ de tine, ks kъt va fi mai adinkъ a ta dragoste ks atșta sъ resnektezi mai mșlt nevinovъđia, nșmele, mi odixna dșhșsi pșrșoanei kare ișbenti; kъci dragostea ns poate sъ doreaskъ nenorșirea objețșsi țeșl ișbit. Invadъ a te sșm in, mi fii bъrbat. Așeastъ marinișie iđi va inșșfla ținștire nentъrș sineđi; te va face a te bșkșra de fericierea de a fi ișbit, fъrъ a pșeface pașea șnei

inimi, saș a primejdsi odixna ei prin niute isbinzi de demerțchișne.

Prestreaz'đi kopnsl i ntokmai ka mi inima, k'čhi vai die daka bičisl desmerđrii se va inkol'čhi prin singele t'čš, daka vei k'čdea jert'č a groaselor tale nofte, nekredinčios die, p'ringilor t'čhi mi Đemnez'čsl t'čš! Nș doremti t'č a p'čtea s'č te in'čđimezi f'čr'č m'čstrare de k'čget mi f'čr'č a r'čmi in mijlok'čl znei ad'čn'čri de tineri virt'čomi? Nș doremti ka intr'o zi spre o večnik'č znire a intinde m'čna ta znei femeii nevinovate, f'čr'č s'č te o-sinđeask'č a ei k'čr'čđenie inaintea trib'čnal'čsl konšt'činđei tale? — In k'čr'čđia s'čflet'čsl este o cereask'č b'čk'črie, poate s'č fie asemenea mi in desmierđrile desfr'čnats'čsl? Simtiment'čl n'čmai al nevinov'čđiei este čea mai inalt'č des'čtare.

B'čn'čl meș konil, k'čvintele mele poate k'čđi aș atins inima; mi daka este ama, p'čstreaz'čle in tr'čnsa. F'čte mare mi virt'čos; fi činstea kasei, mindria familiei, mi slava patriei tale. Ačeasta

snižer'č n'čmai dela tine. Viaga se intinde inaintea ta, mi t'čđi f'čr'čđeșmti zni fr'čmos viitor: n'čđi der'čb'čna n'čdejdile. Idi voiș mai zice čnk'č zni k'čvint, če isvorawte din in'čv'čđ'črele p'čđirei. «Ničii odat'č nș vei fi mai feričit dek'čt čeilalđi, m'čr'č kind nș te vei face mai b'čn dek'čt đ'čmii.» Saņ nent'č tot d'čzna ačest k'čvint in a ta đinere de minte. Ad'čđi aminte de đ'čns'čl tot d'čzna de k'čte ori natimile te vor ad'čre in m'čhniri mi te vor ar'čnka in nek'čm'čt. Ad'čđi aminte de đ'čns'čl k'čnd s'čferinđele če đi le ad'čk greșalele tale vor face a'đi k'črge lak'čmele saș kind a ta k'čing'č va fi aproape de a te ar'čnka in desn'čđ'čđire. Ad'čđi aminte de đ'čns'čl in s'čf'čmit k'čnd vei preferi mai m'člt j'čg'čl znei natime de k'čt st'čm'čnirea așp'čra simđirilor, o p'črtare f'čr'č j'čdekatz mi zmoar'č, dek'čt b'čr'čđia in k'čvinte mi in fante, m'čstrarea k'čget'čsl in s'čf'čmit dek'čt simtiment'čl nevinov'čđiei, t'č kare emti kreat mi n'čsk'čt nent'č feričire.

(Meditađii religioase de I. E.)

B O L N A V U L.

« Zeș al tainelor înalte. Apolon, a mea skăpare!
 O ta kare 'nnoemti viaga, ce dai boalei vindekare;
 Ce ai s'fîrmat frîntea lăi Piton, tînăr zeș, isbinditor,
 Fie'di milț d'ân sis fraged, d'al meș singșr ajstor!
 Fie'di milț d'a sa mșmț, pradț lakrēmilor datț.
 Ce lăi singșr ea viazț, ce de tođi e azi lăsatț,
 Ce n'ar fi mai dorit viaga sursă a'mi vedea sis 'n mormint.
 Mare Zeș, skamț'i jșnia! lasț'mi razem pe pîmînt!
 Alineazț 'n sînsi, stinge fokșl boalei ței kșmpite
 Ce-arde tînăra mlăđiđ znei vieđi nerpîșnite!
 Apolon? Dăkț vr'o datț de mormint kșm va skăpat
 Il vois mai privi ne lăukț de oiđe 'nkșngiorat,
 Eș iđi jșr đie aiče, kș ačeste mșini șkate,
 'Ţi ar adșče la pičoare darsri mșlte mi bogate;
 Și in fiekare varț, eș altarș'đi vois romi,
 In pșraele de sșnge zni tazr ce 'ois jerfi. —

« Ah konile! nș te 'ndșnleci! azzi sisle, rșșșnde!
 Pînț kind kșșda'đi țčere pștimirea'đi va askșnde?
 Konil inkț doremti moarte? Vrei ka 'n anii ei ței slabi
 Sș iđi lăini mșma streinț nșmai kș ai sei neri albi?
 Vrei sș 'kizț a mea mînț okii țbi mai înainte,
 Sș znesk a ta țenșmț kș a zni skșmp pșrinte!
 De la ține doriaș, dragț, așia sfinite kșșțeri
 Și al meș mormint așteantț plēșșl țșș m'a tale ofțeri.
 Sșșne mșmei tale, sșșne, ce đșrere te așșpșște?
 Pștimirea ce askșndem mșlt mai mșlt ne amșpșște.
 Ah! te zîț, mș privește, nș e gal' al țșș sikriș!

« — Rșmși singșrț, o mșmț, te las mor nșmai ai sis!
 Nș, țș n'ai, n'ai fiș ne lșme, o țș maikț mșlt izbitț
 Te am nerđșt: o ranț kșșđț, o đșrere otrăvitț
 Mș tonemte, abia, inkț a 'mi sili sșșletșl not
 Fie kare rșșșflare țea din zrmț o sokot.
 D'akșm tak, d'akșm adio! niu' mi natșl mș rșșșște.

Anternstel de ne mine, slăbiciunea îmi mărunte;
Toate'mi par că sint osîndă : mă sfîrșesk ! Măm'ajstor !
Ah, întoarçemă sare tină ! Vai dăre ! mă dăk . . . mor !

« — Tine, fîș nenorocite, ia ațeastă bîrștă,
Ea'di va da iarăși nătere prin a sa dăle căldăre.
Nalba, sokșl, mestekate kș seminșile de nap
Și aș șnit a lor nătere, iți vor fi șn sigșr leak.
P'ațest vas ferbinte inkă, o vestită vrșjtoare
Deskăntănd a ta dăre'mi arăte a sa 'ndărare.
Akșm soarele nre tine aș lăcit de natră ori
Făr' sș gșsti harșl Ceresii, făr' sș iutii somnșl de ziori.
Tine, fisle isbite, ia. indăplekăte dragă,
Ea't a ta bștrînă mămă ingenske mi te rșagă,
Ce-akșm plănge . . . karē-odată naniū tăi îi indrenta,
Te stringea la sin adese, n'a ei brațe te nărta ;
Ce zîceai că'di este skșmă, ce 'di sșlș in nent isbire
Și kș kăntete vîoase așia a ta zimbire
Kănd ai tăi diuđi askșniū inkă, kș dărele inkolđind
Din ai tăi oki kopilatîci nriveam lakrămi isvorînd.
Tine, ah, ne a ta bșz akșm searbădă, amară.
Și de karē-ațeste diđe făr sșnte o dinioară,
Doktorie hrănitoare ce'di va fi sare ajstor,
Ka m'atșnîci kind primeai hrană din a sinșlți isvor.

« — O kolnîci a Erimantei ! O dămbăvî ! ce le 'nkșnș,
O voi vîntșri rșkorease ce prin frănza lor rșșnș ;
Ce 'nșioară șnda lină, ce ne tinărl lor sin
Gonesk kredii ce sș 'nklină n'a le lor făște de in !
Zine șrintene, vîoase, voi frămsedî nenrîhănițe . . . !
Tă iutii, mămă, iutii ne dermăl Erimantei ferîcite
Akolo venin nă este, niči merăi, niči lăi rînitōr,
O tă fadă ingereaskă, o vers dăle, o amor !
Jokșri, passri impletite, flori, o șndă ce lin kără,
Niči șn lok nă'i mai rșkoare, nă'i mai vesel in natră.
Doamne Șfinte ! mai vide-vois ațel năr lăng despletit
Ațel braț ațel de gingăm, ațel sin alb desvălit ! . . .
Ah ! dăçedimă ne tărămăl șnde inima mea șboară,
Sș așz sș mai văr inkă ațea tinăre ferioară ;

Sъ прѣвѣскъ ин депъртаре ачел ѣсѣмъ ин негрѣ вал
 Инѣлгат де п'а еи касъ импърѣндѣсе пе deal . . .
 Lingъ nentel тѣс limitъ, frъgezimea ei, блѣндегеа,
 Glassl ei, feriche татъ, ѣди inkintъ кѣрсѣтегеа,
 Doamne! пар' кѣ prin запѣлѣји кѣ кѣзѣме инѣлѣди
 O vъz lin tirindsъши merssl de vint nerii desmerdadi
 P'ъn mormint оупрѣндъ'ши пашѣи, ши ин fie-kare seargъ
 Adskъnd plъns mъmei sale din o inimъ fecioargъ.
 Ah! кѣт ѣди е де dslche kinsl, че oki tineri ingeremti!
 Oar' veni-vei ши пе groapa'mi сѣ мѣ plъngi, сѣ мѣ jelemti?
 Oh! veni-vei, o zeidъ, inger alb че n'ai potrivъ
 Sъ rostemti п'а mea ченѣмъ: Atrono'i nemilostiva?

« — Ah, konile, e amorsl! e amorsl krsd, orbit
 Ce kъ atъta nendъrare inimioara 'di a rъnit!
 Ania, fis nenorocite, kъ a noastrъ slъbichisne
 D'amor omsl totd'asna e 'nzestrat kъamъrichisne.
 De sssninsъ msritorii, ши 'i chiti 'n inima lor
 Vei ши prъzrea k'amorsl e a lor birsitor.
 Dar, konile, sъzne'mi, dъnzъ kare jъnzъ zinsъ
 De пе malsl Erimantei, a ta inimъ sssninsъ?
 N'ai avere, n'ai frъmsege? mъkar kъnd krsdsl nekaz
 Nъ intersese inkъ roza de п'al сѣзъ gingash obraz.
 Az nъ'i fiika Rigji zndei? sъzne nъ'i ачеа zeidъ?
 Saz frъmoasa чеа Irenъ kъ азritele koside?
 Az nъ'i falnika frъmsege ч'азъ пръsри lъsdъnd,
 S'a kъria nъme fsge de пе limbi пе limbi sbъrind,
 Ачеа tinъrъ de kare toate zinele's gelъze,
 Ce'n ospede ши ин chore mъmi, sojii nъ pot s'azъ,
 Sъ прѣвѣaskъ fъrъ groazъ, saz fъrъ pъreri de rъz?
 Ачеа Dafne atъt de mindrъ? . . — Mъmъ nentъ Dъmnezъ,
 Mъmъ tachi! че ai zis? o doamne? e frъmoasъ, e mъreagъ,
 Dar ka чеle че's ин чersri, e kъmplitъ, e de giadъ!
 Mii amanъi jъni аз isbit'o, аз isbit'o ин zadar
 Ka пе еи nemilostiva m'ar fi ars п'al еи altar.
 Nъ! пръzeste сѣ nъ alle кѣ де mine e isbitъ
 Dar, vai moarte! vai nekaze! Vai тѣ mъmъ osinditъ!
 Tъ прѣвѣmти noians'n kare m'a svirlit krsdsl amor
 Aszi astъzi a mea rъgъ, vino'mi intrъ ajstor!

O mor!, . . . gr̃seante-o, afl'o. A ta fag̃r̃ k̃ṽioas̃
 k̃iuz̃ t̃r̃ s̃'i z̃gr̃ṽeask̃r̃, k̃iuz̃ m̃amei ei d̃ṽioas̃.
 Ia paner̃s̃l m̃es ačesta d̃s'l de flori im̃noṽrat,
 D̃s'i amor̃s̃l m̃es de fild̃em, lala, činstea ačest̃i sat;
 D̃s'i mi k̃ep̃a mea čea sk̃z̃m̃r̃ in Korint̃ia r̃ṽit̃r̃;
 Ia k̃s a mele j̃s̃ni oiđe, viada, inima'mi r̃ṽit̃r̃;
 Svir̃le tot la a ei noale, r̃ṽ'i s̃r̃ alle čine s̃nt,
 S̃uz̃ne'i k̃ṽ'di r̃ṽenite fĩs̃l, s̃uz̃ne'i de če mor̃ če sim̃t.
 Pe b̃ṽtrin k̃s lak̃r̃ami roag̃r̃, uling̃ind kazi l'a l̃s̃i ničioare,
 K̃iam̃r̃, čere'n ajstor̃ṽ'di, templ̃s̃ri, čers̃ri, zei, altare:
 Merg̃i mi dak̃r̃ te'i intoar̃e f̃ṽr̃ s'o fi ind̃z̃lekat
 R̃ṽit̃r̃i m̃z̃m̃r̃ s̃ṽṽtoas̃r̃! r̃ṽit̃r̃i fĩs̃l te-a l̃s̃at.
 — «Vois avea fĩs, ñ'l vois perde; las! ñr̃dejdẽa ming̃ṽioas̃r̃,
 Im̃i ñreziče . . . Și s̃r̃ pleak̃r̃ mi'n o liñeute d̃ṽioas̃r̃
 Ea d̃ens̃ne ñ'ac̃ea fr̃z̃ut̃e če d̃s̃rer̃ile aș s̃ĩns,
 S̃ṽr̃z̃ṽri iñr̃ds̃mite de al ei ñr̃rintesk ul̃ins.
 Apoi eas̃r̃ k̃s gr̃ṽbire trem̃r̃ind̃r̃ d'osteneal̃,
 Și k̃s nam̃ii iñtr'a ṽirstei mi a fričẽi k̃z̃m̃ṽneal̃
 Ea ajs̃nge, dar iñdat̃e iñapoi iar̃ṽmi veni:
 Iñtr'zn s̃s̃flet de departe. — Drag̃r̃, strig̃r̃, vẽi tr̃ṽi,
 Vẽi tr̃ṽi — Apoi de grab̃r̃ l̃ng̃r̃ el pe nat s'ameaz̃r̃;
 Tat̃r̃i vesel mi 'n zimbire d̃s̃r̃ d̃insa iñčet z̃r̃meaz̃r̃.
 Iar̃ṽ iñt̃ra fr̃m̃s̃ede k̃s kin r̃amen mi z̃imit
 Vine ar̃sk' o ñrivire, m'ac̃el biet nenoroc̃it
 Trem̃r̃ind̃r̃ s̃abt aut̃erñs̃ti, fr̃z̃utea sa va s̃ṽmi ask̃nz̃r̃
 « — Frate; fi z̃iče, de ont zile ñs te vezi niči la o ñs̃nt̃r̃;
 T̃s te ask̃nz̃i! te afl̃i bolnav! ñentr̃ če ṽrei a m̃s̃ri?
 R̃ṽtim̃ent̃i, m'az̃zi k̃ṽ ast̃ṽzi ex te pot t̃m̃ṽd̃s̃i;
 Dar, tr̃z̃este, mi'ññrezñr̃ s̃r̃ n'zñim n'aviędi kale;
 D̃r̃ zñ lix čest̃si ñr̃rinte; voiș fi fiika m̃z̃mei tale.

(T̃m̃ṽire dela A. Chinier.)
 de G. Kr̃zenski.

Priina traislxi mai mslt
al femeilor.

Se citește într'un jurnâl de Frankfort: Citigi, kredegi mi vř gřndigi asșura deskoneririi țe komrindea într'sna din zilele din șrmř *Conversationsblat* de Frankfort. Un doktor strein a deskonerit din țe priçinř viaga femeilor e în deobuite mai lșngř de křt a břrbagilor. Kșvintřl pentř kare femeile sșnt mai noroçite inlřș açeasta este kř ele vorbesk mai mslt de křt noi. Cele mai mslte boale provin din sřbibiçisnea mi strikarea plřmini-lor. Așa dar vorba ingrijitř, mi însșmi mi kř oare kare koviruire inșsterniçeazř inlřș'o deșrindere de o mintsitoare mișkare, açeșt organ atřt de delikat, kare în oamenii třksđi mi metafiholii din zi în zi se strikř mi sř přbřdente. A vorbi çineva mslt este șn lșkrș foarte minșnat pentř ka sř fie çineva sřnřtos mi sř třbiaskř mslt.

Doktorřl țe krede kř femeile vorbesk mslt (doktorřl krede așa, noi nșmai novestim) se sokotente kř deșrinderea statornikř a vorbirii le inșsterniçeazř pentřl, mi de açi kontribșente inlř'sn kin invederat sșre a třbi mslt, Așa dar, kokoanelor, nș nșmai kř vegi třbi mult pentř kř vorbigi mslt (břgare de șeantř a doktorřlși) çi pentř kř vorbigi mi inlř'sn kin

PERIODUL I.

urea plřkst. Și kř křt vegi vorbi, kř atřta vegi třbi mai mslt; mi așa břrbatřl țe ar voi sř faktř ne nevasta sa sř takř, poate de akșm înainte a se sokoti, dșpř tot kșvintřl, mi a se arřtã kř degetřl ka șn adevřrat șuigam.

O křștorie silitř.

Un tinř dșran din komșna dela Bria a křștigat mřna açeieia țe izbiã, trekřnd ne drșmsl pri-mejdios kare pștea sř'l dșkř la o moarte tragikř.

Petre Disklos, tinř vier, křrtenea de mslt ne fata șnși ismřvniçel al doamnei de S... fřbř sř poatř a îi dobindi mřna. Tatřl nș'l deșrta kř adevřrat, dar tot îi pșnea soroaçe. Las, om vedea dșpř strinșl fřnřlși, îi zičea; kșm trecea fřnřrile, dșpř treiratsl gřřlși îi adșlogia; ne șrmř dșpř kșlesl viilor. Dșpř țe se kșlegea viile mi se vindea vinșrile, mai emiã křte o altř potkř. Bietsl Petre se șska de nerșbdare, mi fetișoara Rosa se ingřlbeniã, mi mai mslt șemřna kř edera přlitř țe se tira ne zid miř la fereastră ei, de kit kř floarea trandafirłși, al křrșia nșme il avea mi ea. Mșmřsa era ingrijitř, tatřsř fřbř grijř mi statornik in a'l deșrta.

De o datř obrazii fetei inçe-nșrř a'mi renriimi řșmenșl lor, mi Petre kare altř datř avea a-

tăta băgare de seamă să se die
dăruț urma isprăvnicelăși, mi
kare era atât de îndemnată ai
gichi doringele mi a i le împlini,
închepă a se mai depărta de din-
săși mi a nă'i prea păsă de ai îm-
plini trebângele. Într'o dimi-
neadă la kântarea kokoshăși, is-
prăvnicelăși se demtentă odată,
mi i se pără kă așde sgomot în
kamera fisei che dormiă d'asupra
kanăși lăși în kată de săs al
kasei.

— Măiere, zise el demtentind
pe nevasta sa che dormiă lăngă
dănsăși, che s'arde săs la Rosa? par
kă așz vorbind, mi se pare kă
vorbesk.

Nevasta lăși nă vrea să se dem-
tente mi sgomotăși se îndoia. Ta-
tăl Rosei hotărî atănu să se sko-
le, mi în graba che avă răs-
tărnă masa de noante pe kare
era mi o kană kă așz. Sgo-
motăși ačesta, skăpă pe izbîdi,
de a'i anăka fără veste. La sate
șuele sânt tot d'asna deskise,
ure lăngă ačesta la porți pe la
șue nă prea sânt klonodei săs
portari kă săș tragă klonotăși mi
săș dea de întire kănd vine or
kănd se dăche ține-va; kăinele sin-
găr poate săș dea de gol asfel de
intimulări, dar Medor lesne se
poate face tovaroș kă amoresăși.
Tatăl se săși în kamera fisei; Ro-
sa era galbenă mi țărberată pre-
făkăndăse kă doarme, dar era
singăr. Isprăvnicelăși se așeză

pe marginea patăși în mirare mi
se zita la fiesa kă doarme. Ea
era în neastimăț, șn fior dăre-
ros se strekăra prin trănăși ei,
mi okii săși inkăși vărșă lakrăme;
în sfiruit ne pătănd a se țî-
nea mai măt, săși o dată mi
zise kă șn glas răgător.

— Dar dăte odată! pentră
nămele lăși Dămneză, dăte odată!

Nenorocităși Petre, așzind kă
vine tatăl Rosei, imi lășe ho-
tărîrea săș skape çinstea izbitei
sale kiar mi kă primejdia viedei.
Deskisese fereastra mi kă toate
lakrămele fetei, se șuinzăș pe
zid pe din afară, çiindăse de
fereaștră nămai kă virfăși dege-
telor pe kare le ostenea urea kă-
rind greătatea trănăși săș, mi
aștenta pînă săș făgă isprăvni-
celăși. Fereastra era 'naltă de
patrășezi de niçoare: kărtea era
pardosită kă pietre askădite, kăi-
nele șrla de jos. Păterile il pă-
rășiră, degitele i se destindea,
brădele îi tremăra mi amorțiseră;
mai măt de kăt toate il anăkase
mi zioa che închepăse a miji.
Tot che'l mintăși fă, kă fratele
Rosei pleka la țîrg kă o kășăș
kă fără mi trekăș pe săbt ferea-
ștră: Petre, kășm vărșă kășășda
trekănd pe săbt el, șe lășăș bini-
șor neste fără, fratele fetei săși
ka împășș de mii de deșe kănd
vărșă kă șn om nikă de săs lin-
gă dănsăși. Rămaseră așăndo i
inkremenidi șităndăse șnăși la al-

tbl; ne vrmъ venindъ mi în sim-
dîri, se vîzergъ vrgjmašî.

— Trebъe sъ te kânšni kъ ea,
zise fratele kъ altfel nъ dî rъ-
sare soarele kъ bine.

— Apoi asta vream ūi es sъ-
rakъл de mine! rъspânse amore-
sșl: Așa intrargъ amъndoi în
kasъ. Desleminargъ ne biata fatъ,
ūi fratele Rosei nъ avș grestate
sъ fakъ ne tatъsъ sъ îngeleagъ
kъ trebъe sъ mърite ne sorъsa.

Peste çinçisprezece zile se fь-
kъ nъnta; Rosa nъ se arъtъ la bi-
scrikъ kъ bșketșl feçoresk, dar
okolise kъ flori ūi kъ verdeagъ
fereastră de kare Petre se sînzъ-
rase kъ atъta kșragis pentrș dra-
gostea ei.

LITTERATURA.

Asșpra viedei ūi operelor lși J.
J. Rousseau.

Domnilor!

Înçepъnd din noș lșkrъrile no-
stre, mъ fericesk de sșjetsl des-
pre kare ne vom okkșnă în
anșl açesta: vom çerçeta viaga
ūi operele lși J. J. Rousseau.

Mъ fericesk, pentrș kъ, dșnpъ
pъrgerea mea, açest sșdîș poa-
te sъ ne fie akșm mai folositor
dekъt totd'ășna; ūi nș pentrș
kъ am çea mai mikъ tentagie din
lșme ka despre Kontraktșl so-
çial, sșș despre kșvintșl asșpra
Înegalitъdîi kondiçiiilor omenești,

sъ'ūi pșis în oriindșialъ vre o
polemikъ, nș kъ doargъ voiesk a
vъ tîri în niște pгiçiri politice
çe nș pot konvinge ne nime-
ni ka ūi teologia, în lokъл
kъria sșș așezad akșm politika,
în tokmaî ka teologia zik, ūi
politika ūi are a sa scholastikъ,
ūi o scholastikъ atъt de sșbgire,
atъt de stearnъ, atъt de nefolosi-
toare ka ūi çea dinainte. De
ūi în Sorbona, mъ vegi ierta
însъ sъ zik kъ pnea pșdin mъ
îngrijesk de scholastika çea pșoъ
kъt ūi de çea veke. Sъ lșșm
dar la o parte sșsuperioritatea re-
pșbliçei asșpra monarchiei, sșș a
monarchiei asșpra repșbliçei, ūi
komparagia gъvernъlși demokra-
tik ūi gъvernъlși aristokratik: ni-
ște vorbe mari çe de atъta vreme
ne rъmintъ kapetele, ūi kare e
timnșl sъ le lșșm în repaos;
pentrș kъ se ūi aflъ în repaos.

Ceea çe es voiesk a sșdîia
Domnilor, este J. J. Rousseau
ūi kъ dъnsșl impreznъ, voiș sș-
dia ne om, adikъ inima omenea-
skъ atъt de variaç, atъt de skim-
bъtoare, totd'ășna pșoъ ūi kъ
toate açesta totd'ășna tot açeaūi.

Deskiz konfessiile ūi çitesk
açeste kșvinte; el se înkinșemte
la jșdekata çea dșnpъ vrmъ, în-
naintea lși Dșmnezșș ūi akolo
ziçe, kș karteя mea în mъnъ
voiș striga: «Eaț çea çe am
«fъkșt ūi am kșgetat.....
«M'am arъtat așfel dșnpъ kșm am

fost, vrednik de disureg mi de «nimik k'nd am fost astfel; b'n, «generos, inalt, k'nd am fost «astfel. Am deskonorit chele din «intru ale mele, intokmai d'nu «k'm le ai v'z'at t'z in'sami, fin- «d'u vechnik. Ad'nu dar in pre- «g'is'el mes nensm'rata m'ldime «a semenilor mei; az'z ei m'r- «t'risirile mele, r'minezese de «nedrent'gile mele, geam' de ti- «k'lo'miile mele. Pe z'm'u fie- «kare din t'r'nii ne rind des- «v'leask'ni inima la n'cioarele «trons'i t'z k'z a'ceam'i k'r'lgie «mi ne z'm'u z'ns'l sing'r zi- «k'g'i de va k'zeza: es' am «fost mai b'n de k'rt oms'l a- «q'esta.»

Adesea oamenii az' o'sindit k'vintele aq'este zik'nd: «Ce t'r'fie! z'n om kare desv'le'shte in karte sa n'z m'iz k'rt'e ners'min'tri, s'z zik'z: n'z e om kare s'z fie mai b'n dek'rt mine!»

Domnilor, es' rog ne D'mnezez ka fiekare din noi s'z t'r'biask'z ka om onest; rog ne D'mnezez ka fiekare din noi s'z t'r'biask'z mai bine de k'rt Rousseau, s'z n'z fie dat, in j'negea s'a, in t'r'z groasele am'giri ce il st'm'niser'z ne d'ns's'l, ka in v'irsta sa q'ea koant'z s'z n'z se lineask'z ka d'ns's'l de o m'iere nevrednik' de d'ns's'l, rog mai virtos ne D'mnezez ka nimeni din noi s'z n'z'mi ar'nc'ce konii ne pardoseala p'ublik, mi s'z n'z se ab'at'e, din

q'ea mai s'f'nt'z datoric, de a d'a aj'tor mi sk'tire fiingelor n'r-sk'zte din q'ele mai sk'mne ale noastre anlek'ri. Rog ne D'mnezez ka n'r's'l nostrs' q'el alb s'z fie ink'ngis'rat de resnekt mi de q'inste; ka fr'ngile noastre de b't'r'ni s'z fie totd'asna k'rate, totd'asna vrednic'e d'a se ardika k'rtre q'er. Si k'z toate aq'este s'ntem noi mai b'ni de k'rt J. J. Rousseau? S'ntem n'r's'm'igi din t'r'zn ist mai b'n? N'z, Domnilor, n'r's'm'igi ka mi d'ns's'l din bine mi din r'z. plini de b'ne mi de rele porniri, anlikagi k'rtre v'igis' mi k'rtre virt'zte, n'ci ingeri, n'ci demoni; daka in zioa noastr'z q'ea d'np'z z'm'u vom n'r'tea s'z ne d'm aq'ea m'r't'risire ming'itoare k'z am t'r'bit mai bine de k'rt Rousseau, fig'i sig'ri, k'z aq'esta n'z va n'r'tea s'z ne vie, de k'rt daka vom z'm'a o mai b'n'z reg's'l'z, o mai b'n'z or'nd'ial'z mi str'ushnic'ie, daka vom fi av'at o mai b'n'z kre'mtere, n'riimit'z sas dela familie, sas dela s'q'ietate, sas dela Religie.

Citeam in zilele din z'm'u in konfessirile S'f'nt'z'l'i A'g's'tin, ce le vois assem'na k'z ale l'ei J. J. Rousseau, k'vintele aq'este «Ubi et quando innocens fui;» Unde dar mi k'nd fost-am es' fr'z'z p'ekat? Sokotigiv'z, Domnilor, aq'este k'vinte, in f'nd's'l lor az' acelasi ingeles ka mi ale l'ei J. J. Rousseau; at'zta n'mai k'z z-

nal se m^urt^uriseste im^unt^und vea-
k^ul^usi s^ux mi alt^ul osind^und^use
k^u smerenie, J. J. Rousseau in-
dr^usne^uste a zice kontimporani-
lor s^ui, «Voi ave^uti in ini^un^uz a-
che^uam^ui vigi^usi, a^uche^uam^u patimi
ka mi mine. Ce'mi pas^u de v^u-
z^uta orind^usi^ul^u a vie^ugei voastre,
ce'mi pas^u de konsidera^uia ce z^u-
meaz^u d^upn^u voi, de resnekt^ul ce
se-aka^uz de nam^ui^u vom^utri, mi de
a^ucast^u mireasm^u de cinste ce
se ab^ureaz^u din fantele voastre?
in f^und inima voastr^u n^u pl^ute-
ste mai ms^ul de k^ut a mea.»
Si ka s^uz a^uvereze a^ucast^u m^urt-
t^urisire n^uritoare, p^urintele Bise-
rici, mi el strig^u dela n^uo^uoa-
rele kr^ucei, z^ude'mi a d^upn^us pa-
timile: «z^ude mi k^und am fost
f^ul^uz p^ukat?» Ama pret^undenea
a^uche^uam^u m^urt^urisire, m^urt^urisirea
p^ul^usi ce e amestekat k^u binele
in inima noastr^u. A^uche^uam^u strig-
gare pret^undeni, sa^u de m^uz voiz
sf^ul^usi k^u filosof^ul veak^ul^usi XVIII
sa^u de m^uz voiz sf^ul^usi k^u p^urin-
tele Bisericei.

Imi ad^uk aminte, k^uz vorbind
in^utr'o zi k^uz z^un om virt^uos, k^uz
z^un sf^unt (pent^uz k^uz tot mai sint
in^uk^uz sf^undi) ce n^uz era z^upersti-
dios; vorbind k^uz d^uns^ul, despre
moral^uz, konvers^ugia veni la a^u-
ste c^uzdate k^usvinte: «M^uz smeri^uz,
zise el, k^und n^uivesk in f^und^ul
inimei mele, de toate nek^uz^ude-
niile ce v^uz in^utrinsa!» in^uch^upn^uz
s^uz riz la a^ueste vorbe: pent^uz

k^uz mi se p^urea k^uz g^ure^ualele
z^uni om ka d^uns^ul, la m^ul^uz l^ume
ar fi sokolite de merite. Dar
n^uaveam d^ureutate s^uz riz, domni-
lor; pent^uz k^uz mi din partei era
tot a^uche^u m^urt^urisire, era dest^u-
n^usirea b^uns^ul^usi mi a p^ul^usi, ame-
stekate in f^und^ul nostr^u, mi din
kare n^uz n^ustem s^uz alegem ne z^una
din^utr'alta de k^uz k^uz ajstor^ul z^unei
reg^ule mi z^unei ed^usk^ug^uii, mi ka
s^uz n^umim l^usk^urvile ne n^umele
lor, k^uz ajstor^ul z^unei religii mi
z^unei mora^ule.

Print^u a^ucasta, Domnilor, prin-
t^u a^ucasta se face fr^ums^ugea mi
merit^ul vie^ugei omen^uti; prin-
t^u a^ucasta se ad^uce ka vi^uaga s^uz
aib^uz mi ea o fant^uz, z^un interes,
o d^unt^uz; noi avem a ne l^upta,
avem o v^uchnik^uz l^upt^uz a d^uine
in protiva pornirilor inimei noa-
stre. A se k^uz^udi in^uch^uet^ul k^uz
in^uch^uet^ul de netele patimilor noa-
stre, a se face mai tin^uzr mi mai
fr^umos k^uz inima mi k^uz s^ufl^uet^ul,
k^uz k^uz k^uz anii se face mai b^u-
trin; a da in sf^urm^uit in^uanoi Krea-
tor^ul^usi nostr^u, s^ufl^uet^ul mai k^uzrat,
mi mai b^un d^upn^uz k^uz 'lam n^urii-
mit din m^utinile sa^ule; aci e toa-
t^uz taina vie^ugei omen^uti; a^uche-
sta e fant^uz noastr^u, mi a^ucast^u
fant^uz, Domnilor, n^uz n^ustem s^uz o
f^uchem o mai zik, de k^uz prin
mijlok^ul z^unei reg^ule mi z^unei
dis^uplin^ue.

Nenorocirea l^usi J. J. Rousseau
este pent^uz k^uz n^uz av^ul nici re-

gsl̄, niči dīsvīnlīn̄ kare s̄zi fi venit sas dela p̄rīngi sas dela sovietaie. Sas din p̄rīčina charak-terl̄zi s̄z̄, sas din īntīmnl̄rile viegei sale, k̄ el se afl̄ p̄r̄g-
sit īntr̄ pornirile sale pe kari le a l̄at drent povaḡ, k̄nd k̄ tr̄fie, k̄nd k̄ skīrb̄z̄, k̄z̄t̄nd f̄r̄z̄ īnchetare a'ūi kroī o reḡz̄l̄ mī a o īvoi k̄ arlek̄rile īni-
mei sale; reḡz̄l̄ čīsd̄at̄ mī dīn kan̄l̄ mī d̄sp̄ voīca sa, k̄nd dreant̄, k̄nd gremit̄, d̄sp̄ k̄m p̄stea s̄z̄ fie o reḡz̄l̄ kroīt̄ p̄ pornirile b̄ne sas rele ale īnīmei omenemti, mī kare se ml̄dia s̄z̄bt ele īn lok de a le face pe ele s̄z̄ se ml̄die d̄sp̄ d̄nsa. In-
tr̄ īsvodīrea z̄nei asemenea reḡz̄le Rousseau 'mī a konsakrat silīn-
dele mī genīl̄ s̄z̄, īntreb̄z̄nd k̄a s'ō kroīask̄, k̄nd mīntea sa čea īnal̄t̄ k̄nd pornirile sale. De aci īsvorante, domnilor, pro-
blema k̄rīoas̄ mī vrednik̄ de s̄z̄diat a viegei mī f̄ntelor l̄zi, problem̄z̄ če se alk̄t̄z̄emte dīn ačeste doz̄ īntreb̄rī: K̄m tr̄be-
mte om̄l̄ kare n'are de k̄t̄ por-
nirile sale drent povaḡ? mī k̄m poate om̄l̄ s̄z̄' mī kroīask̄ o re-
ḡz̄l̄ de viaḡ n̄smai p̄rīn aj̄stor-
r̄l̄ pornirilor sale? Viaga l̄zi Rous-
seau r̄z̄s̄z̄nde la čea d'̄nt̄z̄is īn-
trebare, mī skrierile l̄zi la čea de a doilea.

N̄s̄k̄st k̄ niūte patīme če n̄ era poate niči mai n̄s̄meroase, niči mai arz̄toare de k̄t̄ ale če-

lor lal̄di oamēni, p̄rīmīse dela nat̄z̄r̄z̄ o īmagīnagīe vie mī īn fl̄k̄r̄at̄z̄ kare īmnlīnea lok̄l̄ fo-
k̄l̄zi patīmilor sale. Ka s̄z̄ mai adaoge la ačeast̄ dīsnoīgīe, ko-
nīl̄rīa sa f̄z̄ p̄r̄z̄sit̄ īntr̄ čī-
tīrea roman̄z̄rīlor. Ne s̄z̄ne el īns̄z̄mī īn konfessiile sale, če fel īn vreme de non̄dī īntregi d̄smīka īnkīns̄rīle sale romanemti, mī če fel efekt̄l̄ vititorilor s̄zi, f̄z̄ p̄rīčina de a aj̄ḡa patīmīle sale, f̄r̄z̄ a le da niči o denrīn dere praktik̄z̄, de mī la el kan̄l̄ mai m̄l̄t se īnfl̄k̄r̄a dek̄t sim-
dīrile; de mī la dīns̄l̄, daka ī-
nīma īi f̄z̄ p̄rekoant̄z̄, p̄rīčina a fost k̄z̄ īngelegerea l̄zi a desvol-
tat'ō mai nainte de tīm̄z̄; mī īn patīme p̄z̄v̄līr̄z̄ frīḡrīle mai na-
īnte de a'ūi dob̄z̄ndī p̄sterea lor.

K̄z̄ ačest temperament ferbīnte, k̄z̄ ačea nat̄z̄r̄z̄ īnfrīḡrat̄z̄ mī nervoas̄z̄, vedegī ne J. J. Rous-
seau asvīrlit īn mījlok̄l̄ viegei, f̄r̄z̄ povaḡz̄, f̄r̄z̄ aj̄stor, p̄r̄z̄-
sīnd̄' mī patria, ne z̄rm̄z̄ religīa, mī k̄z̄ d̄nsele toate ačele obī-
n̄z̄īngē de datorīi mī īndatorīri če īmnlīnesk lok̄l̄ p̄rīčinelor mī fak efekt̄l̄ lor. In sīn̄l̄ patriei sale, om̄l̄ este an̄p̄rat īm̄rotīva re-
lelor pornīri ale īnīmei sale p̄rīn at̄tea k̄z̄vīīngē če ī se p̄n sta-
vīl̄z̄. In sīn̄l̄ religīei p̄rīngī-
lor s̄zi, este p̄re l̄nḡz̄ ačeast̄a mī mai tare, īns̄z̄ k̄nd le p̄r̄z̄-
seīntē, k̄nd el n'are mai m̄l̄t ne nīmenī de k̄t̄ pe sīne ka s̄z̄'l

surrijineaskă kâte nrimejdii atsnuci kâte nrâpnastii! Nimik nă de moraliză inima omșii ka skimbarrea mi nestatornicia. Vai! domnilor, daka în streinătate este a nevoie a trăi mi a mi kîmtiga čineva a sa nrîne, daka afară din patria sa sarakl simte de zec ori mai mslt a sa liusă mi tiklounie, viađa morală, kredimă, în streinătate este mai anevoe de dobîndit poate nentră ačela če îngrijante de dănsa, mi ajstoarele de kare ea are trebsîndă akolo liusesk mai grozav de kăt ajstoarele viegei materiale. Kă kăt se simte čineva singr, slobod, nefiînd dator a nrîsnnde nimsli kă atăta este adevărat kă nă e bine nentră om să trăiasă singr!

Astfel fă kă toate ačestea scarata lăi Rousseau. În vîrstă de șaisnzec ani el își nrîsește tot de o dată mi familia mi patria mi religia, toate reazmele, toate bșsolele sale, eatl asvirlit de sine în viađa, șn fel de sľbatik nentră kă kă o lovire se bate mi skapă de toate regșlele mi de toate disčiplinele če ar fi nrstt sbi die jșnegea în nră, mi merge să trăiasă în voiea nrărei, mi pornirilor sale. Adeșea aș traktat ne Rousseau de sľbatik; însă oamenii il jșdeka dșnră čele din afară, dșnră semnele lăi de misantronic, dșnră čidatele mi otovele lăi fantasii. El

era omșl de littere če nrăea în vizieră kă veakl săx če'l defrima de sľbatik. Sľbatikl în okii mei nă e niči de kșm omșl kare se običnșente într'șn kînsax într'altl mi kare se face otov mi nosomorit; sľbatikl este omșl če n'are niči o disčiplină mi kare nă se inkadră în societate ast fel dșnră kșm e fřkștă; kare la inčenst desnrędit mi nekșnoskșt de dănsa, mai ne șrmă ka s' mi nrășbșne, o desnrędșente mi n' o kșnoamte niči el, sľbatikl, este omșl kare n'are de novagă de kăt pornirile sale mi kare trăiește în voiea nrărei sale, ori kare va fi, nră să o îndrenteze prin edskagie; mai energik mi mai tare poate dekăt daka s'ar fi lșsat a se čiviliza, adesea mai nră de kăt societatea, mi s' o nrătrșisim, kâte odată mi mai bșn de kăt dănsa, dșnră vreme; nentră kă șnt epoehe în kare societatea strikată mi korřentă prin sľbdiere, nră nrătemte kăt nrăra sľbatikă, mi șnde trebșe, ka să zik așa, a kiema barbaria ka să kărșde mi să imnșterničeze čivilisagia. Daka sľbatikl este tľlmăčit mi inđeles astfel, apoi Rousseau nă fă nrămai el sľbakl veaklăi săx, mai are mi alđi mșldi lșngă dănsl, dșnră dănsl mi ka s' mi zik tot kșgetl meș, čea mai mare parte a pornșli era assemenea.

Veakl al onșnręčezelea, era

кэ адеуэрат эн веак цивилизат; салоане ле sale era de minăne. пѣкэте; обичеириле sale era дэлуи ми лесне; Векиэл едифициэ era инкэ дrent. Е bine! ин фэдэл ачестей содиетэди цивилизате ми сэбт ачест стрэлхитор аконерим, видэзия нэ птѣх каре barbarie, пе каре цивилизация нэ а атинс сас дин десуред сас дин пенстингэ, ми прин зѣmare ници одатэ цивилизация нэ есте атэт де пѣternикэ ми атэт де tare ка сэ стирнеаскэ кэ тотэл ачестэ сэмингэ де nature сэлбатикэ, че Дэмнезех о дине ин резервэ ин фэдэл содиетэди кэнд пентрэ минсиреа kind пентрэ педепса еи. Веакэл XVIII ими ачеса сэлбатичии стѣ, адикэ пе тоди ачеша че нэ'и копринсесе содиетатеа ин кадрил сээ, пе тоди ачеша че се 'нсiora инainteа пѣрагэли, интѣритэди пентрэ кэ vedea атэт де ароане бѣнэириле цивилизэци ми ле добѣдеа атэт де пѣдин. Cel mai elokvent, cel mai minnat, cel mai пѣternik дин ачеша сэлбатичи а стѣст J. J. Rousseau, че vine де одатэ сэ инфэимезе, ин синэл содиетэди, ал академийлор ми ал салоанелор, ачеса barbarie арзѣтоаре ми енергикэ че колкэзия ин темелиле содиетэди ми пе каре веакэл нэ кѣноскэсе инкэ ниңэ атенчи. Аста е фанта лэи, аста е роул лэи.

Кэнд vom приви кэ бѣгаре де сеамэ виада лэи J.J. Rousseau, нэмай де кѣт синтем ишибги де

nenotrivirea mi neinvoiceira nenprekarmatэ че era интре дѣнсел ми интре веакэл сээ. Tertagim а пе интоарче асшурэ ноастрэ, ка сэ почис а мэ face mai bine ингелес. Домнилор, ноэ не есте лесне а трѣи bine, ми интрэ ачестэ нэ ни се кэvine вре о mare lasдэ. Кэчи даторииле noastre не сэнт инсемнате де mai nainte; сэнт ин zilele noastre нинте регле ми нинте инвоири социале че не опреск не повѣдеск, ми не сэппен ла дѣнселе. Малте дѣхэри изди ми арзѣтоаре сэнт каре претинд кэ воiesк сэ рѣпэ ин визиерэ кэ содиетатеа, (зикэнд кэ нэ'и пасэ де дѣнса); де ва кэста чинева, кэ адеуэрат рѣп ми се десфак кэ прејсдегеде че ле мици, дар пе че ле mari ле respectэ. Акѣм toate сэнт ин регле. Фѣгамэл видей noastre е факт де мэлт, ми де лэкрэри не апѣрэ сас не сэппен (пѣдин ими пасэ де vorbele че vedэ voi сэ алегедэ), familia ми обичеириле еи а tot-пѣternиче, статэтеле ми даторииле че не пѣн ele, обичсинга ми конвенциле че face ea. Astfel пе tot минстэл ин zilele noastre noi ниним интре нинте ставиле че не опреск. Нэ кэ доарэ патимиле noastre нэ кэктэ а сканэ ми а рѣмне фѣлэ; инсэ ачесте абатери сэнт трекѣлоаре; нэ трече мэлт ми де синэ не интоарчем ла регле сээ а зиче mai bine ла обичеис, пентрэ кэ ин чинстеа вре-

milor noastre este mai mult o deprindere mi o stimă a zăria către altul de cât virtute; mi noi ne sâmpnem mai de bună voie la căviindile mi obiceiurile lămei de cât la datorile moralei. Rousseau n'avea familie, n'avea stare n'avea nici o cămășină de lăme. Arănkă strein mi singur în mijlocul Parisului, sokotidivă nămai cât neatărnare mi prin zămare câte primejdii! ce singuratică petrecere, mi într' aelami timp ce de okasii de a greși. Fără familie, fără patrie, cătând căm să trăiască, îndelung sâmpne la alții mi cât va fi săgă, se răbăcheste în societate fără să găsească lok, săz mi de găsia, intrind tot d'ăna pe poarta cea rea. El nă priimeste societatea veakului săz, mi nă e priimit de dăna; tot d'ăna pe din afară, tot d'ăna sălbatik în mijlocul civil sădiei. Ce căsdată alternativă pentră el de înbășuire în lăme mi de antiqătie! Cănd il priimesc că brădele deskise, mi zik că e apostolul mi eroz veakului; mi pe zămă de odată ză fel de voință de răz ză universală se iveste săz; atănci el krede că oamenii s'as skălat înprotivă, bunăielile mi neînkrederea lui se anrind: lămea îi năzăcheste viada, odixnă, onoare. Nă e, domnilor, konsmirădie înprotiva lui Rousseau, căi acea societate ce o sfărimă el,

PERIODUL I.

firește se împotriviă, mi fără să știe de ce, împingea dela sine pe vrăjmașul ce o isbăște.

Am vorbit cât va despre Voltaire; ce deosebire căsdată între viada lui Voltaire mi a lui Rousseau! căștădi la Voltaire; nici ză genis vr' o dată n' a fost ată de arător mi ată de îndrășneg; însă alătrărea că acea îndrășneală a genisului săz, ce regăle de viadă, căm se inkătră în vremea sa, căm se potrivește că societatea! Literator într' ză veak de literatură; om de salon mi de cărte într' ză veak de salon mi de cărte; om de kastel într' ză veak de kastele, nimik în Voltaire nă e kare săz nă se potrivească că veakul lui. Konil, imi face învățătrărele în kolegial Louis-le-Ggand; konkătră pentră Akademie; kolegial, Akademia, toate pentră dănsul era așezămintă priimite mi konsfingite de către obiceiș. Mai tărză, face tragedii: teatră zăcă e ză așezămintă konsfingit de obiceiș. Nici o dată el nă se abate de orindșială din afară statornicită: sândăl operelor sale este îndrășneg mi neastămpărat, forma zănsă reglătră mi asfel căm o cere etiketa. Vătrătră trăcheste în kastelul săz de Ferney, patriax al literaturărei mi vizitat de toată Eștră, De vine în Paris, este priimit în sînză Akademiei, zăde imi dă săfletul inkătră de kășni. Toată viada aceașă, dela ză kășni

ninț la cel lalt, este inkrdrat în obiceiurile și formele societății și ale literaturii.

În Rousseau din protiv, nimic nu se potrivește cu societatea veakșii săș, nici obiceiurile, nici viața sa. El e un om de genis și soarta face din el un lăcăș ce slăjante la masă; tristă x-miliardia, plinț de amțrăciune și de lăpt: pentru că va veni un timp când lakeșl ce sta în picioare, va cere sokotealț stăinș-lăi desne drentsl ce avea de a ședeja jos. Aproape de trei zeci și șase de ani se țraute nekșnoskăt de lăme și în strimtorare, netreknd o viață de oameni miți și avnd de femeie o slăjnikă de birtșri. Kșm vreți ka lămea cea frămoaș de saloane și de literatură să priimeakă pe bərbatșl șnei fete dela birt? șnde șnt titlurile și drentșrile lăi? Cine își șșne că robșl acesta este Spartakș? inkrkat de fearș și de sdrenge, în okii mei nu e inkă de krtșn gladiator ka atıdea alđii. Te infiorezi de fiarșle tale Spartakș, și iđi adșni în șșflet komori de minie! dar ce'i pasș Romei de minia șnș rob? Ka ș'l resrekte, ka ș'l admire poate, ea va aștenta ninț ș 'și gșpș el fearșle, și ș'și arate genisl fkbnd'o ș tremșre ninț în temelile ei? Ka ș se mire de Rousseau, veakșl al ont-sure-zечеlea aștenta ase-

menca ka Rousseau ș'l isbeakă fagș în fagș. Momentșl acesta vine; și la o întrebare a Akademiei și la o Akademie el își face cea d'șntșis kiemare la lăpt, și acest bərbat de litere, intr'șn veak kș totșl literar, deskonere boala din intrș a literilor, și kșm slăbesk ele și desmădșleazș oamenii. Din zioa așcastalșntă inșene și atletșl nu se mai odixnește: isbește literile, isbește inegalitatea kondiđiilor șociale; isbește inșșși pe omșl din al ont-sure-zечеlea veak, isbind kinul că kare este kreskăt. În zadar șocietatea voiește ș'l tragș la sine și ș'l fakș șnșl đintr'ai șși; în zadar îi zideșk un erimitađis la Montmorency, și îi gđtesk o retragere la Ermenovil; în zadar Hșme îi inlesnește o nensie de la Regele Engliterei. Karakterșl șșș, viața sa, cele ce îl inkongisș se impotrivesk așteșt priimiri din partea șocietăđii. Lămea zice că e kapricios, neinkre-zștor, nemăđșșmitor; xei Doamne! eș nu mă impotrivesk la greshalele lăi; inșș așest neașșimșr și așeastș neinkredere nekșmate, a kșrora el este cea d'șntșis jertfș șnt isurava așelș șșșflet ce nu se mlđdie niči se potrivește niči de kșm că șivilisađia veakșii șșș, și așelșl vieđe, ce nu intrș în niči șna din ideile veakșii al ont-sure-zечеlea.

Аша, domnilor, pretștindenea

lunt̃ între Rousseau mi veak̃l s̃r̃s, mi ñs' mi pare r̃r̃s niçi de k̃m! Fercașk̃ D̃mnezeș s̃r̃ voiesk a sfingi ekcenciile mi dr̃m̃rile impoñimate. Mie imi plak mi sl̃vesk dr̃m̃rile cele mari, sl̃vesk statsrile asfel d̃s̃p̃ k̃m s̃nt̃ f̃k̃ste mi priimite de societate. Ori cine se ar̃nk̃ în dr̃m̃rile impoñimate mi l̃tsrame, e în primejdie s̃r̃ near̃ mi ne z̃r̃m̃ n'are toat̃ l̃smea dr̃antsl d'a se ar̃nka în dr̃m̃ri primejdiase, n'are toat̃ l̃smea niçor̃l f̃k̃st de a str̃bate asemenea dr̃m̃ri; m̃sl̃di se ar̃nk̃ inkrez̃nd̃se genis̃i che zik k̃r̃ aș, mi per la chea d'̃nt̃is stavil̃s. Ama dar ex ñs vois s̃r̃ așr̃ mi s̃r̃ lașd ekcenciile, dar ñs' mi pare r̃r̃s k̃r̃ Rousseau a f̃k̃st o ekcencie în veak̃l s̃r̃s, mi k̃r̃ a venit k̃r̃ paradoksele sale mi int̃im̃pl̃rile vieșei sale a s̃ur̃ge oare k̃m maska etiketei sociale mi literare a veak̃l̃s̃i XVIII-lea. Er̃a, în veak̃l al XVIII-lea p̃rea m̃l̃t̃ kreding̃ în virt̃tea mi în facherile de bine ale literatsrei. Akademia domnia, mi nadia ameninda de a se face întreag̃ b̃r̃bat de littere. Ama ñs e r̃r̃s k̃r̃ Rousseau a sosit ka s̃r̃ kieme la sfad̃ litteratsra veak̃l̃s̃i s̃r̃s, mi s̃r̃ fak̃ o alt̃ greștate din potriṽ ka s̃r̃ statornicheask̃ k̃m̃p̃na între om mi skriitor, proklam̃nd̃ k̃r̃ ind̃rsneal̃ k̃r̃ litteratsra ñs este chea mai înalt̃ virt̃ste a popolilor, mi ñs alk̃t̃șeante ea

toat̃ perfek̃dia lor; k̃r̃ snre a cheasta er̃a șn alt cheva în l̃sr̃e iar ñs a skrie bine, mi k̃r̃ fantele cele b̃sne p̃reșia mai m̃l̃t de k̃r̃t frasile cele fr̃șmoase.

Er̃ ñs voiesk, domnilor a face abs̃s k̃r̃ bine voitoarea d̃m̃neavoast̃r̃ b̃rgare de seam̃, dar s̃r̃vir̃m̃iș̃i ṽr̃ rog, k̃vintele mele prin gind̃rile d̃m̃neavoast̃r̃; sokotiṽ che inkredingare mi che s̃g̃d̃șire moral̃ treșia s̃r̃ ar̃șche în societatea veak̃l̃s̃i XVIII skrierile l̃si Rousseau mi viaga l̃si șnsșmi. Ink̃p̃șiṽ așel renșblikan che se f̃k̃șse tot de odat̃ mi idol̃l̃ mi protivnik̃l̃ șnei soșiet̃șdi monarșice, așel vekis lașes, k̃r̃șia p̃r̃ing̃sl de Konti ii inf̃șd̃șaz̃ a priimi șn asil în kastelele sale, șnde va voi s̃r̃' mi așeag̃, așel litterator che șnal̃ litteratsra. Așñci kredea l̃smea k̃r̃ oamenii de jos ñs er̃a nimik, mi eat̃ șn om em̃it din tr̃entele cele mai din z̃r̃m̃ che face s̃r̃' i rekșnoask̃ l̃smea vredniçia în fada a toat̃ Franșa. Kredea l̃smea k̃r̃ treșse s̃r̃ fie çineva din vre șn partit, din oare kare klase ka s̃r̃ fie mi el cheva, mi eat̃ șn om kare ñs e de niçi o klase, din niçi șn salon, din niçi șn partit, che se p̃șne semed̃ ne tronsl renșmirii mi k̃r̃șia vine l̃smea s̃r̃ i se inkine. Așta genis̃ știe s̃r̃ se fak̃ a se rekșnoaște! Inf̃șd̃șarea l̃si Rousseau k̃m̃ mi skrierile sale inçeu în siñl̃ soșiet̃șdi veak̃l̃s̃i XVIII

o frământare ciudată mi o fak a se indoi despre sine. De îmi skrie el viadă, sas îmi esprimă kăgeth-rile, Rousseau ne tot mințel pș-ne șn pșnt de întrebare lăngă toate așezămintele, toate obiचे-irile sodietății, mi fiinda lăi este o tăgădire nekșmată mi o ne-adeverire a orîndzelei statorničite mi o proorocie a revolădiei.

Și kă toate ačestea, kă toată neînvoirea nekșmată a regălei mi a obiचेirilor statorničite, Rousseau dă drentate, kă atăta mai străbăcitoare kă kăt nș o aștenta čineva de la dînsul, ačelii trebă-inge de regălă mi de disčiplină che este năskăt în inima omăsi, trebăingă atăt de porăncitoare în kăt kănd omălnș pșimește regălei ei, toată făkăt de măinele sodietății mi religiei, trebăe s'ămi kro-iaskă mi s'ămi isvodeaskă el șna! Ačestea a făkăt J. J. Rousseau. Ačea viadă neastîmpărată mi vîntăroasă, ačele paradokse mi ačele abateri de kăgethri, toate seamă-nă a'l obosi. Dreapta sa jădekată, pentră kă nș este genis fără dreapta jădekată, dreapta sa jădekată zik kare stăpinemte abaterile imaginădiei mi toate abaterile viedei lăi, îi zice kă trebăe omăsi o regălă mi nș poate skăpa fără dănsa. De ači isvoităsk toate skrierile sale de edăkadie mi de politikă. Ačest bărbat kare arănkă toate legile sodietății, vă s'ăi dea altele nșoz mi ačestea dintr'șn sim-

țiment nșea fiesk. Noi kredem, kă adevărăt, kă ačeea che ne lînșemte noș lînșemte la toată lămea; mi abia avem șn adevăr, che krețn-dă'l kă totăl nșoz mi de ieri, în dată vrem s'ă lîmpărtășim mi čelor laldă mi s'ă dobîndim lăde despre dănsul: ačestea a făkăt J. J. Rousseau.

Așă dar veakăl ačela n'avea regălă mi disčiplină? Domnilor veakăl XVIII îmi avea mi regăla mi disčiplina sa. — Dar ačea regălă desnăsterničită mi kăzăt în dis-pred, eră o lege moartă, o lăntă fără pștere, o regălă nșmai în đeremonii ne kare nș o mai însăf-șledgea dăxăl. Nș este destăl kă adevărăt șnei sodietădi s'ă aibă legi; trebăe s'ă mi krează în legile sale mi s'ă aibă kredingă în tărria lor. Veakăl al XVIII, nș kredea mai mălt în așezămintele sale, mi eș măldămesk lăi J. J. Rousseau kă a predikat kă atăta se-međie în protiva ačelor așezăminte trezite, che nș pștea mai mălt nimik pentră feričirea sodietății. Îi măldămesk mai vîrtos kă a făkăt kă atăta îndrășneală o pșefăchere între ideile mi simțimintele veakălăi s'ăș. Nș utiă che materialism bajokoritor, che șčentificism degradator se lînșe mi molensise înčetăl kă înčetăl sodietatea. Nș mai kredea lămea în nimik, rîdea de toate; eră șn ris ș-niversal, șn ris din vîrfăl đingilor che nș venea din băkăria inimei,

pentru că bătăriele societății. k-rora le linseute Kredinga nă az bskria inimei. Inima nă e veselă de kăt nămai kănd krede în ceva.—J. J. Rousseau, întinse mina și ardikă veaksl din ačeastă kădere morală; el adeveri virtudile ce sânt vecea moutenire a omenirei, mi kare Dămnezex însămi le a năș în săffletele noastre. Restatorniči drentsriile ce Dămnezex are asăpra konștiinței. Intr'achelami timp adikă morală kă gind ka veaksl kărsia dăxăriile cele iskăsite îi lăa religia, să rămie cel pădin kă morală mi să nă nearză de o dată în ačeasmi lovităre toate reazemile sale, într'achelami timp zik, proklamă drentsriile popolăsi, rekiamă libertatea omăsi mi pnegăteute anul 1789.

Sokotidivă bine, domnilor întokmirca cea vece avea, în oare kare kin, doi stăni asăpra kăroră se rezimă: Biserika mi monarșia despotikă. Biserika vai! utiği ce ajnsese; utiği ce fel, girbovită săbt săgedile lăi Voltaire mi derăpnată prin grozava lăi ironie, se află șovăindă mi mai doborită. Mai remăsece inkă monarșia despotikă, mai remăsece chestălant stăln al întokmirii cei veki. Departe de a sădăi monarșia, Voltaire o sarijinea din toată inima. El cerea la Rege drentsă de a isbi Biserika. Ură împrotivă klerăsi, respekt kătre kărtzani, kătre ministri, kătre amoreze ačeasta eră

maksima lăi Voltaire. Ačeaa ce Voltaire făkă împrotivă Bisericii, Rousseau o făkă împrotivă monarșiei despotice. Doz grozave isbiri zna dăpă alta îndrentate împrotivă întokmirii cei veki: doz grozave birșinde ce az pnegătit anul 89 mi năoa noastră societate, kă biserika sa ce nă este mai măt și awezămint politik, mi kare are mai mătă kovirșire kă monarșia noastră ce nă e mai mătă despotikă mi de ačeasta are mai mătă statorniție. J. J. Rousseau a așkat Franța de zndă o adăsece Montesquieu mi Voltaire: a așkat'o dela ironia lăi Voltaire, ironie îndestăre poate ka să sădăe o pătere ka ačeaa a bisericii, kărsia toată țaria îi e în inkredindărea șnor adevărsă ce nă sânt împrotivitoare či mai presăș de minte, mi împotriva kăroră din pričina ačeasta ironia are și frămos jok. A așkat'o dela îndelepășnea lăi Montesquieu, îndelepășne minănată, dar foarte linimtită poate, foarte nepărtinitoare, foarte înaltă ce n'avea în sine negremit ačeaa ce trebăe ka să invite popolii șpre a inčerka o revolădie. Pentru kă niči ironia, niči sokoteala nă fak ne om să se minie; omă nă se mișkă de kăt de patimă. Rousseau îi dă patima libertății, mi kă ačeastă patimă mătă Franța mai departe de kăt cei din ainte lăi, niņă la 89 mi niņă la adănarea konștităntă. În ainte de 89, Montes-

quieu, Voltaire, Rousseau, mi dela 89 înkoaci Mirabeau pentru Franța mi Napoleon pentru Европа, аче-ntia sânt mînkătorii aestei re-voiații че згмеază în ачест mînst а face okolsi lămei mi kare il va sьvîrshi.

Domnilor, oamenii че utiș sь fakъ а пъmi аstfel nagiiie; oamenii kariî, kînd karъl çivilisăgiei sea-мънъ kъ s'a onrit, utiș sь'i skim-be kai, mi s'a'î impingъ mai departe; kari, kînd зn veakseamънъ kъ а trъkt зn mînst, îi dăz glas, аче-ntia sânt kьrora lămea le e datoare mari mi veçniçe slъjbe. Fьrъ indoiăz sânt în plansrile de edz-

kăgie de politikъ ale lăi J. J. Rous-seau mălte sofisme amestekate kъ mălte adevъrsъri; fьrъ indoiăz kъ а greșit, mi în stădiile noastre vom mtea kъte odatъ а psne în а-ntea lăi Emile çerçetъrile pedago-gice moderne, mi în аntea Kon-traktslăi soçial, skrierile D. B. Con-stant. Dar çeça че noi ns vom çi-ta niçi о datъ este morala че а dat el omăslă mi libertatea la popol. Eăz titlările lăi J. J. Rousseau în admirăçia viitorimei, mi eăz pentru че mъ ferivesk de a'î stădia în ansl аçesta din preeșnъ kъ dăm-neavoastrъ.

HYMNU LA DRAGOSTE.

1838 Ianuarie 11. (după cutremur).

Se sgdăse pămîntul mi tremăz de frikъ;
A Domnăslă privitye ne el 'la 'nflorat;
Imi skăzъ povară, аvîrle mi jos mîkъ
mi kasъ, mi zidire, kolibъ mi palat

Strivemte omienirea че fsge sьrimîntatъ;
Se'nkinъ, dînz omăl, mi çere ajstôr.
Kъtremărsel s'onremte, kъ Dreanta îndsratъ
Din çer s'a 'ntins mi'i face зn semn porșnçitor.

E noante! че s'asde? — dînete, fingsire;
Pe zligi lămea-aleargъ, mi totel s'a mîmkat.
Și groaza se întinde la ori-kare nișire
Și tremăz de suaimъ mi drent mi vinovă

Ici sordxl se jeleante ; ici muma se sfimie ;
 Un gemet sard resfflt kolo inrbxmit ;
 (E o fetidx moartx, dxrerea ei e vie)
 Se vaetx din kolo mi dxn cel rxnit.

Dar nimini nx s'aratx s'adxkx mingiere :
 Ktxci fie-kar' aleargx sx afle de ai sxi ;
 E sard tot kxtortoxl ce'mi are a sa dxrere
 Streini ssnt pxtimaxii mai rxz de kxt cei rxi.

Un OM pe slixi trece ce n'are ale sale,
 Ce-a-i sxi nx mai kxnoaste de kxt al sxx porod,
 Ce pxnge omenirea in strxlxvita'i kale,
 A kxtxi legxminte se leg in mare nod.

Achela se onreute : ici lakrxma o interge ;
 Ici rana o adoarme kx balsam linxtor,
 Pe vxdxva mingie mi la sxrakxl merge
 Pe bolnav cerxeteazx ce strigx : ajstor !

Pe nrbxmit il skoate din moarte la viadx,
 Alinx, odihneute pe cel inspximintat ;
 Kx dragoste in sidx'i kx pachea n'a sa fadx,
 Pe xnde, se ivemte, cel trist s'a mingiat.

Norodxl se alinx mi'n pache dormiteazx,
 Dar el nx'mi dx repaos la nat odihnitor :
 Intokmai ka o mxmte ce 'n grijx pxvegheazx
 Pe pxnkxl ce din spasmxri e'n somn mintsitor.

Komixl se deuteantx ; 'l amerinx rxcheala
 Xi muma il lipeste de kiar inima sa,
 Ce bate de nrxdejde, ce'mi dx inferbinxcala
 Ce-o 'nvadx lekxirea, mi mtie a o da.

Ce nxme ii dx lxmea ? Lxi nrea pxxin ii pasx,
 Kx fante ka achestea de sine se nrxtesk.

Sъ 'ntrebe de ڑst n̄me pe obutea cea aleazъ ;
Noroadele аз drent̄l mi utis de mi n̄mesk

A pr̄ncilor s̄bi viadъ k̄nd e amerindatъ,
K̄nd vr'ō nenorocire pe ei 'ia 'mpres̄rat
P̄rintele at̄nc̄ia se simte k̄ e tatъ
At̄nc̄i k̄ osebire de dor e demtentat.

V̄rbate prea ferice ! черkami astъ sim̄gire,
Sim̄đimi dor̄l de tatъ ce dormita ask̄ns
Ka 'n mirele cel tin̄r ce arde de izbire
Ș'al pr̄nk̄l̄si s̄z̄ đip̄t d'zn n̄os sim̄đ 'la p̄tr̄ans

Kopii đđi s̄nt fragezi m'abia artik̄leazъ
Adev̄rats'đi n̄me ce este mi al lor ;
D'aīcea în ainte alt k̄m̄n se 'n̄đđ̄sheazъ :
A'i l̄mina, mi krēnte, mi da ڑn viitor.

At̄nc̄ia voinici tineri, a Tale b̄tr̄inede
Vor uti s̄z̄ le ڑinsteask̄ mi a le sn̄rijini.
Te vei vedea intr'ъn̄șii în ani de tin̄eredе ;
Ce semeni vei k̄lege ; mi 'ntr'ъn̄șii vei tr̄bi.

N̄s 'mi am plekat gen̄skii în vechi sn̄re linḡșuire,
O utii ins̄đđi āceasta, mi D̄șm̄nezesl meș ;
'Mi a fost ڑritъ k̄rtea k̄ a ei in̄b̄șuire,
Dar k̄rtea este чер̄l k̄nd este D̄șm̄nezesl.

Și dragoste e Domn̄l ; iar pr̄inḡl ce ish̄ente ;
Intr'ъn̄șl mi l̄kreazъ, mi l̄i e in̄kinat ;
Și fanta ڑ'ar̄đđi l̄mei đintr'ъn̄sa isvorante.
D'a Domn̄l̄si eș fadъ în vechi m'am ins̄șfflat

Eș dragostea o l̄ad, la đ̄n̄sa k̄ mirare
Krēntina mea tr̄fie imi plek, mi o m̄resk
K̄nt̄ind dragostea ast̄zi e im̄n̄ a mea k̄ntare
Și im̄n̄l meș e glassl Rom̄n̄ilor obutesk.

I. E.

LA UN POET EXILAT.

„Nu mă turbur quōci gonirea
„In veci fu spre slava mea.

Aceasta este soartea a celui ce p̄m̄namte
La temniṣ! Nem̄ririi k̄s nas neml̄dios ;
El merge înainte ; ōi'n ōrma l̄si se namte
Ṣi prinde arini slava in dr̄sm vijelios.

'Ti e viforoas̄ kallea ! o mare de talaz̄ri :
Ṣi 'ntr'nsa ai se 'ntim̄ini ispite, m̄edici mii :
Dar ai de k̄l̄z̄z̄ pe DOMNUL in nekaz̄ri
Ce morṣii iniaz̄ ōi j̄dek̄ pe vii.

N'ai k̄getat viklene in nients'ḡi de Kredinḡ
Niṣi ai vind̄st K̄vint̄l ce l̄me'a m̄nt̄sit.
Ai s̄p̄s ce e Rom̄n̄l, 'ia dat ōi l̄si fiind̄ :
Dar cine em̄ti, poete, t̄s n̄ te ai sokotit.

T̄s n̄ ai v̄z̄st soarta ce ne ast neam gonem̄te ;
A ei m̄n̄p̄ prea l̄nḡ t̄s n̄ ai s̄r̄stat,
Niṣi ai z̄rit rinj̄irea ce z̄ice k̄'i zimbem̄te,
Fatal̄l, grozav zimbet de tot te-a 'n̄elat.

.
.

Ivirea prim̄verii, Privighetoare, k̄nt̄ ;
La int̄snerek s̄p̄ne'ḡi ōi p̄s̄l m'al t̄s dor ;
In z̄mbr̄ deas̄ k̄nt̄, k̄ valea id̄i r̄sk̄nt̄,
P̄st̄iṣl te ask̄lt̄ mi e mai simḡitor.

De Om f̄gi, P̄z̄rik̄, ōi k̄t poḡi te ask̄nde,
K̄ el ōi k̄nd se'n̄k̄nt̄ de d̄l̄cele t̄s glas,
Ṣ'ats̄n̄chea viklenia, zavistia 'l p̄tr̄nde,
'L im̄p̄nge ōi il skoal̄ n'zn rar dib̄sit nas.

Te prinde, Pъsrrikъ, te dine 'n kôlivie,
 Kъ tine se fъlehte in krъnte desfъtъri. —
 Ehti шsrrikъ ; shoarъ mi fъgi de viklenie,
 Kare e Omъl, OMUL mi insъmi in oftъri.

Kъ glasъl tъs Natъra tъkъnd sъrbъtoareazъ ;
 Kъntarea ta e immъl че 'nalцъ la cher.
 Intr'ъnsa mergi mi kъntъ, rъsъflъ mi ofteazъ,
 Kъ norъl di s'allinъ, nekazъrile per.

Ce kaxъi între oameni ? mi че ai prins la limbъ ?
 Ce sîsi че e Romъnъl mi kari ai lъi pъrîndi ?
 Și kare a lъi dreptъri ? mi kъm soarta il skimъ :
 Kъt geme, sas kъt ride ? mi че e 'ntre fiîndi ?

Nъ'i sîsne ama mълte, kъ el insъmi te prinde,
 Și de odor te dъce la kiar stъpinъl sъs.
 Sъ nъ te zîdi la dъnsъl kъm kъmpъrъ mi vinde
 Lasъ'l in trîndъvie mi tъ ia'di sborъl tъs.

.

Ivirea primъverii, prîvighetoare, kъntъ ;
 La intъnerek sîsne'di mi pъsъl m'al tъs dor ;
 In zmbre deasъ kъntъ, kъ valea idî rъskъntъ,
 Pъstîsl te askъltъ, mi e mai sîmditor.

I. E.

INDOIT AMOR.

Ceea че voiș sъ skris este o adъ-
 cere aminte din toamna trekstъ.
 Timpsl bъilor se kam treksse. Dea-
 lъrile Uriagei se desbrъka de ver-
 zitoarea lor tъnikъ, mi pъmintъl
 se askъndea sъbt зn jalnik kovor
 de frъnze moarte mi de ramъre kъ-

zste. Nъ ne mai sșiam mai mълt
 dъpъ pъrъnz in tъrnъlegъl gotik al
 Uriagei че domnehte ka o trъfashъ
 kastilianъ asșura vekisъi bъrg al
 Bizilei. Vintъlegъl îngenъtor al lъ-
 nei la Sentemъrie ne mi silise a
 kъsta зn adъpost in salonъl prin-
 cipal al kasei bъilor. In tr'ъna de
 sere, adъnarea se strînsese întreagъ-

Ех мѣ пѣsesem дѣпъ обичеисл мѣх
aproape de bѣtrinsl doktor M... de
Grenoble, sogsl mѣx de кѣлѣ-
torie mi al mѣx чичероне. Un domn
mi o doamnѣ че de кѣrѣnd sosiserѣ
la anele Uriagei, se indrentarѣ кѣtre
piano ka сѣ кѣnte frѣmossl dѣo al
bѣrbierѣsl: Dunque io son.. кѣnd
o trѣsrѣ inчепѣ a зrrѣi кѣ sgomot
in кѣrte. Кѣ тоатѣ интѣneиmea al-
bitѣ abia de o razѣ la lѣnei, dok-
torѣl rekѣnoskѣ ne кѣлѣtori mi
strigѣ :

— Minѣne! eatѣ D. Kontele mi
Dna Kontesa de Marne. La nѣmele
aчesta, o mimkare generalѣ se fѣkѣ
in тоатѣ адѣnarea. Unii se skѣlarѣ,
algii инчепѣrѣ a шontѣ инtre дѣn-
шii ; piano тѣкѣ mi dѣo se прекѣr-
мѣ. Doktorѣl мѣ lѣсѣ mi alergѣ
inaintea nobililor oasneдѣ a кѣgora
sosire fѣчea o sensacie атѣl
de obште. Se агѣtarѣ асѣnra пра-
gsѣi mi de тоате пѣrgѣle se fѣkѣ o
тѣчere кѣrioасѣ mi бѣrgѣtoare de
seамѣ.

Kontele de Marne era in vѣrstѣ
de 26 de ani. Kapѣl сѣлѣ, кѣ im-
bilurѣgare аконерит de зn прѣr не-
грѣ кѣr гѣradie бѣklѣt, пѣtea сѣ trea-
кѣ de зn тѣn десѣvirѣmit de frѣmѣ-
seде meridionalѣ. O serbezime
bolнѣvѣчioасѣ rѣspindѣtѣ асѣnra o-
brajilor lѣi le da o delikateдѣ in-
teresantѣ mi ardika дѣпъ дѣnшii
ori че аснрime mi severitate. Та-
lia ii era rѣсѣritѣ mi пропорциона-
тѣ. Kontesa mi ea, infѣдѣша зn
model de гѣradie mi de перфекдѣie

poetikѣ. Marii mi albastrii сѣi oki
avea o експresie de бѣнѣtate ме-
lankolikѣ че порѣнчea stima mi
dragostea. Giчea чинева дѣпъ кѣлѣ-
тѣrѣrѣ'i кѣ intristare аконеритѣ mi
дѣпъ амѣrѣчѣisчea zimbetѣslѣ ei
кѣ avea in inima sa o miнnѣre про-
fѣndѣ a кѣria тainѣ gѣra sa нѣ кѣ-
teza сѣ o снsѣe.

Дѣпъ че салстѣ кѣ politeдѣ ne
kontele mi kontesa, doktorѣl veni
iѣrѣ mi se ашеzѣ lѣngѣ mine. —
Cine e ачeastѣ frѣmoасѣ перекie
че ne соsѣ ? il инtrebaѣx ех ple-
кѣndѣmѣr la srekѣia lѣi. — Ce fel !
нѣ'i кѣnomѣti ? — Nѣ. — Nѣ mtii
istoria ачeastѣi тинѣr frѣmos че n'a
авѣt de кѣт o патимѣ in виадѣ sa
mi kare кѣ тоате ачестea a авѣt
доz инсѣrѣtori de amor ? — Niчi
de кѣm : — Kare a lѣat доz не-
veste fѣrѣ сѣ fie vѣdѣv ? — Niчi
зна dintr'aчестea. — Ѣi ne kare il
нѣmesk la Grenobla a ontѣ mi-
нѣne a Delfinatѣslѣi ? — Niчi ачea-
sta. — Ашѣ dar voeшti сѣ'дѣi дес-
лѣmesk enigma ? — Кѣ тоатѣ ini-
ma ; dar te интѣiingez doktore, кѣ
mie нѣ преа imѣ plak minѣnile.
Prѣzentete сѣ нѣ'mѣi снsѣi vr'o по-
veste ka ачelea din Halima саz vre
o повестire fantastikѣ дѣпъ gѣstѣl
lѣi Hofman ; кѣчѣ нѣ o voѣz krede.
— Este o istorie foarte simplѣ,
kare кѣntigѣ кѣnd va fi повестitѣ
кѣ simplitate. Ѣi дѣпъ че trase кѣ
мѣлѣдѣmire o прѣzѣ de maksѣba, ин-
чепѣ istoria in termenѣi зrrѣtori :
«Kontele Alfred de Marne este

dintr'una din cele mai bune familii ale Geværdanæsi. La anul 1834 'am intilnit la dæka de Laili. El venia regslat la seratele lsi mi îi fûchea mi zioa vizite dese. Vætrînsl dæka avea o fatæ abia de ontspirezече ani, æn inger de blændege, de fræmssede, de dæh, dar sæk kæ temerea, че este soadæ nedespærditæ a ænei patimi d'æntæis, îi inekæ toatæ indræzneala doringelor sale, sæk kæ voi sæ lase amoræsi sææ timpsl de a se îmæsternici, kæ atæta de bine se pæfækæ nebægarea în seamæ mi ræcheala în kæt fie-kare fæ amægit mi kiar Dæka de Laili fæ mæst la indoialæ. Kæ toate æcestea trebæi sæ 'mi fakæ o hotærire o datæ. Dæpæ че se inkredingæ bine kæ izbemte ne Rosina, bie-tæl tîpæ næ'mi inkînsi kæ poate vre o pætere omeneaskæ sæ'l împediche a'i konsakra toatæ a sa viadæ daka Rosina ar fi voit sæ pæiimeaskæ æceastæ jertæ. Tot neastîmpærl lsi îi era indoiala despre pæimirea fetei, mi ea se aræta ama de bæpæ kætre dænsæl mi îi zîmbia atæt de blænd, în kæt temerea de æn refæ næ mai pæ-tæ intra în pævederile lsi. Ama dar çeræ la dæka mæna fie-sei, Insæ D. de Laili, træfæsh în indoita sa aristokragie de namtere mi de bogægie, næ aflæ ne Alfred destæl de bogat niçi indestæl de nobil. Voi ka Rosina sæ se fakæ dæçesæ; mi ka venitæl de

10,000 livre че da fie-sei sæ fie în kæmpæpæ kæ æn asemenea venit al ginerelsi; mi Alfred næ pætea împline niçi æna din æce-ste kondigii. Ama fæ silit sæ sæfere æn refæz foarte kærat mi foarte positiv. Rænit în чеa mai skæmpæ a sa dragoste, Alfred hotæri sæ dobændeaskæ ne Rosina mi fæpæ voia tatæ-sææ, mi se bækæpæ kæ pæintr'æceasta va fi dator a sa feriche næmai dragostii domniæoarei de Laili. Ce sæ pærelængesk? Ei avæpæ tæria sæ fæpæ, mi dæka se væzæ silit sæ pæiimeaskæ. Nænta se fækæ fæpæ sgomot mi fæpæ gætire. Kæpænia, poate sæ zikæ çine-va kæ s'a fækæt de fadæ næmai kæ Dæmnezeæ, pæntæ kæ s'a sævîrmit în miezæl nonçii, în ænghisæl întænekos al kastelæsi, ænde abia bine-voi sæ stea de fadæ mi dæka. Eæ eram singsærl martæp al æcestei æniri çizdate, pæntæ kæ avea în sine æn че de strein mi særbætoresk tot de o datæ. În reværsatæl ziorilor amîndoi tinerii porniræ în noumie la Bareuil, æn sat la hotærele Delfinætsæsi, ænde Alfred avea o momie. Dæka de Laili adresæ gîne-re-sææ æn adio æskat mi reçe mi næ voi niçi de kæm sæ rostæaskæ vorba de iertare.

«Dæpæ dozæçi mi patæ de çæsæri kontele mi kontesa era stæ-tornîçidi la Bareuil. Akolo înçetæl kæ înçetæl înçepæpæ a'mi çitæ tristele adæçeri aminte dela Greno-

bla. Eș singur eram priimit în prietemșgul lor, mi nș mtș de ar fi fost kș pștingș poetșlși șelși mai pretenșios șș viseze o dragoste mai strinsș, mi o fericiire mai desșvirșitș. Șase lșni trekșrș astfel. Alfred mi Rosina trșia în pace în mijlokșl ășestei fericiiri limpede a kșria armonie niči șn glas omenesk, niči o intșmlare de din afarș nș kștezase țnkș șș o țslșșre, kșnd o katastrofș grozavș în șpaimș kombinatș de intșmlare kșzș ka șn trșșnet preste ășeste doș tinere flori a kșrora țșlnișș se inșșda atșt de veselș șure șer.

«Intr'o searș grșdinarșl kaste-lșlși, trase ne kontelee la o parte ka șș'l inșștișdeze, zičea el, de o intșmlare șe il interesa la ășinste. Alfred la inșșșt nș bșgș atșt de seamș la vorbelee misterioase ale lși Ieronim ; ășesta inșș șțrși, mi Alfred șrșș dșș dșșșl nișș la marginea parkșlși. Akolo Ieronim șe onri ; mi arșțșnd șn navilion șe kontelee il zidise de kșrind, inkredingș kș șn nekșnoskșt intrase akolo din preșș kș kontesa în noantea trekșț. Daka Alfred 'mi ar fi șțș ninit pornirea șșfletșlși, ar fi bșșgat de seamș de doș ori mi ne șrșș ar fi krezșt ășeășt dobitoșeaskș nișș. Inșș șșfletșl lși era isbit mi rșnit ; el era inșșstrat kș o șimșibilitate foarte mare kare din minșt în minșt il pș-

șea în vocea patimilor șelor mai kontradiktorie. Ideea resbșșșrii îi veni kș șea d'șntșș bșșșialș, nșmai dekșt imi fșkș șotșșirea, șe pșefșkș kș are treabș neapșratș mi trebșe șș kșțșoreaskș, mi șorni. Rosina rșșmase singșrș în kastel. Adoa zi, anșonișdșse noantea, Ieronim bșgș ne Alfred ne șșriș în park. El se askșșse intr'o desime de kopșșei, mi autentș akolo în zadar mai bine de șn șeas

«In șșrișit în momentșl kșnd lșna, ardikșndșse preste pleoni inșșș a lșmina șerșl, o șmbrș neagrș i se arșț în departe ne treptele skșrii kasei. Niči nș mtș kșnd șmșș doș nișștoale șe le đinea askșșse șșbt manta. Umbra șe anșonie. Era Rosina, mi Rosina mai liniștitș mi mai frșșmoaș dekșt tot d'ășna. Mergea inșșet, fșșș grijș, fșșș a bșșga de seamș la inșșoratsł frenșelor kopășilor niči la șgomotșl kobi-tor șe pșșșrile de noante fșșșea în drșșșl ei. Alfred se șitș șș vazș ne kinsł ei vre șn semn de țrșșrare șăș de grijș oare kare, dar în zadar. Ea mergea kș kanșl drent mi n'avea aerșl niči de a se askșnde niči de a fșșgi. Imnșșe șșa navilionșlși, intr'șșșl nș erăș nișini. Se așe-zșș ne o sofa inșșrotiva ferestrei deskise mi inșșș a se șita la șer. De șe mergea Alfred imi nerdea minia ; nșnșșșrile lși nereea kște

znai înaintea acelei seninătăți perfecte ce dovedea nevinovăția Rosinei. El se sokiți către Ieronim a mîrî'o fîră rășine, mi tokmai eră s'z alerge la dînsa s'z'i cheară iertare, dar de odată se opri mi se rezemă de zn kopaciș ingulbinind. Rosina nă ptea mai mult a se îndrenta; zn om intră în park. Kontesa zbrînd'îl skoate zn glas de bîcșerie îi ese înainte mi'i intinde mîna. Streinai zrkă trentele mi imbrășîind pe Rosina o sbrăte pe frunte. Amîndoz arinile zșei se inkiseră dăpă dăpă.

Kontele năvli la pavilion, sparse zșă mi slobozi amîndoz pistoalele de odată. Rosina singră fî inemerită mi kăz pe parket fîră a skoate o vorbă; dar din nentai nekșnoskășai rezșă zn gemăt șard, — «Kăștoria asta treșia s'z fie nenoročită mărmară el kă zn glas adîncit; Dămneză n'a binekșvintal'o. O cherșe! s'z nă'î ierđi! tikłosł a zcis pe fie-mea!»

»Kănd alergară oamenii la șgomotai ce se azzi, vărșă pe Rosina resternară așupra parketșai, plină de sînge, mi dăka de Laili în răgăzșne așupra trășăi ei. În kăt nentă kontele de Marne, ačeastă isnită era mai press de pterile lăi; el nă păt s'z rabe de priveliuntea rezșării sale implineite; il aflară întins fîră kșnoștingă în noalele șkșrei pa-

vilionșai, Dăka obosit de vîrșă eră foarte slab nentă o astfel de isbire revede mi strășnikă a nenoročirei. Un atak de anonliksie il mîntă în noantea ačeă. Cel din șrmă al s'z kăvint fî iertarea Rosinei mi blestemă lăi Alfred.

»Kontesa petrekă mai mște zile între viară mi între moarte. Rana ei era în partea dreaptă a nentșai, d'ășupra klavikșlei, între zntăia mi a doa koastă. Trebșia o mîșne dela Dămneză ka s'z se vindece, mi mîșnea ačeasta se fîkă. Operația avă o ispravă ce eș nă pteam s'z o nădăjdesk. Dar pe kănd eș mă bșkșram de ačeastă isbindă, s'z nătatea lăi Alfred imi insșlă mari griji. Kăda mișkare șșbt kare imaginăia lăi se desbștea; arșukase în kreerii lăi semingele zșei boale morale, ce kă atăt eră mai îngrozitoare, kă kăt eră mai liniștită mi plină de gîndșri.

Deliră arztor al frigșrilor fîkșse lok znăi delir reče, posak mi fîră țnădșire. Nămele nămai al Rosinei il smșlgea din ačeă dărere mi amorđire a șșfletșai mi a simđirilor, mi atănci nenoročitșl se svirkolea în niște lăngi mi grozave konvulsii; mi daka eș, ka s'z'î mingiș, îi ziceam kă Rosina a șkșpat, kă el o s'o vază prea kăkănd, mi kă amăndoi or s'z inčeapă iar ačeă viară de ferivire mi de dragoste ce li se prekărmase, el nironiă

«kii asnpǝ'mi, imi stringea mii-
nile mi'mi respǝndea: «Sermana
«Rosina, kǝt o isbiam! ce grozav
«e sǝ o mtii moartǝ! dar trebsia,
«mi Dǝmnezeǝ nǝ poate sǝ mǝ pe-
«dǝnseaskǝ, nǝ   ama! am fǝkǝt
«drentate!»

De atǝn i fxis silit a opri ori
ce komǝnikadie  ntre Alfred mi
Rosina. Kontesa nǝmai dekǝt  n-
trǝ  ntr'o bǝnǝialǝ grozavǝ, ce
mǝ rǝgǝ sǝ 'i o derapǝn saǝ sǝ
'i o  ntǝresk kǝ o singǝrǝ vor-
bǝ: — A mǝrit Alfred! strigǝ  n-
nekatǝ  n obide. Ax! nǝ'mi o
askǝnde. — Ce mǝrit? respǝnseiǝ
eǝ;  na ka acesta ar fi fost, doam-
na mea, kǝ mǝlt mai bine: el a
inebǝnit.

«Lǝsaǝ pe Rosina la Bareuil
mi lǝaiǝ kǝ mine pe Alfred la
mouia mea dela Mont d'Or. A-
kolo depǝrtǝnd dela dǝxǝl mi ve-
derea lǝi tot ce pǝtea sǝ veni-
neze ranele chele vii ale sǝllets-
lǝi lǝi, mǝ nǝseiǝ a'i domoli ko-
virshirea mi anrinderea kǝgetǝrii
m'a  ngelegerii ostenindǝ'i trǝnǝl.
Nǝmai dekǝt se obi nxi kǝ gǝstǝl
vinǝtoarei mi al tǝtǝlor plǝcheri-
lor sgomotoase mi insǝflegite. Nǝ
vream sǝ'i daǝ timp ni i de a
se gǝndi, ni i de a'mi adǝce a-
minte de sine. Traktarea acesta
semǝnǝ kǝ isbsteste.

»Priimeam des skrisori dela
Rosina, dar lǝi nǝ i le arǝtam. In
fǝndǝl retragerii sale, Rosina, mǝ-
ria de intristare, ea nǝ pǝtea sǝ

 ngeleagǝ kǝ fiindǝ sa de fadǝ
pǝtea sǝ vateme sǝnǝtatea mi fe-
ricirea lǝi Alfred, imi bǝteam ka-
pǝl sǝ o fak sǝ  ngeleagǝ kǝ de va
veni sǝ'l vazǝ ama de kǝrind, a-
cea dragoste a ei atǝt de minǝnatǝ
mi lǝsdatǝ, ar omori pe bolnav,
redeskizind rana abia svintatǝ a
inimei lǝi. Kǝvintǝl dragostei tre-
bsi  n sfirmit sǝ se sǝmpǝie kǝ-
vintǝlǝi mtiiingei. Rosina nǝ'mi
mai chǝr sǝ vie la Mont d'Or. Se
mǝldǝmi nǝmai kǝ a  iti skrisori-
le mele mi a se rǝgǝ lǝi Dǝmnezeǝ.

»Intr'acestea, sǝnǝtatea konte-
lǝi se restatornicea pe simǝite. Is-
bstiis a ardika  ntre viaga lǝi tre-
kǝtǝ mi  ntre viaga de akǝm  n
nepǝtrǝns zid de neingrijire mi
de zitare. Nǝmai gǝmǝse de kǝt
a face  erkarea cea mai dǝpǝ  r-
mǝ, adikǝ a sǝmpǝne la o isnitire
hotǝritoare acestǝ kǝrǝ kǝ atǝta
norocire  nkǝnsitǝ!  ntr' n kǝvint
a  ntilni pe Alfred kǝ Rozina. Mǝ
indeletniceam kǝ pregǝtirile  nei
serate,  nde vream sǝ se fakǝ  er-
karea. Postiis la acea netrecheri pe
kǝteva persoane, kǝ kare kontele
de Marne se  ntilnea des mai nain-
te de a se  nsǝrǝ, kǝ gǝnd ka mai
 ntǝiǝ sǝ fak a'mi  noi kǝnontingǝ
kǝ dǝnsele, a'i lǝminǝ  n etǝl kǝ
 n etǝl  ngelegerea, mi a'l pre-
gǝti astfel la mişkarea hotǝritoa-
re ce negremit trebsia sǝ i se  n-
timple vǝzind pe Rosina. Ce sǝ'di
sǝiis? singǝr mie 'mi era groazǝ
de a el cheas  nalt, pǝntrǝ kǝ  n

tremarea lui Alfred p[er]tea s[er] fie n[un]-
mai un fel de letargie am[er]gitoare,
mi p[er]tea s[er] fie p[er]ea k[er]v[er]nd a'i de-
skide okii, dar ce eram s[er] fak?
Trekse un an. Rosina se p[er]t[er]-
dea in aceast[er] a[un]tentare f[er]t[er]
sfirmit, mi m[er] r[er]g[er] s[er] am mil[er]
de d[er]nsa. N'am av[er]t p[er]tere a m[er]
mai in[er]otivi mai m[er]lt. Am x[er]t[er]it
zioa. Rosina aj[er]nse mai t[er]nt[er]is la
lok[er]l in[er]tilnirii. N[er] poate t[er]ine-va
s[er] mi in[er]k[er]nsiask[er] nimik mai atin-
g[er]tor ka delikatele in[er]timn[er]n[er]ri
mi griji k[er] kare to[er]i t[er]ei de fad[er],
mi b[er]t[er]badi mi feme[er] in[er]kong[er]s[er]ar[er]
pe kontesa la sosirea sa la M[er]nt
d'Or. N[er]ci in[er]tr'o parte n'am v[er]z[er]t
eroi[er]n[er] mai m[er]lt s[er]t[er]b[er]torit[er]. E[er]
ii zisei[er] s[er] meaz[er] pe j[er]d[er]l cel mai
de[er]parte de z[er]na in[er]tr[er]rii. M[er]na ii
er[er]a re[er]ce; abia res[er]s[er]fla mi abia se
d[er]inea pe ni[er]cioare; ea ar[er]nk[er] o
f[er]ri[er]t[er] k[er]t[er]t[er]t[er]t[er]t[er]t[er]t[er]t[er]t[er]t[er]t[er]
peste toat[er] ad[er]-
narea ce se z[er]ta la d[er]nsa k[er] nesa-
d[er]is, mi in okii t[er]t[er]slor t[er]iti acest
k[er]vint magik N[er] d[er] j[er] d[er] e[er] s[er] t[er]e.
Ar fi vr[er]t s[er] le m[er]ld[er]meask[er],
dar inima ii er[er]a plin[er] mi pent[er]l
in[er]nilat, — K[er]rag[er]is ii zisei[er] e[er] in-
cet, l[er]s[er]nd'o. — 'Lam av[er]t in[er]tr[er]
r[er]bdare mi s[er]ferind[er], il voi[er] avea
mi pent[er]t[er] fer[er]t[er]ire, res[er]nse ea.

»E[er]si[er] din sal[er], f[er]t[er]dsind k[er]
m[er] voi[er] in[er]toar[er]ce k[er] bolnav[er]l. In-
dat[er] o b[er]taie de inim[er] s[er]t[er]nini pe
to[er]i, o grij[er] sfir[er]itoare se p[er]se
gre[er] p[er]este toate k[er]get[er]rile. Fie-
kare remase m[er]t mi abia in[er]i d[er]inea
res[er]s[er]flarea. To[er]i a[un]tent[er].

»Kontele de Marne se ar[er]t[er]. Un
fior ne[er]ngeles streb[er]t[er] toat[er] ad[er]-
narea. E[er] ii in[er]f[er]d[er]imai[er] vre-o doi
trei din prietenii t[er]ei vek[er]. El ii
rek[er]nosk[er] k[er] des[er]v[er]v[er]ire, mi in-
cet[er] a vorbi k[er] d[er]n[er]sii k[er] o ma-
re inlesn[er]ire de d[er]x. Vorbirea lui
k[er]rat[er] mi des[er]k[er]mit[er] ar[er]t[er] o d[er]ine-
re de minte k[er] adev[er]rat min[er]-
nat[er]. B[er]k[er]ria str[er]l[er]t[er]cea pe toate
fegele.

Alfred f[er]k[er] k[er]te-va okol[er]ri prin
sal[er]. Oamenii pare k[er] in[er]cet[er]s[er]t[er]
a vorbi in[er]tre d[er]n[er]sii, in[er]s[er] in a-
dev[er]t, b[er]t[er]garea de seam[er] a t[er]t[er]slor
se aj[er]inta in tain[er] as[er]nra lui. El
se p[er]es[er]mbl[er] m[er]lt k[er] un aer foar-
te lini[er]tit mi neb[er]t[er]tor de sea-
m[er], pe z[er]m[er] in[er]cet[er] a in[er]toar[er]ce
k[er]te-va foi ale alb[er]n[er]s[er]ilor mi a l[er]
x[er]t[er]tii ce se afl[er] pe mas[er]. In sfir-
mit, pe neg[er]ndite oki[er]l lui se p[er]se
as[er]nra Rosinei.

»At[er]n[er]ci el pare k[er] se p[er]t[er]si in
niute gind[er]i d[er]s[er]eroase. Se ar[er]di-
k[er] pe t[er]k[er]te mi se d[er]se de se a-
mez[er] in aintea ei.

»Rosina f[er]k[er] o mik[er] miukare
ka k[er]m ar fi voit a se asvir[er]i in
bragele lui; dar ii in[er]tilni k[er]t[er]t[er]-
t[er]ra re[er]ce mi nosomorit[er]; mi 'mi
l[er]s[er] okii in jos.

»O nepovestit[er] in[er]fiore se v[er]z[er]
pe fegele t[er]t[er]slor, to[er]i k[er]ez[er]t[er] k[er]
Alfred medit[er] vre o res[er]bnare.
N[er]mai Rosina remase lini[er]tit[er] mi
smilit[er].

»Temerea mea in[er]i avea teme[er]l.
Boala kontel[er]i se degenerase in

monomanie. Rosina albă mi reche
ka marmăra, kă mînele îndepenite
zba de alta, nă kăteză s' mi mai
ardiche kapăl de frikă s' nă mai
întilneaskă avel okiă xskat mi
skliničios che o f'chea s' moargă.
Kă ori che pred trebia s' o smăl-
gă çine-va din ahea s'fferindă, mi
s' o tragă din ahea immărmărire.
Zisei s' addăkă mese de jok, im-
pinsei kă sgomot skăznele, mi ră-
gaii ne o damă a prelsă tare la
miano. Achest sgomot f'gă veste
prodăse efektăl che nădăjdiam.
Alfred veni kătre mine kă pami
mari mi argăinds' mi kă çn tre-
mă konvulsiv ne kontesa de Marne.

« — Femeea ahea e prea fră-
moas' imi zise el. Nă g'şemi kă
seamăntă kă Rosina mea? kăm o
kiamă, doktore, s'ne'mi kăm o
kiamă!

«Adevărl f'gă îndoială 'l ar fi
ommorit. Dămnezei mă însăflă
mi îi respănsei kăm imi veni:

« — Kăm o kiamă?... Enrietta
de Lăşval.

«El skrise ne portofolliză s'ă :
Enrietta de Lăşval» mi se f'kă
nevăzăt.

«Noi ne g'şimădirăm impregi-
răl kontesei; ea leminase mi bă-
zele'i ka vioreaoa artiklă nămai
nişte plăngeri răţcite mi nişte
gemete înkăntate. Deskizănd okii
îndreptă kătre damele che o çineă
o kăţţăgă stinsă mi desnădăj-
dăită kare voia s' zikă: mălăş-

mim! ne çrmă pşind măna asăpra
semnăşăi ranei sale :

« — Rana ahea, o vezi, zise
ea silindăse s' vorbeaskă, mi în-
torkindăse kătre mine, rana ahea-
sta, 'mi a f'kăt mai pşdin răă!»

«Venise timpsă s' ne desmă-
đim. Rosina imi argăţ doringă kă
voieşte s' remăie singără, Alfred,
inkis în kamera sa reuătea f'gă în-
chetare nămele che skrisesse ne por-
tofolliză s'ă, mi eră în prada çnei
ţărbăşări străşnice. Priveghie
mălă, mi se kălkă foarte ţirziă.

«Dezi de dimineadă a doza zi
kontesa veni la mine.

«Doktore, imi zise ea: am gre-
şit, 'mi ai f'kăt voiea mi n'am kă-
vint s' te osindesk. Tot che aă nă-
ţăt s' fakă ştiindă mi prietemă-
găl, ai f'kăt. Aşa o răgăçine am
s'ădi mai fak: Lasă-mă s' impă-
đim amăndoi grijile. Nădi çer mai
mălă de kăt s' mi dai çn lokmor
între dămneata mi între dăşşăl.
Kănd vei sokoti kă fiindă mea de
fadă îi foloseşte, kiamă-mă; kănd
voiă fi de prisos, goneşte-mă. Dar
chel pşdin lasă-mă s' lokşesk tot
într' çn akoperemint, s' răşşis tot
çn aer kă dăşşăl. Aibi miţ mi nă
mă mai desmăđi a doza oargă

«Priimiă çererea Rosinei. Insă
chea d'ţntiă kondigie ka s' poată
şedea la Mont d'Or, fă ka s' mi
skimbe nămele mi s' priimeaskă
ne çel kare i' l dedesem de kă sea-

ra. Anna Rosina de Marne se fêkx Enrietta de Læsva.

«Viada noastr̃ din aĉea zi læz o direkĉie k̃ tots̃l ñoœ, mi boala kontels̃i se revesti k̃ œn karakter de poesie adeṽrat de miñœne. Nimini la Mont d'Or ñœ 'mi ar fi p̃st̃at ink̃iñs̃i s̃œ ia de neb̃œn pe aĉest fr̃œmos j̃œne k̃œ œn graiœ plin de m̃œs̃œr̃œ mi de vredñiĉie. Ad̃narea k̃œ Enrietta i se fêkx neap̃rat̃œ, mi toat̃œ zioa er̃a læng̃œ d̃œnsa. Enrietta, mi ea, al k̃œria s̃œfflet inĉeleg̃ea toate jertfele mi dragosteaa læi, imi fêkxse o ink̃iñs̃ire de fer̃iĉire, nent̃œ k̃œ aflase mijlok̃œl de a se krede fer̃iĉit̃œ. — A vedea pe Alfred, imi zĉea ea. a'l aszi, a œrm̃a d̃œp̃œ d̃œns̃œl, a fi prietena mi sora læi, asta e toat̃œ fer̃iĉirea mea. De aĉi in ainte aste e viada mea.

«Eœ ñœ p̃œteam s̃œ am asig̃œrarea in kare se afl̃a kontesa. Aĉea ĉe ea vedea prin dragoste eœ o vedeam k̃œ j̃œdekata mi toate m̃œ f̃œĉeas̃ s̃œ p̃œṽœz o kris̃œ neap̃rat̃œ. Ṽœñielile mele se adeverit̃œ foarte k̃œr̃œnd.

«Kontele intr̃'o zi voi s̃œ'mi vorbeask̃œ. M̃œ trase in f̃œnd̃œl œnei ṽœi, p̃œ m̃œ r̃œg̃œ s̃œ mez læng̃œ d̃œns̃œl. At̃œnĉi imi int̃inse m̃œna mi imi zise :

«— Am s̃œ'ĉi fak o dest̃œiñœire, kare o vei int̃i d̃œmneata ñœmai mi D̃œmnezeœ. K̃œte zille imi re-
m̃œn a mai t̃œi, s̃œiñz̃œr̃œ dela h̃œ-
r̃œirea ĉe voiœ læa. Ask̃œlt̃œm̃œ.

«Eœ m̃œ ant̃oniaiœ de d̃œns̃œl.

«El imi œrm̃œ vorba:)

«— D̃œmneata int̃i daka am iœbit pe Rosina. Ea st̃œniñœnte in inima mea œn lok ĉe niĉi o p̃œtere in læme ñœ va p̃œtea s̃œ'l r̃œneask̃œ. De am œĉiis pe sogia nekredinĉioas̃œ, in s̃œ œœvenirea isbitei mele ñœ va m̃œri niĉi o dat̃œ in s̃œfflet̃œl meœ. Rosina a fost steaoa vieĉei mele; mi k̃œ toate k̃œ steaoa aĉeasta s'a int̃œnek̃at p̃œĉin, eœ œn s̃œ tot d'asna o voiœ vedea r̃œt̃œĉind̃œse d'asura kap̃œl̃œi meœ ka semñœl herd̃st al fer̃iĉirii trek̃œte. Dela moartea ei ink̃oœĉi, doktore (s̃œœvenirea aĉeasta e grozaṽœ) dela moartea ei, int̃i k̃œ eœ m'am sokotit ka œn om int̃ers din læme, L̃œmina soarelsi m̃œ obos̃iã, ñœ simĉeam k̃œ mai t̃œœsk. M̃œ f̃œ k̃œsem de e potriṽœ nesimĉitor mi la b̃œk̃œriile mi la d̃œr̃œrile de pe aĉest p̃œmint. P̃œœiam in viad̃œ f̃œr̃œ ĉint̃œ mi f̃œr̃œ doring̃œ ink̃iz̃œnd ok̃iœl mi œrekiea la toate armoniile nat̃œrei. Kredeam k̃œ adeṽrat k̃œ aĉeast̃œ viad̃œ va ĉinea tot aœa mi k̃œ romang̃œl amœr̃œl̃œi meœ inĉep̃œt k̃œ Rosina se va sfir̃mi k̃œ d̃œnsa. Ah, ñœ ! œn ñœœ orizon se deskide in aintea mea. Arinele mele voesk a se mai destinde, inima'mi re'nĉene a b̃œte. D̃œmnezeœle, k̃œ toate aĉestea eœ j̃œrasem ka niĉi o fem̃œe alta s̃œ ñœ ia lok̃œl Rosinei. Dar k̃œragiœl aĉesta imi linsehte. Ak̃œm nent̃œ œnt̃œiam̃i dat̃œ s̃œœvenirea Rosinei e

ŝerz pslere in mine. Doktore, indelegi?... izbesk ne Enrietta de Lssval.

«Kyt patsiŝ mŝ siliŝ a mŝ mirà de ačeastŝ deklaragie a kontelsi de Marne. Cerkaŝ a'mi domoli mirarea ŝi a'i infŝdiŝa ačest projekt mai pŝgin romantik ŝi mai serios. El mŝ askŝltŝ kŝ rekŝnontingŝ ŝi remasse mŝlŝmit de sŝtsirile če ii dedeiŝ. Isbŝtiŝ a'l inkredingà kŝ insŝrŝtoarea kŝ Enrietta nŝ ar pŝtea sŝ a dŝkŝ ničì o vŝtŝmare addŝyerii a minte desure Rosina ŝi kŝ ačest de al doilea amor in lok de a nedrentŝdi čea d'ŝntiŝ a lsi patimŝ, din protivŝ o ar ajŝta ŝi o ar fače sŝ'ŝi die mirŝl ŝi sŝ'mi gŝseaskŝ intr'ŝnsa feričirea prin felsrimi de kŝnŝri. M'am desŝrŝdit de dŝnsŝl mŝlŝmit. Impregiŝrarea erà grabnikŝ. Alergaiŝ la preot, pentŝ kŝ adesea-ori aveatrebŝingŝ de ajŝtorŝl lŝi. Ii povestiŝ in grabŝ intŝmŝlarea, ŝi čeriŝ, de voieŝte sŝ'mi fie in tr'ajŝtor. — Ŗtiingà, ii ziseiŝ, se depŝrteazŝ de greŝtŝdi, kŝnd nŝ pŝate sŝ le invingŝ. Maksima ačeasta sŝnt silit sŝ o priimesk aŝtŝzi. N'am pŝtŝt sŝ tŝmŝdŝesk monomania kontelsi de Marne: okasia ŝnsŝ mi se infŝdiŝeazŝ a da ačestei monomanii ŝn karakter ofițial ŝi raționabil. El se kredevŝdŝv ŝi voieŝte sŝ se inoare negremit kŝ nevasta sa. Sŝ profiŝtŝm kŝt mai ingrabŝ de kapričŝl

ačesta, ka sŝ intŝmŝntŝm a nŝ veni altŝl ne kare legea n'ar pŝtea sŝ il indestŝleze.

«Preotŝl, ŝn popŝ ingŝdŝitor, mi bŝrbat minŝnat, se kam gindi lŝ inčepŝt ŝi'mi ŝkŝ kŝte-va improtiviri, a kŝnŝna de a doilea ne ačeiŝmi sođi dŝpŝ binevintarea voiea nŝmai a doktorŝlŝi, lŝi i se pŝrea o fantŝ nekŝvioasŝ, da-ka nŝ in sine, čel pŝgin in okii religiei. O jŝmŝtate de zi petreks a'ŝi tilkŝi kanoanele Biseričei ŝi ačel večinik prinčiu Non bis in unam (Nŝ de doŝ ori in ŝna). Ka sŝ ardik ačele greŝtŝdi il indennaiŝ sŝ se sŝtsiaskŝ mi sŝ čearŝ voie dela eniskopŝl din ačea enarxie. El ŝ gata. Mŝ dŝseiŝ mi eŝ singŝr sŝ solez ačea binekŝvintare ŝi dŝpŝ ont zile bŝnŝl preot priimi dela skasŝl eniskopal impŝterničirea če o doriam kŝ aŝtŝa infokare.

«Ačeste ont zile ŝerz ŝn veak pentŝ kontesa. Eŝ nŝ vream sŝ'i daŝ o nŝoŝ nŝdejde mai nainte mŝnŝ nŝ voiŝ fi in stare de a o infŝingà. Ea se desŝnŝdŝjdsia de tŝčerea mea. In sŝiruit, kŝnd toate se pŝserŝ la orindŝialŝ, mŝ xotŝriiŝ sŝ'i sŝsiŝ — Alege'di dintre xaine rokià čea mai frŝmoasŝ, podoaba čea mai bogatŝ. Aŝtŝ searŝ avem nŝntŝ ačì, ŝi akŝm če iđi vorbesk altarŝl biseričei se inpodobemte mi se lŝmincazŝ pentŝ dŝmneavoasŝrŝ. Ea nŝ mŝ indelegea ničì de kŝm.

«Dste, îi ziseiș, dste de'di pș-
ne rokia de mireasș. Unșl din
nșmele dșmitale di se va da inapo
nșmai de kșt... Nș al Rosinei...
Rosina este moartș... Dar te vei
mai face ũnkș odatș kontesș de
Marne!

«Și kș adevșrat kiar intr'achea
searș, Alfred de Marne mi Enrietta
de Lșssval se kșșșnarș in kapela
dela Mont d'Or. Din zioa ačestei
nepomenite kșșștorii ei s'aș așe-
zat kș hotșrire mi s'aș statorni-
čit in Delfinat, Alfred vorbeshite
foarte rar de Rosina mi krede kș
hotșrire kș s'a inșșrat de dor
ori. Enrietta nș se deslinemte de
lșngș dșșșșl. Ea îi este mi șșror,
mi amântș mi femee. Ea vede bine,
kș feričirea bșrbatșlși sșș este
șn vis ne kare chea mai mikș ne-
bșșgare de seamș ar pștea sș'l
rișineaskș, mi streșșemte lingș
dșșșșl intokmai ka o mșmș aproa-
ne de filisl sșș. Ea il leagșș
inčet mi kș dragoste in nebșșnia
sa. Pare kș ar fi ũngerșl pșzitor
che il fereshite de ori che bintșire
de moarte; mi kșnd o gșș che
nș'mi ia seama se deskide din
intimulare ka sș zikș inaintea
lși vre o vorbș che 'iar așșșa
addșcherile aminte, saș sș rostea-
skș vre șn nșme che el nș tre-
bșe sș așșș, ea atșșși strigș șne-
riatș : — Bagș de seamș, el doar-
me, sș nș'l deshetșđi.»

Așfel vorbi doktorșl.

In vremea ačestei povestiri, sgo-

motșl tot inkșrkă ne nerekeă kșn-
tștoare in kșt kavalerșl mi dama
se afla tot la chea d'șntșiș a lor
mșșșșș. Akșma ũnșș semșna
kș șșnt hotșriđi sș gșșș toate
pedičile mi ea artikșlș ačeste
trei vorbe: Dunque io son,
kș o sigșșanđș vrednikș de in-
semnat. Nș este inđoiatș kș ar
fi șmat kș ačela'mi ton niňș la
șfirmit, daka cheasornikșl n'ar fi
bștșt zechē cheasșri. La bșile U-
riagii asta este semnalșl retrage-
rii. Fie-kare se trase. Eș kșș-
taiș kș okii ne kontele mi kon-
tesa de Marne. Ei ũnkș șmedea
jos șnșl lșngș altșl. Kșștșșșrile
lor eră amestekate inpresșș mi
se dinea de mșșș.

— Ce feričiđi șșnt! ziseiș
Doktorșlși.

— Te amșșemti imi respșșse
el kșștind kapșl kș intristare. Niči
șnșl niči altșl nș șșnt kș desș-
virșire feričiđi. Kontele de Marne
n'a șitat lșngș chea de a doilea
șodie, feričirea che îi da chea d'șn-
tșiș: îi e dor mi oșteazș dșșș
chele trekște. In kșt pentș En-
rietta, ea nș'mi mai face niči o
ilșșie: știe kș in viitor, ori che
va face, ea nș va fi de kșt a
doilea in inima lși Alfred... Kre-
demș.... Biata femee pșștimește
Enrietta este geloasș mi nișmș-
eshite ne Rosina,

(MOLE-GENTILHOME.)

CRITICA LITERARA.

Tot d'asna am fost denarte de meseria auelor skotochitori kari, nenstind sã fakã nimik, imi perã viaga intrã a aflã nete in soare: mari astronomi ai lãi Eson kari, tãmbãnd kã okii sgiigi la stele, daã in pãzãri. Uritã e viaga mi meseria auelor kari, neutiind niçi o datã sã fakã, nã se okãpã de kãt a strikã. Dragã meã cititor, kritika sãmãtoare, vei vedea singãr kã nã este o derãpãnare, mi kãgetãl ei nã este de a strikã, pentrã kã observãgiile ce vei intilni pentrã ori çine pot sã fie de solos, mi kiar pentrã krezãtãl poet desãre kare ne va fi vorba, de va voi sã askãlte, mi altã datã sã ne fakã çeva versãri mai bãnicele. De am alergat la stilsã auesta, vina nã este a mea, çi a veakãlã saã mai bine a oamenilor din veakãl nostrã kãror nã le nlak sã çiteaskã lãkrãri serioase.*) Afarã de auestra kãgetãl aestei kritice este de a indrentã

1) Pãnã in epoka auestra nã se vede niçi o polemikã litterarã. Astãrãl a-cestãi artikol nã fãkãsse nãnã açi dekãt a inkãragiã ne togi jãnii debãtãngi, a le inssflã zelãl travãlãlãi, mi gsãtãl çerst de artã. De vre-o doi trei anni se vãzã merã attakat in çelle mai sakre ale sale, satirisat foarte neomenos mi in lãnga sa paçiendã se vãzã nevoit, nã a riãostã, çi a korrigẽ. (1862)

oare-kare greuale, mi greualele ce se nask din mindrie prin nimik nã se indrenteazã ka prin lãarea in ris. Ridikãlãl tot d'asna a fost biçiãl çef mai grozav al viããlãi. — La noi mi la toate neamãrile ce se aflã in a lor pãrãchie abia se inçene çn lãkrã mi ajsãge la abãz. Onorabilã este mãuka auelora ce se strãdzesk lãminãndãse ne sine, sã lãmineze mi ne algiu, mi prin ale lor tradãkãii sã adaoge mi sã mãreaskã pãrãuka noastrã literatãrã; aeste lãkrãri tãnsã aã de kãget sã inblãnzeaskã obiçiãrile, sã derãpãne preãjãdigiile, sã inveãde pe om a trãbi in paçe kã çei-lãlgi mi in liniunte kã sine, sã arate fie-kãrãsia datorãile sale, mi prin drãmãl lor sã' addãkã la treanta çea inaltã a vredniçiei omãlãi pentrã kare este mi fãkãt: Kãnd tãnsã çineva abia apãkã pana in mãpã mi abia a inçepãt sã inãire kãte-va vorbe in vãdate ne din afarã fãrã skõp mi fãrã çnire, mi se krede kã akãm e leit tikãsit astãr, mi kã, find astãr, auestra este çn titlã in repãblika litterilor, çn drent de aristokrat al litteratãrei mi kã ka aristokrat are drentãl sã trãjãskã ori-kãm, sã vorbeaskã ori ce va voi, mi sã skrie ori ce îi va veni; sã inãrãnte ne çine intilneãte, sã batjokoreaskã ne çel kã kare vorbeãte, sã semene vrãjba, sã se fãleaskã intrã ne-

rșminarea sa mi s'ă întinză kor-
rșpșndia mi desfriză, șn asemenea
omșleg, șn asemenea kreztă aș-
tor nă este vștșmștor nșmai pen-
trș sine, kare e mi om perdtă,
dar skrierile lăi întind demo-
ralisagia la milioane, mi gemșn
nă ka șn monșment, dșmș kșm
zik, ți ka o sșmșmie de rșșine
a veakșlăi în kare a trșit. O aș-
fel de klikș saș o așfel de mi-
șinș, șure rșșinea veakșlăi no-
ștrș s'a kloșit mi s'a doșnit în
nștoarea mi akrima demorali-
sagiei, mi fșrș a kșnoamte niči
înkai regșlele skrișlăi, niči înkai
o gramatikș, niči kșt nreșș-
ește șnt nșnt mi o virșlș, daș
înainte kș okii înkimi mi șmbșnd
în întșnerik zik kș șmșineazș ne-
mșl mi formeazș opinia, mi dș-
nș țe se mișrș mai șntiș șingșri
de fantele lor, de kare zik kș
«șșnt nreă șigșri» anoi le
daș mi la lșme, le skot la obraze
ka șrș ne mișrșm mi noi de dșnșele.
Așna dar, a derșpșnă țișneva aș-
fel de idei, a înnișă o așfel de
trșșie nreșșditoare, nă va șrș zi-
kș a strikă ți a fače. Pîntș șrș
întrșm în asemereă țeșetșri,
pîntș kșnd vom înčeșe a fače o
analise litterarș, ne vom okșnă
akșm a dă oare-kare regșle
nriș arștareă șnor greșuale, mi
ka șrș fakș țișne-va a rodi țeșeă
țe nșne în pșmint, nă e de așșnș
șșmai șrș șemene, treșșe mai ți-
diș șrș smșlșț șniși mi bșrșriile,

șnde mșna țe revarșrș kș inbil-
șșgare șemîșgele nă e de niči
șn folos; la rșdșșina șnișilor
treșșe sekșre mi de mșlte ori
sekșre șrș reșșne kșrșngșl; la rș-
dșșina bșrșriilor șapș, mi șapș
șrș restoarne kș brazda mi rîmș
mi broaște. Așșnči pșmintșl ro-
dește, daka va kșdeă ploașe la
șimș.

Nă e țișșia datș kș am între-
bșșngat șn așfel de știl. Ka în-
vșdștor nșblik în șimș de mășe
anni am îndrentat adeseă demrî-
derile șkoalelor, șnde totd'ășna
o glșmș amestekatș în observa-
șie fșșeă mai mșlț de kșt o re-
gșlș nreșșakș mi pîntș de o reče
erșdîgie. Este adeșșrat kș glșma
se fșșeă kș keltșiala șkolarișlăi
kșrșșia i se îndrenta demrînderea,
dar el nă se mșșniă, rîdeă mi el
din nreșșnș kș konskolarii șrși. Om
privat de mșlte ori am ūters
rîdșri mi feșe întrege: martșrî
am deșși. Ka șrș arate țișneva
greșualele șnei skrieri nă poate
șrș le lașde. Ačeă fak mi akșm,
kș așrș deoșibire nșmai kș așșnči
bșrșrile de șeamș se fșșeă în-
tre doș-zeci saș trei-zeci de șko-
lari, saș între nreșș oki, mi a-
kșm înainteă șrși nșblik țișitor.
Așșnči se foloșeă șrșl saș doș-z-
zeci mi akșm poate o ținerime.
Foloșl se fače, înșrș kș keltșia-
la trșșiei șrșșia. Ploaia nrișește
șoldelor, dar strikș adeseă kș-
kșlșdșl mi ibričelșl de fișerat

al olarșisi; marea formează abșrii mi abșrii mșrii ploaia, dșce ne șpatele sale mii de vase mi inlesnește șniversșl, dar mi inekș kște o datș. Tșnetșl kșrșđđ aerșl mi revarsș rodnișia, dar mi trșșnește din kșnd in kșnd. Ce ne nasș dar de trșfia kșzștș đșpș nasșl ardikat in vint al șnșia, kșnd e vorba de foloșșl șelor mai mșđđ mi kiar așestș biest șnșl, kșnd va vrea șđ invede mi șđ se fakș om de omenie? Șđ ne inșenem dar kritika.

In Romania No. 48 mi 55 s'a vșzșt đoș bșkșđeale in stixșri ęe se zik poesii, mięi la vedere mi la ęitit řnkș mi mai mięi, kș imi nerde ęine-va řđbdarea dela ęele đ'ęntiș řndșri.

Aęeste řșmite poesii șșnt iskșlite de řn poet nekșnoskșt ęe 'mi kșntș kșntekșlș singșr, zikșnd;

«Kș 'nđelentsl se ferewte
«de ori ęe nekșnoskșt.»

Ĵșni, kșđđi ađđ inșenșt șđ skriđđi saș șđ intradı in lșme, feridivș de așfel de nekșnoskșđđi mi nș lșađđi de model nięi skrierile lor nięi pșrtșrile lor.

Nșmele aęestș poet este G. A—skș, Daka vrei șđ'l gięewti, ęititorșle, eș mș sokoteșk kș aęește trei semne vor șđ zikș «Ghiđđ Arięizleskșl.» Un arięiș poet saș řn poet al Arięilor nș este o minșne ęe se inđimșlș ne toate zilele. Saș daka voewti, idđi voiș faęe o tșlmșđire aęestor

șlove mai iskșsitș. Eș șșnt șn om kare voiș șđ mș đđđ đșpș mode, mi akșm treęe ęine-va de mare aștor kșnd vorbewte in termenii Banksłsi faro. Skș, in limba Romșneaskș insemnează nobleđe, (iartșmș, dragșl meș klasik kș nș zik nobilitate, pentř kș aęi nobleđea se potrivewte mai bine kș bobleđea) așa, s kș, insemnează nobleđe, adikș este de o pștere kș aęel vestit De eșroneșk. G. va șđ zikș Ghindș, mi A, Așđ; așa dar G. A—skș va șđ zikș đșpș limba inđortokiats; Ghindș. A s, d e; mi đșpș limba kreștineaskș «Aș de ghindș.»

Pșblikarea aęestor bșkșđeale nș krež șđ o fi řkșđt Romania de kșnt pentř raritatea lșkrșlș mi monștrșositatea versșrilor, vrednięe de řn kabinet de istorie natșralș.

Noi pșblikșm aęi o bșkșđikș adikș Fabșla Vșlnei, Kałșlș mi a Lșpșlș, dar nș ka șđ arșđđm o raritate pentř kș lșmea akșm o știe mi s'a șđđrat de ea, ęi, đșpș kșm am zis, așșpra ei șđ ne faęem bșđđrile de seamș.

Așa poetșl noștrș Glagore A—skș (1) đșpș ęe prin ęea đ'ęntiș a sa bșkșđikș (V. Romania a No 58) ne a tot pșrtat in lșng mi in kșrmeziș neste kșmmii, prin palate,

1) Littera G. se zięe glagore in slavoewte, mi zissl poet era din gaska slavoewtilor, mi din inđimșulare se kiema mi Grigore. (1862)

prin tabere, preste mări, (unde e balazrsl mi atitea jivini,) prin Grecia, sã ne arate fericierea mi ne a tot snrs : «O Vedegi kolo, o vedegi kolo» apoi remne kã okii ne zn nor, mi ne snrne din esperiendã (kã e kã pãrsl alb) kã akolo e biata fericiere. Nã mai poate akãm nimini sã'l deslineaskã de akolo. Sã'l lãsãm dar kãz-tind la nor mi la stele mi sã çitim zn vers din fericierea asta.

«O vedegi kolo,

'ntr'zn palat mare.»

Domnãl Ariciãleskã, obicãnãse-mte kam des a ingimna zekile kã anostrofãrile fãrã lok. Eã nã poçiã sã çitesk ne «ntr'zn palat mare» întokmai ka bietsl strein ne p tris-p tris. Și vã rog, jãnilor kãnd façegi versãri, niçi o datã sã nã anostrofãgi vokala çe

sã in kãrsl semistixãsl niçi al çelsi d'ntiã niçi al çelsi de al doilea. Anostrofãl e o bãnã zrekelnidã adesea ori, dar in asfel de intimpãri, in lok sã gidete, jãdeapã zrekeã mai gãã de kãt ghimni Ariciãslã

N'avem timpãl sã ne okãpãm mai mãlt de fericierea tiklãitã ne nor, kã e preã veke, mi lãmeã, dãnã kãm am vãzãt intr'o inãtiindare, voemte lãkrãri proaspete. Fãbãla este mai proaspetã, întokmai ka zn nemte çe, afarã din elementsl sãã, se bate ne zskat fãrã takt mi fãrã kadendã.

Sã vorbim dar de vãlne, de kal mi de lãp, mi alãzãrãm açi açeã fãbãlã, întokmai dãnã kãm s'a pãblikat fãrã a skimba saã a skoate niçi o iotã, niçi o çirtã. (dãnã limba amatorilor de slavonie).

VULPEA, KALUL ȘI LUPUL.

O vãlne de ani mikã, in sã de minte mare,
 Și kare meseria abia m'o inçepãse,
 Pentru intiiami datã vãzã din intimplare;
 Un kal, dobitok falnik, çe ea nã mai vãzãse,
 Așa, dãnã çe vreme destãl il priveshte;
 Plinã de mãlãmire
 D'açeã deskonerire,
 Pe kãmãtrãl lãp kastã, mi'i zice : «te gãemte
 «Sã mergem imureãnã açilea la zn lok,
 «Sã'di arãt zn frãmos mi mare dobitok :
 «Çe mtiã kãm se'ntimpãl, poate sã'di iasã bine.»
 Lãpãl rinjind respãnse: «Sã se lãnte kã mine?

«Și s'ă vezi j'ăk'ărie ! ins'ă ia'n'cheni s'ă'mi s'ăzi,
 «Ce fel de g'ăr'ă are, k'ăm e f'ănt'ăra l'ăi ?
 «O ! nent'ă k'ă ast'ă dat'ă s'ă f'ă ertat'ă,
 Ii zise doamna v'ălne: «e'ă i'ăi s'ăzi'ă c'ă am v'ăz'ăt ;
 «Dar ka s'ă fak potret'ări, z'ăgrav n'ă m'am n'ăsk'ăt ;
 «Și d'ăp'ă k'ăm m'ăii sing'ăr, s'ănt foarte ne'n'ăv'ădat'ă.»

Vorbind așa 'ntre ele
 Dobitoacele mele,
 În dat'ă a'ă sosit
 La lok'ăl c'el dorit,
 Kal'ăl k'ăt le z'ărește,
 De f'ăg'ă se g'ătește,
 K'ă'ăi vizita l'ăpeask'ă
 N'ă vrea s'ăo p'ăimeask'ă ;
 Și ni'ăi n'ăvea dorin'ă
 S'ă fak'ă k'ăn'ăm'ănt'ă.

Dar v'ălnea k'ă i'ădeal'ă îi ese înainte,
 Și c'ăark'ă s'ă'l ink'ăr'ăc'ă prin a c'ăeste k'ăvinte :
 «St'ăpine! D'avem voie, mi de g'ăsești k'ă kale,
 «Noi c'ăele p'ăea plekate sl'ăgi ale d'ămitale.
 «Am aveao de c'ăinste s'ă'ntreb'ăm c'ăine em'ăi ?
 «K'ăre i'ăi este neam'ăl, mi c'ăe fel te n'ămem'ăi ?»
 Kal'ăl, c'ăe k'ă lesnire, g'ănd'ăl lor il p'ătr'ănde,
 F'ăr'ă a perde vreme, se'n'ătoar'ăc'ă mi res'ănde:
 «Domnilor, de dor'ăi, n'ămele me'ă s'ă'l m'ăi'ăi,
 «Il am skris ne potkoav'ă, mi n'ăste'ăi s'ă'l c'ăit'ăi.»
 V'ălnea, la aste vorbe, se trage la o parte ;
 «Kit nent'ă mine, v'ă s'ăzi k'ă n'ă m'ăi'ăi k'ărte ;
 «K'ă'ăi familia noastr'ă fiind kam sk'ăp'ătat'ă,
 «Și neav'ănd mijloac'ăe la șkoal'ă n'ă m'ă dat ;
 «Dar a Domn'ăl'ăi l'ăp, mi mare mi bogat'ă,
 «Mai m'ălt de kit o k'ărte ne skris'ă, la n'ăv'ădat'ă.»
 L'ăp'ăl șm'ălat în sine, de l'ășda v'ălpeask'ă,
 Veni ni'ăz an'ăoape, n'ămele s'ă'l c'ăiteask'ă.
 Kal'ăl k'ăre șta g'ăta k'ă 'ăn ni'ăior în v'ănt,
 Ii d'ă o lov'ăt'ăr'ă, mi'l k'ălk'ă la p'ăm'ănt.

Desl'ămit ne dovedește
 F'ăb'ăla c'ăe am v'ăz'ăt,

Къ 'ngelentxl se feremite.
De ori че neksnoskxt.

G. A—skx.

Dar fьkinds'i analisea, bьnxl meš cititor, o sь mai trechem o datь tot prin acele rindzri. Ce pedeapsь! inьz fii generos mi mai arьnkь'đi o datь okii ne ele, kь pьđin, mi mi nь le vei mai azzi niči de nьme.

«O Vxlne de anni mikь, ьnsь
de minte mare,»

(de minte inьsь mare)

«Și kare meseria abia m'o in-
чепьse»

«Ș'o inчепьse» va sь zikь «mi o inчепьse» iar nь «imi o inчепьse»: dela ьn poetam ьnsь че ne spьne așfel de ьrite basne se iartь o așfel de neortografie. Kьđi oameni aș trebsingь sь mai in-vece ьnkь 'vre-o trei lъni in klastea ьntьiș de Umanioare! kь akolo ii invađь sь skrie: «mi o inчепьse, iar nь: m'o inчепьse.» Dar ači ne e vorba de poesie iar nь de Gramatikь (kare se skrie kь doi m.) Kьnd чine-va este nьskxt poet, nь trebьe sь шtie mьltь karte, kь ideile ii vin dela Apolon kь grьmada. El face la versьri ka Boierьl lxi Molier la prostь, fьrь sь шtie kь fьche la prozь.

«Pentь in tiia mi datь
vьzь din intimnlare

«Un kal dobitok falnik

че ea nь m ai vьzьse»
intiiamidatь, mi че ea nь-

mai vьzьse e, din doь ьna este imnlstьrь; pentь kь, kьnd nь-mai vьzьse, va sь zikь kь e ьntiia datь, mi kьnd e ьntьia datь va sь zikь kь nь mai vь. vьzьse. — Inьsь lesne e sь vor-beaskь чineva; dar ia sь ia pana in minь, mi atьnчи vede kьte paraskovenii ii trebьe ьnxi vers minь sь easь intreg kь toate ni-чioarele lxi intokmai ka o karakatidь kьrьkьnatь, saь ka ьn rak de baltь kь toate niчioarele lxi,

«Аша дьпь че vreme destьlь
il privește,

«Plinь de mьldьmire

«D'acea deskoperire»

Am cere prea mьlt kьnd vorba «plinь» am sokoti'o de prea obraznikь in kanzl versьlxi. E mi пьkat sь mь leg de dьnsa kьnd mai la vale sьmь de așfel de vorbe vor remьnea in pace. Аша dar meargь mi ea pe lьngь chele lalte. Unde a mers mia meargь mi sьta.

«Pe kьmьtrь lьn kastь, mii
ziche te gьtente »

Eș sьnt ьn om чisdat, kь n'am obicheiș sь vorbesk kьnd kast ne чineva, чи дьпь че il gьsesk. Аша аш ii vrьt ka mi vьlnea sь nь'i zikь kьtьnd ne lьn, чи дьпь че 'la gьsit. — Ce zichi dom-ьsle nocte, nь zik bine? Dar

asta vine din inspirația poetikă, che dela poet se 'ntinde mi la vslne mi o face sã vorbeaskã kãstãnd, adikã airea — Apoi «ne kãmãtrã lãn kãstã» che fel de semistix este? che odorogitãrã șotãnkãtã? che inșirare de vorbe kã okii inkishi? Dar fiind kã poetã a inkis okii mi a dat înainte, dãmneata, çititorãle, astãpã'di șrekile, mi mergi mai la vale kã o sã vezi ç'o sã vezi.

«Sã'di arãt șn frãmos mi mare dobitok»

Poate kã dobitokãl vslnei a fi frãmos, dar versãl poetãlãi șritatã a avãt. Niçi kadengã, niçi mãkar nãmãrat ne degite, saã d'a mi nãmãrat poetãl 'ia emiã ama de bine ka mi lãpãlãi kãnd a vãrãt sã nãmere slovele dãnã potkoava kãlãlãi.

«Lãpãl rinjind respãnse»
 (Rinjind lãpãl respãnse) nã e-
 rà mai bine?

«Sã se lãpte kã mine.»

Zi de varã nãnã searã, mi semistixãl tot sã nã fie bãn.

«Și sã vezi jãkãrie, ãnsã ia'n-
 çeni sã'mi șnãi.»

Din jãkãrii ši frãng oamenii adesea niçioarele mi ši șnarg kanetele. Și jãkãria asta a frãnt niçioarele biãtãlãi vers.

«O pentrã astã datã sã fiã
 ertãtã,»

Eã te iert Vãlnișoarã mikt frãrã karte; dar in semistixãl de

al doilea își linseute o syllabã, adikã koada 'di e çiontatã, mi vslnea kã koada tãiatã, dãnã kãm zice tata Esop, nã urea are kre-
 zãmint.

.
 ,

«Dar vslnea kã iãdeãlã îi ese
 in ainte.

Și çearkã sã'l inkãrãe prin
 a çeste kãvinte»

Prin a çeste kãvinte semistixãl își rãpe dingii, Domnule Glagore A—skã: ãnsã kãnd șnãne çineva la basne, i se iartã sã fie știrb ka babele kãnd kok la norãmb. Vezi d'aea 'mi emti drag mie kã te pãriçeni, mi ãm. bli dãnã regãlã. Vrei ka tot lãkã sã se fakã dãnã orindãialã, mi baba sã fie știrbã, kã ama i se kãvine. Dãmneata kã astfel de regãle emti mai pãriçenãt mi de kãt Sosia kare la toatã vorba avea mi respãnsãl ei.

.

«Domnilor, de doridi nãmeme
 meș sã șitiçi»

Știçãrile din ainte insemnate kã pãntãri șãnt de norãnçeaãlã ka mi çele de șãs; dar: «Domnilor de doridi» Eãn semistix niçi bãrãbtesk niçi femeesk; șeamãlã ãnei femei kã mãstãdi, mi vã șnãiã sã șitiçi jãnilor kãdi façedi la versãri, mi le imperekiãdi kãte doã doã ka norãmbii Vinerii çe

se sîrîstî în bot saş în çioak; kînd
vî vine strecea amorîsî mi vî
pînegî sîbt balkonsî znei Dîlçe-
nee, sî nî isbîgî nîçî odatî zî
fîtblîş kî barbî, kî iar de voi
e rîş; mie nî'mî pasî.

«Eş îdî s pî î che am vîzîst»

«S pî î» aratî kî poetî e fî-
rî obraz. Kînd vorbeshî, nî e
Dîmnealsî kare vorbeshî. Eş, mi
Tî în inspiraçia Dîmnealsî e tot
zîna; Dîmnealsî este repîblikan
în tot abîsîl kîvîntîsî mi în
grammatîkî. Ce çîsmî în litere!

«Kît pentrî mine zîse vî s pî î
kî nî mîîş karte»

Pentrî astî sinceritate trebse sî
zîkî çîneva zî bravo jîpînesei
Vîlîni, kî pîdîntî karte mîtie kînd
pe s pî î î il zîche s pî î, Açi
mî vîlînea e fîrî obraz, dar sîn-
çerî; sîzîne dreînt sîrakî.

«Dar a Domnîsî lîpî»

Sfîrîmîsî semîstîçîsî iar bîr-
bîtesk; iar o mîziere kî mîstîdî.
Şî la nîmîratsî syllabelor, iar 'mî
a perdst sokoteala poetî: dar
ama e kînd are çîneva pîkatele
sî tot nîmere pe degete.

«Mai mîst de kît o karte ne-
skrisî 'la 'nîzîgat»

Karte neskrîsî! Poetî
nostrî kîte o datî e mî kam mî-
kalî; mî karte neskrîsî, e zî
mîkalîtlîk che nî'l îndelege nîmîni.
Ama dar poate sî rîzî singîr în
sîratsî.

«Îî dî o lovîtsî mî'l kîkî
la pîmînt».

Asta e zî vers sdravîn ka mî
lovîtsîra kalsîsî, mî d'o façe po-
etî nostrî tot astfel de versîri,
dî nîdejde de prokonsealî. A-
zînçi poate sî'mî skrie nîmele
G. A—skî, mî atînçi toatî lî-
mea poate sî gîndeskî kî în lok
de «Ghîdî Ariçîzleskî» va sî zîkî
«Genî Angeleskî.»

«Deslîmît ne dovedemîe

Fabîla che am vîzîst

«Kî 'îdeleîsî se fereuşe

De'ori che nekînoskîst.

Bîzî kîvînt, bîzî Filozofî mî
bîzîne versîri mî çînkî mî kî dîs-
kresîe, kî a mîtîst poetî kî fa-
bîla'î îngîmîrî zîekîle mî de a-
çeea zîche «am vîzîst» iar nî
am çîtit saş am azîit; însî

Pîçîn este întî'o faîpî

Unde greşeli vermîesk

Kînd semne de dîx îçi kolo

Presîrate se zîresk.»

(Boileau)

Nî te mînia Domnîle G. A—skî,
kî poveçele astea nî sînt rele,
te învadî sî façi versîri, te po-
vîzîeshî sî çînstemîçî pîblikî
çîtîtorîlor, te façe kînd ei skrie
kîte çeva sî te sfîzîemî kî vre
zî prieten, sî'dî çerçetezi faîpa
singîr mî sî'dî adîçî amînte de
versî açela:

«Îndrentîçî fîrî îçetare,

Şî iar o mai îndrentîçî,

«Ştergeçî lîsîçî kîte-o datî,

Une-ori adîçogîçî. (idem)

Și pe zrmъ съ хотѣгъшти съ
'ди dai lъkrъ in пsblik, adikъ te
invadъ ka ne fata a mare, ъntiіѣ
съ intri in пsliua kъ argъsealъ
mi ne zrmъ съ emi la хоръ.
Poate съ'di paie kъ грѣхъ kъ din
slava poetikъ te vezi o datъ ama
de jos kъzъt ka Markezъl predi-
oaselor dat prin noroіѣ; dar noi
e rъѣ. Ama e lъmea asta; ѣineva
пъдind invadъ. Pe zrmъ addъ'di
aminte de kъnd skriai ne nana-
kidъ de xnde ai mi invъdat a
fачe astfel de stixъri kъ:

«rъdъѣina invъdъtъrei este a.

«marъ ka fierea; dar roadele

«ei sъnt dъlci ke mierea»

mi de

«Omъl iskъsit

Și fъr' de kъdit

«Kъnd made la masъ

«Foarte rъѣ ii pasъ»

Este adevrъrat kъ emti kam is-
kъsit mi mi mъkalit mai de mъl-
te ori, dar emti fъrъ de kъdit.
Idi trebъe съ mai invedi. ka съ
пъ'di nese kъnd mezi la masъ,
saъ съ nъ rъmъi ne din afarъ ka
bietsl Sosia tokmai la timnsl me-
sii, kъ че rъѣ e kъnd 'di e foa-
me. Akъm emti in vara viedei mi
kъndi nъ ka poetsl ѣi ka gree-
rele, mi kъnd va veni iarna n'o
съ mtii niѣi съ jochi.*) Bagъ in

1) Bietsl poet akъm la bъtrъnede ne-
bъni krezъndъ-se de domaitorъl
Romъniei. Mare nedrentate i s'aъ
fъkъt; kъѣi xnde nebъni domnesk
mi formъ opinia пsblikъ, nentъ че
пъmai xъ nebъn съ se trimidъ la
balamъk (nota Editorъ'si.) (1862)

kan kъte idi zik kъ nъ te'nvъd
de rъѣ.

Nimik nъ este mai lesne dekъt
съ kritiѣe ѣineva ne altsl. Sъnt
niute nъrdalniѣe de regъle nentъ
versifikajie mi tot felsl de poe-
sie, niute semne de minte intrea-
gъ mi de jъdekatz dreantъ dela
kare nimeni nъ poate съ se aba-
tъ nenedensit; dar xъ soiъ de
reпsblikani kalkъ tot in niѣioare,
zik kъ sъnt slobozi! mi че dъ-
пъnъi sъnt alea? Eъ find kъ nъ
m'am nъskъt ama de liber kъѣi
m'am nomenit kъ tatъ mi kъ mamъ
mi imi da ne foi kъnd vream съ
'mi fak kefъrile, mi printr'o o-
bichinъingъ s'a intъmplat съ re-
spekt astfel de legi saъ regъ-
le; m'am denrins a le kъnoa-
nte xnde sъnt neingrijite; ama
dar este mi lesne a fачe kritikъ,
mi a ziѣe: iѣi nъ e bine, kolo
e rъѣ, dinkoachi nъ merge bine,
dinkolo skioarъtъ, mai kolea e
grozav, mai dinkolo e mъma пъ-
dsrii, mi alte d'alde astea, mi
niѣi o datъ съ ziѣi bine, in-
tokmai ka Eson Asinъlxi, pretъ-
tindenea il fачe miwel mi de
nevoi. Dar eъ nъ sъnt de aia;
nentъ kъ voiъ съ fiъ bine kъ
lъmea ka съ nъ vorbeaskъ mi ea
rъѣ de m'ine. Și ama dъpъ че
indrentaiъ ne iѣi ne kolo versъ-
rile fabъlei kъ xъ kin foarte blъnd,
dъpъ kъm se vede, mi kъ aѣea-
sta 'mi am fъkъt kъdi va prie-
tenami (nentъ kъ prieteni xnde

se gr̄sesk în zioa de ast̄zi?); am xol̄tr̄it s̄ m̄ daș mi eș în ḡra L̄pn̄l̄si, mi s̄ trakt aĉea fab̄l̄. Cel p̄șin, poate k̄ f̄k̄nd̄s-o mai x̄rit̄, s̄ adeverez ĉeea ĉe am zis, k̄ lesne e s̄ krit̄ĉe ĉineva dar anevoie s̄ fak̄. Toate voiș s̄ mearḡ d̄p̄ or̄nd̄ial̄ d̄- p̄ k̄m ziseiș. M'add̄sse ismita s̄ m̄ lasd̄ sinḡr, dar 'mi add̄sk	aminte k̄ n̄ sheade bine, mi d'aea îmi daș mi eș fab̄la de jaf, k̄ toți aktorii ei afar̄ de kal kare e k̄ konitele ogelite mi es skintee din ele. Krit̄ĉe-o ĉine va voi: dar ka s̄ m̄ ask̄nz d̄p̄ deget, o d̄r̄zesk Domn̄l̄si G. A—sk̄, zik k̄ a f̄k̄t'o tot D̄m̄nealsi. Ce mtii? Poate k̄ fi voiș mai fi d̄rsit mi alt̄ dat̄. 1)
--	--

CALUL, VULPEA, LUPUL.

O V̄l̄ne konilandr̄ ĉ'abiã se-ap̄kase
 De aĉea ĉe 'nv̄d̄gase
 S̄ kalĉe 'n x̄rma m̄sei, în p̄nḡ f̄r̄ bani
 S̄ k̄mpere la giute, ḡini. kokomi, k̄rkani.r.
 Porni din vij̄nie,
 Prin k̄r̄ng se tot koti,
 Eșî intr'o k̄mpie, —
 Ș'odat̄ se opri,
 Un kal slobod aiĉea p̄ștea în voie b̄n̄:
 A vint̄l̄si s̄flare prin koam̄'i se j̄ka,
 Și falnik preste k̄mp̄ri în preajm̄'i k̄zta,
 De latele'i konite p̄mint̄l se det̄n̄.
 Dar biata snik̄lant̄ kal Ńnk̄ n̄ v̄z̄se
 Se x̄it̄, il m̄soarḡ,
 Și oki 'n kap ii joak̄
 Și dinĉi 'n ḡr̄'i toak̄...
 Se întoarĉe se strekoarḡ
 Prin t̄se o t̄lește mi 'n klin'a kas̄ f̄se. —
 Alearḡ la k̄m̄tr̄, nea L̄pn̄, mi'l ḡsește:
 — Nea L̄p̄e, k̄metrame, d̄ tare, te ḡtește,

1) Ast fel s̄nt korrektate mi reelaborate din fond n̄imele noesii alle po-
 tashului, k̄m mi alle v̄ni Ariĉislesk. Pot m̄rt̄risi sinḡri înain-
 tea Konsĉiingei lor, de vor fi av̄nd, mi înaintea p̄blik̄l̄si komnetent de
 a le distinge n̄imele lor noesii din velle skioane ĉe le det̄er̄ la v̄rm̄. (1862)

Vin', vino dăru mine, ici zite la un lok
 Să vezi un... Țla mare, un frântem dobitok
 Aoleo! dragă kămetre,
 E un sdravăn kilinir,
 D'aci pođi zăș să te imfli
 Și in burtă mi 'n kimir,

Iar Lănel îi rinjante (kăci astfel el zimbente)
 Și 'nchepă să'i vorbească. — Kă mine chin' s'a păs
 La kăpătiiș n'a skoso; dar ia imi povestente.
 Urekile lăngi are! Săș koarne 'nalđă 'n săs?
 Săș dindă mistređi sursmează?
 Măstăđi, ghiare zărit'ai?
 Vr'un măget azzit'ai?
 Vr'o trombă 'naintează?

Vr'o koadă măchikiată, vr'un kap pletos mi mare
 E romă, pătat, negră gălbăiș? Ce pețe are?
 — D'istoria natărei o mtii kă n'am xabar
 Nă mă kănoști de daskăl, giamban ori maimăđar.
 La ce mă'ntrebi, kămetre, nă mă prichen de lok:
 Iđi sursă kă'i: «Țla mare, un frântem dobitok.»

Așa vorbiă 'ntre ei
 Meseriașii mei;
 Și 'n sfatș 'nsăflegit
 Niçi prinseră de veste
 Kănd eat' aș mi sosit
 La lokăl de poveste:

Kiabărgăl, teleleika, akăm gătea de masă.
 Iar kălăl kăt îi simte, pășănea de lok lasă
 De lok in vint inalđă kap falnik, fioros
 Și nărgile'i se înflă; un okiș înfărios;
 Albeada intreromănte, lămina agintează,
 Și koama'i se sbărlente, mi koadă'i xădoiază;
 In jos kăpăl avintă, asvirje din apoi:
 (Nă sșfere cel slobod, lăni, vălni, tigri-kotoi);
 Pe kămp d'alăngăl făge, mi tronotă'i detăpă,
 Și băbăe pămintăl mi lănkă, kring resăpă.

1) De pe atănci se formase soțietatea Rodiniană ce în nămele drentăđii se ar-
 mă kă kalăpnia nedrentatea mi desnotismăl cel mai krănt.

Dar Vslnea e vikleanъ,
 Și viklenia sboarъ;
 O ia dъnъ poianъ
 Prin tsfe se strekoarъ,
 Și ese în ainte, kъnd kalzl se oprehte,
 Și 'nчene sъ'i vorbeaskъ, nъ asnrъ, чi vslnehte:
 Стъpine, pleкъчизне!
 Sъnt roaba dъmitale.
 Ehti slobod mi e jale
 Къ атъа ingelenчизне

Sъ ъmbli preste kъmpъri. Iđi suziș drent datorie
 Къ noi къте-va fiare avem tovъrъmie
 Drentatea sъ kъnoahtem, 1) къръnd sъ desrobim
 Jъvinii, dobitoачe, mi slobozi sъ trъim,
 In astъ eterie че pravili mari gъtehte
 Un lъn къ koadа lъngъ, vestit repъblikan
 In sfatsri presideazъ, îndъnlekъ, 'ntъrehte
 In кът i s'a dъs vestea ачestsi giligan.
 Eș viș ka sъ'di pronъnem a te зni къ noi —
 Dar, ia mi prézidentzl sosehte din apoi,

Și va sъ'di desveleaskъ
 Materia frъdeaskъ.

Sъ suzi lsi kъm' te kiâmъ, къ el ne lok te'nskrie
 In kondika чеa mare mi 'đi dъ mi vredniчie.
 Iar kalzl че nrea lesne къ omъl se 'nvoiehte,
 De koadа titiritъ a Vslnei se 'ndoiehte,
 Și kъgetzl viklenei îndatъ il пъtrъnde
 Și frъ' a perde vreme, rinkeazъ mi rъspъnde:

Jъnini repъblikani,
 Vestigi amerikani!

D'aveđi ama doringъ, al meș nъme sъ шtigi
 E iчi skris ne potkoavъ. Pъteđi sъ 'mi'l чitigi.
 La aste vorbe Vslnea îndatъ o sfeklehte,
 In latъri kam privehte
 Inчет koadа imi stringe, se trage la o parte

1) Allъsiđ la kъnitanъl zimilôr de attъnчi liberali, karele dъur че imi risinise în orgii toatъ starea paternъ, deveni organ зnei politiche din afarъ foarte funește, mi formъ skoala чellor de astъzi търбъръtori de meserie.

— Kît pentru mine zise, vî sîrîz kî nî intîz karte
 Kîci rînosata mamî fiind kam skîpîtatî
 Şi tata fîrîz slîjîbî, la shkoolî nî m'îz dat:
 Iar domnî lîu se trage din kasî lîsdatî
 Şi kartea kîzî este de rost o a 'nvîzdat.
 Domn lînel, greş la cheafî che nîngalî kam sekase
 Şi maşî lî leminase,
 Şi bîrta inchenşe sî tot îi kîorîaskî,
 Se dîşe sî cheaskî.
 Iar kalsî che sta gata kî nîmele 'n niçior
 K'o bînzî lovitîzî dîl kîkîzî bînimor. —
 Avîntî iarîmî kapîl îî fîge nîncezînd;
 Iar vîlnea o tîlise rensbîka nîngînd.
 Deslîmit ne dovedemte
 Fabsîa che am çitî
 Kî viklenî îîî fak planîzî,
 Dar nî 'n veçî at îsbîtit. 1)

Pre lîngîz aचेstea bine ar fi ka-
 tînsîmî fabsîa poetîsî, bînzî, rea
 s'o mai îndrepteze çineva ne kîz
 poate fi priimîtoare de îndrenta-
 re, sure a se nîstea çiti mai lîn
 îî mai neted dînzî rîndîzîala ver-
 sîrîlor. La aचेसा sokotesk kî
 se va îndatorî însîmî poetîl pen-
 trî kî'îî va vedea kopîlîşîl mai
 netezîgel, mai nîntenat, mai dî-
 rîçîit mai... îtîî; kî toate kî e-
 ste leit tat'sîz. Şi tot d'îzna se
 bîkîzî bîedîî nîrîndî kînd îîî
 vîzî kopîî mai nîrîkînsîgî. Afarîz
 de aचेसा sokotesk sî'îî fie nrea
 mîstî dator kî nîrîn aचेasîz kritî-
 kî am fîkîzî sî'îî insemneze che-
 va bînsîsîedîsî, îîî çel nîçîîî sî'îî
 mai dîîneaskî kîzîe-va zile nîme-
 nîrea, dînzî o moartî fîrîz'îîçî zî
 sgîmot. Cine altfel era sî îtîie kî
 D. Glagore, A-skî a fîkîzî zî basîz?

INDREPTARE.

O Vîlnea, de anni mîkî, de minte însî mare
 Şi kare meseria abî îîî o inchenşe,
 Kînd zise: Doamne ajîzî, vîzîzî din întîmîlare,

- 1) Kîzî pentru kal fîzî-kare poate vedea kî este alîsîzî la Libertatea verîzî na-
 çionale che ne atînzî se onînzînea Eterîe de kalomniatori din kare fîçea
 parte toçî çei lîlçî aktori ai aचेसî fabsîe Lînel kî Vîlnea îî kî toate
 fearele nîmîte tîgri kotoî dînzî kînsî îîî phyonomîa îîî gestîrîle lor.

Un kal dobitok falnik, че еа нѣ маи вѣзѣсе.
 Аша дѣпѣ че време дестѣлѣ ил привеште,
 Сѣлтѣнд де мѣлѣдѣмѣре
 Д'ачеа дескоперѣре,

Алеаргѣ ла кѣмѣтрѣ, неа Лѣпѣ ми'л гѣсѣште,
 Și'i zice: te гѣтеште

Сѣ мергем импреѣнѣ ачѣлеа ла зѣн лок
 Сѣ веzi dragѣ кѣмѣтре зѣн mare dobitok
 Се штиi кѣм се инѣтѣмѣлѣ? ми treaba кѣм не vine?
 Rinjind Лѣпѣл респѣнде: — Сѣ пѣне ел кѣ mine?
 Сѣ веzi че jѣкѣrie! Dar ia инчѣни сѣ спѣzi
 Се fel де гѣрѣ are? кѣм е фѣнтѣра lѣzi? —
 Акѣм де о kam датѣ, те rog сѣ fiѣ ertatѣ.
 И zise доамна вѣлне; еѣ спѣziѣ че ам вѣзѣт
 Сѣ fak инсѣ ла kinѣри, зѣсgrav нѣ м'ам нѣскѣт
 Ла astѣ meserie сѣнт преа neinvѣдатѣ....

Vorbind аша 'ntre ele
 Dobitoachele mele,
 Indatѣ аѣ sosit
 Ла lokѣл чел dorit.
 Iar kalѣ ии зѣреште,
 Де fѣгѣ се гѣтеште,
 Кѣчи visita лѣнеаскѣ
 Нѣ vrea с'о приимеаскѣ,
 Și niчи n'avea doringѣ
 Сѣ fakѣ kѣnoutingѣ

Дар вѣлнеа кѣ издеалѣ ии есе инainte
 Și чеаркѣ сѣ'л инкѣрче prin дѣлчѣле'и кѣвѣнте:
 «Стѣmine d'авем vote ми де гѣсѣшти кѣ kale,
 «Noi чеi сѣппѣши кѣчѣрничѣ ми robi ai дѣсmitale
 «De чѣнсте ам aveа-о daka bine-voieshti
 «Сѣ спѣzi kare 'ди е neamѣл ми че fel те нѣмешти.»
 Iar kalѣ кѣ 'nlesnire ал Ior гѣнд ил нѣтрѣнде
 Și фѣг' а perde vremeа се'ntoарче шѣ респѣнде;
 «Jѣпini, d'авѣди doringѣ ал meѣ nѣме сѣ штиди
 «E skris ичи не potkoavѣ, нѣтеди сѣ ил чѣтиди.»
 Ла aste vorbe Вѣлнеа се trage ла о parte;
 «Кѣт nentrѣ mine zise, вѣ спѣziѣ кѣ нѣ штиѣ karte;
 «Familioara noastrѣ find kam skѣпѣtatѣ

«Și țărî de mijloace, la mkoalî ns m'a dat.
 «Dar domnsl Lsu se trage din kasî mai bogatî
 «Și kartea kîţî este, de rost o a 'nvîdat.»
 Pan lîns 'mflat în sine de lasda vîlnîaskî
 Venî pînî aproape ast nîme sî viteaskî :
 Iar Kalîl ce sta gata kî al sîţî pîciur în vînt,
 Li dî o lovîtsî mîl kîlkî la pîmînt.
 Deslîmîl ne dovedemte
 Fabsla ce am vîzît
 Kî îngelentsî se feremte
 De ori ce nekînoskît.

I N S E M N A R E.

Semnalul luptei în contra bukilor și slavonismilor se dette prin gramatica tipărită în Sibii la anul 1828 și mai virtos prin a ei prefață. Micul articol însă intitulat „*Răpede aruncătură de ochii asupra originii și limbei Românilor*“ se părî, fără a se aștepta autorul, că un atacu foarte potent în contra politicei tenebrose a Nordului que se sforță a ne arată în aîntea Europei și a ochilor nostri proprii că nîse popoli de sîrpe slavonă degenerată și de ultima ordine, destinată a deveni într'o di prada și îlojii despotismului slav.

Protectoratul abusiv dela Nord vîdî quô i se declară un rebel, cu atîta de tare cu quât eră nematerial, cu quât adicî eră al Cuvîntului și al Adeverului. Nu putea dă nici cu lancea nici cu tunul în nîse littere que venî a'și luă locul usurpat de atîta secolî de bukile cu quari Greco-romaniî chrestînasero pe Slavi. Politica Nordului organisî o bandă de bukeri ambițioși și se adresî la patimile lor. O eterie noă se formî compusă tot de pui de ciocoi eșîi din schîla phanariotismului turcu și a eiaevnicismului rus.

Tactica lu de a batte prin mînă română ori-que încercare de regenerațî română. Tactică vechî quare prin Cantemirîi combătea patriotismul Basarabilor.

De pela 1834 se pusse primele temelii alle schîlei de calomniatori quare mai la urmă devenî schîla rodiniană. Dișii descendenți ai Cantemirilor se făcurî capii aquestei schîle de aventurieri în câmpii bucherismului. Armele que își alleserî spre a se luptă furî panfletele anonyme și pseudonyme, statira quea mai sordidă, și Calumnia. Capul aquestei schîle neîncetat repetă : «quând nu poți alt-fel combatte pe adversariu, lipescî o pată, quô nu se mai pôte spîla de dînsa nici mort. Calumnia să ne fie singura armă, quô ne è de ajuns.»

Pînî la 1836, pînî la protestația que se făcî în plina adunare generale în contra articolului fraudulos din Regulament que răpiă autonomia țerei, Eteria buchierilor slavonisti dospî aluatul corupțiunii din întunerek ; de aquí înainte începî de făcî prin satire și calomnii a pîli adicî tôte încercările de regenerare. Regenerația însă pîșă lină și cu pas firmu pe callea progresului, cu brațele pline de conversația datinelor străbune, de limba și religia părinților nostri.

Autorul gramaticii sus țise, și articolului pentru originea și limba Românilor, fondatorul primului jurnal, Currierul român, fondatorul teatrului național începù de aici în așteptare a fi combătut: la *fiă-que litteră* i se oppunea o *slovă*, la *gloria străbună* i se oppunea *slava* Slavonilor, la *libertatea* română i se oppunea *slobozenia* que dau de multe ori stăpânii robilor de a mai resufflă; la dramele clasice și morali de pe scena română i se oppunea farsele quelle mai scandalose din punctul de vedere și al moralei și al limbei. De atunci pe de o parte începură cultura și înaintarea limbei, și pe de alta corupția și înapoierea ei. De atunci începură d'allătura slavicilor vechi și macaronele noce alle franțosismului rău înțeles și rău usat. De atunci începură *Serberii*, și *Plutonii* și *fantomele* și *amfaturile* și *emblemele* și *sivilizațiile* și *coafurele* și *angajamentele*... stropiate și cacographiate d'allătura cu eterocliticele *slavii* în loc de *slavei*, cășii în loc de *casei*, și cu neconcordatele phrași că *sătenii aru*, *copii se jocu*, *cântăreții cântu*... în locu de *sătenii ară*, *copii se jôcă*, *cântăreții cântă*... de atunci macaronele pleonastice ca *tinerul omu*, *tinera femeie*; *aquea al*, *aquea a*, *aquea ai*, *aquele alle* și alte asemenea. Slavonismii, gallicismii, amestecați cu quea mai impertinentă și insultătoare inoranță începură a degradă limba în starea quellor mai deplorabili giscănării (gerguri). Conservatorul limbei străbunilor, și progresistul în aquellași timpu în cultura ei, fu atacat în quelle mai scumpe și mai sacre alle lui, în religia lui, în onorea lui, în sinul familiei, de aștești mercenari ai politiceii străine que nu întârziară de a deveni demni imitatori ai bravilor de Veneția spre a uccide onorile, sufletele ómenilor quellor mai neoffensivi și a quărora crimă nu eră alta de quāt quō nu putea luă parte în schóla sau gașca lor que prepară ruina țerrei.

Autorul aqestui articol litterar sufferi peste trei anni quelle mai atrocii ultrage, fără a respunde la nici unul; quând însē appărū aqueastă fabulă, în quare D. Glagore prin Cal în parodia Libertății voiă să arate pe începătorul schólei rodiniane que fără rușine se dicea republicană, și prin Vulpe pe Apperătorul Romanismului și al adevăratelor libertăți naționali, pe conservatorul vechilor republice danubiane. Aquesta, se veđū nevoit a le întorče fabula înapoi, arătând quō adevărata Vulpe copillandră sunt amăgitori quei nooi ai Popolului, quō adevăratul Lupu este capul aquelei schóle de destructori, și quō adevăratul Cal este reprezentantul libertăților primitive alle României făcend în aquellași timp și o lecție pentru junimea studiosă despre versificație și despre styl de aquea dată, și rezervânduși satira morală și politică că o armă nu în contra instrumentelor salariate alle Protectoratului exclusiv, ci în contra machinatiunilor alle ensuși Stăpânului aqestora în impregiurări mai grele că a Măciașului cu *of* în *códă* și a Ursului Duha-mei.

Astăzi suntem departe de aquei timpii, adicō de începutul aquelei schóle imorale de corupție, și vedem toți cu ochii consequințele ei, fructele ei, que autorul articolului despre originea și limba Romanilor le-a prevedut dela început, le-a anunțiat prin tóte formele și le-a combătut prin tóte puterile. Din aquea schólă eșirō turburătorii dela Brăilla împinși de politica tenebrósă a inemicului secular și mortal; din aquei turburători se recrutarō zavergii dela 1843 din cuibul dela Zikniță; din aquea schólă se născū în piața Sorbonei și se perfectionō adevărata schólă rodiniană; începătorul aquestei schóle aflō maș pe urmă pe-

dépsa și persecuția și batjocura dela însuși discipoli sau proseliții sei desmoralizați. — Corrupția corrumpe toate și însuși pe sine. — Discipolii aquelei școlé, unii înnebuniró cređându-se de domnitori ai României, restul se desbinaró în atâtea fractiuni; și ajunseró a se mânca și a se uccide între sine — Relle principe sau începuturi, și mai relle consequințe. — Discipolii discipolilor aquelei școlé sunt astăzi plagele societății, turburători de meserie, propagatori de doctrine străine, secundatorii uniației desbinătoare, violatorii proprietății, familiei, persoanei, și onórii, uccigașii patentati. Quine va trăi va vedé și mai multe. Printr'o lege ánsó eternă și providențialé, capii aquestei școlé deveniró primele ei victime. Căđut-an în grópa que au săpat; scuipat-au la cer și le-a căđut pe față. Uccidere au semélat, uccidere au cules dela însuși complicitii lor.

(Notă a editorului 1862)

MAGNETISMUL.

Magnetismul iar a început a se arăta ne șcenț, țnsș nș ka mai nainte; dovezile ce dș akșma aș tras bșrgarea de seamș a xnei fakșltșđi vestite mi okșșș în zioa de aștșzi șerșetșrile fakșltșđii de medicșșș din Paris.

Este șn an de kșnd Akademia de medicșnș din Paris, nșșșđitș mi șșșninitș de minsșile somnambșlismșłđi, desșre kare lsmea o osindea kș nș'l ia în șerșetare, a orșndșit o komisie intr'adins ka șș stea de fadș la inșerșșrile magnetisorilor. Dar raportșl ce fșkș aqueșș komisie dșșșș cele ce vșșșse nș da niși o idee în favoarea magnetismșłđi. Pentș kș D. Berna. singșr din magnetisorii ce priimiserș a intra în lsșșș mi a dă dovezile kșviinșioase, nș șșșta șș prodșkș fenomenele ce fșgșđsise mi somnambșla sa se vșșș kș nș are atșta nșșșndere de vedere, dșșș kșm zioea kș

poate vedea mi prin ori ce șșvilș de zid saș de alt-șeva. Ne-nșșșnd dar isbști la aqueșta, din nșoș magnetismșł semșșș șn fel de șiarlatanism. D. Berna a rekłamat în notriva jșđekșđii komisarilor orșndșđđi, mi șșrișșnea kș toate nșșșrile nșșșnderea cea iskșșitș a somnambșlei sale.

Obosit de aqueșș nșrișre, șn nșđđșlar al Akademiei de medicșnș, D. Burdin vșș kș șotșșre șș dea șșrișșit aqueșor șfșzi fșșșș șșrișșit, mi prodșse șn nșđđ de tră mii franși somnambșlșłđi ce va șiti (șrin inșșnerik, kș okii inktși mi fșșș șș atinșș kș mșșnile șșrtia ori karta). Un asemenea fenomen ar fi fost șna din cele m-i de minsșe șe ar fi nșșșșt șineva șș vșșș mi kare se șere în aqueșș nșrișnș de kștre cea mai înaltș inșndere magnetikș; Inșș foarte mșłt se amșșgeunte șine-va de va krede kș

datele problemei n̄ s'ar n̄stea deslega. Abia s'a p̄blikat propoziția D-lui B̄rdin, mi at̄t din Franța, k̄t mi din strein̄tate inchen̄r̄ a se adresa k̄tre Akademie fante de vedere p̄tr̄nz̄toare k̄ dovezi mi m̄rt̄r̄ii inskris mi tođi pretindea k̄ merit̄ p̄red̄l p̄op̄s. Dar komisarii Akademiei mi astor̄l propoziției cerea s̄ se inkredingeze desure min̄ne k̄ kiar okii lor.

At̄n̄ci ̄n doktor dela Montpellier se hot̄r̄i s̄ viie sinḡr s̄ deslege problema indet̄slind ̄er̄etarea komisariilor mi Akademiei. N̄mele acestui Doktor este M. Pigeaire; somnambula sa este de 11 anni, este ins̄mi fie-sa. K̄ d̄nsa el desveleste acea stare extraordinar̄ de l̄ciditate, ̄e at̄t de m̄lt a n̄s in mirare ne Lalemandii, ne Lordatii mi ne alđi profesori ai șkoalei dela Montpellier. Aci n̄ n̄stea s̄ mai intre niči o b̄nzial̄ de viklenie. Kopila d̄np̄ ̄e e k̄ okii inkimi, apoi e legat̄ neste d̄n̄mii k̄ o leḡt̄r̄ de m̄tase neagr̄ foarte deas̄; la marginea din jos a leḡt̄rei se mai adaoḡ o leḡt̄r̄ ̄ns̄ k̄ ̄n fel de alife emplastik̄ ka s̄ inkiz̄ de tot șend̄led̄l ̄e este intre nas mi obraji. Astfel inbroborojat̄ damicella Pigeaire, ̄it̄ște mi ne tipar mi de m̄n̄. Este vrednik de b̄gat de seam̄ k̄ se sl̄j̄ște k̄ deget̄l ar̄t̄tor k̄ ka-

re la inchen̄t kam șgirie vorba ̄ea d'̄nt̄iș ka mi k̄nd ar k̄șta s̄ desk̄r̄e ̄e-va; ne șm̄ merge inainte mi ̄it̄ște neoprit.

Ori k̄t de min̄nat̄ poate s̄ fie șceast̄ fant̄, n̄ koresp̄nde ̄ns̄k̄ kondițiile problemei date de D. B̄rdin; ment̄r̄ k̄ kopila n̄ poate ̄iti k̄ m̄nile din apoi niči k̄nd i se va n̄ne ̄n l̄kr̄ opak (gros, prin kare n̄ trece l̄mina) intre karte mi leḡt̄ra dene oki. K̄ toate ačestea D. B̄rdin iart̄ ačeste n̄nt̄ri, afl̄nd fenomen̄l indet̄sl de extraordinar mi astfel d̄np̄ k̄m 'l aș v̄z̄t profesorii dela Montpellier. Dar voind D. B̄rdin s̄'l vaz̄ mi ins̄mi. D. Pigeaire este s̄ șoseask̄ la Paris din prez̄nt k̄ fie-sa. Toate seam̄n̄ k̄ ak̄m pot s̄ inkredingeze mi ne ̄ei mai nekrez̄tori.

FEMEEA FRUMUȘIKA.

Femeea fr̄m̄șnik̄. prek̄m noi o indelegem, poate fi foarte sl̄t̄: k̄t̄ci n̄r̄ii ei n̄'i staș in fad̄: toat̄ fr̄m̄șșeșea îi e de gaz̄, de nene, de kordele.... desbra- k̄-o de toate ačestea mi n̄ va rem̄nea b̄rbat̄sl̄i de k̄t ̄eea ̄e rem̄ne kopil̄sl̄i ̄e' mi a des- b̄r̄kat̄ p̄n̄șma; o b̄kat̄ de lemn k'o ner̄k̄ in virf.

Femeea fr̄m̄șnik̄ n̄' mi poa- te x̄r̄ni sinḡr̄ kopii, n̄ din

pricină къ n'are lante, dar vezi Dsmneata, konii strikь xorbotele mi p'ateazь atlasl; ama ea nэ e pentrэ gospodэrie. Fie-че lэkrэ e inkinat la че-va, mi femeea frэмшикь e inkinatэ marшандеi de mode, balsrilor, teatrэrilor, prinblэrilor mi visitelor. Кът pentрэ бэrbat, el e inkinat plэdii auestora.

Prekэм am zis, femeea frэмшикь nэ e lэkrэl firei, чи o zidire p'efэkэtь, эn amestek de material mi de чivilisаgie, de lэks mi de neindeletnичire, de kapричis mi de mode.

Femeea frэмшикь, fie mikь саэ mare fisичemte, in moralэ e пэrberea mikь: toate vrea с'и fie miчи mi delikate аfаrэ de okii че'и sэnt mari; glas mik, gэрэ mikь, пичior mik, ea nэ e la in-doialэ къ toate ачэstea nэ pot fi ama, mi de mi nэ sэnt, are inkai pantofi miчи, mэнши miчи ш. ч. l.

Prin эmare tot ачелsiam gэst pentрэ lэkrэrile miчи, ea ar vrea эn бэrbat mik, inkai de dэx, mi apoi va avea o mikь сэрэtate, эn mik appetit, va face dinete miчи, сэритэри miчи, mi va гэси-o isterikale la чеa mai mikь primejdie. Singэrl mijlok de a o liniшти este de a se face чine-va къ nэ ia seama.

Pretэtindenea pentрэ dэnsa toate шeale sэnt deskise, pretэtindenea ea пэtrэnde. In toate kancelarile, in toate presэstviile.

Nичи эn dрегэtor, niчи эn ministrэ nэ se imp'rotivemte doringei ei. Cine-va se poate mintsi de o femee frэмoasэ, dar de эna frэмшикь niminea nэ indгэsneumte. Impregisratэ de o negэrэ de flori, de o streaminэ de falbalale mi de xorbote ori эnde, e ka akasэ; de эnde эrmeazь къ protekция este пэrberea treбэitoare mi ингэbrirea ei e mare, nэ d'a drentsl, къ ea nэ pronэne niчи o datэ vre эn interes al ei; dar prin zimbiri, prin marafetsри vine la pontsl эnde ii gичesk пэrsэl. Dar kare e kredinga ei? эnde privemte ea binele саэ гэsl? krede ea in fantэ rea саэ бэrbэ? Nэ, ea krede in modэ. Asta e religia mi kэgetsl ei; tot че o сэрпыrэ че o бэkrэrэ, se raporteazь петикэrilor; mi de nэ se аffэ intr'o причинэ газэ, тisl, xorbote, kordele, va adэче пэdинэ саэ niчи o lzare aminte. —

Femeea frэмшикь n'are dar evlavie dekэt in тоaletэ mi n'are kredingэ statornikь de kэt in tainele sale: insэ ea va merge la Litэrgie mi va posti zioa пэrbэ nэ'i va fi foame. Ea nэ e niчи kэм rea, dar niчи бэrbэ; dar toatэ persoana ei e alkэtsitэ de modэ mi de kaprigie, ea 'mi ar jertfi реnэtаgia pentрэ prietina sa mi ne prietinэ pentрэ эn kondэr.

Kэ toate ачестea femeea frэмшикь silitэ de vre o nenorочire,

de vre o noşigie kritikă poate face lok egoismăsi în inimă. Pri-mejdia znsi p̄rinte, znei mămî, znsi fiş o va înternă iarăşi în simgirile znei mămî, în dragostea p̄rinteaskă. Adesea o poate chi-neva privi jertfinds'mi gişvaerele, malşrile, blondele ka s̄ ajste ne vre şn prieten, însămî şn strein, mi poate mi znuî b̄rbat. Ama dar, ea, ce il şră în aintea boalei lsi va netreche nougi întregi l̄ngş auternstsl lsi, imi va stri-kă nentsl anroane de d̄nssl.

Dar oare femeea fr̄mşnik̄ fa-
ce toate ačestea? Nş; atşnçi fe-
meea fr̄mşnik̄ se desfiingeaş, atşnçi şitş k̄ o fr̄mşnik̄; ea imi vine atşnçi în sine; în bşna mi adevşrata natşr̄ de femeie; însş odatş ce a trekst primejdia, îndatş ce a trekst intşmplarea; soşia se p̄refače în femeie fr̄mşnik̄; mi tot ama de şnşlberatik̄, tot ama de demartş ka mi în ainte, se întoarce iarăşi la kordelcle sale.

La aşşel znei tineri deklarajii, znei doşeni inamorate znei is-bşkniri infokate de simtiment, o vezi lşşnd seama în tşvere, şđi nare k̄ te askşltş, va avea okii în p̄şmint, vei sokoti-o p̄tşşnsş, îndşioşitş, mi apoi dşşş ce vei fi şfirmit, şđi va şuşne k̄: ai doi-sure-zeye bşmbi la şertak! în vre-me če'i vorbiai, ca nşmşră. Saş daka aişş datş te amrinzi de des-năđşdsire, ca te va rşgă s̄ ge-

stikslezi mai inčet, s̄đi mai o-nreuti deklamajia de frikş s̄ nş ii striçi oala k̄ şlori saş s̄'i de-ştenđi k̄şđelşl; m'anoi daka vei mai pomeni k̄ vrei s̄ te omori, te roağş s̄ nş o façi în kasa ei.

În de obşte, femeea fr̄mşnik̄ k̄ nş poate şşfferi simtimentele čele mari de k̄t de demarte .

Femeea fr̄mşnik̄ ka s̄ fie de-
plin ferivitş are trebşingş de trei oameni; însş k̄te trei ama de liniştiđi ka mi d̄nşa; adikş I. de şn b̄rbat pentş okii oame-nilor mi pentş partea şinanjii, II. de şn amores pentş primb̄şri mi teatrari, III. de şn prieten fost amores saş k̄ nşđejde de a fi, pentş konversajii tainiče. Pşşş la kale întrş ačest k̄p, ea nş va mai dori nimik, nş va mai čere niçi o desmierdare, ba niçi nş le va priimi k̄şnd se vor infşđişa, mi lşşnd nşmai oare-kare mşşş-re ingeleate, ca nş nştea (s̄ aibş nşmai oare-kare orşşşialş) va nştea zik întrebşingş toate minş-tele sale, şure a se imşodobi de ačei trei imşregişştori, şşş s̄ le nşsie dioxie mi şşş s̄ se dea în gşra lşmii.

Femeea fr̄mşnik̄ izbeşte k̄-te o datş a se arşta între oameni k̄ mikş şşş konil, mi čel mai mik din tođi este mai k̄ deose-bire în ačeastş întrenindere. Dş-pş če'l va inkređi mi il va pomş-dşi, ca imi va alk̄şşi k̄ el o par-

te neapuzată din toaleta sa: din dreapta va avea un bșket de trandafiri și d'a stânga va avea kornizi. Kșt pentru bședii mari și mai ales pentru fetele mari, femeea frșmșnikș nș prea izbeante s'ăi dăie lșngș d'șnsa; amezad' la pensioane, vin nșmai serbșto-rile, și atșnci, nș e kokoana akasș.

O femeie frșmoasș vede singșrș kșnd închene a îmbștrini, femeea frșmșnikș mai adaogș inkș și kot de gazș la kocii și mșlși, inkș o panș la penele chele mșl-te, mai grșmșdente și inel preste inelele din toate degetile, ș'a-noi nș se mai kșnoante; ea sokoate kș n'a nerdșt nimic, și kșș-tșnd la vișeala kapelei sale, nș

'și vede niși și mai-zeni de ani niși sbirșitșrile fegei: kș toate acestea în mirarea sa de a nș mai fi kșrtenitș, face ea avansșri și se mirș și mai mult kșnd nș sșnt priimite. Atșnci dș vina nș roki-le sale, pe xorbotele sale, pe florile sale. Se minie pe koafer, și skimbș kșștoarea, și gone-nte fata din kasș și'și okșrește prin toate lokșrile marșanda de modș.

Femeea de acest sois nș sokoate niși odatș kș încheteazș de a fi frșmșnikș; ea remșne frșmșnikș și nș în sfșrșit, și ajșngșnd și nș la marginile viegei xșrbșitș și bștriniș, se stinge și moare în kapeleș stakojie.

G. Kșpenski.

EPITAFE.

Prindșl Nikolae Ghika, fiș al Rșposatși întrș fericiire Domn Grigorie Ghika, s'a nșskșt la 1834. trei lșni dșpș moartea sșvitișsi sșș tatș; abia immlinise al treile-a an al virstei sale, și moartea a venit, și kș altș lovitișrș a adș-

șgit la nenorociirea Domnșnti vș-dșve, maișii sale. Prșnkșl Prindș singșra nșdejde și mingșiere a familiei a mșrit la 1837: — s'a ingronat la Sșrindar pentru al kșrșia mormint s'aș gștit aceste dșș epitafe.

Kșnd soarele apșne, lșcheafșrș lșchente
Rșdin, și Ștaoa serii pe lok și ea sfingente.
In zi de serbștoare, și soare lșminos
A strșșșvit o datș sșvitișl al meș taikș —
Sșingit'a Domnșl zili și 'n orizon nontos
Lșcheafșr de Nșdejde lșcheam la a mea maikș.
Dar noante e akșma în sını'i tingșios.

A L T U L.

In dimineada viecei ʒn nʒor de tingsire
 S'a nʒs pe al meʒ leagʒn ploat de lʒkʒmare;
 O pʒpʒgʒt ʒernitʒ a fost a mea 'nʒmare,
 ʒi xʒana amar lante la sin de vʒdʒvire.
 Nʒdejdea maicʒii mele in mine mai zimbiʒ —
 Aci zaʒe Nʒdejdea, mi stinsʒ e in Ea.

Teara este plinʒ de monʒmente religioase, inzestrate kʒ venitʒri pentʒ milostivirea mi ʒmʒrarea ʒelor skʒpʒtadi lʒkʒte din veak in veak de familia Basarabilor saʒ Vʒnkovenilor. Monastirea Doamna Vʒlaha, kare este intokmitʒ pentʒ sʒlʒmʒsirea ʒellor skʒpʒtadi e asemenea o zidire dela aʒeastʒ milostivʒ familie. Epitʒoapʒ akʒm se aflʒ D-ei marea bʒneasʒ Safta Vʒnkoveanka. Ka sʒ adaoge la pomenirea vrednicilor de pomenire ktitori vrednika ʒʒmaʒtʒ a ʒnor asemenea de milostivi kʒemtʒni mi Romʒni, D-ei Bʒneasa a nʒs mi a zidit kʒ a sa keltʒialʒ pe lokʒi aʒestei monastiri o frʒmoasʒ mi mare zidire de snital, ʒnde se afle kʒstare mi vindekare bolnavii lʒlʒtʒ ajstoare. La aʒeastʒ zidire pentʒ niatra dela ʒma intrʒrii s'a lʒkʒt inskʒriʒia ʒʒmʒtoare. De se vor inskʒrie aʒeste rindʒri pe aʒea neatʒtʒ, nʒ se ʒtie; Aʒtorʒl insʒ s'a kʒzʒt dator a plʒti ʒn tribʒt de rekʒnoʒtingʒ prin komʒʒnerea lor.1)

Din ʒer Milostivirea pe mʒritor kʒnd vede,
 A lʒi inimʒ kaldʒ pe alta ʒmʒreazʒ,
 ʒi binele lʒkʒndʒ'l, pe sine se jertfemte, —
 Aci milostivirea, bolnavi, vʒ'nʒʒʒdiʒeazʒ
 Intraʒi; m'aʒedi nʒdejdea la Domnʒl ʒe viazʒ.
 Prin lakʒmi de kʒingʒ ʒe sʒffletʒl sʒingemte
 Al vostrʒ tʒʒp nʒea ʒʒbred kʒʒnd se intʒremte:
 Iar doktorʒl e Mila; mi ea din ʒer pʒʒede.

(1) Kʒzʒndʒ-se foarte radikale, adikʒ nʒ atʒt de slavone, nʒ s'aʒ aflat demne de marea kʒviingʒt bukereaskʒ.

IMPRESII DE CALATORI

I.

VERNER STAUFACHER,

Albert de Aestia care erà din casa de Habsbërg, ajânse la tronul imperial la 1298. La epoxa sãirei sale, nã se afla în Elvegia nici asociãdie, nici kantoane, nici die-
tã. Kãl pentrã Impãratul, el stãpinea nãmai în mijlokãl acestor ðãri, kã titlu de șef al konșilor de Habsbërg, o mare kitime de orãșe, çetãdi și pãmîntãri care fak astãzi parte din kantoanele de Zãrix, Lãcherna, Zãg, Argovia șcl. Cei lãlgi care stãpinea remãșida ðãrei erã Kontii de Savoia, de Neșmatel și de Raperșvil.

Ar fi greș a face istoria individãlã a acestei nobilimi bogate, desfrinate și tãrbãratice, pãrãrea în resboiș și în desfãtãri, storkind singele și așrãl sãpãșilor șbi și koperind toatã kãlmea dealãrilor kã tãrnãri și çetãdi, de çnde, ka niște vãltãri din kãibãl lor, se slobozea în kimni ka ștãrpeaskã objetãl doringei lor, kã care se întãrna de il pãnea în sigșrançie în dossãl zidãrilor kastelelor lor. Și ștã nã sokoteaskã çineva kã nãmai mireniã singãri fãcea astfel de jãfãiri; nã. Pãsterni-
çii Eniskoni de Bala, Konstança, Kãara și Lãžzana, trãia tot de assemenea, și bogãdii. Abbãdi de Saint Gales și de Einsielden șma nilda șefilor lor imnitrãdi, pre-

kãm și mika nobilime ne ațea a marilor Baroni.

În mijlokãl astei ðãri pline de robi și de impãtãtori, trei miçi kontãne remãseserã slobode: ațeste era Uri, Șviç și Unterval, care dela 1291 prevãzînd zilele nenorocirei și primejdiãsele impregiãrãri askãse în vremea viitoare, se adãnaserã și ștã îndatoritã a'și apãra impregãntã, improtiva ori kãrãi, persoanele lor, familiile lor, și a se ajãta, la o assemenea întimplare, prin sfãtãri și prin arme. Ațeastã aliançã le a fost dat de Eidsgenossen (1) adikã legãdi prin jãrãmînt. Albert, îngrijit de ațest întãiș semã improtivnik, vrã a'ï sili ștã se lase de protekçia Impãratãlã, singãrãlã lor Sșzeran, și ștã se sșușie d'a drentãl la a Kontilor de Habsbërg, pentrã ka, daka vre çnãk din fii sei n'ar fi ales la tronul Roman dãpã el, ștã aibã sșveranitateã ațestor ðãri, care, fãrã ațeasta, skãpa de a mai fi a nobilei kase dãșilor de Aestia.

Dar Uri, Șviç și Undervald vãzãse de ajãns çe strãșniçe tilhãrii se fãcea impregiãrãl lor, ka ștã se înuale de o astfel pronãnerẽ. Nã aș priimit deçi pronãnerile çeli s'aș fãkãt la 1305 prin denștãçia lãi. Albert, și s'aș rãgat ștã nã'ï lipseaskã de protekçia Impãratãlã domnilor, sãș dãpã expresia

1) Ugonoji.

obișnuite în acea vreme s'au născut
despartu de Imperiu.

Albert le-a trimis resursuri ca
dorindu să eră de a'i aduata ka ne-
niște fii ai rigalei sale famillii,
frăgești fexde chellor mai de frunte
chetădeni ai lor, mi vorbi că va
face căte zece kavaleri de kan-
toane. Inșu achemi bătini măn-
teni aș resursuri, că aceea kare ei
cherea era paza vekilor lor drent-
ri, iar nă favorari năoc; atănci,
Albert vărind că nă poate face
nimik acestor oameni prin kor-
ndie, vră s'au vază cheli se va nătea
face prin tiranie; ama dar le-a
trimis doi Bailefi (vekili) Asstria-
ni, a căror karakter desnotik mi
hornit il kănoștea; achemia eră
Herman Gesler de Brănceig, mi ka-
valerul Teriger de Landenberg.
Năoii Bailefi se amezară ne in-
șuși pămintul Konfederacijilor,
lăkră ch'ei de mai năntea lor
nă kătezaseră a face: Landenberg
năse stăpănire ne Kastelul Vigal
de Sarnen, în Undervaldul de săs;
mi Gesler, ne grăind lăkam vred-
nik, el, în s'araka dara ch'ei venise
în parte, zidi chetate, kărsia îi de-
te năme de jăgul de Uri: în dată
apoi închens a se năpe în lăkrare
planul lăi Albert, kare nădărdăia
că prin tirania asta, va hotărî ne
konfederacijă a se deslini ei inșuși
de imperiu, mi a se năne s'bt pro-
tekcia kăsei de Asstria. Prin ar-
mare, dajdiile s'au adaos, chelle
mai mivi gremeli fară nodensite

prin mari globiri, mi lokătorii
trataji kă mindrie mi dispreț.

Intr'o zi, Herman Gesler mer-
rind prin kantonul de Șvid, se o-
pri în anintea unei kase ne kare
o isprăvea de zidit, mi kare eră
a lăi Verner Ștaifaher. — Nă e
rășine, zise el adresăndăse la skă-
rierul (écuyer) ch'ei arăma, că niște
tuklomi servi (seris) zidesk ama
kase kănd kolibile sânt nănkă p'ea
bine nentă ei! — Las s'au o sfir-
maskă, stăpăne, resursă skătierul;
mi kănd va fi gata, vom năne s'au
sane doasăra șmii armătsrele ka-
sei de Habsburg, mi vom vedea
dăkă stăpănel va avea obrăznicia
s'au zikă că e a lăi. — Vine zici,
zise Gesler; mi dănd nănteni ka-
lăsi, trekă înainte. Femea lăi
Verner Ștaifaher era ne pragul ar-
mii; ea arăi achemă vorbire mi
dete în dată nărsnkă lăkrătorilor
s'au mi lăse lăkrul mi s'au se dăkă ne
a kasă. Toți s'au dăș.

Kănd Verner Ștaifaher se intoar-
se, vrăză kă mirare kasa singră,
mi întrebă ne femea sa nentă ch'ei
se dăseră lăkrătorii mi chine le-a
fost dat nărsnkă.

— Eș! resursă ea.

— Și nentă ch'ei, nevastă?

— Nentă că o kolibă e tot ch'ei
trebă la vasali mi la servi.

Verner ostă mi intră în kasă.
Îi eră foame mi sete; se așten-
ta s'au grăsească prințul gata. Se
năse la masă; femea lăi îi dete
niine mi apă mi se năse lingă el.

— Dar ori s'a sfirmuit vînsî din nivniğz, kanrile ne mænte, mi nemutele în lak? zise Verner.

— Trebæ a mi trîbi dæpæ starea sa: niinea mi ana sânt min-karea vasalilor mi a servilor.

Verner înkregî sîrîncenile, min kæ niinea mi bûz ana.

Noantea sosind, se kâlkaræ min'a næ adormi, Verner vræ sæ îmbrædjimeze' ne nevasta sa; ea îl îmînse.

— Pentræ ce mæ îmningi, nevastz? zise Verner.

— Pentræ kæ vasalii mi servii næ trebæ sæ dorcaskæ a da viadz la kopii ce vor fi vasali mi servi ka mi pæringii lor.

Verner sægi din pat, se îmbrækkæ în tæcere, læ de ne pærete o længz sabie, o arænkæ ne æmtræ mi emi fæz sæ zikk æn kævint mækar.

Posomorit mi ginditor merse ni-næ la Brænen. Sosind akolo se tok-mi kæ nimite meskari, trekkæ lakæl; æjense kæ doz ceassri ni-næ în zior la Atenghæzen mi merse de bûz la kasa læi Valter Fært, sokræl sæz. Bætrinæl îi deskise însæmi, mi de mi se mirz de a vedea ne ginerele sæz la æn ana ceas, næ'l întrebz despre pîçina vizitei-salle, dar dete porænkæ æni argat s'adækkæ ne masz æn mold de kæpîioagz mi vin.

— Mælgæmesk, tatæ, zise Verner, am fækket æn jergæmint.

— Kæm?

— Sæ mænink næmai niinea mi apæ ni-næ la ceasæl kare e ænkæ foarte demærtat.

— Kare e auela?

— Auela kænd vom fi slobozi. Valter Fært se sitz la Verner.

— Bæne vorbe sânt æcete kære le ai zis; dar avea-vei kæragiæl a le mai zice mi kætre al-dii, næ næmai kætre æn bætrin kare îl næmentî tatæl tæz?

— Le voiæ sæne mi în faça Împæratsæi de ne pæmint?

— Bine ai græit, fæzæl mez! De mælt æntentam din partea ta o ana vizitz mi æn assemea res-sæns. Încæpssem a krede kæ niçi æna niçi alta n'a sæ mai vie.

Se æzi bætînd la sæz: Valter Færst deskise: Un tînræ în-ærmat kæ æn toiağ ce semæna kæ o mæçîkkæ eræ la sæz; o razæ a lænei læminz attænci fa-da læi nalidz mi tærbæratz.

— Melhtal! strigaræ într'æn glas Valter Færst mi Ştaifaher.

— Şi ce kæçdi tæ? ærmæ Valter Færst, særiat de græbineala læi.

— Asil mi resbænare, zise Melhtal kæ æn glas posomorit.

Vei avea ce çeri, resænsæ Valter Færst, daka resbænarea atærnæ dela mine pækkæm asilæl.

— Ce s'a întæmplat, Melhtal?

— S'a întæmplat kæ imi aram ogoræl, mi aveam la nîsg çea mai fæmoasæ nereke de boi din çir-

eada mea, k'nd o slgъ a lsi Landenberg trekind se onri lingъ mine, apoi aponiindsse:

— Iatъ niute boi prea frumoni pentrъ zn vasal zise, trebxe s'ъmi skimbe st'pîngl.

— Aчешti boi s'nt ai mei, 'iam zis mi fiind k'ъmi trebъesk, n'am gînd s'ъi vinz.

— Și cine 'di vorbeshite de k'amp'rat, prostsle?

Zikînd, a skos din çing'etoarea sa zn k'git de j'p'it vinatsl mi a t'iat s'nea.

— Dar de'mi vei l'â aчешti boi, k'ъm o s'ъ fak ka s'ъmi ar ogor'el?

— T'rani ka tine pot s'ъmi tragъ pl'gsl sing'ri, dakъ vor s'ъ m'pînce mine de kare n' s'nt vredniçi.

— Ask'ltъ, 'iam zis, mai este vreme, k'zta'di de dr'ъm mi te iert.

— Și z'nde'di este ark'el sa' arbaleta (1) ka s'ъ vorbeshiti aч'?

Era lingъ mine zn k'nap'is t'p'g, 'iam r'nt.

— N'am treb'îng'ъ, eatъ dest'lb armъ, 'iam zis.

— De vei face zn pas, te spîntik ka ne o k'p'ioarъ.

1) Arbaleta er' iar'ъmi zn sois de ark ka zn kondak de p'ukъ. Intînzînd koarda, s'giata se p'nea în o r'gl'it'g' f'k'etъ in mijlok, mi ark'as'el tr'gînd o nedik'ъ de des'bt, s'geata s'bra mai neme'rit mi mai den'rtat de k'et din ark. —

K'o s'p'it'g'ъ, f'is' lingъ el k'ъ b'ngsl ridikat.

— Și eș, de vei p'sne mina ne pl'gsl meș, te s'uid ka ne zn boș.

— El intînase bra'gsl mi atînse j'gsl. — Ama imi pare k'ъ 'la atîns k'ъ vîr'sl deg'et'sl. —

B'ngsl meș k'zъ, mi sl'ga lsi Landenberg k' el. Ii s'f'rimasem bra'gsl ka o n'ia de r'k'itъ.

— Și bine ai f'k'et, mi er' drent! strigarъ amîndoi oamenii.

— O m'is mi n' m'ъ k'esk, z'rmъ Melhtal; dar tot f'is' sil'it s'ъmi k'ast sk'pare.

'Mi am l'zat boii mi m'am a-sk'ns to'etъ zioa în kodrii Roestok'sl; apoi d'p'ъ çe înp'ontъ gin'di' la tine k'ъ ești b'ъn mi p'ri'imitor de oas'pedi, mi eat'p'.

— Ești bine venit, Melhtal, zise Valter F'rst, stringînd'sl de mînъ.

Dar n' e tot, z'rmъ tînr'el, ne ar treb'si zn om isteg s'ъl trimitem la Sernen, ka s'ъ alle çe s'aș netrek'et de ieri mi çe m'ș'sri de res'bnare a l'zat as'p'ra mea Landenberg.

In moment'el aчesta, zn pas îng'eziat de ostenealъ se az'zi, mi zn min'et apoi, zn om b'z't zik'nd: deskidegi, eș s'nt R'ader.

Melhtal deskise z'ua ka s'ъ s'a-r'nc'e în bragele sl'gei tat'lsi s'ș; dar v'zînd'sl at'et de galben mi ab'z'tet, se înapoi s'p'imîntat.

— Ce veste, R'ader? zise k'ъ glas trem'sînd.

— Vai de tine, tin̄r̄l meș s̄t-
p̄n! Vai de ȡara ȡe vede în lini-
mte assemenea nelegișiri! Vai de
mine kare iȡi adșk ama rele vesti!

— N'a p̄ȡit nimik b̄tr̄n̄l,
zise Melhtal; ei aș respektat virsta
mi p̄r̄l l̄i ȡel alb; b̄tr̄neȡele
s̄nt sfinte! . . .

— Resnekteaș ȡi ȡeva? este
vr̄șn lșkr̄s sfint nentr̄ș ei?

— Roder! . . Striḡ Malhtal,
inkleștind miinele.

— 'La lșat, 'la anșkat s̄t s̄nșe
șnde emti, mi fiind k̄ nș utia . . .
bietșl b̄tr̄n̄, 'iaș skos okii!

Melhtal ȡip̄ strawnik. Ver-
ner mi Valter F̄rst s'aș șitat șnșl
la altșl, k̄ p̄r̄l sb̄rlit k̄ fr̄ntea
pl̄nș de șșdori.

— Mingi, striḡ Melhtal anș-
k̄nd ne Rșder de git; mingi, oa-
menii nș pot face asfel de crime;
oh! mingi, zi k̄ mingi.

— Vai! respnșse Rșder.

— Iaș skos okii, zici mi aȡea-
sta nentr̄ș k̄ eș am fost fșgit ka
șn mișel! aș skos okii tatșlși,
nentr̄ș k̄ nș le nștia da ne feciorșl
șșș! aș înfint o șșlș de fer în okii
șnși b̄tr̄n̄! . . . mi aȡeasta zioa
mare, în faȡa lșminei, în faȡa
soareșei, în faȡa lși Dșmnezeș! mi
mșndii noutri nș s'aș șșpnat neste
kapetele lor! B̄lȡile noastre n'aș
em̄t d̄n matȡe ka s̄'i ingiȡ! tr̄ș-
netșl n'a k̄zșt ka s̄'i detșne! . . .
nș le așng lakr̄mile noastre,
mi ne fak s̄ pl̄ngem singe! ah!
ah! Dșmnezeșle! Dșmnezeșle!

fiȡi milș de noi! mi Melhtal k̄-
zș ka șn kopaciș desr̄ȡȡinat,
se t̄v̄li ne jos, mșuk̄nd p̄-
m̄ntșl.

Verner se anronie de Melhtal.

— Nș pl̄ngȡe ka șn kopil, nș
te t̄v̄li ka o fiarș; skoalȡe
ka șn om. Melhtal, noi vom res-
b̄na ne tatșl tr̄ș.

Tin̄r̄l șȡri de o datș în ni-
ȡioare, ka mi k̄nd șn resort il
skșlase.

— Il vom resb̄na! ai zis
Verner?

— Il vom resb̄na! adaoḡ
Valter F̄rst.

— A! striḡ Melhtal k̄ șn glas
ȡe sem̄na k̄ risșl șnși nebșn.

Se așzi attșnȡi glasșl șnși kin-
tek vesel nș prea departe, mi la
kotiușl dr̄mșlși se v̄zș, la ȡele
intșiș raze a zilei, șn nșoș om.

— Ask̄ndete, striḡ Rșder lși
Melhtal.

— Șȡzi, zise Valter F̄rst. E șn
prieten.

— Kare ar nștea s̄ ne fie fo-
lositor, adaoḡ Verner. Melhtal
k̄zș obosit ne o lavȡș.

În vremea aȡeasta streinșl se
tot anroniea: el er̄ șn om ka
de natr̄-zȡi ani; er̄ imbr̄kat
k̄ o hainș de koloare inkisș, kare
i se kobora nșmai n̄nș la genșki
mi kare sem̄na a Ńi de mijlok
intre imbr̄kșmintea k̄lșȡȡeaskș
mi ȡea mireneaskș; p̄r̄l șșș
ȡel lșng inșș. mșșȡile mi barba
sa, il sem̄na k̄ este d̄n ȡetș-

deni slobozi. Pe lingv' aqestea merssi s'x' er' mai mult de soldat de k'z de k'z'g'g'r, mi 'lar fi n'atst l'xa q'neva k'z e om de oaste daka n'ar fi n'artat, in lok de sabie o kalamare atirnat' la q'ing'ztoarea sa, mi in x'm'zr o t'z'lb'z de arkam demart'z de s'z'g'ed'i, x'n v'z'lb'zsk de pergament mi koud'ee. Kostsm'z l'zi se kompleta print'r'sn uantalon de postav albastr'z, strins de niq'ior prin keotori inoda'e, mi prin l'zng'z l' b'z'd inferat f'z'z kare foarte rar k'z'z'toorente m'nteanz'l.

K'xm v'z'z oamenii qe s'ad'znaser'z din aintea x'm'ii, inqet'z de k'zntat, mi se anqonia k'z aqel aer deskis kare ar'zta inkredinqarea sa k'z o s'z' g'z'seask'z k'inq'ri k'zno-sk'zle. Era ink'z k'iq'i-va nam'i de parte k'znd Valter F'zrst 'ia adresat vorba.

— Domn'z s'z te p'z'eask'z, Valter! m'z d'z'k s'z i'z'z d'z'rile de la Fra'z M'z'nster (1) de Z'zrix, pe kare le ad'zn e'z, p'rek'xm m'ii.

— N'z pod'i s'z te op'renti x'n sfert de qeas la noi ?

— Ce s'z fak ?

— S'z ask'z'ld'i qe s'z'd'i s'z'z'e a-q'est t'iq'zr. . .

Streinz'l se int'zrn'z spre Melhtal mi il v'z'z k'z plinqe; at'z'nq'i se anqonia de el mi ii t'inqe mina.

— D'z'mneze'z s'z'd'i z's'z'q'e lak'z'm'ile, frate! ii z'is'z.

— D'z'mneze'z s'z res'b'x'ne sin-

gele ! res'n'z'se Melhtal. S'i ii no-vesti toate qele intimnate.

Vilhelm il ask'z'lt'z k'z o mare kom'z'timire mi o ad'inq'z intris-tare.

— S'i qe ag'i xot'z'rit? z'ise Vilhelm d'z'm'z qe el sf'iq'm'i.

— S'z ne r'z'sb'z'n'z'm' mi s'z ne m'nt'sim q'ara ! res'n'z'ser'z t'z's-trei oamenii.

— In mina l'zi D'z'mneze'z s'z r'z's'm'z'tirea krimelor mi m'nt'z'irea noroadelor, z'ise Vilhelm.

— S'i qe ne a l'z'sat no'z, astor-lal'd'i oameni ? . .

— R'z'g'z'z'iq'neva mi r'z'b'darea kare le g'z'z'besk.

— Vilhelm, n'z e dest'z'l a fi x'n aq'a viteaz arkam, d'ak'z r'z's'n'z'z'i ka x'n k'z'z'g'z'r k'znd i'd'i vorbim ka x'n'z'i patriot.

— D'z'mneze'z a f'z'k'z't m'zntele nent'z'z q'erb mi k'z'p'z'z, mi q'erb'z'i mi k'z'p'ra nent'z'z om. Eat'z nent'z'z qe a dat vinat'z'z'i x'm'z'ring'a mi vin'z'tor'z'z'i isk'z'sing'a. Aq'a d'z'r, ai g'remit B'z'lter F'zrst, n'z'm'nd'z'm'z'z x'n viteaz Arkam, e'z n'z s'znt de k'z't x'n biet vin'z'tor.

— Adio Vilhelm, mergi s'z'n'z'tos :

— Domn'z fie k'z voi fraq'ilor !

Vilhelm Tel s'a d'ep'z'rtat. Cei trei oameni 'l a'z x'mat k'z ok'ii m'iq'z qe s'a f'z'k'z't nev'z'z't la qel int'z'z' kotim al d'z'm'z's'i.

— N'z e n'z'd'ej'd'e de el, z'ise Berner S'taz'f'z'her, mi in'z'z el ar fi fost x'n n'z'ternik aliat.

1) Monastire de femei.

— Dămneze! p̄streaaz̄ n̄mai
pentru noi mintirea d̄rei noas-
tre. Fie bine kvintat!

— Și kv̄nd ne vom ap̄ka de
treab̄, zise Melhtal? Eș m̄ gr̄-
besk... okii mei p̄ng mi ai tat̄-
lsii meș singeș...

N̄ sintem fiemkare din os̄bite
kantonsri; ts, Berner, din Șvid,
ts, Melhtal, din Untervalden, mi
eș din Uri. S'alegem fie kare pen-
tru prietenii noștri zece oameni
în kare s̄ avem p̄dejde; s̄ ne
adn̄m k̄ ei la Gr̄tli... Dămne-
zeș poate ce vrea, mi kv̄nd merg
în kalea sa, treizeci de oameni fak
kv̄t o oaste.

— Și kv̄nd ne vom ad̄na? zise
Melhtal.

— În noaptea de d̄mineka șre
l̄ni, resp̄ns̄ Balter.

— Vom fi! resp̄nser̄ Berner
mi Melhtal. Și tsș trei prietini
s'aș disp̄rđit.

II.

CONRAD DE BAUMGARTEN.

Pentru cei zece oameni din
Kantonsl Untervaldsli kare er̄
s̄ intov̄r̄șeask̄ ne Melhtal la
Gr̄tli în noaptea de 17 Noemvrie,
se afl̄ mi șn tin̄r dela Volfen-
mis, n̄mit Konrad de Baumgarten
el de kv̄rind se însr̄ase din dra-
goste k̄ cea mai fr̄moas̄ fat̄
din Alselen, mi singeș dor̄l de

PERIODUL I.

a'mi mintsi d̄ra il f̄k̄se s̄
intre în konj̄ragie, kv̄ci er̄ fe-
r̄içit.

Așa dar niçi n̄ vr̄ s̄ șnie
tinerei sale neveste ce p̄riçin̄ il
dep̄rta de ea. Se f̄k̄s k̄ are o
treab̄ la sat̄l Br̄nen, mi la 16,
seara îi vesti k̄ se d̄ce de akas̄
m̄n' a doazi. Tin̄ra femce îngl̄-
beni.

— Ce ai, Rosmen?*) zise Konrad,
n̄ se poate șn l̄k̄rș at̄t de sim-
pl̄s s̄'đi fak̄ o așa mare impresie!

— Konrad, zise j̄na femce, n̄
pođi l̄sa ne alt̄ dat̄ treaba a-
ceca?

— N̄ se poate.

— N̄ m̄ pođi l̄sa k̄ș tine?

— N̄ se poate.

— Apoi dar d̄-te.

Konrad se kv̄t la d̄nsa.— poa-
te m̄ temi, șr̄man̄ kv̄il̄? Ros-
men zimb̄ k̄ întristare. — Dar
n̄, se poate, șr̄m̄ el s'a intim-
pl̄at ce-va kare 'mi ask̄nzi.

— Poate greșesk k̄ m̄ tem,
resp̄nse Rosmen.

— Și de ce te pođi teme în sa-
t̄l acesta, în mijlok̄l r̄delor mi
prietinilor noștri?

— Kv̄noști ne tin̄r̄l noștr̄ șr̄-
m̄n, Konrade?

— Dar, il kv̄nosk, resp̄nse el
posomorind̄se... ce?

— M'a vr̄z̄t la Alselen m̄n̄ a
n̄ fi femcea ta.

— Și te isbește! striḡ Konrad

*) Rosa.

stringind nămniî mi prîvind'o ne-
klintit.

— 'Mi a snăș'o.

— Pin'a nă te mărîta?

— Așa, mi zitasem, dar eri 'l
am întălnit pe drămăl dela Stand,
mi 'mi a snăș'o iarăși.

— Bine! bine! mărmară Konrad,
obrasnicii domni!... nă era des-
tălbă dragostea mea nentă patrie,
vređi să mai znesk mi zra mea
nentă voi! dar grăbiđi de adă-
nađi mi năoă kcrime pe kapetele
voastre, zioa răsbănnrii a să vie!

— Pe cine te laszi tă așa? zi-
se Rosmen, zidđi kă el e stăpnin?

— Stăpnin vasalilor, robilor. mi
slăgilro; dar eă, Rosmen, eă sânt
de stare slobodă, četădean de
Stand, domn pe ogoarele mi kasa
mea, mi daka nă am, nrekăm el
drită a da drentatea, am drit a
'mi o face singăr.

— Vezi kă aveam drentă să mă
tem, Konrade.

— Așa.

— Apoi așa e kă nă mă lamî?

— 'Mi am dat kăvintă, trebăe să
'l dă.

— Apoi imi dai voie să te înso-
desk?

— 'Ti am snăș odată kă nă se
poate.

— Doamne Dămnezele! mărmar-
ă Rosmen.

— Askăltă, adăogi Konrad, poa-
te ne facem spaimă fără kăvint,
n'am snăș nimăzăi kă a să mă
dăk, nimini dar nă o uitie. Voiă

lănsi nămăi năoă măline la amiază.

Mă vor sokoti lăngă tine mi nă
vei fi săpărată.

— Dea Dămnezeă.

Konrad înbrăđișă pe Rosmen
mi se dăse.

Întălnirea era, nrekăm am zis,
la Grătli, nimeni n'a lănsit.

Akolo, în acea mikă kămpie
ce formează o năjunte strimă
înkongizrată de tăfari la poalele
stăncelor Zeelisbergăsi, în noă-
tea de 17 Noemvrie 1307, pă-
mîntă dete țerăsi zna đin țele
mai înalte prîvelimti, zăcea a
trei oameni fărăđăzindăse pe o-
noarea lor de a da, kă primej-
dia vieđei lor, libertatea zăsi în-
treg popor — Valter Fărst, Ver-
ner Ștaifaher mi Melhtal aă întins
brăđă mi aă jărat kătre Dămne-
zeă «înaintea kăzăi împărtăđii mi
«poroadele sânt de o potrivă să
«trăziaskă mi să moară nentă fra-
«đii lor, să faktă mi să rabde to-
«tă impreză, să nă mai săfere
«nedrentăđi đar niči să faktă, să
«resnekte drentăriile mi prăprie-
«tăđile Kontăsi de Habsbărg, să
«nă faktă niči ză răă baliflor im-
«părtășimti, dar să dea sfirmit ti.
«ranii lor,» Răgîndăse lăsi Dămne-
zeă, daka ațest jărgămintă îi este
plăkăt, să îl faktă kănoskăt prin
vre o minăne. Pe lok trei isvoa-
re aă đășnit la ničioarele țelor
trei șefi. Konjărađii aă strigata-
tănci: Mărire Domălăsi, mi ră-
dikănd măna fărăză mi ei jărgă-

mînt s'ă restatorniceaskă libertateă ka niște oameni de inimă. Pentru isurava acestsi skon s'a xotărit noantea dela 1 Ianuarie 1308, apoi, zioa închinînd a se ivi, s'ă desprăguit, mi fie-kare relăx drămul kăii mi a kolibei sale.

Ori kăut se grăbi Konrad, eră amiază kănd emind din Dalinvil zări satul Volfranșes mi lingă sat, kasa zănde il aștenta Rosșen, toate se părea în liniște. Intru vederea ațeasta, frika se liniști, inima sa înțetă de a se klăti, se opri ka s'ă resșfle. Ațnăci i se părs kă nămele s'ă trecea ne la zrekile lăi adăș de resșflarea vințlăi. Sări mi apăkă iar drămul.

Peste kăte-va minăte așzi a doa oarbă ză glas ce il kiema. Se înfiogă, kăci ațel glas era tingșios mi îi părs kă e al Rosșenei. Glasul veniă dăpă drăm. Alergă.

Abia făkăse vre-o doă-zeci pași mi văză o femeie alergînd sîre el despletită, speriată, kare kăm il zări, întinse brațele, rosti nămele s'ă, mi ne mai avînd pătere a mai merge nainte, kăză în mijloklă drămulăi. Konrad prin o sărităgă fă lingă ea. Kănoskăse ne Rosșen.

— Ce ai, năea izbîta mea? strigă el.

— Să făgim, să făgim! mărmăgă Rosșen, silîndăse s'ă se skoale.

— Și pentru ce trebăse să făgim?

— Pentru kă el a venit, Konra-

de, pentru kă el a venit kănd tă nă erai...

— El a venit!

— Așa mi folosîndăse de lînsa ta, mi pentru kă mă aflam sințgă.

— Săne! săne!

— Imi zise s'ăi grătesk o baie...

— Obraznikă! mi tă ai askăltat?

— Ce pătream s'ă fak, Konrad?... ațnăci el imi grăbi de amorul s'ă, întinse măna așpăra mea... Eș ațnăci am făgim, kiemîndăte în ațstor... Am alergat ka o nebăne... Pe zărmă, kănd te am văzăst, păterea m'a lăsat, mi am kăzăst jos năre kă'mi făgim pămîntă de săbt nițioare.

— Și zănde este el?

— Akasă... în baie...

— Nebăne! strigă Konrad repezîndăse sîre Volfranșis.

— Ce o s'ă faci! nenorocităle!...

— Așteaptămă, Rosșen: viș akăm...

Rosșen kăză în genăki, kă brațele întinse sîre lokăl zănde se dăse Konrad. Ea meză astfel ka ză sfert de oarbă, neklintită mi măză ka statsa răgăcișni; apoi de odată sări mi dîpă, Konrad se întorțea galben mi dîind în măini o sekăre roșie de sănge.

— Să făgim, Rosșen! zise mi el, să făgim kăci nă vom fi în sigăranță deklă de țeăa parte de lak. Să făgim făgă a zărmă drămul, deaparte de kăgări, deaparte de o-rană... Să făgim, de nă voiști

sъ мор де фрикъ, нъ нентрѣ виага
меа чи нентрѣ а та!...

Zikъnd ачестѳа, аѳ плекат а-
мъndoи,

Rosmen нѳ ера о floare де аче-
lea delicate ми fragede kare kresk
ин орашеle noastre; ea ера о no-
билъ мѳanteankъ, tare ми пѳter-
никъ ин фада primejdiei, депринсъ
кѳ soarele ми osteneala. Konrad
ми ea кѳrъnd аѳ аjъns ла поа-
lele мѳntелѳи, Konrad атъчи врѳ
съ се mai odixneaskъ; dar ea и
арѳтъ кѳ degetѳл съngele де не
ferѳл топорѳлѳи сеѳ.

— Ce съnge еste ачела? zise ea.

— Съngele лѳи!... respъnse Kon-
rad.

— Съ ѳsgim! strigъ Rosmen.

Atъчи се адинчигъ ин чеа mai
mare desime а kodrѳлѳи, зркъndъ-
se не koastele мѳntелѳи prin по-
тече кѳnoskъte нѳmai де винътори,
Konrad врѳ iarъши сѳ се onreaskъ,
dar Rosmen neinchet и да кѳragiѳ
inkredingindъ'l кѳ нѳ е ostenitъ.
Ин sfirmit, о jъmъtate де орѳ пи-
нъ а нѳ inera, sosigъ не кѳlmea
зnei пrelъngiri а Roestokълѳи; де
akolo азѳiа sbieratѳл ѳrmelор ка-
ре се инъrna ла Zeidorf ми ла Ваъ-
en, ми dinaintea ачелор доъ sate,
vedea, кѳlkat ин ѳndѳл вѳii, lakъл
де Valdштeten, lin ми кѳrat ка о
oglindъ. Intrъ vederea ачеста,
Rosmen врѳ сѳ зрмеze дрѳмѳл,
dar voinda ера mai pressъs де пѳ-
terile ei; ла чеi зътъи нами че фъ-
кѳ, се novirni. Atъчи, Konrad

чѳrs dela ea сѳ ia кѳte-va чеасъги
де odixнъ, ми иi гъти зъn ашternъt
де frъnze ми де mъmkѳъ не kare
ea се кѳlкъ ин timp че el privighia
lingъ дръnsa.

Konrad askъltъ mъrind зъnl дъ-
нъ altѳl toate вѳetele вѳii; вѳъz
stingъndъsse не rind, toate лъmine-
le kare semъna stele кѳzъte не
пѳmint. Pe ѳrmъ ла sgomotele
diskornante а оamenilor, зrmаръ
armonioasele сsnete ale natъrei,
ми ла лъчirile efemere аurginъsе де
мъlini мъritoare, ачѳа strъlъчitъ
пѳlbere де stele че се ridikъ сѳbt
namii лѳи Dъmnezeѳ. Mъntele are,
ка ми очѳeansl, glasъri неmъrgi-
nite, че се inalдъ де о datъ ин
mijlokъл nonдilor, де не лъчisl
lakъrilor. din sinъл пѳdъrilor, din
adinkъrile ghiаgierilor (glaciers).
Printre ele се азде вѳetѳл nekъr-
mat ал kaskadei саѳ freamъtѳл vi-
foros ал avalagelор, ми toate аче-
ste вѳete vorbesk мѳnteanslѳи о
limбъ inalтъ kare лѳи иi еste fami-
liarъ ми ла kare el respъnde prin
ale лѳи strigъri де friкъ саѳ кѳn-
тъri де rekъnoшtingъ, кѳчи ачѳе
вѳete иi превѳestek linimte саѳ vi-
for.

Pentрѳ ачѳѳа Konrad зrmase
кѳ иъgrijire абъrъл kare, чѳдъsind
oglinda lakълѳи, ичѳенъse а се re-
dika не фада лѳи, ми kare сsин-
dъsse ичѳет не vale, mersese де се
гръmъdise не kapъл ninъsъros ал
Aksebergълѳи. Akъm де mълte ori
el ииi иъъrnase okii кѳ friкъ sure

șantel ȕerșli șnde lșna era ș
resarș, kșnd ea se arștș, dar
galbenș mi inkongisratș de șn
ȕer brșmos kare invșlea halida ei
ștrșlșȕire; din vreme în vreme
adieri treȕea, adșkșnd kș ele șn
miros șmed mi pșmintos; mi a-
tșnȕi Konrad se intșrna șure a-
pșs, mirosindșle kș instinktșl ș-
nși kopos mi mșrmșrind kș glas
inȕet.

«Аша, аша, vș kșnosk preves-
titori ai viforșli, mi vș mșlșș-
mesk; nș vșș herde inștiingarea
ȕe imi dađi. In șfirmit o mai de
ne șrmș șșflare a vintșli, adșse
kș ea ȕei Ńntii abșri řidikadı de
ne lakșrile Nexmatelșli mi hșđi-
le Moratșli. Konrad kșnoskș kș
era vreme de pșȕes, mi se plekș
șure Rosmen.

— Prea izbita mea mșrmșrș el la
șrekeea ei, nș te teme, eș te de-
ștent...

Rosmen deskise okii mi arșnkș
bragele în grșmajii lși Konrad.

— Unde șntem? zise Rosmen.
'Mi e frig...

— Trebșe șș plekșm, Rosmen;
ȕerșl se gștemte de vifor, mi de
abia avem timp s'ajșngem la Grotta
Rikenbahșli șnde vom fi în sigș-
rangș impotriva viforșli; ne șr-
mș đșpș ȕe va treȕe, ne vom ko-
bori la Bșsen, șnde vom gșsi vre-
șn lșntraș kare șș ne đșkș la
Bșsen șș la Sisingen.

— Dar nș herdem noi șn timp
șregios, Konrade? mi n'ar fi mai

bine șș mergem drent la malșl la-
kșli? daka kșm-va ne vor fi go-
mind din șrmș !!..

— Tot atșta le ar fi șș kaste șrma
kșprioarei mi a veltșrșli resșn-
se Konrad. Desșre aȕeea n'aiibi
grije, șirmanș fatș; dar eatș vi-
forșl, șș plekșm.

În adevșr, șn tșnet depșrtat
se așzi, Ńmbłș vșind prin koti-
șșrile vșii, mi merse de mșri
ne koastele goale ale Akseember-
gșli.

— Ai kșvșnt, n'avem minșt de
nerđșt zise Rosmen, șș řșgim,
Konrad, șș řșgim!

Zikșnd aȕestea se anșkarș de
mșnș mi alergarș atșt de iste
prekșt ii lșsarș greșȕđile lokș-
lși, drent șure Grotta Rikemba-
hșli.

În timpșl aȕesta viforșl se știr-
nise odatș kș ȕele Ńntși raze ale
zilei mi se anșonia vșind. Din ze-
ȕe în zȕe minște, řșlgere brșș-
đșia ȕerșl, mi norii, abștindșse
ne kanșl řșgarilor, ii lipsi kște șn
minșt de vederea vșii, mi lșne-
kșnd iste de a lșngșl mșntelși,
ii lșșș konrinșmi de o șmezealș
reȕe mi pștrșnșȕoare, kare în-
ghieđa șșdoarea ne frșntea lor.
De o datș mi în timpșl znei
ȕȕeri șnde Natsra pare kș ișmi
kiamș toate pșterile pentș lșnta
ȕe a șș đie, se așzi în depșrtare
lștratșl zni kșine de vșnat.

— Naft! řriđș Konrad onřindș-se.
— Ișmi va fi řșnt lanđșl mi vșzim-

ds-se slobod o fi venit sь goneas-
kь ne mьnte, respьnse Rosmen.

Konrad ii fьkь semn sь takь,
mi askьltь kь aчeastь adinkь lьa-
re aminte a xьni vьntor mi a xьni
mьntean denrins a gichi tot, neire
saь skьpare, de ne чej mai mik
semn. Lьtratsl se azzi din noь.
Konrad tresьri.

— Аша, аша, goneште, zise el,
dar, mii tь че vьnat goneште?

— Ce ne pasь!

— Ce le pasь de viađa чelor че
fьg ka sь'mi o skane? sintem xь-
mьridi, Rosmen! iadьl a dat o
idee aчestor diavoli; neштиind xь-
de sь mь gьseaskь, aь deslegat
ne Naft, mi xьmeazь instinkь-
lьi lьi.

— Dar de ne че podi krede?..

— Askьltь, mi ia seama kьt de
inчet se anronie lьtratsl; il đin
in sgardь ka sь nь niarьzь xьma
noastrь; altfel Naft ar fi mьnь a-
kьm lingь noi, in vreme че kь
kьnl aчesta mai aь xьn чeas bьn
mьnь sь ne aьngь;

Naft lьtrь iarьmi, dar fьrь vre
o anronie insemnatь; din po-
trivь, ar fi zis чineva kь glassl
e mai депьrtat dekьt kьm se aь-
zise intьiь.

— Ne a nerdьt xьma, zise Ros-
men kь bьkьrie, glassl se депьr-
teazь.

— Ba nь, respьnse Konrad, Naft
este xьn пrea bьn kiine ka sь le
fakь a gremi; vintьl s'a intors;
askьltь, askьltь. O strannikь is-

bire de tьnet kьrmь lьtratsl karo
kь adevьrat se azzise mai kь a-
nronie, dar de abia tьkь, mi el
se azzi din noь.

— Sь fьgim, strigь Rosmen, sь
fьgim sire Grottь!

— Și че ne poate folosi Grotta a-
kьm, daka nin' in doь ore nь vom
пsne lakьl intre noi mi aчei че ne
gonesk, sьntem пердьdi.

Zikind aчestea o lьz de mьnь
mi o trase.

— Unde te dьchi, xьnde te dьchi?
strigь Rosmen; перzi direkьia la-
kьlьi.

— Vино, vino, trebьe sь kьxtьm
mi noi a amьgi p'aчei vьntori
de oameni; sьnt trei ore de aichi
mьnь la lak, mi de ne vom dьче
in linie dreantь, mьnь in doьzєchi
de mьnьte, kopilь, nь vei mai
пstea merge: vino, iđi zik.

Rosmen, fьr' a respьnde, mi
adьnь toate пsterile, mi inain-
tind kь grabь in direkьia aleasь
de bьrbatьl seь, merserь; аша,
ka la zєche mьnьte; kind de o
datь se аllarь ne marginile xьnei
largi kьpьlьxьri, kare sint atit de
dese prin mьndi; xьn kьxtremьr o
prodьsese in niunte vremi xitate
mi de strьmomi, mi o rьpь de
doьzєchi niчioare de largь mi o
leghe de lьngь poate, fьчea o
чingьtoare adinkь mьntelьi. Era
o sbirчitьrь de aчelea че ne ves-
tesk inbьtrinirea пьmintьlьi, dar
sosind akolo, Konrad slobozi xьn
strigьt strannik. Slaba пnte че

slăjea de komșnikagie dela ȣn mal la altăi, făsesse sfărimate de o stinkă ce se dărimase din vîrslă Roestokslăi. Rosmen priçenă kițe desnădejde eră în ațel strigăt, mi sokotindăse pîrîpădită, kăză în genăki.

— Nă, nă; nă e inkă çeasă de răgat, strigă Konrad, kă okii stră-lăund de bskărie. Kăragiă, Rosmen, kăragiă! Dămnezeă nă ne-a pîrăsit de tot.

Zikind ațeste kăvinte, alergase la ȣn vekis brad kare kreutca singăratik mi despoiat de kăngi pe marginea rînei, mi înçenăse lăkrăl mîntăirei lăi lovindă'l kă sekărea; kopaksl atakat de ȣn dăuman mai năting mi mai păternik dekă vijeliea, gema din rădăçină nîn' în kreutet.

Rosmen inkăragiă pe bîrbatăi seă, tot askăltănd glasă lăi Naft, kare în vremea ațestor întirzieri mi înprotiviri se mai aproniese. — Kăragiă, prea isbite, zicea ea, kăragiă! vezi kăm tremăgă kopaksl! O! kăt emăi tă de vîrtos mi de păternik! kăragiă, Konrad; se povîrnehmte, kade! — kade! O Dămnezele idi măldămesk, eăț-ne mîntăigi!

Bradăi țiat din rădăçină sșpăindăse împingerii çe îi dase Konrad, kăzăse d'a kărmezășl rînei, înfădișind o pante netrekă pentră ori kare altăi afară de ȣn măn-tean, dar îndestă pentră niçioră ȣnăi vîntor.

— Nă te teme, strigă Rosmen mergînd spre ea; nă te teme, Konrad mi mă țrmează.

Dar în lok de a o țrma, Konrad neindărsnînd a privi primejfdiosă ei trekăt, se arănkase kă fața la pămînt, mi îndepenea kopaksl kă pentă seă, pentră ka să nă se kletine sșbt namii prea-isbitei sale; în vremea ațeasta lătră-rile lăi Naft se ațea, nă mai departe de ȣn sfert de oră; de o dată Konrad simți kă miukarea çe da kopakslăi greătatea trăpăslă Rosmenei înçetase, ridikă okii mi o văză de çeea parte tinzîndă'i brațele mi îndemnîndă'l să vie.

Konrad înçenă îndată a merge pe çea aprante çe se kletina, kă ȣn pas statornik ka mi kănd ar fi trekăt pe ȣn pod de niatră; pe țrma ajăngănd lingă femeca sa, se întărnă mi kă o isbire de niçior îmbrînçi bradăi în adînk. Rosmen îl țrma kă okii mi văzîndă'l sfărîmîndă-se de stînce mi sșrînd din adînk în adînk, mi întărnă prîvirea mi amedj. Konrad din protivă, slobozi ȣn răknet de bskărie, asemenea kă ațela al văltărlăi mi al Lesăi dăpă o birsîndă; pe țrma pătrekind bradăi pe lingă mijlokă Rosmenei, se adînçi pe țrma țnei poteye kălkate nămai de dobitoace selbatice, Çinçi mînăte dăpă ațeasta, gonăçii povădăgi de Naft, sosiră pe malăi rînei!...

În vremea ațeasta, viforăl mi

îndoia psterile; fşlgerile se şrmă
fşrţ kşrmare, tsnetsl nş închetă
minşr de a se aşzi, ploaia kşdea
miroaie, kiotele vinştorilor, lş-
trşrile lşi Naşr, toate se perdea în
aşest kaos. Dşrţ şn şfert de orş
Rosşnen se onri.

— Nş mai poşiş merge, zise ea
lşşind miinile în jos şi inkşimbî-
dşse ne genşkii sei; fşgi singşr,
Konrade, fşgi te rog.

Konrad se şitş 'mşregişrşl seş
ka şş poaş kşnoaşte kşr de de-
parte se afa de lak: dar vremea
era atşr de posomoritş, toate  -
biektele aş fost lşat, şşbt vşlşl vi-
forşlşl, o fadş atşr de şnişormş,
inkşr ii fş kş nenşşindş a se in-
drenta.. Înşldş okii şure şer, dar
el era nşmai trşşnete şi fşlgere,
şi soarele fşgise ka şn rege des-
tronat. Lokşl plekat la vale ii arş-
ta oare kşm drşmşl şe avea şş şş-
meze; dar ne aşea kale se nştea
aşa niskaişva greşşşdi ale lokşlşl
atşr de komşne în mşşdi, şi ne
kare nşmai komştele kşşrişoarei şş
arinele vşlşrşlşl le pot treşe.
Konrad, lşş şi el miinile în jos
şi gemş ka şn lşşştor şe e mai
învins.

În momşntşl aşesta şn lşşş şi
demşşşat klokot se aşzi viind din
virşşl Roestokşlşl; mşntele se klş-
ti de trei ori, asemenea şniş  m
beat, şi o negşrş kaldş ka abo-
rşl şe se ridikş deaşşşra aşei şe
şerbe, trekş.

— Un virşej! (trombe) şrişş Kon-

rad, şn virşej! .. şi lşşnd ne Ros-
şnen în braşe se arşnkş kş ea şşbt
bolta şnei manine şşnşl, şrin-
şind kş şn braş la şin ne femeea
sa şi inklemşindşse kş şelşlalt de
şşnkş.

Abia era şşbt aşest adşpost
kşnd kşşşgile de ne şşş ale bra-
şilor tremşarş, apoi kşşşnd aş-
tş miinşare se komşnikş la kşşş-
gile de mai jos, Un şşerat, al kş-
rşia vşet domnia ne al vişorşlşl,
şşşşrinşse lokşl; kodrşl se plekş.
ka şn kşşş de şnişe; pşrşşşrşl
şraşşnişe se aşziş şi kşşşnd vş-
zşrş trşnkşşrile kopaşilor şelor
mai tari şşşşnd în bşkşdi, desş-
dşşşinindş-se, redikindş-se, ka
kşnd mina şniş demon ii lşa tre-
kşnd de pşr, şi fşşind înaintea
şşşşrşii virşejşlşl, învirtindş-se ka
o rondş nebşrş de gigantişe şi
grozave fantasme. Deaşşşra lor,
o grşmadş deaşş de kşşşş, de
ramşre frinte şi de şşfari fşşea
şşşşnd tot aşea îmşşşgere de de-
şşbt, şşrea miş de şşnşe rşnte
din mşnte kare se învirtea ka o
pşşbere. Din noroşire, aşea şşbt
kare ei era adşpostşdi şinea prin
legşşşre din veakşri kş marele ske-
let al mşntelşl; ea şşşş nemiş-
katş, protektind ne fşşari, kare
aşşindş-se kiar în şentrşl vişorşlşl,
şşşşri kş şn okiş şşşşimintat mer-
şşl groaşnikşlşl fenomen, kare în-
aşşntind în linie dreaptş şi rşş-
şşşşnd toate îmşotrivirile, merse
şure Başen, trekş neste o kasş.

kare se fьkь nevъzstь kь el, ajъn-
se la lak, desnikъ negъra kare il
akoperiã in doi pьređi ka de pia-
trь, intьlni o lъntre ne kare o
kьfьndь mi merse sь moarь de
stîncele Aksebergьlxi, lъsind lo-
kьl che'l petrekъse demert mi des-
noiãt ka amternãtãl xъxi riš skъrs.
— Aide, eatь drъmьl nostrъ in-
semnat, strigь Konrad trьgind ne
Rosmen in kьrarea fьkьtь de vir-
tej. Avem sь xъmьm nъmai astь
rapъ a pьmintьlxi, ka sь ne đakь
la lak.

— Poate kь, zise Rosmen adъ-
nindъ-mi toate pьterile ka sь xъ-
meze lxi Konrad... poate kь vi-
forъл ne a fi mîntsit de đъmnanii
noștrii.

— Așa, respъnse Konrad, așã
daka le aș fi lъsat pъntea in xъmь
... kьчи s'ar fi aflat tot intr'o linie
kь noi, mi atъnчи poate aș fi vь-
zst lemile lor trekind ne d'asъra
kapetelor noastre; dar ei aș fost
siliđi sь ia in stînga ka sь in-
kongioare rîpa. Virtejl le ar fi
dat vreme sь ne ajъngь, mi eatь
dovada: đine, đine... așzi!

Iar inchepъse a se așzi lъtratьl
lxi Naft.

Konrad atъnчи, simđind kь pъ-
terea Rosmenei o pьrъsiã, o lъ
in brage mi inkьrkat kь astь sar-
chinь, apъkь drъmьl mai grabnik
de kьt ar fi pъtst fi xъmat de ea.

Zече minxte de o tьchere de
moarte xъmь pъđinelor vorbe che
sođii mi ziserь. Dar in timnъл a-

chestor zече minxte, Konrad kiuti-
gъse mълt lok; lakъл i se pьrea
mînь akъm mintre negъrь mi ploaie
abia ka la chinчи sste pami depar-
te. Kьt pentrъ Rosmen, okii ei
era nironigi ne drъmьl che venise.
De odatь Konrad o simđi tremъ-
rind neste tot kornъл; tot atъnчи
kiote de bьkьrie se așzirь; aче-
știa era soldađii kare ii gonìa mi
kare in sfiuuit ii zьriserь, Intr'-
achel minst, Naft veni sьrind lin-
gь stьpinъл seș; kъnoskindь'l, se
smъnчиse intr'atът inkьt rъnsese
lanđъл din mina aчelxi che'l đinea;
kьteva verigi sninzъra inkь de
sgarda lxi.

— Așã, așã, mъrmъrь Konrad,
tъ ești xъ kiine kredinчios, Naft;
đar kredinga ta ne perde mai bine
deкьt o vînzare, Akъm nъ e goa-
nъ, e fьgь.

Konrad se indrentь in linie
dreantь snre lak, xъmat ka la trei
sste pami de ont saș zече arkamь
ai domnълxi de Volfranuis; dar
sosind la malъл apei. o altь pedikь
se infьđișь, lakъл era pornit ka
o mare nebъnъ, mi kь toate rъgь-
mintele lxi Konrad, niчи xъ vis-
laș nъ vгъ a'mi pьimejđsi viada
sã ka sь skape ne a lxi.

Konrad alerga ka xъ emit din
minte, pьrtind ne Rosmen mai le-
șinatь mi cherind in glas mare
apъrare mi ajstor, gonit de arka-
mii kare la tot nasъл se anronia.

De o datь xъ om sьri de ne o

stînkъ în mijloksl drsmъsî, Cine cere ajstor? întrebъ.

— Eș, eș, zise Konrad, pentru mine și pentru astъ sirmanъ femeie. O lăntre, pentru nămele lăi Dsmnezeș ! o lăntre !

— Veniți zise nekъnoskъtsl sълrind într'o barkъ legatъ la mal.

— Oh! emti mintsitorъl meș ! Dsmnezeșl meș !

— Mintsitorъl este aчel чe'șni a vъrsat singele sълъ pentru oameni ; Dsmnezeș este aчel чe m'a trimis în kalea voastrъ ; mълdъmidi'i și mai virtos rъgadi'l ; kъчи a sъл avem nevoie, sъл nъ ne nearzъл din vederea sa.

— Dar nъ trebșe mълkar sъл știi pe чine skani ?

— Sintegi în primejdie, eatъ tot aчee a чe 'mi trebșe sъл știiș, veniți !

Konrad sълri în barkъ și nșze pe Roshen. Iar nekъnoskъtsl desfъșșeș o mikъ velъ, și pșindșse la kirmъ deslegъ langъl kare o đinea de mal, îndatъ ea s'arșnkъ sълtind pe ori чe val și inimindșse de vint, ka șn kal чe pșičene glasъl și simte pintonii kълъrelși sълș. D'abia fșgarii era ka la o sълъ de namu de la lokъl șnde se imbarkaserъ, și arkamii sosirъ.

— Veniți prea tirziș, domnii mei, mърmъръ nekъnoskъtsl, am skъpat din miinile voastre, dar nș e destъl, șrmъ el adresindș-se la Konrad, kълkъte tinere, kълkъte, nș vezi kъл și kastъ țalbele ? o sъл-

geatъ merge mai iste dekъt чea mai bșnъ barkъ de ar mina-o mълkar însșmi demonșl vijeliei. Kълkъ-te iđi zik, kș fadъ la pșmint. Konrad askъltъ. Pe lok șn șșer rat se așzi deasșnra kapetelor lor ; o sълgeatъ se înfșuse tremșrind în katargъl barчei ; чele-lalte merșerъ de se perđșrъ în lak.

Streinșl se șitъ kș o tiknitъ kșriositate, la sълgeata a kълria fer se fълkșse nevъzșt în borta чe fълkșse. — Аша, аша, mърmъръ el, kresk în mșndii noutri bșne arчe de frasin, de korn și de jșgastъ, și daka mina чe le întinde și okișl чe îndreaptъ sълgeata ar fi mai чerkate, ar nștea чineva a avea grijъ a le slъji de đintъ. Dar nș e lșkșș șșor a ajșnge kълpioara чe fșge, pasъrea чe șhoarъ, saș barka чe saltъ. Pleakъ-te inkъ, tinъrșle, pleakъ-te ; ne mai soșește șn rind.

Adevъrat, o sълgeatъ se înfșuse în lemъșl barчei, și alte doș sfredelind vela, remaserъ oprite de nene. Pilotъl le pșivi kș dispșeđ.

— Akșm, zise el lăi Konrad și Roshenei, vș pștedi pșne pe banчele barчei, ka și kълnd v'adi faчe primblarea de Dșminekъ, pînъ a nș așka sъл skoagъ a treia sълgeatъ din țalbe, vom fi denarte de lovirea lor ; nșmai o sълgeatъ de arbaletъ impnșș de șn ark de fer poate trimite moartea la denъrtarčea șnde sintem, și đine șitъte.

Un al treilea rind de sълgedi ve-

ni de kǝzǝ în xǝma barcei; fǝgagarii skǝpasereǝ de minia oameni-
lor, nǝ aveǝ a se teme de kǝt de a
lǝi Dǝmnezeǝ; dar nekǝnoskǝtǝl
semǝna fǝrǝ grǝiǝ de cea a doa
prekǝm mi de cea întǝiǝ, mi neste
o jǝmǝtate de orǝ Konrad mi fe-
mea lǝi se aflarǝ pe celalt mal.
Naft pe karǝ 'laǝ fost xitat ii xǝma-
se in not.

Pǝnǝ a nǝ se desǝrǝdi de stre-
inǝl, Konrad gindi kǝt de tre-
bǝitor xǝn om aǝa de nefrikos le
pǝtea fi în konjǝradia lor, înche-
pǝ deci a'i sǝrǝne acele ce se
hotǝrisereǝ la Grǝtli, dar la cea în-
tǝiǝ vorbǝ streinǝl ii onri.

— M'adi kǝmat sǝ v'ajǝt, mi am
venit prekǝm aǝ fi dorit sǝ vie
mi alǝii sǝrǝ ajǝtorǝl meǝ, daka
m'ǝa fi aflat în asemenea posidie;
nǝ imi chereǝi mai mǝlt, kǝci nǝ
voǝ fache.

— Dar înkai, strigǝ Rosmen sǝr-
ne-ne kǝm îǝi ǝ nǝmele, sǝ'l pǝr-
tǝm în inima noastrǝ alǝtǝrea kǝ
ale pǝringǝilor nostri, kǝci, pre-
kǝm mi lor, noi îǝi sǝntem dǝtori
kǝ viada.

— Aǝa, aǝa, kǝm te kǝamǝ, zi-
se Konrad, nǝ ai niçi o pǝrçinǝ
ka sǝ te tǝinǝeǝti de noi.

— Nǝ, fǝrǝ îndoialǝ, respǝnse
zǝmbind streinǝl, legǝndǝ'mi bar-
ka de dǝrm, ǝǝ sǝnt nǝskǝt la
Bǝrglen, sǝnt adǝnǝtorǝl dǝjdii-
lor Fraumunsterǝlǝi de Zurich mi
mǝ nǝmesk Vilhelm-Tell.

Zikǝnd aǝeste, salǝrǝ pe amǝn-

doi sodii mi apǝkǝ dǝrǝmǝl de
Flǝelen.

III.

VILHELM TELL.

Adoazi de zioa în kare lǝkǝrǝrile
ce am povestit s'aǝ netrekǝt, veni
la Balifǝl Herman Gesler de Brǝ-
neg xǝn trimis dela kavalerǝl Be-
ringer de Landenberg, mi ii sǝr-
se întǝmǝlarea lǝi Melhtal mi rǝs-
bǝnarea lǝi Landenberg.

De abia sfǝrǝise kǝnd sosi xǝn
arkǝu al Domnǝlǝi de Volfranwis.

El sǝrǝse moartea stǝrnǝlǝi sǝǝ
mi kǝ ce kip xǝçigǝmǝl skǝpase
prin ajǝtorǝl xǝni om nǝmit Vil-
helm din Bǝrglen, sat de sǝbt kir-
mǝirea lǝi Gesler. Balifǝl fǝrǝ-
dǝi kǝ se va nedǝpsi omǝl aela.

Aǝa dase kǝvǝntǝl seǝ, kǝnd
veni xǝn soldat din Garnisona de
Sǝvanǝs.

Soldatǝl povǝsti kǝ Gǝvernorǝl
silniçind çinstea xǝnei jǝne fete de
la Art, il întǝlnirǝ la vinat doi
frǝgi ai fetei mi il omoriserǝ; pe
xǝmǝ xǝçigǝmǝl skǝpasereǝ în mǝnte
xǝnde în zadar ii gonirǝ pe xǝmǝ.

Atǝnçi Gesler se skǝrǝ mi jǝrǝ
kǝ daka Melhtal, kare sdobise
brǝdǝl slǝgǝi lǝi Landenberg, da-
ka Konrad de Bǝrǝmgarten, kare o-
morise pe Domnǝl de Volfranwis
în baiea sa, daka tinerii ce xǝ-
serǝ pe gǝvernorǝl kastelǝlǝi de

Șvanas, vor kȳdea în mȳnile sale, se vor pedensi kȳ moarte. Trimisii era sȳ se dȳkȳ kȳ acest respȳns; dar Gesler 'ia kiemat sȳ'l întovȳrgȳsheaskȳ pe piada pȳblikȳ dela Alldorf.

Sosind akolo, porȳnȳi sȳ împlineȳte în pȳmȳnt o lȳngȳ pȳrȳjipȳ, mi în vȳrfȳl ei imi pȳse pȳlȳria a kȳria fȳnd era împregrȳrat de koroana dȳkalȳ a Aȳstriei, pe ȳrmȳ pȳse sȳ trimbiteze kȳ oriȳine, nobil, oȳȳșan saȳ dȳran, trekȳnd dinaintea aȳestsi semn al pȳsterii kontilor de Habsȳrg, sȳ se inkine snre dovadȳ de kredindȳ mi inkinare; apoi a dat drȳsmȳl trimisiiilor porȳnȳindȳ-le sȳ snze aȳeea ȳe vȳzȳserȳ mi sȳ indemne pe aȳei ȳe'i trimiserȳ sȳ fakȳ aȳemenea în respȳktivele lor kȳrmȳșiri, kare era, adȳoȳi el, ȳel mȳi bȳn mijlok de a kȳnoaște pe vȳrȳjmȳșii Aȳstriei; în sfȳșit lȳșȳ o streajȳ de doi-snre-zȳce arkȳșii în piadȳ, mi le porȳnȳi sȳ oȳreaskȳ pe oriȳe om kare nȳ se va sȳșȳne porȳnȳei ȳe didese.

Trei zile dȳșȳ aȳeasȳa il înșȳlȳndȳrȳ kȳ se arestase ȳn om pentȳ kȳ nȳ voice sȳ se inkine koroanei dȳșȳilor de Aȳstria. Gesler inkȳlekȳ indatȳ, mi merse la Alldorf, întovȳrgȳșit de strejarii sei. Vinovatȳl era legat de înșȳșii pȳrȳjina în vȳrfȳl kȳria era pȳlȳria gȳvernorsȳlȳ, mi dȳșȳ haina sa de postav verde de Bala, mi pȳlȳria sa împodȳbitȳ kȳ o panȳ de vsȳ-

lȳr, se vedea kȳ e ȳn vȳnȳtor de mȳnte. Sosind în drentȳl lȳi, Gesler dete porȳnkȳ sȳ'l deslege. Porȳnka împlineȳndȳ-se, vȳnȳtorsȳl, kare șȳtia kȳ n'a skȳpat kȳ atȳta nȳmai, lȳșȳ mȳnile în jos, mi se ȳitȳ la Gȳvernorsȳl kȳ o simuliȳitate denȳrtatȳ de slȳbȳȳșne mi de trȳșie.

— Adevȳrat e, ii zise Gesler, kȳ nȳ ai voit a te inkina la astȳ pȳlȳrie?

— Adevȳrat, domnȳl meș.

— Și pentȳ ȳe?

— Pentȳ kȳ pȳrȳndȳii noștri ne aȳ învȳdat a nȳ ne inkina dekȳt lȳi Dȳmnezeș, bȳtrȳnilor mi împȳratsȳlȳi.

— Dar koroana aȳeasta infȳđȳșeazȳ Imperiȳl.

— Ai greșealȳ, domnȳl meș, astȳ koroanȳ e aȳeea a kontilor de Habsȳrg mi a dȳșȳilor de Aȳstria; împlineȳte koroana asta în piegele Lȳđernii, Fribȳrgȳlȳi, Zȳgȳlȳi, mi dȳșȳei de Glaris kare sȳnt ale lor, mi nȳ mȳ îndoiesk kȳ lokȳșitorii nȳ i se vor inkina; dar noi kariii am pȳrtimit dela împȳratsȳl Rodolf privileȳiȳl de a ne nȳmi ȳdekȳtorii, de a fi gȳvernȳđi de legile noastre, mi de a atȳrna de imperiș, noi sintem datori a respȳkta toate koroanele, dar a ne inkina nȳmai koroanei împȳratsȳlȳi.

— Dar împȳratsȳl Albert, sȳindȳ-se pe tronȳl roman, nȳ a întȳrit aȳeste slobozenii dȳșȳite de pȳrȳnȳtele sȳșȳ.

— Răz a făcăt, domnșl meș, mi iatș nentș che Uri, Șvid mi Untervalden aș făcăt alianș intre ele, mi s'aș legat prin jșrșmint. a' mi apșra impotriva ori kșrși persoanele lor, familiile lor, averile lor aștindș-se prin sfatșri mi prin arme.

— Și tș krezi kș imi vor dinea jșrșmintșl, zise zimbund Gesler.

— O krez, respnșse kș liniște vinștorșl.

— Și kș lokșitorii mai de grabș vor mșri dekșt a'l kșlka?

— Pinș la cel mai de ne șrmș.

— Sș vedem.

— Zșș, domnșlș meș, șrmș vinștorșl, bine ar fi impșratșl sș ia seama; nș e noroșit in astfel de apșkșri, imi va adșce aminte de asedișl Bernei, șnde impșrșteskșl sșș steag ș lșat, de Zșrih, in kare n'a kștezat sș intre, mșkar kș toate porșile era deskise; mi inșș kș așeste dozș cetșdi nș era treaba de slobozenie či de șotare: mtșșkș' mi aș resșnat așeste dozș neisbindiri așșnșra Glarisșlși, dar Glaris era slab, mi ș șșnrins fșrș apșrare, in vreme che noi konfederadii sintem prevenișdi mi in armadi.

— Și șnde avșși tș vremea a inșșda legile mi istoria, daka nș ești de kșt șn simnș vinștor, kșm s'ar nștea sokoti dșpș kostșmșl tșș?

— Știș pravilele noastre, nentș kș așesta e cel ințșiș lșkrș che nș

ringii nostri ne invadș a respekta mi a apșra; mtșș istoria, nentș kș șșnt kam kler (clerc), fiind kreskșt in mșnșșșirea Maișei-Domnșlși-Eremișilor, kare fașe kș am kșpștat sșșjba de adșnștor aș venitșrilor Frașmșnșterșlși de Zșrih. Kșt nentș vinștorie, nș e ștarea či netreșerea mea, prekșșt este așcea a șșsi om șlobod.

— Și kșm te kiamș?

— Vilhelm din botez, mi Tell din ștrșmomi.

— A! respnșse Gesler kș bșkșrie, nș ești tș kare ai dat așștor lși Konrad de Basșgarten mi femeei lși la cel de ne șrmș vișor?

— Am priimit in barka mea ne șn bșrbat mi ne o femee ne kare ii gonea, dar nș 'iam ințrebat kșm ii kiamș.

— Nș ești tș iarșși de kare șnșn kș ești cel mai iskșsit vinștor din toatș Elșveșia?

— E in stare sș șșgeteze la o șștș șinși-zeci de namș, șn mșr de ne kanșl konișlși șșș, zise șn glas che se ridikș din grșmadș.

— Dșmneșș sș ierte ne cel che a zis așa vorbe! ștrigș Vilhelm; dar negreșit, kș așela nș e pșrinte.

— Tș ai konii? zise Gesler.

— Patrș, trei bșșdi mi e fatș. Dșmneșș a binekșvintat kasa mea.

— Și ne kare izbeshi mai mșlt?

— Pe tođi de o potrivș.

— Dar nș ai mai mșltș dragoste nentș vre șnșl?

— Poate kș nentș cel mai tinșr,

kъчи e mi чел mai slab, mi prin
 зрmare аchel че are mai мълтз
 trebъingъ de mine, fiind abia de
 weante ani.

— Și kъm il kiamъ?

— Valter.

Gesler se întэрнз къtre знъл дин
 strejarii че'л зрмасеръ къларе. —
 Aleargъ la Bъrglen, mi adъ'mi пе
 mikъл Valter.

— Și pentрз че, Domnъл меъ?
 Gesler фъкз зп semn, strejarъл пър-
 чесе in galon.

— O! штиѣ къ мърia ta ai бsне
 гиндъри, Domnъл меъ, dar че vei
 съ faci къ konilъл меъ?

— Vei vedea, zise Gesler întэр-
 nindъ-se mi пsindъ-se la vorбъ къ
 skъtierii (écuyers) mi strejarii че
 il intovъгъшia. Vilhelm стъз пе
 lokъл знде era къ фръntea plinъ de
 съdori, къ okii holбагi, къ пзм-
 нii inkimii.

Pinъ 'n zechъ minste, strejarъл
 s'a întors, adъkind пе koml пе o-
 blinkъл melii; пе зрмъ азъngind
 la Gesler, 'l a пsз jos.

— Eatъ mikъл Valter, zise stre-
 jarъл.

— Vine, respъnse гъvernоръл.

— Konilъл меъ! strigъ Vilhelm!
 Konilъл s'арънкъ in брадеle лzi.

— Мъ kiemai татъ? zise konilъл
 бътind in palme de бsкъrie.

— Kъm de te a лъsat maikъta съ
 vii? мърмъръ Vilhelm.

— Ea нз era a kasъ, era нъmai
 fragii mi sorъ-mea. O! lor le a

lost tare чisдъ; азъ zis къ мъ iz-
 bentii mai мsлт de кът пе диншii.

Vilhelm oftъ stringindъ 'l in
 браде.

Gesler privia astъ сченъ къ oki
 стръльчинзи de бsкъrie mi de fie-
 roचितate; пе зрмъ, дъпъ че dete
 vreme inimilor татълzi mi fisъл съ
 се deskizъ; — Legадi konilъл de
 чел kopak, zise el арътind зп
 stejar kare erâ in чеa laltъ margine
 a mieгii.

— Pentрз че? strigъ Vilhelm
 stringindъ'l la sin.

— Pentрз ka съ'гi арът къ pинtre
 strejarii mei съnt arkamii kare de
 mi нз азъ нsmele тъѣ, штиѣ indren-
 ta o съgeatъ.

Vilhelm deskise гъра ka къm
 n'ar ingelege, мъркар къ гълби-
 neala feгii лzi mi mikъtrele de
 апъ че'i шiroia пе фръnte аръта
 къ пpиченъse.

Gesler фъкз зп semn, oamenii
 de arme s'азъ anponiat.

— Съ'mi legi konilъл ka съ черчи
 iskъsinga soldaгilor тъi! Ox! нз
 ismiti асeasta, гъvernоръle, къчи
 Dъmnezeѣ нз te va лъsâ.

— Съ vedem, zise Gesler mi in-
 noi porъnka. — Okii лzi Vilhelm
 стръльчиръ ka ai знзи leѣ, се зитъ
 inpregiъръл съѣ ka съ vazъ de нз
 era vr'o trekъtoare deskizъ nentръ
 фsгъ, dar era inkongisrat.

— Dar че мъ vor ei татъ? zise
 mikъл Valter шperiat.

— Ce te vor фътъл меъ? че te vor?

Oh! tigrii kă kin de om! vor să te omoare.

— Și pentru ce tată? zise konilul plingînd, eă n'am făcut nimăruși niçi și nuș.

— Kalăi! tîlxari! vciğami! strigă Vilhelm skrișnînd din dinți.

— Aide, sfîrșește! zise Gesler. Soldații s'aș arănkă pe el mi 'i aș smîncit konilul. Vilhelm s'arănkă la niçioarele kalăiși lui Gesler.

— Domnul meș, îi zise el înkleștînd mîinile, Domnul meș. Eă sint kare te am ofensat, apoi dar pe mine trebse să mă pedensești, domnul meș, pedensește-mă, omoară-mă; dă pe acest konil mai-चेi sale.

— Eă nu vîeză să te omoare, strigă konilul desbuțîndu-se în brațele arkașilor.

— Domnul meș, șrmă Vilhelm, femeea mi konii mei vor lăsa Elvedia; îdi vor lăsa kasa mea, o goarele mele, se vor dăce să cherșetorească din oraș în oraș, din kasă în kasă mi din kolibă în kolibă; dar pentru nămele lui Dămnezeș, krădă p'ăcest konil.

— Este și kin să'l skani, zise Gesler.

— Kare? strigă Tell, skălîndu-se. Ox! kare? șne, șne de grabă, mi dăca ațeeă ce vciști a cere dela mine este în pătorea șiși om, o voiș face.

— Nu voiș cere nimik kare să fie neste pștingă ta.

— Askălt.

— Un glas zise odinioară kă ță erai și ama iskăsit vîncător înkăț ai pștea șăgeta la depărtarea de o ștă cînci-zeci pași și mă pe kășl konilășișă țăș.

— Ox! ațeeă era și glas bleștemat, mi sokoteam kă nămai Dămnezeș mi eă 'lam fost aszit.

— Ei bine! Vilhelm șrmă Gesler, dăca te vei pleca a'mi da aștă dovădă de adreșă, te iert pentru kă nu te ai șăpăș porșncei mele kă să te inkini ațeei pșlării.

— Nu se poate, Domnul meș, nu se poate; kăș să ispitim pe Dămnezeș!

— Apoi dar îdi voiș arăta kă am arkași mai pșdin frikomi de kăț tine. Legați konilul.

— Așteaptă, domnul meș, mai îngădăce, de mi ațeeă e și lăkră foarte groaznik. foarte kășmlit, foarte infam, lășmă să gîndesk

— İdi dăș cînci minște.

— Dă'mi inkai pe fișl meș în vremea asta.

Dađi dășmăș bșiatășișă, zise Gesler. Konilul alergă la tatăș țăș.

— Ei ne aș iertat, tată? zise konilul stergîndu'mi okii kă mănușdele, rizînd mi plîngînd.

— Iertat? itii ță ce vor? O Dămnezeșl meș! kăș poate veni și ama gînd șiși om? vor, ba nu, nu vor! Nu e kă pștîndă să vrea și ama lăkră. Vor, șărațe konile kă la o ștă cînci-zeci de pași

sъ iaș kъ съgeata зп мър de ne kapл тѣ.

— Și pentru ce нэ vrei тэ tatъ? respunsе konilъl.

— Pentru ce? dar de n'аш neme ri мърл, daka съgeata te ar lovi!..

— O! тэ шtii bine кѣ нэ e primеjdie, taikъ, zise konilъl zimbind.

— Vilhelm, strigъ Gesler.

— Mai îngădse, domnъl meș, mai îngădse, нэ sânt inkъ чинчи minste.

— Ai greșealъ, vremea a trecut Vilhelme, hotărăstete.

Konilъl făkъ зп semn de inkъragiare tatъlэi sѣ. — Aide! mър mъръ el kъ jsmъtate de glas. Oх! нэ! niчi odatъ!

— Lădi feчiorъl, strigъ Gesler.

— Tata vrea, zise konilъl; mi se smălse insъmi din brațele lăi Vilhelm, ka sѣ alerge la konak.

Vilhelm remase linimtit, kъ brațele in jos, kъ kapл plekat ne nient.

— Dađi'i зп ark mi съgeđi, zise Gesler.

— Eș нэ sânt arkаш, strigъ Vilhelm emind din amegeala sa, нэ sânt arkаш. sânt arbaletier.

— Adevărat, adevărat, strigъ grъmăda.

Gesler se întърnъ sure soldađii че onriserъ mi Vilhelm, ka sѣ'i întrebe.

— Așa este, ziserъ ei, avea o arbaletъ.

— Și че s'a făkът kъ ea?

— I s'a lăat kъnd 'l am desarmat.

— Sѣ'i o dea, zise Gesler. S'aș đs s'o kaste mi aș adъs'o.

— Akъm зп мър, zise Gesler; 'i aș adъs зп paner plin. Gesler alese знл.

— O! нэ ne aчela! strigъ Vilhelm, нэ ne aчela; in депърtare de o sѣтъ чинчи-zeci pami a-bia 'lăș vedea; asta este o nemilostivire a'l alege atъt de mik. Gesler lăș ne чel mai mare.

— Aide, s'a пъs la kale; mърsъrađi lokъl.

— Aштentăđi, zise Vilhelm sъsninind, o mърsъrъ dreantъ, domnъl meș, pami de doșъ niчioare mi jsmъtate, нэ mai mълt: asta e mърsъra; așa e, domni arkami, кѣ asta este mърsъra de tras la đintъ?

— Se va face kъm o черi, Arkamii mърsъragъ o sѣтъ чинчizeci pami de doșъ niчioare mi jsmъtate.

Vilhelm згмъ ne aчei че mърsъra lokъl, il mърsъrъ mi el de trei ori; apoi vъzind кѣ era drent, reveni la lokъl зnde ii era arbaleta.

— Nъmai o съgeatъ, strigъ Gesler.

— Lasъ-mъ s'o aleg mърkar, zise Tell; нэ e пѣđin lăkrъ alege-reā съgeđii; așa e, domni arkami, кѣ sânt съgeđi kare fak smintealъ, săș pentru кѣ ferъl e prea greș, săș pentru кѣ aș зп чiot de lemn, săș pentru кѣ sânt rъș impъnate.

— Așa este, ziseră arkaunii.

— Alege'ți dar, zise Gesler, dar
nșmai șna, ai aszit?

— Bine, bine, mșrmșrș Vilhelm,
askșnzind ne fșriș o sșgeatș in
sin; nșmai șna.

Vilhelm kșrștș toate sșgeșile
kș cea mai mare lșare aminte;
le lșrș șna dșpș alta, le cherkș
pe arbaleta sa, ka sș vazș de
intrș in rșglșitșra ei; le kșm-
șrșni pe degetșl sșș, ka sș vazș
de nș atirșn fersh in vr' o parte
kare 'iar fi fșkșt sș meargș lo-
virea mai jos. In sfirșit, gșsi ș-
na potșvitș; dar se fșkș kș inkș
tot kșrștș pıntre chele-lalte; ka sș
mai kiutige vremea.

— Mșlt mai ai! zise Gesler kș
nerșbdare.

— Iatș-mș, domnșl meș, respșn-
se Vilhelm; sș'mi fak nșmai rș-
gșșșșșșșș.

— Inkș?

— Ox! iakai daka n'am gșsit
indșrare dela oameni, sș cher mi-
lostivirea lși Dșmnezesh! așeasta
e șn lșkrș che se dș mi osindi-
tșkș pe eșafod.

— Roagș-te.

Vilhelm ingenskie mi se urș
absorbit in rșga sa. In vremea a-
șeasta, pe konil il lega de konak,
vrșrș sș'i lege okii, dar el nș
pıriimi.

— Pentrș che nș ii legadı okii,
zise Vilhelm kșrmindș'mi rșga.

— Cere sș te vazș, respșnsersh
arkanii.

— Și eș nș voiș sș mș vazș,
strigș Vilhelm; nș voiș, m'aszidi?
saș daka nș, nș pıriimesk alkșșș-
rea, el se va mișka vrșzind sșgea-
ta viind, mi imi voiș omori koni-
șl. Valter, lasș-te sș'đi lege o-
kii, te rog.

— Bine, zise konișl.

— Mșlđșmesk, zise Vilhelm inter-
gindș'mi fruntea mi șitindș-se șue-
riat inuregișrșl sșș, mșlđșmesk.
ș eșđi șn bșa bșiat.

— Aide, kșragiș, tatș, ii strigș
Valter.

— Așa, așa, zise Vilhelm pșind
șn genșnke in pșmınt mi intinzi-
dș'mi arbaleta. Așoi intșrnindș-se
șure Gesler: domnșl meș, este
inkș vreme, kșđđ-mș de șn pș-
kat mi ne mșria ta de o bștaie a
kșgetșkș. Zi kș' toate aș fost ka
sș mș pedenseshi, ka sș mș cherși,
mi kș akșm dșpș che ai vrșrșt kșl
am șșferit, mș ierđi; așa e, dom-
nșl meș! așa e kș mș ierđi?
Urmș el tșrindș-se pe genșki,
pentrș nșmele fecioarei Mariei,
pentrș nșmele tșșlor șfingilor,
iertare! iertare!...

— Aide, dș mai kșrșnd, zise Ges-
ler, mi nș mș șkoate din rșbdare:
n'a fost așa vorba? Sș te vrș, vi-
nștorșle, aratș'đi iskșșingđ.

Doamne, Dșmnezesh meș, fiđđi
milș de mine! mșrmșrș Vilhelm
inșldind okii șure cher. Pe șrșmș,
lșindș'mi arbaleta, nșse sșgeata,
rezimș kondakșl de șmșr, rđdikș
kșșinel virșl; așoi, șosind la in-

nyldarea kuzstz, omel acesta tremarind adinnoara ka o frantz kl-tinatz de vint, se fzkz neminkat ka zn arkam de niatr. Nici zn sfflet ns se azzia, toate resfflrile eraz prinse, todi okii adintadi, sgeata sbgrz, zn strigt de bkkrrie resznz; mtrzl era nironit de stejar, mi konilsl neatins. Vilhelm vru sz se skoale; dar aligni, skzpz arbaleta mi kzzz amegit.

Kand imi veni in sine, era in bragele konilslzi szz. Dzpz ce il szrztz de o mie de ori, se intzrnz spre Gzvernoral mi intinnnz okii lzi skinteietori de minie.

Fzkst-am prekzm 'mi ai porzn-ait, domnl maz? zise el.

Dar, respnzse Gesler, mi tz emti zn viteaz arkam. Pentrz a-cesta te iert prekzm 'di am fz-gzdsit kz nz ai respektat porzn-cele mele.

Si ez, domnl maz, zise Vilhelm, te iert nentrz kinzrile cele de pzrinte kare am tras.

Dar mai avem inkz o sokotealz de rfsit amindoi. Tz ai dat ajztor lzi Konrad de Bazmgarten, kare e zn zvigam mi zn rzz, mi tz trebzmnti pedensit ka zn tova-rtzm al lzi.

Vilhelm se zitz inpregizrl szz ka zn om ce innebznmte.

Dzchedi ne acest om in temnidz, flzkzi; trebz o jzdekatz in formz nentrz a pedensi zviderea mi innalta trzdare.

Oh! trebz sz fie o drep-

tate in cher, zise Tell dzkzndz-se in inkisoarea sa.

Konilsl inzr fz trimis la mai-ka sa.

IV.

GESLER.

Vestea deosebitelor intinnlzri ce zrmaserz in zioa aceea se impzntiase in satele de ne impregizr mi demtentase o vie tzrbz-rare. Vilhelm era obiutemte izbit. Dzlcuaza karakterlzi szz, xzgz-zirea lzi desinteresatz nentrz toa-te nenorozirile, il fzkzse prieten-zl mi kolibei mi kastelzlzi. Iskz-sinda lzi eztraordinarz adzogise pe lingz simtiment mi o mirare simplr, kare fzcea kz il privia ka pe o fiingz deosebitz. Noroadele primitive sznt ast-fel fzkzste, silite a se xzrni prin iskzsingz, a se a-pzra prin pztere; aceste doz ka-litzdi sznt cele ce inalgz in dzhl lor pe om la kalizate de semizez. Erkole, Tesez, Castor mi Polzks n'az avzt alte trente ka sz se sze la cher.

Ama dar, pe la miezxl nonzii az venit de az dat de veste lzi Gesler kz poate sz se'ntimule vre o revoltz daka ii vor lzsa vreme sz se organizeze. Gesler sokoti kz cel mai bzn mijlok de a o preveni era sz dzkz pe Vilhelm afarz din kantouzl de Uri, intr'o zetzdzse a

dărilor de Austria la moalele măn-
țelși Rigi între Kăsnah și Vegis.
Prin ărmare, sokotind kă kăltō-
ria era mai sigūră ne apă dekrăt
ne zskat, dete porănkă să găteas-
kă o barkă, și k'ăn ceas nînă în
ziōă, dăse ne Vilhelm. Gesler,
mease strejari, Tell și trei vis-
lami alkătsia tot ekăipagisl mi-
chei korăbii.

Kănd Găvernorsl sosi la Flă-
len, lokăl îmbarkării, găsi impli-
nite porăncile sale. Vilhelm, le-
gat de mănini și de nițioare, era
kălkat în fândăl barchei; lingă el
și ka o mărțorie era strawnika
armă kare slăjindă'i a da o dova-
dă atăt de strălcită la adresa sa,
deutentase atătea groaze în inima
lăi Gesler. Arkashii, mezind ne
banchele de mai jos, îl privighiă;
amăndoii vislami la postăl lor,
lingă mikăl katarg sta gata să ple-
ce, și pilotsl amteuta ne mal so-
sirea Balifălăi.

Avea-vom vint priințios, zise
Gesler.

Prea bșn în ceasul acesta str-
pine.

Dar cheră ?

Ne vestește o zi minănată.

Să hornim dar îndată.

Săntem gata.

Gesler se puse în kăpătăl de sșs
al barchei, pilotsl la kirmă; visla-
mii destinseră vela, și korăbioa-
ra șhoară și gradioasă ka o le-
bădă, încheș a lăneka ne oglinda
lăkălăi.

Insă kă tot lăkăl acesta albas-
tră; kă tot cherăl instelat, kă toate
aceste norocite prevestiri, se pă-
rea ceva kă în barka asta trekănd
tăkăstă ka ăn dăh al apelor, Găver-
norsl era kăfăndat în gindările sa-
le: soldații resneka reveria lăi,
și vislamii, sșsăindă-se fără ml-
dămire, își implinea triști ma-
nevrele dăpă semnele ce priimea
dela pilot. De odată o lăcire me-
teorikă desărinzindă-se din cher,
se slobozi în lak. Amăndoii vis-
lamii, se ăitară ănl la altăl. Pi-
lotsl își făkă kăpăce.

Ce este: zise Gesler.

— Nimik, înkă nimik nîn' akăm,
resănsne bătrinsl marinar, insă
zik kă o stea ce kade din cher este
o inștiingare ce ne dă sșfletsl ă-
nei persoane ce ne e skămpă.

Și inștiingarea e de bine săă
de răă ?

He! mărmară pilotsl, cheră rar
se ostenește a ne trimite vestire
de bine, pentră kă știe kă ferici-
rea e ărsărea bine-venită.

— Așa dar. steaă asta e ăn semn
răă ?

— Vislamii bătrini kred kă daka
ăn asemenea lăkră se intimplă în
ceasul îmbarkării, este mlț mai
bine să se întoarkă ăine-va de mai
are vreme.

Bine, dar, daka cere trebănda
nșmai dekrăt a'și ărmă drămă ?

Ășnci trebăse să se odihneaskă
ăine-va ne kăgetsl săă, și să'uit
lase zilele în paza lăi Dămnezeă.

Ō adînkъ тѣчере зрмъ ачестор къ-
vinte, ши barka lăneka ne apъ ka
kъm ar fi avst arinele znei paseri.

Dar dela arъtarea meteorzlsî,
pilotzî îmi întărna okii îngrijigi
spre partea rъzbrîtsî; kъçî de
akolo era sъ'î vie prevestitorii re-
lelor veshî. Kъrъnd nъ mai avъ
îndoialъ de skimbarea atmosferii:
kъ kъt se anronia ora diminudei
stelele se înglbeniă ne cher, nъ
intr'o lăminъ mai vie prekъm le e
obîcheisl, çî ka kъnd o minъ ne-
vъzъt ar fi tras zп vъл de absri
între pъmint ши cher. Kъ zп sfert
înaintea lъcheafbrîtsî de zi, vîntzî
încetъ de tot; lakzî, din azzriș
se fъkъ çenъshîș, ши aша, fъrъ a
fi klъtitъ de vre zп vînt, klokotea
ka kъnd ar fi vrъt sъ fearbъ.

— Koborîdi vela! strîgъ pilotzî.

Amîndoi marinarii se sklъrъ
îngъ katarg; dar pînz a nъ anъ-
ka sъ fakъ porъnka çe li se dase,
valzri miçi înkъzъnate de sushme
veniă iste desure Brsnen drent
spre barkъ.

— Vîntzî! vîntzî! strîgъ pilotzî.
Dadi jos tot.

Dar, săz nevrednicie din partea
achelora kъror erăz adresate aчeste
porъnçi, săz kъ vre zп nod rъș
fъkъt înniedeka manevra, vîntzî
zosise minъ a nъ se koborî vela.
Barka zъrgrînsъ tremzъrъ ka zп kal
çe azde sbieratzî zъșî leș, anoi
încenъ a sъri ka ши el; în sfîrșit
se întărnъ de sine, ka kъm ar fi
vrъt sъ lъgъ de strînsorile zъșî

astfel de năternik lăntător; dar în
mînkarea asta înfъdîșt koastele
kъtre vrъjmanș, vela se îmfъ de
o datъ ka kъm ar fi vrъt sъ se
spargъ, barka se plekъ înkъt nъ-
din lînsî sъ se rъstoarne. În mo-
mentzî aчesta, pilotzî tъia kъ kъ-
dîtsî frîngia çe o çinea; vela
flătzъrъ zп minъt ka zп steag, în
vîrșel katargzlsî znde se mai çî-
nea înkъ; în sfîrșit legъtsrile
ei se çanserъ, ши ea se ridikъ ka
o pasъre de sșflarea vîntzlsî, ши
barka se îndrentъ. Cele întîiș raze
așe zilei se arъtarъ. Pilotzî se nъ-
se iar la kîrmъ.

— Bine ai zis, îi zise Gesler, kъ
vestea era adevzratъ, ши întîm-
plarea n'a zъbovit.

— Gzra lăi Dămnezeș nъ e minçi-
noasz ka a oamenilor, ши greșe-
ște çine nъ askzltъ întîîngzrile
sale...

— Sokotești kъ vom fi sklъnadi
kъ atъta săz avem a çerka vr'zп
vîfor?

— Se întîmzъ zъeori kъ dzșrile
vъzdzșlzî ши așe anelor se folo-
șesk de lînsa soarelzî ka sъ fakъ
astfel de sъrbztori fъrъ voia Dòm-
nъlsî; ши atъnçi, într' lămina zi-
lei, vîntzrile tak ши fșg dzșkin-
dzșe znde se dzș întăneriçele. Dar
çele mai adese ori, este glasł
Dòmnlzî kare a zis vîforzlsî sъ
sșfle. Atъnçi el trebъe sъ'îmî im-
plineaskъ solia sa întreagъ, ши
vai de açeia asșura kъrșia e tri-
mis.

— Nă vei sîta, nădăjdăesk, kă este mi viaga ta în primejdie prekăm mi a mea.

— Așa este. stăpine, miș kă noi sintem togi de o potrivă înainte morgii; dar, Dămnezeș este a tot pătarnik, el pedensește pe cine va să pedensească mi skapă pe cine va să skape. El a zis apostolăși să meargă pe apă, mi apostolăși a mers ka kăm ar merge pe pămînt. Și ori kăt de legat or ferakat este gremităl mării tale, el e mai sigur de mîntșirea sa, dăka va fi în mila Domnăși, de kăt ori ce om slobod săbt măstemăl săș. — Vislește Frang, vislește, să îndrentăm prora sare vînt: kăci nă ne am mîntșit inkă: iată iar vine asăura noastră....

In adevăr, valșri mai nalle mi mai sîmoase dekăt cele d'ntășiș alergăș ameninșătoare, mi de mi barka infădișă prea pădin lok, vîntă kare o șrma, o făks să lănece, înapoi kă așeiăși repejișne ka o piatră lată ne kare șn komil o face să salte pe față apei.

— Dar, strigă Gesler înčenînd a îngelege primejdia, daka vîntă ne este împrotivnik, ka să mergem la Brănen, ne va prii ka să ne întărnăm la Altorf.

— Așeasta am sokotit' o eș, șrmă nilotăși, mi iată pentră ce mai de mălte ori m'am șitat într'akolo. Dar șită-te la șer, stăpine, mi vezi nșorii ce trek între Dodiberg mi Gittlis; vin desure St.-Gotard

mi șrmează kărsăși Ressei; așeasta e o sșflare împrotiva așelei ce rîdikă așeste valșri mi le împinge, mi nîră în chină minște a să se întilnească.

— Și apoi atșnăci?

— Atșnăci e ceasăși șnde va trebăși ka Dămnezeș să gîndească la noi săș noi să gîndim la Dămnezeș.

Пророchia nilotăși n'a zăhovit a se împlini. Amîndor vîjeliile ce înainte șna asșura alteia, se întilniră în șfirmit. Un fșlger strășăci, mi șn țănet străunik vesti kă lăpta înčenșe.

Lăksl n'a întărziat a se împărtășmi la așeastă revoltă a elementor: valșrile sale, ne rînd împinșe mi respinșe de împrotivitate sșfșșri, se îmfălgă ka kănd șn vșlkan sșbt-marîn se fșșșea a klokoți, mi barka le pșrea kă nă le e mai grea de kăt șnșl din fșlgi kare sșșra albi ne kreștetșl lor.

— Primejdia e de moarte, zise nilotăși; cei ce n'aș treabăși la manevre sășmi făks rșgășisnea.

— Ce zăci, kobe sșșrkătă? strigă Gesler, mi pentră ce nă ai prevenit mai înainte?...

— 'Ti-am sșșș'o la cea întășiș întiîngare ce'mi a dat Dămnezeș, stăpine... dar n'ai voit să mă askșldi.

— Trebsia să emi la mal mi fșșșș voiea mea.

— Am sokotit de datorie a mă sșșșșne mării tale, urekăm e a mării tale să te sșșșși împărtă-

tăși. prețăm e a împărațului să se șantujească la Domnezeș.

În momentul acesta zău val furiș veni să se sfărâme de coastele barcii, o koperi mi asvirii în ea o palmă de aur.

— La lăkră! domnilor arkani! strigă pilotul; dăgi lăkrăși înăpoi apa ce ne trimite; kăci mi fără de asta șantem destul de înkărkăgi. Iste! iste!... zău al doilea val ne kăfăndă, mi ori kare e pătorea morgii tot este de datorie omăși să se lăntă kă dinsa.

— Nă vezi tă niči zău kiu de skăpare, mi n'a mai rămas nădejde?

— Nădejde este tot d'asna, ștămine, de mi omăși mărțorisemte kă mtiingă sa este nefolositoare, kăci mila Domnești este mai mare dekă kănoștingele omenemti.

— Kău ai pătst lăa o asemenea rășnăndere, neștiindă'di mai bine meutemșgi, tiklășșle! mărțmărț Gesler.

— Kănt nentă meutemșgi meș, ștămine, respănsă bătărișl marinar, șant nătră-zăci aui de kănd nă fak alta, mi nă e pătă în toată Elvedia de kănt zău om mai bșn pilot dekănt mine

— Apoi nentă ce nă e aiči în lokășl tăș? strigă Gesler.

— Aiči e ștămine... zise pilotul.

Gesler se zăit la bătăriș kă mirare.

— Pătăncemte șă deslege ne vinovată; kăci dăka mīna zăci

om ne pătă skăpa în ačest țeas, apoi nămai el e.

Gesler pătămi. Un zămor zămbet de trismf trăkă ne bătăle lăi Vilhelm.

— Ai zăzit? zise bătărișl marinar țăind legătășile kă kășităl.

Vilhelm fără zău semn din kău, întinse bragele kă zău om ce se vede iărămi șlobod, mi merse de se pătse la kără în lokășl bătărișăși, kare ștănd gata a'l askălta se pătse în rīnd kă vislami.

— Nă mai ai o velă, Rădenț? zise Vilhelm.

— Am, dar nă e vreme inkă.

— Gătăntă-o mi ștăi gata s'o pătă

Bătărișl il kășă kă mirare.

— Iar voi, zămă Vilhelm adreșăndă-se la marinar, — La visle, bătădi, mi opintăgi kănd vă voiș zăce. Atănci strinse kără; barka, șămărișă de ată iste manevă, ștăș zău mișt, ne zămă, kă zău kal kare kănoăntă șăperioritatea țelăși țe'l inkălikă, se întăriș în lok. — Vislami, strigă Vilhelm la lăntășăi kari, îndăndă-se ne lăpășile lor, fărășă șă meargă barka în direkăia kăvenită kă toată împotrăvirea valășilor.

— Așă, așă, mărțmărț bătărișl; 'mi a kănoșkăt ștărișl mi se șăpătăne.

— Am skăpat dar! strigă Gesler.

— He! zise bătărișl, zăităndă-se în oki lăi Vilhelm, inkă nă; dar șăntem în bșn dășm, kăci mă pătăp. Așă, nre șășletăl meș,

тэ ай дрентае. Vilhelme, trebbe съ fie între amindoi mængii mal-lăsi drent ən vint, neste kare daka vom da, ne va dăce în zече minate ne чelălalt mal; тэ ай gi-чit drent, asta ar fi чеа întiia datъ че ar fi ama sьrbьtoare ne lak fьrbъ съ se amestece vintăl de апэс; ми дине, eatъ'l sьflъ, ka kьnd ar fi имьратăl lakălăsi.

Vilhelm se întoarse snre lokăl arătat de bьtrinsăl pilot; o vale despьrgiă ambi mængi, mi ne vь-гьзна ачеа, vintăl de апэс, sьfla кэ o ama renejisne, inkьt fьчеа ən deosehit дрэм ne lak, Vilhelm pleкэ ми el fьkind semn vislămilor съ lase lonedile ми ni-lotăl съ зче vela. Jndatъ barka înчепэ а алерга snre baza Aksembergălăsi.

Adevărat, nинъ 'n zече minste прекэм prezisese bьtrinsăl, mi nин' а нэ еми din mirare Gesler ми strejarii sьi, barka era апроапе de mal. Атэчи Vilhelm порэчи съ koboare vela, ми fьkindэ-се кэ се pleакэ ka съ lege o fənie, пэсе mina stingъ ne арбаleta са, strinse кэ dreanta kirma, barka се sь-чи îndatъ ми Vilhelm sьri зшор ka o кьпrioаръ, ми кэзэ ne o stinkъ че се vedea din апэ, în vreme че barka импнсэ de sь-rităl lăi, се întьrna la адинк; k'o а doza sьrire Vilhelm fь ne пь-mint, ми акэм era în kodrэ kьnd Gesler ми strejarii sьi се desme-диръ.

Indatъ Gesler порэчи съ tragъ la mal ka съ trimidъ gonachi дэпъ fəgar; нэ а fost greă, dozъ trageri de visle айснерэ ka съ адскъ бар-ка la пьmint. Un marinar sьri, tinse ən lang, ми кэ toate valările desbarkarea се fькэ fьrbъ primej-die; ne lok ən аркаш пэгчесе nentрэ Altorf, кэ порэнкъ съ tri-midъ кьльregi la Brasen зnde era съ'i аштенте гьвнорăl.

Kэм а sosit în satăl ачеста, Gesler порэчи съ trimbiteze кэ ачел kare va da ne Vilhelm va priimi чинчи-zечи марчи de argint ми va fi skьtit de dădjăie, el ми зрмашиi sьi nинъ la al treilea neam; tot ачеста се fьгьдăi ми nentрэ Konrad de Băxmgarten.

Pe la amiază kaii ми оаменii sositъ; Gesler nlin de doringă resbьnrăii, нэ mai зьbovi, ми pleкэ îndatъ nentрэ satăl Art, зnde avea de lăat аsnre мэсэри а-сэппа зчигашилор гьвнорălăsi de Şvănăş. La trei чеасэри емеа din ачест sat, ми mergind ne margi-nea lakălăsi Zăg, sosi la Imenzee ne kare il treкэ îndatъ ми lăz дрэмăl snre Kэsnah.

Ачестеа зрмасеръ toate într'o zi рече ми posomoritъ а lănei lăi Noemvrie; veniă seara, ми Gesler vrind а sosi nин' а нэ innontă la четате, silca кэ nintenii kalăl sьz че intrase în дрэмăl strimt al Kэsnahălăsi. Sosind în капьt. merse mai înчет fьkind semn skь-tierălăsi sьz съ s'anronie. Skьtic-

рѣи kare pentrѣ respект гѣмѣсесе mai in зрмѣ, se inainтѣ, strejarii mi arkamii зрма mai departe; merserѣ ast-fel kitѣ-va vreme fѣr' a vorbi, in sfirmit Gesler intѣr-nind kausl snre el, i se xitѣ ka kѣm ar fi vrѣt sѣ чѣteaskѣ nin' in fѣndѣl sѣfletѣlѣi sѣѣ. Pe зрмѣ :

— Nikolass imi eshti kredinѣios ? fi zise.

— Iartѣ-мѣ, стѣnine, niѣi odatѣ nѣ мѣ autentam la o asemenea intrebare...

— Gindente bine, зрмѣ Gesler. kѣ iѣi чеr зn гѣsnѣns hotѣrit.

Рѣsnѣnsѣl meѣ, стѣnine, este kѣ afarѣ de datoriile mele kѣtre Dѣmnezeѣ mi kѣtre impѣratѣl, sѣnt gata la ori че norѣnѣi imi veѣi da.

— Sѣ te dѣxi in astѣ searѣ la Altorf, de znde vei Isa patrѣ oameni, mi kѣ ei sѣ mergi la Bѣrg-Ien, mi nsmai akolo sѣ le snѣi че aѣ sѣ faktѣ.

— Ѣi че vor trebѣi sѣ faktѣ? стѣnine ?

— Sѣ nsie mina ne femeea lѣi Vilhelm mi ne тѣs-patrѣ konii lѣi : Sѣ fi adѣxi in четѣdѣea la Kѣs-nah znde fi voiѣ autentа, mi apoi mtѣiѣ eѣ...

— Te ingeleg, стѣnine.

— Va trebѣi el sѣ s'arate; kѣxi fie-kare sѣntѣminѣ de intѣrziere va kostisi viaѣa zniѣi konil, mi чеa de ne зрмѣ femei.

Gester n'arѣkase bine sѣ min-tѣe bine kѣvintѣl, kѣnd ѣipѣ, skѣ-

nѣ dirlogii, intinse bradeѣe mi kѣ-zѣ de ne kal : skѣtierѣl sѣri ka sѣ 'l ajste : ѣar nѣ mai era vreme, o sѣgeatѣ ii petrekeѣe inima.

Asta era sѣgeata ne kare Vilhelm Tell o askѣnsese sѣbt haina sa kѣnd Gesler 'l a silit sѣ sѣgeteze зn mѣr de ne kausl konilѣlѣi sѣѣ in niаѣa пѣblikѣ dela Altorf.

Noantea Dѣminechei snre lѣnea зrmѣtoare konjѣragii s'aѣ adѣnat la Grѣtli, Moartea lѣi Gesler чеr-se асeastѣ adѣnare.

Mѣlѣi eraѣ de sokotindѣ sѣ grѣ-beaskѣ zioa slobozenii, mi din nѣ-mѣrѣl асelora era mi Konrad de Bazmgarten mi Melhtal.

Dar Valter-Fѣrst mi Verner Ѣtafaher s'aѣ impotivit zikѣnd kѣ negremit vor afla ne kavalerѣl de Landenberg ingrijit mi kѣ bѣnѣ pazѣ, kare ar face espedicia mѣlt mai de indoialѣ, in vreme че din impotrivѣ, daka ѣara va гѣmѣnea liniuitѣ kѣ toatѣ moartea lѣi Gesler, el o va sokoti ka зrmarea vre znei partikѣlare resbѣnѣri, mi se va mѣlѣzmi a kѣsta nsmai ne з-ѣigami.

— Dar autentind, strigѣ Konrad, че se va face Vilhelm? че se face familia sa? el 'mi a skѣpat viaѣa mi eѣ sѣ...

— Vilhelm mi familia sa sѣnt in sigѣrandѣ zise, зn glas din grѣmadѣ.

— Apoi n'am че mai zice, гѣs-pѣnse Konrad.

— Akəm, zise Fərst, sʒ sokotim planəl:

— Daka ʒei mai bʒtrini imi vor da voie sʒ vorbesk, zise emind inainte ʒn tɪnʒr din Untervalđsl de sʒs, nʒmit Zageli, eʒ au pronʒne ʒn lʒkrʒ.

— Ce lʒkrʒ? ziserʒ bʒtrinii.

— Sʒ iaʒ asʒpra mea lʒarea kastelʒsl de Rosberg.

— Œi kʒđi oameni ʒei tʒ pentʒ aʒeasta?

— Patrʒ-zeci!

— Ia seama kʒ kastelʒl de Rosberg este ʒnʒl din ʒele mai intʒrite din tot đinʒtsl.

— Eʒ am kin sʒ intrʒ.

— Kʒm?

— Nʒ poʒiʒ sʒne, respʒnse Zageli.

— Emti sigʒr sʒ gʒsemti aʒei patrʒ-zeci oameni ʒe iđi trebʒesk?

— Sint sigʒr.

Zageli reintrʒ in gʒmadʒ.

— Eʒ, zise Œtafaher, daka imi vor lʒsa aʒeastʒ intremindere, mʒ insʒgʒinez kʒ Kastelʒl de Œvanʒ.

— Œi eʒ, adʒogʒ Valter Fərst, voiʒ lʒa ʒetʒđia de Uri.

Intrʒ ʒn glas se priimirʒ aste doʒ pronʒneri đin ʒrmʒ. Fie-kare konjʒrat se indatorʒ, in vremea de ʒinʒi sʒntʒmini ʒe mai era ni nʒ la zioa hotʒritʒ, sʒ adʒne ostami dintre prietenii lʒi ʒei mai bravi, mi ni nʒ a nʒ ʒe despʒrđi hotʒritʒ steagʒrilé sʒbt kare a veaʒ a merge. Uri alese ʒn kan de

lʒar kʒ o verigʒ rʒntʒ snre po-menirea jʒgʒslʒi ʒe avea sʒ rʒntʒ. Œviđ o kʒʒe snre adʒʒerea aminte a natimilor Domnʒslʒi-nostrʒ, mi Untervalden doʒ kiei in onoarea sfintʒslʒi apostol Petrʒ kare era foarte slʒvit la Sarnen.

Prekʒm prevʒzʒserʒ bʒtrinii, ʒviderea lʒi Gesler fʒ sokotitʒ ka o ʒrmare de partiklʒlarʒ resbʒnare. Zadarniʒele ʒerʒetʒri pentʒ Vilhelm se mai notolirʒ, neavind niʒi o ispravʒ, mi toate se liniʒtirʒ in toate trei đinʒtrile ni nʒ in zioa kʒnd era sʒ isbʒkneaskʒ konjʒragia.

Seara la 31 Dekemvrie, gʒvernorʒl kastelʒsl de Rosberg visitʒ, đʒnʒ obicʒiʒ postʒriie, aʒe-zʒ streji, dete parola (mot d'ordre) mi porʒnʒi sʒ tʒagʒ klopotʒl de kʒlkare (couvre-feu). Atʒnʒi insʒmi kastelʒl pʒrʒ kʒ adormi ka mi lokʒitorii sʒi; lʒminele se stinsersʒ ʒna đʒnʒ alta, sgomotʒl amʒđi pʒđin kʒte pʒđin, mi nʒmai strejile de prin virʒsl tʒrnʒrilor in-treʒneea astʒ tʒʒere prin sʒnetʒl regʒlat al namilor lor, mi strigʒrile de previghere renetate din sfert in sfert.

Insʒ kʒ toatʒ aʒeastʒ inkinʒire de somn, o ferestrʒe ʒe da asʒpra șanđʒrilor kastelʒsl se des-kise kʒtinel; o tɪnʒrʒ koniʒ de ont-snre-zecʒe saʒ noʒ-snre-zecʒe ani skoase kanʒl kʒ sfiealʒ, mi kʒ toatʒ intʒneʒimea nouđii se

zit̃ în șanșel kastel̃s̃i. Pe șr-
m̃ slobozi ñmele: Zageli.

Ñmele ačest̃a f̃sese zis at̃t̃ de
inčet. ink̃t̃ 'l ar fi p̃st̃t̃ l̃sa ȃi-
neva k̃ e șn șșșuș al vint̃l̃s̃i saș
o m̃șm̃șr̃ a p̃r̃r̃l̃s̃i. Dar f̃ș aș-
zit̃ mi șn g'las mai tare mi mai in-
dr̃șneș, m̃șkar k̃ tot inčet res-
p̃nșe p̃rin ñmele Aneli.

ȃna kopil̃ remase șn minșt
neklint̃t̃, k̃ș m̃ina ne pent̃ ka
k̃șm ar fi vr̃șt s̃ș op̃f̃eask̃ b̃r̃-
t̃bile inimei. Ñmele Aneli se aș-
zi de al doilea.

— Dar, dar, m̃șm̃șr̃ ea nlekin-
d̃ș-se șnre lok̃șl de șnde p̃r̃rea k̃ș
ii vorbesh̃e d̃șh̃șl nonșii, te așz,
p̃rea isbit̃șl m̃eș... dar, iart̃-m̃ș
'mi e tare frik̃t̃ !...

— De ȃe te pod̃i teme? zise gla-
șșl; toat̃ș l̃șmea doarme in kas-
tel, ñșmai ștrejile p̃revehiașz
ne virf̃șl țr̃nșrilor... ñș te poȃiș
vedea, mi de abia te așz apoi k̃șm
șokotemti t̃ș k̃ș ele o s̃ș ne vaz̃ș
saș o s̃ș ne așz ?...

Fata ñș resp̃nșe; ȃi l̃șș s̃ș
kad̃ș ñș m̃ișș ȃe. Ačest̃a era kap̃-
t̃șl șnei f̃șnii la kare Zageli leg̃ș o
șkar̃ș ne kare Aneli o trase la ea
mi o inșpenișe de fer̃șl ferestrei.
Un minșt apoi, tiñr̃șl intr̃ș in
kamera ei. Aneli vr̃ș s̃ș trag̃ș
șkara de fringie.

— Inșd̃șe, p̃rea isbit̃a mea, ii
zise Zageli, k̃șȃi imi mai treb̃șe
șkara asta, mi s̃ș ñș te șnerii de
ȃele ȃe o s̃ș se ȃetreak̃ș; k̃șȃi
ȃel mai mik k̃șviut, ȃel mai mik

dișr̃t din partea ta, va fi moartea
mea...

— Dar ȃe este?... pent̃ș D̃șmne
zeș !... zise Aneli. Ax! șșntem
p̃r̃r̃p̃d̃iși !... zit̃-te! zit̃-te! .
mi ea ii ar̃ta șn om ȃe se ivișe la
fereastr̃ș.

— Ba ñș. Aneli, ñș șșntem p̃r̃ș.
p̃r̃d̃iși, k̃șȃi ačesh̃ia șint p̃rieten i-

— Dar eș, eș șint neȃinștit̃ș !
ștrig̃ș tiñr̃ra kopil̃ș ask̃șnzind̃ș'și
șada k̃ș m̃ișnile.

— Din protiṽș, Aneli; ei șșnt
mart̃șri j̃șr̃m̃int̃șl̃și ȃe ișd̃i fak
s̃ș te iaș de șog̃ie k̃șm se va min-
și patria.

Kopil̃a s'a ar̃șkat in bragele
amoresșl̃și ei. ȃei doș-zȃci tineri
s'aș șșit șnșl d̃șp̃ș alt̃șl; ne șr-
m̃ș Zageli trase șkara mi ink̃ișe
fereastr̃a.

Indat̃ș ei se inșp̃r̃știar̃ș in
l̃șșnt̃ș. Garnisona șșr̃m̃nșș dor-
mind, ñș f̃k̃ș niȃi o inșprotivire;
Konșșr̃adii ink̃ișer̃ș ne Nemși in
ink̃ișoarea kastel̃s̃i, imbr̃șkar̃ș
șniformele lor, mi steag̃șl l̃și Al-
bert șr̃ma a f̃ișșra ne ȃet̃șd̃șia
kare adosa zi desk̃ișe norșile șale
la ȃeasșl obiȃișit̃ș.

Pe la amiașz, ștreaja din virf̃șl
țr̃nșl̃și z̃r̃i m̃șl̃di k̃șl̃șred̃i kare
vena in f̃șga mare șnre ȃet̃șd̃șe.
Doi konșșr̃adi se p̃șer̃ș la poart̃ș,
ȃei-lal̃di se inșirar̃ș in k̃șrte.
Peste zeȃe minște, kavalers̃l de
Landenberg treȃea pod̃șl kare se
ridika in șr̃ma l̃și. Kavalers̃l era
ur̃ișș ka mi garnizoña.

Planul lui Zageli avăsese cea mai bună ispravă. Am văzut că doborâzătorii din acei patru-zeci oameni trebuitori la întreprinderea sa intrase că el în kastel și îl stăpînise. Cei-alți doborâzătorii luaseră drumul la Sarnen.

În ceasul ce Landenberg eșea din Kastelul regal de Sarnen ca să se ducă la biserică, achemți doborâzătorii oameni îi emîră înainte, adăkind dăruiri deosebite, miei, capre, găini; guvernorul le zise să intre în kastel și își dăruie drumul. Sosind la poartă, ei așkos de sâbt hainele lor fiare ascundite pe care le așpus în virful toagilor și așstăpîniră kastelul. Atunci unul din ei se sîi pe zid și strigă de trei ori că kornul. Achestă era semnalul orîndșit, mari strigări de revoltă se așziră din vîlă în vîlă. Așalergat la biserică ca să năe mîna pe Landenberg; dar, prinzînd de veste, sîri pe kal și fîgi sîre kastelul de Rosberg; achesta o prevăzuse Zageli.

Cea mai mare cărtare și cînste avă Baliful împărtășesc. Seara cersă se mai rîkorească pe zidurile cetății. Zageli îl întovăreși. De akolo nătea vedea tot lokul sîns de că seara kîrmășirii sale. Și întărnînd okii pe la steagul zîde kieile Untervaldeși așfost lăat lokul Pajșrei de Așstria îi mironi sîre Sarnen stînd nemînkăat și gînditor.

În cetălată zîghis al parănetă-lăi era Zageli și el nemînkăat și gînditor.

Că okii mironiți sîre deosebite pîrădi, amîndoi achemți oameni aștentă, unul șn așstor pentră tiranie, altul șn sîrijin pentră libertate.

Peste pîrdin o flacărtă strălăci pe virful Aksebergului. Zageli slobozi șn strigă de băkărie.

— Ce flacărtă e așcea? zise Landenberg.

— Un semnal.

— Și ce însemnează așel semnal?

— Că Valter-Fărst și Vilhelm Tell așlăat cetatea Urijog.

Strigările de băkărie ce se așziră atșnvi în toată cetatea așeveriră sîsele lui Zageli.

— Toti Alnii s'ăș pefăkăst în Vălkani? strigă Landenberg; iatș akșm Rigi se așrinde.

— Așa, așa, respănsse Zageli stă-rînd de băkărie, și el înalță steagul Libertății.

— Cășm mărșărtă Landenberg; și așesta e vrășn semnal?

— Așa, și așest semnal vestește că Verner Ștașfaher și Melhtal așlăat kastelul de Șvanăș Akșm întoarcete de aștă parte, Domnul meș.

Landenberg nă se nășă omri de a nă striga de mirăre vîzînd și Palatul înkășnîndșe că o diademă de fok.

— Și iatș, sîră Zageli, așcea ce vestește celor din Uri și din

Șviđ kь fragii lor din Untervalđ n'aș remas în zrmъ, mi kь aș stъminit kastelul de Rosberg mi aș lșat prins pe Baliful împьrьtesk.

Nșozь strigъri de bkъrie rъsș-narъ prin țetate.

— Și ce aveđi de gind sъ fațedj kь mine? zise Landenberg lșsind kanșl în jos.

— Avem de gind, domnșl meș, sъ te pșnem sъ jșri, kь niți o datъ nș vei mai intra în kantoanele Uri, Șviđ mi Untervalđ. kь niți odatъ nș vei pșrta armele împrotiva konfederajilor; kь niți odatъ nș vei indemna pe Impьratșl sъ ne fakt rъsboiș, mi dșnъ ce vei face ațest jșrșmint vei pștea sъ te dșci șnde vei voi.

— Și imi va fi iertat sъ'mi daș seama la Șșveransl meș?

— Negreșit, respșnșe Zageli.

— Bine, zise Landenberg, Akșm aș vrea sъ mъ kobor în apartamentsl meș; șn așa jșrșmint trebșe sokotit mai virtos kьnd are ține-va gъnd sъ'l pșzeaskъ.

V.

IMPERATUL ALBERT.

Intimpьrile, astъ datъ, se pșrea kь aș favorisat pe konfederajii în tot felșl. Nșozl an al libertъđii șșnase pentrș Elveđia la 1 Ianșarie 1308, mi la 15 ale ațestei lșni, nișnș a nș soshi inkъ veste laimpь-

ratsl, el așlș strikarea armiei sale în Tșringa; porșnși indatъ o nșozь stringere de oști, vesti kь va merge însșși în kanșl lor, mi fъkș, kь obișșșita lși țrșniție, toate gъtirile ațesti nșoi kampanii; ele era abia sfișuite kьnd kavalerșl Beringer de Landenberg, soshi dela Untervalđ, mi li sșșșe țele țe se intimnlase.

Albert il askלטъ kь nerșbdare mi nekrezare, apoi kьnd nș ii mai rșmase niți o indoiatъ, intinșe bradșl în direkđia țelor trei kantoane, mi jșrș pe sabia sa mi pe împьrșteaska sa koroanș sъ niarș nișnș la țel mai din zrmъ din aței tikъloșmi đșrani karij vor fi lșat parte la revoltъ. Landenberg fъkș țe pștș ka sъ'l intoarkъ din idei de rșșșșnare; dar toate fșrș în zadar, impьratșl zise kь va merge el singșr împrotiva konfederajilor mi inșemnl la 24 Fevrșarie zioa plekъrii oștilor.

La 1 Maiș 1308, armia împьrșteaskъ soshi pe đșrșmșrile Rexșei; dar akolo moartea aștenta pe Albert, kъți Ioan de Șșaba nepoțșl sșș, fiș al lși Rodolf mai mikъlși sșș frate, vșzind kь nș se pleakъ a'i da moștenirea pșrinteaskъ, il țșise impșșșș kș alđi tovarșșii ai sși, în vreme țe armia era inkъ pe țelъ-lalt mal, mi ei plekarъ de fșga kare în kotro, lșsind pe Albert mșrind fъrș ajșlor. O femșe sșrakъ kare trețea alergъ șnre el, mi meșl imperiș-

lăi german îmi dete dăhăl în bra-
gele znei chemetoare kare îi inter-
gea s'angele kă strēnde.

Această întimplare a întirziat
kampania, dar Dăka Leopold fiul
său se gătia de răsboi; dănu
porzncele sale, kontele Oton de
Strasbărg se gătia a trece Brănegăl
kă patră mii de lăntători. Mai
mălt de o mie de oameni fără ar-
măgi de găvernorii de Velisă, Val-
hăssen, Rotenbărg și Lăderna
pentru ka s'ă sărminză Unterval-
dăl despre lak. Iar Dăka, merse
kătre Șvig kă frăntea omților sa-
le și adăkind în zrmă kară in-
kărkate kă fənii ka s'ă spinzăre
pe rebeli,

Konfederăgii adănară în pîrîp
trei-sure-zeches sate de oameni, din
kare patră sate din Uri și trei sa-
te din Untervald. Acest trăp fă
dat săbt povădzirea znsi bătîn
șef nămit Rodolf Redeng de Bi-
berik, în eksperienda kărgia toate
trei kantoanele aveă mare inkre-
dere. La 14 Noemvrie, mika ar-
mie îmi lăz posidie pe koasta măn-
telsi Satel, avînd la nițioare mla-
ntini și în dos lakăl Egeria.

Fie-kare îmi alese postăl de
noante, kănd o năoz trăp de
cînci-zechi oameni se înfădișă;
Achemtia era sărghiznăgii din Șvig,
kare venea s'ă cheară la frađii lor
s'ă'i pîimeaskă sure obșteaska
apărare ori kăt era de vinovădi,
Rodolf de Reding se sfătăi kă chei
mai bătîni și mai ingelenđi, și

răspensăl fă de la o laltă kă nă
trebsia a kompromite sfînta pîr-
cîntă a Libertăđii, pîrimind oameņ
pătăgi pîntre apărătorii săi. Prin
zrmare li se porznci s'ă nă kăteze
a se lănta pe pămîntăl de Șvig.
Ei s'ăă dăș, aș mers o parte din
noante și s'ăă ameizat într'ăni ko-
dăz de brazi che era pe vîrfăl znsi
mănte pe pămîntăl de Zăg.

A doa zi, în fantăl zilei, kon-
federăgii văzără strălēcînd lan-
chele Aștrienilor, din partea lor
kavalerii, văzînd mikăl nămăr al
achelor che îi aștenta ka s'ă le o-
preaskă trecherea, se deteră jos de
pe kai, și ne vînd a le lăsa cîn-
stea s'ă încheapă ei atakăl, merseră
înainte lor. Konfederăgii îi lă-
sară s'ă se săe pe mănte, și kănd
îi văzără obosidă de grestatea ar-
melor lor, se renezără așupra lor
ka o avalangă. Todă kăđi se ispi-
tiră a se sși la așest fel de asalt
fără restărnăgi din chea întiă isbi-
re, și așest miroiă de oameni mer-
seră de'mi deskiseră zni drăm în
mîrăgile kălērimei pe kare o im-
pinse neste niedestrămi, atăt de
strămnikă și desnăđăđsitz făse-
se izbirea.

În așel minst se așziră mari
dînete la koadă armiei. Stănci che
părea kă se desnănd singăre s'ă
kobora sălînd, și brăsdăia ran-
gările, sdrămikînd oameni și kai.
Ar fi pătst sokoti cîne-va kă măn-
tele se insăflegise, și vînd s'ă
jaste pe mănteni și skătera koa-

ma ka en lex. Soldații însuși mințagi se zitară și săl la altă, și vîzînd că nu putea da moarte pen-tru moarte, s'au konrins de groa-ză și încheură a da înanoi. În momentul acesta avant-garda, țăr-tiță de mîcișchele kîntșuite că fier ale pîstorilor, dete îndrîrît în neorîndșială; Dăka Leopold se sokoti inkongiarat de omți nșme-roase, porșuci săș bine zikînd, în-săși dete mîlda de retiradă; el mai întiș lășă kîmpul răsboisli și în așeeșă seară, zice și astor kontimporan, șă vîzît la Vintertș, galben și întristat. Iar kontele de Strashburg se grăbi a trece îndrîrît Brîngișă așzînd sfîrimarea Așstri-anilor.

Așeasta șă șea întiș birșîngă șe kîntigară konfederăđii, Floarea nobilimeș imperiale kîzșă sșbt lo-virile șnor șărașii pîstori și promți đșrani, și sîșji de îngreșare așe-stși nobil pîmintal Libertăđii. Bî-tălia s'a nșmit Morgenstern kîșii se încheșse întră lămina stelli dimi-nejii. Ast-fel nșmele oămenilor de Șvid se fîkșă vestit în lăme, și din zioa așesteș birșîngi, konfe-derăđii lăară nșme de Șvigeri. Uri, Șvid și Untervalden șă fîkșă-ră șentșel pe lîngă kare venișă pe rînd de se așezară șeșelalte kan-toane, pe kare traktatsl dela 1713 le-a adșș la đifra de doșzeșii și doș.

Kît pen-tră Wilhelm Tell kare lășe o parte atît de înșemștoare în așeastă revolsđie, đșnșă șe îi

grășim șrma pe kîmpul bîțășiei de Lășnen, șnde s'a lăntat ka și sim-plă arbaletier, că șeante șste oa-meni din mișele kantoane, il per-dem din vedere ka șă'l așșm în șeasșă morgișă sale kare a șrmat, prekșm șnșn, în primăvara așșli 1454. Tonitsl zăpedelor îmfleșe apa Șahen, kare lășe o kasă că ea. În mijloksl risîșrilor, Tell vîzșă plătînd și leagșn, și așzi đinetele șișă konil; se arșnșă în-dată în mișoiș, prinșe leagșnă și il îmșinșe la mal. Dar kînd era șă easă și el, lovireă șnei bir-ne il așeđi și se fîkșă nevîzșt.

Sănt oămeni așeșă a kăroa moarte le inkoronează viăđă!

(Tradșere a D. Negrăđii.)

ALEX. DUMAS.

HENRIADA.

Așeastă poemă epikă, șe s'a tradșș în toate limbele, s'a pefșă-kșt și în șea Rșmineasșă de D. Komissl B. Pogor, și s'a și tipș-rit că a Dliș keltșială. Ka șă đșm o idee șititorilor noștri de limba și versifikăđia D. Pogor așșșșșș așă îndrentarea șe șeșe Dliș kătre șititor, în așeasta trei versșri șănt din șele mai feričite șe poate șeșe ori șine, vrednișe îndrășnesk a zice și de Boileăș

« În rșsăđsl slăbișășnei
krește rodsl de nștingă

Și

« Lăkră nestrîđ frșmos este
plășe în konilărie

« Cel prostatik fîkșt bine
e lăkră de bîrăbăđie.»

KATRE CITITOR.

Тълмъчirea Ханриадеi în vorbirea Ромънеaskъ
 Штiхъ къ este, дъп'а limbii nelъkrare mai obhteaskъ,
 Образник' апъкътъгъ. Iar în viersъri potrivite
 Шî de къderi, de мъсъгъ în tot lokel стримторите,
 Мъдгi фъдiш мъ 'нкредингаръ, къ ori ши къ кълъ тгъдъ
 Нъ voix да, de кълт prinsoare nentъ riderea чеа кръдъ.
 Симдiнд ши еъ аdevтъл м'ам къпрins de стiнjinire
 Шî kondeisl întorsesim sure o altъ тълмъчire ;
 Кълнд logofтъл Konaki lъminat къ-п-въдътъгъ
 Шî rivnitor foarte mare di-alimbii poleitъгъ,
 Skriktor înalt la прозъ, ши vestit la viersъire,
 Inzestrat къ бълпtate nre кълт este къ simgire,
 Аflind de амеа съiалъ îmi дъдъ инбърбъtare
 Ка съ м'апък къ diadinsъl спre-asfirши ачеа lъkrare.

Прънкъл nin нъ ringъrehte, чепелиаг, ши къ грешале,
 Pe brinчи nin'нъ se tirаште din пенъtingа de шале,
 Ничи vorbеште, dar ничи merge vr'odatъ къ шашringъ.
 In resadsl слъбичишii kreshте rodsl de пстingъ.
 Sokotix ши еъ însinemi къ а face o isnitъ,
 Нъ poate, de om къ minte спre ris а fi osinditъ,
 Шî къ чеi къ mari talentъри чitind а mea inkъrkare
 Vor lъâ kondeix 'n minъ, спre obhteaska lъminare,
 Шî фъкъндъ-о mai бълпъ, vor dovedi къ се poate
 Съ се skrie romînehte а lъi Volter frъmъsegi toate.
 Къл нъ атът de къvinte limba ne este lipsitъ
 Кълт de mindi, kare съ шtie, dintr'ачеа пгъгъginitъ,
 Lъkrъндъо, съ о fakъ гръdinъ infръmдъшатъ
 Ка чеi ч'о bochesk serakъ s'о vazъ inbilшъgatz.

Iatz dar ka isnitire, ши mai ales ka'ndemnare,
 Aчелor къ mari talentъри, о даъ; къ inkredingare
 Къл iertind amelî-abateri, de rivнъ се vor aprinde,
 Шî lъsind nentъ tongi risъl, kondeisl în мъini vor prinde.
 Ка prin ачела ши mie съми deа прilej din-drentare
 Шî обшtiei mijlocire de а спori sure lъminare,
 Шî însъши limbii avere, prin зiчeri bine intoаръ.

Iar nă prin mltten-prəmățəri s'ò demrindem kalikoasă.
 Lskră nestrig frămos este, plache în kopilărie,
 Cel prostatak, făkăt bine îi lskră de bърbădie.

AMORUL LA LOCUL OSINDEI.

Cine măsoară înnăldimea amorăi? cine întemează a lăi adinchi-me? cine sokotemte a lăi tărîe? cine destăinșemte a lăi vraje? cine pnegătemte ale lăi drămări? cine ismitemte a le lăi trăsări? cine demartă a lăi inșșure? cine tălmăchemte ale lăi sekretări? El este blind ka porșmbeii domesnechi mi sълbatak ka lesl Nămidiei; el este simnă, ka: tală nostră, mi inkărkat ka părăel despărdjădărei; el este tăkăt ka fechioara, mi șgomotos ka marea cea înviforată; el este frikos ka mi întăea mărțarisirea, îndrăsneđ, ka mi cea mai mare primejdie; el e îndestălat ka mi infrinata kărgădenie, mi nesădios ka lăkomia okilor, el e darnik ka isvorăl țel inbelșăgat, mi țerător ka gindăriile ismititorăi; el este deskis ka kălea zăiversăi, mi tainik ka șma țelăi răș?

Ei s'ăș isbit. In cea din țăis întănechime a părdării s'ăș întălnit întăiea oară; klinirea ei kăză întră a lăi mi amădorora de fadă mi viitorime norok mi tingșire, viadă mi moarte, să țotări in a țel moment.

Eș am văzăt'ò in teatrăla P:***

ea era drăgălamă ka krinăl văilor freskă ka bșzele Azrorei, blăndă ka zimbețel părăchiei mi neastămpărată ka gindirea la o viadă vechnikă. Ea se nămea Rosa.

O părdărice despărgăea lokăl zănde lăkșea de orașăl***. mi adăsea mergea tăkătă mi găndindă prin țele din țăis șubre ale părdăricei. Aichi din intămlare învădă s'ăl kănoasă. Și kărind înțetă de a mai fi intămlare intălnirea lor. El era ză bърbat frămos ka la virstă de treizechi ani; doi oki fșlgerători de fok ză nas potrivit, romanesk mi niște trăsări nobile îi inșșflegiă mai presss statăra sa cea bърbăteasă. O xaină vintoreasă de postav verde îi kopărindă mărălările țele bine formate mi o pălărioară rotăndă abia îi akoperiă inbilșăgatsl păr. Amădoi nă pștea să păcheasă de zănde vine de se izăbesk, mi dăză ingelegerea dintre dinșii, adese ori își făcea întăburi despre ațeasta. Ea îl isbia kă ținerege mi păchnikă lăntă atămare, el pă ea kăpatimă mi kă ză fok neste mărșă.

Adese ori se inșșăimăntă ea in ținerile lăi imbrădoșeri, mi pri-

vea k̄s sfieal̄ în ȳnaea fl̄k̄ratei
k̄z̄t̄z̄tri a okilor l̄zi; adese s̄rea
el d̄reros de s̄bt s̄r̄z̄trile ei
chele mai d̄lci, mi k̄z̄t̄a s̄lbatek
în okii ei chei bl̄jini. Era z̄n che
neobich̄nsit în amor̄l lor am̄ndo-
rora, mi tot̄sh̄i desp̄r̄d̄içi poli
îndat̄ sb̄ra la o lalt̄. Adese
ori o pr̄vea el îndel̄ngat k̄s o
k̄z̄t̄z̄tr̄z̄ mist̄s̄itoare mi f̄r de
veste o îmbr̄doşa k̄s o silnicie
ka k̄m ar fi voit ch̄neva s̄ 'io
x̄r̄neask̄; adese-ori il pr̄vea ea
k̄s frik̄ linind̄se de el k̄s o fad̄
r̄ḡz̄toare, ka k̄m s'ar fi tem̄t de o
vech̄nik̄ desp̄r̄dire. Mai adese-
ori d̄s̄r̄ tineri îmbr̄d̄im̄z̄ri se
tr̄gea de o dat̄ am̄ndoi k̄s in-
streinare dela o lalt̄ pr̄vea la pr̄-
mint l̄z̄t̄nd̄se îns̄sh̄i k̄s sinem̄i,
açi l̄kra o hot̄r̄ire în inimile a-
mindorora — mi aua sta min̄te
întregi, la x̄rm̄z̄ iar sb̄r̄az̄ de o
dat̄ z̄nsl în bragele alts̄ia, mi se
p̄rea k̄s vor a se împ̄z̄si în tr̄-
chere, prin infokate s̄r̄z̄tri.

Ei n̄ s'z̄ întreb̄at z̄nsl pre alts̄l
pent̄r̄ nimik dek̄t̄ pent̄r̄ n̄mele
lor, ea se kiem̄a Rosa, el Friderih,
Intr̄ alt kin, se ap̄ra de ori kare
desl̄shire a posigiei, mi a k̄sei
lor. S̄z̄ p̄rea k̄s fie kare se ml̄-
d̄z̄m̄ente a n̄ chere niçi o dest̄ri-
n̄ire dela auela lalt̄ s̄re a n̄ fi
silit la x̄rm̄z̄ a o da mi el îns̄sh̄i.

Aua a s̄r̄z̄it aces̄t amor̄ naci-
nik mi stravagant, dar k̄s at̄t̄ mai
serios ap̄roame de z̄n an. Tot mai
z̄nit, tot mai infokat, îns̄z̄ mi tot

mai ten̄tor deveni l̄inda am̄n-
d̄rora amoresilor. Ei medea ade-
seori ore întregi din p̄ez̄n̄ tr̄-
kind, tr̄br̄ragi; se z̄ita z̄nsl la
alt̄st, se îmbr̄d̄im̄a, mi auron̄ia
k̄s pornire inimile mi se desp̄r̄-
dea tr̄kind. Se p̄rea k̄s pe ch̄rsl
acest̄si amor̄ s'a amez̄at z̄n ap̄-
s̄tor aer misterios, în sfirmit̄ ho-
t̄r̄i Rosa s̄z̄ prek̄rme tr̄cherea
mi k̄s aces̄t̄ hot̄r̄ire merse s̄re
a'l înt̄m̄ina. Insz̄ el n̄ vine.
El n̄ vine ast̄zi, el n̄ vine mi-
ne; el n̄ vine toat̄ s̄nt̄m̄ina,
el n̄ mai vine niçi odat̄, ea e-
mea în toate zilele k̄s speranḡz̄
n̄s̄z̄ ka s̄'l întilneask̄, mi se
întorcea iar̄ f̄r̄ de speranḡz̄
înd̄r̄t. O întristare adink̄ o
s̄v̄ini, niçi z̄n sem̄n n̄'i venia
dela el, niçi z̄n sem̄n de amor̄.
La x̄rm̄z̄ se resign̄z̄ mi mi f̄k̄z̄ e-
terna d̄rere s̄re sinḡz̄ra izb̄ita sa
netrechere a zilelor ei.

Rosa era dintre d̄reroasele jert-
fe a z̄nei grozave p̄rejsdek̄di,
fr̄moas̄z̄ j̄n̄z̄, d̄r̄z̄blash̄, blin-
d̄z̄, înzestrat̄ k̄s o inim̄z̄ tin̄z̄-
r̄z̄ mi k̄s o k̄z̄getare desk̄iz̄, ea
fs̄ de tovar̄she desp̄red̄z̄it̄, de
ad̄n̄z̄ri dep̄rtat̄, de b̄rbadi a-
bandonat̄, pent̄r̄ k̄s tat̄l ei era
— gide în P... —

Rosa s̄t̄tea sinḡz̄r̄z̄ açi în via-
d̄z̄, maik̄-sa era moart̄z̄. Toate
simdic̄isnile împ̄r̄t̄z̄itoare alle
p̄rietem̄z̄ḡl̄si, a skimb̄l̄si inimei,
a ideilor mi a vorbir̄ii, era sili-
t̄z̄ s̄z̄ le ink̄iz̄ în sine; ori în

kare parte ar fi plecat, era isbitz îndurât; pentru ssumsnere priimea rucelz, pentru prietensg xelz, pentru izbire inselz. Aşa nu era de mirare kã s'a fost limit kã atzta tãrie, kã atzta rivnã, kã atzta infokare mi nedesprãdire de avel bãrbat kare intziami datz 'ia rãsnens la amor kã amor, la amoniere kã kredindz mi tinerece; de aceea mi dorãl ei era nemãrginit, kãnd i se rãni mi ayeastz inimz. Trekãrã vre-o kãte-va lãni mi niçi o xrmã nu se urtea gãsi, saã aszi de el, mi zn stãrsitor nekaz imnã kã kovirnire sãfletã Rosei.

In P... se afla pãdiniã nãmãr al lokãitorilor intr'ó mimkare neobiciãnitã, o privelime de mãltz vreme ne mai vãzãtã era sã li se infãdimeze mi ayeasta stringea ne mãlã streini kãriomi de prin pãrgiãr la P....

Era ka sã suãnzãre ne kãpetenia xodilor Z... Mãltz vreme a nãtãt el sã se fereaskã de a kãdea in mãinele drentãdii. Se istorisesk mãlte kãriositãdii despre el: amestekãtãri de desomoniri mi mari inimi ce s'a destãnsit in viadz'i; el a fost mãlt timp vorba lokãrilor pãblice, mi mii de anecdote rãmbã din gãrã in gãrã asãpra fantelor lãi. In sfirmit il ajãnsã nedensitoarea provedindz mi fã arins. Dãpã o îndelãngatã cerçetare de jãstigiã se osindi kã sã fie trekãt dela viadzã la moarte prin

intreang. Potrivit kã obiceiãl kare era sãns inaintea morgii pentru trei zile intr'o odaie singãritz, toçi urtea sã'l vazã çine voia, arsnkãnd intr'o kãtie o mikã milostenie. kare era sã se inparçã sãrachilor pentru sãfletã lãi. Ayeastz din xrmã pãciãnzã trase mi pe Rosa akolo, fãkã o apãkãtãrã adinkã in kasa ei de ekonomie mi o dsse la fereastrã temnidei znde se adãna bani dela ayeia kari voia sã vazã ne kriminal. Ea ardikã frãmoasa mi alba sa mĩnã mi aãintã okii in pãmint; açi lovi o strigare: «Rosa!» in srekile ei era zn ton sfimãitor de inimz mi kãnoskãt din sãflet. Ardikã okii — osinditsã era amoresã ei. In kirçei groasnice kãzã ea la pãmint, mi abia a kasã se demtentã snre o viadzã grozavã.—

Kã okii impãejinãdii sta ea açi; se pãrea kã nãmãi o singãrã idee o oksãpã, neklintit priveste la pãmint, mi arãta kã degetãl arãtãtor al mãinei stinge la zn singãrã pãnkã. Mãine dimineadzã la zechã çeasãri este sã se xmeze grozava eksekãdie. Innontase, veshmĩntãl intãnereskãlã invãlise pãmĩntãl, ka kãm ar fi voit sã askãnzã de naintea okilor ei privirea pãrgãtãrei groasnicei fante. O adinkã iãchere komrindea toatzã siãda. Rosa trecea prin intãnerãkã kã okii impãejinãdii, kã pãsãri kãtinãnde, emi afarzã, trekã ne drãm, prin poartã intrã in

kărtea bisericii, kărz ne genăki, mi arțt kx degetxl arțtțtor al m̃binei stinge ne p̃m̃int, ne kare rezeminds' mi fada cea inghiedat̃, remase vre-o k̃te-va minste neklinit̃; la zrm̃ se ardikt̃, skoate x̃n k̃șit din sin, mi inchepe în ațel lok a s̃na în p̃m̃int, mi ea s̃p̃t ceasxi întregi, mi ea s̃p̃t mi kx x̃nghiile, mi s̃doareea k̃rgea ne fada ei cea inghedat̃ mi m̃r̃m̃rit̃, mi ea s̃na kx o p̃tere mai p̃ress dek̃t cea omeneask̃, mi skotea p̃m̃intxl kx m̃nile afar̃ din groap̃; mi iar s̃na kx indoit̃ silind̃ p̃ent̃re kx ea s̃na x̃a mormint amoresxi ei. —

Kx p̃steri x̃riame imi zrm̃ iskrarea. Mormintxl se ishțvi, mi singx̃r koborind̃-se în el, se așez̃ în proasp̃țxl mormint, l̃ind̃'i m̃șșr̃ sure a vedea de este l̃ng de aj̃ns. D̃șr̃ s̃virșirea mormintxl̃i, risini p̃m̃intxl țel skos mi țr̃șit inuregiz̃ mi k̃r̃ț b̃rșieni mi fr̃nzari așternind̃ ne d'ășura ka s̃z ñ se k̃noask̃ noza s̃p̃țr̃țr̃. Dimineada imi trimise delikata sa roșead̃, ka mi o p̃vestitoare a ei din înt̃nekata indențtore, k̃nd Rosa se intoarse în kasa p̃r̃inteask̃.

Ați medea ea x̃it̃nd̃-se în jos amorțit̃ mi nem̃șkat̃ kx degetxl arțtțtor țel st̃ng arțtind̃ șre p̃m̃int țr̃ț mișkare d̃șroaș, țr̃ț de glas al simțic̃nii, țr̃ț

lakr̃m̃ț a țingsirii, țr̃ț a se ṽit̃tă, medea ea ați. K̃nd lovi ceasxl zec̃e! s̃r̃i trem̃rind̃, mi x̃n țit̃ p̃ț p̃bșuit sk̃p̃ț din b̃șe'i; la zrm̃ remase toat̃ zioa în ațeasț p̃osigie. K̃nd veni tat̃xl ei akasț o întreb̃: «Roso ce'đi este ție?» ea se inșior̃ țr̃ț de a'i resp̃nde. Așa o sosi al x̃nsure zec̃elea ceas al p̃nții. Rosa se sk̃ț, deskise ințet x̃na mi se d̃șse ne dr̃șm̃ț țel țr̃ț de viad̃ la țok̃l osindei. Noantea era inșioroasț, vintxl șkera ne k̃mpie, mi ploaca se ṽrșa kx k̃ornire afar̃; z̃lștii ței l̃ngi șb̃ra selbatek în p̃regiz̃'i; p̃ent̃xl țel deskis eră miroiat de ploaie, fr̃moasele pl̃oșe ñ nițra delakr̃mi ți de așa ploiei, mi xainele ei era de tot ștrebțt̃e de aț. Ea ñ șimgia nițik, ea ñ mai țe p̃șuia nainte mi nainte, mi sorbea adesa grelete nițr̃țri țe i se im̃șțea ne b̃ze d̃șr̃ inghiegata țag̃. Ak̃m aj̃nșe la șinșr̃țtori. F̃oroase se vedea ațeșta în p̃osomerita noante, vintxl se jsk̃ kx kadaverxl amoresxi ei mi kobitoarele p̃șșri de noante okolea k̃r̃bind̃ șr̃im̃intoxl lok. Rosa ñ șimgia frik̃, niți groaz̃, ea se x̃r̃ț în șșș ne inșioroxl lemn, mi desleg̃ kx nes̃șș osteneal̃ tr̃șxl amoresxi ei, din groaznika leg̃țr̃ț, niț k̃nd k̃r̃z ne p̃m̃int. Ațr̃nț se kobori, ingens̃kie vre o k̃te-va minste, lovi m̃nile

azșnra okilor ce era svîntați de lakrămî; și zmezi de ploaie și kare ardea kă o vâlvoare inkisă. Skoate bokceaoa cea de mîtase dela gitsl ei cel de lebădă; o arșnkă asșnra desformatei fedde a kadaverăsi, o ardikă la zmră kă o neurichenștă ptere, și se re-trage îndrăbnt kă grozava povara nînz la zidsl kșșđii Bisericei; netrekștă de viskoloase vîntșrî strebătștă de vîrștoarea ploaie. ničiorșl ei nă alșneka, niči nă poliknea; ea nă se oprește, o ptere neste omenire, cereaskă ori demoneaskă o inșșfedemte, și ea își adșce prada la doritșl čentș. Ači desvelește mormîntșl, își așterne mantaoa în ș-meda groapă, așcează kadaverșl amoresăsi în lăxntș, îl astăntă kă earbă și pămînt și arșnkă bșrșeni și frânze deasșnra.

Și ea skoase o krăce de argint pșind'o între frânzoasele krăci și arșnkă mînele șure a se rșga ferbinte. Ana o gșsîră dîșșineada moartș, kă mînele ardikate, kă fađa plekată pe frânze naintea krăcei čei de argint. —

Cine destăinșemte vraja amorsăsi? čine știe atot pșterea ț-riei lși čei gigante? čine află tainičele potече ale natimei lși? čine konrînde neisșititele nenp-čixiri ale pșterii lși? čine nșmăr-ț neasemșitele, adîncele inkovăitșri ale amoresatei inimi? čine axde înčetele fșgđșînge ale sim-

dičisnilor lși? čine privește în laboratorîsl șimđirilor lși? čine sokotemte miile și miile de inkixiri ale xotăririlor lși? čine șrmează nevăzștelc vine ale natimei? čine nșmemte și arată nenșmăratele nșskočiri, ale noročirii și a țîngșirii amorsăsi?

El nante vesela năčere și apșștorșl nekaz; el xănește la șinșl maici năčere și desnă-dejđșire; el leagăpă, în tineresk brađ, pačinika mășđșmire și sbier-țtoare țrbare; el askăltă kă o șreke armonia nădejđii, și kă čeealaltă răknetșl desnădejđșiri; el povăđșemte kă o măpă re-signađia kăvșiomiei, și kă ačeealaltă skîrșșnitoarea de dîndi xăltă a Dșmnezeirei: el are o lakrămpă nentș ingăđșirea vieđei, o șfir-șeală nentș atentatșl șinčide-rii. — O! aveđi respekt înaintea inșđđișșrîii amorsăsi! kălkadi șpăimîntađi și kă frikă dșmner zeeaskă la o parte șnde vi se arată ačeastă priveșște! rșgadi la atot țria pșterii dșmnezeșști în priveșșteama amorsăsi, dșnpă kșm o rșgadi pe inșđđimea vâlșrîlor mărîi čei inșiforate dșnpă kșm o rșgadi în minia elemen-țșrîlor, dșnpă kșm o rșgadi la in-șlăkărarea și bșbșetsșra čerăsi čelși țăntor, dșnpă kșm o rșgadi la rșmpereș și pornireș vălkanił; dșnpă kșm o rșgadi la șgăđșitșra kștremărsăsi neklintitșlși pămînt.

De Kășșitanșl St. Stoika.

OCII AMORESEI.

Frămos e okișl amoresei, kând râmînos se aridikê, și drîgylașla pleoapî îi desvîlește strîlăcițoa-rea rîțnzime, kând sfiit kătînd objetsl amorșlxi seș, insușimîntat se rîțचेente, și kând grъseente pe așel ișbit, kș dșlče frikъ sboatъ insușimîntat; la șrmeș kând șrminđ (kș a sa voîngđ) limbei înișiei, iar se aridikê, și isnițitoarea klinire înooatъ in lina revъrsare a zorilor dorșlxi! — frămos e okișl Amoresei! —

— Frămos e okișl amoresei, kând el grъbeente înaintea inkiselor bșze a mti vorbî mърtșrisea, kând koloral lșl ășel verde îđi vesteente, kș in inimъ adînk askșnsъ, se ođixnește komoara noroșitșlxi Amor, kând lșstrosșl diămant in magikșl inel, lșmineazъ raza askșltșrii; kând sșbt veselъ bolțitъ sșrinșeanъ isvoraute și se revarș drъgylașlxi eter al kliniri, și dșlčea mърtșrisire din al okișlxi deskis ășer nikъ ka rșza dșpъ țkștșl sin al nouđii. — Frămos e okișl amoresei! —

— Frămos e okișl amoresei, kând prin ășerșl sșș ășel noros, se însșerșnește șlgerșl mърșiei, kând in sșdșl ășerșlxi okișlxi de o datъ se însușpîiazъ nordoasa stea a mърșiei, și apoi iar însușkinđ-se se skșrge drъgylaș kștre mașinika mърșire și kștre țîrșra

revъrsare a zorilor amorșlxi! — frămos e okișl amoresei! —

— Frămos e okișl amoresei kând atîns de o simđitoare inimъ, se țrșbșrъ de lăkrъmele komuștimiri, așla kșm se țrșbșrъ așel mik limnede isvor, kând simșșrele pъmîntșlxi se kștremsșrъ, kând lăkrъmele, mikșroasa echo a șșflețlxi înișîșșrъ șmedșl lor veșmînt, ueste frămosșeșea okișlxi.

— Frămos este okișl amoresei!

— Mai frămos și mai sfînt de o datъ este okișl amoresei, kând plîn de evlavie se aridikê in kșvioaș rșgъ, kând întors sșrș ășer lșचेente in limnede lșmînt a rșgъșîșnii, kând înișîșđ nevinovata klinire, ka krinșl ășel șenin din grъdina feșioarei, kând țkșta sa mșvire revarș o rșgъ plînt de însșfleđire și șmîlîngъ plînt de religie, și dșmnezeesk amor, kând in lșstrosșl sșș inel se zșgrъveente adînkșl ășer al kredîncei, kând kșșeș temeișl fierkșria stele, in a lșl stea se însșierbîntъ in fierbînte evlavie, kând el se adînteaș dșșeros la marea nemърșgîntъ karte a milostivirei a in veșl nekîntîțlxi ășer; O kșt de frămos și sfînt este atșușl okișl amoresei! și ășine 'la vșzșt in așest moment, așelșia i s'a lșminat o zi frămoaș, o lșngъ zi de lșmînt și ferîșire, o zi a însușkșrii kș sine însșși, și in ășeasșl morđii sale il va novъđișl okișl amoresei, o lșminoaș stea

ne întinsăkata kărare; pentră kă
frămos e okiăi amoresei !!!...!)

de St. St.

LA FOIA LITTERARA.

Domnule Redactor.

Prekăm skonăi D-Tale ce'l ai
săre a da la lămină o lektără pen-
tră dame, așă mi poșta aței ko-
koane, kare te roagă ka ațea
lektără să o lăpărești kă littere
latinești, nă pot dăpă kăviindă
a'l lărdă. Ațest fel de lăkră ar fi
nă nămai frămos în sine dar mi
mălt folositoră. Lektăra pentră
bărbădi mi țeă pentră Dame a
fost, mi este nănă astăzi la toate
năgiile mălt năgin deosebăi între
sine. Pe bărbădi fi interesează
mai mălt lektăra lăkrărilor Stată-
lăi, istoria mi întămlărele no-
noarelor, mătinge înalte, prekăm
mi filosofia, fisika, Matesilăi șcl.
Kănd din notrivă la Dame le mai
plăce o lektără kare învădă des-
pre kreșterea nășnăilor, nănă
sănt săbt direkția sa; despre e-
konomia kasei mi năvirea aș-
năra kășnăilor, kă șn kăvint, o
lektără notrivă statălăi mi sim-
dirii inimii lor. Așă dară des-
pre folosă skonălăi nă e năci o
indoială. Țea mai mare, mi nă
fărbă kăvint, indoială este, de se
poate skrie limba noastră kă lăte-
re latinești, fărbă adaosă altor
semne săă lătere, dăpă ingeles;

mi fărbă străitorare, săă lă? Pa-
tronii ortografii latino-romănești,
zică kă se poate. Înșă ațeastă zică
a lor e greșă, mi șmareă mi
mai greșă, prekăm ațevarează
toate ortografiile latino-romănești
kare s'ăă skris nănă akăm mi e,
(bătră kă nămemi nă poșteute mai
ferbinte întrodățerea ațestei or-
tografii în limba noastră ka mine)
așă nățea nărooăci, kă mi ațele
ortografii latino-romănești, kare
se vor face mi în timpărele vii-
toare, fărbă adaosă altor semne
săă littere fie ori de ține făkăte,
tot ațea anlekăgie vor ațea kătre
limba noastră, kare așă mi ațelea
kare nănă akăm le kănoavăem,
adikă rea mi nătrebnikă. Fă,
domnăle, am țitit mi am proțitit
toate ortografiile latino-romă-
nești mi alte mălte însemnări
ale măltor bărbădi, kare se đin de
ațeastă materie, mi nă am ațlat
năci șna kă kare s'ar nățea skrie
limba noastră dăpă nățra ei.
Ortografia lăi Klain, mi țeă a lăi
Șinkai, se vede a fi mai simple mi
mai aproape de nățra limbei no-
ștre, dar mi ațeste îngreșiate kă
o măldime de eksșepđii, mi fă-
kăte mai mălt pentră filologii,
dekă mi pentră trebșingă de ob-
șute. Ortografia lăi Maior nă e aț
țeva dekă șn labirint đin kare,
dăpă țe așă intrat ține-va în el,
năci firă Ariadnei nă'l va nățea
skoate la drămăi țel ațevărat.
Mi nămai ață mi năre făă, kă

Leksikonul își Koloji s'a tipărit
 kă ațeastă ortografie, kare e mai
 mslt sune strikarea dekăt indren-
 tarea limbei noastre. Acest băr-
 bat a kărxi eș pentru mălta stră-
 danie, țe aș nșs în litteratara ro-
 mânească, mi pentru nemărgi-
 nita izbire țe aș avst kătre kăl-
 țara nației noastre, mi țe nșșia
 i o ținestek : ațest bărbat zik, ne
 aș făkst mi o kiee (clavis) prin
 kare kăvintele românești s. le
 nștem dedățe din țele latinești
 insă o kiee kă kare nș nșmai kă-
 vintele românești, dar mi kăvin-
 tele din ori țe limbă, kare isto-
 ricemte nș are niči o nemșire kă
 țea latinească, se pot dedățe din
 ațeea. Kă șn kăvint o kiee, kare
 kă drentsl se poate zice *passé-par-
 tout*. — Dar tođi șmblă mi nști-
 mesk așă, karii nșșesk din nrejš-
 diđii mi prinținii netemeiniče mi
 nș dăpă glassl neminținoasei na-
 țere. Drentsl kăvint mi mintea
 țea s. nșștoasă ne invađă, ka la
 fie-kare lskră șn nșme așă măr-
 ginit mi statornik s. i d. m, kăt
 ori de kăte ori vom așzi, saș vom
 čiiti ațest nșme, tot ațel lskră
 s. l așzim, mi s. n. l kibzsim,
 mi s. n. l tipărim în minte p. p.
 kănd zik ș ș, s. n. indeleg nșmai
 ș ș, fie ațeea kă diđinele dea
 dreapta saș dea stinga: fie mi
 ațelea legată de nrađl de șșs,
 saș de țel de jos, tođ'așna s. n. in-
 deleg ș ș mi nș masă; *ocabula
 sunt notae rerum*. Cicero. — Așă

drentsl kăvint, mi mintea țea s. n-
 șștoasă ne invađă ka la fie-kare
 glășșire kare se află în limba
 noastră, s. i d. m. șn semn saș
 literă mărșinită mi statornikă ka
 ori kănd voiș vedea saș voiș či-
 ti ațea litteră, tot ațelami ton
 saș glășșire s. n. așd. P. p. kănd
 v. z, saș așd zikănd A, tot A s. n.
 v. z saș s. n. așd, mi nș alt ton;
 s. n. v. z, saș s. n. skriș A, mi s. n.
 așd tonsl de e, i, o, ș, ț, i, pre-
 kșm se află în ortografiile mai șșs
 nșmite, daka nș vreaș s. n. fak din
 A kășm de Harlekin, kare akșm
 e kășm, akșm p. l. r. ie, akșm
 masă, akșm nașar ș. a. În ațest
 fel ortografia nș e de lok filosofie.
 Alfabetul kirilicesk, kare l între-
 bșindă mi akșm dăpă țe D. E.
 liad mi alđii înainte lăi ațlea
 littere aș isgonit, inkă e kă mslt
 mai bogat de kăt țel latinesk,
 mi tođămi nș konrinde toate to-
 nșrile saș glășșirile, kare se află
 în limba noastră, nrekșm insămi
 D. T. inkă ai b. g. at seama. Așă
 kșm va nștea Alfabetul latinesk,
 kare e kă mslt mai s. n. rak. mi mai
 strimtorat, a le konrinde? Niči o
 dată f. z. o neshșș grestate pen-
 tră țititor, mi o neshșșș skimo-
 nosire a dățelși ton kare se află
 în limba noastră.

Toate ponoarele, mi între țele
 barbare țele mai barbare, kare
 lokșesk ne sfera planetei noastre,
 aș limba lor, saș ka mai kiar s. n.
 s. n. iș, toate vorbesk, dar nș toate

skriz. Ce armează de aicea? Aicea
 ce trebuie să armeze, adică cum
 că oamenii mai înainte 'm-aș aflat
 limba dectă semnele săs litterile,
 prin care oare-cum se adămbrea-
 ză limba: ama dar acesce semne
 săs littere trebuie să se aliche dă-
 nă tonărele limbei, mi nă aicea-
 sta dă nă aicea; precum vreaș
 gramaticii, săs patronii ortogra-
 fiei latino-romănești, karii vreaș
 a năne legi, mi a sili mai mult ka
 patrs milioane de oameni a glăssi
 kă en semn patrs săs mai mult
 tonări in kontra drentslăi kvint
 mi drentsl nagiei. — Ori ce lim-
 bă, kă kă e mai auroane de sta-
 tăl săs cel firesk, kă atăta e mai
 sbrakă mi strimtorată in kvinte
 mi in tonări, ama mi acele sem-
 ne săs littere prin care se adămb-
 brează acele tonări la incheptă aș
 fest mai nădine. Dar kăte aș fost?
 atătea, kăte tonări săs glăssiri
 a avă aicea limbă, care se vor-
 bea, mi nă mai multă niči mai
 nădine. Acel kvint, așel ton,
 care 'l-a insemnat kă acesce sem-
 ne fie-kare pentrs sine, eră kă-
 vint in semnat pentrs sine —
 iar care'l impărtășea kă algi, e-
 ră kvint impărtășit kă
 algi. — — *Sic verba, quibus vo-
 ces, sensusque notarent Nomina-
 que invenere.* (Horatius). Aicea
 ne învadă mi istoria ponoarelor.
 Grecii, prinț le a fost limba mai
 sbrakă, mi mai strimtorată, s'aș
 mășșmit kă mănțe-sure-zăce litte-

re, care le-aș impărtășit dela Fe-
 nicieni, iar dă nă ce li s'a mai lă-
 git limba, mi aș kvintat mai mult
 te tonări săs glăssiri, aș mai a-
 dăogal alte trei, mi mai tirziș in-
 kă alte patrs. Ama aș făkt mi
 străbsniū noutrii romăni (1) Pă-
 rintele Kiril, care a aflat alfabetă
 care'l întrebșingă noi, nă ar tre-
 bși nămai între sfingă, dar mi in-
 tre cei mai mari filosofi ai timpă-
 lăi săs, a fi nămărat. Așest bŕ-
 bat, măkar kă alfabetă săs 'l a
 kroit dă nă cel grecesk, totmi bŕ-
 gind de seamă, kă nagie, kăgora
 le mōpovedșea evangelia, mai mult
 te tonări aș in limba lor dectă
 Grecii, a adăogal atătea semne de
 kăte a avă trebșingă. — Aicea
 e dreaută filosofie. Păringii nou-
 trii, karii nă aș avă aicea noroči-
 re care o avem noi, ka să fie nă-
 kăgi intr'șn veak lăminat, să in-
 vede filosofii mi alte utiinge in al-
 te kă care noi ne ssmegim, mi
 așentia kă prostia lor mai filosofi-
 ceste aș jădekat desure ortografie
 dectă noi. Așentia bŕgind seama
 kă in limba noastră se aș dă nă
 tonări săs glăssiri, pentrs care in
 alfabetă kirilicesk nă se aș niči
 o litteră, 'mi aș aflat acesce sem-
 ne, care sânt *ѣ, ѡ*, care kă drent-
 sl se not nămi romănești.
 Din acesce poate vedea ori vine,
 kă limba noastră are trebșingă de

(1) Plinius Lib. 7. Historiae Natur
 Cap. 56.

littere nşoi, iar nşka sş o strimto-
rşm intrş vr'o dozş-zeci de litere
latinешti nşmai pęntrş aчeea, pęn-
trş kş noi ne tragem din Remani.
Inşşmi aчешti patroni ai ortogra-
fiei latino-romşneshi ar ride, kşnd
ar vedea, kş pe o feчioarş, nşs-
kştz din чea mai nobilş familie,
inşz din intimulare kreskştz la
darş, inşzdatş a rşbda frigşl mi
kşldşra, depninsş kş lşkrşri gre-
le, hrşnitş nş kş kafea, dşlчeajş,
zaharikale, чi kş pşine de sekarş,
dar sşnştoaşş; kare setea 'mi a
astimşrat nş kş limonadş, vin
de Tokai, niчi kş Malaga, чi kş
apa rishorşlşi de kristal, a kşrşia
fadş 'i a slşjit de odatş mi in lok
de oglindş; natşl ei pajimtea saş
pşdjintele paie, dar mai sşnştoase
ka penele; kş şn kşvint kreskştz
nş intre zidşri, mi in aer pştrede,
чi in aer kşrat, kşm ni'l a lş-
sat natşra, ama mi ea slobodş
mi fie a natşrei trşnşl ei plin mi
sşnştos; nientsş plin mi rotşnd,
saş kşm kşntş poeta: «Dozş me-
re rotşnzite, kşrşde mi akoperite.»
Glass ei inalt mi dşios mi kare
tot d'aşna 'mi aşde rşssnetşl (eho)
ori şnde mi din ori чe stinkş;
kşnd ar vedea, ziseiş, kş oare чi-
ne o sileşte a o inşrşka in veşt-
mintele mşmeshi, a kşrşia trşnşl
ka de đir, kare abia atirnş karnea,
nientsşl, mi pşrdile kare'l inşrş-
mşşedeazş mi alte pşrdi, kare fak
o propordie notrivitş trşnşlşi de
nş le ar imşlini memtemşşl; noa-

te kş niчi kş lşmmanşl nş le ai
pştea aşla, adevşrat, şnşl ka aчela
ar fi de ris. Şi nş e ama kş limba
noastrş? limba Romşneaskş e din
limba Romanilor, din o limbş
mşlt nobil nşskştz; inşz de o mie
meante sşte de ani, dela sinşl mai-
чii sale depşrtatş, dşpş aчeea kş
totşl pşrşsitş, intre mşlte popoş-
re barbare amezatş, adeseori auş-
satş, mi in чele din lşntrş ale
ei strşmatatş, natşl'a sş'mi die
desştzra sa чea pşrinteaskş? mi
prin şrmare se poate inşrşka kş
veştmintele чele pşrinteshi? saş
kare tot atita faчe, poate skrie şş-
rş adaosşl altor semne, kş littere
latineshti? nş se poate; inşşmi
limba latineskş, de ar fi rşmas
in gşra popoşlşi, inкş s'ar fi mş-
tat ninş akşma.

Citeaskş чine-va, kare nş kre-
de, testamentşl nşoş, (1) kare in
veakşl al III 'l a skris Ulfilas epis-
kouşl Gotilor in limba gotiчeaskş
(aчeasta e mşma limbei nemşenti)
mi vadş чe diferindş e intre mş-
ma mi fie-sa. Aчeasta e natşra lim-
bilor чelor vii. O limbş moartş,
kare nşmai in kşrdi se aflş, kare
sintem siligi a o inşzda dşpş re-
gşli hotşrite, kare se intrebşin-
deazş nşmai in utiingde mi nş la
trebşinda in toate zilele; o limbş

(1) Aflş-se aчeastş karte sşbt nşme-
le Augentens, sau Kondika de ar-
gint, in biblioteka dela Upsala in
Şvedia.

a kьria Leksikonul e inkis, grammatika reglatъ, mi sfera ei mьrginitъ, o ast-fel de limbъ poate sь rьmie nestrьmstatъ. Dar o limbъ vie пьsъ in mijloksl a mьltor milioane de obiekte, o limbъ kare нъ are grammatika reglatъ, niçi kьrғi kare sь'i fie sure imitadje; o limbъ, kare akъm se ridikъ ka din statsl cel firesk, kare din zi in zi se lъdeşte mi trebъe sь se lъdeaskъ: o limbъ, zik, kъm e a noastrъ, kare mi akъm are mai mьlte tonsri dektъ mъma ei, limba latineaskъ, нъ se poate aша regsla, ka sь нъ se mai strьmste, niçi нъ poate a se strimtora intre vre o doъъ-zeci de littere, kare le аъ intrebъindat strьmosii noшtrii Romanii. — Limba romъneaskъ e din limba latineaskъ, insъ нъ toatъ. De ar fi privity patronii ortografiei latino-romъnemii mai adink in limba romъneaskъ, ne lesne ar fi пьstet vedea kъm kъ in limba noastrъ sъnt нъmai materii din limba latineaskъ преkъm mi in ачeasta din чеa grecheaskъ, iar desъtъra mi sintaksъl ei sъnt kъ totsl deosebite, mi нъmai ачea asemъnare se aflъ intre амъndoъ limbile, kare e intre doъъ palatъri zidite tot din зп fel de var, niatъ, lemne, dar dъпъ osebit stil. — Şi pentръ че нъ e limba noastrъ toatъ din чеa latineaskъ? pentръ kъ niçi koloniile kare le a ашеzat Traian in Dacia нъ аъ fost toate din Roma saş Italia, çi din

toatъ импъръдiа Romanilor (ex toto orbe Romano) (1) intr'alt kin kъm am avea noi atъtea kъvinte streine in limba noastrъ, a kьrora rьdъчинъ niçi in limba latineaskъ, niçi in limbile kъnoskste нъ пьstem sь o aflъm; dar sь пьnem, kъ toate ачele kolonii, kare аъ fost trimise in ачest Eldorado, аъ fost din Roma mi Italia; niçi de аiçi нъ зrmeazъ kъ limba noastrъ e intreагъ din чеa latineaskъ, pentръ kъ niçi in Roma, kъ аiта mai пьgin in toatъ Italia, аъ гръit toдi, иpekъm a skris Cicero. Cesar, Агъst ш. а. mi Italia insъmi s'a alkъtsit mai din mьlte попоаре нъ нъmai in пьравъри dar mi in singe mi limbe deosebite; niçi ачел kъvint, kare 'l adsk ачешti бърбадi sure favorъl ortografiei latino-romъnemti, нъ e kъ temelie. Adekъ, zik ei, пинъ kъnd vom skrie kъ slove kirilicешti, kare Eтронemii нъ vreaş sь le invede, niçi limba noastrъ niçi зп strein нъ o va invъда, mi аша nekъnoskind limba noastrъ, tot deаъna ne vor дinea de barbari. Ungъrii, Polonii, Bohemii intrebъindeazъ

(1) Cum Dacia diuturno bello Decemballi viris esset hausta, Trajanus ad frequentandam hanc decias centena millia passuum in circuitu habentem provinciam, ex toto orbe Romano infinitas copias hominum transtulerat ad агros et urbes colendas. Eutropius Lib. 8. in Adriano.

litterile latiniesti de ont sste de ani. mi kьdi sьnt din streinii, kare inлaдъ аcesse limbi? пpичина кь нь invaдъ streinii аcesse limbi, este 1-a кь аcesse limbi нь sьnt стьпнитoare, 2-lea нь sьnt komerциале, сaъ кь in аcesse нагii нь se пpea дaъ дeпъ negьдъторие, mi ал 3-lea кь in аcesse limbъ нь s'аъ skрис нинъ акьм niskari кьди invъdate kare сь intereseze ne invъдaгii eьponeeni сьpe а invъда аcesse limbi; dar nentъ аcesse нимinea нь le ньmemte barbare. Din аcesse пpичини нь invaдъ Eьponeenii mi literile kirilичemti. Шi de ne ньmesk barbari, airea тpeьse сь кьстьм пpичина, нь in slovele kirilичemti. — Limba italieneaskъ e limbъ de komerчиъ, Netto Neto, Sporco Шорко, Feda Feda sьnt кьvinte italianemti, mi totъmi la negьдъторii din Bpawov, mi cei din Petersburg тоate ama sьnt de кьnoskъte ka mi in Triest mi Venetia. Limba frangozeaskъ este limba komersaгiei mi de modъ, iarъ чеa nemъeaskъ mi чеa englezeaskъ sьnt limbilь utiingelor. Ama dar аcesse limbi аъ interestъ lor, nentъ аcesse se silesk streinii а le invъда. Kontele Stefan Szьtsьnyi este чьl d'ьntiъ, kare in limba зngъreaskъ а skрис о karte sьbt titlъ Hitel, Credit, kare поate сь se zikъ karte invъдатъ, kare nentъ аcesse ньmai dekъt s'a пpeфьkст ne nemъie, mi in skartъ vreme de доъь ori s'a ti-

пъrit, mi negremit se va пpeфaчe mi ne Frangozie, поate mi ne alte limbi. — Bine ar fi кьнд оare чine ar tradъчe аcesse karte ne romъnie. Аcesse ar fi шn лъkrъ nempeдъit nentъ nobleдea дъrei romъnemti mi а Moldovei, kare кь atita ar folosi mai mult кь кьт кь аcesse kavaler este mi in persoanъ кьnoskъt in аcesse Pringinatъri. Кь slove kirilичemti skрис Rъmii mi кь аcesse а skрис vestitъl ачela Istoriograf Karasini Istoria Rъsiei, mi totъmi, inkъ sьbt stampъ s'a пpeфьkст nemъemte mi frangozemte. De ar skrie чineva istoria дъrii romъnemti mi аcesse а Moldovei ama пpeкьm а skris аcesse, mi нь пpeкьm а skris'o plagiarsъ Fotino, шn om кь totъl Annalfavitos, negremit mi ачeia s'ar пpeфaчe in alte limbi. — Ama dar нь literile kirilичemti sьnt пpичина de streinii нь invaдъ limba noastъ, чi аcesse, кь нинъ акьм нь am skрис нимика, kare сь'i intereseze, batъr кь ничи ama нь авем mare пpичинъ de а ne jelъi. Marele ачela filolog Vater din Koenigsberg in Prъsia, Kanitar in Vienna. Benigni in Sibiiъ, бьръбагi vestigi in utiingъ, аъ invъdat аcesse limbъ, поate ньmai nentъ'frъmsedea ei. Dar pot fi mi алгii, ne kare eъ нь'i кьnosk ничи кь'i utiъ. — Cel mai tare кьvint, la kare ka la о ангиръ aleargъ Patronii ortografiei latino-romъnemti este adikъ: nentъ че noi Romъ-

nii, karii ne tragem din Romani s'ă nă priimim literile latinemti, k'ănd nă nămai Italianii, Frangezii, Hispanii și Portogezii, kari iarb'ă din Romani sint năskăpi, dar insăwi nemgii, și Englezii, kari nă aă niči o amestekare kă Romanii, fiind kă totă de alt soiă de nađii, inkă aă priimit litterile latinemti. Pričina nent'ă kare Italianii, Frangezii, Hispanii, aă priimit litterele latinemti este, kă la ačeste nađii nă s'a rânt kărsăl skrierii kă litterele latinemti ka la noi; iar kănt nent'ă Nemđi și Englesi pričina este, kă ačeste nađii priimind legea kreutineaskă prin preođimea Romei, aă fost siligi kă ačea a priimi și literile latinemti, kă kare trăia ačei preođi. Soarta noastră a fost kă totă alta Koloniile Romanilor, kare aă fost amezate în Dacia, din kare noi ne tragem, dăp'ă o săt'ă meantezeči de ani dela amezarea lor, aă fost kă totă despărdite de Romani și venite săbt alte nađii barbăre, săbt a kăror stăpninire aă părsit literile strămošemti, și kă părsirea ačelora aă inčest și strikarea limbei. — Altă pričina este, kă Românii prekăm și alte nađii, kare era mai aproape de Patriarhă Konstantinopolăsi, aă priimit religia dăp'ă običeă Răsrărităsi, așă dar aă fost siligi, ka s'ă priimeaskă și litterele grečemti, kare se întrebănda akolo, săă alte litere dăp'ă čele

grečemti kroite, kare sânt čele kirilicemti. — Lingă toate ačeste Românii aă avăt ačea noroče, kă ei în alfabetă kirilicesk aă aflat su alfabet mai bogat și mai bine alkăsit dăp'ă glăssirile kare le are limba noastră, de kăm aă aflat alte nađii în alfabetă latinesk. Adevrăt kă Italianii și aă făkăt din literile latinemti o ortografie măt simlă și prea măt notrivă limbei lor, insă ačestia nă aă făkăt, kăm fak patronii ortografici latino-romănemti ka altmăntrelea s'ă skrie și altmăntrelea s'ă pronăndie, niči ka o literă s'ă aibă činči săă mease tonări. Despre ortografia frangozeaskă și englezeaskă niči kă vreaă a grăi, nent'ă kă mai nefilosofemti ortografii niči kă pot altele a fi; prekăm insăwi ei văd, și kănosk ačeașă, și băkăromi ar vrea s'ă skăne de ačest jăg; dar nă pot. Este vre čn semn de filosofie într'o astfel de ortografie, în kare o silabă săă čn kăvint s'ar năstea skrie kă trei littere, пп. svo, s'ă se skrie kă meante cheveaux kai? ш. ч. Intreabă, kăđi mtiă vorbi anglicemte din ačeia kari mtiă limba ačeașă dăp'ă čele mai strinse regăli săă ortografii? prea păđini; pričina e, kă altmăntrelea skră, și altmăntrelea pronăndă; iar nent'ă kă fak așă, e pričina kă ačeste limbi aă kă măt mai măt te tonărf de kănt litterele latinemti se aľă. Ačeașă filosofie, kare noă

ar trebsi sꝛ ne fie sꝛne lãrdꝛ, de a pronșnda preksm se skrie, sꝛ aflꝛ nșmai în ortografia noastrꝛ kș littere kirilicemti. Lambert în karteã kare a nșmit' o Organon, zice kꝛ în limba nemȝeaskꝛ kș mșlt mai mșlte tonsri se aflꝛ de kꝛt litere latinemti. — Schloszer 1) auel mare istoriograf mi kritik nș se poate destsl nekꝛji pe nãgia sa cea nemȝeaskꝛ kare, zice el, kꝛ dșdꝛ ce atiteã mșestrii inalte a aflat, nș a pștșt sꝛ' mi alle șn mi șn ȝ, ȝi este silitꝛ cea din tiiș sꝛ o skrie kș trei litere sch, mi cea de pe șrmꝛ kș matrꝛ litere tsch. — De aici poate vedea ori ține, kꝛ litterile latinemti fꝛrꝛ oare-kare adaos nș sșnt de a jșns nentꝛș fie-çe limbꝛ mi nentꝛș a noastrꝛ kș atita mai pșdin. Dar eș vșd șn karakter deosebít în Nãgia noastrꝛ de a priimi pe grșmajii sꝛi ori ȝe jșg, kare niȝi legile firei, niȝi kanoanele hisericemti, niȝi cele politicemti nș ni' l porșnȝesk nșmai dın priȝinꝛ kꝛ auel jșg se aflꝛ mi la alȝii.

Kș șn kșvint noi sıntem inkꝛ pꝛșnȝi, ne plãce sșbt' tștorat. Noș ne e frikꝛ a afla ȝe-vã mai bșn mi mai notrivít firei de kꝛt alȝii.

Acıestea sșnt kșvintele mele, Domnșle Redaktor, kare le am în kontra ortografiei latino-romșnemti niňz akșma kșnoskște, dșr

(1) În Nestore.

nș în notriva litterilor, kare nștem mi trebȝe kș ingelenȝisne sꝛ le întrebșingȝm nș nentꝛș kꝛ sint ștrșmowemti, ȝi nentꝛș kꝛ sint mai ikonomiȝemti mi kș mșlt mai frșmoase dekꝛt ȝele kirilicemti. — Dar kșm sꝛ le întrebșingȝm? Așã urekșm noștemte drentsl kșvint, adikꝛ fiemte-kare litterꝛ sꝛ ai bꝛ tonsl sꝛș deosebít mi nestrșmștat; iar șnde nș ne vor ajșnge acıeste littere, sꝛ întrebșingȝm dın ȝele kirilicemti niňz atșnȝi niňz kșnd șn gramatik de șn gșst mai bșn ne va face alte semne saș littere în loksl acıestor impꝛșmștate, mai notrivite ȝelor latinemti. Akșm Domnșl meș, daka vei aveã pșdintikꝛ paciendie kș mine, voiș sꝛ' dı arșt ideeã mea desne ortografia latino-romșneaskꝛ. I. La acıeastꝛ ortografie sșnt nșmai șrmștoarele littere de linsꝛ : A, B, C, D, E, F, G, H, I, L, M, N, O, P, R, S, T, U, Z, J, V. — II. Din acıestea sșnt konsonante : B, C, D, F, G, H, L, M, N, P, R, S, T, Z, J, V, iarȝ vokale A, E, I, O, U, lingȝ kare se mai adaogȝ trei preksm : e | fꝛrꝛ pșnkt **Ѣ**, **Ѥ** mi **Ѧ**. — III. a, e, i, o, u, se pronșngȝ ka la latini, iar e fꝛrꝛ pșnkt ka **Ѣ**; **Ѥ**, **Ѧ**, se pronșngȝ ka mi niňz akșma. IV. b, d, j, h, l, m, n, r, v, se pronșngȝ ka la latini fꝛrꝛ de niȝi o deosebire. — V. C, înainte de é, e, i, se pronșngȝ ka ȝ dșrȝ kintsl Italianilor; m. cêrb, ȝerb, cernem

chernem, cina, china; iar kãnd ar fi de trebsindz ka inaintea acestor vokale sz se pronãnde ka k, atãnci adzãogãm lingz el, prekãm fak mi Italianii, za h; ш. chém, kem, cheé, kee. chip, kin. C, inainte de a, o, u, z, i, mi inaintea konsonantelor mi la sfãrmit sznz ka k; ш. cap, kap; corn, korn; culme, kãlme, szãrare, kãrare; cirna, kirna; iar kãnd e de trebsindz ka inaintea acestor vokale, sz se pronãnde ka ч, atãnci inaintea acestor vokale pãnem zn i, ш. cias, чas, ciocan, чokan ш. a. — VI. G, inainte de é, e, i, sznz ka ѱ dzãnz kãnz Italianilor; ш. gém, geam, gemém, gemem, ginére, ginere; iar kãnd trebze inaintea acestor vokale a se pronãndz g чел kirilichesk, atãnci adzãogãm zn h; ш. ghem, ghem, ghimp, ghimp ш. ч. G, inainte de a, o, u, z, i, sznz ka g; ш. Gavriła, Gavriła. gura, gura, Goshtinz, gomtinz, gzinz, gzinz, git, git. VII. sh sznz mi se pronãndz pretstindenea ka ш; ш. shede meade, she mea. VIII. Z, se pronãndz pretstindenea ka z saz ka z la Italiani; ш. ziza, zida, ital. zizza, IX. j sznz ka ж dzãnz kãm sznz mi se pronãndz mi la Frangezi; ш. jidov, jidov. Joi, joi, jude, jsde. — X. in lokãl lxi Z pãiz ne z чел vekiz, mi vreaz sz'i daz forma lxi Z intors z ш. zidire, zidire, zile, zile, zori, zori ш. a. Aceasta este, Domnzle, ortografia mea kz litte-

rile strãmãmãnti, intokmitz pe zere regslã foarte simple, in kare fie-kare litterz afarz de c, g, are tonãl szz deosebãt mi nestrãmãtat, dar mi acele dozã littere ama de regslat mi simplz se mãtz, kãnz pot niçi o grestate a pricãnzã, kz atãta mai mãlt, nentz kz a-cestea mi la Italiani sz mãtz. Inkãt nentz cele doz vokale z, i, kare kz drent kãvint se aflz in aceastã ortografie, mi kare nz pot sz rãmie din limba noastrã fzãz strikarea ei, nrea pãdzãnz grijz am, kz doar nentz acestea nz ar vrea çine-va a invzãda limba noastrã, nentz kz mai lesne este a invzãda dozã semne nãoi dekãt o szãz de regslã. *Facilius addiscam duo signa nova, quam centum regulas de valore variabili veterum*, zicze zn filosof vestit. (1)

Mai mãlt am a skrie, despre cele ce de mai-zevi de ani mãldi in mãlte kãnzãri aã skris, mi poate kz atãcea ani vor trece pãnz sz vor znã dz'ãrile. Atãta m'am bzãkãra, daka kãt de kãt ar plzãcea aceste idei ale mele la izbitorii ortografiei latino-romãneuti, mi mai ales D. T. kare 'di ai ales auel skon nobil a da la lãminz kz aceste littere aœa lektãrz nentz dame, snre kare skon nz pot din destãl a te indemna. — Domnzle redaktor, ka sz te invingi oare-kãm

(1) Reflexiones in Responsum Recens. Viennensis Pestini 1815, pag. 32.

desure kroitsra ačestei ortografii latino-românești, care eș în pã-
dine regslı o am koprins, vreaș, mi noftesk. ka zn nrodskt al meș,
ıntııș mi ıntııș sã se ınbrave ın
ačest venmint noș mi neobičınșit,
ka de ar fi vre o gremeaț ıntr'ın-
șsl, sã am eș mi cei nãskãđi din
mıntea mea a pãđi mi a sșferi rș-
șinea, mi nã alđii. Pentrã ačeea
'đi trimit kãte-va versșri, care le
am tradșs din Eklogele saș kãnte-
cele cele pãstorești ale vestitșli
Virgilie, deosebit din kãntekșl I.,
ka sã le tınãrești kã ačeastã or-
tografie, ka zn lșkrș de pãrobș.
Dar, ka sã vazș cei ınvãđajı ai
noștri kãt se poate anronia čine-
va ın limba noastrã de originalșl

latinesk, vreaș ka ačele stıxșri mi
ın original sã se tınãreaskã, de
șnde de odatz se va vedea mi di-
ferinđa ortografiei. Lingã ačestea
se vor albșra tot ačele stıxșri saș
versșri tradșse franđozește de zn
astor franđez. — De aıci iar vom
nștea jșdeda, care limbã se apro-
pie mai kã ınlesnire de original;
čea franđozeaskã, care mșđi o
đin de čea mai frũmoaș, čea mai
delikatã, mi čea mai bogatã lim-
bã, saș a noastrã, pe care o nș-
mesk sãrakã, strımtoratã, mi pã-
đin de nș o zik barbarã. Mșlt m'-
am bșkșra, kãnd am așzi jșde-
kata șnși litterator ınvãđat mi ne-
interesat; desure ačest lșkrș. —
Iatz latinește ama șrmeaș :

MELIBACUS.

Tityre, tu patulae recubans sub tegmine fagi
Sylvestrem tenui Musam meditaris avena.
Nos patriae fines, et dulcia linquimus arva,
Nos patriam fugimus; tu, Tityre lentus in umbra
Formosam resonare doces Amaryllida silvas.

R o m ă n e ș t e .

MELEBEU.

Supt ramuri de fag lãzitã, Titire te odihneshti,
Resunind cu fluera dulci cıntece pãstorești,
Noi patria am lșsat șhi dulcea sãmınțurã,
Noi de patrie fugim; tu, supt umbra cınzi din gurã
Limșhtit șhi fãrã grijã; pãdurile celi tũfoaș
Invãzind cum se resune p' Amarila cea frũmoaș.

F r a n đ o z e ș t e .

MÉLIBÉE.

Quoi! mollement couché sous la voûte d'un hêtre,
Tu cherches des accords sur la flûte champêtre.

Tityre, nous, hélas ! indignement proscrits,
Loin de nos champs heureux, loin de ces bords chéris
Nous fuyons ; tu peux seul, en repos sous l'ombrage.
Du nom d'Amaryllis enchanter ce bocage (1)

Iatъ aivî Domnъle, o mъmъ kъ doxъ fete ale ei, kare vorbeshite mi kъntъ fie-kare dъpъ loksl naunte-rii, mi kîpъl kremterii, kare i s'a dat; inbrъkatz fiemte-kare in portsl sъxъ cel mai notrivit. Mъlt imi nare rъxъ kъ kъ acest prilej nъ am nъstet ka sъ infъdîmez mi che-lalte trei fete ale ačestei mъme, kare se aшъ in Italia, Suania mi Portъgalia, ka sъ fakъ o familie, mi sъ kъnte impresnъ, ço e mai nъdîin, ačest kъntek, kare'laș in-čenst dela kap nîn' la kъlkiîș. Iarъ akъm desnre ačesta fie deștîl. Kъ alt prilej voiș insemna çe-va mi desnre ortografia kъ litterile kîrilîčenti kare, mi nînъ atnçî rъmiîș, al Domniitale

Mъlt nređitorîș
P.

LITTERATURA.

Domnъslî Redaktorъslî

FOIEI LITTERARE

DIN BRAȘOV

Domnъle, Redaktor !

In NN° 18, 20 mi 21 a nređio-
sî foia D. Talle ni s'a impъrtъmit

(1) Dejille.

disertagîa D-lîi. P. reshoitoare
çelor çeaș skris a adonta iar romî-
nii litterile strъmomești, nъmin-
dъi: «Patroni ai ortografiei Latino-
romînești.»

Pe mine, Domnъle, nъ m'a in-
vredničit Dъmnezex, saș ka sъ zik
mai bine, m'a mîlsit Dъmnezex ka
sъ nъ fiș patronsl nîmъlîi. Eș
nъ mъ skol a patronâ ortografia
latino-romъneaskъ. dar dintr'ân
simtiment de a'mi susne pъrerea
kъrat deklar kъ 'mi e drag Kъvin-
tîsl mi imi nlaçe Frmossl; Rъtъ-
çîrea mъ întnekeș mi Uritsl imi
adъçe skîrbъ.

D. P. in toatъ disertagîa sa des-
vъlemte o gîndire nъtrъnztoare
mi face niște çerçetъri vredniçe
de filosofia veakslî nostrъ. Vъ-
zînd kșgetsl D-lîi mi metodsl çe
ia sîre çerçetarea adevъrlîi
kștez mi eș a'mi da pъrerile,
mi fъrъ a reshoi ne ale D-lîi, kъ
ačelami metod kare tot d'âzna 'mi
a nъkșt, voiș dovedi poate kъ
limba romъneaskъ in firea ei, nъ
se poate skrie kъ alte littere ka sъ
semene limbъ kșltivatъ, limbъ o-
meneaskъ, de kъt kъ litterile strъ-
momești, nînъ kъnd va avea tîpii
mi vokabularsl çe are cel nъdîin
in zîoa de astъzi. Kъ voiea dъmi-
tale, inș, Domnъle Redaktor, mi

a țâțelor Românilor, pîrzerile mele, mîr rog sîr nîr fie lzate drent Patronism, pentrîr kîr ar fi o mare donkimonadîr, daka zn lzkrîr ce se apîrîr de sine din firea lzî, sîr ne skîzîr noi ce nîr sîntem în stare a ne apîrîr înshine mi sîr zîchem kîr apîrîrînd achel lzkrîr atîr de tare, am dobîndîr viktorîa. Pe lzngîr a-cestea, Domnîr meîr, nîrmele de patron mi de protektor de arte mi de d'alte astea 'mi este foarte srit, kîrçi mai tot d'îzna a vîzîr lzmea kîr se dîr la cei mai mari çiarlatani mi de cei mai mari nerozi. Voiîr înçene dar traktadîa dela întrebîrile zîmîrtoare:

1°. Ce este skrierea? (dar o definiçie dreantîr)

°. Ce este ortografia (dar o definiçie filosofîkîr din zîlele noastre; sîr lzîrîm la o parte preçsidîdele grîmmîr-tîvîilor)

3°. Ce sînt Romîniî? mi daka sînt zn popol venit în Dacia selbatîk din sinul natîrei, saîr aîr venit dintr'o dargîr oare-kare kîr legî, kîr datîne, kîr arte mi maestriî mîr?

4°. Ce limbîr aîr ei?

5°. Romîniî sînt mai vekî, saîr littîrile kirilîçe?

Kîrte-va întrebîrî aîr respînsîr în sine, saîr aîr respînsîr pentrîr dîrîsele Kantemirîi, Maiorîi, Sinkaiî, mi respînde în toate zîlele limba Romînilor mi datînele lor.

PERIODUL I.

Pîrîr sîr autent respînsîr la întrebarea 1-a mi a 2-a. voiîr înçenkî mi eîr a da o definiçie fie-kîrîzia objet. De nîr va fi întreagîr definiçia mea, atîr mai rîrîr pentrîr mine; pentrîr kîr çel kare o va face mai eksaktîr, açela va da mi mai mîrîrîr pîrtere mi adeçîr pîrzerilor mele.

I. Skrierea este arta d'a ne îndelege urîn semne priîmite kîr oamenîi ce nîr sînt de façîr mi kari kînosk semnele açelea.

II Ortografia este arta de a skrie drent, dîrîr oare-kare regîle priîmite de drentîr kîrînt mi dîrîr însîmirile znei limbe, în kîrçi cei kari nîr sînt de façîr sîr îndelege însîmi açeea ce kîrgetîm mi îndelegem noi kîrînd skriem.

Adîkîr Skrierea mi Ortografia trebsîe sîr fakîr açelami efekt ce face mi ikoanele zîrîi zîrgrav, kare atîrçi sînt bîrîe kîrînd seamîrîrîr kîr originalîr saîr kîr natîra. Nîr plaçe nîmîrîrîr kîrîr zîrgravîrîrîr ce seamîrîrîr kîr kîrîrîr, niçi leîr ce seamîrîrîr kîr kîrînele, niçi omîr ce seamîrîrîr kîr orangstansîr, mi din protîvîr.

Asemenea dar nîr plaçe niçi skriitorîrîr kare vîrînd sîr zîkîr «vom face» skrie: omîr façe mi lzmea îndelege kîr omîr façe vîrînd sîr zîkîr: ne am dîr s, skrie saîr n'am dîr s ce seamîrîrîr kîr: nîr am dîr s, saîr neam ce va sîr zîkîr n a d i e saîr familie saîr soiîr dîr s e; kare vîrînd sîr zîkîr: N e g r i m e i s k r i e : n e g r i m i

ei mi cel kare n̄ e de fag̃ in-
delege p̄i de oaiē negri. шчл:

D. P. zice k̄ tot l̄kr̄, filoso-
femte sā omenemte trebsie s̄'wi
aib̄ n̄mele s̄x̄ in toat̄ vremea
mi in tot lok̄l : x̄ m̄ a s̄z̄ fie x̄ m̄ z̄
mi deskid̄z̄ de ori x̄nde se va
deskide, iar s̄z̄ n̄z̄ semene k̄ k̄-
ch̄isla Arlekin̄z̄i kare ak̄m̄ este
k̄z̄m̄, ak̄m̄ p̄z̄rie, ak̄m̄ mas̄z̄,
ak̄m̄ pahar. Prea drent, mi prea
k̄ k̄vint.

Zice asemenea, foarte k̄ gin-
dire, k̄ oamenii z̄nt̄z̄ 'mi ā
afiat limba mi pe z̄rm̄ semnele
skrierii.

Dar k̄nd ā inchen̄t oamenii a
vorbi n̄' ā f̄k̄st alta, de k̄t 'mi
ā ar̄tat ideile sā chea che se
ḡndea prin s̄nete ḡz̄site, adi-
k̄ fie k̄z̄ia l̄kr̄ mi ideii 'ia
dat k̄te x̄n n̄me. Pe z̄rm̄, prin
vorbire d̄sh̄l omenesk a mers
mai departe, mi a p̄t̄t afla snre
a se indelege mi k̄ chei che n̄ s̄nt
de fag̃, invent̄nd semnele che a-
r̄ta ideile, mi mai pe z̄rm̄ sim-
plifik̄nd sā inlesnind l̄kr̄, ā
afiat semne ka s̄z̄ arate n̄z̄mai s̄-
netele sā glas̄rile che face ch̄ne-
va k̄nd vorb̄emte, adik̄ ā afiat
achea che n̄mim litte re. Аша
dar littera A in originea sa n̄ e-
ste ka o idee ch̄ x̄n semn prin
invoire a se face аша: (A) al ideii
son̄z̄i А-a, mi pe z̄rm̄ viche-
versa. Asemenea mi chele lalte
littere s̄nt nīmte semne prin in-
voire, mi de achea n̄ se potri-

vesk la toate naḡile s̄z̄ aib̄
tot o form̄, de mi ā tot x̄n son
sā x̄n s̄net.

Adik̄ voīz̄ s̄z̄ zik k̄ la kreađia
l̄mei, intre finđele che a f̄k̄st
b̄nz̄l D̄z̄mnezē, nīci prin p̄d̄s̄ri
nīci pe m̄nđi, nīci pe alt x̄nde va
n̄z̄ s̄' ā afiat litterile A, B, C, ... ka
s̄z̄ vie pe z̄rm̄ alde Мош Adam
s̄z̄ le boteze mi pe ele mi s̄z̄ le
n̄z̄meask̄ a, be, ce. De ar fi fost
аша, at̄nch̄i ar n̄stea ch̄ne-va zice
k̄ be este n̄mele l̄si b, mi i p̄ si-
l o n al l̄si y, mi n̄z̄ trebsie s̄z̄ mai
fie alt cheva de k̄t chea che s̄nt
mi s̄z̄ aib̄ s̄nets̄l che ā la toate
ponoarele, prek̄m̄ este apa la toa-
te naḡile ap̄z̄ iar n̄z̄ vin, mi
kal̄l kal iar n̄z̄ bōz̄; ch̄i vedem din
potriv̄ k̄ achestea s̄nt nīmte
semne prin invoire a k̄rora for-
m̄ sā fiḡz̄r̄ alt-fel se pron̄ndie
la x̄nii mi alt-fel la alđii : forma
sā fiḡz̄ra P, Grecii o n̄mesk ro
mi ex̄ropenii tođi pe; pe C Nem-
đii il pron̄ndie de, Italienii che;
mi Franđezii se; in fie-kare lim-
b̄z̄ a l̄zat o deoseb̄t̄ pron̄ndie
шчл :

Fie-kare popol primitiv k̄nd a
inche p̄tsāz̄ k̄nd a vr̄t s̄'wi intro-
d̄k̄z̄ arta skrierii, mi s̄z̄ priimeas-
sk̄z̄ a skrie k̄ littere a cherchetat
k̄te fel̄ri de son̄ri āz̄ in limb̄z̄
mi fie-k̄z̄i 'ia dat k̄te x̄n semn
sā prin invoire sā prin imuz̄m̄-
tare. Grecii vīnd la achest̄z̄ tre-
b̄z̄inḡz̄ 'mi ā implinit p̄nz̄ in-
chelle din z̄rm̄ skoūz̄l k̄z̄ 24 litte-

re. Romanii asemenea, kəm mi toate cele lalte popoare.

Ичепънд oamenii a skrie 'mi aș impărtășit ideile; aș înaintat artele și industria, aș emit astori, kare aș format și aș reglat limba, și aș făkăt oare-kare epochă. Lăkrșrile apoi saș aș mers kre-skănd saș deskre-skănd. Pildă sș lătm pe Greți și pe Romani. Kăzând repăblice Greșilor sșbt imperiul Roman, și de aci sșbt Venegiani, Tșrçi șcl: nașia s'a prosti din veak în veak, limba li s'a mikșorat nentș kă li s'aș impărdinat și kșnowtingele; limba li s'a skimbat și impnestriat de vorbe și sșnete barbare; kșrgile în-sș ale moșilor lor din noroșire li s'aș pștrat așa kəm aș fost skrise ka șn monșment al slavei lor. Kă toatș barbaria în kare kăzșse-gă, aș știtșt sș șinsteaskă șeea șe aș făkăt moșii lor, și tot d'aș-na aș zis kă limba moșilor lor este și mai mare și mai dșlșe, și mai nobilă, și mai nșternikă de kășt șeea șe vorbia ei în zitele și veakșrile nekazșrilor și robiei. Nișlși nș 'ia venit în gșnd sș mai imbogădeaskă, șpărkănd alfabetșl kă littere eterogene. Ei zičea și zik ũnkș: еді, Триполида și alte și nișlși nș 'ia mai venit în gșnd sș bage în alfabet ne đ: zičea și zik geanom Geavela și n'aș mai nșskoiť ne ѱ, zik: беймъ, Вочарі, și n'aș mai nșskoiť ne б ми пө ч;

zik șnił п ш і h і м ѡ , т е ѡ а р а , г р о ѡ а și n'aș mai nșskoiť ne ш.

Vedem kă între invădađi este netuvoire daka Romanii șei veki aș pronșngiat pe g. înainte de *i și e*, ghe saș ѱ, și pe c de 'laș pronșngiat de ori șe; și Italianilor, nișimind kșrgile dela moșii lor, nș le aș mai venit în gșnd sș nșskoeașș alte semne nentș șe și ge.

Asfel deskimășri se fak la popoli saș dșpș timpi și lokșri, saș din amestekșl kă alte popoare saș din robie, dar nișeni nș voiește dșpș șe skapă, sș 'mi mai noarte în frănte peștia robiei, și sș se fșleaskă, ka kă o filosofie nșoș, kă grosolňnia șe 'ia ștănit dșpș șe aș nerdșt ori șe sșvenire pșrinteaskă. Kănd iчеп popolił a se demșenta, operađia saș fan'a așeea se ziče de toatș lămea r e g e n e r a đ i e , adikă kălkarea din nșoș pe șrmele ștrșmoșilor șlăvidi, și lepădarea dșpș dșnșele de tot șe mai are semne de rob, de prost, de dobitoșie, de selbatek.

Noi șe șntem? șn popol nișimiv și selbatik, emit din șinșl natșrei, venit în Davia, întreșngat a 'mi fașe legi și obișeışri și a așla meșteșșșri șnre imulnirea treșșngei saș niște kolonii venite kă limba noaștră, kă obișeışrile noaștre, kă legile noaștre, kă meșteșșșrile kșnoșkște? La așeastă întrebare și șei kari aș de-

skærkat adeværl mi aæ arætat pe Romæn Roman in vijelia întim- plærilor mi mei desfigærat, mi cei kari ne aæ poroklit kæ felsrimi de næme mi ørigini sokotesk kæ se învoiesk a zice kæ Romænii sânt nişte ærmami ai ænei naðii oare- kare kænokæte în læme, iar næ emi- ði din sinæl natærei mi siligi de sine a'mi face in parte limba mi øbiçeiæriile sale.

Nimini næ poate tægåðsi çel næ ðin kæ limba romæneaskæ ðine de Latina, saæ Latina de ðænsa kæt ðine mi Italiana, Françesa, Spaniola, Portægesa. Niçi æn Romæn iar næ tægåðsiemte din firea læ- krælsi mi ðæpæ mærtæria altora (kæ toate kæ açeasta se vede mi fæpæ mærtærie) næ tægåðsiemte zik kæ Rominii aæ skris o datæ kæ lit- terile kæ kare aæ venit dela Roma açi; nentæ kæ pe vremea açeaa ænkæ næ erà aflate slovele kiri- liane.

Dar oare, pînæ se aftaræ açeste slove kiriliane atæt de n o r o ç i t e nentæ Romæni, prin kare aæ îna- întat ei atæta mi s'aæ fækt kænokæ- ði læmii, açeste slove pline de filo- sofie, pæstrats'mi-aæ ei (Romænii) pronønðia kæratæ întokmai ka Vir- giliæ mi Cicerø, mi de ø datæ înçep- nægæ sæ iiiiaskæ sæ æiaskæ mi sæ iiiiiiaskæ, saæ açeastæ îngro- share aæ adæ's'o veakæriile înçet kæ înçet, saæ kæ a venit kæ ðænsa din provingiile Romane? Attænci da- ræ kæm skria kæ litterile romane mi ækæm sæ næ skrie?

Citind disertajia Dlæi P. Pînæ sæ ajsng la N° 21 al foi Litterare, ø næ vedeam în ðæmnealæi de kæt æn slav în toatæ nætærea terme- nælæi kare poate nentæ felsrimi de pæriçini se silemte a adeværi ðe vinæ kæratæ næpæstea çe aæ næ's'o Romænilor întimplæriile a skrie kæ slove çe næ sânt alle lor mi kare stæ limbei, ðæpæ zisa de øb- ste, ka næka în nærete. Mi se næ- rea sermanii Romæni întokmai ka nişte nevinovadi næpæstæiçi çe poartæ fearæ mi kætæmi de atætea veakæri mi vine ækæm æn avokat sæ dovedeaskæ kæ nevinovadii sânt adeværat vinovadi, mi kæ fearele çe le poartæ li se kævin nentæ tot d'ænna mi ænkæ le mi made bine kæ ðænsele. Pe ærmæ væziæ kæ toa- tæ vorba a fost næmai nentæ æ, æ, ð, mi m. Mai resælaiæ atænci niðei mi 'mi fækæiæ kæçea; nentæ kæ Doamne fereemte de næpæste! A- çeasta skrisoare, 'ði o trimeð, Domnæle Redaktor, întokmai ðæpæ kæm am skris'o, fæpæ a mai skim- ba nimik dintr'ænna. Adikæ trentat kæm çiteam foaiea D. Talle. Aða mi næşam kæ însemnæriile; mi fiind kæ D. P. face deslegærea tok- mai la N° 21, de açeaa sokotesk kæ næ mæ va çsindi ðaka am læat voie a mæ împrotivi la ænele loæ- ri, la kare mi ðæmnealæi însæmi næ se învoiemte kæ sine, jæde- kænd ðæpæ çele çe se væðæ în N° 21. Kæt va fi vorba næmai de æ, æ, ð mi m. Læænd iar de rea-

зъм методѣл Дѣси, каре, кѣм зи-
сеиѣ, tot d'asna 'mi a plăkst, vom
ajunge poate a ne învoi întrѣ toa-
te mi a fi bșni prieteŋi mi frađi.

Съ vedem mai întѣиѣ daka аче-
stea sânt niște sșnete saș glasșri
primitive prekșm *a, e, i, o, u*, saș
sânt niște effekte ale barbariei
mi provincialismșsi? dar kare
limbъ n'are provincialismi? mi
niči șn astor nș s'a gъndit dșpъ
kșm mai ziserъm sъ impnestrigeze
alfabetșl.

D. P. Priimешte pe *c* înainte
de *e* mi *i* sъ se-çiteaskъ че, mi pe
g înainte de *e* mi *i* sъ se-çiteaskъ
ш; mi prea bine face, къ аша
tak togđ oamenii karii vъd къ este
tot ача litterъ modifikatъ. Ade-
къ skriind *fac-u*, skrie mi *fac-i*
fac-e; skriind *fug-u*, skrie mi *fug-i*
fug-e; Pentrъ къ se vede къ este tot
ача idee aplikatъ pe persoane ka-
re se aratъ къ *u, i, e*. Pentrъ че
ъnsъ къnd skrie pe fak *fac-u*; nși
plache a skrie mi pe fъçeam *fac-*
eam? pentrъ че къnd Romъniі çei
mai mșđi skriș pe *intrare*, *in-*
trare, sъ nș skriem mi noi *intrare*
çi ĩntrare? Daka D. P. pe *bat*
il skrie *bat-u*, pentrъ че pe *bad*
i sъ'l skrie *baz-i*, mi nș *bađ-i* kare
este tot ача idee aplikatъ la per-
soana a doa, къm skrie mi pe *fug-u*
fug-i? tot ачест kșvint este pen-
trъ *las la mi*, a'l skrie çine-va
lasu lași, mi pentrъ *наск,*
наци *наше* a'l skrie: *nasc-u, nasc-i*
nasc-e шçl.

Adikъ voiș sъ zik къ къ okișl къ
kare se sîtъ la *fac-u fac-i, fug-u*
fug-i, pentrъ че nș se sîtъ mi la
bat-u, bat-i; las-u, las-i; lau-
d-u lau-di; nasc-u nasc-i nasc-e;
pentrъ че *g*, mi *c*, sъ fie къnd пъ-
лъrie, къnd паhar, mi *t, s, d, sc*,
съ nș fie? saș mai bine, pentrъ че
g mi *c* sъ'mi пъstreze natsra mi, *t,*
s, d, sc, sъ fie oșindite snei kon-
vengii din kamriçiș a nș se mai
kșnoaște ачеча че sânt mi кș ade-
vъrat sъ fie къnd пълъrie къnd
паhar?

Въgarea de seamъ че face D.
P. аșupra litterelor (kare nș sânt
de къt niște semne prin învoire
a le sșnetelor, mi kare ori къm
vor fi fъkște tot trebșie sъ le în-
vede prekșl, къnd i se daș pen-
trъ ѣntѣia datъ în mъnъ, pentrъ къ
pe đ skriindș'l z iar nș ț, n'are
în sine fermek a se învъda de si-
ne,) въgarea de seamъ, zik, че
face аșupra litterelor къ nș tre-
bșie sъ fie къnd къçмъ къnd
пълъrie, къnd masъ къnd
паhar, mi къ toate ачесте се
intъmplъ, dșpъ къm ziseiș, sъ
fie къте o datъ prekșm P, C, mi
Y, eș kъtez sъ o fak аșupra
ideilor însșmi, ka *toporșl* sъ
nș fie къnd *topor* къnd *săpъ*,
къnd *bardъ* къnd *șfredel*. „Si O-
mșl sъ nș fie къnd om, къnd mai-
мъđъ, къnd *vșlpoiș*, къnd...
Dșmnezeș mai шtie че.

Daka fie kare idee trebșie sъ
aibъ șn nșme ѣnsșmi al sъș în-

tr'o limbă kultivată, mi daka skrierea este arta de a ne îngelege kă chei che nă sânt de fadă adică a face niște semne ale ideilor mi fie-che idee s'ău ai b'ă semnsl pentru tot d'ăzna: skopsl skrieri atănuçi este kă desvîrșire imunită kănd skriind *tac-u* voiș skrie la altă înregistrare tă cere e; iar nă o dată TAK mi altă dată **ТЪ Ч-Е-Р-Е**. Cine mai kănoaște koana ideii? saș mi de o kănoaște, ačeasta nă este dator skrierii çi glăssirei. Pentru kă T A K mai măt se aproprie de T A B A K E R E de kăt de T A C E R E, în kăt pentru slovele kă kare este skris; mi ačeastă filosofie sântem datori slovelor kirilicene. Ortografia este dreaptă skriere mi skriind o dată t a k kă mi altă dată t c h e r e ačeastă skriere nă se kiamă ortografie. „Si Romăni niçi o dată nă vor nătea skrie drent kă slove che nă sânt ale lor niçi aflate pentru trebșinga lor. Skrierea dreaptă pentru Romăni este nămai kănd vor skrie kă litterele lor prăprie, ale momilor lor.

Daka skrierea, dăpă kăm ziserăm, este șn fel de zăgrăvie prin învoială chea che face șn niktor zăgrăvind șn omă, kală, boă șcl: ačea face mi skriitorșl skriind litterile o, m, ș, la șn lok o m ș

mi litterile k, a, l, ș, la șn lok k a l ș șcl!

Făkănd ačeestă asemănare între skriere mi zăgrăvie, Ortografia este arta de a pătzi în tot d'ăzna, kă să zik așă, fisionomia ideilor.

Un zăgrav, făkind kinsl lăi Petru, atănuçi zicem kă e meșter kănd kinsl seamănă kă Petru; mi iar, daka cine-va îi va porșnuçi să fakă doi saș mai mătgi Petri pe ačealș tabel, saș pe Petru, de șnde eră în posigie vertikală mi fadă în fadă s'ă fakă în profil mi în oare-kare altă posigie, el trebșie să șrmeze komandării che i s'ă făkă; n'are înșă mi drentsl pentru kă a skimbatsă a imășgit pe Petru, săi skimbe mi fisionomia a semănă kă Pavel.

Să zicem dar kă șbstantivii mi adjektivii skrișni în kăzsl năminativ șingărl se aseamănă kă kinsl che face șn zăgrav în posigie vertikală, mi verbii kănd sânt în infinitiv saș în timpșl present al indikativșl, persoana șntăiea, asemenea. Să lășm kădiva șbstantivi, adjektivi mi verbi a'i skrie kă slove mi ai skrie mi kă littere în nămere mi în timpi, kă să vedem kare mijlok korresponde kă skopsl skrierii mi ortografie? kare mijlok năstrează fisionomia ideilor?

Substantivi mi Adjektivi

Frar-8		fra-qi	Frag-u		frag-i
Mik-8		miq-i	Mic-u		mic-i
Nerod-8		neroz-i	Nerod-u		nerod-i
Frmos-8		frmom-i	Frumos-u		frumos-i
Poet-8		poed-i	Poet-u		poet-i
Romanesk-8		romanest-i	Romanesc-u		romanesco-i
Mър-8		mer-i	Mer-u		mer-i
Мъ	те	se	Me	те	se
Me8	тѣ	sѣ	Meu	тѣу	sѣу

Verbi

Tak-8	taq-i	taq-e	Tac-u	tac-i	tac-e
Tъч-eam	tъk-8i8	tъk-8t	Tăc-eam	tăc-uiu	tăc-ut
Fag-8	fag-i	fag-e	Fug-u	fug-i	fug-e
Lad-8	laz-i	lad-ъ	Laud-u	laud-i	laud-ă
Lăd-am	lăd-ai8	lăd-at	Lăud-am	lăud-aiu	lăud-at
Bat-8	baq-i	bat-e	Bat-u	baq-i	bat-e
Bът-eam	bът-8i8	bът-8t	Băt-eam	băt-uiu	băt-ut
Las-8	laq-i	las-ъ	Las-u	laq-i	las-ă
Nask-8	naqt-i	naqt-e	Nasc-u	nasc-i	nasc-e

Ori-cine poate vedea kт este de năpăstăit Romăni k slovele mi kт litterele se văd kь snt mi a8 fost pentră limba lăi. Kь slovele, dăptă ce e neknoșkăt de neamăi, de fragii săi, apoi, niqi o grămatikă n'ămi poate face ka lămea, niqi o litteratură, niqi o asemănare kь limba momilor săi kьm are Grekăl Italianăl mi algii. Tođi il văd gros, neqi onlit, mi negiob kь'ămi săfere asfel de sarciņă, asfel de haine nekroite ne dăniăl mi făkăte intr'o vreme de barbarie mi pentră niște noroade

mai selbatece, kare atăt nă mtiă ce va sь zikă karteă mi litteră in kт aflătoră slovelor a fost silit sь le boteze mi sь năsie fie-kărsiă kăte o insemnare ka sь se întipăreaskă in kănsă celor ce le asd zikăndăle, băk e, ved e, glăgol шл: iar nă be, ve, ge.

Urmează dar din eksemplele din səs kь kь litterele strămomesti nătem sь ne skrîem limba fcarte kь skămăitate mi kiar de vom voi sь sь ne năstrăm mi ayeastă nănsngie strikată mi provincialisată; dar ka sь skrîm, trebăe sь invă-

дѣм pentrѣ кѣ skrierea кѣ slove
 ми ea se invаdѣ, нѣ se naunte чи-
 ne-va кѣ dѣnsа; аша dar кѣм in-
 вѣдѣм кѣ ѣ face ѣ, сѣ invѣдѣм
 odatѣ pentrѣ totd'asna кѣ а face
 ѣ, ми кѣ este tot А, мо d i f i k а т;
 adikѣ invѣдѣм intr'acheeami vre-
 me, фѣгѣ а бѣга de seamѣ, ми а
 чiti ми а filologă; asemenea invѣ-
 дѣм odatѣ ми pentrѣ totd'asna ми
 пе i ó ț đ ș
 кѣ fak ж oa ц z ш
 ми пе ge gi ce ci
 кѣ fak: џe џi че чи

Și pentrѣ ачестea нѣ trebѣesk
 regli, кѣ le invаdѣ konilѣl kѣnd
 invаdѣ alfabetѣl. Și mi se pare
 кѣ mai lesne va invѣda кѣ ț face
 ц, deкѣт кѣ izz (ж) face ж-ж, сѣ-
 rakѣl konil! îi sнѣn iz-z ш'anoi el
 trebѣe сѣ чiteaskѣ ж! mare filoso-
 fie! -ми mare inlesnire! ми mare
 lađѣ џelor че le аđ dat in spina-
 rea limbei romѣneshi!

Doz semne avem сѣ priimim ѣ-
 нѣl pentrѣ vokali ка сѣ le ingroa-
 ше ми altѣl pentrѣ konsone ка сѣ
 le siiasкѣ. Cel d'ъntѣiѣ dѣпѣ mi-
 ne este (ъ) ми џel d'al doilea (s).
 а, е, і, џ ми ț кѣ sedilѣ че e ѣn
 fel de s. face ц, đ face z; ș face
 ка doi ss саѣ m; ми mai deslѣmit
 se vѣd la vale. (1)

Eatѣ reglele generale фѣгѣ eks-
 ченѣie.

1) Typographia pe атѣнчи neavѣnd lit-
 terele а, е, џ, а fost nevoitѣ а se
 servi кѣ а, е, і, џ, а. Акѣм in
 ачeasta ediѣiѣ s'аѣ аmezat кѣм se
 кѣvenіа.

1°. а ми е џ кѣ semnѣl ачella đe
 d'assnра саѣ altѣl se чiteesk totd'a-
 sna ѣ.

2°. і, а, е, џ, кѣ ачел semn саѣ
 altѣl se чiteante ж. 1)

3°. C înainte de а о u і se чite-
 шte k, înainte de e mi і se чite-
 шte че, чи; iar кѣnd va trebѣi se
 se чiteaskѣ k, атѣнчи ia ѣn h, кѣм-
 carru, cortu, cina, cerul,
 chiaru шчl.

4°. g, asemenea; ga, go, gu se
 чiteesk ga, go, gѣ; ge, gi, se чiteesk,

(1) ж și ж la inceput avea ачeсаși
 pronunѣiație guturalѣ, și deve-
 niа nasalі înainte de m și n. Se
 scriа касж, лѣнж ca și касѣ, лѣ-
 нѣ, se scriа кѣнд ca și кѣнд;
 se scriа фѣнтѣнж ca și фѣн-
 тѣнѣ. ѣ pentru micul seu o-
 chiu representа și pe а și pe e
 și pe o; iar ж representа pe А
 numai. Pronunѣiația exclusiv
 nasalѣ numai lui ж se dette
 fѣrte tаrđiu prin ediѣiunile
 mai moderne; iar prin cancel-
 larii se servirѣ mai des numai
 cu ѣ; și la кѣ și la кѣnd. De
 quând аnsѣ dela 1830 incepu-
 rѣ și din Nemți а scrie roma-
 nesce; ачestia precum fаcurѣ
 pe șerpe și sѣre de genere fe-
 minin (ca șerpe veninosă, sѣre
 luminosă) asemenea incepurѣ
 а serie și Rumîn, kiine, lingѣ;
 que forțа pe străini și pe copii
 а le pronunѣia Rumîn, kiine,
 lingă.

pe, pi; iar re, ri se scriș ghe ghi, ksm: *gama, Gomora, gu-ra; geru, gemu, ginere; ghemu, ghimpe.*

5°. *Sca, sco, scu, se* citesk ska, sko, skș; *sce, sci, se* citesk ka mte, mti; ksm: *scara, scobire, scutire, sciu, scerge, saș cunoscu, cunosci, cunósce.*

6°. ó se citește o dată pentră tot'dauna oa.

7°. đ, kș xn semn oare-kare z.

8°. ș, kș xn semn ш.

9°. ț, asemenea đ.

10°. Kș ç se scriș vorbe ka: faça soçi, soçi, prinçi, saș prinçi pe oçet мчл.

11°. Kș đ se scriș toate vorbele ce aș în original saș rđđchina româneaskă ačeastă litteră: kște xn-să snt streine prekșm: zodiacu, zodie, orizont, Zoroasstru, Zamfir, zărescu, zapis, zđđh în zadar: se scriș kș z.

12°. J este ж.

Eksçençii nș pot fi la ačeastă ortografie, dekțt de va fi kș priimirea tsxlor litterașilor, vorbele đela vale sș nș le skimonosim: ne kș n đ, k a r e, k a l i t a t e, k a, k ș, k ș c i, k ș t, eki sș le skriem *quând, quare, calitate, quò, quòci, quât, equilibru, equivalent;* Și ne vorbele ç i n e, a ç e l a, ç e l a, a ç e s t a, ç e s t a, ç e, sș le skriem: quine, aquela, aquesta, que. Eksçençia nș e anevoie, mi konișl se deprinde țnkș đela syllabism kșnd invađă, mecaniçe-

nte, pentră kș tot așa invađă mi ne bșke, az, ba kare nș e al momșli sșș.

Ačeastă ortografie korespunde kș definiçia ce ne am dat Skrierii mi Ortografiei, este lesniçioaș ori kșzi Romșn ce nș e invađat rșș; lesniçioaș iar kș nș e ni-meni silit sș invege latinemte ka sș poatș skrie limba sa, ori sș kaște la dikșionarșl latinesk; invoiește pșrștele dialekte mi anronie pe kșt este limba priimitoare de anroniat de mșma mi de sșrorile sale saș mai bine de fiika mi de sșrorile sale. Atșnçi inçeteaș pșriçirea Romșnșli kș Moldoveanșl de a skrie xnșl: așzș, mi altșl: așdș, pentră kș amșdoi scriș auđu mi pronșndș kșm îi plache; inçeteaș pșriçirea între Romșno-Moldav mi Bșnșđean, xnșl zikșnd: mtiș, vorbeshte, mi altșl: sçiș, vorbesçe, pentră kș atșnçi kște trei scriș sciu, vorbesce mi pronșndș fie-kare kșm îi plache.

Nș lșa, Domnșl meș, nepotrivirea ce gșsesk a slovelor kiriliiane pentră limba noaștră ka o șrș așșpra lor; ele sșnt niunte semne, mi kșnd semnșl este întrebșingat se aratș o idee, trebșe sș'i rekșnoaștem folosinșa. Ama dar ka sș fie folositoare, trebșe sș fie la lokșl lor mi sș implineaskș skopșl pentră kare s'aș aflat. Ele sșnt prea bșne mi prea filosofice, țnkș poçiș sș zik kș kș figșra lor çea frșmoaș sșnt de o filosofie prea

чѣникъ, кѣтънд ка Diogen nlin de noroiş la frămsegele şii dewer-
 тѣчѣзnea lsmii; sşnt, zik, prea
 filosofice, dar nşmai pentrş no-
 roadele slave; şii прѣrintele Kiril
 кѣнд le a isvodit 1) ne aeste no-
 roade le a avşst inaintea okilor.
 Noi am avşst litterile noastre, afla-
 te de momii nouştri ne trebşşingda
 limbei lor; şii dăka şii limba noaş-
 trş e şii ea че-ва, mşlt пѣgin, а-
 чеца че este, tot прѣintr'аеeste litte-
 re se poate кѣноаште че este. Şi
 dăka e absşrd a da şnei feчioare,
 kreskşte in mijlokşl natşrei, hai-
 nele mşmesei, sşbdiri ka đirşl şii
 kreskşte inchetate, haine kare nş
 se potrivesk kş đŃnsa, sokotesk
 кѣ este şii mai absşrd iarъ, şnei
 feчioare frşmoase kreskşte tot in
 sishl natşrei a'i da haine de oten-
 tođi, desmşđate, largi, пѣngşrile
 prin kare biata konilъ sş nş se
 mai кѣноaşкѣ че este. Limba noaş-
 trş nş se poate vedea чеца че e-
 ste deкѣл prin litterele momilor
 nouştri. Eş vrşnd sş zik a se пѣ-
 ne tot lşkrşl la lokşl sşş, kş аеа-
 sta nş arşт şra, чѣ din protivъ
 'mi e dragъ armonia şii folosingda
 ачелşi lşkrş. Slovele kiriliane sşnt
 asemenea de чѣnste şii folositoare,
 кѣнд vor fi la lokşl lor, ka şii че-

le greчешti ka şii чеle romane.
 Nş ştişş Ńnsъ че amestek şii че
 batjokşrъ s'ar прѣчѣngş kşnd ar
 lşa Greчii ne чеle kiriliane ka sş
 'şii skrie limba lor чеа strikatъ,
 Romanii ne чеle greчешti, şii sla-
 vii ne чеle romanешti! Dşmne-
 zeş pentrş аеаца este mare, lşk-
 dat şii inkinat pentrş кѣ ori че
 lşkrş 'i a fşkşт kş skon şii' a пѣş
 la lokşl lşi ka'sş se inkiee armonia;
 diavolşl de аеаца се zиче vrşjmanş
 al чersşşi şii al omenirii, кѣчи тоа-
 te lşkrşrile voieşte sş le skoадъ
 dela lokşl lor. Cine lşkreazъ kş
 skon, чѣne poate notrivi tot lşkrşl
 la lokşl lşi, ачела isbşteşte, este
 lşşdat şii se bşkrş de ro'şl oste-
 nelei sale; Cine nş are skon, чѣ-
 ne пѣлѣ prin intşnerek, se lasъ
 in voiea intimpşrrii a se impinge
 şii insşşii din lokşl sşş şii a trage
 đşpş sine şii tot че intşlneşte,
 smşlşgindş'l din lokşl respektiv;
 şnşl ka ачела in veчi orbekeazъ,
 in veчi e tikşlos, şii in veчi are
 blestemşl tşşlor de kare se
 atinge. — Аша аş fşkşт Romşnii
 kş imbrşđişmarea slovelor kirilia-
 ne, kşm ar fi fşkşт Greчii кѣнд
 ar fi imbrşđişwat slovele tsrчешti
 kari аş şii Ѡ, şii ч, şii ж. Nş e
 intrebarea ачѣ кѣ pentrş аеаца nş
 invадъ streinii limba noaştrş pen-
 trş кѣ nş e skrişş kş littere lati-
 neşti; la аеаца mş invoesk kş
 D. P.; чѣ este intrebarea: rider'ar
 чѣne-va de nebşnia Greчilor кѣнд
 'şii ar lenъda litterele şii ar lşa al-

1) Nş le a inventat Kyril; чѣ le a aflat de-
 jă in şs in immerişl Byzantin Аеаeste
 slove, kşm am mai zis, nş sşnt o
 invendşş nşoz, чѣ şn amestek de
 littere greчe şii latine, kş адаos de
 кѣте-ва ebraice.

tele? este întrebarea sânt mai frumose literele strămouemti? sânt ele în stare kă doz semne săă akcente aflate sã pãstreze toatã glãssirea ačestei limbi če vorbim akãm? Pãtea-va pãrãnkãl če va învãda limba romãneaskã kã gramatika ei mi kã ačeste litere strãmouemti, sã învede mai lesne mi latinemte mi italiensemte...? Este întrebarea, kã învãđnd čine-va limbi, poate adãče mai mãlt folos mi neamãlãi sãă, mi limbei sale, mi mie însãmi? nentã če sã mai bãgãm neã, kãnd *ã* mi *ë* implitemte trebãinda tot ačeea, mi nentã če iar pe *i* sã'l fakt čine-va *ж* kãnd mi în origina lãi mi dãpã fãntãra lãi se vede kã este tot ačea litterã? kãči Romãnl zice: «intrare mi intrare, nin kasã mi nin kasã kare este *n i n*, emind mi emind шчл.» Este în sturuit întrebarea kã fiind în veakãl al XIX mi avind filozofia kã kare ãmblã D. P. sã afe ãn če, ne este iertat, fãkãnd analiza ãnãi lãkrã mi a-

flãnd elementele lãi, sã nã le pãnem la lokãl lor mi sã zicem kã alb ei albã mi negrã negrã? Nã se poate kãltiva o limbã, de nã îi vom da če este al ei, de nã se va kãrãđi tot če nã îi stã bine, mi de nã îi vom pãne toate elementele la lokãl lor; mi de nã vom avea limbã, nã pãtem avea niči astori. Eã sint inkredingãt kã însãmi D. P. de mi ar fi skris pãrerile sale în limba latineaskã sãă în čea nemđeaskã, era sã le fi skris mai bine; mi ačeasta de ãnde vine? de akolo vine nentã kã nã ne am învãđat a ne gãndi în limba noastrã. Și ka sã ne facem limbã, trebãe sã ne o perfekcionãm dãpã Filozofia veakãlãi noastrã.

În tokmai dãpã milda D-lãi P. am čerkat mi cã ađi trimitte, Domnãle Redaktor, o tradãkãie a čelor d'ãntãiã versãri ale Eneidei kã littere strãmouemti. Skopãl meã n'a fost sã daã o tradãkãie klasikã kãt sã arãt anponierea ačestor doz limbi.

Arma virumque cano Trojæ qui primus ab oris
 Italiam, fato profugus, Lavinia venit
 Littora. Multum ille et terris jactatus et alto
 Vi superum, sævæ memorem Junonis ob iram;
 Multa quoque et bello passus, dum conderet urbem
 Inferretque deos Latio: genus unde Latinum
 Albanique patres, atque altæ mœnia Romæ.

Arme cântu și barbatul que alungat de sôrtã
 Din câmpurile Troiei el mai întâiu venit'a

Ș'a tras în Italia, p'al Laviniei țermu.
 Mult el preste țerrēmuri pre mări fu aruncat
 D'o mână mai înaltă, din urra quea nestinsă
 Junonii nempăcate. Multe nevoi și lupte
 A sufferit eroul pe quând își temeia
 Cetatea, ș'addusese ai Lațului dei,
 De unde se și trasse și nația latină,
 Parinți d'Albani, și muri superbeî 'naltei Romæ.

Se mai alțtargъ нккъ ми aste doș miçi tradskgii din italienește:
 patrș versșri din oktava faimoasș a lui Tasso. Кънтъл III (Concilio
 infernale) kșm mi kançonetta lui Rolli întitșlatș La *Lontananza*: la a-
 mșndoș s'a kștat mai mșlt approksimația.

Chiama gli abitator' dell' ombre eterne
 Il rauco suon della tartarea tromba.
 Treman le spaziose atre caverne,
 E l'aer cicco a quel romor rimbomba.

(GERUSALEMME LIBRATA, CANTO III.)

T r a d ș k g i e.

Chiamă locuitorii eternelor umbre
 Raucul sunet tartarei trombș.
 Tremurș spațioșele negre caverne
 Și orbul aer l'aquel uet resbumbș.

ITALIENESCE.

LA LONTANANZA.
 Canzonetta del Rolli.

Solitario bosco ombroso,
 A te vien l'afflito cor,
 Per trovar qualche riposo
 Nel silenzio è nell' orror.

ROMANESCE.

DEPARTAREA.

Solitariș, umbrșșș
 Dumbrăvișrș, 'n tine viiu,
 Trista'mi inimă noptșșș
 În tăcere sș 'mi o țiu

Ogni oggetto ch'altrui piace
Per me lieto più non e;
Ho perduto la mia pace;
Son io stesso in odio a me.

La mia Fille, il mio bel foco,
Dite o piante, e forse qui?
Ahi! là cerco in ogni loco
E pur so ch'ella parti

Quante volte, o fronde amate,
La vostr' ombra ne copri!
Corso d'ore si beate,
Quanto rapido fugi!

Dite almeno, amiche fronde,
Se il mio ben più rivedrò! —
Ahi che l'Eco mi risponde
E mi par che dica: No.

Sento un dolce mormurio;
Un sospir forse sarà,
Un sospir dell'idol mio
Che mi dice: tornerà

Ahi! ch'è il suon del rio que frange
Tra quei sassi il fresco umor
E non mormora, ma piange
Per pietà del mio dolor. —

Ori-que objet que altui place,
Eu il vèdu posomorit;
Am perdut dulcea mea pace
Și eu ênsu'mi m'am urrit.

Spunneți, plante, que 'mi sciți focul,
Nina mea é pôte aquí
Vai! o caut in tot locul,
Și sciu bine quò parti

Quâte-ori, frunde amate,
Umbra vôstr' o coperi!
Curs de ore inamorate,
Quât de răpede fugi!

Incai spuneti, drage frunde,
Voiu vedé-o eu sau nu?
Vai! dar Echo îmi respunde
Și respunde numai: nu.

Simțu o dulce murmurare;
Un suspin pôte va fi;
Și a Dine-mei ohtare
Duce: par' quò va-veni.

Vai! e riul que se frânge
Pintre stânci lăcrămător
Și nu murmură, ci plânge
Qué i e milă d'al meu dor.

Pe кѣт се poate limba мѣдѣа
la poesie mi kare este destoinicia
ei, ačeasta va fi objektul unei alte
traktagii. Akəm sfirmsk a aрѣтѣ
кѣ skonul meș nэ este a stъrzi kѣ
ačestea snt seunele ce trebse sъ
adontъm d'asъnra vokalelor mi
din jossl konsonantelor prin kare

sъ le aрѣтѣm кѣ snt tot ačele lit-
tere modifikate mi кѣ nэ snt a-
kəm пѣлѣrie akəm nahar prin far-
meksl mi deskъntarea slovelor ki-
riliane; adikъ T akəm sъ fie T,
akəm П, saș Z, dъpъ kəm ziche D.
P., çi T sъ fie totd'asna T, mi tacu
sъ se rѣdeaskъ kѣ tăc-ere, iar nэ

kă tabakere ; skouſl meſ e sŕ a-
rŕt kŕ ŕ, ж, д, ш, шt, nŕ sŕnt al-
ta de kŕt niſte a, e, o, i, t, saſ c, s
sc, ingromate saſ sŕpiate kŕ tim-
pſl.

In skŕrt timu Domnŕle Re-
daktor, voiſ avea mŕlŕxmirea a'ŕi
trimitte gramatika mea a doſa eđi-
die timpŕitŕ kŕ litterele strŕmo-
meſti, mai adŕogatz mi indreŕ-
tatŕ pe alokŕrea, aŕeeami grama-
tikŕ kare ŕntŕiamdatŕ a gonit slo-
vele de prisos, mi le a fŕerat in
mijlokſl atŕtor de pŕterniŕi mi fa-
natiŕi apŕŕŕtori ai skŕlimbatei mi
fŕŕŕ kŕvint strabografii saſ kakoiv
grafii. Atŕnŕi astorſl ei n'avea alt
biŕis in prekŕvintarea sa, de kŕt
ridikolſl ; astŕzi e de prisos lsarea
in ris pentŕ kŕ kŕđi se mai đin
de slovele kiriliane, nŕ aſ niŕi o
pŕtere, sŕnt niſte tikſlowi mi nŕ
meritŕ niŕi a se mai ŕita ŕine-
va la đŕnſii: Destŕŕ le este rŕ-
ſhinea, kŕ oameni fiind, se fŕlesk
kŕ nerozia lor mi imi pŕstreazŕ
kŕ mare ingrijire peŕetia neroziei
mi timilor de intŕnerek mi bar-
barie. Akŕm este eŕocha regene-

ragiei Romŕnilor; torrentsl lsmi-
nilor s'a pornit la vale, mi pŕſa-
me kŕ progresie geometrikŕ in
toatŕ lsmea ; in zadar fi intŕne-
rekſi vor sŕ'l onpeaskŕ kŕ de-
getſl.

Aŕeastŕ ortografie, Domnſle
Redaktor, intemeiatŕ pe firea lim-
bei, este atŕt de lesne inkŕt n'are
sŕ nearŕŕ komiſl mai mŕlt timp
de kŕt de mase lsni ŕe e-
ste hotŕritŕ—pentŕ partea intŕia
a gramaticei, mi aŕest timu
nŕ il treŕe invŕđŕnd ortografia, ŕi
invŕđŕnd gramatika, kare este de
lipſŕ ori kŕŕŕia ŕe va voi saſ sŕ
se apŕŕe de o meserie saſ sŕ 'mi
ŕrmeze invŕđŕŕŕa mai denarte.
Invŕđŕnd odatŕ gramatika, mi or-
tografia đŕpŕ kŕnſl aŕesta, soko-
teſte kŕŕŕ inlesnire ŕŕnelſi ka-
re va voi de aŕi sŕ inveđe latine-
me, italieneſte, franđozeſte... !
E o pŕŕere pentŕ filolog a ve-
dea aproksimagia mi analogia in-
tre aŕeste limbe. Sŕ pŕnem de
nildŕ kŕđi—va tŕni din limba no-
ſtrŕ mi din ŕea italianŕ.

R o m ŕ n e ſ t e.

Musicu	musici
Musicu-l'	musici-i
Frate	Frađi
Frate-le	frati-i
Lungu	lungi
Lungu-l'	lungi-i
Casă	case
Cas'a	case-le

I t a l i e n e ſ t e.

Musico	musici
il musico	i musici
Frate	frati
il frate	i frati
lungo	lungi
il lungo	i lungi
Casa	case
la casa	le case

Cântu	cântă	cântă	Canto	canti	canta
Cântaiu,	cântând	cântatu	Cantai	cantando	cantato
Cingu	cingi	cinge	Cingo	cingi	cinge
Cređu	cređi	crede	Credo	credi	crede
Cređendu	cređutu		Credendo		creduto
Frângu	frângi	frânge	Frango	fraugi	frange
Nascu	nasci	nasce	Nasco	nasci	nasce

astfel sunt mi

Fóрте, sóрте мórте, Forte, sorte, morte.

După aceste exemple mi altele poate să zică cine-va: «pentru ce să avem două feluri de Ț unul kă ă mi altel kă ô? pentru ce atâta feluri de Ț, unul kă î mi altel kă á mi altel kă ó mi kă ú? pentru ce două feluri de z, unul kă đ mi altel kă z Țnsșmi?» Dar kvintele acestora se vor arăta în a doză skrisoare, kă toate kă ori-kare Români s'a gîndit filosoficemte la limba sa, le kănoamte mai din 'nainte.

POESIE.

RUGACIUNEA PRUNCULUI. 1)

IMITAȚIO

DIN LAMARTINE.

Părinte kărți tata se 'nkinț,
 Și tođi te kiamț genșki plekând,
 D'al kărți nsme grozav mi blând
 A Mamii frunte șmil se 'nkinț

Zik, kă ast Soare strălxător
 E jskăria paterii tale,
 Kă șbț ničioare'di e n'a lxi kale
 Kandelț d'ăsr lămințtor;

1) S'a tradșs aceste versuri mi în limba de astăzi (vezi Morală mi ruge) Renroduse prin litere latine în paginile următoare, se vor reproducce kă astăzi.

Zik kь Tь singьr façi a se namte
 Mичи пьсьреle че кьнть, sbor ;
 Lamï komilamïi kь mama lor,
 Le dai ьn sьflet a te kьnoamte.

Zik kь Tь singьr semeni kь flori
 Livede, vale, kьmpьri, grьdine,
 Tь façi verdeađa, mi fьrь tine
 Ar fi tođi nomïi neroditori,

La darsri mьlte, l'ata 'ndьrare
 Tot ьniverssï este kiemat :
 Niçi mikьl verme nь e ьitat
 La al natьrei ospьd pьea mare :

Livedea namte mielьl pььpьnd;
 La mьgьr iedьl vesel s'akadь ;
 Pьii la kloшкь a çïmï 'nvadь
 Fьg гьndьçeiï hranь kьтьnd.

Vrabia sboarь mi çïgьleamte,
 Peste ogoare nasьri se пьn,
 Kolьmbïi hrana lor imï adьn,
 Prьnkьl la mьsa strins se linemte,

Al тьь sfint nьme сь proslьvim,
 In dimineađь, la prinz mi searь :
 Сь façi пьmintьl сь ne гьsarь
 A lьmïi hranь ; tođi сь тьim.

Doamne ! dar gьra'mi slab gьngьnemte
 Nьme de ьngeri pьeainьlđat ! —
 Ș'ьn komil poate fi askьltat
 In chorьl slavei че te mьremte.

Zik kь iđi playе a pьiimi
 Urьri adьse dela pььnçie,
 Pentьr аçea nevinovьdie
 Ce are prьnkьl fьrь a mïi.

D'akolo daka Tã pviimeshã,
 Nevinovata noastrã kiemare,
 Eã ãdi voiã cere fãrã 'nchetare
 Lipsa la toate Tã sã 'mãlineamã.

Doamne! Tã apa dũ la isvoare,
 La paseri nene sãre a sãrã,
 La miel dũ lapte mi lãna sa,
 Și la kãmpie rãrã, rãkoare.

Dũ Doamne pãinea la chermetor,
 La bolnavi dũ le 'nsãrãtomire;
 La cei in temniti dũ slobozire,
 L'al fãrã mamã dũ ajstor

La bãnãl tatã kasã tiknitã,
 Kopii kã minte m'askãltãtori;
 Și in mine, sfinte, sã te koborã
 Sã fie mama prea fericitã.

Mitstel ast-fel sã fiã bãn eã
 Ka kopilãmãl dela ikoanã
 Ce rãde mãsãi mi cere hranã;
 Și tata 'ã are de Dãmnezeã.

In mine dũne sfãnta Drentate
 Și Adevãrãl ne bũza mea;
 Și kãnd in sãflets'mi vei vedea
 Sã vezi, Pãrinte, tot bãnãtate.

Prekãm se xrkã tãmãia 'n sãs
 'Nãlde-se rãga'mi pãnã la tine:
 Dũ lãmãi pãche, la vãrãmãmã bine,
 Și toate meargã prekãm le-ai nãs.

I. E.

KUM AM INVETAT ROMANESCE

Pe kând zitaseam kă sântem Români și kă avem și noi o limbă, pe kând ne linsea și kărđi și tipografie; pe kând toată lumea se arănkase în dasii și perisomene ka babele în kărđii și metanii; kărđi la skoola pŭblikă se învăda grecește; kând în sfirșit, litteratură românească eră la darea șșfletăși; kărđi-va boieri bŭtrâni răginiđi în românisim, nepătrînd-se deurinde kă frămoașele vorbe parigorisesk, katadiksesk etc. toate în esk, kreate de diecii vistieriei, — pentră kă atârchi între ei se plodea geniș — ședea tristi, și jelia perderea limbei zitrînd-se kă dor șure Bŭda saș Brașov, de șnde le venia ne tot anșl kalendare kă povești la sfirșit și din kând în kând kărte o broșură învăđytoare mentășgăși a face zahar din ȝokăși de kăkrăz, saș pține și krochmală de kartofle. (1)

1) Tot de pe atârchi kând Typografiele din Snagov, din Tirgovite, din Bŭkăresĉi, din Rășnăiș dis-părșseră, ne venia și kărđile Bisericeii tot din Bŭda preskimbate dăpă systema katholikă, șure a învăda popolă a ȝere nșmai pține materială, din tôte dillele, iar nă ȝuea șpre fîntă și materială și intelektsală. De atârchi se deurinsă klerșl nostră kă venișl eresielor religioase, politice și șociali; și akșm li se nare ștrîn lantele salștaris a Bisericeii Rășnăiș.

Tot însă mai era o skoolă; — ne kare aȝești bșni bŭtrâni o priviă ka singrșl azil al prigonitei limbe — Șkoolă șnde se învăda nșșai românește, Șșproape de Iasi, la Sokola.

Tatăl meș era șnșl din României aȝeștia. Nă emia niĉi șn kalendar kare șă nș'l aibă el întăiș, niĉi o karte bisericăeskă kare șă n' o kămpere, niĉi o istorie kare șă nă pșe șl' o preskrie.

Intr'o zi, viind dela skoolă, 't am grșit kă o mare karte în folio din ainte. Citemte 'mi imi zise, o viadă d'ale șfingilor din karte aȝeasta.

— Iartă-mă, pține, eș nă poĉiș ĉiti românește.

— Kșm! apoi dar ȝe învăđi tș?

— Elinește, am grșpșns pșșnindă-mă. De vrei șă'đi ĉitesk toată tragedia Eksbei din Eșrinid, șnde e aȝest frșmos chor al Troienelor, ne kare il ŭtiș ne din afară:

Άδρα ποντίας αδρα,

Άτε ποντοπόρους κομίζεις

Θαός ακάτους ἐπ' οἶδμα λιμνας

Ποτ με τάν μελάν πορεύσεις;

— Poate șă fie frșmoase aȝele ȝe șpiș tș, zise tatăl meș, dar este rșșine șă nă ŭtiș limba ta! miine vei veni kă mine la Sokola de șnde am pŭiimit șn rșșaș pŭin kare mă postesk la eksamen. Voiș vorbi pentră tine la daskășl kare e șn om prea învădat, și nă mă îndoesk kă tș te vei sili a în

da de grabă pentră kă miî kă
ačeastă îmi face mîldșmire.

— O! negreșit! am resușns kă
băkărie.

Ne întăziesem a doza zi, kăčî
kănd am ajăns, am găsit eksame-
năl pe la sfirșit. Se 4er4etase isto-
toria, geografia ș4l.

Sala era plină. Așditorisl se
alkățsia mai virtos din dame bē-
trine, mămelle bēieșilor, kare as-
kălta intr'o tăcere religioasă.

Profesorăl Romăn avea șn nas
kă totă anti-romăn, kăčî las' kă
era grozav de mare, dar apoi era
kirligat, inkăț semăna mai mălt
a proboscidă de kăt a nas. —
«Prea-evghenikomilor boieri Ń;
«kokoane — zăcea el — am avăț
«činste a infăđișa D-voastră pro-
«horisirile ș4enitșilor mei în isto-
«rie, čitire, skiere, aritmetikă.
«Akăm voiș avea činstea a vă a
«răta kă limba noastră pe kare
«tođi sokot kă o Ńtiș, dar nimeni
«nă o Ńtie kăm se kade, nă este
«fărg gramatikă, fărg sintaksie
«Ńi fărg ortografie; čî mai ales
«în ačest pont al ortografiei în-
«trece pe mălte altele! Doză nil-
«de voiș arăta.»

Sfirșind îmi păsse okelarii, tin-
se tabla neagră, Ńi kiemind șn
băiat kă de noz, ani, îi dete kon-
deisl de kredă în mănă.

Băiatăl skrise :

Fată Sarră !

Eș 'đi am zis ascără,

Să vezi oșl kăm se sară.

«Prea-evghenikomilor, șrmă pro-
«fesorăl, vedegî kă toate ačeste
«frase se sfirșesk kă: s a ră. Dar
«aș deosebire în skris. Asemenea
«veđi vedea Ńi la a doza para-
«dignă. — Băiatăl mai skrise:

Maika mea e vie;

Șade tot la vye;

Miine a să vne.

Daskălăl tinse brađăl șnre kăvin-
tele skrise kă șn gest măreg. Ge-
stăl ačesta fă kă isbăknirea șnei
mine. Bărbăđi, femei, kopii, tođi
ș4rigră Ńi se anproiară de tablă,
strigind: bravo! de răsăna sala.

Mămelle șimite șășpina șăbt bo-
netele înhorbotate. Lakrămi de
băkărie isvora din okii lor odată
fătomă poate, dar akăm ștină
Ńi împregișragi de șn 4erk pă-
păriș; aste lakrăme, strekărindăse
pe lingă șbirtășrile nasăși kă pe
niște ză4e firești, ajăngea șăbt
băza de desăbt, șnde barba întoar-
șă în hășntră le onrea kă o stavi-
lă. Bănele bētrine! nă se pătea
dășneri kăm de șnt așa de învă-
đăđi drăgăđii lor, Ńi klătind din
kap, nriviă pe daskăl kă pe o fi-
indă șănpănatărală. Bărbăđii Ńl
feričita, îi măldșmiă, îi striga a-
ferim de se șgăđsia păregđii; Ńi
bētrinăl sokolean doborit șăbt
grindina lasdelor Ń'a aferimelor,
se hășase pe șn skășn șnde'l împre-
gișraseră kopii, amedit, kăpșins,
kășnit kă ačel împărat Roman 4e
ștriga la moartea sa:

Je sens que je deviens dieu !

Ce făceam eu în vremea aceea sta? Eu gămseam încremenit ca okii holbadi, ca gura căscată, căci nu înțelegeam nimic, eu care mă dădeam ca știu ceva? Dascălul acesta lăsa în okii mei un kip mărgea, akademik, înalt, neînțeleas ca mi sinonimele sale, mi se părea ca vâz un Platon, un Aristotel... cătu mă șmilise de tare! căm îmi căzuse trafia! cătu mă simțeam de mik în assemănare ca briați alchela care skria Saru mi Vie în trei osebite feluri!

Ne am întors a căsu. Tatăl meu vâzîndu-mă gânditor, mă întrebă ce am.

— Gîndesc la adîncă erzdîdie a achesti dascăl.

— Adevărat, e un om plin de știință, mi l am noștit să vie a di da lekții de trei ori pe săptămîni. — De mine va închepe.

O cătu am gămas de reknoșkator bînzîki pîrinte pentru aceeaș dorit veste!

Îndată am gătit kaiote, kondoe nozi, cherneal bînz, nimic n'am zitat; întokmai ca bravul soldat care își perie uniformă, freak bîmbii, kerguș armele în ajunul bînzliei. Aceste pregătiri m'aș okșpat plin seara kînd m'am kăkat gîndind la nozul dascăl, mi jădekînd că cine n'avea astfel de nas, prekșm era al lui, nu poate fi învădat.

A doa zi, profesorul veni, mi dădu ahea de datorie, bînz dimi-

neadu! skoase din sin o broșură kartonată ca xurtie pestrîdu, zikîndu'mi ca un zîmbet plin de inkredere în sine: învăjdușek ca ne vom înțelege amîndoi. Această filadă, nu sint la îndoială ca în pădine zile o vei învăda.

O! — am gîndit — Acesta e negreșit vre un ekstrakt lesnișios de sistema sa de învățatură. Am lăsa o ca toată cinștea kavenitș operii unși litterat, mi deskizîndu-o, am vâzut ca era — un Abecedar ca slova d'un palmak de mari!

Am gămas mult de odăgire mi de gășine.

Ce batjokur! să mă pue pe mine care nu eram un copil akșm — Aveam 13 ani — să învădu a, b, c, pe mine care înțelegeam pe Irodian din skoargu în skoargu! aceeaș era un afront pe care a mea izbire de sine nu o păștea mistși. Notăriș să'mi resbun, mi astă idee mă mai liniști.

În vremea aceea dascălul își așezase okelarii pe tronul lor — Pare ca privesk înkă ahei okelari dăgziadi pe nasul lui șriam ca un țerk kălare n'un armășar roib — trase tabak, strănzătu, țuși șpre a'mi drege glassl mi încheș rar mi ca dese pășze:

«Netăgdușit este ca omul neîn-
«vâdat e ca un konak neîngrijit
«care niși o roadă nu adăche. Drent
«aceea, dascălul este pentru un
«tînz, aceeaș ce este mi gîndi-
uarul pentru un pom; îl kerguș

«la vreme, săș ka plșgarșl bșn
«kare kșrșđđ de mșrșčini đarina
«sa piniș a nș semșna sșminđa
«cea bșnș.

Dșnș ačeste parabolē șrmș:

«Pentș a'di paradosi limba ro-
«mșneaskș đșnș toatș rindșiala
«șnșre a o mti kșm se kade, ka s'o
«Inveđi nrekșm se kșvine, trebșe
«a inčene dela Inčepșt. Vei mti
«deci kș limba romșneaskș are
«41 slove, kare se împart în trei
«soisri: glasniče, neglasniče, și
«glasniko-neglasniče, și anșme,
«glasniče sint: Az, Est, Ije, I, On.
«U, ier (ș), Eatș, io (iș), ia, ia,
«Insilon, Omega. — Neglasniče:
«Bske, Veade, Glagol, Dobș, Jșve-
«te, Zemne, Kakș, Lșde, Mislete,
«Naș, On, Pokoi, Rıđș, Slovș,
«Tverș, Firta, Herș, Ksi, Psi,
«Ţi, Cervș, Șa, Ștea, Tita, Gea.—
«Glasniko-neglasniče: Zalș, ieri,
«Ukș, (ou), în.

«Fșrș ačeste slove nș se poate
«alkști niči o lekđie, nș se poate
«proforisi niči o silavi, kșči ele
«sint temeisl limbei. Drent ačeea
«D-ta vei bine-voi a le învșđa de
«rost, pentș ka sș le podi kș-
«vinta kșrat și ne inđeles; kșči
«vșđ, kș daskșliđ đșmitale grekșl
«și franđeșl (ne kare drakșl sș'i
«ia!) 'đi aș strikat proforașa; nș
«podı rosti ne i, ne ș, č, ș, și
«altele vr'o kște-va. Am nșđejde
«kș noimșine mi le vei nștea sșș-
«ne pe din afarș; și atșnči vom
«inčene a doza matimș, Ba, be,

»bi, bo, mi mai la vale. Kșez kș
»ne inđelegem?

— Ba nș ne inđelegem niči đe
kșm, am strigat emind đin ame-
đeala če mș koprinsese întrș az-
șl barbarelor nșmiri a bșkelor
lși; nș ne inđelegem! D-ta vrei
sș mș batjokoremti! sș mș pși
la alfavita, ne mine kare mtiș gre-
česhte mai mșlt đe kșt ori kare
tșnr de vřsta mea și kare skriș
franđozeshte sous la dictēe fșrș a
face mai mșlt de meante ont gre-
șeli ne o fađș! đș'mi o gramati-
kș, aratș'mi konstrakđia verbilor,
ortografia. — Sșșne'mi pentș če
skrii Vie și Sa r ș în trei felșri?
— İđi voiș sșșne-o la vreme.

— Pentș kș ai o đșzinș de i;
dar kșm skrii ma s ș (table), și
ma s ș (Pret.verbșlși a m ș ne a)?
kșm skrii lege (loi), și lege
(Imperativșl. verbșlși a lega)? A-
șia e kș tot șn fel, pentș kș n'ai
doi a mi doi eș așoi pentș če in-
kșrși și amedemti ne bșđeđi?

— Ačeea nș e treaba D-tale, imi
respșnșse el kș șn zımbet če se-
mșna a ștrımbet. Invađș bșkile
de rost ka sș le mti noimșine.

— Ba niči gındesk, respșnșeıș
șvřlind abecedarșl șșbt ma s ș.

— He, he, he, la inčepșt se pa-
re greș, dar te vei đenrinde. Rș-
đșčina in vșđștșrei este amarș;
đșlči sint rodșrile sale.

Sřirșind, ștrınsē okelarii, și
lșș ișlikșl și emi. — Șimđiș kș

mi se rãdikã o grãstate de pe i-nimã.

A! pedant ignorant mi ingimfat, strigaiã, vrei sã invãdã bskile tale! sã mã desvinstesk! a! Kinezãle, kare ai o sãtã de littere mai mãlt de kãt ori ce limbã! a! tã ai slo-ve amfibii niçi glasniçe niçi ne-glasniçe! a! tã sokotemti kã lim-ba mea depriãsã kã Omer, se va pãtea sãçi ka sã zikã firtã, tver-dã, glagol etc. Nãmiri sãlbatice kã kare tã ai poreklit bieteale litte-re! — a! tã vrei sã mã desvinstesk, sã invãdã bskile tale! dar sã kreni mãkar nã le voiã invãda! — Las kã te voiã jãka cã! n'am trebãin-dã de tine ka sã invãdã limba mea!

Am alergat la biblioteka tatãlãi meã kare era intr'o ladã mare pã-rãrea deskisã in koridor. Ajãtat de o slãgã 'i am fãkãt inventariã mi printrã mãldigimea kalendarelor mi a kãrdilor in limba greceaskã modernã, eatã ce am grãsit: tipã-rite in romãnește:

Vieãile sfingilor din toate lãnile.

Moartea lãi Avel, (poemã de Gesner).

Nãma Romnilãs, (Romanã de Florian)

Patimile Domnãlãi Nostrã, in versãri.

Istoria lãi Arghir mi a preã frã-moasei Elene, idem.

Desure inçenãstã Romãnilor, de Petrã Maior.

Floarea Darãrilor.

Intimprãrile frãngezilor mi in-toarçerea dela Moskva.

Talmãdãl jidovesk.

Manãskrise :

Leontiaegãl (hronik) lãi Ureke Vornikãl.

Kavalerii Lebedei, Romanã de Mme Genlis (kred).

Inkongiãrãrea Romelii, Romanã idem.

Lentor, tragedie in versãri.

Sapor, idem.

Matilda, Romanã de Mme Cottin.

Elisabeta saã sãrgiãniãii in Si-beria, idem.

Istoria kavalerãlãi de Cricux, Romanã.

Tarlo saã streinii in Elvegia, idem.

Zelmis mi Elvira, idem.

Sãrmanã bibliotekã! zitãtã in sekriãl ei la bejãnia anãlãi 1821, toatã a slãjit de fãltãialã ianicheri-lor. Ce n'am da akãm ka sã am zna din aचेle kãrdi de sãte de ori çitite de tatãl meã.

M'am çerkat sã çitesk zn Ro-manã din aचेle manãskrise, dar skrisoarea era atãt de inkrãkatã, inkrãt le am lãsat, fãgãdãindãle de a le vizita kãm mã voiã pãtea de-prinde a çiti skrisoarea aचेã iero-glifikã ce se obiçinãia atãnçi pe la noi; mi lãind Istoria Ro-mãnilor de Petrã Maior, ajãtat de abeçedarãl sãrgisit, in pãdã-ne çeasãri am invãdat a çiti; nãn' in searã eram destoinik sã sãriã ne karte kãt ori-kare anagnost de

repede. Seara am citit tatălui meș
tot kântel' întăiș din Moartea
lăi Avei, singura karte kare a-
vea nsterea a' adormi. Băniș pē-
rinte se bskărb, mi atribșind
măiingă mea la vredniția invăd-
torșlăi, porșniș s' se kămpere
șiniș kodj postav vimiș de șn
binuș, pe kare il trimise dask-
lăiș.

Eș însz nș nșteam șita afrontșl
șe mi' l' fškșse. Fškind șn kong-
res de bșlădi, konșkolari ai
măi dela dasklăi mei frangez mi
grek, dșpș mșlte opinii, kare
de kare mai stravagante, o idee
satanikș veni șnșia în minte.

— Fragilor, zise el, sokotingă
mea este șn inkimșim niște în-
trebșri atșt de grele inkșt șn nș
le poatș tșlmșși, ka șn' i dōvedim
kș e nșmai șn nștșrșș pedant...

— Бъге! bravo! Бъге! хъра! Паиъ!
vivat! strigarș kș togii.

Intrebșrile s'aș alkștsit, s'aș
aprobat de toatș adșnarea mi mi
s'aș inkredingat.

A treia zi dasklăl veni, mi în-
trebșndș-mș de mtiș bșkile pe din
afarș, șnre rșpnșns am deskis
kartea lăi Petș Maior, mi' i am
șitit șn întreg kanitol. Profesorșl
remase inlemnit.

Sfirmind de șitit. am șrmat în
tonșl așela pedantik kș kare imi
vorbise el:

«De vreme șe vezi, logiotate,
«kș am invădat a șiti fșrș lesni-
«șiosșl metod al abeședarșlăi D-

«tale kare 'mi ai șpnș kș este te-
«meișl limbei; nș sint la îndoiălb
«kș voiș invăda a șkie iarșmi fș-
«rș ajștor dșskșlesk. Insz fiind
«kș kșnosk mi simș kș desșvir-
«șire kș dșkșlăl nentș șn tinșr
«este așeșa șe este grădinarșl pen-
«trș pom, vșz kș eș am foarte
«mșlte lșkrșri de invădăt, kșși
«șint ka șn kopak neroditor Drent
«așeșa am fškșt așeste zēșe în-
«trebșri, pe kare D-ta vei bine-voi
«a mi le desșșmi. Așeșta va fi
«singrș lēkșia mea. Pe toatș
«șioa imi vei tșlmșși kște zēșe
«de așeste întrebșri. (1)

.
.

K. Negrădi.

A DOUA SCRISOARE

Kștre D. Redaktorșl Foaiei Lit-
terare din Brașov.

Cea d'ntăiș a mea șkrisoare,
Domnșl meș, se șfirșiă kș între-
bșrile șe poate șn fakș șine-va:
«nentș șe șn avem trei felșri de
ș: șnșl kș ā mi altșl kș ē mi altșl
kș ô? nentș șe natș felșri de ș,
șnșl kș i mi altșl kș ā altșl kș ē mi
altșl kș ô? nentș șe doș felșri de
z, șnșl kș đ mi altșl kș z însșmi?

Mș sokotesk dator, respnșznd

(1) Intrebșrile mi desșndșjdșirea bie-
tșlăi dasklă se va kșșta în manș-
skrinti

Îa ačestea s̄ mai adaog ink̄ ūi alte b̄r̄ḡri de seam̄ așp̄ra limbei noastre.

I. K̄r̄t̄nd cine-va limba Rom̄n̄ în general, sokotesk k̄ n̄ ar n̄tea face o asemenea întrebare despre Ț; nent̄r k̄ se poate ka M̄nt̄ean̄l saș Moldovean̄l saș Transilvan̄l s̄ aib̄ dō fel̄ri de Ț; dar ači n̄ e vorba despre o limb̄ ce o vorbesh̄e Țn norod în parte tot din ačeeam̄ nađie; k̄r̄get̄l nostr̄ este despre limba general̄ ūi Țnitar̄ a t̄t̄lor Rom̄nilor. Și Rom̄nism̄l n'are dek̄t n̄mai Țn Ț kare vine din a, la a k̄r̄zia pronșndie se învoiesk toate noroadele rom̄nesh̄ti. Ink̄t nent̄r čel kare vine din e strikat, at̄nč̄i ar treb̄i fie-kare provinđie saș ūi j̄deđ s̄'ūi fakt̄ o gramatik̄, Țn Dikșionar ūi o ortografie deoseb̄it̄. Prenozid̄ia de genetiv *de* prin strikare noi o pronșnd̄m d̄Ț; ūi o skriem d e. Kare dar ar fi ačela kare, řḡind de reḡle m̄lte, s̄ pretinȚ a o skri *d̄ä* ka s̄ avem n̄mai Țn fel de Ț? Daka noi M̄nt̄enii pronșnd̄m strikat d̄Ț ūi n̄ ūi altele, niči Țn̄l niči din noi niči din alđii, k̄r̄đi aș zis k̄ k̄nosk oare-k̄m limba, n'a n̄blikat karte niči biseričesk̄ niči profan̄ skriind imit̄ind pronșnd̄ia strikat̄, či s'aș silit s̄ îndrenteze pronșnd̄ia d̄n̄p̄ k̄m o čerea drep̄t̄l k̄v̄int ūi nat̄ra limbei. Preč̄t̄indeni vedem în k̄r̄đi d e ūi

ne saș pre. Noi zicem t̄Ț, s̄Ț strikat ūi Moldovean̄l t eȚ, seȚ bine. Treb̄e dar ka s̄ avem Țn fel de Ț k̄ ä, s̄ skrim t̄ä, säu? Moldovenii zik izb̄esk, řk̄k̄se, d̄sese; treb̄e dar Moldovenii s̄ skrie iub̄scu, făcusă, d̄sasă?

Urmeaz̄ dar din čele zise b̄-garea de seam̄ řm̄toare: «K̄r̄ s̄nt vorbe kare nestrikate din originea lor, ne pronșdesk sings̄re k̄m s̄ le skriem; ūi s̄nt altele kare strikate din timp în timp, k̄r̄nd la Țn norod, k̄r̄nd la alt̄l, (vind tim̄l a ne reḡla limba ūi a o generalisă) treb̄e a le s̄n̄ne la reḡl̄ ūi a ne îndrenta pronșnd̄ia ne akolo ne Țnde o vedem strikat̄ d̄n̄p̄ mod̄l kare se skrie.

II. Ink̄t nent̄r Ț k̄ este de nat̄ra fel̄ri, iar e gremit̄ întrebarea nent̄r ačela ce s'a ḡndit în de ob̄ute la limba noastr̄. Un i sings̄r avem kare se face dintr'Țn fel de i strikat. Iar nent̄r čel kare pronșnd̄ia d̄n̄p̄ alok̄rea 'l ar ar̄ta k̄ se face din a, ačela n̄ este i či Ț. S̄nre mild̄ Țnii zik ūi skriř n̄Ț ūi alđii n̄n̄, Țnii zik ūi skriř m̄Ț n̄ ūi alđii m̄n̄, ūčl. ama dar čel kare va voi s̄ dea Țn Dikșionar nent̄r tođi Rom̄nii, k̄m va im̄n̄ka el ne tođi, k̄ ortografia? skriind p̄nă, m̄nă, c̄ine, c̄intare, quind, încă saș skriind, p̄n̄, m̄nă, c̄âne,

cântare, când, încă? mi ne zc. m̄ ar̄tînd fie-k̄r̄zia Rom̄n̄ che învagd̄ karte s̄ le pronon̄die p̄ i n̄, m̄ n̄, k̄ n̄ e, k̄ n̄ t a r e, k̄ n̄ d, ȳ n k̄ (1)?

Pentr̄ z este adev̄rat k̄ avem doz̄ fel̄ri de z, ȳn̄l kare vine din d̄ mi alt̄i kare este z̄ ins̄si. Dar che o s̄'i fachem limbei daka firea ei este ast-fel? Acheasta ne este lim̄ba; mi ēș am̄ fi vr̄st s̄ fie k̄t se va p̄tea mai lesne mi mai f̄r̄ eks̄ch̄p̄dii; ins̄ daka n̄ e, n̄'ai che face. Ce face fran̄gez̄l la doz̄ fel̄ri de j, ȳn̄l k̄ je mi alt̄l k̄ ge? che face k̄ doz̄ fel̄ri de z: ȳn̄l k̄ s̄ între doz̄ vokali mi alt̄l k̄ z? Dar chele-lalte naḡi che fak k̄ k̄te doz̄ mi trei fel̄ri de littere de acheashi pronon̄die. Slav̄ii ins̄si che fak k̄ doi i m̄l.

Veak̄ri ne-am̄ r̄t̄ȳit, mi am̄ p̄riimit s̄ skrim k̄ slove streine f̄r̄ n̄i ȳn̄ k̄vint̄ k̄ doz̄ fel̄ri de i; k̄ trei fel̄ri de o: on, o-mega, ot, k̄ trei fel̄ri de ia: iat, iako, ia; k̄ doz̄ fel̄ri de ȳ: ȳk, ȳ; k̄ doz̄ fel̄ri de z, zalo, zem-le ns̄ilii, dasii, tittle, m̄l. mi a-k̄m k̄ litterele mouilor noūtri, mi d̄p̄ k̄vint̄l che il chere limba s̄ facem grēt̄d̄i a ii da chea che este pron̄rī al ei!

1) Ast-fel se v̄z̄ș și *s̄ant*, sokr̄-m̄eș, v̄r̄ḡ-m̄eș, che ne alok̄-rea se pronon̄d̄ *сѣнтъ*, sokr̄i-m̄eș, veri-m̄eș.

Și apoi, kiar in zioa de ast̄zi k̄nd̄ s'a k̄r̄dit̄ limba de toate a-chele paraskovenii mi aș r̄mas̄ n̄-mai slovele-treb̄in̄icase, aș doz̄ n̄ este niçi o grestate la ortogra-fie! aș dar̄ p̄r̄nk̄l̄ f̄r̄ reḡle învagd̄ acheast̄ ortografie? n̄'i treb̄e o gramatik̄ mi o praktik̄? N'avem doz̄ fel̄ri de ia: ȳn̄l din ia mi alt̄l din ea? n'avem doz̄ fel̄ri de i mi ȳ, ȳn̄l l̄nḡ mi alt̄l sk̄rt̄? n'avem indoite konsoa-ne ȳnde le chere k̄vint̄l mi gramatika? neltik̄l saș ḡngav̄l n̄ cheark̄ grestate la skrierea l̄i ȳ mi ȳ; a l̄i s̄ mi mi? mi k̄m le învagd̄ achel neltik̄ daka n̄'i va s̄r̄ne înv̄d̄tor̄l in gramatik̄ k̄ ȳ are relaḡie k̄ k, mi ȳ k̄ t, m̄l.

Treb̄e s̄ l̄z̄m̄ drent̄ reḡle k̄t se va p̄tea mai m̄lt̄ înlesni-rea, ins̄ s̄ n̄ z̄it̄m̄ p̄t̄erea vor-bei «k̄ t se va p̄tea» mi s̄ n̄ ne d̄inem de k̄t n̄ se va p̄tea, pentr̄ k̄ at̄n̄ci n̄ se poate. La ori che l̄kr̄ este b̄n̄p̄ m̄șșra: niçi prea prea, niçi foar-te foarte: mi in materia acheasta iar asemenea treb̄e s̄ nep̄rt̄m̄. A zis̄ ȳn̄l k̄ e b̄n̄p̄ înlesnirea mi ȳșșrinḡa, mi s'a ḡsit̄ ȳn̄ neb̄n̄ de s'a desbr̄kat de tot ka s̄ fie mai ȳșșre. A zis̄ ȳn̄l k̄ treb̄e k̄t se va p̄tea mai p̄d̄ine littere, mi alt̄l le a l̄ep̄dat̄ de tot, k̄ 'ia venit̄ mai bine s̄ n̄'și mai bat̄ kap̄l̄ înv̄d̄ind̄. A zis̄ ȳn̄l s̄ înlesnim̄ ortografia; mi alt̄l s'a

апскат сѣ нѣ май айбѣ нѣчи о ортографіе кѣ 'яа venit mai lesne.

Еѣ нѣ зик сѣ не фачем о ортографіе астафел кѣм, ка сѣ о штім, сѣ требсіаскѣ а інвѣдѣ тоате лимбиле дин каре авем vorbae diksi-onarѣлѣ nostrѣ, чѣ дака требсе а statornѣчи ортографіа ромѣнеаскѣ, сѣ не фачем о ортографіе дѣпѣ кѣм о чере лимба ромѣнеаскѣ шѣ дrentѣл кѣвѣнт. Дар ори кѣт де lesne s'ar face limba шѣ ортографіа еѣ, ка сѣ о штіе чѣне-ва, требсе сѣ о інвѣде, шѣ ка сѣ о інвѣде, требсе сѣ treakѣ шѣ сѣ'ї кѣноаскѣ тоате амѣнѣнтеле. Конѣлѣ ромѣнѣлѣ мѣнтѣан інвѣдѣ dela чѣѣ кѣ каре are а face сѣ зикѣ «пѣ» шѣ дѣпѣ чѣ інвѣдѣ karte інчѣне а skrie «не» pentрѣ кѣ аша е май bine шѣ pentрѣ кѣ се teme сѣ нѣ рѣзѣ де дѣнѣл Moldoveanѣл шѣ Olteanѣл. Ѣї prea bine fak de rid, шѣ чѣ bine ar fi кѣнд ам інчѣне а ride ѣнѣл де altѣл де тоате грѣсолѣнѣиле чѣ авем fie-чѣне шѣ kare нѣ s'аѣ introdѣс кѣ timpѣл !

Рѣтем сѣ авем mildѣ пе italiani кѣ 'шѣ аѣ simplifikat кѣт s'a прѣтѣ ортографіа, інсѣ vedem кѣ аѣ litte-rele indoite, аѣ доѣ felsrѣ де z: ѣнѣл кѣ s шѣ altѣл кѣ z, аѣ пе gn, gl, пе kare ле pronѣндѣ кѣм нѣ сѣнт skrise, шѣ alte asemenea. Нѣ прѣтеа еѣ сѣ'шѣ simplifіche шѣ май mѣлт ортографіа? Рѣтеа prea lesne кѣм not шѣ Italienii чѣѣ negramatisagi. Дар ачѣеа нѣ ар fi fost filosofie; ар fi fost о dovadѣ кѣ нѣ

'шѣ аѣ кѣnoskѣт limba нѣчи аdevѣрѣл шѣ fiinda еѣ, шѣ filosofia сѣтѣ in а кѣnoаште аdevѣрѣл шѣ fiinda ѣ-нѣлѣ lѣkrѣ.

Noi атѣта сѣ не simplifikѣм ортографіа пе кѣт се poate, дѣпѣ кѣм ziseiѣ, шѣ пе кѣт се poate indelentѣлѣ, iar нѣ nebѣнѣлѣ, pentрѣ кѣ nebѣнѣл poate mѣлте lѣkrѣrѣ чѣ нѣ ле poate indelentѣл, адикѣ пе кѣт drentѣл кѣвѣнт о'ва чѣре, ка пе зр-мѣ кѣ gramatika шѣ ортографіа noastrѣ сѣ не інвѣдѣм limba, iar нѣ сѣ не о zitѣм.

Filosofia а zis in totd'азна шѣ май virtos in zilele noastre кѣ tot lѣkrѣл сѣ'шѣ айбѣ нѣмеle сѣѣ; n'a оprit інсѣ ка ѣн lѣkrѣ сѣ айбѣ шѣ доѣ шѣ май mѣлте нѣме шѣ кѣалитѣдѣ. Soarele е rotѣnd; dar е шѣ lѣminos, прѣчѣнѣемте кѣлѣсга, е шѣ чentрѣл sistemѣѣ sale шчл. А ѣї да тоате ачѣсте кѣалитѣдѣ este дѣпѣ кѣвѣнт, а ѣї хрѣпѣ vre зпа шѣ а ziche snre mildѣ in zilele noastre кѣ нѣ е чentрѣ, este дѣпѣ ne-штіиנדѣ.

Adevѣrat кѣ filosofia чѣа аdevѣратѣ о dobѣndim прѣvind la natрѣ, logika limbilor шѣ а gramatіchei прѣvind la konil кѣнд інчѣне а vorbi; dar konilѣл нѣ е filosof, дѣпѣ insemnarea чѣ а adontat'о vorba. А се зѣта чѣне-ва la Soare шѣ а ziche кѣ este дѣпѣ кѣм се vede, ѣн bѣlgѣre де lѣminѣ саѣ де fok, kare rѣсарѣ, aleargѣ пе cher, шѣ аnpѣне пе sѣbt прѣmѣntѣл чѣ сѣтѣ ка о пѣчѣintѣ пе are; snѣ-

ne aceea ce vede kx okii; dar a veni xn Newton mi a nxne Soarele sxb stea la lokxl lxi, a'i da o sistemx, a'l inkongisra de planexi, a nxne pe fie-kare dinti'xnshii de parte dela centrx dxpx legea grextxii sale, mi a spnxne toate acestea dxpx bxbgxrile de seamx ce a fxbkt mai mxlt de kxt kx okii mi kx mintea velgxi; aceea vaxz zik kx filosofie mi a cea filosofie nx perde nimik din pnxgxl mi vrednicia sa nentrx kx nx se invaxz nxmai dekxt kxt teai mterge la oki, mi trebxe pnxcedsbx de atbtea alte kxnoxtinge matematice mi fisice.

A zice cineva kx rxmxneste d, este d mi kx t este iakt t, ex zbx nx vbx vre o gindire mai deosebitx ce trebxe sxb mi ia emitetxl de gindire filosofikx, ba ni xi inkai o gindire de xn om ce mtie o grxmatikx oare-kare. A vedea in sxb dxpx bxbgxrile de seamx ce a fxbkt kx d este t, kx c este c, kx mtie este sce mxi: aceea mi dx sxb indeleg kx omxl aceea, daka nxmai mxlt, a fxbktsb'i treakx prin gindire mi prin panai de kxte va ori vokablxarxl limbei noastre. Astfel de oameni ax fost Iorkovixii, Maiorii, Sxinkai mi alxii, mi cexx-xa mi nxmele lor trebxe sxb fie venerate nentrx toate kxte ax fxbkt, mi nentrx aceea mi sokotesk kx daka 'ia venit kxi-va in minte kx ar trebxi sxb imnestridxm alfabetxl latinesk kx t, ж, d, mi sxb zikx *utrem* in lok de *cerem*, sokotesk

zik kx poate sxb mi dea pxbreca, nentrx kx fie-kare este slobod. Poate fie-kare sxb mi dea pxbreca, fxbx a hxi, ka sxb zik axa, mi e kritika nihte bxbbad, a kxbora dxrxnx zace in nace, mi ale kxbora sxflete, daka Dxmnezexl nostrx este Dxmnezexl lxminelor, al dragostii mi al folosirei, sxfletele lor sxbnt in sinxl Dxmnezeirii; nentrx kx tnxk din viaxz, din mijlokxl lxminei mi al dragostei sxfletele lor mi lxa sborxl mi se resnindea neste cele ce ax fxbkt mi ax skris nentrx Romxnii! Paxe sxb dxm c-e lor morgxi, kx vom mxri mi noi, mi xinste mi venerare la morgxi; cei fxbktori de bine in viaxa lor, Destxl soarta Romxnilor a fost mai kx osebite a prigonii pe cei vii, sxb inxenem inkai dela cei morgxi a'i xinsti, ka sxb ne deprindem a xin-sli mi pe cei vii.

Inkx dox vorbe, Domnule Redaktor, imi adsk a minte kx in skrisoarea d'xntxi ax zis la xn lok; «pxbstele dialekte,» mi in skrisoarea aceea zik iarx: «vor-birea deosebitelor noroade ale tot aveliami naixii.» Mx sokotesk dator asemenea a'mi desvo ta mi idea aceea. — Inkx de mai mxlt s'a tot sxbnt intre Romxnii kx limba moldoveneaskx, transilvanx, bxbnxbdeanx, olteanx, sxbnt dialekte; mi mi se pare gremitx aceea pxbreca. Ex nx vbx intre axesti Romxnii dekxt o limbx, xn singxr dialekt, xn schimatism. Si felxl

vorbirei znci norod rѣѣ s'a noroklit mнѣ akѣm dialekt. S'a пѣтѣт nѣmi astfel dialektele limbei grecești vekі, s'a пѣтѣт nѣmi dialekt limba Ladіsіѣ din kare ksltvindѣ-se s'a fѣkѣt latina, mі chelelalte felѣri de vorbiri ale Italiei, de zndѣ s'aѣ fѣkѣt limbile moderne che dіn de familia latinѣ ; se pot nѣmi dialekte la nemđi limba Sasѣlіѣ mі a Vienezѣlіѣ mі kѣ a litteradіlor ; dar la noi che dialekt este, kѣnd Olteansl kѣ Moldoveansl, kѣ Bѣnѣdeansl, kѣ Transilveansl not vorbi zile întregе mі a se închege kѣ desvîrșire ?

Dar oare limba Romѣnѣ n'are mі ea dialekte? Are negreșit ѣnsѣ nѣ chele sokotite saѣ pѣrѣte mнѣ akѣm, ѣi a noastrѣ în de obște saѣ aчeasta che e skrișѣ în kѣrđile biseričești este zn dialekt al Romѣnilor din Macedonia altsl, mі al romѣnilor din Stiria, din Elvegia mі o parte din Franđa kare se nѣmesk Romandі alt dialekt: mі imі voiș da ksvintsl mai la vale.

Limbele Italiana, Frančeza, Spaniola, Portșgesa, Romѣna de mі aș chea mai mare parte a materialslіѣ din diksionarsl latin saѣ mai bine, de mі diksionarsl latin ęte o kșlegere din materialsl aчestor limbe kѣm se afla pe atъnѣi pe kѣnd se kșltiva limba Ladіsіѣ ; nѣ le пѣtem însѣ nѣmi dialekte astfel prekѣm se aflѣ în zioa de astѣzi ; nentѣr kѣ fie-kare imі are mekanіsmsl sa ѣ schima

tismsl sѣѣ, frasile sale, genіsl sѣѣ, astorii sѣi deosebiđi. Dar fie-kare din aчeste limbe lmi are dialektele saѣ jargoanele sale.

Sѣ venim la limba noastrѣ mі sѣ adѣchem kѣte-va eksemple.

Artikolele Romѣnemі sѣnt: lѣ, le, mі apoi mі în vorbire mі în limba de obște biseričeaskѣ noi пѣnem pe lѣ supre mildѣ la sfîrșitsl sѣbstantivilor mі adjektivilor kѣm: o m ѣ-lѣ, b ѣ n ѣ-lѣ ; iar Romѣnii din Macedonia îl пѣn în ѣiș mі zik: lѣ om ѣ, lѣ bѣn ѣ. În limba biseričeaskѣ saѣ în dialektsl nostrѣ de obște prea пѣđin se așde ѣ skșrt dela sfîrșitsl sѣbstantivilor, adjektivilor, verbilor mі partіciniilor ; în dialektsl Macedono-romѣn se așde întreg: noi zіchem fak' o m' b ѣ n' k ѣ n t' ; Macedono-romѣnsl zіche fak ѣ, o m ѣ, b ѣ n ѣ, k a n t ѣ. — L latіnsk pe znde noi îl immșiem mі il ținim ka i, ei îl pronșndѣ întreg, noi zіchem m ѣ i e r e mі ei zik m ѣ l i e r e ; noi zіchem f ѣ i n t mі ei zik farina.

În dialektsl Romѣn se vede asemenea deosebiri mі altele kare aș пѣтѣт sѣ le пѣiчinskiaskѣ timnsl, întimnлѣrile mі veчinлѣtatea kѣ alte ginte (neamșri).

Skeletsl limbei noastre este latin ; asemenea îl aș mі Macedono-Romѣnii mі Romandii. Noi 'l am skimonosit kѣ chea che am lѣat saѣ ne aș dat astfel de întimnлѣrі mі astfel de veчini, mі Macedono

Românii și Romandii 'l aș îm-
plăt kă alte skimbări dela alți ve-
cini. Noi lăindă-ne dăpă Slavi,
Tărci, Ungari, am îngromat voka-
lile; Macedono-Românii imitind
pe Greci, aș sâbdiat konsoanele.
Noi zicem fă kă t, ei zik fă kă t
noi zicem fa che, ei zik fa de. U-
năl a lăat șna dela streini și altă
a pârștrat alta, și altă a lepădat
șna și a pârștrat alta: șnăl pe
glorie 'la fă kă t slăvă și a l-
tăl dok să. Schimatismăl șnă
și mekanismăl limbei fie-kare
'și 'la pârștrat. Și de va stringe
șine-va kăte trele dialektele așe-
stea, și dintr'ânsele, va kălege
va alege și va alkătsi o limbă,
limba așea va pârștea fi limba ge-
nerală a tătălor Românilor, și
dikșionarălei mai n'ar avea vor-
be streine de latina.

Kă toată deosebirea ce sâz între
așeste trei dialekte în skimbarea
vorbilor și a litterilor, înșă a-
vând tot șn schimatism, pot sâz ai-
bă o gramatikă, pe al kărăi
tîp șnăl sâz deklina gloria și
altăl dok să. — Unăl sâz konjșge
șitiro și sâz zikă șitiiș și altăl
diavisire și sâz zikă dia-
vașiiș.

De vom lăa verbăl cantare il
șăsim în toate dikșionarele lim-
belor de familia latină, afară de
șea franșozeaskă în kare s'a stri-
kat (chanter). Pe șărmă lăznd o
persoană karakteristikă ce poate
așta kă se osibemte o limbă de

alta, șăsim deosebirea. Șare ni-
dă: indikativ present. plăral I-
talianăl zicē *cantate*, franșezăl
chantez, șpaniolăl și portșgesăl
cantais. Iar Romănlă kăntădi
(*cantăți*). Pe șărmă noi am skimbat
pe a lă șăș i și zicem kăntă-
tădi șăș kăntădi, iar Macedono-
Romănlă și Romandăl zicē kan-
tădi, kă așeșamă terminădie ce
karakteriză o limbă, și kă așeșamă
skimbare ce karakteriză șn dialekt.

Adikă voiș sâz desășesek ideea
de șăș: kă gramatika franșozeas-
kă șăș italieneaskă, nimeni nă
poate învăda romănește; kă gra-
matika șnă a Romănlăși poate și
pe-va învăda și Macedono-romă-
nește și Romănește, adăogind
nămăi kăte-va deosebiri ce le fak
kă sâz fie dialekte ale așeleiamă
limbe.

Kă alt prilej, domnăl meș, mă
voiș întinde mai pe larg așșura a-
șestor doșă dialekte făkind o kom-
parație între ele și între dialek-
tăl noștră, și pe șărmă șnindă-le
pe kăte trele, o komparație a a-
șestei treimi kă limbele șșrori:
kare este treaba șnei pșefede de
dikșionar (*) ce se gătēmte a se pșne
șșbt tînar de odăz kă gramatika
despre kare am vorbit în skrisoa-
rea șntăia.

Prîimemte, Domnăl meș, înkă-
dingarea adăncei mele șînstiri kă
kare șșnt al Domniei tale

konfrate mi

plakat serv

I. Eli a de.

(*) Aquest Dictionar se și pussesse sub
typar mai înainte de 1848, din preză

RUGA PRUNCULUI.

cu littere dupō cum s'a promis.

Pater, tu quārui Tata se 'nchină
 Și toți te chiamă genuchi plecând,
 D'al quārui nume terribil, blând
 A Mamai frunte umil se 'nclină.

Țicu quō ast sóre strălucitor
 E jucăria puterii talle,
 Quō sub piciorē'ți è p'a lui calle
 Candela d'aur luminător.

Țicu quō tu singur faci a se nasce
 Mici pässerelle peste câmpii,
 Lași cu-a lor mamă micii copii,
 Le dai un sufflet a te cunoasce.

Țicu quō tu singur semeni cu flori
 Livede, valle, câmpuri, grădine;
 Tu faci verdeața, și fără tine
 Ar' fi toți pomii nefructidori.

La daruri multe l'a ta 'ndolare
 Tot universul este chiebat,
 Nici micul verme nu è uitat
 La al Naturei ospêt pré mare.

cu Erodotu, Xenophonte, Dante, Ilistoria civilisațiunii de Guizot, și altele; Rusii, la 1848, le-au vëndut cu ocaoa și manuscrisele le-au făcut să péră ne mai scăpënd de quāt traductia lui Erodotu. Se mai află încă din aquelle typăriri prin multe case que au servit de asternut pe pereți spre așședărea tapițeriilor. Rumpă quine va voi vre o tapițerie de pe la 1848, 49 si 50, și va vedé de desubt, sau Erodotu, sau Dante sau Homer sau din aquest Dicționar etc.

Livedea pasce 'gnellul plăpând,
 La mugur iedul voios s'acață,
 Puii la mumă a ciupi 'nvață,
 Fug gîndăceii cibul cătând.

Vrabia svolă și ciugulesce,
 Și peste câmpuri passeri se pun ;
 Columbii stoluri, stoluri s'adun,
 Pruncul la măsă strins se lipesce.

Al tîu sânt nume gloriificăm
 In dimineată, 'n amiadi și seară :
 Tu faci pămîntul să ne resară
 Tot que nutresce qua să viăm.

Dómne ! . . dar gura'mi abiă pronunță
 Numele'ti d'angeli gloriificat. —
 Ș'un copil pôte fi ascultat
 In chorul d'angeli que te anunță

Đicu quô îți place exauđi
 Urări adduse dela pruncie
 Pentr'aqueea ênsuși mult curăție
 Que are pruncul fără a sci.

Mai đicu quô umila nôstră dorire
 Răpede-ajunge 'naintea Ta,
 Quô noi cu angeli ammu semănă,
 Quô plin è cerul d'a Ta mărire.

D'acolo daqua propițiu esci
 La innocent'a nôstră chiemare,
 Eu îți voiu quere fără 'ncetare
 Lipsa la tôte Tu să 'mplinesci.

Dómne, Tu apa dă la exvóre,
 La passeri pene spre a svolă,
 La 'gnel dă lapte și lâna sa,
 Și la câmpie roă, recóre.

Dă, Dămne, pâinea la cerșător,
 Și amalașilor întremare,
 La quei în carceri dă liberare
 L'âl fără mamă dă ajutor.

La bunul tată casă unită,
 Copii cu minte ș'ascultători
 Și'n mine, Dămne, să te cobori
 Să fiă Mama pré fericită,

Mitul ast-fel să fiu bun eu
 Că copillașul dela iconă
 Que pôrtă Cruce și o coronă
 Și tata 'l are de Dumneșeu.

În mine punne sânta Dreptate
 Și Adevărul pe buza mea,
 Și quând în sufletu'mi vei vedé,
 Să veđi, Părinte, tot bunătate.

Precum se 'nalță thēmia 'n sus,
 'Nalțe-se ruga'mi pînă la tine:
 Dă lumii pace, Dreptilor bine,
 Și tôte fiă precum le-ai pus.

ILA.

SCENA DE INIMA.

Dizi de dimineață, bogatșl osnel al kontesei de Orsai era sgomotos și însșflegit. Dșpș mișkarea neste tot, pștea chine-va gi-chi kș se gștemte pentru seara o șșrbștoare.

Merș se vedea șșkindș-se la

Doamna kontesa, modiste, kșșștoare și tot șșșș de inkintștoare che daș kși-va șș pșiceapș niște mari proiekte de toaletș. Acela che ar fi pșșș șșebate în bșdoar ar fi pșșș vedea roki șșșșșștoare de rșkoare și de lșks intinse în kabinetșl Dșmneaei, kabinet asemenea de însemnștor pentru dșnșsa ka și kabinetșl ministrilor pentru rege : pentru kș într'șnșl este vorba de memtemșșșl de a'mi

пъстра norodsî susînds'i vorbe de dragoste mi îngrijire, mi altsl de memteușgl de a'mi pьstra amarezsl kь toate mijloacele kroitorici. — Kroitoria mi dresьria este ьn minьnat meurtușg nentьr amьndosь kabinetetele. — Intr'ьn kabinet ministrii sьnt kroitori (kьm am zice pe vorba nestrikatь kreatori) mi intr'altsl kroitorii sьnt mari ministri.

Apoi mi kьsьtьra nь e pьdin memteușg, sь innire cine-va ьeea ьe a kroit, sь potriveaskь kьsьtьra sь vie pe trьp sь akonere felьrini de lьkrьri kьre de s'ar vedea n'ar fi ni^i de kьm nлkьte ni^i norodsîsi ni^i amoresьsi; mi de ьeea kьdi vregi a trьi in lьme invьdadi a kroi mi a kьose, kь e bine la ori ьe intimulare. Memteușgl ьesta este ьn prieten kьtre kьre lьmea e rekьnoskьtoare, kь ьjьnge adikь ьel la desьviruire sь askьnzь o meteaхnь mi sь fakь sь ьeasь, de ьnde ni^i kь gьndsl n'ai gьndi, frьmьsedu ьe ni^i nome-nealь nь era de dьnsa; ьusь trebьe sь mьim kь ьjьnge iar ьel mai ьr^i^ios mi mai nesьferit memteușg kьnd mьin neîndeminarea sa deskonereь ьeea ьe omьsl va sь askьnzь.

Așa kroitorsl mi kьsьtoarea sьnt de neanьratь trebьingь; pre-^stîndeni, ori ьnde se aratь sьnt mьimigi kь: «bine ai venit». Noi ь sь vorbim de o kьsьtoare, mi ьceasta ьe se kiema Ekdoksia, ko-

sia de kьtь-va vreme la Doamna kьntesa; nentьr kь dьmneaci, dь-пь obi^eisl ьe avea pe tot ansl, skimbase slьgile mi toate fetele ьe ьi slьjea mi kьosea.

Kontesa tokmai ismьvise de ьi-tit biletsl ьrmьtor ьe'i zicea:

«Nentьr dьmneata, skьmь kьntesь, am ьmblat pe la toate da-mele ьe le kьnosk, mi am aflat ьin sfirmьt ьeea ьe dьoresti; ь ьfemee de vre ь patrь-zeuî de ani ьkare sь poatь priveghia neste ьslьgile dьmitale; ьmi a lььdal'o ьmьlt. Akьm a emî dela familia ьS... kare e silitь dьn pricina pa-gььbelor ьe a invьrkat, sь'mi im-^pьdineze slьgile mi kieltьielile. ьEa se aflь fьgь kьpьtiis akьm, ьare mi ь fatь de ьin^i-spre-zecu ьani, foarte isteadь mi îndemina-^tikь ьe va nstea sь'di slьjeaskь ьde kamarietь.

«Dьmneata vezi kь intrь in toate ьamьnentele kьsnicemti; voiь sь ь'di dovedesk kь no^iis akьm sь ьmь insor. I^i sьr^t mьinile frь-^moasь kontesь mi neste ьn ьeas ьvois fi la ni^ioarele dьmitale.

«Lord Astolf de Mьrti.»

Kontesa indoi skrisoarea mi o nse intr'ьn kьfьr mit^tel mi frьmos ьnde semьna kь mai sьnt mai multe asemenea hьrti.

Pe ьrmь se intoarse la demoa-sela Ekdoksia mi'i zise: «kьrind! kьrind! sь ьerkьm rokile astea, nentьr kь intr'ьn ьeas trebьe sь ьmi fak o toaletь bьnь.»

Kontesa inqerkr̄ rokile de damask mi de dantelr̄; ii sta de minzne!...

— O ce bine iđi made! ii zise Ekdoksia; k̄s niĉi o rokie n̄s'đi ese ama de bine fr̄mowii d̄smitale zmeri. Kokonigr̄, ginerele ast̄r sear̄ o s̄z inneb̄zneask̄ de dragoste! mireasa l̄si par' k̄e o regin̄!

— Emti neb̄zn̄, resp̄nse doamna d'Orsai, te miri sings̄r de l̄skr̄l miinilor tale, iar n̄s de mine.

— Uit̄-te n̄smai in oglindr̄ mi vezi daka m̄r mir de l̄skr̄l meř.

— In zadar imi s̄rsi d'al de astea. N'o s̄z am niĉi o dat̄r o toalet̄r kare s̄z semene k̄s a doamnei de Alba ce 'i ai f̄k̄kt' o la ĉel d̄z-p̄ z̄rn̄ bal dela ambasador̄l.

Zik̄nd aĉestea doamna d'Orsai se apronia de oglindr̄; se pr̄via ĵm̄tate nlekat̄ k̄s s̄z se poat̄ vedea mi la snate, mi s̄z ia mi o lek̄ie mai m̄st de gradie mi fiind k̄s vorbele din z̄rn̄ desure toalet̄a doamnei d'Alba f̄r̄z m̄j m̄st zise k̄s z̄n ton de int̄rebare de k̄t de int̄pire, indem̄natika k̄z̄toare fi resp̄nse:

— O Doamna mea! ast̄r sear̄ o s̄z int̄reĉi pe doamna de Alba.

Era foarte lesne de a vedea d̄z-p̄ eksursia fiḡrei doamnei d'Orsai k̄s isteada k̄z̄toare resp̄nse tokmai aĉeea ĉe d̄zmn̄eaei vrea s̄z az̄z.

S̄z vedem, s̄z l̄z̄m̄ astea, a-

d̄logi ea; rokiea l̄ei n̄s imi pl̄aĉe; d̄zmn̄eata ai kroit' o ka o rokie de fat̄r mare. Ila abia este z̄n konil. La virsta ei ii treb̄ze o rokie k̄s kred̄l lat.

— K̄s toate aĉestea, doamna mea, te inkredingez k̄s demoasela Ila e kam r̄z̄r̄iđik̄; đid̄ișoarele ii kresk, talia i se desvoalt̄, mi bine ar fi de ak̄m inainte s̄z n'o mai lami ka z̄n konil. Unde o vezi ama mik̄! dar n̄s mai kremente d'at̄t.

— Ce neroad̄r emti k̄te o dat̄r, ii zise renele doamna d'Orsai; n̄s știi k̄s Ila abia este de zeĉe ani? mi ĉine poate s̄z ĵsdeĉe de o fat̄r la virsta aĉeasta de o s̄z mai kreas̄k̄ sař n̄s? N̄s voiř s'o str̄imto-rez la virsta ei mi s'o fak s̄z s̄sefe-re; voiř s'o las slobod̄r.

N'ap̄k̄ s̄z isnr̄veask̄ vorba mi z̄n glas argintin striga p̄rintre z̄ș̄: «Maman, poĉiř s̄z'mi ĉerk rokea?» mi n̄smai dek̄t intr̄ o fr̄moas̄ fetișoar̄, mi intr'z̄n minst se desbr̄k̄ de rokie ka s̄z ĉerĉe pe ĉeea pe kare 'i o ad̄sese; ĉea mai fr̄moas̄ talie mik̄șoar̄ de fetigr̄ sař de konil ĉe poate s̄z'mi ink̄n̄ziask̄ ĉine-va se n̄s̄t vedea la Ila. Un pent alb, z̄n sin mik̄șor mi bine f̄k̄kt, niște z̄meri rot̄nz̄i; z̄n brađ mik̄ rot̄nd ĉe se s̄firniã k̄s o m̄n̄r rot̄nd̄ mi plin̄ de ḡz̄ri. Pre l̄nḡz̄ aĉestea o gradie k̄m mi z̄n d̄z̄h se vedea z̄nde n̄s poate ĉine-

va spune, dar kare se află prețindeni.

Era hărțuitoare a o vedea chine-va, mai virtos în momentul acesta când rokia'i pășin skurtă lăsa să i se vază o plină rotunjioară mi și nițiorăș grăseliș. În sfârșit era și copil; era o nereglare dămnezească, și kolibriș de aer. În sfârșit și adevărat tin de dragostele raișli.

Ceea ce pănea pe chine-va la îndoielă dăka Îa este și copil săș nș, era câte o dată cățără ei arzătoare, zimbetș'i plin de demerdare și de tinerețe, căgetarea'i kare semăna că se oprește și întreaș; asemenea și strățățărăle'i ce da măme-sei și kare era vii și pline de patimș, mai virtos dragostea'i plinș de previghere și de neastimțără către skămniș săș cădelș. Se mie că fetișoarele, mîș să isbească pe chine-va, încep a izbi căte și lăkrș. Că toate acestea când o vedea chine-va că acei ôki vii și neastimțărăđi că acel zimbet rățățios și nevinovat, când acel cășmor blond și bogat de băkle se întorcea că nebăgare de seamă și plin de ris la cea d'ăntăiș vorbș serioasă ce îi adresa chine-va, când băga de seamă șșgrinđă mișcărilor ei, șglobia mlădiere a trășli și alergării ei: zicea: asta e și copil! Îa căerăndș'mi rokea, începș a tînji când o văzș că e tot că pantalon!

— Măman! ce tot că pantalon! o să fiș? n'o să mai șkan de dășșii? akșma sint fatș mare.

— Știi, îi zise doamna d'Orsai, că ori ce cășărie îmi cei, toate di le dăș; dar akșm fiind că emti mare, să mti că nșmai ai niči o cășărie; trebșe să mezi inkisș să lăși neșniile și să te năi pe lăkrș.

Îa dețe nigel din șmșr mi zise:

— O! dăka e așa mai bine voiș pantalonii de căt să nș mș mai jok.

Isteađă cășătoare băgase de seamă că șmșrase pe doamna d'Orsai forma ce dedese ea rokiei fieșei, și nșmai de căt o deskășș kșm să nș băge de seamă komi-la, și zise că o ia că sine și peste căte-va ore o va trimite întokmai dăș doringa kontesei.

Kșm porni cășătoarea, kontesa se dăse să dea porșni șne a se găti toate pentrș vizitele ce era să priimească. Ea da o serată șnde priimeca familia cea nșș în kare era să între, pentrș că mșritimș ei era hotărît că lordș Astolf de Mășfi, a cășăia stare era de mijlok, dar a cășăia șneđe mi dăș îl fșcea să fie dorit de mai mălte lăđi (kokoniđș săș fatș mare englezească). El fșșese hărțit de frășășgea kontesei! mi de titlș ei strein, pentrș că Londra șnde lokșia de și an, nș eră đara ei. Asta era și kăvint mai mălt pentrș kare i se

Intorsese kapel jænelsi lörd. Englesii sânt prea pædin naðionali în pîrîcina fræmæsedii, şî franche-sele le plak mai mælt dekæt femeile din çara lor.

Kæ toate kæ era væðævæ şî kæ æn kopil, kontesa era însæ foarte tînærvæ şî çei kare îi da doævæçi şî çinçi de ani ereaæ prea indræsnedi.

La Paris, kæði o kænoskæseræ în çel din tæiv al ei mæritiæ, zî-çea kæ nænta ei a fost o næntæ de învoire; kæ D. kontele d'Orsai era bætrin, kæ ea niçi o datæ næ simdise dragoste nentæ dænsæi, dar s'a nærtat astfel kæm sæ o kreazæ toði kæ îl izbeşte. Fræmæsegea ei fiind kænoskætæ şî hotæritæ, ea voi sæ mai adaoge pe længæ dænsa şî virtætea. Se zî-çea înkæ kæ avea o mare patimæ sæ æzæ læmea vorbind bine de dænsa şî ori ænde s'o æræta sæ strævæçeaskæ şî sæ fie admiratæ. Kænd nærdæ pe kontele, era de opt-sære-çeçe ani, şî se træse næmai dekæt din adænræi.

Avæ ætænçi o dægere şî jale de kæði-va ani, kare fækæ mælt efekt între oameni şî îi adævogi la næmele çel bæn. Insæ sæ osteni d'a 'şî înkide fræmæsegea în singsærtate; bægvæ de seamæ kæ næ îi e de æjæns sæ fie fræmoasæ næmai nentæ sine, de şî s'ar fi zitat în toate oglindele kasei; nentæ kæ ele şî de næ era oarbe læ fræmæsegea ei, era însæ mæte,

şî ea næmai æziæ sæ'i zikæ çinç-va açeeæ çe face slava tætlor femeilor: «fræmoasæ este!»

Se întoarse în læme strævæçitoare şî næ profæmatæ întokmai ka rosa dærvæ çe treçe noantea; aflæ la niçioarele sale mælgimeæ de adætorori şî mai mare dekæt kænd næ era væðævæ.

Insæ ætænçi dragostea kætre fie-sa singsærvæ sæmænna kæ o okærvæ şî îi æjænge; era æn fel de næmæ. à la Sévigné. Ingrijirile çe da a-çestæi kopil era o nævçere, æn fermek, o graðie mai mælt, şî kæ dænsæle i se indestæla toatæ do-ringa de a strævæçui şî de a se deosebi din çele-lalte femei. Pre-tæstîndenî o adævæa drent exemplæ ka fræmossl în perfekðie.

Şî kæ adæværat înkæt nentæ fel-l sæð de fræmæsege era o regæ-laritate desnædæjdsitoare nentæ açi çe îvbesk alt çeva şî næ o gvædinæ françozeaskæ.

Avea æn kap fræmos greçesk, ænde okii, fræntea, gværa şî din-ði era færvæ asemænare. Era nat-ði, şî înfæðimeæ kæ desævîrvîre fræmoasele forme antiçe. Pelea îi era de alabastræ şî faða de tran-ðafir înkæt n'ar fi nærtat krede çine-va kæ sânt fireşti, daka n'ar fi înkredîngat'o açeasta kamariera ei.

Atæt şî îi izbiæ pe mika sa Îa înkæt jænedeæ'i kæştiga şî mai mælt întræ açeastæ. Kopila îi era æn fel de næstîmatæ çe fævçea sæ îi se vazæ şî mai mælt fræmæsegeæ

întokmai ka zn rabin Inkongisra, de diamante; era o mikr pnyshz che pare kь o fьkьse natsra intr'adins nentrs dьnsa.

Ha era o fьutьrь ama de finь mi de delikatz, inkьt kьnd era de trei ani kredea чinc-va kь e de zn an, mi kьnd era de шase ani, o kredea de trei. Ama natsra era mai vrednikь de osindit de kьt kontesa nentrs kь insьmi voia ka lьmea sь kreazь kь Ha are jьmьtate din virsta sa.

Doamnà d'Orsai era prea mьlt mьldьsmitь kь aчeastь jьkьrьie a natsrei kare o intinerea ne dьnsa intinerind ne fie-sa. Semьnà kь singsrь se amьgea; fi strimьora desvoltarea mi sborьl faksilьdilor, o trakta ka p'ьn kopil rьsfьdat lьsind'o fьrь invьdьtьrь kь sь nь fi grьbeaskь pьmьirea jьdekьtьii.

Biata kontesь! se infiora poate la ideea kь kь kьt Ha din an in an kьmtiga, kь atьta ea perdea in jьneде; kь fie-kare fir чe'i kьdea din kap, kreшtea in kapьl fie-sei; kь fie-kare frьnzь che kьdea din frьmssejile ei slьjia de a imьpoboi aчel trandafir kare intr'o zi era sь se fакь femee, mi đaka ea n'ar fi vrьt de bьnь voie mi de timьrьiь a da lok aчestsi mone-nitor al frьmssegei sale, ea o des-trona in silь; kь in sfirmit kьnd va sosi virsta in kare o fatь trebьe sь se mьrite, atьnчi mьma negre-mit trebьe a se lepьda de kьrtea mi inkьrьile che fi fак nentrs sine

mi a priimi sь'i sьrste jьnii mьi-nile nentrs okii чei frьmomi ai fie-sei, mi vezi znà ka aчeasta poate kь nь ar fi pьstet sь o sьffere kontesa; ea, kare in toate dimi-negele indatz kьm se skьla, aler-ga sь se sfьziaskь kь oglinda mi sь vazь daka ne frьmosьl sьx kin visele nouьii nь adьseserь vre o sьmbьrь sьigamь de sbirьitьrь.

Ha dia noroчire nь insьfla ast-fel de tьmere, kьчi era frьmoasь insь mikr, veselь mi kopilьreas-kь, era originalьl adevьrat al mi-niatьrelor lsi Deveria. mi nimeni nь'i da mai mьlt de zece ani. Kь toate aчestea d'ar fi sokotit чine-va adevьrata virstь a kontesei mi a fie-sei, tot ar fi aflat'o kь toatz grija чe avea doamna d'Orsai ka sь skimbe in tot azьl slьgile. Ama ea hotьri sь se đakь la Londra, sьnde inkirie zn osnel mьreg in bogatzьl kartier dela Uest.

Timea o kasь kьm nьmai de kьt bьgarь oamenii de seamь ekina-gisьl mi kaii sьi se intreчea kь чei mai frьmomi dela Hyde-Parek, St. James mi Neusington sьnde eklin-sea ne chele mai elegante prin po-doaba mi frьmssegea sa.

La aчeste primblьri o vьzьse lordьl Astolf, jьne frьmos kь talia elegantь, kь fada blьndь mi kь sьffetsьl simnьl. El se inчerkь sь plakь kontesei, insь ea sьrьi in prinчiniile sale de onoare. se im-protivi jьnelьl Lord, kare nь vьzь

aft mijlok snre a o dobindi dekt' a'i cere m'na.

K'rs'toria a'ceasta z'nia intr' sine tot ce poate pl'cea adev'rs'li; kontesa era fr'moasz, se ar'la j's-n'z mi avea o stare insemn'toare. Lord'el Astolf era fr'mos k' d'x mi j'sne, foarte j'sne poate nent'z o v'ld'v'z ce avea o fat'z.

Reflek'ia a'ceasta poate k'z o mi f'k'ase kontesa intr' sine; ins'z Ila era z'n konil, mi pret'stinden' m'zmei ii da doz'z-z'ci mi c'nci de ani.

N'z era sig'zr k'z lord'el Astolf s'ar fi amozat de kontesa, afar'z n'zmai daka n'o fi fost nent'z fr'm'seagea ei. Lord'el Astolf de mai m'lte ori i'mi imp'zta nent'z ce, k'nd era l'ng'z kontesa, n'z i se p'zrea ceasz k'z trece mai repede dekt'z airea. O m'ic'inz nent'z kare se lini'z mi mai m'lt de kasa doamnei d'Orsai era mi mik'zoara Ila! ideea de a fi tat'z a'cest'z konil ii f'zcea cea mai mare pl'z cere.

De mai m'lte ori doamna d'Orsai il p'zinsese p'rivind la a'ceast'z mik'z f'znt'z k'z at'zta b'z'gare de seam'z ink't'z mi ins'zmi ar fi nis'm'zit daka Ila n'ar fi fost z'n konil.

Voi'z ka s'z m'z fak p'rofesor'el Ilei, z'icea el adesea kontesei, voi'z s'z desv'olt p'retim'p'ria ei in'gelegere.

K'z adev'zrat, a'ceasta avea o i-maginatie ce sem'na k'z p'z'r'nde

mi soarbe tot. Lord'el Astoff k'z toate k'z era de z'n karakter reche mi serios, se j'ska ins'z k'z a'cest konil ka mi k'nd 'iar fi fost sor'z mai mik'z, mi Ila k'z d'zns'el ka mi k'nd 'iar fi fost frate mai mare.

K'z't nent'z kontesa, ea iz'bia intr'z adev'zr ne lord'el Astolf. Ak'sm in't'ziamidat'z sim'p'ia dragoste nent'z a'cela ce'i vorbise de fr'm'seage.

Kontesa d'Orsai i'mi terminase a doa toalet'z de diminead'z, k'nd veniser'z s'z'i snre k'z vine Lord'el Astolf. Fr'mozii ei obraji se ak'uzer'z de o indoit'z fad'z de ros'z, mi dete o ar'znk'z't'z de oki'z in oglind'z.

J'snele Lord intr'z, s'z'r'z m'z'nile kontesei mi'i zise k'z e mai fr'moasz dekt'z a sear'z.

Urm'z a'i mai sn'ne mai m'lte nimik'zri la kare resp'znsse mi ea. O in'tre'z mai ne z'r'm'z des'zre konil'z. Doamna d'Orsai era s'z o kieme k'nd o sl'g'z veni mi'i susse k'z o dam'z va s'z'i vorbeask'z.

— Negrem'it k'z este p'rotegiata mea zise Lord'el Astolf; te las s'z vorbeshi k'z d'znsa, mi e'z pin'z at'znci m'z d'x s'z g'z'sesk ne Ila in g'r'din'z.

— De ce n'z mezi? resp'znsse kontesa. Treb'ze, d'omn'zle, s'z te o-b'ic'inzeshi k'z b'z't'zile de kap ale kasei. Pe l'ng'z a'ceast'z, vei vedea daka i'di pl'ace dama a'ceasta; asta e mi treaba d'zmitale.

— Ei bine kontes'z, g'z'mi'z daka n'z te s'z'p'zr.

Doamna d'Orsai se ardikă ka s'z priimeaskă pe damă ce intra; abia o zări mi îngălbeni nșmai dekră. Iar dama ce venise, din protivă, făkă o esklamagie de bșkărie mi strigă :

Ce fericiire kă mai văzăiș pe doamna kontesa! maika Hei mele! șnde e skșmșl meș konil!... Pentru kă mi dșmneaei 'mi e konil, zicea femeea îndrentată kătre lordșl Astolf; eș am kreskăt'o, eș 'iam fost doikă! .. o ce konilam frșmos!... kăt de frșmos trebșe s'z'i fie akșma kșpnșorșl ațela blōnd!... Dșmnezeșle; am azit vorbind de mșritiș... negremit kă Dșmneaei se mșrită! ce fericiire! s'z trășek eș oare s'z'i leagăn mi konilamii dșmneaei!

Și biata femee plăngea.

Kontesa vră de mai mșlte ori s'z opreaskă ațel șiroiș de vorbe, dar fș kă nepștingă; pentru kă inima femeei avea trebșingă s'z'și dșuarte bșkăria; Lordșl Astolf ce nș perdșse nimik din kăte zisese ea, voi din protivă s'o fakă a mai vorbi.

— Bșkăria te amăgește zise el, Ila n'are virsta de mșritat.

— Nș, nș, zise kontesa, dșmneaei 'mi a șitat de kând nș ne a mai văzăt.

— Fereaskă Dșmnezeș! kșm s'z 'mi șit eș konilamșl meș! Ila mea a avșt çinçi-spre-zecșe ani în lșna ațeasta. Am o probă kare vș va tațe s'z kredęi. Fie-mea kare îi

este sor de lanț, Lșisa mea, are çinçi-spre-zecșe ani mi jșmștate. O s'o addșk mi pe dșnșa s'z înbrădișeze pe sorș-sa.

Kontesei îi venia s'z stringă de găt pe mșierea asta, ce par' kă a fost bșodită s'z vie s'z desveleaskă o taină kare eș o askândea kă ațta grijă. Așa dete dșmșl kă șn.kin foarte sek doiței fie-sei mi dșpă ço eșni, kăzș pe kanapea mi leșină.

Negremit va zice çine-va kă ațeasta ce făkă era șn lșkră foarte neîndeminatek; țnșș kontesa era foarte slabă de nerve mi trebșerș prin minte'i ațteia simtimente în așa nșgînă vreme inkăt o s'z bșiseră kă totșl; era șn fel de lșpă ce se s'zfirmă kă o'krișă, çei kare nș aș kșnoskăt pe kontesa ar fi pștat zice kă leșinșl ațeasta era p'fășkăt; însă noi kari vedem ați tot s'zșfletșl ațestei femeii desvșlit înaintea ațelșia ce izbiă ea, aflșm șn lșkră p'nea firesk, mai virtos într'o damă kare în viața ei çele mai mari nenșoroçiri 'i aș fost niște miçi mi șșșrele s'zpnșrși.

Lordșl Astolf kiemă oamenii într'ajștor; el fș șmilit de ațest leșin kăzși nș'i pștea îndelege kă desvșvirmire taina.

Ila eșind mi ea la șgomotșl ce 'l p'riçinși ațeastă împregișrare, alergă la mșmă-sa pentru kă o izbiă din tot s'zșfletșl. Lakrșmile mi înçensă a'i șda obrăçiorii; kă

totul părăsindu de starea mamei-sei, nu alergă decât obiceiș a se arunca de grămăji bănelși săș amik decât kăm îl nămea ea; însă în, dată ce'mi venise kontesa în simțire mi ea se încredință kă desvîrșire despre sântăteata mamei sei mi deskise brăgele mi le întinse asșura lși kă să o ardiche de jos mi să o sârște decât obiceiș ne frunte.

— Bon jșr, tătămors! meș, îi zise ea, nu mai fii trist, maman nu mai e bolnav!

Lordș Astolf, nu avșese timp să prevază mimkarea Hei. Măniile îi tremșră diind așeastă konilș kare se încolțiche ne dănsșl, kă șn bșoa: bșzele'i nu kșteza să se anronie de fruntea ei; el era galben mi zăpșcit; genșkele i se încovșia, inima îi bștea kă repenjșne: nu kșteză mai mult să atingș așele kșșide bșklate ce înșnda a lși fadș. Ea îl sșrște, dar el nu kșteză a o mai sșrștă.

Ceea ce deskonerise doika, îi amestekase toatș fiindă. Așest jșne al kșrșia sșșiet era atăt de rșuinos mi kșrat, tremșra înainte așești konil, în dată ce utiș kă are chinș șrezeșe ani! în dată ce utiș kă este de o vșrște a îndelege mi simșdi o sșrștare!

O nșse jșș, mi se așrșz kă totșl nemikșt ne șn jșș ce era lșngș șine; toate kuardele inimei sale era șgșșite. Ceea ce se nșmește amor, ferbea într'șșșl nentș

Ha. Inaintea sa vedșea o amantș kare, fșrș să utiș, îi da o fașoare ce ar fi fost fericit de a o urșimș.

— Dar, ce ai? îi zise konila, rezemșndșse ne jșmștate de geșșnkii lși! ce ai bășșl meș amik euti galben, ce! mi ts euti bolnav?

— Nu, n'am nimik mika mea. Ha, n'am nimik.

Șșena așeasta toatș, de mi mai multș, kontesa o îndeșeseș: ea isșbia, mi sșșietș săș avea o simțire mai mult! avea așea simțire delikăț kare fașe ne cel kare isșemte să kșnoaskș simțimentele cele mai așkșșne ale isșbitșși săș isșbitș sale; ea simșea bine, kă kă kșt's a șilit să așkșșz vșrșta fișei, kă atșta așeasta i se fșcea mai de primejdie; ama din minșșl așeșta înșșeș a fi rivalș mi gełoasș.

— Dăte de te joakș în grșdinș, zise kă șn ton șskat fișei.

Biata konilș, se dăse kă totșl mimkăț de tonșl mamesei.

Eksșresia de așrșime ce nșse în frasa așeasta, fșkș ne Astolf să nearș ori ce rșmșșidș de dragoste mi aplikare ce mai avea nentș kontesa; el lșz drent rșștate așeș ce nu eră de kșt nșmai. dșrere: Dragosteș femeilor, așeșea are kinsl așeșta, Bșrșadii ce nu le îndeleg, înșșeș a eksplikă așemenea pșrșșri decât kăm fșkș Astolf în momentșl așeșta.

Femeșea așta e reșe, plinș de

deșurtezăne, koketă, zicea Astolf, mi nă nă izbente; dar se amăgea : biata kontesă nici o dată nă'l izbise ka akem.

Situația lor la amindoi era foarte anevoie : Lordul se prefăcă că are tot acele simțimente pentru kontesa. Și se dăse, fărâșind-se că va veni el cel d'ntîiș la adănarea ce se prepara pentru seară.

Ajungând akasă la sine, se puse pe gânduri, mi gândurile sale nă fără de căt nămai la mika Ha, mi la mijlocul kăm ar face să desvleaskă acestă konil să'mi mtie virsta. Pentru dănsul se sokotia că este o ferichire nemărginită a se mtie că el este cel din țără kare a mîșkat ațel săflet! că el este kare țntăieamă dată a fărăkășă bată ațea inimă mără nîntă aci la ori ce răsăns de dragoste! se sokotia o ferichire a okna el cel din țără ațea kăgetare de chină-spre-zecă ani, kare întokmai ka sū krin askăns, nă se arătase la kămină, kredea de o ferichire a face ațeașă inimă nedomerită a epelă literă kă literă vorba : i x b e s k !

Hotără ka înșșă într'ățea seară să o fără să'mi kănoaskă virsta ; pentru că nămai izbăă pe kontesa.

Viind seara la adănare, okii își nămai kăștară pe kontesa ; era neșădionă să vază pe Ha.

Balul era strălucitor. Doamna d'Orsai noțise pe ței mai însemnădi din Londra, mi toți venia

să ferichite pe lordul Astolf de înșăritoarea își.

Lordul Astolf abia răsăndea la ațele ferichitădi, pentru că el nămai gindia la nimik de căt la Ha.

Kontesa nă'l merdea din vedere. El era în desmărdășire că nă vede sosind pe ațea ce izbente, kănd de o dată ea alergă ka o nebună înningind oamenii mi fărăkindă'mi drăm să ajungă la dănsul.

— Joci ță kă mine, bșăl mără amik ? îi zise ea kă glasul ei cel frămos mi konilăresk.

Și zikăndă'i ațesta îi mi lără brădul mi se puse țea din țără în fără mi în kășel dăngăși în nîngănd pe toți.

Toți se silia ai face lok mi a se adăna pe lingă dănsă să o vază șberind ka o nasere în mijlocul ațelă vifor de dăngășitoare. Toți se mira de dinsa. Era ama de grăgioasă, ama de bine înbrăkată ! rokea ei albă de *gros de Naples*, kă o formă simlă koketă îi skotea talia ama de bine mi fărățea să i se vază rotănzii șmeri. Rără ei frămos mi blond kădea în bșkle pe șmeri, mi delikatele ei uiciorășe se vedea mi mai bine kă pantalonii kokeđi mi șșșri țea kădea așăpra nălei.

Toată persoana ei era o delicioasă fărășă, mi doamna d'Orsai ar fi fost mi mai mîndră în seara ațesta dekă tot-d'ășna, daka n'ar fi avăș șn kăvint de a fi geloasă.

Și așa geloasă! fie-sa i se fâkăse rivală, și toate lăzdele ce puii-mea despre ea îi pârândea inima ka niște kăgite.

Lordul Astolf din piovivă, niți odată nă fșese atât de fericit ka astă seară, vâzind'o admirată de toți. El o lăzda în inima sa mult mai presăș dektă cei-lalți, kă toate kă nă zicea nimik, și sta sfiiț și reche în mijloksl koncertăși de lăzdele ce se învâgă în pregistral ei; dar vine ar fi blygat de seamă ar fi vlyzăt kă okii lăi zik kă mult mai mult.

Doamna d'Orsai kare vlyză acesa, sferia grozav. Lordul Astolf nîndi timpsl kând kontesa emi să dea ce-va porzuchi, și în koldul znei basmale ce Îa dinea în mlyz, fâkă să i se strekoare ză bilet; pe zrmă îi zise inchet ka să azză nșmai ea:

— Citește biletul acesa, flyz să te vază maikă-ta. Frasa acesa fș elektrikă nentz Îa; i se pzyz kă se lăkrează în sine o skimbare oare-kare. Kșm se termină kontrădandul, alergă în grădină și çiti:

«Îa, ts ai virsta de a izbi; te amzygesk toți ka și ne mine; află kă nă mai emti konil; emti de çinçi-spre-zech ani!»

Ea çiti și reçiti rîndșrile acesa; i se pzyza kă visează. Mișkarea ce se fâkă într'nsa nșmai aveă hotar, inima'i blytea kă renejișne, și szygele'i çirkșla amrins

și iste în toată fiingă ei. Obra-brajii i se amrinseserz de ză în-în-doit amternăt de rose; niçioarele nă nștea să o mai die; se așeză pzyin pe bankă. Ideea de a intra în salon și de a vedea pe Lordul Astolf, o arșenka într'o țăr-bărare neshșz.

Kșm să se askenz de kzytzyrile mșme-sei? se sokotea ea; dar mișkarea'i nentz Astolf o invyda ce trebze să fakă. Reintz în salon tremșrîndă și plînz de rșmine întokmai ka ză konil kzyzi îi dăș drșmă delă o pedeanș. Persoana de kare voia să fșgă pe acesa o întlyni întlyș.

Lordul Astolf o amțenta; okii lor se întlyniră și își ziserz îm-preză: te izbesk!

Kontesa sșrampinse kzytzyrile lor, se înfiorz, nentz kă çiti tot.

Tot ce o okșnă akșm eră să dea ză sfirșit acesei drame într'ză kin strlyçitor nentz sine. Klyte-va zile dșpă acesa lordul Astolf puiși skrișoarea zrmlyoare:

«Domșle, de astzy în opt zile çiti dăș mlyna fie-mei.»

Biata kontesz se trase într'o mlynștire, dar pînz să pzyzșeaskă lșmea, porzuchi sș și fakă mormintul, znde skrișe acesă kșvinte:

«Moartă! Ia doză-zechi și çinçi de ani.»

LITTERATURA. (1)

In anul 7171 dela zidirea lămii, se vede o Psaltirie tipărită românește în versuri și alfabetic de Dosoteiș Mitropolitul Moldaviei în zilele domniei Ștefan Petru, adică tipărită de 176 de ani. Dăpă această carte se poate vedea că și cum se știe bine-va în vechime că atâta limba românească se apropie mai mult de limbile sârori; Pre lungă această, de mi limba noastră, neclătinată încă pe atunci, însă se vede stăruirea acestui mitropolit la prosodia și cadența versurilor. Osteneala autorului se arată în cazul cărții că a fost de cinci ani

Făcând o pădure de seamă asupra acestei scrieri se vede:

- (1) Cu acest articol se vede începutul unei cercetări și culture noue a limbii, puse pe adevăratul său drum, un început de a da limbii române propriile sale adevărate, a se cultiva prin toate sale, curățându-se de toate părțile eterogene și pălăsite. — Ramurile nu pot avea suc și viață de cât dela rădăcină. Acest articol este un început al radicalismului în literatura noastră. Începutul a fost bun quod incepit dela început; dela ceea ce au făcut antenații nostri. Epistolele precedente către Redactorul foiei din Brașov, și ceea ce următoare, sunt preparativele pentru un asemenea început basat pe originea limbii și pe natura ei. Cultivatorul limbii nu este un inovator, ci un conservator care continuă calea străbunilor nostri. (1862)

în locurile verbale în bruckare interpretându-se vestire și nădăd:

Psalmul Bine-kuvintează :

«Къ тѣ те 'nvesti къ lămină

«Къ soarele 'n zi senină»

În același psalm se vede la foaia 88, vers 9 :

«Și kolonii când l'e sete

«Тѣ'i adăni fără skămpete.»

Vorba adevăr se vede în genere feminin «adevera» (psalm 88).

Vorba *sob* săș *slugă* se vede arătată adesea prin vorba *șerb*. Foaia 219 vers. 5: «dă șerbului tăș plată de viață.»

Vorba *sfint*, *sfinte*, interpretându-se vede *șant*, *șante*.

Timpan: fără șerb se vede: *șerb*.

Fraza «sure ce» se vede «a ce» (foaia 132 psalmul 73: «A ce Doamne.. în lok de: «sure ce doamne... acest «a ce» se vede și în psalmul 2 și în mai multe locuri.

Vorba mitru săș șerb (atât de șerb) se vede «matrice.»

Se alătură aici și un psalm întreg pentru ceea ce se atinge de versificare și măsura :

KATISMA VII.

Psalm 46.

Limbele șă salte

Къ kăntече 'nalte

Șă strige 'ntărie

Glas de bășerie.

Lădind pre Domnul

Șă kănte tot omul:

Domnsl este tare,
 Este 'mnrat mare
 Preste tot nrmintsl
 Și dine ksvintsl.
 Sursu-ne-aș gloate
 Și limbile toate
 De ni's srbt ničioare
 Limbi de pre srbt soare:
 Alessiaș mie
 Parte de momie
 Țara cea dorit
 Kare'i girsit
 Lsi Iakov isbitl
 Ce'i dine ksvintsl;
 Mila s'ni arate
 Cea de bnrtate
 Sre noi tiklomi
 Prekrm ne srbn momii. —
 Pre virsri de mnte
 S'ard glasri mste
 De bchine mare
 Kș nalt kntare;
 Kș s'aș sxit Domnsl
 S'v vazl tot omsl
 Kntagi in lste
 In zikrtari mste;
 Kntagi pre 'mnratsl
 Kș n'i ka dñs altsl,
 Sș domneaskl 'n lme
 Kș slntsl sș nme
 Kntagi sș 'ngdeagl
 Preste lmea largl
 Kș Dsmnezl poate
 Pre limbi neste toate
 De le imblnzente
 Și le 'mnrđdente:
 Skaznsl de razl
 Unde va sș mazl
 Domnsl din direanta

Sș 'mnrđeaskl plata
 Pre boieri ne gloate
 Pre limbile toate
 Și cine se 'nalđl
 Din fire semeagl
 'la vedea tot omsl
 Kșm 'la čerta Domnsl.

Ka sș se poate kompara krt a
 kiitigat limba noastră in elegan-
 đl și a nerđst in kompozitie și
 kreagie, și ka sș se poate vedea
 și simplitatea și neingrijirea sti-
 lslri de atnri, alrtșrm inkl și
 Psalmsl čel dñp žrm.

Едіція в еке.

«Mik era intrl fragii mei și
 «mai tinrl in kasa nrntelri meș.
 «Pșteam oile nrntelri meș.
 «Mnsl mele fčerl organ, și
 «degetele mele inkierl psaltire.
 «Și cine va da de mire Domnslri
 «meș? — Singrl Domnsl, singrl
 «va așzi, singrl aș (1) mnat pre

(1) Timsl trekst nedefinit komus din
 verbsl avere și partivinsl trekst in
 krdile biseričenti la persoana a
 treia s'a legisit in lok de a zice „a
 mnat“ dñp kșm se zice in vorbi-
 re, sș se zikl „aș minat“ ka la nrl-
 ral. Običinsinga ačasta vine,
 krez, dela tradskdia din krd-
 dile evreenti saz a testamentslri
 vekrl, žnde nretstindenl žnde se
 vorbente de Dsmnezl saz nsteri-
 le čerenti, verbsl se nne la nrmrl
 nrlral kșm in lok de a zice Dsmne-
 zel fčkl, zice Dsmnezel fčkrl,
 Domnsl porvčente, Domnsl porv-
 česk, ama și in lok de Domnsl a
 mnat, Domnsl aș minat sl. (P. E.

«Ingerul s'ăș mi m'aș skos din p'rs-
«toriile oilor p'rintelși meș mi
«m'aș pom'ădit k' oloiz semnării
«sale. Frații mei chei b'ni mi mari,
«mi n'ă bine-vr'ă intr'ănușii Dom-
«n'ă. Eșitam in intilnișă ino-
«pleni'ășă, mi m'ă blestem'ă k'ă
«idoli'ă s'ăi, iar'ă eș sm'ășă de la
«d'ns'ă sabia de l'am desk'ăp'ădi-
«nat m'am ridikat okara dintre fi
«l'ăi Israil.»

Ediție nouă.

«Mik eram intr'ă frații mei mi
«mai t'nr'ă in kasa p'rintelși meș.
«P'ăsk'ătam oile tat'ășă meș. Mii-
«nile mele aș f'ăk'ăt organ'ăș, dege-
«tele mele aș alk'ăt'ăit psaltire.»

«Și cine va vesti Domn'ășă meș?
«inșămi Domn'ășă, inșămi m'ă va
«așzi. Inșămi aș trimis inger'ășă s'ăș
«mi m'aș l'ătat de la oile tat'ășă meș
«mi m'aș șns k'ă șnt'ăș de lemn
«al ingerii sale. Frații mei b'ni
«mi mari, mi n'aș bine-voit in-
«tr'ă dinșămi Domn'ășă. Eșitam in-
«tr'ă intinșămarea chei de alt neam
«mi m'aș blestemat intr'ă idoli'ă
«s'ăi, iar'ă eș sm'ășgind sabia de la
«d'ns'ășă, l'am t'ăiat k'ăp'ășă mi am
«ridikat okara dintre fi l'ăi Is-
«rail.»

La sfirșit'ășă așteșă psaltirii se
v'ăd așemenea vers'ășăle șr'm'ătoare:

«Neam'ășă d'ărei Moldovei, de șnde deraz'ă ?
«Din d'ăra Italiei, tot om'ășă s'ă k'reaz'ă.
«Fleah șnt'ășă, apoi Traian aș ad'ăș p're a'ăche
«Pre ștr'ăm'ășă chestor d'ări de neam k'ă fer'ăche.
«R'ășădit'ășă d'erelor șotarele toate
«Pre șemne che ștaș in ve'ăi a se vedea poate
«El k'ă v'ăda cheșăi neam d'ăra Rom'ăneash'ă
«Impl'ășă Ardeal'ășă, mi Moldoveneash'ă
«Șemnele ștaș de se v'ăd de d'ns'ășă f'ăk'ăte
«T'ărn'ășă Severin'ășă s'ă 'n'ăk'ăte 'n v'remi m'ăște, ș'ăf'ă.

K'ătre DD. Prenșmerang'ăi.

K'ă N'ăm'ășășă viitor 24 se im-
plin'ăște period'ășă șnt'ășă al așe-
șteșă foi. Redak'ăia n'ă k'ăt a p'ășt'ă
s'a silit k'ă artikolele ei s'ă kores-
p'ănșă k'ă titl'ășă che i s'a dat, mi
s'ă m'ășg'ămeash'ă am'ănd'ășă șekse-
le. P're'ășă ei de șn galben pen-

tr'ă 24 N'ămere, ori cine poate
sokoti k'ă abia a fost mi este in-
dest'ășă a se p'ăti grav'ășăle de mo-
d'ă; iar tekșt'ășă, din mi'ăi ekono-
mii s'a in'ăriit k'ăm s'ă vie mai
f'ășă ș'ăp'ărare D-lor prenșme-
rang'ăi. D'ăka materia k'ăp'ănșă in
așteșă 24 N'ămere o va g'ăsi che-
ne-va p'rea șerioașășă p'ent'ășă șn j'ăr-

nal de mode, m̄ sokotesk dator a ar̄ta k̄t skop̄sl ačestei foi n̄ a fost mi niči n̄ este a ar̄ta abonajilor s̄bi moda; ći k̄ mij-lok̄sl modei s̄b poat̄ aj̄nge in m̄nile fie-k̄r̄sia. Къди а̄ t̄p̄rit k̄r̄đi not a fi mart̄ri din p̄-đire k̄t la noi đ̄r̄b će ne este na-đia prea mik̄, apōi mi ćiitorii s̄nt foarte p̄đini. Niđele nestriđ̄t̄re, k̄r̄te-va blonde mi p̄l̄r̄ii, m'am sokotit k̄t poate vor trage k̄rio-sitatea dameilor a vedea mi će e-ste skris, mi k̄rioizitatea deuteu-t̄nd ḡst̄sl, va p̄tea ad̄če folo-ss̄l će 'mi a prop̄s redaktor̄sl a-čestei foi. Skop̄sl ačestei foi in-k̄ n̄ e implinit, mi de ačeea se va s̄rma ćink̄ mi in al doilea pe-riod. A deuteuta ḡst̄sl ćiit̄sl̄i prin fel̄rimi de noveuti, a sl̄ji de oare-kare folos tinerimei de am̄ndox̄ seksele prin p̄blikarea prod̄sk̄điilor litterare ale sk̄fiito-

riilor noutri; a fi in oare-kare kin ka o archiv̄ a p̄r̄nčei noastre lit-terats̄re; a rekomanda Rom̄nilor litterile momilor lor, a'i face a se deprinde k̄t đ̄nsele, a le isbi, a le ćiinsti mi intr'̄nsele a'mi ve-dea limba; a p̄mi trentat p̄n̄ k̄nd va aj̄nge a se p̄blika toa-t̄ k̄ ačeste littere; ačeasta este k̄get̄sl mi solia ačestei l̄kr̄ri. Kalea este anevoie, mi k̄đi ā ćiitit k̄t b̄rgare de seam̄ ćele ko-prinse in period̄sl ačesta ćint̄ī, not vedea p̄n̄ x̄nde a aj̄ns mi k̄t đ̄r̄m are s̄b mai fak̄. K̄ ačeleami ekonomii prin kare s'a s̄rmat t̄p̄r̄irea p̄n̄ ak̄m, se va s̄rma mi de ači inainte, mi dori-torii a n̄ li se p̄reks̄rma trimite-rea foilor, vor bine-voi a se in-drenta la Redak̄ie sā la libr̄ria D-l̄si Iosif Romanov. P̄r̄đ̄sl este tot ačela, adik̄ x̄n galben pen-tr̄ 24 N̄mere.

CURRIER

DE

AMBE SEXE

JURNAL LITTERAR.

KAM CIUDAT

DAR SE KAM POTRIVESCE.

Bünting mergea pe grândsri mi era dăș kă totăi în visăriile sale, kănd glassl stăpînăsi săș ce 'l striga să se mai anproie, il demtentă din kinkisirile lăi.

— Bünting, Bünting, îi zise Valter, nă m'ăzi? te am mai strigat o dată.

— E... kă voiea Dămitale.. am ăzit, dar... gloaba asta de kal abia se mișkă.

— Ce fel abia se mișkă! eă aveam altă idee, Bünting: Kredeam kă mai mălt are trebăingă de frăș de kă de ninteni.

— A? Domnăle, părdalniks! este moale kănd trebăe să fie iste, mi iste kănd trebăe să fie moale. Iși skimbă mi el ideea dăpă kăprig, săș, kă voiea Dămitale, are mi el ardag. E tînr mi el mi e năoș kăkă în lăme. Kănd s'o mai roade mi el în lăme, a să fie mai bșn, mi... mălgi sânt ka d'al de dănsăl.

— Dar par'kă vrei să atingi ne ține-va, jăpn Bünting, îi zise Valter rîzănd kam săpărat astfel kăm o vîză bine skătiersl săș.

— A! veni vorba Domnăle, kă voiea dămitale; dar fereaskă Dămnezeș! kăm am kăteză eă zna ka ațeasta! eă, zn om sărak ka mine să voiș să ating oamenii... ațarț nămai de nă va fi ține-va

mai sarak de kât mine, atsnui
kalea valea.

— Ce fel! Bsnting, te ar dinea
inima sã batjokoremti xn om, pen-
trã kã ar fi mai sarak de kât
tine? pfsi!

— Ei! domnãle, dar daka n'o
batjokori çine-va ne cel mai sarak,
ne çine o sã mai batjokoreaskã;
Negremiã kã n'o sã riz de oa-
menii çe plãtesk mai mslã de kât
mine. Una ka açeasta ar fi o pro-
bã kã nã mtie çine-va sã trã-
iaskã. . xn lãkrã kã totãl innroti-
va disçiulinei.

— In sã Generalãl nostrã cel
mai mare. açela de sãs, îi zise
Valter, ne porãnceunte sã ishim
ne togi oamemii.

— Hei Domnãle, asta æste o in-
vãdãtãrã preã frãmoasã... e o in-
vãdãtãrã çe n'are nereke... in sã
invedereazã ne in vãdãtãra lãmii...
o foarte mare ne in vãdãtãrã.

— «Такъ'дѣ гъра къ kibzirile
tale. Te am kiemat, Bsnting, pen-
trã kã mi se pare kã te am aszit
vorbind kã ai fost la Iork. Știi
çetãdile prin kare trebãe sã tre-
çem, mergind akolo?»

— Kã voiea Dãmitale, sã mã
tai, nã mtie niçi zna, atãta mtie
kã drãmãl e o grozãvie de lãng;
te dãçi, te dãçi, mi nãmai is-
prãvești... Ce o sã zikã Skirãl,
xnkiãl Dãmitale? Dãmnealãi te
krede la Londra. Ai fi nãtãt sã
afli toate amãznãlele drãmãlãi, de

ai fi mers mai çntãiã la Londra.
Dar jãnii açeuntia tot d'asna se
grãbesk; nã askãltã ne çei mai in
virstã de kât ei, kare aã mai mslã
eksneriençã. — Știã eã çe zikã.

Açi kaporalãl inçepã a flerã.

— Dar Bsnting, kãm vãz nã
preã emti inãlãdãmit kã ni s'a
skimbat drãmãl. Te ai ostenit kã-
lare? sãã kã içi plãçe atãt do
mãlt sã vezi kapitãla?

— A! Domnãle, eã mã soko-
team nãmai la Dãmneata, mã so-
koteam kãm sã'çi fie mai bine.
Pentrã mine, kã voiea Dãmitale,
nã sã la mine voiea de a voi
sãã d'a nã voi; m'apoi kaii auctia,
bieteie dobitoaçe! aã trebãindã
kãte-va zile de odihãrã: Ele nã
pot sã kãlãtoreaskã veçinik ka
Dãmneata mi ka mine.

— Bine zichi Bsnting d'aea a-
veam de gãnd sã te trimid inapoi
a kãzã kã kaii mi eã sã iãã o kã-
rãdã de nouãtie.

— Ama! strigã kaporalãl sgi-
ind okii, nã kreã sã zichi serioș
açeasta; gãmemti Dãmneata.

— Apoi daka dãmneata n'ei in-
çeta a fi tot serioș, trebãe in sfir-
mit sã mã fak mi eã odãtã. Mã
inçelegi Bsnting.

— Dar eã nã zikã nimik, Dom-
nãle, strigã kaporalãl, așezindã-
se ne kal, mãine nãmai de kãt imi
treçe kãnd m'oiã deãrinde kã
skimbarea drãmãlãi. Dar vezi Dãm-
neata, mi s'a pãrãt odãtã nã mtie
kãm, ama fãrã veste. Imi zicheam,

vezi Dămneata, eș mie: Iakove Bănting, dragă! meș, țindat iskră este sã mergi kând in dreanta, kând in stanga fãrã sã uitii nici nentru ce nici kãm, nar'kã ai fi nãmai ama tot șn simnã soldat din al 42-lea mi nã kaporal in kongediș. De, om emti, nã te lasã mardalnika de inimã. Kã voia Dãmitale, trãfia mea s'a kam rãnit oare-kãm; dar imi mai treks. La virsta mea, eș kãnosk lãmea.

— Sãnt sigur, Bănting kã de ai uitã pãicina nentru kare am skimbãt drãmãl, ai mãrturisii kã pãea bine am fãkãt. Askãltã, uitii kã este de mãlt de kând sokotim ne tatãl meș de perdat. Am aflat șn fir kare krez, kã mã va povãdãi ne șrmele lãi. Pentru asta mã dsk la Iorkmir.

— «A! daka este ama, altã vorbã! n'are ce sã mai zikã vineva. Dãmneata emti șn fiș de minãne... Kã tqate aqestea ce așrãoape eram de Londra!

— «Dar ce ai gũndãl tot la Londra, pare kã te a fermekat. Nã kãm-va nãdãjãemti kã o sã'i gũșemti akãm eligele mardosite kã galbeni? mi kã nã e kãm era kând ai mai fost akolo?

— Hei! Domnãle, am așzit kã s'a fãkãt kã mãlt mai frãmoadã.

— Știi, Bănting, kã kã toatã țãrda ce iđi fađi kã kãnomti lãmea, vorbemti ka șn konil; am aștea, zãș, sã te povãdãesk eș.

— Ama! tokmai nentru kã kã-

nosk lãmea, zise kaporalãl kam ingenat, tokmai nentru aqeea dorek sã mai mã dsk cdatã akolo. Am așzit vorbind de nimte originali de oameni kari in viaga lor n'aș șãrstat nici o fatã; dar n'am așzit vorbind de șn om inkai, kãre dãrã ce a șãrstat o datã o fetimãoarbã, sã nã voiaskã a mai șãrsta m'altã datã.

— Nã kãm-va asta e pãicina, jșm in kãrtezan, kãre te face sã te mai intorci odatã in Londra.

— Hei! ce uitii! zise kaporalãl kã ton serioș, sãnt kãvintemii mai nekãvioase de kãt aqesta.

— Poate kã ai de gũnd sã te insori, sã iei vr'o bogatã mãmtenitoare din kapitalã?

— Ce uitii mi asta! respãnsã kaporalãl dũngdũrãndã-se, vine uitie de nã m'oieș lãsã isnitei a mã insãrã kã vr'o mãmtenitoare nãmai sã fie tinãrã, frãmoadã, blãndã, mi sã moarbã dãrã mine de dragoste... nentru kã din toate, voiș sã mã isbeaskã, sã fie frãmoadã mi bogatã mi blãndã.

— «Cine zicea kã emti Iakom? Dãmneata ai fost șn om pãea șodestãn qererile dãmitale.

— Kã kãt trãmte vine-va mai mãlt kã atãta uitie mãi bine kãt pãrãmte. Negremti kã akãm nã m'am vinde ne nimik ka kãm am fi fãkãt'o kând eram de doșzezi mi șnș de ani,

— Apoi daka e treaba ast-fel, Bănting, akãm la mai-zezi de ani

eunți s'n om neapregșit. Dar ia surs-ne'mi, ama s'z tr'ieunți, fost'ai vr'o datz amoretat, dar ūt'ii kolea amoretat de n'adejde, ūi činstit.

— S'z'đi s'nsi'š drent, Domn'le, eram amoretat neb'šn, dar mai nainte d'a in'v'đa s'z 'nnot. Amor'zl, k'z voiea D'šmitale, este mai tot aša ka ūi k'nd ne sk'ld'žm in g'rl'z. K'nd in'čenem, k'rdem aš'nd, ūi de n'z ne innek'žm, e-šim iar d'aš'p'ra apei, ūi ne sim'đim ne žrm'z k'z m'łt mai bine ūi mai žm'rei dek'rt inainte, S'z'đi s'nsi'š e'š Domn'le, če sokotesk e'š desure amor: D'šmneata ūi e'š, Domn'le n'š'l sokotim ka l'kr'z in-šem'n'žtor d'šn'z k'šm ūi'l in'k'nsesk đing'ž'i ūi fetimoarele. Hei! d'ar fi fost amor'zl vr'žn p'ž'n'z, mai era če-va de d'ž'n'zl, pent'r'z k'z n'z poate čine-va s'z'l t'reak'z k'z vederea. Dar d'o k'ž't'a čine-va, če e amor'zl in sine de k'ž't in imagina-đie? ni'č'i n'z se m'ž'n'k'z, ni'č'i n'z se bea, ū'anoi ne fače o gr'žmad'z de in'k'rk'žts're.

— B'nting, eunți žn dobitok, zise Valter š'rios.

P'ž'rerea kaporal'ž'i aš'p'ra religiei, foarte p'žđin il s'ž'ž'r'ase; dar s'z at'ače amor'zl, era o v'inz neiertat'z in okii žns'i ž'sne d'e dož'z-ž'eč'i de ani.

Kaporal'ž'l ūi'š sk'oase k'ž'č'i'ž'a ūi 'š'i m'ž'šk'z limba.

Se f'ž'k'z p'žđin'ž t'ž'čere, d'ž'n'z kare Valter, k'ž'r'ž'i ii p'ž'čea ade-sea s'z aš'z observ'adiile kapora-

l'ž'i, il int'reb'z, če mare p'ž'čere g'ž'sente in l'žme de dorente at'žt s'z mai int're in't'r'žns'a.

— Ah! reš'p'ns'e kaporal'ž'l. Ce p'ž'k'z l'kr'z este s'z ai'bi tot d'a-žna okii desk'imi. Un žiret d'o parte, alt'žl de alta. Sim'đi in'kai k'z tr'ieunți, in't're viaga dela Londra ūi in't're viaga dela žn sat, este tokmai ače'a deosebire če se aš'f'z in't'r'o p'rimblare fr'šmoaš' ūi in't're žn somn m'od'ž'nd ne o laviđ'ž. Pe čin'stea mea daka n'š'đi s'nsi'š adev'ž'r'ž'l,

— Ce fel! este l'kr'z p'ž'k'z s'z fie čine-va okolit de žiređ'i?

— Negrešit, reš'p'ns'e kaporal'ž'l, este če-va mai p'ž'k'z de k'ž't s'z'š'i dea čine-va dovad'ž de talentele ūi de p'revederea sa? s'z fie tot d'ažna k'z armele in m'ž'n'ž ka žn ari'č'i'ž k'z g'himnii sbirl'đ'i? Ni-mik n'z este kare s'z fak'z žn om mai m'ž'nd'r'z kare s'z'l fak'z s'z r'ž-s'š'f'le mai slobod, de k'ž't a se sim'đi k'z e armat k's tot fel'žl de arme, k'z n'z se teme de nimeni, ūi k'z ni'č'i đ'rak'ž'l n'z poate s'z'l in'čele. Eat'z če va s'z žik'z a ūt'i čine-va s'z se sl'ž'eask'z k'z s'š'f'let nem'ž'ri-tor.

Valter n'z sen'ž't'ž onri d'a n'z ride.

— Aša dar B'nting, k'ns'l čel mai p'ž'k'z d'a'š'i net'reče čine-va tim'p'ž'l la Londra, este a se sim'đi k'z se aš'f'z tot d'ažna in p'ž'n'k't'žl de a fi in'čelat de čine-va?

— Aša, de a in'čel'a ūi el k'nd ii vine rind'ž'l; pent'r'z k'z vezi

dămneata Domnșle, sânt doz ki-
nșri de a trȳi: adikȳ inȳelȳnd mi
fiind inȳelat. Indestȳl de nȳkșt
lȳkrș este, a se lȳsȳ cine-va a
fi inȳelat kȳt-va, dșur kșm o
fak ȳutȳa jșnii, mi dșpȳ kșm,
kș voiea Dșmitale o vei face mi
Dșmneata; insȳ aȳeasta e o nȳ-
ȳere ȳe nș dȳne mșlt. ȳea-
laltȳ ȳnșȳ dȳne in toatȳ viaga; eș
mȳ prinȳ kȳ Dșmneata ai așzit
adesea pȳringii zikȳnd fiilor lor
fȳtȳl mēș, nentȳ ferȳȳirea ta, tre-
bșe sȳ kșȳȳi a face ȳe-va, vȳ'o
meserie oare-kare, mi fii ori kȳt
de bogat. Și bine zik, Domnșle;
ȳnșȳ utii ȳe va sȳ zikȳ asta? Asta
va sȳ zikȳ kȳ in lok de a fi lenșu
mi inȳelat de alȳii, kopilșl trebșe
sȳ fie kș o ȳeabȳ mi inȳelȳtor.

— Ce fel tot omșl kare imbrȳ-
dșneazȳ o meserie, se face mi in-
ȳelȳtor?

— Hei Doamne! dar kșm podi
Dșmneata sȳ'mi faci o ast-fel de
intȳebare? Advokatșl nș inȳealȳ?
doktorșl nș inȳealȳ? negșȳȳto-
rșl nș inȳealȳ? ȳine nș inȳealȳ?
mi nentȳ asta imi izbesk eș atȳta
meseria.

— Dar soldatșl? de el n'ai
vorbit.

— Kȳt nentȳ soldat, zise ka-
poralșl k'șn aer de dregȳtorie,
soldatșl simșlș, bietsȳl om! el tot
d'akna e inȳelat de alȳii; kȳnd in-
șȳ se inȳalȳ la treanta de kaporal
saș de sergent, ii vine mi lși rȳn-
dșl sȳ inȳele. ne alȳii Știi Dșm-

neata kȳ ar fi nȳea mare obrȳzȳ-
ȳie din partea simșlilor soldaȳi sȳ
voieaskȳ mi ei a se amesteka la
inȳelȳtorie!

— Apoi dșpȳ vorba ta, eș so-
kotesk kȳ generalșl trebșe sȳ fie
ȳel mai inȳelȳtor de kȳt tȳȳi.

— Asta se inȳelege fȳrȳ a o
mai sȳșne, nentȳ kȳ sȳ'ȳi fie
faga ȳinștitȳ Domnșle, el vorbe-
ște lșmei de ȳinște, de slavȳ,
de nȳivilege, de drentșri, de dra-
gostea patriei, de religie. Ce sânt
toate astea, dekȳt inȳelȳtorie kș-
ratȳ?

— Dșmneata mșmȳi fȳrȳ mi-
lostivire, Domnșle Bșnting. Dar
ȳe ai zȳȳe de dame? inȳealȳ mi
ele ka bȳrbagii?

— Damele?... aȳi kaporalșl se
skȳrșnȳș pșȳȳin in kap. Damele?..
kȳnd sânt mȳritate... da. Insȳ
din toate kreatsȳrele astea, damele
ȳele dȳnște ne keltșialȳ, ne ȳin-
ștea mea, eș le ȳinștesk mai mșlt;
ele sȳșn drent ȳe sânt, mi kșnosk
lșmea mai bine. Ele fak sȳ rȳv-
neaskȳ la dșnșele omșl ȳel mai
viklean. Ele se 'ntrek mi nș se
lasȳ mai jos de kȳt ȳele mȳritate.
Ah, Domnșle e de trebșingȳ sȳ
utii kșm utie ele sȳ mȳngie, sȳ
ȳișȳișleaskȳ, sȳ inȳrobodeaskȳ
ne șn bȳrbat, mi sȳ'l fakȳ sȳ
kreazȳ kȳ il adaorȳ, atȳnȳi ȳnșșmi
kȳnd ii sleesk nșngȳ mi oasele.
ȳle utiș sȳ skoagȳ bani mi dela
ȳei mai șȳirȳȳi. Sânt sigȳr kȳ a-
ma ar face mi kș Drakșl, de 'l ra

găsi; pentru că ele aș în gâst partikular pentru acest kokonam kă koarne; pentru că ele mi sînde nă sînt koarne le pîne kă o mare îndemănare... dar mai e în soiș de oameni, ce îi vei vedea kînd vei merge la Londra. Ce mai de veniă d'alde amtia la Domnșl Kolonelșl Disart, ne kînd eram la Dămnealsi.

— Ce fel de oameni sînt așeia?

— Amtia sînt astorii.

— Astorii! mi ce avea d'a face kolonelșl kă astorii?

— Kolonelșl vrea să treakă de om kă dsh, de protektor al arte-lor, fîchea la kîntече, a mi kom-pus o dată o komedie, pentru kă avea de amoreasă o aktrigă.

— Și a rezșit ne șchenă kome-dia lăi?

— Vezi bin), kăm nă? pentru kă kolonelșl avea în talent deose-bit a se slăji kă foarfечеle sale.

— Kă kondeisl vei să zici?

— Nă; ce are d'a face? Nșmai obștea astorilor se slăjeste kă kondeisl ala đșgșiat. Lorzi mi kolonelii întrebșingeașă foarfечеle.

— Ce fel?

— Amoreasa kolonelșli avea în biblioteka sa o mșldime de kome-dii. Kînd le citea ea, insemnă o șchenă p'aci, o glșmă p'akolo, și vers ne kolea, și șintiment ne dinkolo; đșpă kare kolonelșl la șrmă le tșia binșmor mi le liniă kă kleiș în niște foije mari de

hărtie albă, mi ast-fel își kom-puse kanzl săș d'operă.

— Dar șei-lagli ce veniă la đșn-sșl, ce sokotenti de đșnșii?

— Așeia ar fi mers kăm ar fi mers, kînd n'ar fi fost ama gilche-vitori, kăte o dată sta să se ia de pîr. Kă toate așestea sînt oameni blănzii astorii, kînd știe șine-va șmbila kă đșnșii mi le lașdă alea ce aș skris mi le vorbșute de ne-mșrire; blăndeșea lor șnsă sea-mășă kă a nișiei; kăte o dată șgirie.

— În adevăr Bșnting, n'ăș fi kreșt să fii și observator ama de profșnd.

— Hei domnșle! kînd eram la kolonelșl, n'aveam altă treabă, dekșt să đșk bilețari ne la dame, mi să mă slăjesk kă okii. Tot d'a-șna am fost și om bșgștor de sea-mă mi gînditor.

— Mi se pare prea șișdat, kă avînd ast-fel de mari talente, n'ai înaintat mai mșlt în lșme!

— Asta nă e vina mea, resușn-se kaporalșl kă vioișizne; ama e lșmea asta, nă isbăștesk tot d'a-șna oamenii șei mai vrednișii. Apoi iar, am vreme kă sînt șnkă tșpăr.

La așeastă ținereșe a kaporalș-lăi, Valter deskise okii; mi se im-flă de rîș. Kaporalșl se arșă a-tins la onoare.

— Poate krezi, domnșle, zise el, kă pentru kă nă sînt tșpăr in-tokmăi ka đșmneata, nă sînt nișii de kăm tșpăr? Dar ce va să zikă

matru-zeci, chinu-zeci saş mi chinu-zeci mi chinu de ani pentru oame-nii pnblici? Di abia la aceastu vir-stu inchen a se face kamoskugi mi a vorbi lămea de dănuu. Primu-vara seamănu mi toamna kălege.

— Asta este un mare adevăr poetik arătat; akăm văr kă te ai folosit de timpuri ce 'lai pe-trekst între astori,

— Ka să fie chine-va om de lă-me, Domnule, trebue să ştie vor-bi. Acela ce a năskocit vorbirea, trebue să fi fost dibaciş om! — Nă e ama domnule, kă Moisi a skornit vorbirea?

— Ce ne pasă, zise Valter, nă-mai să ştim a ne slăji kă vredni-chie mi kă minte de darsl ačesta, să nă vorbim ce ne a veni... dar a inchenst a inseră. Nă krez să ni se întămpne vre o primejdie.

— E un drăm al drăkăli, zise kaporalul inchennd a kăsta în toa-te părgile.

— Pistoalele...

— Sănt pline mi inkremenate, kă voia dămitale.

— Dăpă toate astea, hei, ce zichi Bănting? n'ar fi bine kăte-va slobozitsre, mai virtos pentru un ostăş bătrăn.

— A! ba! ce păchere e să se bată chine-va kănd nă este plăt. Asta nă e ka amorul saş ka un pănz băn, kare plătesk mi mai mălt kănd le kapătu chine-va gra-tis.

— Kă toate astea mi se pare

kă ai zis o dată kă nă e nimik mai plăkst de kăta se bate chine-va pentru împăratul mi patria sa.

— Ama! asta o ziceam kănd vream să inchel pe biedii loksi-tori ai Grădădei; dar stăpănăli meş am kăteză eş s'ăi spăiş ast-fel de fleakări?

— Ast-fel vorbiă ei pe drăm fel de fel de lăkări, mi apoi ş-mă o păchere adănkă păindă-se a-măndoii pe găndări, Valter soko-tindă-se la patima sa, mi Bănting la o nisikă ce o lăsave a kăşă, plăngănd soarta omenirii, kă ni-mik nă skapă de moarte niči ni-sichele, niči împăragii. Drămă e-ra răş mi nisinos, inserase de tot. Mergind, o dată se potikni bidivisl lăi Bănting, inkăst pe ači era să arănce jos pe kăpăreg.

— Să ia drăkăl astfel de drăm, zise kaporalul amezindă-se iar po-noiast pe kal, drămă Londrei era neted ka 'n palmă.

Abia skoase ačea strigare mi un glonđ flăeră pe la şrekile lăi; atăst de aproape treks pe lăngă dănsul, inkăst de nă s'ar fi potiknit kală, Iakob Bănting ar fi fost intokmai ka floarea kămpărilor kare kănd lăcheste de săbt lăgnătsl ierbei mi kade săbt koaşă fără milos-tivire.

Kală kaporalăli şperiat de să-netă păşchei, o tăli d'ă lăga, mi atăta de mălt inkăst plăz s'arănce s'ăl omreaskă era departe de stă-pănăli săş. Valter oprindă'mi ar-

шъсарѣ че ера инвѣдат май bine, se zîtъ импрежирѣ'i съ възъ не вгѣжмаш ми нѣ се зîtъ in zadar.

Trei oameni emirь din tŃse strigând tare. Valter slobozi ьn nistol ьnsъ fьгъ съ innemercaskъ ne nimeni, mi pŃnъ съ apъche ne чел-lalt ьnъl din tilhari nъse mъna ne frisl kalsъi mi kъ o lovitsъгъ de ьiomag il trŃnti la rъmŃnt de ne kal. Bъnting, mi el slobozise nistoale, dar a inkis okii mi nъ s'a mai zitat indъгъt, neavъnd inimъ съ възъ не чеi kare fi omorise. Kъ toate kъ, kъnd дъ ьine-va kъ okii inkimi. nъ prea nemeremte.

BULWER

EUGENE ARAM.

SCRISOARE

La D. Kъminarsl K. Negrъddi.

Domnъl meъ.

De mslt a inchetat korespondinga noastrъ litterarъ: doriам съ o reinchenem mi nimik nъ imi era ama de greъ ka inchenstъл, kъ toate kъ in poesie nimik nъ este ama de lesne ka versъл чел d'ъntъiъ, чел d'al doilea este kare snarge kapsl biedilor rimatori. Vъz kъ am inchenst rъъ, dar trebъe ori-kъm съ ьnnim lskrъл.

Mai desъnъzi imi kъzъ in mъnъ ьn manъskrint de vre o doъ koale in folio skris de toate pъгdile foar-

te des mi mъrъnt mi kъ iskъfiktъra: «Eugenie Urziceanъl.» De este din Urziceni astorsl, nъ mtiъ; atъta vъz nъmai kъ aчest skriitor se sokotemte kъ ьzrikъ mi kъ okъrile se noate nъmi mi Eugenie.

De m'ai întreba че komrinde aчest manъskrint atъt de mare? iđi voiъ respъnde kъ s'a skremst mъrtele mi a nъskъt un moareche. Toatъ materia lъi este ьn a mi ьn riu. D. Urziceanъl plin de nekaz mi infъriat okъraute. inъgъ, poroklemte ne tođi Romъnii karii invъдъnd dela pъringii lor, mi aчeia dela alđi pъringi... s'aъ депrins a ziche in vorbъ: «a zis, a fъkъt, prekъm mi cer, fъcâtor, scriitor, ajutor...» pretinzъnd съ zikъ tođi: «aъ skris, aъ fъkъt... ьeris, fъkъtoris, skriitoris, ajstoris...»

Pentъ che съ defaimе ьine-va ne om nentъ pretendiile sale, mi съ'i arate pъrerea kъ totъл gremitъ, nentъ kъ mi o fi avъnd kъvintele; kъnd toate kъгdile bisericъsti sъnt skrise kъ timъl trekъt komъs la nъmъr nlъral in lok de singъral, mi kъnd o parte din fradii nomtri pronъndъ kъrat, nъ mtiъ de ьnde: «ьeris, ajstoris мчл. Tot че este vrednik nъ de defъimat ьi de skirbъ in aчeastъ skriere, e kъ in lok de a se sili astorsl съ addъkъ че-va kъvinte destoinъche mi vredniचे de ьn bъrbat invъдат mi kare va съ skie litteratsъгъ, imi perde timъl in okъri mi se silemte a dovedi kъ mtiе съ

okъraskъ pe togi kъdi nъ vor fi de pъrerea Dъmnealsi.

Nъ ka sъ tъgъdъesk ziseie D-lsi Urzicheanъl, чи ka sъ daъ o зrmarе la тнтъia mea skrisoare, dreit respъns la a Domniei Tale чеa дин anъl 1836; sokotesk къ trebъe a vorbi че-va ши desnre аchel a kъm ши de mълte deosebiri че аъ intre dъnsele provingiele saъ noroadele Romъne.

Noi mъntenii saъ Romъnii дин deara Romъneaskъ tot d'азна in vorbъ, дин mоши дин strъmоши am zis. «a mers, a venit, a vorbit шчl.» ши ачест a тнтъiami datъ a figъrat in skris in gramatika че am пъblikat'o la anъl 1828.

D. Urzicheanъl ziche къ Transilvanii, Ungъrenii, Bъnъdenii vorbesk: «aъ mers, aъ venit, aъ vorbit; kъnd persoana este de nъmъr singъral. Dar mi se pare къ se amъgъште: pentръ къ niчи зn Romъn simплъ дин norod nъ vorbeште къ: aъ, чи saъ къ a, saъ къ o; noi zicheм: «a mers» ши чеi de peste Karnaгi ши Moldovenii: «o mers» in къrgile bisericешi тнсъ pretstindenii ши pentръ амъndоъ nъmerele se vede «aъ»; ши de ачи, togi kъdi аъ invъdat karte, адикъ дъrковиничи, попи, logofedi de чеi къ кълимъrile la brъъ аъ inченъt a imita ши in vorbъ ши a rosti lat lъtъregъ: аъ mers, аъ venit in lok de: a mers, a venit. saъ o mers, o venit.

Ka gramatik, fie-kare e dator

sъ'mi dea kъvintъl къtre skolarъl sъъ, saъ къtre чел kare il intrea бъ, pentръ че skrie зn lskrъ аша ши nъ altmintrelea? Timъl trekkъt: «am fъkъt» va intrea чине-va daka e simплъ saъ komпъs? ши niчи зn gramatik nъ va respъnde, mъ sokotesk, къ este simплъ. Daka va ziche тнсъ къ este komпъs, атънчи нъmai декъt vine a doa intrebare дин че? — Fireште дин verbъl аксiliar а v e r e saъ a m ши дин партиципъl trekъt «fъkъt» Verbъl а v e r e зне-ори este актив ши se конъгъ: «am, ai, are, avem, aveгi, аъ; ши alte ori аксiliar ши se конъгъ: «am, ai, a (skodъnd ne re)ammъ, агi, аъ. Atua dar a ziche чине-va: «a skris la singъral ши аъ skris la плъral, nъ maimъdeазъ дъпъ franzezi. чи дъ kъvintъl дин че este komпъs ачест timp; ши къ skrie дъпъ къm vorbeште o provingie intreaгъ.

Dar тоgi sъ mъ intrebii de зnde a пъtъt veni in къrgile bisericешi de s'a intrebъsingat ачест timp ши la плъral tot intr'ъn kin? атънчи te intreb mi еъ de зnde a пъtъt ve'ni ka in Moldavia sъ zicheгi dъm-neavoastrъ foarte des ши in skris ши in vorbъ: «o mъл fъkъrъ, venigrъ, кънтаръ, in lok de fъkъ, veni, кънтъ?» Dar pentръ къ zicheгi Dъmneavoastrъ «кънтаръ» la singъral, gramatika generalъ a Romъnilor nъ poate ingъdъzi ka ачестъ terminacie sъ rъmъie de нъmъr singъral. Ci fie-

кърси Ромън, sic Moldovean, sic muntean, o съ'и dikteze a ziche къ e de нѣмър нѣрал.

Ачест обичеиș sokotesk къ a venit сазъ дин некълтивареа лимbei, ми newtiinda ori нечерчетареа граматичеи ei, сазъ дин имитареа дин лимба еврейаскъ дъпъ към ам аръtat in nota dela Nr. 23 ал ачестеи foi. Къндъ амъ ити slavoneste дъпъ към нъ итиș evreeste атънчи poate къ с'ар deslega mai bine ачeastъ пропосигие; пъререа mea се întemeiazъ ne întrebarea че ам фъкст ла май мълги бърбади: към се întrebsingeaзъ verbii in лимба еврейаскъ; ми ачештия мъ inkredindаръ: къ ла нѣмър нѣрал.

Daka Françesii, Italianii mi алдii, îndrentîndъ-se къtre persoana а доа, întrebsingeaзъ verbîl in нѣмър нѣрал pentru politeгъ, ми daka Nemgii към ми Italianii pentru ачелами къвинт il întrebsingeaзъ la persoana а treia къ sje-tel in genere feminin; граматичеа ачестор лимбе н'азъ inçetat тнсъ de а аръта ачесте terminagii de че нѣмър ми de че persoanzъ sânt. Аsemenea ми daka Evrei pentru grandios, pentru Dîmnezeire ми пстериле черешти азъ întrebsingat verbîl la нѣмър нѣрал: граматика lor totд'азна а аръtat къ ачеста este обичеиș сазъ idiotism ал лимbei, iar нъ о terminagie de singsрал. Апои, daka бъртънii nostri, сазъ дин newtiingъ сазъ дин ачeastъ imitare азъ zis ми азъ skriș:

азъ mers in lok de а mers, viindъ gramatika лимbei in de обите, ми analisîndъ vorbele, treбъe съ legișiaskъ тн timp in lok de altal ми съ нъ нъe tot lăkrsl la loksl lsi?

Съ venim акъм ла rîș dela zicherile черъ, фъкктор, skriitor, ajstor, шчл. не kare D. Urzicheanl pretinde а le skrii черiș, фъкторiș, skriitorîș, ajstorîș... Din substantivii latinешти, noi la чеi masculini че се terminъ in us lenpъdъm не s ми dela нестри in um lenpъdъm не m. Аша dela coelum lenpъdъm не m, remъne coelu; skimbъnd не l in r (urekъm се skimbъ la: сарс, сърстаре) се face coeru ми черъ. Апои de unde il skoate D. Urzicheanul съ'l fakъ черiș? Нъ vede чине-va ачи ла dîmnealsi deкътъ en fanatism пъръгбитор kare нъ este о însăuire а бърбатълси къ min-te ми къ jșdekatz. Vorbele фъкктор, skriitor, къ нъ treбъe а се skrie фъкторiș, skriitorîș, las съ dovedeaskъ vorbele factor, scriptor шчл.

Ла noi «lăkrъtor» се ziche чel kare lăkreazъ, ми lăkrъtorîș loksl unde се lăkreazъ; skriitor, чel kare skrie, ми skriitorîș loksl unde се skrie.

De zik Ungărenii фъкторiș, нъ e niçi о mirare, pentru къ fie kare din noi avem solicișmi in parte din felъrite întimulări: so-

kotesk ɔnsʔ kʔ nʂ zik bine intrʔ aɕeasta. Şi nʂ lʂa, domnʂl meş, kʔ voiş sʔ apʔr ne mʔnteu i pen- trʔ kʔ nʂmai de kʔt mʔ vei vedea kʔ sʔnt nenʔrtinitor.

Aɕi nʂ este vorba a ne sksla fie-kare apʔrindʂ-ne idioma sʔ ne okʔrim ɔnʂl ne altʂl kʔ fels- rimi de enitate kʔ nʂ vorbeute bine, snrijinind kʔ nʂmai ɕe este al nostrʔ in parte este bʂn mi frʂmos. Timnʂl aɕela al intrʂne- rekʂlʂi mi a dobitoɕiei a trekʂt. Intrebarea litteraɕilor noutri este kʔ materialʂl limbei romʔne se aflʔ in toate noroadele romʔne din ori ɕe provingie saş lok, mi ka sʔ se fakt o limbʔ generalʔ romʔneaskʔ, de aɕi trebʂe sʔ a- legem ɕe este bʂn mi sʔ lepʔdʔm ɕe e rʔş ; mi pentʔ aɕeasta dʂ- pʔ a mea pʔrere voiş adʔɕe in- nainte kʔte-va inʔregiʔrʔri saş eksemple.

I. Verbzʂl voi re mi el, ɔne- ori este mi se konjʔgʔ : «vo- esk saş vreş, voeniti, voeşte ; voim saş vrem, voigi, voiesk ; alte-ori este aʂksiliar mi se kon- jʔgʔ : voiş, vei, va ; vom, vedʔi, vor ; in vorbzʔ insʔ mi in poesie se leaʔdʔz adesea aɕel v dela in- ɕenʔt mi rʔmʔne

oia	} face	om	} face
ei		edʔ	
a		or	

Noi insʔ Mʔntenii zicem o fa- ɕe mi dʔmneavoastrʔ Moldovenii a face kare este aɕel de sʂs va

PERIODUL I.

face fʔrʔ v ; mi de aɕeaa zicedi mi mai bine mi mai regslat. Tot pentʔ aɕest kʔvint al reglei zi- chem mi noi mai bine a *facut* dela *are facut* dekʔt Dʂmneavoastrʔ mi Ungʔrenii o *facut*,

II. Noi zicem a mʔndoi ; mi dumneavoastrʔ ambi : noi zicem kʔ te-trei mi dʔmneavoastrʔ mi Ungʔrenii tʔs-trei mi pot sʔ rʔmʔie mi intrʔn fel mi intrʔal- tʂl ; dar dʂpʔ. kʔm zicedi dʔm- neavoastrʔ este mai klassik.

III. Dʔmneavoastrʔ skimbaɕi ne *b* in *g* ; ne *p* in *k* ; ne *m* in *gn* franɕosesk mi zicedi ghine, kiatʔ, gnie in lok de bine, ũia- trʔ, mie, dar singʔri vededi kʔ nʂ e bine, pentʔ kʔ in skris vʔ feridi de a le skrie ast-fel.

IV. Noi zicem vʔz, aʂz, pʔiş ʂɕl. dʔmneavoastrʔ mi Ungʔrenii vʔd, aʂd, pʔn... mi e mai bine mi mai klasik, kʔ toate kʔ in kʔr- dile biseriɕeşti aveɕi ka mi la noi vʔz, aʂz, pʔiş ; kare nʂ sʔnt alt ɕe-va dekʔt vʔd-ieş, aʂd-ieş, pʔn-ieş, prin preskʔrtare, mi d inainte de i mi e ɕe se pronʔndʔ ka ie se skimʔ in z saş se pro- nʔndʔ ast-fel.

V. Noi zicem : foarte saş urea inɕet, foarte saş urea moale, mi dʔmneavoastrʔ : tare inɕet, tare moale ; mi gʔndesk kʔ e mai bi- ne kʔm zicem noi, kʔɕi niɕi in kʔrgile biseriɕeşti nʂ sʔ gʔseşte «tare moale...»

VI. Romʔnii in de obute kʔm

mi kꝛꝓdile lor zik: oamenii kꝛꝛta, mi Вꝛꝓꝓdenii în parte zik oamenii kꝛꝛtaș, vorbias... mi gramatichește zik mai bine.

VII. Romꝛnii iar în deobște zik mi skriș: mtiș, vorbești, naște... mi Вꝛꝓꝓdenii în parte zik: sviș, vorbesçi, nasçe, mi zik mai bine kꝛꝛtând la rꝛdꝓčina vorbeii.

Romꝛnii în de obște zik: vorbea, invirtea, mi Oltenii în parte: *vorbiã, invirtã*, mi gramatichește zik mai bine, kꝛ ꝓꝛzesk vokala infinitivꝛșii mi karakterșl konjꝛgãciei: *vorb-i, invirt-i*; asemenea zik mai bine: min kꝛrte, dekꝛt noi min kꝛrte mꝛl.

VIII. Noi zicem: ꝓꝛ; dꝛmneavoastrꝛ mi çei-laldji Romꝛni: pe mi pre. Noi zicem dꝛ, dꝛș; çei-laldji Romꝛni, de, des, mi dꝛmneavoastrꝛ: di, dis mi italieniđi; kꝛnd, dꝛꝓꝛ a mea ꝓꝛrere, este mai klasik: de mi des. Pentru kꝛ avem neçessitate de *de* mi *des*, kã mi de *di* mi *dis*, alta este differinga mi alta deferinga.

IX. Noi zicem: m'am dꝛș, mi dꝛmneavoastrꝛ mi alđi romꝛni: kꝛ șn pleonasm viđios «m'am dꝛș-m'am» mi nꝛ e prea bine. Tot kꝛ o asemenea nebꝓgare de seamꝛ șnii din noi zik: «aș venitꝛꝛ, aș mꝛnkãtꝛꝛ...» Pre lãngꝛ ațesteã am așzit între dꝛmneavoastrꝛ ꝓ ĩ am vꝛꝛt mi skris mi tipꝛit verbșl pasiv avꝛnd dꝛent șbet akꝛzativ în lok de nominativ: șnre mildꝛ în lok de a zic: «șꝛ se in-

dꝛenteze rꝛdꝓçisnea mea, se zicę, șꝛ se îndꝛenteze pe rꝛdꝓçisnea mea.» În lok de «șꝛ se adꝛkꝛ kꝛtare, șꝛ se adꝛkꝛ pe kꝛtare» frași çe înçepșserꝛ a se bꝛgã mi prin kançelariile noastre akꝛm în zilele dꝛꝓꝛ șꝛmꝛ alle okꝛnãđiei.

X. Terminãđiile: ișbesk, vorbește, fłkãșe, mersese, galben, dꝛmneavoastrꝛ le rostıđi: vorbșsk vorbșuti, fłkãșꝛ, mꝛșsasꝛ, galbꝛn, mi vorbele așa, vorbꝛ, tot, mi alte lor asemenea le zicęđi așe, voroavꝛ, tꝛt, mi prin șꝛmare: tꝛte aleã în lok de toate aleã șãș ațeleã !

XI. Pentru partiçinișl verbșriilor çe la infinitiv se terminꝛ în ia mi noi avem dꝛent a ꝓꝛzi vokala infinitivꝛșii, zikꝛnd dela «a învia, înviiat; a privighia, privighiat, kꝛm zicem dela çiti, çitit mꝛl.» mi dꝛmneavoastrꝛ aveđi dꝛent a ꝓꝛzi vokala çelși de kꝛnetenie infinitiv zikꝛnd dela înviiere[înviat, dela privighere, privighiet mꝛl. Insꝛ ka șꝛ hotꝛrim șn tꝛꝓ, trebșø, sokotesk, çntꝛiș șꝛ dꝛm nꝛmai șn final partiçinelor pasive de çntꝛia konjsgare, ka șꝛ nꝛ avem anomale mșite; al doilea șꝛ ne lꝛșm dꝛꝓꝛ kꝛꝓdile biseriçești kare șunt uriimite de tođi Romꝛni, mi al treilea șꝛ vedem kꝛm pronșndꝛ çea mai mare parte de Romꝛni, mi atșnçi sokotesk kꝛ kꝛ șn glas de obște vom adolta tođi finalișl în *at* çe este mi mai regłlat mi kare se aștꝛ mi în

limbele mǎmǎ mi sǎrori, znde
chel in et este o inssuire nǎmai
in parte a xnsi norod. Poesia in-
sǎ poate sǎ 'mi aibǎ lichenzele
sale...

Din aceste bǎgǎri de seamǎ,
podi vedea, Domnsl meǎ, nepǎr-
tinirea mea mi doringa de a se
generalisa limba, kǎlegǎnd ce este
bǎn, mi lepǎdǎnd ce este rǎǎ mi
barbar. Barbarismai todi am avǎt
pǎnǎ akǎm, mi pe xni 'iam avǎt
de obuite; iar pe aldi in parte. Se
kǎvine dar, fie-kare sǎ 'i kǎnoa
mtem mi sǎ 'i lepǎdǎm; iar nǎ
sǎ ne fǎlim intr'ǎnuii, mi sǎ o-
kǎrim pe cei kare nǎ ne seamǎnǎ;
kǎci, cine skǎipǎ drent la cher fǎ-
rǎ sǎ 'i kǎzǎ ne obraz? A se okǎri
mi a se desbina Romǎnii intre si-
ne, este tot asemenea ka mi kǎnd
ar skǎipa la cher, mi tot d'ǎna cher
ǎ a nedensit norǎdele de aces-
aui vidǎ kǎnd ǎ inchenǎ a se bat-
jokori intre sine, mi a se fǎli in-
trǎ nekǎviingele sale. Blestemǎl
cherǎsi kade asǎnra lor, din ne-
podi in strǎnepodi mi semǎl a-
chelei skǎipǎri le rǎmine veakǎri
pe frǎnte. Nǎ kǎ doarǎ Dǎmne-
zeǎ sǎ ka zapǎii kǎ bivǎl in mǎ-
nǎ ka sǎ dea kǎnd in kǎnǎl xǎzia
kǎnd intr'al altǎia, ci El o datǎ a
zis mi s'ǎ fǎkǎt toate, mi atǎt in
lǎmea cea materialǎ kǎt mi in
lǎmea spǎritǎlǎ sǎǎ moralǎ fie-
che lǎkrǎ s'a kreat kǎ natǎra, inss-
mirile mi xrmǎrile sale. Drago-
stea, de sine in veci addǎce Pa-

cea, mi Pacea Feriqirea. Ura mi
batjokǎra in veci ǎǎ adǎs vrajba,
mi vrajba nenorǎchire mi robie
preste cei neindelepci. Toate mi
ǎǎ dela inchenǎ hotarele lor pre
kare nimeni nǎ le poate sǎri ne-
nedensit.

Kǎ a doa skrisoare idi voiǎ vor-
bi ce-va desure o indeleantǎ mi
plinǎ de erǎdigie skrisoare ce am
vǎzǎt in No. 14 al foaiei Inimii
din Braov, mi kǎ acest pilej
voiǎ face mi paralelismǎl limbei
machedono-Romǎnilor, dǎpǎ kǎm
'di am fǎgǎdsit. (1)

Nǎ zita xnsǎ kǎ in kǎgetǎl de a
priimi ce e bǎn mi a lepǎda ce e-
ste rǎǎ, kǎm mi de a ne face o
limbǎ de obuite, poate kǎ la xne-
le din bǎgǎrile mele de seamǎ
voiǎ fi greuit, mi altele, kare vor
fi mi mai insemǎtoare le voiǎ
fi zitat, mi de aceea am dat a-
cestei disertǎdii formǎ de skrisoa-
re, ce in sine soleazǎ xn rez-
pǎns dela xn bǎrbat ne kare il
chinestek mi ale kǎrǎia bǎgǎri de
seamǎ sǎnt priimite kǎ dragoste
mi kǎ chinste in pǎmintǎl no-
strǎ...

Al Domnicii Tale

I. Eliade.

1838, Okt. 28.

(1) Kǎ pilejǎl acesta adǎk aminte a
se indrenta o greuealǎ ce s'a stre-
kǎrat in Nr. 22, fǎda 348 al acestei
foi asǎnra artikolǎlǎi, mi desure
kare voiǎ vorbi in skrisoarea fǎgǎ-
dsitǎ.

TABLA

de quelle que se coprint în aqueastă foaie.

POESIE.		MORALA.	
	faça		faça.
CRUCEA, imitație din Lamartine, de D. G. Krşnenski . . .	20	DESPRE CHRISTIANISM, de I. Eliade.	3
PRUNCUL ŞI BÉTRANUL, imitație, de I. Eliade	63	SCRISORI LA MARCIA de M-me G. Sand, tradşse de idem . . .	
PRIMAVARA, Paris Mămăleanel	76	SCRISOAREA I.	34
VIAŢA MUMULEANULUI de I. Eliade	88	SCRISOAREA II.	65
LACREMELE de idem	91	SCRISOAREA şŃsi tatş kştre fişl şşş, imitație din Le Lis dans la vallée de I. Eliade	49
PASTORAL, şşrbştoarea kşmpeneaskş pentş 30 Augşst 1837, de idem	101	O MANIE de idem	73
ŞALUL NEGRU, imitație din Pşşkin de D. K. Negşşşđi	114	RELIGIOSITATE ŞI JUNETE, din meditații religioase, de id.	136
DERVIŞUL, de idem	129	TINERUL, de idem	196
APRODUL PURICE, de idem. . .	166		
BOLNAVUL, dela Şenier de D. G. Krşnenski	205	LITTERATURA.	
HUMNU LA DRAGOSTE de I. Eliade	222	DESPRE ISTORIA PATRIEI de D. S. Markoviçi ,	1
LA UN POET EXILAT idem	228	ASUPRA ARTEI TEATRALE . . .	18
EPITAF la prinđşl Nikşlake Ghika de idem	257	FEMEILE, saş kşgetşl ačestei foi de I. Eliade	44
La şpitalşl D-ei marei bşnesei S. Bşşnkoveanka, de idem	258	CONVERSAŢII INTIME alle lşi Goethe, tradşse de idem . . .	59
ROGACIUNEA PRUNCULUI, imitație din Lamartine de idem	327	CUVINTARE la Eksamenşl de varşş în skoala Romşneaskş din Braşov de G. Bariđ	182
Ačeeamş Rşşşşişne kş litte-re romane	342		

	fața.
ASUPRA VIEȚEI ȘI OPERELOR LUI J-J. ROUSSEAU de Marc-Gi- rardin, traducere de Eliade	211
CRITICA LITTERARA ASUPRA fa- blei Vâlnea, Kalsl mi Lâ- psl, de I. Eliade	237
HENRIADA	294
SCRISOARE a D. P. komprens în foaia litterarâ din Brașov asupra litterelor latine.	302
In același scop skrisaarea I. kâtre D. Redaktor al ače- lei foi, de I. Eliade	312
Skrisoarea II în același scop	335
Kam am invâdat românește de D. K. Negrâđđi	330
PSALTIRIA τυπῆριτῆ la 7171	355
SCRISOARE kâtre D. K. Negrâ- đđi, de I. Eliade.	366

NOUVELLE.

LOGODNICA BRASILIANA de dis- tres Norton, tradus de I. Eliade.	9
GANGERNET, istorie de ris, tra- dus de I. Eliade	81
KIRJALIUL, tradskgie dela Pșhi- kin, de D. K. Negrâđđi.	108
ZOE, de D. K. Negrâđđi	117
NOB CEASURI, tradskgie de D. kolonel K. Filipeskâl	133
NU TREBUE A SE JUCA CU FOCUL, tradskgie dela Marville, de I. Eliade	149
INDOIT AMOR de Mole Gentil- homme, tradus de I. Eliade	226

	fața.
IMPRESII DE CALLETORII de Alex. Dumas, tradskgie de D. K. Negrâđđi	
I. VERNER ŠTAUFAHER	259
II. CONRAD DE BAUMGARTEN	263
III. VILHELM TELL	275
IV. GESLER	282
V. IMPERATUL ALBERT	292
AMORUL LA LOCUL OSINDEI, tra- dskgie de D. kâpitan Stoika	296
ILA, de H. L. tradus de I. Eliade	344
FRAGMENT din Eugen Aram de Bulver, tradus de I. Eliade	359

KASNICIE.

SALA DE MANKAT	78
PENTRU DEJUNARE	131

VARIETATI.

THE PUF	92
GELOSIE ȘI RESBUNARE	146
RECUNOSCINȚA	193
FURȚIȘAG CU SINUCIDERE	194
INSULTA ASUPRA reginei Engli- terei	195
Pričina traislxi mai mult al femeilor	209
O kâștorie silitâ	209
MAGNETISMUL	253
Femeea frâmșnik de D. G. Kșpenskî	254
Okii amoresei de D. kâpitan Stoika.	301

FINE.